

CONSILIA

Seu

IVRIS RESPONSA

DECISIVA;

MARCO SALON DE PACE

Celeberrimo, consumatissimoq; Doctore Burgenfi, Authore.

*IN HAC POSTREMA EDITIONE NOVUM ADDENDIS,
quibus antea scatebant expurgata,*

Verum etiam

D. FRANCISCI BALBOA ET PAZ

L. C. PINTIAE,

Sanctæ, & Illibatæ Inquisitionis Consultoris in Hispania, & Iudicis
maleficiorum vindicis in maiori criminum Tribunali in Regno
Neapolitano novis Additionibus illustrata, & aucta.

*OPUS PRÆMATRICIS, AC I. C. OMNIUM IN FORO,
& Scholis versantibus, non solum utile, sed apprime necessarium.*

Cum duplici Indice, Argumentorum scilicet, & rerum locupletissimo.

Fabius

*Palumbo
J. C. P.*

Typis, & Expensis Ægidij Longhi Regii Impressoris

MO. MO.
ILLVSTRISS. ATQVE EXCELL. PRINCIPI
R A M I R O
P H I L I P P E Z
D E G V S M A N,

Domino Domus de Gusman.

D V C I D E M E D I N A
D E L A S T O R R E S.

S. A B I O N E T A E, M O N D R A G O N I S, E T T R A E C T I,
Principi Hostiliani, Marchioni de Toral, de Monasterio, & de Pra-
dena, Comiti Fundorum, de Porma, Aliano, Collea, Satriani, Val-
dereta, & Carinula, Domino Ciuitatis Theani, dela Villa, &
Montaneis de Boñar, Vallisque de Curuendo, & Castelli de
Abiados, necnon Conciliorum delos Cilleros, Equiti Ordi-
nis Calatraue, Supremoq; sua Maiestatis Cubiculario,
Magnoq; Cancellario Indiarum, Thesaurario ge-
nerali Coronę Aragonum, Comendatario de Val-
depeñas, Capitaneo centum Nobilium custo-
dia Suae Maiestatis, Castellanoq;
Castri noui Neapolis.

Et in præsentī Regno Viceregi, Locumtenenti,
& Capitaneo generali.

Beneficijs nullam aliam esse ad subigendos
nobilium animos militiæ machinam fortio-
rem, Excellētissime Domine, non opus est
Senecæ authoritas, veritate ipsa, ac rerum
magistra experientia comprobante. Ego sal-
tem hac vna de causa tam me Tibi deuinctum sentio, vt nō
opera mea tantum ad Te vnum dirigantur, sed vel ipsa prin-
cipis animi pars cogitatio in Te vno defixa sit, vna est ma-

gnitudo tua , quæ efficere poterit ; vt meritis æquentur desideria , quæ semper erga te foui , iam inde , cum bono meo fato contigit , vt te iam à puero cognoscentem vsque dum te virum suspicio magnum sane adeo , atque ad heroicam virtutem euectum , vt vltra omnem inuidiæ iactum sis constitutus iam enim præclarissimi tui ingenij sol in tam alta sui circuli magnitudine constitutus est , vt nullam obiecti corporis vmbra efficiat : quis enim ad pene diuinas tuas virtutes æmulatione assurgat ? habet hoc vnum , Excellentissime Princeps , prodigij speciem , nempe res gestas mirum in modum amplificare , per quam breuissimi temporis angustijs definitas , testis est Iosue , cuius virtutes , vel ipsum sibi solem demeruerunt : id ipsum in Te vno admiramur ; qui tanto temporis compendio , qui huius Regni clauum tractasti , ea conclusisti , quæ diuturnum vix caperet tempus : quod si non miraculo , prouidentia saltem tuæ tribuendum est , quam Diuina illa Puoncea moderator à modestia , ac pietate tua excitata .

Mensis Nouembris , Anni millesimi sexcentissimi trigessimi octauo magistratui tui initium dedit auspiciatissimum ; quo tempore in Regnū exhaustum viribus ostendisti , quod vt sileam , & modestia cogit tua , & hostis cogit ne nostra consilia exploret . publico militiæ ærario decies centena insuper aureorum millia deficiebant , quæ tu omnia suppeditasti publicorum conuentuum beneficio , quibus licet alias monstra non vno capite visa fuerint , tu tamen tanta in agendo industria , & consilio , vt vna esset voluntas vnum studium effecisti , qua pecunia illatum mediolano auxiliū vsque dum perseuerat ; vbi complures felicissimos belli exitus , nemo est , qui tibi non acceptos referat , non solum rem numerariam sufficienti , sed etiam quatuor millia militum in quatuor ordines diuisorum , quos triremes Genuæ , & huius Regni vexerunt eodem quasi temporis puncto , quibus maritimi auxiliis , terrestria quoque septagenorum equitum subsidiis tria millia Alemannorum steterunt . Belgium quoque beneficio tuo vires adauxit suas , vbi eminentissimus Purpuratus decies centenis millibus aureorum quatuor mille milites comparauit ,

uit; quingenta millia tu in reficienda vetusta classe insumpsisti hoc in portu deserta atque armamentis destructa, & in noua quoque instruenda ornandaque, quam tu apparaueras munitam rebus omnibus, quod tibi centum, & quinquaginta aureorum millibus partum est, ne vigilias assiduamque curam enumerem; eaque omnia (quis credat?) anno non dum absoluto sunt per acta.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo nono experiri iam cepisti te amari, ac diligi, & populari aura prouehi; publicus enim conuentus, iterum tibi decies centena millia decreuit, ac nonaginta insuper aureos mille in singulos annos erogauit: dum bella confederint; denuo classem instruxisti militibus mille, & quingentos etiam equites terrestri expeditione misisti totidem missurus, quae omnia quanto tibi impendio steterunt? quae sollicitudines non te absumpserunt? hae pene fuerunt innumerabiles, ac nullo comparandae; sed dicta pecuniae ratio tricies centena atque octuaginta milla aureorum equat omnia ciuium stipendia à quibus licet abhorreant, eis tamen aegritudinem leuat à tuis ea persolui manibus, quas argento ipso puriores grauantur, & suspiciunt; maximè verò confidunt in eo, quo teneris desiderio Regis, ac Regni necessitatibus subueniendi, quod exploratum habuere satis, superque cum palam eorum inopiam solatus ad eam leuandam dixisti, vel ipsum filium tuum apud Saracenos aere mutatum iri, si necessitas auget, (ò dictum ad omnem posteritatis memoriam propagandum) quod si Alphonfus de Gusman cognominato bonus, Regis beneficio filium tradidit, pari sane animi sensu filium Ramirus dicam magnus, exponit, ne stirpi deficiat, quod pullulauit è germine.

Sed militaria haec subsidia à me relata, te ab administranda domi iustitia non praepediuerunt; qua tu summa aequitate omnibus te parem exhibuisti, non seueritate nimia formidandus, nec facilitate nimia contemnendus, nullam non munies viam qua Regni tranquillitati consuleres, testis est chirographum elapsis ante diebus exaratum, quo homicidio pecunia transigendum prohibuisti, à qua vna id temporis tot redimantur facinora. testis est in audiendo assiduitas, in causis
præ-

præsentia, quam tu vbique compilatim declaras: quò liberius
miseri suas exponant calamitates, non sine aliqua religionis
causa, cum templa inuisis festis diebus, quo nihil desiderare
dignius in principibus Regnum aliquod moderatibus potest
in quo, & tuum imitatione exprimis Regem, & cælesti quo-
que rem gratam geris.

Ne mecum modestia cõqueratur, & exostulet tua, quod
tam magna audiat, à te parata, quasi adulatorem exosa, vulgari-
ris enim omnium sermo in adulationem non obit, præcipuè
quod omnia tua, & auriuntur oculis, & pene manibus con-
trectantur, atque adeo narrantis fide non egent, quod enim
tu agis in omnium huc versatur, omnibus in admirationem
cedit, & mihi quoque vtpote deditissimo famulo reuerentiã
parit, ad quam exhibendam opus hoc tibi statui consecran-
dum. Vale.

Vestræ Excellentiæ

Deditissimus seruus

D. Franciscus de Baiboa, & Paz.

Pro-

Proæmium

D. DIDACO DE SORIA MORALES

A Consilij Regis, ac S. Claræ Neapolis,
& Iuris Interpreti Vespertino in Ce-
lebri Vallisoleti Academia.

*VO potissima sunt (Didace amantissime) qua Autho-
rum animos inducere saepe solent, ut in ipso volu-
minum edendorum quasi vestibulo Proæmia sta-
tuant collocanda. Primum, ut instituti sui quam-
dam veluti significationem, susceptiq; consilij cau-
sam exponant: alterum ut legentis, animum ad be-
nivolentiam, gratiamq; traducant, quo fortasse mi-
tius de eorum operibus iudicium feras: doctrinam quoque in eo amant, ut
iteris nimirum excultus authoris ingenium pro dignitate perpendat, &
absque ulla vel invidia, vel pertinacia, quæ digna sunt pro meritis laudat.
Utrumque mihi tua vel sapientia vel humanitas pollicebatur, quare hoc
proæmium tuo nomini censui consecrandum: ut tibi quantum ex me est,
significarem, à me huiusmodi lectores, ut tu es, ubique desiderari, nam si
ad animi tui candorem intuear, quis eum verius testabitur, quam ego, qui
una fui tecum (quod mihi ad venerationem usque semper occurrat) à te-
neris unguiculis educatus cum eadem nobis patria idem prorsus genium
sit elargita, præceptor idem rudimenta ac disciplinas, eadem Academia
præceptores, & gradus, inquisitio eadem, Magistratus, quos tu solo ductus
benemerendi studio ad pauperum patrocinium, atq; tutelam contulisti. Iam
si literas spectem, quis te ab omni literarum laude felicior extitit, qui eas tã-
ta ingenij facilitate es assequutus, totque ac tam uarijs honoris ac dignitatis
premijs decoratus sustinisti: postquam enim gradus illos decurristi, qui ty-
ronibus occurrere solent ad maiorum usque contentionem, vigesimum vix
annum attigeras cum ad gradum illum inb hispanicè dicitur Licenciado
ascendisti, vix vigesimo secundum addideras, cum primus Canonum In-
terpres*

terpres substitutus est, & hanc primo, ac duas deinde etiam alias nactus
 Academias, licet in ijs assequendis tecum doctissimi quique contenderent.
 Itaque vigesima vix absoluto eo usque doctrina ac dignitatis peruenisti,
 ut proprius à prandio Iuris Interpres creareris, unde Rex tandem ex-
 tulit, atque hoc in Regno te mihi Collegam adiunxit, ut ego haberem usque
 à quo discerem, ac tibi quoque non deesset, quem doceres. Quamobrem fateor
 me tuo potius imperio, quam voluntate mea ductum, ut Additiones has
 Typis darem, cum enim videres Burgos de Paz, ut quem virum? nempe
 in quo unò ingenium suspicias, monumenta depraedices, antiquitatem ve-
 nereris (non enim licet vel etiam nepoti, quae illi natura indidit dona reti-
 cendo detrahere.) cum inquam videres tantam virum huius in Regno abdi-
 tum tenetris, ac detrusum delitescere, non nisi paucis voluminibus eius in-
 genij testibus, mihi author fuisse, ut hoc de Consilijs quod extat, in Solem
 iterum educerem, addendo etiam auctores Italos, qui ab illo scripserunt mea
 cum illò utpote Avo meo necessitudinis amor, ac meum in te officium man-
 data exequi coegerunt, idem de Gloſſae volumine ad ll. Tauri acturus essem,
 nisi illa tam uberrima ex se se foret, ut eam amplificare potius esset tenebris
 abdere, hoc igitur sub tua censoria virga venit ad lucem, ut tuum susci-
 pias, ac foveas, quamquam de alienum potius quam ut proprium tibi com-
 mittendum cenſeo, es enim ut saepe expertus sum, in externos magis quam in
 de ipsam ingenio propensus. Vale.

DO

DOMINO D. FRANCISCO DE BALBOA ET PAZ

Omnium Optimarum Artium Coryphæo,

IN MAG. VICAR. CVR. IVDICI IN CRIMINALIBVS,
qui nouis Typis Consilia Consultissimi Viri Burgos de Paz,
eiusdem ex Matre Aui, Commentarijs illustrauit,
recentique iubare auxit,

D. GABRIELIS DE CORRAL ABBATIS TAUR.^s
in Patria Consortis, & in Studijs sodalis,

EPIGRAMMA:

EDita quæ à proauo studiosa volumina legum,
(Ille, inquam, ancipitis gloria rara fori)
Semmissa ingluuie annorum, crebrisque lituris
Temporis, exciderant oblitterata situ.
Nunc rediuiua nitent, veteris nec damna ruina
Apparent; studio conspicienda nouo.
FRANCISCI in melius reuocat labor ecce nepotis,
Et collapsa recens nobilitauit opus.
Maçte animi, Pacis soboles, cui dulcia libat,
Nexibus alma pijs, oscula Iustitia:
Muneris est cuius duro damnare nocentes
Supplicio, aut miti parcere lege reis.
Quæ deleuit edax proauum monumenta vetustas
Officijs auges, restituisquetuis.
Credibile est ipsum primam profundere vitam.
Nobilior cineri cui superesse licet,
Soligena ut flammis se seipsa refeminat ales,
Cui rogas Assyrius dat iuuenile decus.

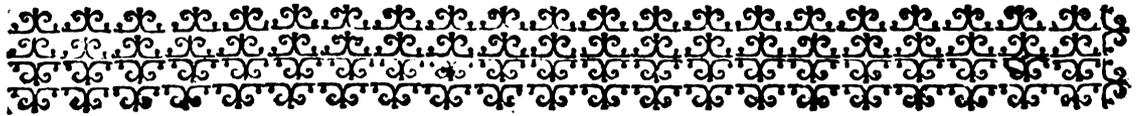
b

Impri-

Imprimatur,

Iacobus Terragnolus Vicarius Generalis.

Ioannes Dominicus Pizzella Canonicus Neap. & Deput.

EXCELLENTISSIME PRINCEPS.

Additiones copiosas ad erudita Consilia Celeberrimi Doctoris Marci Salon de Pace, collectas à Dignissimo Collega D. Francisco de Balboa de Pace, quas iussionibus tuis legi, & perlegi, nihilque respuendum offendi, quin potius in foro, & scholis præmanibus habeantur, proindeque prælo tradantur dignissimas esse diiudico.

Excellentiæ Tuæ

Seruus deditissimus

Ioannes Franciscus Sanfelicius.

Imprimatur,

Tapia Reg.

Vrsinus Reg.

Brancia Reg.

INDEX

I N D E X C O N S I L I O R V M, E T M A T E R I A R V M.

Quæ in hoc volumine continentur
alphabetico ordine digestus.

Alienatio maioratus acta per vnum ex nominatis in facultate regia concessa alienandi an valeat, si alij nominati non interuenerint, & quid data præscriptione causata ex titulo dictæ venditionis, ac bona fide, ita vt restitutio nequaquã aduersus eã possit obtineri, etiam ex causa ignorantia, eò magis existente iuramento, quæ quidem omnia tutissimè exarantur, conf. 41.

Baro impediri an possit à vasallis, ne ab eis ius tritici exigatur, non obstante sententia arbitrari prolata in beneficium Domini, vigore compromissi inter eos habiti, prætextu cuiusdam scripturæ aliàs factæ per vxorem alterius Domini antiqui, qua ipsi liberabantur à solutione iuris prædicti, si sigillum vitiosum præsupponeretur, ac alios defectus, ita quod ex ea præscriptio impediri non poterat, vti longæua, discussitur, conf. 33.

Bona vinculo maioratus supposita, an possint alienari pro dotibus filiarum, ac etiam in similibus causis, ita quod possit impetrari facultas à Rege alienandi, ac etiam si pro alimentis frater teneatur dū possidet bona prædicta, fusius discutitur, conf. 9.

Clericus coniugatus quod vnicam, & virginem duxerit in vxorem, si homicidium commiserit, an erit remittendus ad Iudicem Ecclesiasticum, da-

to quod non incederat in habitu, & tonsura per annos quatuor ante delictum, iuxta Bullam Alexandri Papæ, sed tantum per annum vnum, nec aliter proditorium dici poterat homicidium, dū grauissimis iniurijs affectus ipse clericus in occisum prorumperit, omnia adamussim exarata disputantur, conf. 22.

Collegia, siuè Cōfraternitas à laico erecta, an per eorum confrates possit aliquid stabilire super alijs confratribus recipiendis sine ipsius laici assensu, ita vt aliqui ad ipsam admitti debeant, aut excludi, diffusè prosequitur, conf. 47.

De Conuentione inter coniuges habita in testamēto condito ab eis, quod eorum superuiuēs bonis fruatur, & duas personas nominet, quibus post matrimonij contractum bona iure maioratus tribuantur, ac facta nominatione inde alter ex illis obierit, superuiuens aliam personam eligat, cum qua matrimonium contrahi debeat, si succedente obitu viri, vxor superuiuens aliquem nominauerit, vt omnia bona sui viri, & propria iure maioratus consequatur, ac contrahat matrimonium cum ea, pacto adiecto, quod si ea viuentē sine filijs decederit electus, ipsa iterum eligeret alium maioratum potiturum, & quod ei certa summa

I N D E X

daretur ex bonis sui viri, verum ex altera scriptura infauorem electi confecta inter viuos ex contractu celebrato ante testamentum confirmata fuerat maioratus concessio ex pura donatione, dummodò matrimonium cum ipsa eligente, electus cõtraheret, quo post matrimonium contractum defuncto, iterum ipsa eligens alium eligendo ad maioratum abrogando testamentum cum viro confectum, vndè resultat si ius nominandi alium maritum eidem liceat, & ex scriptura tertio loco confecta electus primo loco ius habuerit in bonis, ita quod amplius vxor pacto sine lege frui nequiverit, neque alium nominare virum, *conf. 2.*

Creditor si nulla facta cessione iurium, nec cõstitutione Procuratoris in rem propriam promiserit, vt eius debitor sibi, vel Titio soluerit summam per eum debitam, an eidem debitori prohibere possit ne Titio soluat, iuridicè fundatur id fieri posse, *conf. 28.*

Decimarum exactio longissimo tempore peracta à laico, an impediri debeat ab Episcopo prætendente eas sibi deberi, si non cõstet territoria ex quibus debeatur nõ esse intrà fines suæ Diocesis, amplissimè omnia discutuntur, *conf. 50.*

Donatio facta cõtèmpatione matrimonij pacto expresso, quod in bonis succedere debeat ille, qui in maioratu succederet, retento vlufructu tantum bonorum, translata proprietate in donarium, an reuocari possit per aliam sequentem donationem alteri factam, ex his, quæ Doctor. asserunt, quod per acta donatione, cum conditione, vt per certum tẽpus perueniat ad aliũ, quod respectu illius abrogari poterit, similiter si donarius alteri stipulari an possit, hoc est pro successoribus, omnia dilucidè discutuntur, *conf. 26.*

Donatio facta per militem Ordinis Caltraux, habitus de rebus, quæ supererint ex perceptoria, an iure subsistet, obstante quadam decima definitione

edita per certum Abbatem, & prohibente, & qualiter hæc omnia intelligantur, succintè diluuntur contraria in beneficium executoris dictæ dispositionis, *conf. 17.*

Donatio, seũ concessio oppidorum à Rege facta alicui obseruantia cum certo taxato numero vasallorum, an postea possit à Rege reuocari in præiudicium donarij respectu dictorum vasallorum vltra numerum taxatum nil refragare scriptura lite pendente facta per donarium se referentem donationi, vndè si contingerit spoliari, etiam accedente Regis mandato erit ante omnia restituendus, diffusè iura donarij diglutiuntur, *conf. 25.*

Duo testamenti per aliquem condita, in quibus filius naturalis hæres instituebatur quamquã fuissent dispersa, aut igne consumpta, sed probata institutione formiter, an censeantur reuocata per vltimum testamẽtũ, vbi alius institutus fuerat, & verificatum eo tẽpore testatorem fuisse mente captum, & si ex aduerso probatum sit de sana mẽte, accuratè rationes hinc indè deductæ enucleantur, *conf. 11.*

Fæmina soror vltimi possessoris maioratus, an ad illũ admitti debeat mortuo fratre excluso patruo, longè differitur in eius beneficium, *conf. 29.*

Filia nata ex matrimonio contracto per Procuratorem, & probato per testes familiares, quod verè contrahi nõ poterat ob impedimentum publicæ Iustitiæ, ac alijs causis, & si in articulo mortis ad legitimationẽ ipsius fuerit effectualiter cõttractũ, ita quod ipsa admitti possit ad maioratũ excluso substituto, diffusè disputatur, *conf. 6.*

Ius patronatus an præsumatur institutus per verba adiecta in testamẽto, vt aliquis clericus nominatus expressim adimpleret, quæ testator iusserat onerando suam conscientiam, ita vt non aliter laicorum patronatus dici possit, sed potius mixtum accedente consensu successoris testatoris, qui de hoc transactionem fecerat, ex nonnullis

ra-

I N D E X

rationibus fundatur in beneficium ipsius Capellani, conf. 31.

De maioratus constitutione facta per matrem in beneficium filij, si iuris firmitatem habeat, aut ad illud constituendum astringenda, datoq; quod erit astricta, an eius filius teneatur ad expensas factas in oppido per matrem, pariterq; an mater ipsa erit absolueda à legitima per filium petita ex bonis paternis, & consequenter à fructibus perceptis stante eius cessione facta in beneficium matris, conf. 3.

Mater Curatrix filiorum emens bona stabilia præsumitur de sua pecunia non pupillorum emere, eo amplius dum inuentarium bonorum confecerat, nil refragante dicto vnus testis asserentis post inuentarium multa bona reperta fuisse; Item respectu quinti legati eidem à viro iure legitimo illum potuisse legari fundatur, ac etiam respectu aliorum bonorum feudaliū emptorum extrà Regnum, in quibus nec femina poterit succedere eorum controuersia in eodem Senatu agitari non poterat, & demùm quātum pertinet ad æstimationem rerum in absentia factam, nullo iure subsistere concluditur, conf. 43.

Mater dotando filiam, atq; constituendo pro ea dotem suo genero mediante publico documento exequutionē paratam habente, an possit illud impugnare prætextu inofficiosa dotis, ex pluribus rationibus comprobatur in beneficium mariti ius fouere, conf. 34.

Melioratio præuio prælegato paterno facta à patre filia, an iure subsistet, si fuerint factum pactum cum altero genero de non meliorando filios quamquam de hoc scriptura non apparent, neque testibus probari posse iuxta leges Hispania, & quid si cum altero genero expressim acutū esset in scriptura de non meliorando alios filios in præiudicium istius filia tendere possit latius examinatur, conf. 32.

Mercator an iure licito recipere poterit

interesse lucri cessantis, illudq; in partem deducere, prolixius agitur, conf. 49.

Merces reperta in nauī nauigante per loca publica maritima, an præsumantur suspecta, quod deferantur ad portus prohibitos per edita, per varia inditia, ac diuersas præsumptiones discutitur, non aliter esse infraudem præsumenda, conf. 8.

Miles effectus vigore regalis privilegij, atque immunis, & omni contributione, an à solutione monetæ foreris censi debet immunis, non obstantibus aliquibus legibus Regni aliter decernentibus, conf. 45.

Misio in possessionem ex remedio legis Sorie, in quibus bonis locum habeat, & cesset, diffusè examinatur, conf. 39.

Officialis creatus ad exercitium alicuius officij, utputà Notariatus, sine causa amoueri an possit, conf. 21.

Officiorum medietas an saltem ad nobiles pertinere possit, ut illis arbitraria sit sententia, atque transactio, ita quod si aduersus eos præscriptio aliqua allegata, erit in consideratione habenda, conf. 10.

Pœna commissi an locum sibi vendicet in alienatione rei nulliter facta ex multis causis, dilucidè exaratur, conf. 44.

Pœna commissi an contineat pensiones præteritas à Dño petitas vlla prius protestatione existente, longè discutitur, conf. 24.

Pœna contra extrahentes aureos extrà Regnum iuxta dispositionem pragmaticarum locum an sibi vendicet contra habentē aureos, contra quem probatum non apparet illos detulisse extrà Regnū, & fuisse extractos cum effectū, nulla habita ratione de libro manuali rei, vbi aliqua cartæ reperiabantur. Imò stante bona qualitate famæ illius non aliter habentis animum fraudandi, ex alijs in eius absolutio-nem inclinatur, conf. 13.

Privilegium immunitatis à Rege Militi concessum, & si sigillo munitum non fuerit

I N D E X.

- fuerit, sed sola Regis subscriptione & in possessione immunitatis per plures annos ipse persisterit, an ei obesset præsupposito quoque, quod dum fuerat concessum ratione militiæ, in qua non aliter interuenerat, sed bene ad illam submoueri debuerat, per multas rationes fundatur militis intentio, conf. 46.
- Priuilegium nobilitatis**, atq; immunitatis alicui concessio suis filiis, filiabus, nepotibus, & neptis, an ab eis descendentibus extendantur, eiusque consortibus, etsi non ex masculis, sed etiam ex feminis perueniant, conf. 23.
- Redditus annui empti per filios cum reseruatione vsusfructus patrum eorum debito**, an si fuerint relictæ uni eorum à patre uti prodigo possit præiudicari iuribus alterius, ex multis probatur in eius fauorem esse pronuntiandum, conf. 38.
- Remedium l. 2. C. de rescin. vend.** an locum habeat etiam in transactione, urgente læsione, nedum enormissima, sed in toto, idque ex pluribus rationibus comprobatur locum habere, conf. 19.
- Remedium possessorium adipiscendæ intentari posse affirmatur post petitorium intentatum**, eo maxime si diuersis respectibus intentaretur apud supremos Iudices, coram quibus sola facti veritate inspecta proceditur, iuris ordine prætermisso, pariterq; eius causa fieri posse sequestrum fructuum, eò magis quoties aduersarius illegitimus declaratus esset, conf. 40.
- Remedium possessorium**, quod durante lite conceditur possessori lite pendente in sua possessione (quod interim nuncupatur) quibus possessoribus legitimo iure permittitur, enucleatur, conf. 36.
- Renunciatio facta per filiam ingressuram Monasterium in beneficium sui patris de legitimis**, quas erat consecutura ex successione patris, ac matris cum reseruatione certæ quantitatis consequendæ in beneficium Monasterij, accedente iuramento in forma infirmari atq; possit à dicto Monasterio asserenti talem renunciationem sibi non efficere, copiosè elucidatur, conf. 5.
- Res litigiosa an iure legitimo efficiatur per propositionem actionis hypothecariæ in iudicio**, dilucidè examinatur, conf. 35.
- Retractus an competat cõsanguineo pro re vendita**, quæ fuerat suorum antecessorum, & quid si pretium non fuerit solum infra nouem dies, iuxta edictum fortè ob clandestinitatem actus celebrati, differitur copiosè, conf. 37.
- Retractus ut locum habeat exigitur**, ut retrahens rem sibi applicari non alteri, prout in iure fundari competitur, conf. 30.
- Salaria assessorum an præstari debeant à Domino oppidi**, vel à partibus litigantibus, seriosius disceptatur, conf. 48.
- De sententiâ an confirmari possit**, Primo, ex eo, quod cum essent quatuordecim hæredes vnus ipsorum fuit condemnatus in solidum, Secundo, quia contra ius dum ipse condemnatus fuerat ad solutionem totius summæ, ex quo actor hæres sui Aui pro ea parte, pro qua eius pater hæres fuerat, actio confusa fuit. Tertio, ex quo pretium oppidorum, & eorum fructus censerentur non debent bona Aui, quia in singularibus non succedit loco rei. Quarto, iniusta redebatur, quia oppida emptæ fuerant ab N. qui eorum fructus perceperat, unde ipsa prius petenda erant antequam pretium peteretur, & denique quia ipse condemnatus fuerat non tantum in æstimatione ipsorum prædiorum cum fructibus, sed etiam confidato valore præsentis longè discutitur, conf. 4.
- De sententiâ lata contra Officialem**

I N D E X.

ex loco officij aufugientē vti contra contumacem, licet sine citatione, ac alijs iuris solemnitatibus, an iure subsistet vti in rem iudicatam transacta, licito iure exequi possit amplissimè agitur, conf. r2.

Solutio annua certæ rei debitæ, quæ per contractum permutationis aliquorum bonorum cessauerat, etsi prætesum sit talem contractum informem esse existente immemorabili præscriptione solutionis prædictæ non factæ, ita quod nec remedio restitutionis in integrum coadiuari possit, nec quoque metus expeditione opposita per Vniuersitatem contra dominum ad præstationem soluendam, & qualiter procedat, distinctim adnotatur, conf. 15.

Substitutio facta in beneficium alicuius filia; seu neptis exclusa sorore su per maioratu constituto ab Auis, an excludatur per aliam scripturam contrariam, vbi concessa reperitur facultas nominandi, concessa ambabus sororibus vigore cuiusdam codicilli ab eorum Aui facti sigillum nõ habentis, ac alios defectus habentis ad exclusionem sororis non nominante matrimonio nulliter contrahentis, & pro confirmatione nominationis sororis substitutæ plures rationes diriguntur in eius fauorem, conf. 20.

Substitutio facta in beneficium filiorum alicuius, si fuerit erratum in nomine præsentis substituti, an excludatur per descendentes ab eo, quod ex errore fuerit nominatus, exactè percurritur in iure, conf. 27

Substitutus ad maioratum constitutum in testamento, quod prætesditur fidem non facere prætextu eius cancellationis, nec habere signum, & subscriptionem Notarij iuxta pragmaticam regiam Complut. an admitti debeat, non obstante quod prætesdebatur illud

constituẽ non posse, ex eo, quia ipsemet testator titulo oneroso eadem bona prius donauerat alteri contemplatione matrimonij, quãquam replicaretur talem donationem vti factam ante leges Tauri, benè reuocari potuisse, inde exaratis rationibus hinc inde propositis, seriosius omnia ponderantur accedente consensu donatarij ex scripturis productis nil refragante sententia sine actis pro se lata, conf. 14.

Successor in maioratu an liti cẽptæ cum possessore assistere possit pariter appellare à sententia contra illum latam, ac restitutionẽ in integrum expetere, quemadmodum intentio veniente ad causam dispositum est in breui compendio, omnia exarantur, conf. 18.

Terræ incultæ communes inter duo oppida si ad culturam ab vno ipsorum fuerint redacta, an debeant ad pristinum reduci, non obstante immemorabili consuetudine incontrarium proposita, & pariter respectu Gabellarum intra oppida percepturum, si pro æquali portione exigi debeant, vel iuxta Ciuũ numerum, breuiter resoluuntur, conf. 42.

Testamentum à patre confectum inter filios, an indigeat, vt legatur coram testibus, & quid inter extraneos, an obstante facultate Regia ad constituendum Maioratum pro alimentis sororis sufficiant ducati nouem mille, iuxta constitutionem dotis factam a fratre: qui tẽpore dotis promissæ expressim cauerat ex dictis aureis duo millia sororem ex materna legitima percepturam, quæ in legitimam ei esset imputanda, conf. 1.

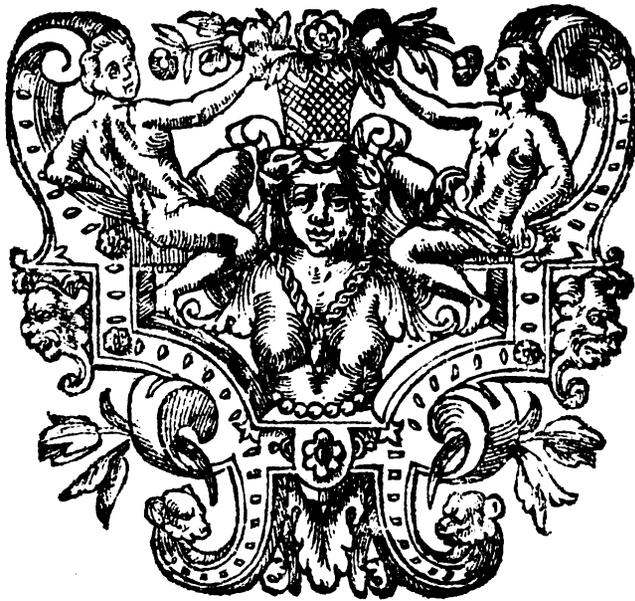
De validitate, vel inualiditate testamenti facti in beneficiũ alicuius prætextu quod erat mente captus, tempore quo illud confecerat, non tamen plenè probatum ex parte succedere volentis ab intestato, neque de vi, aut metu

I N D E X.

metu illato ab institutis, conf. 7.
Vasalli an prætere possint ius habere in his, quæ intra suos terminos sût ad usum communem destinata, etiam ex præscriptione vetusta, ac etiã posse piscari in flumine domini, dum pos-

sessio longeva dominorum inerit, ac de eorum licentia illis uti fuerant, immo accedente consuetudine vetustissima, ut ipsi de eorum bonis ibi existentibus, neutrique disponere aucti sunt, conf. 16.

F I N I S.

CONSI-

CONSILIA DECISIVA

Celeberrimi, Consumatissimiq; Doctoris Burgensis
MARCI SALON DE PACE,
CVM ADICTIONIBVS
D. FRANCISCI DE BALBOA ET PAZ
IVRISCONSULTI PINTIÆ,
S. & Illibatę Inquisitionis Consultoris in Hispania,
ET IVDICIS MALEFICIORVM IN MAIORI
criminum Tribunali in Regno Neapolitano.

S V M M A R I V M.

- 1 **T**estamentum à patre inter filios confectum, non est necessum, quod ad sui validitatem, & solēnitatem (etiam quantum ad institutionem, & legata) coram testibus legatur ex communi Doctorum sententia. Et si extraneorum testamenta de necessitate legenda sint, & num. 8.
- 2 Lex 3. Tauri (qua habetur lib. 5. nou. recop. tit. 4. l. 2.) non requirit, quod testamentum inter filios confectum coram testibus legatur.
- 3 Testamentum paternum sat dicitur coram testibus lectum fuisse, cum ipse pater coram ipsis testibus suam explicuit voluntatem.
- 4 Ponitur casus, in quo testamentum etiam inter extraneos confectum non requiritur, quod coram testibus legatur.

- 5 Opinio Baldi in authent. quod sine, C. de testam. & Io. Lup. de Pala. Rubi. in l. 3. Tauri non est vera, nec tenenda, ex pluribus hic congestis.
- 6 Sufficit testes implicite de testantis scire voluntatem, & num. 9. in dicto num. 6. describuntur plures Doctores, loquentes de testatore, qui dixit, se instituere illum pro suo herede, qui fuerit per eum assignatus, seu descriptus in scheda per eum deposita apud guardianum.
- 7 Intellectus l. iubemus, C. de testam. & l. 6. titub. 3. part. 6. dicentium, heredis nomen proprio testatoris ore explicandum esse.
- 10 Alimenta ex quibus congrua dicantur ut regia facultati (de qua in casu nostro) satisfactum esse dicatur. Et in hoc consilio nu. 12. tractatur, quid erit in dote stante dicta regia facultate, seu renunciatione.

- 11 *Filia dicitur congruenter dotata, cum à patre dotatur. Et inibi quando dos dicatur congrua, & num. 12.*
- 13 *Pater (ex magis communi sententia, atque veriori) dotando filiam, & declarando quã quantitatem vult, quod imputet in bonis matris præmortuæ, non dicitur eam dotasse tantum de bonis suis proprijs, sed etiam de bonis filia vsque ad quantitatem expressam.*
- 14 *Intellectus leg. fin. C. de dos. promis. & numero 16.*
- 15 *Dispositio d. l. fin. C. de dos. promis. à iure communi exorbitat.*

ARGUMENTVM.

Agitur si testamentum à patre confectum inter filios indigeat, vt legatur coram testibus, & quid inter extraneos, præterea differitur, apud stante facultate Regia ad constituendum Maioratum pro alimentis sororis sufficiant ducati nouem mille, iuxta constitutionem dotis factam à fratre, qui tempore dotis promissæ expressim cauerat ex dictis aureis duo millia sororem ex materna legitima percepturam, in quam legitimam ei esse impunitanda.

CONSILIUM I.

DE I optimi, maximique auxilio implorato, eiusque Genitricis Virginis Mariæ, Incausa, quæ vertitur inter D. Mariam Suarez, vxorem Iohannis Solis extreme militis Salamantini, & D. Lucretiam, Suarez eius sororem, Ius dicte D. Mariæ agemus, ad quod tria iura fundabuntur.

Primum, testamentum à Christophoro Suarez (prædictarum patre) editum solemnè esse.

Secundum, quod pro alimentis secundum regiam facultatem eidem Christophoro ad maioratum erigendum concessam, dicte D. Lucretiæ constituendis sufficiunt nouem mille aureorum, dotem ab eodem Christophoro prædictæ Lucretiæ constitutam.

Tertium, quod cum tempore dicte dotis promissæ dictus Christophorus expressim cauerit, ex dictis aureis duo millia dicte Lucretiæ ex materna legitima percepturam, quod in eadem materna legitima ei sunt impunitanda.

Quæ ad primum breui id suademus, quia

† dictum testamentum inter filios fuit confectum, quare ipsum legi non fuit necessarium: quasi non videatur tunc imperfectum ratione voluntatis: & quali sufficiat, quibuscumque iudicijs constare (& si extraneorum testamentum legenda sint, ex text. in l. fideicommissa, §. quoties, & ubi glos. ff. de legat. 3. & in l. si is, qui testamentum, & in l. ex ea scriptura, ff. de testament. cum alijs, de quibus meminit Didac. Couarr. in capit. relatum in 1. num. 11. post principium, vers. oportet tamen expendere de testam. ita probat tex. singula. in l. fin. in verb. Ceptum neque completum, C. famil. herciscum. & in l. Luitius, ff. de testam. milit. & priuatum ita tenet Bart. in d. l. fideicommissa, §. quoties ad finem, et in d. l. si is qui, ff. de testam. colum. 2. vers. quæ quid si testator, & melius inibi Paul. Castrens. col. 1. vers. quantum autem ad liberos, idem Bart. in l. in testamento, ff. de fid. com. lib. libert. Paul. Castrens. in cons. 25. super eo, quod queritur num. 2. lib. 2. idem Paul. in cons. 374. visis orationibus num. 1. in medio lib. 1. & Io. de Anan. in cons. 57. visis, & consideratis col. 2. per tot. & in vers. & etiam diligenter, vbi ait, ita omnes Doctores firmare, idem etiam tenet Iason in l. hac consultissima, §. ex imperfecto num. 4. & inibi Curt. iun. nu. 12. C. de testam. Alex. in cons. 105. super his num. 8. in fine lib. 7. quo in loco testatur, hoc esse Doctorum commune placitum, idem Alex. in cons. 4. attentis nu. 13. d. d. lib. 7. Moderni in cap. cum effos, de testam. Barb. in c. relatum in 1. col. mibi 45. vers. nec obstat, cum allegabatur eod. tit. Ias. in cons. 61. consulturus num. 6. lib. 1. & singulariter Guid. Pap. in q. 538. pactum est, in vers. sed quid, idem Guid. Pap. in cons. 234. non valuit nu. 8. vers. sed de voluntate, Dec. in c. 1. de fid. instrum. col. 5. nu. 15. & Couarr. in d. cap. relatum in 1. nu. 11. vers. secunda conclusio. Quod nec mutatum est, l. 3. Tauri (quæ habetur lib. 5. noua recopil. tit. 4. l. 2.) vt illic fassus descripsimus num. 200. & seqq. quæ non de hac solemnitate agit, sed de alia absimili, & ob id ad hanc non est extendenda: etiam si maioritatis inesset ratio, cum sit corte doria, ex text. in authent. quas actiones C. de sacros. Eccles. & notissimis alijs.

Quæ præcipuum hoc in casu obtinent, † siquidem idem Christophorus coram ipsis testibus suam explicuit voluntatem: & ita nulla alia videtur necessaria lectio, vt concludunt communiter dicti Doctores, & id constat, ex traditis in d. l. hac consultissima, §. per nuncupationem, & in l. Pamphilo, §. propositum ff. de leg. 3. & 6. part. tit. 1. l. 1. quia in hoc casu tale testamentum non dicitur inscriptis, sed nuncupatum: & ideo non est necesse, quod legatur ex prædictis. Et expressim ita tenet Carol. Ruin. in cons. 12. super isto puncto nu. 15. & me-

& melius nu. 18. lib. 2. & in cons. 1. testamentū de quo agitur nu. 21. eod. lib. 2. vbi ait. ita tenere Alex. in d. 9. ex imperfecto, & præter eum idem tenet Soccin. in cons. 172. Reuerende col. 3. vers. hoc etiam videtur decidere Bart. & in vers. secundā principaliter nu. 2. lib. 2. & idem conitat ex Matb. de Afflic. in decis. 143. utrum testamentum num. 6. & 7. & Ioan. Ant. Rybe. in cons. 14. viso testamento num. 7. Quin & fortius Carol. Ruin. in d. cons. 1. num. 21. & 22. tenet ꝑ quod si ad testamentum conficiendum tabellio à testatore non fuerit vocatus, sed ab alio cuius interest: & testator coram testibus suam expresserit voluntatem, quod in tali casu testamentum etiam inter extraneos legi non est necessum: sed quod ipsum testamentum à tabellione confectum. ex regula l. in exercendis, C. de fid. instrum. Quibus & alludie And. Pis. & Nicol. Neapol. in d. l. fideicommissa, S. quoties sententia dicentium, quod si testibus probatur testantis voluntas, quod & si testamentum coram eis lectum non sit, nec publicatum firmum est, etiam inter extraneos, quibus & consentit Florian. ibidem col. 2. vers. item quando pars, & eos etiam sequitur Conar. in d. cap. relatum in 1. nu. 11. vers. tertia conclusio, idem & tenet Cim. & Paul. Castren. in d. S. per nuncupationem, & Alex. in d. S. ex imperfecto col. 2. vers. at amen magis placet, cum seqq. & insignē etiam Paul. Castren. in cons. 307. ad primum quæsitum col. 2. num. 3. lib. 1. Carol. Ruin. in d. cons. 1. num. 21. & 22 lib. 2. & facit eod. stat ex glos. in l. hac consultiissima, S. de cum humana, in verb. sed quia in fine, C. qui testam. fac. poss.

5 Nec prædictis obstat ꝑ Bald. sententia in auth. quod sine col. 2. vers. at ex prædictis cum seqq. C. de testam. qua dicit, quod si reperitur testamenti paterni schedula in tabellionis libro conscripta coram testibus minime lecta, quod etiam inter filios non probat. Ex qua sententia Ioan. Lup. in l. 3. Tauri num. 10. ait, etiam inter filios necesse esse testamētum legi. Nam quidem plerique Baldi sententiæ aduersantur.

Rursum prædicta sententia non obtinet, cum talis schedula, siue testamentum esset à testatore scriptum, vel à tabellione, vel tertio testantis mandato, nam tunc ut testamentum nuncupatum valeret, ut nuncupatum tenet Paul. Castren. in d. authent. quod sine, & ibi Ias. num. 1. in fi. vers. ego limito, & idem Ias. in cons. 135. in causa, & lite num. 4. vers. quod istud procederet lib. 4. post Imol. in l. institutio col. 6. vers. iuxta prædicta, ff. de hered. inst. & post Bald. etiam in l. captatorias col. 3. vers. quidò quæritur, C. de testam. mili. & Soc. in d. cons. 172.

num. 1. lib. 2. & idem Imol. in cap. cum tibi, de testam. col. pen. vers. quid si testator dixit, & ibidem Barba. col. num. 31. vers. tangit etiam hic, quod in præsentis accidit relictibus conitat.

Denum ipsa Baldi sententia nec locum habere potest, cum constituerit testatoris fuisse voluntatem in schedula expressam, & patet ex d. l. si. C. fam. liberisc. & in d. S. ex impeto. & ibidem Alex. col. 2. & palam Paul. Castren. in d. l. si is qui, ff. de testam. & Ias. in cons. 68. viso abemato, col. 2. in fi. vers. item si illa voluntas, lib. 1. vbi & ait, ita Imol. tenent in 2. 2. col. 8. de testam. & in d. l. si is qui, idem tenet Paul. Castren. & Dec. in l. 2. num. 7. C. de bon. poss. secund. tab. cum alijs, de quibus latè Ias. in l. ait prætor, S. si index, num. 13. ff. de re iud.

6 Quid multa, & si prædicta minime obtinerent (ut inficiamur) sat esset constare, quod prædictus Christophorus dixerit contenta in scriptura testamenti coram testibus apparere esse solum testamentum, & si aliter non fuerit lectum, & valens, ut testamentum nuncupatum, & ꝑ sufficit, testes implicitè de testantis ore voluntate, & textum l. quem heredis, ff. de re iud. & in l. si ita si ripsero, & illic Bart. expressè, ff. de cond. & demonst. cum alijs imbi à Socin. citatis, idem tenet Bald. & Angel. in l. affecoto, ff. de hered. inst. & illic Io. de Imol. col. 1. vers. item nota, quod in vna, Bart. etiam in l. fin. per text. ibi col. 2. in fi. C. de fideicom. Bald. in l. captatorias, C. de testam. mil. col. 3. vers. sequitur quæritur, Io. de Imol. in d. l. illa institutio, col. 6. iuxta prædicta, & sat quidem probatur in l. vbi autem, S. sed qui vinum, & ibidem Paul. Castren. in d. S. sed qui vinum, quem legit sub, S. iud. & est in 1. col. 1. vers. inducitur etiam hic text. ff. de verb. oblig. notat etiam Imol. in cap. cum tibi, col. pen. vers. quid si testator dixit, & de testam. & ibi Barba. col. 31. vers. tangit etiam hic, & notant alii scribentes in d. S. per nuncupationem, & ibi Paul. Castren. col. 2. vers. item quid si dixit, idem Paul. in d. authent. quod sine, & in l. heredes palam, in princip. col. 1. post principium, ff. de testam. & nuncupatum in proposito tradit Alex. in cons. 176. viso processu col. 2. vers. nec obstat si diceretur, cum seqq. lib. 5. & in cons. 4. attentis num. 7. & seqq. lib. 7. & in cons. 76. ponderatis, col. 1. per totam, lib. 3. Soc. in cons. 142. reuerende, num. 6. cum seqq. lib. 1. & in cons. 173. Reuerende pater, nu. 2. per tot. lib. 2. & hoc etiam singulariter prosequitur Ias. in d. l. ait prætor, S. si index, num. 3. ff. de re iud. vbi refert Alex. dicentem ibi hanc esse opinionem satis communem. Et ita ꝑ interpretanda est, l. iubemus, C. de testam. & l. 6. tit. 3. part. 6. illi consimilis, qua stabiliunt proprio testantis ore heredis nomen explicandum: nō sat est, proprio ore implicitis verbis illum no-

miante ex supradictis, & alijs similibus con-
 gressis à Cardin. Paul. Parisi. in consil. 19. consi-
 deratis. num. 12. cum sequentibus. lib. 3. Quæ
 precipuum ¶ in legatis obriogent, ex text. in l.
 8 nutu ff. de leg. 3. & in heredis institutione
 etiam obriogent, in qua Bald. palam loquitur in
 d. l. si ita scripsero. & expressè id etiam notat
 Bald. Ang. Imol. in d. l. asse toto ff. de hered. in-
 stit. idem Bald. in d. l. captatorias, & Imol. in
 d. l. illa institutio. col. 6. Paul. Castren. in d. l.
 heredes palam. & in d. S. per nuncupationem.
 Alex. & Soccin. in predictis consilijs idem Soc-
 cin. in d. l. si ita scripsero, & Mathe. de Affl. in
 decis. 143. verum testamentum num. 6. & 7. &
 est doctorum magis commune vorum, vt te-
 statur Card. Paul. Parisi. in d. consil. 19. nu. 13.
 & 14. lib. 3. vbi & ait, quod ita seruetur de cõ-
 suetudine, idem etiam tenet Ioan. Anson. Rub.
 in d. consil. 14. viso testamento. col. 2. num. 7. per
 totum, & tenet alij plures, quos refert & sequi-
 tur Iason in d. l. ait prætor. Sili. index nu. 3. ad fin.

8 Quæ omnia (& præter iam dicta) ex eo etiã
 luadentur, ¶ quia si testator præsentem scrip-
 pturam coram testibus comparantem, suam
 esse testamentum edixerit, facis signo indubi-
 tabili ipsum heredem, & proprio ore videtur
 nominasse, ex text. notat in l. quoties, S. si quis
 nomen ff. de hered. inst. ibi, si quis nomen qui-
 dem heredis non dixerit, sed indubitabili signo
 eum demonstrauerit, quod pene nihil à nomine
 distat. Idem & constat in l. nemo dubitat ff. de
 dem. tit. facit etiam in proposito, tex. in l. cer-
 tum ff. si cert. petat. in verbis. Aut nomine suo
 aut ea demonstratione, a que nominis vice sur-
 gitur. Et facit tex. in l. nominatum in 1. ff. de
 manum. test. ibi, et quotibet alio modo euiden-
 ter denotati essent. Et pro his facit etiam glos.
 receptissima in d. l. iubemus. C. de testa. in verb.
 quem admodum, & inibi Ias. & DD. & que Ang.
 dicit in l. an fraudem S. 1. vers. in glos. 2. ff. de
 testam. milit. & que sancit tex. in l. 1. tit. 1. p. 6.

Et his primum absoluitur dubium.

10 Quo ad secundum dubium breui dicendũ
 videtur ¶ facta congrua fuisse alimenta, prædi-
 ctam dotem dictæ donnæ Lucretiæ datam :
 & precipuum, quod dictus Christophorus in
 dicto eius testamento alia quoque legauit ei-
 dem donnæ Lucretiæ. Quibus circumspectis, &
 dicti Christophori bonis (alijs, quæ tex. in l. cõ-
 vnus S. alimentis. ff. de alim. & ciba. leg. & in
 l. cum hij. S. modus. ff. de transact. & similia hac
 in specie esse conspicienda (anciunt) nullus
 enim est qui arbitrari non valeat, dicta alimẽ-
 ta cõgrua esse, & his dictæ regiæ facultati sa-
 tisfactum. Quod confirmatur ex singul. do-
 ctrina Bal. in anten. res que C. commun. de leg.
 et fideicom. co. 3. vers. quæ statuta cauentur, vbi
 singulariter dicit in proposito, quod stante

statuto, quòd filia stante masculo sit do-
 tanda, quòd si itaturum non taxet quan-
 titatem (vt non fit in dicta regia facultate) qd
 satis est, vt statuto pareatur, quacunque dote
 filia sit dotata, cuius Baldi doctrina maximè
 in casu nostro procedit, ex quo dicta donna
 Lucretia fuit dotata à dicto Christophoro
 eius patre: quia de patre lex multum confidit,
 & quòd non accepit malum consilium pro
 11 sua filia ¶ & semper præsumendum est, quòd
 filia sit congruenter dotata, cum à patre do-
 tatur, ex text. in l. si furioso puero. vers. fin. ff.
 de cura. furio. & in l. nec in ea ff. de adulter. &
 hoc in terminis Paul. Cast. aduertit in consil.
 275. super primo quesito nu. 6. in 7. dubio lib.
 1. quem sequitur Curt. antiq. in consil. 44. sta-
 tuto. co. fin. vers. de filiabus, & Alex. in consil.
 33. videtur super dicto co. fin. in fin. lib. 4. & sin-
 gulariter hoc prosequitur Iason in cons. 231.
 illi impuberes. num. 4. colum. 3. lib. 2. & idem
 Iason in l. voluntatis. num. 2. in prin. C. de fidei-
 com. Dec. etiam in consil. 26. & diligenter, co. 2.
 in medio, & idem Dec. in cons. 89. viso puncto
 col. fin. vers. secundo quia cum sequenti post
 Paul. Cast. in cons. 403. visis & ponderatis.
 num. 2. lib. 2. & latissimè Cardin. Paul. Parisi.
 in consil. 26. pactum num. 88. lib. 3. & Domin.
 Græg. Lap. in l. 8 in verb. à otro. col. 2. in fine
 tit. 4 par. 5. & alibi sæpe traditur, & facit bo-
 nus text. in luj ratione in l. 7. vers. ea assu como-
 rit. 18. per. 4. Et dicit notanter, Soccin. Iun. in
 cons. 67. prima presentis num. 21. lib. 2. quod
 quantitas 650. ducatorum dicitur plus quàm
 honestissima dos, habita consideratione ad
 dignitatem, & facultates parentum: & quòd
 tunc non potest cõsiderari lesio enormissima.
 Et dicit etiam singulariter Bald. in cons. 255
 confirmans consilium in fin. lib. 2. quòd dos mil-
 le ducatorum re, & fama est magna dos. Et fa-
 cit quod tradit Paul. Cast. in d. consil. 275. su-
 per primo quesito num. 6. in fin. lib. 1. Et dicit
 notanter Fulgos. in cons. 52. ex facto propo-
 nitur, col. 2. vers. notandum, vbi ait, quòd
 dos mille ducatorum re & fama est magna
 dos, & Bald. & Fulgos. in dictis locis sequitur
 Lauren. Silua. in cons. 2. circa primum num. 39.
 lib. 1. vbi & ait, quod dos scutorum triginta
 quatuor millia etiam magno Principi conue-
 nire potest, quod etiam latè prosequitur Bar-
 za in tract. de non meliorandis filiabus ratione
 dotis cap. 1. num. 9. post medium. Et præter eos
 facit, quod dicit singul. Aym. Crauet. cons. 11.
 tria principaliter nu. 15. & 16. vbi allegando
 Paul. Cast. Bal. Cor. Dec. & alios cõcludit, quòd
 12 qñ statutum excludit filiam ¶ & mdat eam
 dote esse contentã, quod tunc dicitur dos esse
 cõgrua, & si sit minor legitima: Vbi & nu. 16.
 dicit hoc maximè procedere extante propria
 exclu-

A D D I T I O.

- N**Um. 1. Adde *Vinium in Silua* commun. opin. in opin. 880. nu. 4. *Cabed. decis. Lusit. 169. p. 1. latè Marot. respons. 34. num. 27. Borgn. decis. Fiuiz. 20. num. 19. p. 1. Flores Ditez. lib. 1. var. resol. q. 1. num. 43.*
- Num. 3. vide *Menoch. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 5. & praesumpt. 15. nu. 6.*
- Num. 4. adde *Cabed. decis. Lusit. 169. nu. 5. lib. 1.*
- Num. 6. *Menoch. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 15. num. 6. Cabed. ubi supra nu. 4. Marta voto 8. nu. 3. & ad propositum Auctoris, idem Cabed. decis. 199. nu. 4. p. 1. & de scedula institutionis deposita apud Guardianum, alios cumulat *Craff. de success. tom. 1. S. institutio q. 16. num. 3. & testamentum licet sit nullum probat voluntatem defuncti, Francisc. de Petris feshu. lect. lib. 2. cap. 2. in fine, Flores de Meña lib. 1. var. resol. q. 1. num. 24.**

- Num. 7. vide *Iul. Clar. in s. testamentum q. 37. Craff. in tract. de success. tom. 1. S. institutio q. 16. num. 1. Menoch. d. lib. 4. praesumpt. 8. num. 2. Marsa ibi nu. 1.*
- Num. 8. vide *Ioseph. Ludou. des. Lucens. 53. num. 35. & 36.*
- Num. 10. adde *Molfes. in consuet. Neap. p. 5. quest. 6. ultra Surd. de aliment. tit. 4. q. 18.*
- Num. 12. vide *Ioseph. Ludou. decis. Perus. 21. num. 38. Comia de success. feud. ver. maritata num. 118. latè Nepita in consuetud. Casan. tit. 3. num. 215. & quando dicatur intongrua Marta voto 59. nu. 3.*
- Num. 13. videas *Carrocc. in tract. de pat. fil. simpl. dot. q. 9. Gomes. in l. 50. Tauri num. 21. Conf. Pascal. in tract. de vir. patr. potest. par. 2. cap. 6.*
- Num. 14. vide *Ioseph. Ludou. decis. Perus. 21. num. 22.*
- Num. 15. An, & quādo dispositio l. s. sit odiosa, vel exorbitans videas *Carrocc. in tract. de pat. fil. simpl. dot. q. 5.*

S V M M A R I V M:

- 1 Casus omnis remanet in dispositione iuris communis.
- 2 Permissum ad tempus, post tempus videtur prohibitum.
- 3 Limitata causa limitatū producit effectum.
- 4 Electio datur testatori, & post eius mortem datur eius heredi.
- 5 Donatio non praesumitur, & qualibet occasio, (& si levis) sufficit ad excludendam praesumptionem donationis, & nu. 65.
- 6 In testantis voluntatē praesumendo, subaudi nihil debet.
- 7 Testatoris expositio omnibus alijs interpretationibus praepositur, & nu. 9. & 10.
- 8 Testator sapientissime eius testamentum potest declarare.
- 11 Testatoris declarationi standum est, & si sit erronea.
- 12 Praesentia alicuius ex verbis scripturae praebatur.
- 13 Tacens, & non contradicens consentire videtur.
- 14 Testamentum à marito, & uxore simul confectum, potest à superveniēti pro eius parte renocari, & plenius num. 16. & nu. 17. ponitur, quid erit, in maioratu à marito, & uxore simul confecto, cum seqq. Vbi & nu. 21. dicitur, quid erit si superveniens aliquid consequutus est ex bonis coniugis praefuncti, & seqq. & nu. 32. & 33.
- 15 Intellectus ad l. 17. Tauri (qua habetur lib. 5. nona recopil. tit. 6. l. 1.) & ad l. 44. Tauri, qua habetur lib. 5. nona recopil. tit. 7. l. 4.
- 19 Testamentum Principis consensu confectū, ad libitum renocari potest sine eius consensu.
- 20 Intellectus ad d. l. 44. Tauri, qua habetur in d. lib. 5. nona recopil. tit. 7. l. 4.
- 22 Testamentum quancumque renocari potest, etiam si ab heredibus sit approbatum, & nu. 25. cum seqq. Vbi idem dicitur, etiam si pactum, & iuramentum in contrarium appositum sit.
- 23 Regula tenaciter adhaerendum est.

- 24 Regulam pro se habens, dicitur ius certum habere, & suam intentionem fundatam.
- 25 Regula in dubio inherendum est.
- 26 Iuramentum est accessorium contractus principalis.
- 34 Legatum agnoscens, an videatur vnus legato iniunctum acceptare.
- 35 Uxor etiam si sit haeres defuncti mariti potest vendicare fundum dotalem a suo marito alienatum.
- 36 Haeres quando non teneatur adimplere factum defuncti.
- 37 Promittens aliquem heredem instituere, an ad id teneatur, & num. 38.
- 39 Pater non potest filijs suis adimere testamenti factionem, etiam si ob id eis aliquid relinquat.
- 40 Onus non renocandi testamentum, an vere onus dici possit, etiam si sit reciprocum.
- 41 Dolus non infertur scienti.
- 42 Testamentum non censetur contractus, quin renocari possit, & num. 46.
- 43 Pactum de futura successione non tenet etiam iuratum, & si consuetudine permitteretur.
- 44 Donatio omnium bonorum iure reprobatur, & num. 47.
- 45 Reseruatio ususfructus non facit, quod quis habeat facultatem testandi.
- 47 Baldi sententia in l. pro hereditarijs, col. fin. C. de hered. act. qualiter intelligatur.
- 48 Donatio si non valet ut donatio inter vivos, debet fieri interpretatio, quod valeat ut donatio causa mortis, & e contra.
- 49 Donatio inter maritum, & uxorem, patrem, & filium, si non valet, ut donatio inter vivos, valet tamen ut donatio causa mortis.
- 50 Testamentum habet tacitam conditionem, nisi a testatore renocetur.
- 51 Semel reseruata perpetuo durant reseruata.
- 52 Reseruatio conseruat ius reseruanti.
- 53 Limitatio facta in vna scriptura, semper censetur repetita. Et idem dicitur in pacto, num. 72. & 74. & 77. cum sequen.
- 54 Confirmatio generalis non porrigitur ad id, quod est specialiter chassatum, & num. 55.
- 55 Generalis dispositio non trahitur ad id, quod in specie prohibetur.
- 56 Genus ab specie abrogatur.
- 57 Ius confirmanti ante reseruatum, non tollitur per eius ultimam, & generalem confirmationem.
- 58 Recedere quis non videtur a priori scriptura, per secundam scripturam per eum confectam.
- 59 Scriptura vna per alteram declaratur, & num. 60.
- 60 Contrarietas evitanda est, & num. 66.
- 61 Dispositionis declaratio ad disponentem expedit.
- 62 Ratificatio ut noceat ratificanti, debet ratificans legere scripturam, quam ratificat.
- 63 Lex de his, ff. de transact. procedit tam in contractibus, quam in ultimis voluntatibus.
- 64 Inclusio vnius est alterius exclusio.
- 65 Scriptura concilianda sunt, & num. 66.
- 67 L. pacta nouissima, C. de pact. qualiter intelligatur, & num. 68. & 81.
- 69 Confirmatum in confirmante in esse videtur.
- 70 Expressum censetur, quod verisimiliter quis respondisset.
- 71 Stylus notariorum non consideratur.
- 74 Reseruatio semper censetur repetita in posteriori scriptura contractus, & num. 88.
- 75 Maioritas verba perpetuitatem denotat, & num. 76.
- 76 Familia conseruatio non potest in primis dari.
- 77 Condicio apposta in prima scriptura, an censetur repetita in posteriori scriptura, & num. 78.
- 79 Contractus secundus censetur factus forma prioris contractus.
- 80 Iuramentum habet vim clausula derogatoria.
- 81 Clausula derogatoria, in cuius fauorem dicitur apposta.
- 83 Tabellionis assertio multum consideratur in explicanda scriptura coram eo confecta.
- 84 Scriptura priuata verisimile continendum est.
- 85 Interpretatio facienda est in dubio contra producentem.
- 86 Interpretatio facienda est in dubio, ut scriptura concilietur.
- 87 Interpretatio facienda est in dubio, ut reuocatio precedens scriptura, vel legis non censetur.
- 88 Interpretatio facienda est, ut potius reseruatio valeat, quam pereat.
- 89 Interpretatio facienda est, qua inest de necessitate, vel de verisimilitudine.
- 90 Interpretatio facienda est, qua disponentis minus obligatus maneat.
- 91 Interpretatio facienda est, ut species sub genere comprehendatur, & ei non deroget.
- 92 L. veteribus, ff. de pact. qualiter intelligatur circa hoc, an interpretatio facienda sit in dubio contra contrahentem.
- 93 Confirmatio non extendit confirmatum, nec eius naturam mutat, & num. 94.
- 95 Nominatio an fieri possit in vita euenientis alicui ius nominandi.

- 96 *Licentia mariti, qualiter dicatur in contractu uxoris intervenisse. Et ibi cum sequentium. ponitur intellectus l. 55. Tauri, quæ habetur lib. 5. nouæ recopil. tit. 3. l. 2.*
- 97 *Licentia mariti in contractu uxoris non requiritur, quando mulier iurat contractum quem fecit.*

ARGUMENTVM

Disseritur an ex conuentione inter cõiuges habita in testamento cõdito ab eis, quod eorum superuiuens bonis fruatur, & duas personas nominet, quibus post matrimonij contractum bona iure maioratus tribuantur, ac facta nominatione, inde alter ex illis obierit, superuiuens aliã personam eligat, cum qua matrimonium contrahi debeat, si succedente obitu viri, vxor superuiuens aliquem nominauerit, vt omnia bona sui viri, & propria iure maioratus consequatur, ac contrahat matrimonium cum ea, pacto adiecto, quod si ea viuente sine filijs decederet electus, ipsa iterum eligeret alium maioratum potiturum, & quod ei certa summa daretur ex bonis sui viri; verum ex altera scriptura in fauorem electi confecta inter viuos ex contractu celebrato ante testamentum, confirmata fuerat maioratus cõcessio ex pura donatione, Dummodo matrimonium cum ipsa eligente, electus contraheret, quo post matrimonium contractum defuncto iterum ipsa eligens alium eligendo ad maioratum, abrogando testamentum cum viro confectum, vnde resultat, si ius nominandi alium maritum eidem liceat, & ex scriptura tertio loco confecta, electus primo loco ius habuerit in bonis, ita quod amplius vxor pacto sine lege frui nequiverit, neque alium nominare virum.

CONSILIUM II.

DE optimi maximi, eiusque Genitricis Marię suffragio primo postulato. In causa, de qua nũc inter D. Elisabeth Machuca acricem, & Marcum de Miranda reum, controversia est. Dicti Marci de Miranda ius varijs fulciemus rationibus.

Et illud in facto præfati oportet, quod quedam Elisabeth Machuca iunctim cum eius marito testamentum edidit, in quo decreuerunt, quod eorum superuiuens vtriusque fruatur bonis, duasque nominet personas matrimonio copullandos, quibus an horum bona iure maioratus post amborum vitam tribuantur: & quod si nominatione facta ex nominatis alter obierit, quod ille qui ex nominatis vixerit, aliam personam eligat, cuius adhereat matrimonio. Contigit, quod prædicta testatrix, vt potè quod prius dictus eius obierat maritus, Franciscum eius consobrinum nominauit, vt tam sui mariti, quam eius bona maioratus iure consequeretur. Et quod cum dicta D. Elisabeth Machuca matrimonium contraheret, tali tamen pacto, quod si prædictus Franciscus ea viuente sine filiis decederet, illa iterum eligere valere maioratus bona potiturum, & quod dictę D. Elisabeth Machuca pro sui mariti bonis, ab eo quem elegeret certa daretur pecuniarum summa. Verum postea aliam scripturam dicti Francisci fauore testatrix edit, qua inter viuos ex contractu prius testamentum cum eius marito confectum & maioratum ibidem erectum presente dicto Francisco confirmauit, illique ipsorum bonorum maioratus partem fecit donationem, & quod matrimonium cum dicta D. Elisabeth contraheret. Et exinde d. Franciscus vita factus est, d. D. Elisabeth viuente. Et post nuptias inter eos contractas, eamque heredem instituens; post hæc hæc dicta testatrix dictum Marcum de Miranda ad dicti maioratus successionem nominauit, testamentumque cum eius marito confectum abrogauit, illi præcipiens, vt dictę Elisabeth dictam quantitatem pecunię exsoluisset, & illi dictorum bonorum dominum, atque possessionem tradidit. Et post hæc decessit testatrix.

Ex quibus duo dubia suboriantur.

Primum, an dicto priori testamento dicta Elisabeth Machuca ius nominandi alium maritum habuerit.

Secundum, an ex dicta scriptura tertio loco a dicta testatrice in dicti Francisci fauore edita (qua dictum prius testamentum est confirmatum) Franciscus ipse dictorum bonorum ius habuerit, ita quod dicta testatrix dictę secundę scripturę pacto, sine lege frui nequiverit, dictumque Marcum nominare non valuerit, & ipsa Elisabeth Machuca bona etiam testatrix habere queat, prout dicti Francisci heres.

Ad primum accedentes dubium, constanter asserimus, dictam Donnã Elisabeth Machuca dicto priori testamento ius suum suadere non posse, ex sequentibus.

Primo,

Primo, quia in dicto testamento casus, qui contingit, non quidam exprimitur; siquidem tunc alium maritum nominavit, & ius vidue nominatè tribuitur, cum ambo testantes mortui fuerint: ac si non ex testantibus vnus superuixerit cum nominata vidua efficiatur, & palmam ex dicti testamenti verbis hoc percipitur. Nec existimandum est, quod in tali casu testantes voluerint, plus nominatum superuiventem habere, quam testatorem tunc non mortuum, ex l. Praeses Prouincia, C. de seru. & aq. l. Publius, S. fin. cum sua materia, ff. de cond. & demonstr. & in c. dilecti, de arbit. Et quia testamentum testantis morte effectum habere minime debet: sed eius confirmatur morte, cap. cum marito, de celebrat. miss. facit l. donatione, quas parentes, cum sua materia, C. de donat. int. vir. & uxor.

Præterea cum dictus casus, qui contingit, eodem testamento, in contrarium minime prouisus est, consuetum sit † in iuris communis dispositione manere, ff. de lib. & posthum. l. comadiffime, que & in calu fortiori loquitur, siquidem sanciat, testamentum de morte, vel de casu post mortem agens minime ad casum in vita contingentem esse trahendum, ad quod est videndus Bald. in l. fin. in media. C. de post. lib. hered. instit. vbi & ad hoc allegat bonum text. in l. aluane, S. ff. de adim. leg. & faciunt, que similibus in locis passim traduntur. Quibus & fauet, quia iure decisum est † permillum ad tempus post tempus prohibisum censeri, l. pater filium, S. fundum, ff. de leg. 3. l. cum pater, S. ad filia, ff. de leg. 2. & limitat † causa, limitatum debet producere effectum, ff. de acquir. non. dom. l. in agris, & ff. de pact. l. si vnus, S. ante omnia, cum alijs. His suffragatur, quia dispositio de casu ad casum, nec de re ad rem extendi debet, l. fideiussores magistratum, ff. de fideiuss. quem ad hoc Bald. citat in cap. 1. col. 1 in tit. qual. dom. à propriet. feud. priuet. & Alex. in consil. 29. ponderatis verbis, num. 3. cum sequent. lib. 3. sunt, & alia concordantia, de quibus meminit Tiraqu. in tract. de cessante causa, 1. par. num. 142. cum seqq.

Quid plura, & in casu omisso testanti † electio danda est, & post eius mortem heredi eius, ff. de leg. 2. l. si quis seruum, S. si inter duos, & facit in argumentum tex. in l. duo sunt Titij, ff. de testam. vult. & in l. si fuerit, ff. de reb. dub. bonus text. in l. 9. tit. 9. parti. 6. cum alijs, cui rei, & accedat tex. in l. plerumque, cum sua materia, ff. de in. dot. Nec præsumenda est † donatio, vt notissima conueniunt lura, de quibus singulariter in nostro proposito meminit Aym. Cranch. in consil. 143. Claudius, num. 26. vbi plura in proposito videnda citat, & ad id etiam Curt. in consil. 56. præsupponi-

tur, num. 5. in princ. Et sufficit quælibet occasio & si leuis, ad donationis præsumptionem abiciendam, ex l. dispensatorem, ff. de solut. quam ad hoc Bald. allegat in l. 1. in princ. C. ad Trebell. & ita non quidem debet præsumi testantem in dicto casu nominato voluisse donare, seu prædictam electionem concedere: & à se ius tollere. Nec in testantis voluntate præsumenda † subaudi nihil debet, ff. de manu. testam. l. fin. cuius meminit Bald. in consil. 232. proponitur col. fin. ante vers. & vt melius, lib. 5.

Superiora, & suadetur, quia dicta testatrix satis expressè dictum casum omisum ex dicti testamenti verbis exposuit in dicta secunda scriptura, † cuius testatrix glosa, & expressio omnibus alijs interpretationibus præponatur, l. ille aut ille, S. cum in verbis, ff. de leg. 3. & ita expressè Bald. tenet in anth. nisi rogatio col. 2. in fin. vers. nam vbi testator, C. ad Trebell. post Jacob. Bellon. ibi ab eo citatum, quibus & accedat l. cōtinuus, S. cum ita, ff. de verb. oblig. cum sua vulgatis. Testator enim † sepissimè eius testamentum valet declarare, ex tex. in l. heredes palam, S. sed si notam, ff. de testam. quæ ad hoc allegat Ang. in l. quidquid asstringenda, col. 2. prope finem, ver. vnum adde, ff. de verb. oblig. quæ prouisio, & testatoris declaratio † quælibet legis prouisionem cessare facit, C. de pact. conuen. l. fin. & ff. de negot. gest. l. Nē senis, Et expressum tacitum † cessare facit, ff. de vulg. & pup. l. cum ex filio, S. filio impuberi, vbi Bart. & dictæ declarationi cum sit testatrix, † & si erronea fuisset, standum est, ex text. in l. quo loco, S. si iam mortuo, ff. de hered. instit. & in ibi glos. 1. Paul. Cast. & Doct. in l. qui habebat, ff. de reb. dub. & alibi sæpe. Et ipsa testantis declaratio maximè obtinet in hoc casu, † quia dictus Franciscus præsens fuit tempore quo dicta secunda scriptura fuit confecta, vt eius verba, ibi. Que presente estays, Quibus verbis eius præsentia probatur, l. 1. C. de contrab. & committ. stip. melior text. ad idem de iure in l. optimam, vers. & si inter presentes, C. eod. tit. cui confirmatus est de iure huius Regni in l. 32. tit. 1. par. 5. ad idem est tex. in l. 68. tit. 18. p. 3. & ibi Greg. Lup. in ver. recipiente, & hoc tenet Paul. Cast. in l. illud, C. de sacros. Eccles. col. 2. in princip. post Alber. in rubr. C. loca. col. 2. in princ. & Alex. in consil. 177. visis, num. 3. in fi. lib. 7. & Boer. in decis. num. 2. & cum fuerit præsens † eidem declarationi consentire videtur, ex l. qui patitur, ff. mand. cum similibus, & nuncupatio ita Angel. declarat, & tenet in consil. 185. super hoc puncto, per totum, & Stephan. Bertrand. in hoc consil. 156. ex thematè, num. 8. lib. 1.

B Pro-

Proinde, & si prædicta cessarent (quæ non cessant) dicta Elisabeth iure dictum suum testamentum prius factum, mutare potuit.

14 † & si eius cum marito confectum, *text. in §. posteriore, apud Iustinian. quib. mod. testam. infirmen. l. sancimus, C. de testam. l. si quis in princip. testamenti, ff. de leg. 3. l. 2. §. 1. & 23. tit. 1. parti. 1. cū similib.* Quod & obtinet, & si testamentum ex causa matrimonij obtrita editum fuerat † *text. notab. in l. 17. Tauinarum constitutus* (quæ habetur *lib. 5. recop. tit. 6. l. 1.*) in verbis, *Saluo si hecha la dicha meioria por contrato entre viuos.* Nempè quia secus erit, si plium prælegatum in testamento fiat, & sit conlrat ex *Bald. in l. cum archimedoram, col. 6. vers. vbiemusquero, C. ut in poss. §. lega. & hoc etiam probatur in l. 44. Tau. quæ habetur *lib. 5. recop. tit. 7. l. 4.* in verbis, *Por contrato entre viuos,* Et ita intelligendæ sunt dictæ leges Tau. quas sic intelligit *Greg. Lup. in l. 2. tit. 15. par. 2. in verb. Mayoría, col. fin. vers. & nota.**

Suadentur prædicta, quia iure optimo priuatiuim decisum reperimus, testamentum † & duobus confectum ab eorum altero (quo ad sua bona) posse reuocari, vt scilicet quidem probatur in *l. falsa, §. fin. ff. de cond. & demonstr. ibi, Atque si separatim dixisset.* Idem, & constat in *l. Lutus, §. Gayo Seyo, ff. ad Trebel. & ita in terminis Oldrad. respondit in cons. 174. thema tale est, cui consentit Io. Andr. in Specul. tit. de testam. §. in primis, col. 3. in addit. exordiente, §. 1. in lit. M. & idem tenet Alber. in rub. C. de leg. in vers. secunda questio, Bal. & Doct. in l. cū quidam col. pen. vers. & prædicta faciunt, C. de impub. & alijs subit. cum alijs, de quibus Pet. Pech. in tract. de testam. coning. lib. 1. c. 18. n. 1. & seq. & nos in l. 3. Tau. n. 124. & seq. & DD. cōmuniter in *l. licet inter priuatos, C. de pass. quo et in lex. hæc sententia probatur, nam ibidē duo milites eodē testamento voluerunt, q̄ superuueniens alterius rebus potiazur, & ait ille text. placitum illud in vltimam resoluui voluntatem, & ob id Alex. inibi col. 2. censet, eorū quemlibet quoad eius bona illam dispositionem posse abrogare, cui sententia etiam DD. assentiunt in *l. patris, & filij ff. de vulg. et pup. & idem, & singul. consuluit Paul. Castr. in cons. 253. circa primum quesitum facit dubiū, col. 2. vers. his tamen non obstantib.* secundum antiq. impressionem, quæ & confirmat insignis text. in l. 3. ad fin. tit. 1. parti. 5. & dictā sententiam ex pluribus quoque Hispanus noster Roder. Suar. tenet in *l. quoniam in prioribus, C. de inoffic. testam. in §. limitat. char. mibi 73. col. 4. vers. ad prædicta facit, cum vers. seqq.* Quo in casu in nostris terminis Roder. ipse, hoc ad maioricatum à marito, & vxore simul editum ex plurib. notat, & à solo marito, vxore**

17 reue † maioricatum quoad abrogantis bona abrogari posse definit, ac quod & videre licet *Tiraquel. in tract. de primogen. q. 68. char. 408. apud finet, Num. 1. cum plurib. sequentib.* vbi idem tenet, & idem etiam tenet in terminis maioricatus Dom. Didac. Conarr. in rub. de testam. 2. par. nu. 8. char. mibi 4. col. 3. in fin. cū seqq. vbi hoc hodie maxime procedens dicitur in maioricatu, attenta dispositione *l. Tau. permissentiam, liberè maioricatum à constitente reuocari posse, & nos etiam in rep. l. 3. Tau. n. 1216. †* Nec id quod inibi Roder. Suar. tenet, *ex beneque fratris, C. de donat. cau. mort. in nostro casu obtinet, cum hic agamus, quando duo pariter testatur, seu maioricatum, & prædictis bene facit text. in l. omnium, C. de testam. in vers. nec sane,* in quo constat † testamentum etiam Principis consensu compositum citra Principis consensum à testatore posse reuocari, & ita testamentum cum alia persona editum à testatore mutari posse, sunt ad iudem plures alie concordantie, de quibus meminit Dom. Couarr. in 2. p. rub. de testam. n. 1. & 3. Quod & procedit non tantum in testamentis, sed etiam in maioricatu condita facultate regia, nam ad libitum constituentis potest reuocari, non obstante dicta regia facultate, de quo est casus, qui hoc ita determinatur in *l. 44. Tau. in princ. †* quæ lex loquitur, siue melioria, seu maioricatus fiat per viam contractus, seu vltimæ voluntatis, vt expressim ipsamet *l. 44.* dicit, vbi Deo auspice plura scito digna dicemus. Et præcipuum omnia hæc locum habent in casu nostro, dictæ dispositionis verbis pensatis, quibus semper dicitur, illud testamentum esse, non verò contractum.

21 Nec his refragatur dicere, † quod dictæ vxori testatrici maritus in prædicto testamento fructus suaque bona ex eo tribuit, vt testamentum ipsum minime abrogasset: & quod illa fructus testantis, quæ hæreditate recepit, & mariti hæreditatem adiuit, & quod ob id à mariti placito recedere non potuit. Tum quia nulla sunt verba, quibus maritus dictos fructus, & bona dictæ suæ vxori concessit, ea inquam lege, quod suum non immutaret testamentum. Tum etiam, quia & si verba in prædictis non deficerent, nihil secius testamentum à dicta sua vxore reuocari quoad eius bona potuit: & etiam si mariti addisset hæreditatem, & afferere contrarium communis iuris regulæ aduersatur, siquidem iuris sit notissima regula, vsque ad obitum in omnicausu

22 † testamentum posse dirui, C. de testam. *l. sancimus, de celebrat. miss. cum marito, l. si quis in principio testamenti, ff. de leg. 3. & text. in d. §. posteriori quoque testamento, insit. quib. mod. testam.*

testam. infirm. l. 21. in princ. tit. 1. parti. 6. cum
 23 suis similib. notissimis. Cui regulæ tenaciter
 adherendum est, ex quo de contrario non
 couitat, vt traditur in l. omnis diffinitio, ff. de
 reg. iur. cum alijsque inibi citat Dec. col. 1. Et
 24 qui regulam habet pro se tenetur habere
 eas certum, & suam intentionem habere fun-
 datam de iure communi secundum Bart. in l.
 quoties, in fin. ff. si quis cau. Et dicit notanter
 Bald. in c. 1. col. 2. vers. deinde scias, in fin. de
 alie. iud. mutan. cau. fact. quod in dubio inhe-
 rendum est regulæ, & secundum eam iudican-
 dum, ex notatis in l. qui restitueret, ff. de rei
 vendi. probatur in l. ab ea parte, ff. de probat.
 & in l. suus quoque, ver. puto generaliter, ff. de
 25 hered. instit. cum alijs. His & alludit tenetur quia
 nullum remedium excogitari potest, quo testa-
 mentum irreuocabile fiat, vt in d. l. sancimus;
 & in d. l. si quis in princ. testa. ff. de leg. 3. & si-
 milibus traditur locis, ad quod est optimus
 text. in l. 25. tit. 1. par. 6. ibi. La voluntad del
 hombre e. de tal natura, que se muda en muchas
 maneras. Y por ende ningun hombre non puede
 fazer testamento tan firme, que lo no pueda des-
 pues mudar quando quisiere fasta el dia que
 26 muera. Quod & confirmatur tenetur quia etiam ex-
 pressio pacto nemo restringi potest ad non re-
 uocandum testamentum, vt in d. l. si quis in
 princ. testamenti, & in l. stipulatio hoc modo
 concepta, ff. de verb. obligat. cum alijs, de qui-
 bus Moder. in l. nemo potest, ff. de leg. 1. quod
 27 & procedit tenetur quia etiam si in primo testamento
 appositum sit iuramentum, secundum glos. in
 c. ultima voluntas 13. q. 2. notat Bart. in d. l. si
 quis, in princ. testamenti, & communiter Doct.
 in l. 1. C. de sacros. Eccles. & in l. si quis pro eo,
 ff. de fideiuss. & est communis secundum Alex.
 in d. l. stipulatio hoc modo concepta, col. 2. vers.
 item facit, ff. de verb. obligat. accedat text. in
 cap. non est obligatorium, de regul. iur. in 6. cum
 28 similib. tenetur quia iuramentum est accessorium
 scripturæ & contractui, cui accedit, & fortitur
 eius naturam, l. fin. C. de non nume. pecu. l. fin. ff.
 qui satisf. cog. c. quemadmodum, de iure iurand.
 l. 56. tit. 5. parti. 5. & facit l. 27. in fin. tit. 11.
 ead. 5. parti. & regula text. in d. c. non est obli-
 gatorium. Et prædicta l. si quis in princ. testa-
 menti, in legatis tantum loquitur, & pacto ir-
 reuocabilia fieri non posse ibidem palam sta-
 bilicitur, quibus & fauet text. in l. pactum quod
 dotali, C. de pact. qua in lege non erat pactum
 omnium bonorum, sed eorum partis, & abū-
 de in casu legati, Curt. Iun. differtat in cons. 56.
 præsupponitur, col. 1. Si igitur expressio pacto
 non potest testamentum irreuocabile fieri,
 igitur consequens est, nec hæreditatis aditio-
 ne, nec fructum perceptione testamentum
 irreuocabile fieri posse. Quæ & suadentur ex

his; quæ Dec. copiosè congerit in cons. 488. in
 causa & lite, col. 5. num. 18. cum seqq. consu-
 29 lens tenetur quia quod etiam si scriptura à defuncto cō-
 fecta ab eius approbetur hæredibus, quod hæc
 approbatio nihil operatur, ex pluribus ibidē
 per eum recensitis, & ibi num. 21. satisf. l.
 non dubium, C. de testam. Quim & Angel. in
 cons. 66. visis dictis, col. 2. & fin. consuluit,
 30 tenetur quia quod & si dictum pactum arbitraria sen-
 tentia confirmatum sit, quod nihilo secius
 testamentum est reuocabile. Et pro his facit
 31 tenetur quia quia non est aliquis modus datus à iure,
 quo testamentum non possit mutari, vt con-
 titat, ex pluribus traditis per Bart. in d. l. si quis
 in principio testamenti, ff. de leg. 3. co. pe. & fin.
 & bene facit dicta, leg. 25. tit. 1. par. 6. vbi Gre-
 gor. Lup. refert, & sequitur Bart. in d. l. si quis in
 principio testamenti, & faciunt per me tradita
 in d. l. 3. Tau. num. 1219. & sequentib.
 32 Cōfirmatur hæc veritas tenetur quia quia potius ma-
 ritus eius bona fructus, & hæreditatem vxori
 ex mutuo amore cōcessisse videtur, quàm ob-
 id, quod testamentum non mutet, ex text. in l.
 1. in princ. ff. de dona. int. vir. & vxor. cum suis
 similib. & in terminis ita tenet Corneus in con-
 sil. 159. in hac præsentī co. 1. vers. quibus tamē
 lib. 4. & expressius hoc tenet Alciat. in d. l. li-
 cet inter priuatos, C. de pactis, co. 2. ante si. vers.
 sed quid si alterum, & in nostris terminis idē
 consuluit Paul. Castrens. in consil. 243. circa
 primum dubium (secundum antiquam impres-
 sionem) col. 2. vers. his tamen, cum sequentib.
 qui ad hanc causam videndus est, & sat pro-
 batur in l. 1. S. sciendum, C. de rei vxor. action.
 & in l. ille autem, ff. de hered. insti. & facit tex.
 singul. 1. l. nec adiecit, ff. pro soc. & his accedat
 quæ Io. de Imol. co. 3. & Doct. notant in c. offi-
 cij de testa. & videre licet, tex. in l. libertis, liber-
 tabusq. in princ. ff. de alim. & ciba. leg. & in l.
 eum qui kalendis, S. fin. prope si. ff. de verbors.
 33 oblig. Vehementius, & hæc vrgent tenetur quia
 onus non reuocandi testamentum, iure subuer-
 titur, ex d. l. pactum quod dotali, cum alijs su-
 pra adductis, ne testandi libera abiciatur vo-
 luntas (ex notissimis iuribus) quæ nullo modo
 restringi valet, ex l. si fratres, S. idem respondit
 in 1. ff. pro soc. Quo fit, prædictam vxorem,
 & si prædictam hereditatem adierit, fructusq.
 perceperit, non esse extimandum, non reuoca-
 di testamentum onus, (& si fuerat adiectum)
 acceptasse, vt probatur, in l. vxorem; S. heres,
 vbi est bona glos. ff. de leg. 3. & in l. si quis in 2.
 ff. de cond. instit. & in l. condiciones, ff. cod. tit. &
 & sat expressim Bald. in l. si quando, S. & ge-
 neraliter, col. 2. C. de inoffi. test. & ibidē Paul.
 de Cast. col. 2. post mediū. Bal. notabiliter in cōf.
 161. qdā Mechus. in fin. verbis li. 2. vbi singula
 34 iter cōsuluit in pposito, licet verū sit tenetur quia
 ille

ille qui agnoui legatum, videatur agnoscere onus legato impositum, ex l. imperator, §. si centum, ff. de leg. 3. & alijs de quibus ibi, quod hoc est verum, quando illud onus de iure potuit apponi: secus tamen esse dicit, si de iure apponi non potuerit, ex d. l. uxorem, §. heres, ut est in casu nostro, in quo etiam si expresse apponatur onus, quod superuiuens qui acceptauerit ipsum fructum, vel hereditatem, non possit reuocare testamentum sue partis, quod nihilominus & si hoc legatum acceptet, non tamen visus est acceptare illud onus, quod non possit suum testamentum reuocare: cum sit contra bonos mores, & contra omnes iuris dispositiones. Ut ex iam dictis, & ex infra dicendis satis constat. Et Bald. in d. conf. 161. refert, & sequitur Aym. Crauet. in conf. 200. unus habens, num. 5. ubi & ad hoc allegat text. in l. dotale, §. fin. ff. de fund. dotal. quem text. pro
 35 singul. notat ibi Aym. ad hoc quod uxor adiens hereditatem mariti, potest uendicare fundum dotalem a marito alienatum contra prohibitionem legis, cuius rei, & ultra predicta est text. in l. si quis eum quem, ff. de condit. & demonstrat. quem Guid. Pap. in sing. 812. hares
 36 in princ. ad hoc expendit quod heres defuncti voluntatem iuri aduersam adimplere nequaquam obnoxius est. Cuius text. ponderanda sunt singularia uerba, ibi: Quoties contra legem nihil fit futurum. Idem & probat text. notab. in l. 24. in fin. tit. 19. part. 5. in uerbis. Todos los pleytos derechos, Quali secus si non essent facta defuncti secundum ius, ex supradictis, & infra dicendis. Eadem sententia, & instruitur, ex text. singul. in l. cum donationis, C. de
 37 transact. qua stabilitur quod si alicui ex transactionis causa remissio fiat ea in quantum lege, ut ille cui ipsa remissio fit, heredem Titium, in suis bonis efficiat, quod & si remittens ex parte sua adimpleuerit, eiusque bonis potiarur, quod ille cui remissio, seu cessio fuit facta, non quidem tenetur Titium heredem instituire: quia alias sibi testandi libera facultas sublata esset. Quod dici non debet, neque permitti ex dictis iuribus. Et ex text. in l. testamenti factio, ff. de testament. his & accedat text. in l. ille autem, ff. de hered. instit. & quod glos. inibi, & Bald. fin. vers. ex eo cessent, inquit
 38 enim ibi Bald. quod si duo ad inuicem se heredes instituereauerint, quod & si unus alium instituens ex sua impleuerit parte, quod alter (licet hereditarijs bonis potiarur) alterum heredem instituere non tenetur absque ullo metu pena. Quod etiam tenet idem Bald. in l. 1. C. de his qui penę nomi. co. 9. vers. 8. quaritur. Et ideo non ineleganter Fulgos. consuluit
 39 in conf. 87. col. 2. vers. ad quesita quod etiam pater suis filiabus, non potest adimere testa-

menti factione, & si ob id eis relinquat legata, ex d. l. testamenti factio, ff. de testam. Et concludit etiam ibi, quod non obstante tali factione ipsæ filię de suis bonis proprijs testari possunt. Et idem tenet Claudi. in d. l. licet inter priuatos co. fi. in fine C. de pact. ubi, & allegat Bald. Imol. & Cuma. in d. l. illa institutio, idem & consuluit Ang. in consil. 57. domin. Andrea. co. pe. vers. secundo uidentum est, ubi singulariter loquitur in proposito, Et Angel. refert, & sequitur Alex. in cons. 155. col. 1. lib. 2. quem etiam sequitur Curt. iun. in cons. 150. p. 1. supponitur, nu. 8. cum si qq. col. pen. & in his terminis prædicta omnia singulariter determinat Paul. Cast. in d. conf. 243. circa primum, col. 2. secundum antiquam impressionem, qui notanter loquitur. Et plenius Corne. in d. conf. 159. col. 1. lib. 4. qui ad hanc speciem uidentus est.

Nec perpendendum est, & si dicatur, ex l. de fideicommissio C. de transact. & l. si pater puella, C. de inoffic. testamen. quod si dictum onus non reuocandi testamentum onus uerè dici ex eo non ualet, quod & poterat contingere, quod prædicta uxor marito superuixisset, & maritus oneratus ad testamentum non reuocandum remaneret. Tum quia, dictum onus (ut explicuimus) iuri obstitit, utpote quod testamenti factionem liberam tollit, Tum etiã, quia ob id quod onus reciprocum esset, non est grauamẽ, cum eius uicissitudinem habeat, ut ait glos. in d. l. licet inter priuatos in uerbo mortis causa, in fine C. de pact. & inibi Iason num. 15. vers. 2. habes, & est textus optimus in d. l. licet inter priuatos, & in d. l. 33. tit. 11. par. 5. illis consimilis, & glos. in d. l. inter priuatos, Commendat etiam ad hoc Salyc. in d. l. fin. C. de pact. colum. penult. uersicul. iuxta hoc quero in medio.

Verum nec dici potest, maritum deceptum fuisse ex quo eius uxor suum mutauit testamentum
 41 quod si quidem scienti non inferatur dolus, ex d. l. cum donationis C. de transact. & similibus sciebat, scireque maritus tenebatur, uxorem suum testamentum reuocare posse, & ad hanc solutionem est rex. optimus in d. l. licet inter priuatos, & in d. l. pactum quod dotali, cuius meminit Bald. in d. l. cum archimedoram, col. fin. vers. ulterius quero C. ut in poss. leg. & in nostris terminis sic tenet, & consuluit Paul. Cast. in d. conf. 243. col. 2. in medio secundum antiquam impressionem. Hisce uerbis loquens Nec obstant allegata in contrarium; quia potius se decepisset dicta uxor, si hoc credidisset, quia non reuocaret, cum scire debuit, irrenocabilia esse legata de sui natura; unde hunc casum euenire posse prospicere debuit l. si quis domum, §. 1. ff. loca. si ergo non prospexit, se ipsam circumue-

CUMUE

sumenit; Hactenus Paul. Castr. quod etiam tenet Corn. in d. conf. 159. col. 1. & singulariter Alciat. ind. l. licet inter priuatos, colun. 2. vers. sed quid si alterum pœniteat, cuius sunt verba; Nec probabiliter quisquam allegaret non extimasse, ut alter pœnitentia duceretur; cum huiusmodi voluntates ambulatoriæ sint, debeatque vnusquisque id prouidere. Hactenus Alciat. vbi supra. Et sic contrarium ex pluribus videatur fundare Pet. Pech. in d. suo tract. de test. q. coniu. lib. 1. cap. 18. num. 2. & seq.

42 Quid plura, & si expressim dicti testantes voluissent, non reuocare dictum suum testamentum, non ob id si ipsum testamentum contractus censeretur, vt considerat Curt. Iun. in d. conf. 56. num. 4. & 5. vers. sed quia. Quia & si fuerat contractus inter priuatos, non valeret, nec possent dictus maritus, & vxor testantes, pacto conuenire, quod supervuens omnia bona consequeretur, cum sit pactum si de futura successione querenda, & consequenter inducat votum captandæ mortis, & sic contra bonos mores, ex l. pactum, quod notali. C. de pact. & l. cum donationis, C. de transf. l. stipulatio hoc modo concepta ff. de verb. obligat. & in dict. l. licet inter priuatos Cod. de pact. & l. hereditas, Cod. de pact. conuen. & in l. 33. pleio, tit. 1. i. part. 5. cum alijs, & in terminis, quod tale pactum non teneat de iure, etiam si in eo appositum sit iuramentum, & etiam si tale pactum, consuetudine permitteretur, tenet eleganter Abb. in consil. 48. Augustinus. col. 2. vers. sed his non obstantibus lib. 2. & Ias. in consil. 87. consultus nu. 3. lib. 1. vbi notabiliter loquitur ad casum nostrum, quibus, & accedat, quod notabiliter Oldrad. consuluit in consil. 174. thema per totum. Et eo 44 præcipuum si quod omnium bonorum donatio alijs fuisset, quæ iure reprobatur, ex l. 69. Tauri, quæ habetur, lib. 5. nouæ recopil. tit. 10. l. 8. bonus etiam tex. in proposito in d. l. hereditas, C. de pact. conuen. & facit tex. in l. omnes S. lutijs ff. que in fraud. credi. cum alijs de quibus Dec. in l. fin. C. de pact. col. 9. ver. in tertia questione, & tenet expressè Suar. in l. quoniam in prioribus, C. de inofficioso testam. in 5. limita. com. 15. vers. Sed videtur, & Petrus Pech. in d. eius tracta. mariti, & vxo. lib. 1. cap. 18. num. 4. in fine. Quia & ipso testamento considerato, esset etiam futurorum bonorum donatio, quæ iuribus notissimis improbatur, adeo quod plerique iuris Doctores hoc timent, etiam quando usufructus à donante, 45 reseruetur, quia reseruatio si usufructus, non facit, quod quis habeat facultatem testandi, vt in terminis consuluit Paul. Castr. in consil. 75. notandum est, num. 2. colun. 2. vers. sed quantum lib. 2. quem refert, & legitur Dec. in d. l.

fin. C. de pact. col. pen. vers. secundo fallit, & ibi etiam Curt. Iun. nu. 58. & 59. ponit alios illic ab eis relatos, & idem etiam tenent plures alij, de quibus memor est Co arr. in cap. 12. per totum lib. 3. variat. resolut. & Aym. Crauet. in conf. 222. viso num. 3. & sequentibus lib. 2. & inibi num. 10. ponit distinctionem in hac materia.

Verum nec adferri potest, dictum testamentum 46 si in contractum transisse, eo quod conuentum inibi videtur, quod supervuens usufructu bonorum alterius fruatur. Si quidem omnia ibidem ex testamento sunt cauta, nec repariamus legem, quæ sit sancitum testamentum in contractum reuerti, vt quoque Paul. Castren. & alij iam relati censent. Et si adiuuuiamus, contractum in testamentum quandoque resolui, vt constat in d. l. licet inter priuatos, & inibi Barto. Angel. Salic. & Doctor. & expressim Lancelot. & Claudi. col. fin. vers. in glos. finali, qui inibi dicunt testamentum nunquam resolui in contractum, siquidem in habentibus sine volum tantum, facilis est transitus, vt ff. de rei vendic. l. in rem s. item quæcunque cum alijs.

Nec denique prædictis obstat Bald. sententia 47 si in l. pro hereditarijs col. fin. in fine. vers. dubitari tamen posset C. de heredita. act. dum respondit ad l. seya ff. de donat. cau. mort.

Tum quia Bald. non loquitur in testamento, sui natura reuocabili, quia tunc etiam si fiat cum tertio, & ex causa honorosa, reuocari valet. ex d. l. 17. Taurinarum, regiarumque constitutionum.

Tum quia, nec Bald. loquitur, cum expressim donatio causa mortis fit, (vt in nostro contingit casu) vt palam Alexan. tenet in l. que dotis colun. 3. vers. tertio prædicta. ff. solut. matrim. & idem considerant Doctores in prædictis locis, & Couarr. d. Leiba. in rubr. de testamentis. 2. part. nu. 8. & idem constat ex traditis per Paul. Castren. in conf. 164. in præsentis causa, quæ vocatur maioris hispalensis, col. 7. vers. item non obstat l. seya lib. 2.

Tum etiam, quia Bal. loquitur aduersus dictam l. seya, in qua concurrebat persona, cuius intererat, donationem non reuocari, & ob id, Alexan. in dicta l. que dotis col. 3. in dicto vers. tertio prædicta in fin. dicam Bald. impugnat sententiam.

Tum quia Bald. non loquitur, quando dispositio, conuentioque, omnium bonorum est (vt in præsentis casu) quo in casu talis donatio nullo modo dici debet inter viuos, sed potius ex causa mortis facta, & per consequens dicendum est, quod libere potuit reuocari, ad quod in terminis est singularis doctrina Paul. Castren. in consil. 75. notandum est col. 2. vers. hic autem,

autem cum sequentibus lib. 2. ubi notanter con-
tulit, quod si quis donauit omnia sua bona,
quæ habet, & habiturus est usque ad mortem,
cum promissione, de non reuocando, quod
tunc, non habebit locum dispositio *l. ubi ita
donatur, ff. de donat. caus. mort.* ex quo donatio
omnium bonorum, presentium, & futurorum,
non valet, ex *l. fin. C. de pact.* sed dicit ibi *Paulus
Castren.* quod tunc, talis donatio erit iudi-
canda donatio causa mortis, ut actus magis
valeat, quam pereat, ex *l. quoties ff. de ver-
bor. obligat. & l. quotiens, ff. de regul. iur. & fa-
cit*, quia quis non præsumitur, elegisse viam,
per quam impugnetur iudicium suum, ex *l. mi-
les qui destinauerat, ff. de testa. mil. & in l. quã
quã, C. eod. tit. & Paul. Castren. refert*, &
sequitur *Bartol. Soccin. in consil. 130. visa con-
tingentia facti, col. 3. num. 7. lib. 1. & Math. de
Afflict. in decis. 338. nobis Petrus, num. 6. &
Aym. Crauet. in consil. 52. quitatio facta num.
4. & plenius idem Aym. in consil. 138. Titius
promisit num. 10. qui doctor. etiam loquitur*,
quando præter pactum de non reuocando, est
appositum iuramentum. Quod & confirmatur,
quia quando dubitatur, an donatio sit
inter viuos, † vel causa mortis, tunc talis in-
terpretatio facienda est, quod si non potest
valere in vim donationis inter viuos, valeat
in vim donationis causa mortis, & e contra,
ita per plura concludit *Corn. in consil. 259. di-
cta dispositio col. 4. vers. aduertendum tamen est
lib. 4. cum alijs de quibus Aym. Crau. in d. consil.
52. num. 4. ubi & dicit*, quod si verba dona-
tionis sonent inter viuos, quæ tamen ut inter
viuos valere non potest, sed solum, ut dona-
tio causa mortis, quod tunc ut donatio causa
mortis, iudicanda est, ad quod ultra *Soccin. &
alios allegat Bald. in consil. 108. domina Ioan-
na, col. fin. num. 9. lib. 3. & ita constat*, quod
cum sit donatio causa mortis, potuit reuo-
cari.

Tum etiam, & contra *Bald.* est casus nota-
bilis, in *l. apud Celsum, § Iulianus, ff. de excep.*
49 *dol.* ubi probatur, quod donatio † facta con-
iugi ab infirme, sine mentione mortis, ex quo
non potest valere, ut donatio inter viuos,
quod valet in vim donationis causa mortis,
quem *tex.* allegat ad hoc pro singulari *Soccin.
in d. consil. 130. num. 6. in fin. & num. 7. lib. 1.*
& est ratio, quia licet donatio inter viuos, ab
vno ex coniugibus, alteri facta, legibus repro-
betur, (ut sunt iura notissima) bene tamen
inter eos valet donatio causa mortis, cum
morte donantis confirmetur, ex *l. donationes
quas parentes, cum sua materia, C. de donat. int.
vir. & uxor.* Et ideo hæc donatio inter coniu-
ges facta, iudicari debet, donatio causa mor-
tis, ut effectum fortiri possit, cum inter-

pretatio fieri debeat, ut actus valeat omni me-
lio. i modo, quo valere potest, potius quam
pereat, ex supradictis ad quod, & *Soccin. ibid.*
allegat *Bald. in quouam consil. de quo inibi me-
mor est*, dicentem, quod si quis donatio filio
suo in potestate post mortem, cum hoc pacto,
quod non possit reuocari, quod ex quo, ut do-
natio inter viuos, non potest valere, quia facta
inter patrem, & filium, quod tamen ex quo
fuit facta filio, valet in vim donationis causa
mortis. Et per consequens constat ex omni-
bus prædictis, quod potuit ad libitum reuoca-
ri, cum donatio causa mortis, sui natura, sit
reuocabilis, ut supra late ostensum fuit.

Si igitur, testamentum prædictum mutare
potuit dicta testatrix, bene sequitur, quod &
si dictus calus omisus non fuerit, potuit à di-
cta testatrice reuocari, & dictam nominatio-
nem dicti Mar. fauorem conficere.

Ceterum, & omnia quæ diximus, ex eo pro-
batur, quia in dicto priori testamento conteno-
50 *ta* tacitam habent † iuris conditionem, nisi
à testatore abrogerentur, & ab eo fiat aliud se-
cundum testamentum, quod probatur ex *tex.*
in *d. §. posteriore quoque instit. quib. mod. testa-
ment. infirmen. & in d. l. sancimus, C. de testa-
ment. cum alijs lupracitatis, quod expresse
ita Dec. adnotat in consil. 475. in causa qua Man-
tua, num. 2. ubi & ad hoc ref. it *Angel. in cõ-
sil. 159. Corradus col. 2. vers. testamentum. n.*
qui hoc recte dicit, licet & aliæ concordantiæ
de quibus meminit *Card. Paul. Paris. in consil.
34. ad resolutionem, nu. 56. lib. 2.**

Et his primum absoluitur dubium,

Quo ad secundum etiam dicimus ex dicta
tertia scriptura, dictum Franciscum ius pleni-
tæ adquisiuisse, quod potuerit dictam Elisa-
bet Machuca in bonis dictæ testatrix, here-
dem facere absque eo, quod dicta testatrix,
dictæ secundæ scripturæ legis, seu pacti, uti non
potuerit, & dictum Marcum ad sua bona no-
minare, ut ea iure maioratus habeat, & si in
dicta tertia scriptura, confirmatum fuerit dic-
tum primum testamentum, & hoc constat
ex sequent.

Primo, quia ut dictum est, in dicto testa-
mento non datur dictæ Elisabeth Machuca,
nec dicto Francisco eius sponso, ius nominan-
di, dicta testatrice viuente, quare consequens
est, dictam testamenti confirmationem, ad dic-
ti testamenti verba, minime extendisse, ut
est *tex. notabilis, in l. Aurelius, §. testamento,
ff. de lib. lega. & inibi Alber. notat, & Bal. in l.
aduersus, col. 2. in fin. C. si aduersus rem iudicat.*
& alibi sepe traditur.

Secundo, hæc, & constat, quia ut ex quo asse-
ruimus, d. testatrix nostro in casu, sibi nomi-
nandi facultatē reseruauit, quando ipse Fran-
ciscus

ciscus sine liberis decessit, ut decessit. & si deinde in dicta tertia scriptura, prius testame- tum confirmauerit. Certum est, non tolli sibi ius nominandi ex dicta secunda scriptura sibi reseruatam, & sic primæ dispositioni non fore derogatum, l. precipimus, C. de appell. l. sanc- tus C. de testamen. cum alijs. Immoque semel § 1 hinc reseruatæ & a facta, perpetuo durans, ut reseruata, & a facta, ut tenet & Guid. de Belame. in dec. 425. si Papa; & id latius tenet Bernard. de Bisigne. in tit. de priuilegijs decif. 20.

§ 2 Papa reseruauit, reseruatio enim ¶ conseruat ius reseruanti, c. cum venerabilis, de exceptionibus circa finem, quem tex. ad hoc notat Paulus Parisius in consil. 102. non agitur num. 26.

§ 3 lib. 1. quod & confirmatur, quia ¶ limitatio facta in vna scriptura, semper censetur repetita, ex text. notabili in l. cum pater dote, ff. de pæst. dote, quem ad hoc Bald. notat in consil. 339. pater, & filius, col. fin. ante finem lib. 2. & infra laus dicitur; & ideo generalis confirmatio testamenti, ad articulum per specialem scrip- turam, ab ipso testatore reuocatum, & ab ip- so priori testamento immutatum, minime ex- tenditur, (quod est fortius, cum ut diximus, potius dicta reseruatio fuit declaratio, quam reuocatio) ex tex. singulari, & ibi glos. in verb. specialiter in l. si quis prior, ff. ad trebell. cuius text. consideranda sunt verba ibi (Et hoc ita intelligendum est, si non aliquid specialiter con- trarium in secundo testamento fuerit scriptum.) Et ibi Bartol. col. 1. vers. querit glos. notat ex illo tex. iuncta dicta glos. ibi: quod confirmatio § 4 generalis ¶ non porrigitur, ad id quod est spe- cialiter cassatum, & ad idem facit tex. notabi- lis, in l. posthumus §. si paganus, in verbis (Om- nimodo prius testamentum ruptum est.) ff. de in iust. rupt. irri. que fact. testam. & in terminis ita Card. tenet in Clem. fin. §. nos enim, col. 2. ver- tertio quæro. de sepultur. & Bald. in l. priuilegia. col. 1. vers. secundo nota. C. de sac. sanct. Eccles. & Albert. in l. ante tabulas, in fine ff. de iur. codicill. vbi dicit, sufficere, quod tacite cassatum sit primum testamentum, & idem tenet Ioan. Francisc. de Rip. lib. 1. responsorum in responsu §. num. 5. & prius, Iaso. in consil. 170. visis nar- ratis. col. 2. num. 1. & 2. lib. 4. & his accedat quod Innoc. adnotat in cap. dudum col. 2. de § 5 decim. quibus & fauet, quia generalis ¶ dis- positio, ad id quod in specie prohibetur, non trahitur, ex l. Ausidius, & inibi Ang. ff. de pri- uileg. credito. Vnde Bald. in l. tribunus, §. fin. ff. de testam. mili. per tex. ibi ait, quod, & si quis testamentum approbet, non videtur illud, quod speciatim improbauit, confirmare, & fat id probatur in d. l. Aurelius, §. testamento, cum alijs de quibus Alberi. in prima parte statuto- rum q. 2. incipien. item quæro, his, & pertinet

§ 6 iura notissima, quibus confirmatur, genus ¶ ab specie abrogari, & ob id nunquam rescri- pto generali vltimo, prius succiditur, iuxta tra- dita in c. 1. de rescript. & inibi Dec. col. 6. vers. secunda conclusio, non enim generalis disposi- tio sequens, ad specialem præcedentem sum- mouenda non trahitur, tex. est ad hoc notan- dus quidem in l. legatorum, §. qui plures, ff. de leg. 2. quem inibi Paul. Castrens. perpendit ad hoc, quod si testator priori dixerit testa- mento, se sepeliendum in monasterio fratrum minorum, si deinde in codicillo, executoribus sepulturam commiserit, determinatibi per il- lum tex. quod tali testatori non est eligenda sepultura, extra dictum monasterium minorum quibus, & coadiuuat tex. notab. in l. alimenta, §. basilica, ff. de alim. & ciba. leg.

Rursus, & tertio, hæc licet sententia, quia cum ipsa testatrix dicta secunda scriptura, post testamentum primum, facta sibi reserua- uit ius nominandi alios successores, statim fit, ex generali confirmatione dicti testamenti prius editi, non videri ipsam testatricem re- cedere voluisse a dicta reseruatioe, quod ex supradictis liquet, & magis in terminis hæc constant ex his, quæ Bald. singulariter dixit in cap. venientes col. 2. vers. sed quod si princeps, § 7 de iur. iurand. vbi dicit, ex generali ¶ confir- matione, numquam tolli confirmati ius, quod ipse confirmans habet, nec suo iuri voluisse de- rogari, & fat probatur in l. inquisitio C. de solu- tionibus, & in l. si peculium, §. sicut autem, ff. de pecul. legat. cum alijs de quibus latè Felin. in cap. 2. de rescript. in verb. leges insertæ, num. 40. vbi & refert, & sequitur Bald. in d. capit. venientes, col. 2. & ob id Cardin. Florentin. (ex notissimis iuribus) in consil. 44. pro domi- no Christophoro, col. 2. vers. talis etiam approba- tio, dicit ex generali approbatione, non quæ esse præsumendum, approbantem suum ius do- nare voluisse, & illud iactare sine causa, ex tex. in l. cum indebito, §. si vero, ff. de prob. cum alijs.

Quibus, & accedat alia ratio non debilis, quia iuris est, nunquam quis ex secunda scri- § 8 ptura ¶ a priori, qua aliquid sibi reseruauit, recedere videtur, etiam si posterior ex inter- uallo fiat, ita probatur, in l. si tibi liberum, se- cundum vnum intellectum, ff. act. empt. & in ter- minis, ita Ioan. de Imol. tenet in l. titia, §. idē respondeo, in primo, col. 2. vers. tu potes dicere, ff. de verbor. obligat. & Alexand. in consil. 27. attentis narratis, colum. fin. vers. & quod non sit, lib. 3. quod etiam latè prosequitur Dec. in consil. 195. studendo col. 2. apud finem, vers. & ista conclusio, & satis hæc probat tex. in c. quod translationem de offic. deleg. & facit text. in l. 2. (Alos Reyes pertenece) Ver. pero que la iusticia mayor, titul. 9. (De las mercedes) Lib.

lib. 5. ordinem, qui habetur in officio, lib. 5. non. recap. tit. 1.

Suffragatur, & his iura quæ dicunt, ex vna
59 scriptura ꝛ alteram declarari, vt ff. de heredi-
instituen. l. qui non militabat, §. Lutio Tit.
& inibi Bart. col. 1. ver. in tex. vbi veteres, tex.
etiam ad idem in l. coheredi, §. qui discretas ff. de
vulg. & pup. substit. & ibi Alexand. col. 1. ver.
ex isto textu nota, bonus etiam tex. in l. utrum,
ff. de pet. heredita. et in l. sed Julia, §. sed & si
ff. ad macedonian. glos. in l. 1. in glos. 1. ad finē,
ff. de iudic. quæ habetur, semper sumendum es-
se intellectum, ex hisq. inter partes præcesere,
& adnotant Doct. maximè Angel. in l. si quis
cum aliter, ff. de verbor. obligat. & notabil.
Alex. in cons. 52. circa banc dubitationem col.
5. vers. præterea lib. 4. quo & loca ait, quod
vbi sequens contractus, dubius est, ex contra-
ctu præcedenti, declarationem recipit, & si
vltimus contractus longeuo intervallo sit
iudicatus, aliâ senim sequeretur absurdum,
quod dicta scriptura posterior, ex diametro
esset contraria præcedenti scripturæ, in qua
60 facta est dicta reueratio, quod dicendum mi-
nime est, cum contrarietas ꝛ euitanda sit e,
inter dilectos, §. ceterum de fid. instrumentor.
l. nam ad ea, ff. de condit. & demonstrat. c. cum
expediat, de elect. lib. 6. cum alijs vulgatis, quæ
in terminis reuerationis adducit Dec. in consil.
168. reuerende pater, col. 2. vers. sed tamen
bis cum plurib. sequentib. & idem Dec. loquens
in reueratione in consil. 195. studendo, col. 2. ver-
sic. sed tamen prædictis, & in l. fin. num. 1. cum
sequentib. C. de edend. & melius in consil. 602.
viso puncto, num. 5. & 6. & faciunt quæ infra
dicemus in consil. 27. in lite qua nu. 1. ea sequē-
tibus. Et ideo posteriores dispositiones, inter-
pretationem recipiunt à prioribus, l. sed & po-
steriores ff. de legibus, l. sciendum, in principio,
ff. qui satisf. cogant. cum alijs, quæ & obtinent,
& si posteriori scriptura dicatur, quod ad li-
teram, & prout iacent, intelligantur, authō-
re Anchar. in cons. 422. viso puncto, colum. 2.
vers. non obstat si dicatur, & Dec. in d. l. fin.
num. 3. C. de eden. post Bartol. qui clare idem
tenet, in l. omnes populi col. ante penult. vers.
vltimo queritur ff. de inst. & iur. Quæ & præ-
cipue obtinent dum prædictorum declaratio
à testatore fuerit facta, si quidem ad dispo-
61 sitionem ꝛ pertineat, lux dispositionis explica-
tio, ex l. hredes palam, §. si quid post. ff. de tes-
tamen. & in §. sed et si notam, eiusdem legis, &
notat glos. in l. ab executore, in verb. preses pro-
uincia, ff. de appellat. & in terminis ita notat
Angel. in l. quidquid astringende, col. 2. in fine,
ff. de verbor. obligat. & idem probatur, in cap.
petitio iusta glos. de procura. in cap. fin. de con-
stit. ex quo ibi Doct. & Ioan. Andr. colum. 1.

post principium, dicitur, quod pro declaratio-
ne eorum, quæ in testamento continentur, ad
testatorem recurrendum est, ex l. 3. ff. de ad-
ministrat. tutor. & facit tex. in cap. ex multipli-
ci. de decim. & text. in l. 27. tit. 18. parti. 3.
& alibi sepe. & ob id in terminis Curt. in u. in
cons. 56. præsupponitur in falso, col. fin. vers. sed
quoniam consuluit tex. in l. perfecta donatio, C.
de donat. qua sub modo, in declaratione dona-
tionis, non obtinere, & donantem ambigam
donationem explicare posse, ad quod, & ibi
Curt. in u. allegat Soccin. in cons. 126. visum,
fuit col. 3. lib. 3.

Superiora quidem præcipue locum habet,
quia quando prædicta testatrix dictam terciã
scripturam fecit, post viginti annos decursos
à confectioe dicti primi testamenti, in qua
primum testamentum est confirmatum, non
quidem ipsa testatrix vidit, priorem scripturã
ipsius testamenti. Quo fieri videtur, ex dicta
confirmacione, dictam Elisabet iubari mini-
62 me posse, cum confirmans ꝛ siue ratificans,
vt ei ratificatio noceat, scripturam quam ra-
tificat videre necesse est, vt in terminis confir-
macionis instrumenti Cardin. Florensi. con-
sulendo edixit, in consil. 44. pro domino Christo-
phoro, col. 2. vers. si autem accipiamus, & Iaco-
bi de sanct. Georg. per tex. ibi in l. 1. num. 3. C. si
in commun. ead. que caus. & Soccin. in consil.
252. in causa Vicario, num. 9. in fine, & num.
10. lib. 2. qui videndus est, quia notabiliter lo-
quitur, quibus, & accedat tex. notabilis in l. de
bis, cum sua materia ff. de transact. bonus text:
ad idem in cap. suborta de re iudic. vbi Bald.
col. 1. vers. nota quod nemo, considerat illum.
tex. ad hoc, quod ratificans debet videre scri-
pturam, quam ratificat, aliâ, quod talis rati-
ficatio non valet, & facit ad idem bonus tex.
in l. 28. tit. 11. par. 3. ibi (Fasta que caten, y en-
tiendan las palabras, que son y escritas, y pue-
stas) Et facit etiam tex. in l. 1. in u. 2. part. 6.
& alibi sepe, & aduertendum est, quod dicta,
63 l. de his ꝛ ff. de transact. procedit in quibuscū-
que conuentionibus, tam contractuum, quã
vltimarum voluntatum, secundum glos. &
Doctores in d. l. de his, cum alijs de quibus Ale-
xand. in d. consil. 114. visa scriptura, num.
9. lib. 7.

Accedat, & alia ratio, in fauorem dicti Mar-
ci, quia ex quo dicto Francisco facta est dicta
donatio à dicta testatrice, in dicta tertia scri-
ptura, post prius testamentum, dictamque
secundam scripturam, ex ea dicta Elisabet ius
64 suum suadere non potest, quando quidem ꝛ
cum dicto Francisco confecta fuerit, & ob id
bona donata dictæ Elisabet denegata viden-
tur, ex l. cum prætor, ff. de iudic. cum alijs, quod
& probat tex. in l. fin. §. si ita stipulatus fuero,
ff. de

ff. de verb. oblig. vbi Paul. Cast. & alij ex illo adnotant tex. quod & si in cōtractu duę adie &ę sint personę, quod si earū vni promissio fiat, quod alteri personę adiectę denegata videtur, ad quod est etiam tex. in l. duos reos, §. sed si ex duob. ff. de duob. rei. & tex. in l. si vnus, §. ante omnia ff. de pact. & tradit Angel. in l. ex duobus in 2. ff. de duob. reis col. 2. vers. attende tamen. Quim & Aret. in l. gallus, §. & quid si tantū. col. 4. vers. secundo adde. ff. de lib. & posth. tenet, de persona ad personā non admitti extensionem dispositionis, etiam ex disponentis verisimili mente, ex tex. in l. si quis ita, §. si quis cum ignoraret ff. de testamen. tutel. & Aret. refert & sequitur Dec. in conf. 394. pro vera. nu. 8. in princ. & facit ad idem tex. in l. si ita stipulatus fuero, §. Chrisogonus, ff. de verb. oblig. et in l. si pro te C. de dot. promi. His, & pertinent iura notissima, quorum memores sumus, quę inquam dicunt donatorem alicui factam, nisi sit expressum, nunquā præsumentam, quę obtinent, & si actus nullus redatur, Aret. authore in l. a titio col. pen. vers. sequitur quartus casus, ff. de verb. oblig. et melius ibi in vers. sed ad hoc respondeo. Ita que constat in dicta tertia scriptura, dictam testatricem noluisse dicta eius bona concedere dictę Elisabeth Machuca, sed dicto Francisco eius consobriño, constat etiam, quod cū in dicta tertia scriptura, donatio non libere, sed maioricatus titulo, dicto Francisco facta fuit, quod ipse Franciscus minime potuit, dictam eius sponsam heredem efficere, dictorum bonorum donatorum.

65 Hęc, & comprobantur, quia scripturę & prædictę conciliandę sunt, in quantum possibile fuerit, ut in e. inter dilectos de fid. instrum. in §. ceterum, cū alijs superius adductis, & eatenus prior scriptura, vltima dimouetur, quatenus posterior ad primam trahi non potest, 66 secus verò esset si aliquo modo possint ad concordiam ambę scripturę reduci, vt est in casu nostro, ad quod est tex. notabilis, in l. si quis ante, §. idem pomponius, ff. de acquir. poss. & inibi singulariter Claudi. in principio illius l. col. 2. vers. et ista regula, ubi et ad hoc allegat l. non solum, §. si. ff. de usucap. post Alex. in d. §. idem pomponius, col. 2. vers. meo iudicio, & accuratius idem Alex. in conf. 193. perspetis, col. 2. nu. 2. in fin. cum sequent. lib. 6. et in conf. 40. super primo dubio. col. 2. in fin. vers. non obstat dum dicebatur, lib. 4. post Bal. in conf. 339. pater, et filius, col. fin. lib. 2. & sic constat in l. precipimus in fin. C. de appell. cum alijs.

Ex quibus sequitur, l. pacta nonissima C. de pact. qua sancitur, vltimo pacto, prius derogari, non obtinere, cum vtrumque partium placitum, conciliari queunt, ex d. l. precipi-

mus, C. de appell. cum alijs, qua Dec. cateriq. DD. tradūt in d. l. pacta nonissima, n. 5. ubi Dec. inter alios DD. quos refert, allegat Bart. in cōf. 72. ex facto col. 3. vers. sed posita & id. Dec. in conf. 195. studēdo. col. 2. vers. sed tñ in princ.

Ex quo fonte & fluit eandem l. pacta nonissima, non procedere, quando & primum pactum fuerit in specie, secundum vero in genere, cum tunc facile conueniri possunt, vt in specie consuluit per plura Barba. in consil. 86. magnus dixit col. 4. in fine, et sequent. lib. 4. & idem consuluit Alex. in conf. 141. viso testamento col. 3. vers. aut oportet lib. 2. Quo fit d. tertiam scripturam generalit̄, tertiumque pactum, cum contentis in dicta secunda scriptura conciliandam, in qua inest dicta reueruatio, prout ex facili potest, & satis secundū vero similem mentem dictę testatricis, quę nunquam eius inuita, recedere vtique voluit, ad dicta facultate nominandi, & præcipue in casu qui contingit, in quo d. Franciscus eius consanguineus, cum bona prædicta dedit, ob id, & dicta Elisabeth Machuca extranea vixit.

Quin, & sat ad prædictorum veritatem, sufficere videtur, quod dictum prius testamētum, in dicta tertia scriptura, fuit cōfirmatū, & in dicta tertia scriptura dicta bona fuerūt concessa, iure maioricatus, & mortuus fuerit ipse Franciscus, cui dicta bona relicta fuerūt, quare videtur voluisse, quod eo mortuo, alter nominetur a testatore superiuuente, vt expresse in eodem testamento continetur. Namque 69 confirmatum videtur & in confirmante in esse, & omnes conditiones scripturę confirmatę, expresse videtur in scriptura confirmatę. ex l. de se toto, ff. de hered. inst. & ex d. l. aurelius, §. testamento, et illic Alberi. ff. de libera. lega. nec voluntas dictę testatricis mutata, censenda est, ex dicta tertia scriptura, ex l. fideicommissa, §. si rem in princ. ff. de leg. 3. et l. non ad ea, ff. de cond. et demon. l. cum qui uoluntatem, ff. de prob. c. maiores de baptis. & semper 70 per expressum censendum est, quod & testatrix illa respondisset, si tempore dictę tertię scripturę interrogaretur, l. Titius, §. Latius ff. de liber. et posthum. cum alijs, quę per glos. et Doctores traduntur, in l. tale pactum §. fin. ff. de pact. et alibi sepe, sed verò simile ex prædictis est, quod dicta testatrix respōdisset, no le à se dictam nominandi facultatem remouere, & eam dictę Elisabeth Machuca concedere, ex l. preses prouincia, Cod. de seruitut. et aq. et in cap. dilecti, ubi Abb. et Docto. de arbit. & facit l. publicus, §. fin. ff. de condi. et demonstr. cum alijs, & quia ob id, noluit dicto Francisco dicta bona libere relinquere, sed titulo maioricatus, aduersus contenta in dicta priori reueruatiōe.

C

Ex

Ex quibus deducitur, nihil prædictis obfistere, quod in dicta tertia scriptura, dicta bona mixta sunt, ut bona libera.

Tum quia, ex prædictis constat, non job id expressum, quod sint libera, & non maioricatus, si quidem sic testatrix sibi ipsi aduersaretur, quod non est dicendum, ex d. l. non ad ea, ff. de condi. & demonstr. cum alijs.

Tum quia, ex eo fuerunt ibidem imposita, quia voluit donationem inter viuos, non causa mortis conuenere.

71 Tum etiam, quia ex stylo & communi tabellionum processerunt, & ita minimè sunt consideranda, Bart. doctrina in l. 1. ff. de iur. codicill. col. 3. vers. præterea in testamento, cum alijs, de quibus Cur. antiqui. in cons. 3. & si subtilissimè col. 2. vers. considerant, alibi què & sepissimè habetur per Doctores maximè in l. 2. C. de rescinden. vendit. & in c. quamuis pactum de pact. lib. 6.

Conprobantur, & superiora, ex tex. in l. 15. (Renouamiento) Versi. mas si las palabras sobredichas titul. 14. (Delas pagas) Parti. 3.

72 qua sanctitur, ex secundo pacto, primum & minime tolli, nisi expressim dicatur, quod ultimo, prius dimoueatur, & ob id. l. 16. sequens in illo metritulo, contituit, quod si prius pactum sub aliqua lege, vel conditione fiat, & secundum fiat pure, quod secundum cum priori conditione interpretandum est, & factum, quia pactum & in priori scriptura expressim, in secunda videtur reperitum, ut probatur, in l. item quia, S. fin. ff. de pact. optimus tex. ad idem, in l. cum pater dotem, ff. de pact. dotalib. cum alijs de quibus Areti. in consil. 21. si diligenter col. 2. vers. præterea posito, & fusius hoc Bald. consil. 339. pater & filius, column. si. lib. 2. vbi refert notata in l. quotiens, C. famit. hercisun. & inibi Bal. respondit ad l. lecta. ff. si cert. peta. vbi singulariter loquitur in proposito, & cum referret, & sequitur plura alia referendo, Aym. Crauet. in cons. 135. verba decreti num. 16. vbi & ipse dicit, quod re-

73 cit, quia pactum & in priori scriptura expressim, in secunda videtur reperitum, ut probatur, in l. item quia, S. fin. ff. de pact. optimus tex. ad idem, in l. cum pater dotem, ff. de pact. dotalib. cum alijs de quibus Areti. in consil. 21. si diligenter col. 2. vers. præterea posito, & fusius hoc Bald. consil. 339. pater & filius, column. si. lib. 2. vbi refert notata in l. quotiens, C. famit. hercisun. & inibi Bal. respondit ad l. lecta. ff. si cert. peta. vbi singulariter loquitur in proposito, & cum referret, & sequitur plura alia referendo, Aym. Crauet. in cons. 135. verba decreti num. 16. vbi & ipse dicit, quod re-

74 seruatio & semper censetur repetita, in posteriori contractu, ex Bald. doctrina in d. consil. 339. Quod maximè hoc in casu obtinet, si quidem etiam hac tertia scriptura, & omnibus præcedentibus, prædicta bona dicto Francisco maioratus iure sine data, & sic eidem legibus maioratus, & non libere, concessa dicendum est, ex d. l. non ad ea, ff. de condit. & demonstr. & in l. i. C. de furt. cum alijs. Nec cèsendum est, cum maioratus iure ei data fuerunt, quod tantum dicto Francisco, & primo successori, dicta testatrix fuit contenta si quidem & maioratus verba, per perpetuitatè denotant, & complures successores substituti censentur, ut habetur in l. 40. Laurinarum cõ-

75 dem & maioratus verba, per perpetuitatè denotant, & complures successores substituti censentur, ut habetur in l. 40. Laurinarum cõ-

stitutionū, & in l. cum ita legatur, S. in fideicommissio, ff. de leg. 2. & in terminis maioratus, ita tenet Anchar. in cons. 27. non seruato ordine, col. 3. post principiu Præposit. in eius naturale 1. ass. col. 4. in medio. & Abb. in cons. 85. in presenti questione, col. 2. vers. secunda diuersitatis rō cum sequentib. lib. 1. & Socc. in cons. 47. facti narratione n. 6. lib. 3. & Io. Lup. a Pala. Rub. in repe. rub. de donationib. int. uir. & vxor. S. 69. nu. 21. vers. sed meo iudicio. quod confirmatur, quia in his quæ requirunt tractū successuum, non sufficit momentaneum implementum, ex tex. singulari in l. in substitutione ff. de vulg. & pupil. subst. & l. alia, C. de his quib. ut in dig. & in l. qui cum maior. S. accusasse, ff. de bon. liberto. l. in seruitutem. S. potuisse ff. eod. tit. & in l. inter castellanum, ff. de arbit. cum alijs de quibus Angel. in cons. 34. Constantinus, col. 1. & per Dec. in cons. 23. & pro tenui facultate, col. 2. vers. quinto, quia verba, & late per eundem Dec. in l. si quis ha redem, C. de instit. & subst. sub cond. fact. Et hac rōe maioratus debet censerī perpetuus, ad conseruationem familiar, & etiam quia cō-

76 seruatio familiar & non potest primis dari ex dicto S. in fideicommissio, & in l. peto. S. fratres, ff. de leg. 2. & facit bonus tex. in l. codicillis, S. instituto, & ibi glos. in verb. filijs, ff. eod. titul. traditur per Areti. & alios in l. qui Roma S. coheredes, ff. de verb. obl. & quia, quilibet actus iudicatur perpetuus, & non temporalis, l. sufficit, ff. de cond. indebi. gl. in c. si. in verb. perpetuus, de rescript. l. 6. cum alijs suis vulgaris.

Verum, & iure optimo contitutum est, cō-

77 ditiones & sequenti scriptura repetitas censerī si ex disponentis mente constat, ut traditur per Bar. & alios in l. Seyo. S. Gayo, ff. de fund. instrum. cum alijs de quibus Alex. in cons. 47. per spectis, col. 3. vers. sed istis, lib. 5. & facit bonus tex. vbi Bar. notat in l. cum pater, ff. de pact. do-

78 talib. Quim, & vbi & eadem inest rō, semper conditio repetita censetur, ex l. illud, ff. ad l. aquil. & in l. cum pater, S. dulcissimis, ff. de leg. 2. cum alijs, & in terminis ita Bal. dixit in l. titius in fine, C. de ope. liberto. ex l. nihil, ff. de cōingen. cum emancipa. libe. eius, & tradunt DD. in d. S. Gayo, & alibi sepe.

Quæ opinio manifestam habet probatio-

79 nem, si quidem contractus secundus & censerī factus, forma prioris contractus, ex l. etiā, & ibi Bald. notat, C. de iur. doti. post Bar. in l. si mihi, & titio in princ. scol. fin. vers. sed quid si Abbas ff. de ner. obl. & hæc rōe actus sequens potius restringitur sūm præcedentē, quā quod ei derogare cèscatur, ex l. quotiens in fi. iuncta gl. in ver. cōmendanda, C. fam. hercis. & facit, quia vna scriptura supplet aliā sūm Bal. in c. inter directos, col. pen. vers. itē factū est, de fid. instrum.

Supra

Superiora, & suaderur, quia dicta secunda scriptura, in qua posita est, dicta reseruatio expressa, fuit iurata a dicta testatrice, at tertia scriptura, non fuit iurata, nec in ea fit mentio dictae secundae scripturae, igitur consequens est, ex dicta tertia scriptura, dictam secundam scripturam non mutatam fuisse, nec reseruationem in ea eo contentam. Si quidem iuramentum tamen vim clausulae derogatoriae in priori scriptura appositae, habeat, ex *tex. in l. cum pater, §. filius matrem. ff. de leg. 2. auctore Bart. in l. si quis in principio testamenti in principio. column. final. vers. quero utrum, ff. de leg. 3. & Ioan. Andr. & Doctores in cap. quod semel, in fine de regul. iur. lib. 6. cum alijs, de quibus Iason in l. si conuenerit, num. 12. ff. de iurisd. omni. iudi. & idem Iason. in d. l. pacta nouissima, C. de pact. nu. 1. & 2. ubi ex hoc adnotat*

80 mentum tamen vim clausulae derogatoriae in priori scriptura appositae, habeat, ex *tex. in l. cum pater, §. filius matrem. ff. de leg. 2. auctore Bart. in l. si quis in principio testamenti in principio. column. final. vers. quero utrum, ff. de leg. 3. & Ioan. Andr. & Doctores in cap. quod semel, in fine de regul. iur. lib. 6. cum alijs, de quibus Iason in l. si conuenerit, num. 12. ff. de iurisd. omni. iudi. & idem Iason. in d. l. pacta nouissima, C. de pact. nu. 1. & 2. ubi ex hoc adnotat*

81 ipsam l. pacta nouissima tamen nequaquam obtinere, si prius pactum sit iuratum, & ita notat ibi Iason, quod idem operatur clausula derogatoria, seu iuramentum in contractu appetitum, sicut si esset positum in testamento, quod etiam prius voluit, *glos. singularis, in d. l. pacta nouissima in verb. nouissima, quam ibi Iaso. num. 1. dicit ab omnibus approbatam, quod & probat bonus tex. in cap. dilecto prope finem de praebeh. quae & obtinent, & si posterior scriptura, multum ex interuallo fiat, vt Paul. Castrens. eleganter consuluit, in consil. 184. in facto presentis ponam, per totum lib. 1. & plenius idem consuluit Fulgos. in consil. 39. ad primum videtur col. 1. vers. in oppositum, ubi & loquitur, in casu, in quo triginta anni a prima scriptura decursi erant, & facienda tradita per Curt. iunior. in consil. 26. Hieronymus num. 4. & 5. & satis idem probatur in d. l. cum pater §. filius matrem, ff. de leg. 2.*

Nec dicere oberit, quod haec obtinerent, si de alterius, quam ipsius testatricis commendo ageretur. Si quidem praedicta eo in casu alloquuntur, licet de disponentis fauore agatur, vt ex eis patet.

82 Rursus hoc, & constat, quia tamen clausula derogatoria in testantis fauorem, praecipue apponi consuevit, ne contra eius voluntatem, alia fiat dispositio, & non principaliter in fauorem eorum, quibus testator aliquid relinquat, vt constat ex traditis in l. si mihi, & tibi, §. in legatis, ff. de leg. 1. & inibi Socc. column. 4. vers. confirmantur premissa, quo in loco ait, derogatoriam clausulam ob id, a disponentibus eorum in testamentis collocari, nempe ne decipiantur a consanguineis suis, conficiantque contrariam dispositionem, priori aduersus eius voluntatem, ubi, & Socc. refert Bart. ita tenere in extrauaganti ad reprimendum, in verb. non obstantibus, qui hoc bene dicit,

col. 2. vers. quid ergo dices, & DD. dictis in locis, & similibus cum dicant, iuramentum clausulam derogatoriam operari, & disponentis fauore ipsam clausulam derogatoriam impositam ceteri.

Aliud quoque praedictis fauet, quia tabellio qui conficit dictam tertiam scripturam, sua depositione hac in causa deponentis, declarat dictam tertiam scripturam, eadem lege factam, quae in dicta secunda scriptura continetur, & sic illa remanet dicta reseruatio in dicta secunda scriptura facta, cuius assertio tamen hac in re maximi ponderis est, *tex. in l. si quis decurio. in principio & in fine. C. de fals. & l. 115. tit. 18. (de las escripturas) p. 3. & facit l. in donationib. C. de donation. ex tex. in authen. de instrum. caute. & fide, §. si vero moriantur coll. 6. bona gl. in l. ab executore, in verb. preses provinciae, ff. de appell. & in proprijs terminis, quod cum de scripturae dubio agitur, quod stetur dicto, & declarationi tabellionis adnotat Bald. in sua margarita, in verb. notarius col. 3. vers. 21. & idem Bal. in c. fin. de constit. col. 3. vers. quero nunquid post Ant. de Butr. & alios ibidem, & idem Bal. in rubr. C. de fid. instrum. col. 7. vers. quarto queritur, & Iacobin. a sancto Georg. in l. veterib. nu. 14. ff. de pact. quod praecipue locum habet cum ipse tabellio fuerit bonae optimeque fidei, ex traditis in l. titio fundus, ff. de cond. & demonst. & in similibus locis, & est ad idem bonus tex. in d. l. 115. tit. 18. post medium p. 3. & quia id quod tabellio ait, verisimilitudinem continet, igitur hac in re considerandum, c. quia uerisimile de praesumptionib. & in l. ob carmen ff. de testibus cum alijs, ex quo dici solet, etiam scripturae priuatae tamen in qua verisimile inest, esse credendum,*

84 vt tradunt DD. in l. 1. C. de eden. & Bal. in rubr. C. de fid. instr. col. 10. apud fin. vers. sequitur uideri, & in vers. sequitur de scripturis, & per modernos in l. admonendi, ff. de iur. iuran. & in l. scriptur. C. qui pot. in pign. habe. & alibi sepe.

Quid multa, & quando esset dubium, qualiter dicta tertia scriptura esset explicanda, interpretanda quid est in dicta Marci fauore, nempe quia reus ex notissimis iuribus.

Tum etiam, quia in dubio contra dictam

85 Elisabeth tamen eam producentem, debet fieri interpretatio, ex *tex. quidem adnotande in cap. inter dilectos de fid. instrum. quem ibi Bald. ad hoc ponderat, col. penult. in vers. ibi non magis poterat, & Alex. in consil. 35. uisa scriptura, column. 2. vers. quando scriptura lib. 1. & idem Alex. in consil. 102. uiso processu col. 3. vers. secundo respondeo lib. 5. post Oltrad. in consil. 304. infra scripta, col. 1. vers. constat etiam, & facit text. ad hoc in l. in contrahenda ff. de regul. iur. & in cap. contra eum, cod. tit. lib.*

6. & *tex. in l. 2. in fine. titul. 33. par. 7.* & est bona glos. ad idem in *cap. in presentia in verb. secundæ de probat.*

86 Tum quia in dubio † illa interpretatio admittenda est, qua scripturæ conciliantur, *ex tex. in d. cap. inter dilectos, cum supra citatis, & idem etiam constat, ex eo quod Bald. tradit in l. de quibus col. 18. vers. & nota quod si testes, ff. de legib. quem refert, & sequitur Dec. in cons. 650. in causa, col. 2. num. 8.* & quæ idem *Dec. consuluit in cons. 399. conclusionem plene, col. fin. vers. & ne videatur testator, & singulariter per Alexand. in cons. 185. viso processu, num. 2. cum sequent. li. 7. & in cons. 236. perspectis num. 2. cum sequent. li. 6. & plenius per Aym. Crau. in consil. 79. de anno num. 9. cum sequen.* in quibus locis concludunt, quod in dubio admitti debet talis interpretatio, quod testes sint contestes: non vero, quod se ad inuicem contradicant.

87 Tum etiam, quia in dubio † & intelligentia illa obtinet, qua asseritur, præcedentis scripturæ reuocationem non factam, *ex text. singulari. in l. cum hic status, §. ait, oratio ff. de dona. int. vir. & vxor. quod satis constat, ex Cino in l. 1. col. 1. vers. ultimo queritur, Cod. quand. impera. int. pup. & vid. & in terminis ita consuluit Paul. Castren. in cons. 278. passus iste dubitabilis, col. fin. vers. nec apparet, lib. 1. & hac de causa Bartol. in extrauagan. ad repri mendum col. 2. post principium, & in l. omnes populi col. 12. vers. circa quartum, quando sunt duo statuta, ff. de iust. & iur. & Aretin. in cons. 143. visa consultatione, col. 2. vers. sed his non obstantibus, & Corn. in cons. 135. licet videatur, col. 2. vers. his tamen non obstantibus, in medio, lib. 4.* tradiderunt atque consuluerunt, quod quando præcedit lex specialis, & sequitur altera lex generalis, si prima potest aliquo modo saluari, & similiter aliqua sequens in aliquo casu saluari potest, quæ tunc lex sequens, nunquam censetur derogare primæ, sed quod semper limitatur, & restringitur a præcedenti, etiam si lex sequens habeat clausulam non obstantibus, & hoc ibidem dicti Doctores ex pluribus tenent, Quod & suadet, quia per hanc intelligentiam fit reductio ad ius primeum, quod de facili debet admitti, cum eius reductio sit favorabilis, *ex. in l. si vnus, §. pactus ne peteret, ff. de pact. & in c. ab exordio, 35. distin. cum alijs suis vulgaris.*

88 Tum & etiam † quia interpretatio faciendæ est, ut potius reseruatio teneat, cum hoc sit verisimile, & congruentius, quod ius referuantis remaneat illesum, *ex l. in obscuris, ff. de reg. iur. cum alijs, & in terminis ad hoc est singularis decisio Bald. in cons. 343. examinanda,*

col. 1. in princip. lib. 2. ubi ait; quod semper 89 *facienda est interpretatio † quæ inest de necessitate, vel de verisimilitudine, vel ipsius rei natura, ex l. inter socerum, §. cum inter, ff. de pact. dot. lib. & alijs per Bald. ibi adductis, & in terminis reseruationis, ita consuluit Aymon. Craue. in consil. 135. verba decreti nu. 33. & sequenti, & faciunt tradita per eundem Aym. Crauet. in consil. 32. testator, nu. 5.*

Tum quia, in causa ambigua debet summi 90 illa interpretatio † qua disponens minus obligatus maneat, *ex l. semper in stipulationibus, cum sua materia, ff. de regul. iur. & facit optimus tex. in l. 5. (laspalabras), vers. E si por auentura tit. 33. par. 7.*

Tum etiam, quia semper debet fieri inter- 91 pretatio † ut species sub genere comprehendatur, & ei non deroget, ut per Dinum in *reg. generi de regul. iur. lib. 6. & Dec. in l. in toto iure, nu. nu. 13. vers. & sic videtur, quod in dubio species, ff. eod. tit. quos refert & sequitur Hieronym. Grat. in cons. 7. & si satis scripserim nu. 15. lib. 1.*

Quibus nec oberit dicere, in casu dubio 92 contra dictam testatricem esse faciendam interpretationem, cum clarius † loqui posset, *ex l. veteribus, ff. de pact.* Si quidem pars aduersa, ius suum teneat dicta tertia scriptura, quare dubia probatio, quæ est scriptura colligeretur, sibi minime prodest, *ex tex. in cap. in presentia, de probat. cum alijs vulgaris, & ita Bartol. in terminis tenet, in d. l. veteribus, colum. 1. prope finem, dicens, quod si pactum in alterius fauorem, quam promittentis factum, est quod aduersus illum in cuius fauorem editum dicitur, interpretatio faciendæ est, & cum Bart. tenent ibi, Paul. Castren. col. 1. vers. in textu ibi, vel ambiguam, & Iacobin. num. 15. & est ad idem bona glos. in l. cum manu in glos. 1. ff. de contrahen. emptio.*

Proinde in præsentia, ratio dictæ *l. veteribus cessat, cum iam ante dictam tertiam scripturam, dicta testatrix apertius hac in specie suam declarat voluntatem.*

Cæterum, & hic prædicta, *l. veteribus, non quidem obtinet, quia præter dictum iuramentum, & tabellionis assertionem, & alia quæ supra cognoscimus, adest verisimilitudo de super pensitata, qua extante, non habet locum dicta *l. veteribus, ita in expresso tenet Bartol. in d. l. veteribus, col. 2. vers. oppono de lege semper in stipulationibus.**

Denique, & Bald. in *d. l. veteribus, col. 2. vers. in eadem glosa ibi neutrum, declarat eandem legem, cum negotium obscurissimum, est, ita quod nec legis, nec hominis, recipit expositionem, at secus dicit, Bald. esse si recipiat interpretationem aliquam, & de intel-* lectu

lectu & materia d.l. veteribus, adde videndū Ias. in consil. 39. lib. 1. & Aym. Craueti. in repet. rub. ff. de leg. 1. num. 104. & seq.

Nec omnibus iam dictis obstat, & si dicatur, dictam testamenti confirmationem factam fuisse ex contractu inter viuos, & ob id fieri irreuocabile ipsum testamentum. Nāque ipsa confirmatio ꝑ nec extendit confirmatū, nec tollit ea quæ in dicta secunda scriptura fuerunt reseruata, ex notissimis iuribus. Præterea cōfirmatio testamenti, & si facta sit in contractu, non quidem facit testamentū non mutabile, nec dari potest modus quo irreuocabile fiat, vt superius late fundamentum est. Rursus, si per pactum expressum inter viuos, testator promittat, testamentum se non reuocaturum, reuocare tamen poterit, ex iuribus desuper citatis igitur consequens est, & si testamentum confirmetur in contractu inter viuos, mutari posse, quæ probat, *tex. in l. 1. §. si quis sub conditione. ff. ut lega. nomi. cauea*, & quæ DD. tradunt, maxime Iason. in l. qui Roma. §. Flavius hermes, num. 20. cum sequentibus, ff. de verbor. obligat. & Dec. in cons. 475. in causa, quæ Mantue, per totum, & Moderni in d.l. stipulatio hoc modo concepta, & in d.l. pactum quod dotali, quibus & accedat *tex. in l. fin. cum sua materia, C. de pact. & ibi Paul. Cast. col. 2.* semper enim tale pactū intelligi debet, nisi reuocatio testamenti ineat, & est etiam *tex. ad idem, in l. sanctimus, C. de testament. & in l. cum quis, §. qui testamēto. ff. de leg. 3.* quid plura, & in proposito facit, quia confirmatio ꝑ minimè subuertit naturam confirmati, ex d. l. Aurelius, §. testamento, ff. de libera. lega. & in terminis sic tenet Bald. referendo Archidia. in lectura decreti, in cap. 1. de confirma. vil. vel inutil. col. 2. vers. idem ait quod confirmatio, cui rationi denique accedat, *tex. in l. 39. titul. 9. par. 6. cum alijs.*

Ex quibus quidem fit, testamentum in quo dictus Franciscus dictam eius sponfam heredem instituit, ad casum hunc non pertinere, si quidem hoc facere minime poterit.

95 Nec dicta nominatio ꝑ a dicta testatrice facta, in casu quo dictus Franciscus sine liberis decesserit, abijcienda ob id est, quod in dicti Francisci vita fuerit facta, licet dicta reseruatō confecta in dicta secunda scriptura, minime edixerit in dicti Francisci vita fieri posse ad quod est *text. singularis, in cap. 1. in titul. qui successio, teneantur, lib. feudo.* & ibi Andr. de Ifern. & Prepos. col. 2. vers. nota tertio, in principio, quæ & suadet *tex. in l. in tempus, ff. de heredib. instituen. & l. cum vir, ff. de vsucapionib. & in l. rem alienam, ff. de pig. act.*

& in l. §. d. Titio, ff. de rei vendicat. & l. post mortem, Cod. de fideicommiss. cum suis similibus.

Verum nec dici valet, contra scripturam nominationis confectam in dicti Marci fauorem, iure non subsistere, vt potequè facta fuerit a testatrice sine licentia sui secundi mariti, tunc viuentis, ex pluribus legibus regijs, licentiam maritorum exigentibus in contractibus mulierum.

96 Si quidem dictus secundus maritus ꝑ præsens fuerit ipsi scripturæ nominationis, illam quæ ipse maritus in aliquibus partibus corregit, quæ præsentia edocet ipsam licentiam dictæ scripturæ interuenisse, ex *tex. singulari in proposito, in l. Titius, in principio, ff. quib. mod. pig. vel hypothe. solui.* in terminis ita Bart. tenet in l. cum pater, §. libertis, colun. 1. vers. ego induco ad quæstionem, ff. deleg. 2. & idem tenet Bald. in l. fin. col. 2. vers. quero dicit statutum, C. ad Macedonia. & Iaso. qui plura in proposito refert in l. quotiens, la. 1. num. 5. C. de fideicom. & Palat. Rubi. in repet. rub. de donat. int. vir. & uxor. §. 47. num. 13. prope finem, & Anton. Gomez. in l. 55. Taxr. num. 4. vbi ait ita communiter Doctores tenere, & præter eos, idem tenet (plures alios referendo, & notabiliter loquendo in nostris terminis) Andr. Tiraquell. in tractat. quem fecit de legibus conubialibus, post ipsas leges conubiales, glos. 5. num. 23. & 24. charta mihi 162. col. 2. & præter eum etiam idem & tenet Guill. Benedic. in repet. cap. rainutius, in uerb. mater in super. Cleram. num. 44. de testamen. & singulariter idem tenet hispanus notiter Roder. Suar. in repet. l. 13. titul. (De las dendas) lib. 3. fori legum. col. 24. vers. ad prædictam conclusionem, cum sequentibus. & Boer. in consuetud. Bituri. titul. de constumes, & vsaiges, §. 2. co. fin. vers. & idem in vxore, & si contrarium teneat Gregor. Lup. in l. 5. in uerb. otra manera, co. 2. post princip. titul. 11. part. 4.

Rursus, & satis est, quod dicta scriptura iure iurando dictæ testatricis munita sit, non quæ fuerit in præiudicium dicti secundi mariti, cum ipse Marcus non erat potiturus dictis bonis, nisi post mortem dictæ testatricis, & sic post matrimonium solutum, quamobrem 97 & si mariti licentia non adesset ꝑ dicta nominationis scriptura subsisteret, ex *tex. in c. cum contingat, de iur. iuran. & in cap. quamuis pactum, de pact. in 6. & in aithe sacramenta puberum, C. si aduers. uendi.* & quæ latè in terminis licentiæ mariti tradit Ioan. Lup. a Pal. Rub. in rep. rub. de donat. int. vir. & uxor. §. 68. num. 3. c. char. mihi 50. col. 2. post. Aret. in cons. 54. in causa magistri, col. 1. vers. circa primum,

primum, cum sequentibus, ubi hanc dicit esse communem opinionem, & latè idem tradit Soccr. in cons. 77. consilijs nostris, num. 18. lib. 1. ubi & hanc ait esse communem opinionem, & idem notabiliter consuluit Corneus in consil. 36. videtur prima facie, col. 3. vers. his tamen non obstantibus, cum sequentibus, lib. 1. & hoc etiam communiter Doctor. tradunt in d. l. 55. Tauri, & pro utraque parte videndus est Tirraquel. in tractat. de legib. Connubialib. glos. 3. post ipsas leges connubiales, num. 25. cum

sequentibus, chart. mibi 137. col. 2. & prædictis duobus modis intelligenda, & explicanda, est dispositio tex. in d. l. 55. Tauri (quæ habetur li. 5. no. recopil. tit. 3. l. 2.) & aliarum legum huius Regni Hispaniæ, & latissime ibi conscribemus Deo auspice.

Quibus quidem, ius dicti Marci munitum manet, & si postea contrarium iudicatum sit per Regios Auditores huius Regalis Cancellariæ Pincianæ in gradu supplicationis. Salon Burgen. Doctor. Pinciano oppido.

A D D I T I O.

NUm. 1. vide Barbof. in opusc. principia Iuris lit. C. num. 4. ubi plures allegat.

Num. 2. adde eundem Barbof. in eodem opusc. lit. P. num. 18.

Num. 3. videas præfatum Barbof. eodem opusc. litera C. num. 12. qui plures allegat.

Num. 4. adde Mantica de coniect. ultim. volant. lib. 3. tit. 1. nu. 27.

Num. 5. latius Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 146. num. 13. Christoph. Mart. decis. Senens. exam. 13. nu. 38. exam. 20. num. 21. exam. 34. num. 2. exam. 37. nu. 11. & decis. 86. num. 13. & 16 & maxime inter coniunctos, idem decis. 60. nu. 6. decis. 86. num. 18.

Num. 8. Mantica de coniect. ult. volunt. lib. 3. tit. 1. num. 1.

Num. 11. Mantica d. lib. 3. tit. 1. num. 1.

Num. 13. latè Mascard. de probat. conclus. 1224.

Num. 14. Addas Valascum consult. 7. per totam, & Cauall. præf. quest. cap. 265. num. 17. & cap. 310. num. 12. Gamma decis. Lusit. 258. num. 3. Cauall. præf. quest. cap. 110. num. 8.

Num. 19. Addas Gratian. discept. forens. cap. 854. num. 13. ad 18.

Num. 22. Testamentum est actus reuocabilis, nec potest dari cautela, ut fiat irreuocabilis, Cauall. præf. quest. cap. 310. nu. 3. & cap. 140. num. 6.

Num. 23. latè Barbof. d. opusc. lit. R. nu. 10.

Num. 24. latius Mascard. de probat. concl. 1267.

Num. 25. plenè apud Barbof. in opusc. principia Iuris lit. R. num. 10.

Num. 26. & idem in pacto legato adiecto Peregr. de fideicom. art. 51. num. 31.

Num. 27. adde eundem Cauall. cap. 168. Iul. Clar. in §. testamentum quest. 94. vers. sed quid si testator, Tusc. sing. 13. lit. T.

Num. 28. vide Seraph. de priuil. iuram. in priuil. 116. sub num. 3.

Num. 31. vide Cauall. d. cap. 310. num. 3.

Num. 34. addas Peregrin. de fideicom. artic. 16. num. 77.

Num. 36. Reg. de Ponte de potest. Prereg. tit. 6. §. 1. num. 17. latè Alph. collect. 62.

Num. 37. vide Mantica de tacit. & ambig. lib. 13. tit. 33. per totum.

Num. 38. vide Mant. de tac. & ambig. lib. 4. tit. 24. num. 15. & 16.

Num. 40. vide Alph. collect. 1547. & 1630

Num. 41. latè Barbof. in Princip. Iuris lit. D. num. 60.

Num. 43. vide Seraph. de priuil. iuram. in priuil. 98. num. 26.

Num. 44. adde Iul. Clar. in §. donatio q. 19. Duena in reg. 219. Parlad. quotid. lib. 2. cap. 8. num. 1.

Num. 45. videas Mantica de tacit. & ambig. lib. 13. tit. 31. & 32.

Num. 48. vide Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 35. & 36.

Num. 49. de donatione inter patrem, & filium, quando valeat, Iul. Clar. in §. donatio q. 8. Duena in reg. 223.

Et de donatione inter virum, & vxorè, latè Duena in reg. 221.

Num. 50

- Num. 50. addas *Iul. Clar. in d. S. testamen. tit. 9. §. 94. nu. 2.*
- Num. 52. *Mantic. de tacit. & ambig. lib. 23. tit. 19. num. 25. Franc. decis. 50. nu. 5.*
- Num. 55. adde *Barbos. in opusc. Princ. Iur. lit. G. num. 7.* etenim dispositio generalis facta ratione certæ rei non extenditur, sed ad illam restringitur *Surd. dec. 132. num. 16.*
- Num. 56. *Reg. Valenzuel. conf. 83. nu. 98.*
- Num. 57. sicut Papa derogans confirmationibus de suis non intelligit *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 44. num. 17.* sicut generalis dispositio non comprehendit ea, quæ non esset quis in specie comprehensus, latè *Barbos. in princ. v. l. lit. G. num. 7.*
- Num. 59. Notà scripturæ partem ab alio declarari decet, *l. utrum, ff. de reb. dub. latè Tusc. sing. 18. lit. S. Mascard. de probat. concl. 1260. nu. 25.* & scriptura posterior primam declarat *Manent. decis. 4. nu. 21. Merop. cons. 24. num. 20.*
- Num. 60. addas *Barbos. in opusc. princip. Iur. lit. C. num. 68.*
- Num. 61. vide *Gammam dec. 378. num. 6.* etenim nulla certior est interpretatio in testamentis, quam ab ipso testatore habetur *Barz. dec. Bonon. 73. nu. 13.*
- Num. 62. ratificatio, ut præsumatur adesse debet scientia illius, qui lædi potest, *Barz. decis. Bonon. 48. nu. 30.* vbi etiam dixit, quod scientia debet esse vera, & certa, nec sufficit præsumptio, nam ipsa exigit intelligentiam, *Manent. decis. Mantua 59 nu. 19.* & sic legendo præsumeretur approbare illam scripturam, latè *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 66. per totam.*
- Num. 63. addas *Alph. collect. 716. vbi alios citat Risc. collect. 388.*
- Num. 64. adde *Barbos. in opusc. principia Iuris lit. I. num. 20. vbi plura.*
- Num. 65. Scripturæ contrariæ ab eodem productæ se inuicem elidunt, *Surd. dec. 336. num. 15.* tamen si à diuersis producerentur status digniori subdit *nu. 16.*
- Num. 67. adde *Alph. collect. 1094. Risc. collect. 335.*
- Num. 69. nam confirmatio necesse est quid reperiat confirmabile, *Reg. de Pöse conf. 57. num. 64. & 65. vol. 1. alias non operaretur, nisi reperiat confirmabile, idem conf. 55. nu. 1. eod. vol.*
- Num. 70. vide *Mantic. de tacit. & ambig. lib. 3. tit. 1. num. 21.*
- Num. 71. nisi esset stilus particularis Notarij, nam tunc attendendus erit *Surd. decis. 223. num. 8.*
- Num. 74. conferunt relata per *Mant. de tacit. & ambig. lib. 9. tit. 3. nu. 22.*
- Num. 75. ita etiam Maioratus perpetuus seducitur, si testator bona sua primogenitis familiæ propriæ reliquerit, *Molin. de primog. hisp. lib. 1. cap. 5. num. 18.* quavis regulariter inter maioratus perpetuus non iudicatur ex eo solo, quod testatur ad plures gradus substitutionū digressus fuerit, nisi ex alijs coniecturis deducatur idem, ibidem *nu. 38.* & maioratum instituens censetur facere omnes substitutiones necessarias ad illum perpetuandum esse, *dec. 37. num. 7.*
- Num. 76. familias conseruari publicè interest, *Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 37. nu. 23.* & conseruatio familiam præcipuus est primogenitorum finis, *Molin. de iure primog. d. lib. 1. cap. 11. nu. 3.*
- Num. 77. & quod si esset apposta in testamento, an in Codicillis repetita videatur, *Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 177. nu. 1. & 5.*
- Num. 79. vide *Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 183. nu. 34. & lib. 6. præsumpt. 12. num. num. 9.* ad quæsitum auct. ris, vide *Canale. decis. Fiuiz. 1. nu. 80. & 81. & 82. p. 2.*
- Num. 80. adde *Seraphin. de priuil. iuram. priuil. 74. num. 187. & priuil. 56. num. 3. Christoph. Mart. dec. Senens. examin. 17. num. 66.*
- Num. 82. vide *Mantic. de coniect. ult. vol. lib. 12. tit. 8. nu. 3. & Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 156. num. 2.* vltra alia relata per *Mart. de clausul. p. 3. claus. 6.*
- Num. 83. ad hoc vide *Mascard. de probat. conclus. 35. per totam.*
- Num. 85. *Canale. decis. 22. num. 44. & 46. par. 5.*
- Num. 86. sic interpretatio ea sumenda erit

- erit, per quam reducitur instrumentum ad concordiam, & partes non se corrigunt in continenti, *Hieronym. Gab. conf. 92. nu. 7. vol. 2.* similiter ea accipienda erit, quæ omnia reducuntur ad concordiam, idem *conf. 94. nu. 6.* & per eam, per quam concordetur dispositio, idem *conf. 124. num. 33. vol. 2.*
- Num. 88. vide *Hieron. Gabr. conf. 50. nu. 2. vol. 1. conf. 76. nu. 3. cons. 115. nu. 2. 113. num. 3. vol. 2. cons. 18. num. 68.*
- Num. 91. vide *Alex. Raudens. decis. Pijan. 4 num. 155.*

Num. 92. conferunt congesta per *Alph. collect. 248.*

Num. 93. confirmatio non auget confirmatum, *Hieronym. Gabr. consil. 3. numer. 13. volum. 2. & consil. 83. num. 85. vol. 2.*

Num. 95. conueniant allegata per *Maur. Sen. allegat. 75.*

Num. 96. vide *Alph. collect. 1180.*

Num. 97. conferunt congesta per *Sera. pbin. de priuil. iuram. in priuil. 76. per totum.*

S V M M A R I V M :

- 1 Curator, vel administrator, quidquid dederit suo minori, animo compensandi dedit esse videtur.
- 2 Curator negotium faciens, suo pupillo tangens, dicitur id fecisse nomine pupilli.
- 3 Vexisimilitudo in omnibus attendi debet.
- 4 Compensandi animus ex quibus colligatur, & nu. 5. & 8.
- 5 Donatio nunquam est presumenda, & nu. 9. & 10.
- 6 Mulieres sunt auarissima, et ideo non presumuntur donare, et nu. 102.
- 7 Meum est, quod commune est.
- 8 Minor stare tenetur sua confessioni, nisi constet de errore.
- 9 Merita precessisse, per instrumenta probatur.
- 10 Presumitur pro iuramento, presertim contra iuramentum, ut veritatem dixisse presumatur.
- 11 Interpretatio in dubio debet fieri contra iuramentum.
- 12 Minor iurans renunciationem, seu donationem, eam tenetur adimplere, et nu. 16. & inibi late de materia tex. in auth. sacramenta puerum, C. si aduers. vendi. et plerique sequentibus.
- 13 Curatoris licentia non requiritur, quando minor iurat. contractum.
- 14 Minor liberare valet suum debitorem, iuramento adhibito, et num. 19. dicitur idem in liberatione facta fauore tutoris, vel curatoris.
- 15 Authen. sacramenta puerum, C. si aduers. vendi. procedit data enormi, atque enormissima lesione, et nu. 29.
- 16 Inter dubias opiniones, quæ obseruantia iuramenti fauet, tenenda est.
- 17 Opiniones Doctorum faciunt rem dubiam.
- 18 Opinio qua reis fauet tenenda est.
- 19 Opinio qua inter filios equalitatem desiderat, tenenda est.
- 20 Iudicis presentia dolum, & fraudem excludit.
- 21 Iudicis decretum excludit beneficium. l. 2. C. de rescind. vend.
- 22 Iudicis decretum facit presumi contractum minoris, vel Ecclesia, in eorum utilitatem esse celebratum.
- 23 Renunciari potest per minorem lesioni enormissima, maxime cum iuramento.
- 24 Antidotalis obligatio, etiam inter patrem, & filium consideratur.
- 25 Donatio remuneratoria, non dicitur mera donatio, sed compensatio, aut permutatio.
- 26 Legitima tolli potest, ex donatione remuneratoria.
- 27 Alienari si res sit prohibita, donari tamen potest causa remunerationis.
- 28 Minoris res alienari potest, ex causa remunerationis.
- 29 Minor ex causa remunerationis, donare potest maxime iudicis decreto interueniente, & nu. 36.
- 30 Lesio in contractu minoris non consideratur, quando in fauorem minoris, merita precesserunt, & nu. 37.
- 31 Intellectus ad l. 2. C. si aduers. donat.
- 32 Intellectus ad l. si ad resoluendum C. de prad. mino.
- 33 Donationis presumptionem inducit antidotalis obligatio precedens.
- 34 Lesio probanda est, ab eam allegante.

- 42 Bona vinculare titulo maioricatus, an dicatur onus, & sequentibus.
- 43 Familia, genusq. conseruantur per constitutionem maioricatus.
- 44 Dinitia agnationes tumentur, & sine eis obnubilantur, & diruuntur.
- 45 Maioricatus in republica permissi, & qua causa, & de quorum utilitate, in eorum constitutione agatur, vide late inibi.
- 46 Nomen bonum habere utile est, & si sit maternum, & nu. 48.
- 47 Conditio sumendi nomen, & arma testatoris, adimplenda est, & non dicitur grammen, & nu. 48.
- 49 Onus, vel grauamen non consideratur, si honor considerari potest.
- 50 Minor ex causa remunerationis, donare potest suo curatori, ubi & late tractatur, an curator cum suo minore contrahere possit, & quando.
- 51 Metus non presumitur.
- 52 Metus quilibet non sufficit, ad rescissionem contractus, & qualis debet esse.
- 53 Metus reuencialis non sufficit, ad rescissionem contractus, & data enormissima lesione, quando iuramentum interuenit, & nu. 60.
- 54 Metus an dicatur à famina inferri: praesertim à matre erga filios, & nu. 55.
- 56 Metus non consideratur, in renunciatione iurata.
- 57 Metus probatio, maior requiritur, stante iuramento, quam si non interuenisset iuramentum.
- 58 Metus excluditur, & non consideratur, quando iudex praesens fuit, vel si consanguinei praesentes fuerunt.
- 59 Probationes clauiores metus requiruntur, quando iudex, vel consanguinei interfuerunt, quam si non fuissent praesentes.
- 60 L. si unquam C. de reuocan. donatio. qualiter intelligatur, & limitetur, & sequentibus plerisq.
- 61 Iuramentum habet virtutem specialis renunciationis legum.
- 62 Renunciatio hereditatis, non dicitur donatio, sed repudiatio.
- 63 L. si unquam, C. de reuoc. donatio. dispositio, exorbitat à iure communi, & non trahitur ultra suos terminos.
- 64 Renunciatio patris, filiis suis praedicit.
- 65 Insinuatio non requiritur, in donatione remuneratoria.
- 66 Insinuatio non est necessaria, quando iuramentum interuenit, & nu. 71.
- 67 Insinuatio non requiritur in renunciatione.
- 69 Insinuatio non requiritur, cum donatio fit apud acta iudicis.
- 70 Insinuatio est actus iurisdictionis voluntarij, & non requiritur causa cognitionem, & ubicumque fieri potest, etiam iudice non sedente pro tribunali, & inibi late, an in domo particularis persona fieri possit.
- 71 Insinuationis remedio, an dicatur renunciatum, stante generali renunciatione legum.
- 72 Scriptura non extenditur, ultra in ea contenta.
- 73 Curator aliquid emens, vel possidens presumitur nomine proprio id fecisse, & non curatorio nomine, & de bonis proprijs, non vero de pecunia minoris, & contrarium dicenti incumbit onus probandi, & num. 75. & plerisque sequentibus, & ibi num. 78. ponit quid erit si curator emat ex pecunia minoris, & qualiter intelligatur, nu. 83. cum seq.
- 74 Scriptura priuata probat contra producentem.
- 76 Instrumento publico plus standum est, quam testibus, & qui habet instrumentum publicum pro se, potest dicere, noli me tangere, ubi & alia notabilia in proposito, et nu. 86.
- 77 Emptiocuias nomine dicatur facta, & quid si emptio procedat ex pecunia aliena vide num. 78. cum plurib. seq. & num. 85. ubi ponitur, quid si constante matrimonio emptio, & numeratio fiat per uxorem.
- 79 Intellectus ad l. si ut proponis, C. de rei vendicat. & nu. 83.
- 80 Intellectus ad l. 49. tit. 5. part. 5.
- 81 Alternatiua pars explicat aliam partem eiusdem alternatiue, & quando.
- 82 Alternatiua quando resoluitur in coniunctam.
- 83 Emptium ex pecunia minoris, quando efficitur ipsius minoris, & nu. 84.
- 86 Instrumentum est veritas apparens, & probatio probata.
- 87 Aditio, seu emptio non probatur, ex verbis volo emere, vel hereditatem adire.
- 88 Testes concordantes cum instrumento praesententur, contrarium deponentibus.
- 89 Testes singulares non probant.
- 90 Tractantur multa, quae non perficiuntur, et ideo testes de tractatu contractus, deponentes, non probant contractum, & nu. 91.
- 91 Bald. sententia in l. multum interest, C. si quis aliter, vel sibi, qualiter procedat.
- 92 Contractus quando dicatur perfectus, & consumatus.

- 93 *Instrumentum in parte acceptas, in totum ei stare tenetur, etiam contra se.*
- 94 *Edificia utilia, & necessaria sunt habenda in consideratione, ad eorum solutionem.*
- 95 *Fortalium rem auget, eamque meliorem reddit, & nu. 98.*
- 96 *Expensa voluntaria sunt, qua rem minime augent, & qua dicantur expensa facta ad perpetuam rei utilitatem, & nu. 98.*
- 97 *Vassalli non sunt obnoxij recipere dominiū suum in hospitem in suis domibus, nec ei hospitium dare.*
- 98 *Expensa necessaria ante omnia sunt solvenda eas facienti, etiam in solo alieno, & etiam malefidei possessori, et num 100. et nu. 103.*
- 99 *Lex 46. Tauri, speciali quodam iure procedit.*
- 101 *Fides bona presumitur de iure, etiam in habente tantum titulum putativum, et etiam ex iustis, et iniustis causis, & rationibus.*
- 102 *Expensas in re aliena faciens, non videtur quis eas facere animo donandi, precipue in muliere, qua de se est avarissima, et supra num. 7.*
- 104 *Intelluctus l. 46. Tauri qua habetur lib. 5. noua recopil. tit. 7. l. 6. et multis numeris sequentibus.*

ARGUMENTVM.

Quæritur de maioratus constitutione facta per matrem in beneficium filij si Iuris firmitatem habeat, aut ad illud cōstituendum astringenda, datoq. quod erit astricta, an eius filius teneatur ad expensas factas in oppido per matrem, pariterq. an mater ipsa erit assoluenda à legitima per filium petita ex bonis paternis, & consequenter à fructibus perceptis, stante eius cessione facta in beneficium matris.

CONSILIVM III.

DEi optimi maximi auxilio implorato. In lite, & causa, qua vertitur inter Comitissam donnam Annam de la Zerda, & D. Baldasar de la Zerda eius filium, ex vna parte, & donnum Gaspar de la Zerda, & eius filios ex alia, tria sunt dubia in præsentia tractanda.

Primum, an dicta Comitissa donna An-

na de la Zerda, eiusque filius D. Baldasar absolui debeant à legitima quam petit dictus D. Gaspar de bonis Comitidis de Melito eius patris, & an etiam absoluedi sint, à fructibus præceptoriz de Vlagre.

Secundum, an maioratus factus à dicta Comitissa in fauorem dicti donni Balthasar, tam oppidi de Pastrana, quam aliorum bonorum, iure sit firmus, an vero ipsa comitissa sit astricta ad ipsorum bonorum maioratum conficiendum, in fauorem dicti donni Gasparis.

Tertium, an dato quod dicta Comitissa teneretur conficere maioratum prædictorū bonorum, in fauorem dicti donni Gasparis, an tunc ipse Don. Gaspar sit astrictus persoluere dictæ Comitissæ eius matri expensas, quas ipsa fecit in domo dicti oppidi de Pastrana, & in alijs edificijs.

Et illud in facto primitè nosse necesse est, nempe, quòd ipse D. Gaspar cesit inre iurando dictæ Comitissæ eius matri dicam legitimam, & fructus etiam dictæ præceptoriz de Vlagre iurans nullo tempore aduersus eam facturum, & hoc ex eo, quod dicta Comitissa tempore quo ipse Do. Gaspar matrimonium contraxit, illi dedit Ciuitatem de Rapolla, & oppidum de Almendiola, cum suis pertinentijs, & etiam ei dedit plus quam centum millia aureorum, vel eorum loco, bona quæ cum dictis aureis emerentur, & aureos etiam mille, quos annuatim ipsa Comitissa dicto Do. Gaspari soluere etiam promissit, aliaque bona ei quoque tribuit.

Quibus sic in facto proloquutis ex pluribus dicimus, dictum Do. Gasparem obseruaturum scripturam dictæ renunciationis.

Primo, quia tempore quo dicta Comitissa concessit dicto D. Gaspari eius filio dictos aureos, & Ciuitatem prædictam, cum dicto oppido, & alijs bonis, ipsa Comitissa erat eius curatrix, & bona ad eum pertinentia ex dicta legitima habebat, quare omnia bona, quæ illi dedit, dicimus dedisse animo compensandi eum dicta legitima, & fructibus dictæ commendæ, & ita quòd non est dicendum, dicta Comitissa ea illi tribuisse, ita quòd obligata etiam remaneret, bona siæ legitimæ, & dictos fructus ei tradere. Namq. cum ꝑ curator, vel administrator aliquid dat suo minori, vel ei promittit, etiam si non exprimat animo compensandi, cum eis quæ minori debet, dedisse videtur. ff. de negot. gest. l. nescius, & ibi Bart. col. 1. vers. item nota, quod negotiorum gestor, & ibi ceterique Doctores idem tenent, & idem dicit idem Bart. in l. fin. in fine, C. de dot. promi. & melius ibi Bald. qui loquitur in casu nostro, scilicet quādo

do mater est curatrix filii, & est in col. 4. vers. *quero* quid in matre, ad idem est, *tex. in l. post mortem*, & illic Bartol. ff. *quando ex fact. tuto.* & *text. in l. fin. ubi etiam Bartol. ff. eod. titul.* est etiam optimus *text. in l. uxorem, §. pater naturalis*, & inibi Bartol. ff. *de leg. 3. idem probat text. notabilis in l. cum post mortem, §. 1.* & ibi Bart. col. 2. *ver. venio ad secundam partem, ff. de admin. tutor. in signe Fulgos. in conf. 19. tertio principaliter, col. 1. in princip. & Decius in conf. 616. viso contractu celebrato. col. 2. num. 4. ubi citat notata in l. 2. ff. de peti. baredit.* & singulariter idem consuluit *Alexan. in conf. 100. viso puncto col. 2. vers. quo ad tertiam lib. 2. pro qua sententia facit, quia*

2 quod curator ꝑ facit pupilli negotium tangēs factum dicitur nomine pupilli, ex *tex. in l. qui negotiationem in princip. cum suis vulgatis, ff. de admin. tutor.* & que glos. adnotat in *d. l. fin. in verb. officium. C. de dot. promi.* & verisimile quidem est, prædicta compensatio, cum non fuerit credendum, prædictam Comitissam alios habentem filios, tot bona dicto D. Gaspari daturam, & quod bona dictæ suæ legitimæ, prædictosque fructus dictæ præceptoriz, quoque datura esset, nec sibi bona quæ ad id sufficerent remanebant, & si aliud voluisset, quidem de facili expressisset. *Cod. de cadu. tol. l. unica, §. sin autem ad deficientis, & ibi Bald. adnotat, & ex tex. in capitul. ad audientiam, de decim. & alibi sæpe traditur.* In his quidem declarandis ꝑ multum potest verisimilitudo, ex *tex. in c. inspicimus, de regul. iur. & in cap. quia verisimile, de presum. & in l. fin. in princ. ff. quod met. caus. & in l. nuptura in fin. ff. de iur. iurã. dot. cum alijs, & in hac specie, quod animæ compensandi ꝑ ex verisimilitudine percipiatur constat ex *tex. notabili, & ibi notat Bartol. in l. Marcellus, ff. de donat. int. vir. & vxor. ex quo tex. Bart. adnotat, quod ex qualitate expentiarum præsumitur, an animo repetendi, quis eas fecerit, an non, & facit ad idem *tex. in l. ex animo alias, l. ex annuo ff. eodem titul. & ibi Bart. tex. etiam in l. alimentis, & ibi notat glos. in verb. feceris, C. de negot. gest. & sat. idem constat, ex d. l. nenseni in fin. ff. eod. tit. & ultra prædicta facit, quæ in terminis adducit *Dec. in in conf. 21. viso puncto, col. 3. vers. sed his & similibus cum sequent. & Aym. Crau. in conf. 32. testator relinquit. nu. 6. ubi ex pluribus consuluit, animum****

3 compensandi ꝑ ex coniecturis colligi, quod & etiam idem *Aym. Crau. tradit in conf. 129. Petrus num. 3. cum plurib. sequentibus. Verũ, & quod mea compensandi ex eo quoque cõperiat, constat ex immensitate dictorum bonorum, cum de dictis fructibus, & bonis*

legitimæ tot bona dari nequeant, vt est casus notabilis in *l. quero ff. de iur. dot. & in l. si filij pater ff. de leg. 3. adnotat glos. in d. l. final. in verbo idoneam, C. de dot. prom. & notabiliter Alex. in conf. 149. viso themate, col. 3. nu. 9. lib. 7. Quid multa, & Bal. in conf. 59. tres personæ col. 1. num. 1. lib. 3. ait dotem datam, ab aliquo, animo gerendi negotia mulieris, & non donandi, datam censerit, si aliqua coniecturæ incant, quæ potius negotiorum gestionem, quàm donationem, concernunt.*

Cæterum, & his fauent, iura quæ stabiliunt, donationem nequaquam ꝑ præsumendum, quorum est *tex. in l. si cum aurum, ff. de solutionibus, & in l. cum de indebito, ff. de probat. & in l. campanus, ff. de oper. liberto. & facit *tex. singularis in l. dispensatorem, ff. de solutionibus, quem Bald. in l. 1. in 3. oppositione, C. ad trebel. notat ad hoc, quod in dubio non præsumitur donatio, maxime, ubi cadit alia coniectura, vel leuis occasio, sunt plures concordantiæ, de quibus Aym. Crauett. in conf. 142. Claud. num. 26. ubi & ex pluribus dicit, donationem non præsumi, sed potius dicit facultatem præsumi, vel errorem etiam in factio proprio, post tradita per *Deci. in conf. 195. studendo breuitati col. 2. ver. & ista conclusio, & Cur. iun. in conf. 56. presupponitur in factio num. 5. & prædicta maxime obtinent in mulieribus, ut potequæ ꝑ avarissimæ, vt *Cod. de donationib. ant. nupt. l. si d sponso, §. quod si sponsa, & ff. ad Velleya. l. sed si ego, & ff. de donat. ant. vir. & vxor. l. si stipulata in si. quibus concordat l. 3. ver. mas si la ouiesse tit. 11. par. 3. cum alijs, de quibus in proposito Andreas Tiraquell. in tract. de legibus conubialibus in l. 9. num. 36. & 37. char. mibi. 7c. col. 1. ubi, & ait, quod in casu nostro præsumptio hæc quod mulieres sunt avarissimæ, & quod ideo non præsumuntur donare, tollit omnes alias coniecturas ex *l. diuus, ff. de in integr. restitut. cum alijs & ita quippe ex prædictis, prout asseruimus, dicendum est, quod dicta Comitissa si interrogata fuisset, respondisset, quare habetur pro disposito ex *l. Titus §. Lucius ff. de libe. & posthu. & traditur per gl. & DD. in l. tale pactum, §. fin. ff. de pact. & alibi sæpe traditur.******

Nec dicere oberit, quod prædicta Comitissa tempore nuptiarum dicti D. Gasparis, in contractu matrimoniali dixit, quod ex suis bonis illi donabat dictam Ciuitatem, & oppidum, dictosque centum mille aureos, ceteraque bona.

8 Si quidem hoc dictam ꝑ compensationem miuime fugat, nec illam tollit, vt probatur in *l. nam, quod ad ius §. fin. & in l. cogi in princ. ff. ad senat. consult. trebell. & in terminis nostris*

stris, tenet hoc *Cuma. in l. si cum dotem. S. si pater col. 2. num. 5. ff. solu. matrim. & Dec. in authen. preterea, num. 13. in princip. & in ver. sed Raphael. & melius in ver. preterea dato, C. und. vir. & uxor.*

Preterea, & dicta verba non sunt aduersa compensationi, quandoquidem dicta Comitissa sua bona animo compensandi dare potuit.

Rursus, pars dictę Ciuitatis, & Oppidi, dictorumque bonorum donatorum, fuit etiam dicti Comitissę de Melito, erantque bona communia parentum dicti D. Gasparis, & quod commune est ꝑ meum est, vt in *l. pupillus. S. fin. ff. de verbor. signific. & in l. alimenta S. fin. ff. de alimen. legat.* cum suis similibus, quo in casu dicendum est, quod predicta verba verificata fuerunt in nostro casu.

Tum etiam, quia illa verba potius per errorem apposita dicuntur, quam quod precedant ex mera liberalitate, cum alias prelueret donatio, & per mulierem facta, quod dici non debet, cum sexui femineo repugnet, vt ex supradictis, maxime cum predicta ꝑ donatio sit ita in mensa, nam tunc, potius presumitur dolose facta, quam quod ex mera liberalitate procedat, ita consuluit in nostro proposito notabiliter loquendo, *Anton. de Butr. in cons. 45. D. Grauilis col. 1.* quem refert, & sequitur plura notabilia cumulando *Andr. Tiraquell. de legibus conubialibus, l. 9. num. 3.*

Tum etiam, quia ex quo facta fuit fauore filii a legibus reprobatur, tam iuris communis, quam huius regni Hispanię, ex *l. donationes quas parentes, C. de donat. int. vir. & ux. cum alijs suis notissimis,*

Proinde, & dictus D. Gaspar non potest ex eo quoque aduersari dictę renunciationi, quia palam verba dictę renunciationis compariunt, dictam renunciationem factam fuisse, in renunciationem predictorum bonorum, quę dicta Comitissa illi donauit, & ita fateri videt, dictus D. Gaspar in ipsa renunciationis scriptura, cuius confessioni standum est, vt notissima concinunt iura, adeo quod & minor suę confessioni ꝑ stare est obnoxius, nisi eius errorem probauerit, ex *tex. in l. nam et postea S. si minor, ff. de iur. in. traditur in l. certum, S. sed an ipsos, & in S. in pupillo, & S. minorę, ff. de confess. facit ad idē tex. in l. 1. (Cognocētia) Ver. oriosi decimos, cū seq. tit. 13. p. 3.* quod expresse tenet *Spec. in tit. de in integ. restit. s. 1. colun. penul. ver. sed numquid cum alijs, de quib. Cardin. Pet. Paul. Paris. in cons. 96. in presenti casu, num. 86. lib. 1.*

Preterea, & si ex verbis dictę renunciationis expresse non constaret, dictam renun-

ciationem ex eo factam, quia dicta Comitissa ei prædictam confecerat donationem, vt lat tamen est constare merita dictę ꝑ Comitissę dictam renunciationem præcessisse, vt ipsa renunciatio facta censetur, propter dicta merita præcedentia, quę ex donatione dictę Comitissę suboritur, ex *tex. in l. aquilius regulus, ff. de donationibus, & est bonus glos. in proposito quę loquitur in donatione inter patrem, & filium in l. si donatione in. verb. postulas, C. de collat. cui ibidem Bartol. ceteriq. DD. adtipulantur, & idem Bartol. in l. si tibi decem, S. si pactus, col. 1. vers. quæro qualiter ff. de pact. & per modernos in l. ex hoc iure ff. de iust. & iur. & alibi sæpe. Præsertim, cum in dicta renunciatione sit appositum iuramentum, in qua fit mentio de meritis dictę Comitissę, quare succedit regula iuris, quod qui probat aliquem, per iuramentum aliquid affirmasse, non compellitur veritatem facti alias probare, cum pro ꝑ iuramento præsumatur, ex *glos. notabili in cap. ex rescripto, in ver. inhibeat, de iur. iuran. & tenet in proposito, Andr. Alciat. in rubr. x. de iur. iurand. num. 3. & 4.* & in nostris proprijs terminis donationis iurata, quod eo ipso si in instrumento fiat mentio meritorum, dicatur plenę de meritis constare, stante dicto iuramento, tenet *Bal. in l. si donatione colun. 1. vers. sed quid si pater. C. de colla. per tex. in authen. quod obtinet, C. eod. tit. & Bal. refert, & sequitur Alex. in cons. 8. visis, & consideratis, col. 2. vers. fortificantur, lib. 2.* & nouissime hoc idem consuluit plures alios referendo *Ioan. de Neuzgan. in cons. 8. in presenti causa, num. 17.* & ideo in dubio contra iuramentum ꝑ debet fieri interpretatio, vt disponit *tex. in l. fin. in princip. tit. 11. in 3. part.**

Sanę, & hæc luadetur ex alio, nempe quia dictus D. Gaspar prædictam renunciationem iuramento firmavit, quare, & si minor ab ea recedere ꝑ non valet, ex *tex. notabili (& si vulgato) in authen. sacramenta puerum, C. si aduers. vend. & in cap. 1. Sitem sacramēta, de pac. iuram. firman. in lib. feudorū cum alijs, & est bonus tex. ad idem in l. 6. verb. Esso mesmo seria, tit. 19. par. 6. & in l. 16. in princip. tit. 16. tul. 11. par. 3.* Quę iura & in donatione ꝑ obtinent secundum *glos. in dicta authen. sacramenta puerum, in verb. contractibus in princip. ex quo dispositio tex. in authen. sacramenta puerum, & aliorum iurium similibus fauorabilis est, quia concernit fauorem anime, quę cunctis rebus præferenda est ex l. sancimus, C. de sac. sanct. Eccl. cum alijs, & prædictam gl. approbat inibi *Bart. col. 3. vers. quæro utrum, & Ias. etiam ibi num. 71. & 72. & Baldus in l. si quis emptionis in princip. C. de prescripti.**

script. trig. vel quadrag. anno. & hanc dicit esse communem opinionem, Soccin. in consil. 279. *visa donatione nu. 1. lib. 2.* Habentque
 17 prædicta iura locum etiam ꝑ curatoris auctoritate non interuenientis, vt constat ex eisdem iuribus generaliter loquentibus, nulloque discrimen facientibus, adsit curatoris auctoritas, nec ne, & hoc est Doctorum commune placitum in d. *authen. sacramenta puberum, & est ad id bona glos. in l. 1. in ver. emptori in fine C. si aduers. vendi.* quæ in hoc approbat opinionem Martin. & ait ibi glos. quod hoc est decisum per *authen. sacramenta puberum, cuius glos. opinionem dicit esse communem, Ias. in d. authen. sacramenta puberum, num. 3.* & idem tenet Hostien. in cap. Rainutius, col. 3. *vers. sed et si adultus de testam. & hanc dicit esse comm. opin. & præter eos, Imol. in cap. cum contingat, de iur. iuran. col. 78. vers. item iuxta prædicta, eandem etiã dicit esse magis communem opinionem, & in consulendo communiter sequutam Soccin. in d. cons. 279. *visa donatione, num. 2. lib. 2.* & ita tenendum est, licet Bart. contrarium voluerit, cuius Bart. opinio communiter est damnata secundum Alex. in cons. 125. *visis & consideratis, col. penult. ver. si autem, lib. 1.* Proceduntque prædicta iura, in liberatione
 18 per minorem ꝑ facta, fauore sui debitoris, secundum glos. *notabilem in l. 3. §. contrarium in verb. liberationem. ff. de contra. & util. act. tutel. & notat Bartol. in d. authen. sacramenta puberum co. penul. ver. quid si iuramentum, & ibi etiam Ias. num. 73. & Bald. in rub. C. de pact. col. 1. vers. ex hoc sequitur, cum alijs de quibus Didac. de Segur. in repet. l. quemadmodum, ff. de acquirend. possess. col. 26. sed communis, vbi hæc dicit esse communem opinionem,*
 19 quod & obtinet, etiam si talis liberatio ꝑ in fauorem tutoris, vel curatoris fiat, vt tradunt Doctores in prædictis locis, quod, & satis constat, ex *tex. notabili in l. 102. tit. 18. part. 3. & ex Specul. in tit. de instrumentorum editione, §. dicto de impugnatione, col. 4. vers. porro per totum, maxime in finalibus verbis.*
 Quam, & plerique tenuerunt (& si complures contrarium teneant, de quibus infra memores erimus in co. 28. *dissertatur, num. 16. & sequent.*) dictam ꝑ *authen. sacramenta puberum, C. si aduers. vendit.* similiaque iura, etiam data enormi, atque enormissima lesione, obtinere, (cum aliàs dispositio istorum iurium, potius esset imposita verbis, & non rebus, quod dicere nefas est, ex *tex. in l. 2. C. commun. deleg. & fid. comm. in fine, & in cap. commissa de elect. lib. 6. cum alijs*) & aliàs esset viam per iuriam apperire, quod non est dicendum, ex *text. in cap. cum dilectus, quod met.**

caus. & in cap. si vero, & in cap. verum de iur. iuran. quæ opinio sat constare videtur, ex verbis generalibus dictorum iurium, & sic in terminis tenent plures Doctores relati per Ias. in d. *authen. sacramenta puberum, C. si aduers. vendi, num. 43. cum sequentibus,* si quidem, vt Doctores inibi dicunt, dolus ex proposito, & dolus re ipsa non adequantur, cui sententiæ, & fere omnes Doctores consentiunt, in cap. *quamuis pactum de pact. lib. 6. & Doctores, maxime Aret. in l. qui superstitis, col. 6. vers. adde etiam, ff. de acquirenda possess. & abunde idem consuluit Alexand. in consil. 42. super præmisso, colum. penul. lib. 1. vbi hanc dicit esse communem opinionem, & idem Alex. in cons. 125. *visis & consideratis, col. antepenul. lib. 1. & in cons. 222. visa facti col. 2. lib. 2. & in consil. 127. viso processu, col. final. lib. 2. & in cons. 53. visis, & consideratis, col. 6. lib. 3. & Soccin. in cons. 115. circa primam, num. 7. lib. 1. & Curt. antiquior in consil. 43. super contingencia, col. 4. & Soccin. iunior in cons. 67. prima presentis, nu. 22. cum pluribus seqq. lib. 2. et 10. Ant. Rube. in cons. 12. *visis et diligenter, num. 16. et 18. et Card. Pet. Paul. Paris. in cons. 96. in presenti causa num. 65. cum sequentibus lib. 1. tradunt Doctores in l. si quis cum aliter ff. de verbor. obligation. et in l. 2. C. de rescin. uend. et in cap. cum causa, vbi glos. de empr. et vendit. & hanc esse communem opinionem, & verissimam, & in praxi admittendam testatur D. Didac. Couarr. à Leiba in repet. d. cap. quamuis pactum de pact. lib. 6. in 3. parte electionis, §. 4. numer. 3. col. 3. illius numeri, vers. contrariam in hoc opinionem, vbi plura refert scitu digna suo solito more eandem dicit communem Aymon. Crauet. in consil. 114. Ioanna Filia, num. 9. lib. 1.***

Et licet aliqui de scribentibus contrarium velint, tamen in hoc nostro casu, hæc sententia probabilior ex pluribus videtur.

Tum quia, per dictum D. Gasparem non est obtenta, nec petita relexatio dicti iuramenti, quo in casu complures ex tenentibus contrariam sententiam, dicunt non posse renunciantem renunciationi iurate obistere.

Tum etiam, quia inter dubias opiniones
 21 ꝑ illa opinio præponenda est, quæ animæ contrahentium fauet, & sic obseruantia iuramenti ex *tex. in cap. iuuenis de sponsalibus, & in terminis sic consuluit, & tenet Alex. in cons. 27. viso libello, col. penul. vers. si dignum est ergo lib. 1. & plerique alii, quos refert, & sequitur Ioannes de Neuzan. in sua silua nuptial. in tractatu, in dubio quomodo iudicandū char. mibi 25. col. 4. vers. item pro ea opinione qua enitatur peccatum. Et inficiari non potest*

rest. opinionem contrariam dubiam esse, si quidem DD. quidam eam communem dicunt; alij verò aduersari, & quòd hoc t̄ rem dubiam efficiat, satis constat ex *tex. in l. non possunt, ff. de legib. & ex notatis in l. scire leges, ff. cod. iur. & inibi Bald. post Bartol. in l. qui Roma, §. duo fratres, col. 3. vers. sexto ad idem, in fine, ff. de verb. oblig. & Soccin. in rub. ff. de reb. dub. col. 1. vers. ex quibus inferitur, lib. 6. & alibi sepe.*

Tum etiam, quia inter ambiguas sententias t̄ illa est eligenda, quæ reis fauet, *ff. de regul. iur. l. favorabiliores, & ex tex. in cap. cū sunt partium, cod. tit. lib. 6. & in §. commodum instit. de interd. cum suis similibus, & quia si actoris probatio est dubia, ei minime prodest. ex *tex. in cap. in presentia, & ibi DD. de probat. & l. qui accusare, C. de eden. & l. actor. quod asseuerat, C. de probationib. cum alijs.**

Tum quia si hanc teneamus partem, atq. opinionem alij filij dictæ Comitissæ minus leduntur, & illa præualet sententia t̄ quæ æqualitatem inter filios generat, *ut in l. fin. C. commu. vtri. indi. & in l. inter filios, & ibi Bab. C. famil. herciscun. & facit l. cum pater, §. dulcissimis ff. de leg. 2. & l. §. euictis. eiusdem leg. & in authen. de m. p. §. prefacti colla. 4. & *tex. in l. ut liberis, & in l. illud, C. de collat. & in terminis ita tenet Soccin. in repet. l. cum auus, col. 2. vers. ex quibus infero, ad finem, ff. de condition. & demonstrat. & melius ibi colum. 57. vers. tum quia per istam opinionem, & per Carol. Ruin. in conf. 178. subtiliter, & abundè num. 7. lib. 2. & per Mar. Mā tua in repet. authen. nouissima, C. de inofficioso testamen. per *tex. ibi in pagina 33. vers. nota quinto, & per Ioan. de Lecuri. in tract. de primogenitura lib. 2. q. 3. col. 4. vers. tertia prerogatiua, & per Io. Lup. a Pal. Rub. in repet. c. per uestras, de donat. inter uir. & uxor. §. 26. numer. 19. char. mibi 101. col. 1. post medium.***

Tum etiam, quia in dicta renunciatione iudicis præsentia interuenit, eiusque decretū quæ operari consuecunt t̄ doli, & fraudis exclusionem, *ex *tex. in l. 1. C. de præd. curial. lib. 10. & ibi Bartol. col. 1. vers. item nota, quòd dicta causa, & facit. *tex. in l. transactionem, C. de transac. & in l. non est uerisimile ff. quod met. cau. cum alijs, quorum meminit Curt. antiq. in conf. 43. super contingentia co. 5. & 6. et plenius Curt. Iun. in consil. 67. presupponitur. co. 2. num. 3. & 4. post Bald. in d. l. 1. C. de præd. curial. col. 2. vers. item nota, et in uersic. item puto, vbi & dicit, quòd decretum iudicis interpositum in contractu t̄ excludit beneficium l. 2. C. de rescin. uend. quòd ibi tenet***

*per *tex. ibi in d. l. 1. & sic secundum Bartol. & Bald. in d. l. 1. decretum iudicis operatur, quòd quis non possit cõqueri de deceptione, ultra dimidiam iusti pretii, ut Bald. refert, & sequitur Iason. in cons. 54. circa dubium primū num. 3. uer. primo moueor, lib. 1. et in consil. 150. misis præfactionibus. n. 1. cod. lib. 1. et ideo idem Bald. in cap. 1. §. quia co. 3. uer. et ego addo, in tit. de his qui feud. da. po. in usibus feudorum, dicit quòd hoc decretum iudicis facit præsumi contractum t̄ esse celebratum utilitatem ecclesiæ, vel minoris, & hoc ex *tex. in d. l. 1. C. de præd. curial. lib. 10. et Bald. refert, & sequitur Iason. in dictis consilijs, maxime in dicto consil. 55. num. 1. in fine lib. 1. ex Curt. iunior. in dicto consil. 67. colum. 2. num. 3. & 4.***

Tum quia, & dictus D. Gaspar in dicta renunciationis scriptura iureiurando promisit, *ex causa enormissimæ t̄ lesionis eidem renūciationi non aduersari, quo in casu, & plures ex tenentibus contrariam opinionem, dicunt inrantem minime venire posse aduersus renūciationem, quia renunciantibus iura sua, regressus dandus non est, ex *tex. in l. quaritur, §. si uenditor, ff. de edil. edict. et in cap. ex transmissa de renunc. cum alijs, & in terminis ita tenet glos. in cap. cum causa, glos. fin. in fine, de empt. et uend. & inibi Doctores, et in d. l. 2. C. de rescin. uend. maxime Bartol. col. 3. uers. quare quid, et Philipp. Franc. in cap. quamuis pactum, de pact. lib. 6. col. 3. ante uersicul. in glosa in uerbo improbet. et Card. Paul. Paris. in d. consilio 96. num. 74. lib. 1. citans Corn. uidendum, et idem consuluit Aym. Crau. in consil. 114. Ioanna. num. 10. quibus accedat *tex. in l. 56. tit. 5. in fine uers. Otrosi dezimos. parti. 5. et l. 102. (Reciben) tit. 18. par. 3. facit et *tex. in l. cum in uenditione, & in l. si quis donationis. ff. de action. emptio. cum suis similibus.****

Verum, & ex alio hæc fiunt manifesta, quia ex quo dicta Comitissa tot ingentiaque bona ante dictam donationem dicto D. Gaspari donauerat, quæ ab eo auferre poterat, ea alijs filijs tribuens & satis ipse D. Gaspar in modice quæ fuit honoratus ex dicta donatione, *ex traditis in l. ex tribus, C. de inoffic. dona. & ibi Cinus col. 1. ante finem, & idem constat in l. ab eo, C. de fideicomm. & in l. scimus, §. cum authen. & ibi DD. C. de inoffic. testamen. & in l. 27. taurinarum legum. Et eo etiam præcipue, quòd mater non tenetur dare filio donationem, propter nuptias, nec quid simile, *C. de iur. dot. l. mater, & ibi glos. itaque satis constat, quòd dictus D. Gaspar ultimum obligationi antidotali erat obligatus dictæ suæ matri, ante ipsam renunciationem,**

29 tē que † antidotalis obligatio inest etiā inter patrem, & filium, ex *tex. notabili. in l. cum oportet. §. cum aute. C. de bon. qua lib. in verbis (Quasi remunerationis gratia à filio accipere.)* Quod & *tex. probat. in l. in principio ff. si quis apparen. sue manum. ibi (Quia apparente beneficium habuit)* Est etiam *tex. in l. 1. C. de ingratis libe. & in l. de mancipatis in princip. C. de legi. h. gredib. & in anthen. de non eligendo secundo nubentes, in princip. & inibi Ang. qui singulariter loquitur in proposito col. 2. vers. sic. nota hic *tex. colla. 1. & per DD. in l. si donatione, C. de collation. & Alex. in cōs. 8. visis, & consideratis col. si. vers. nec obstant. lib. 2. quibus & accedat *tex. in l. iusta, ff. de manum. vindict. & per totum, C. ex quib. caus. serui. pro pren. liber. merue.* Si igitur D. Gaspar dictus eius matri erat antidotaliter obligatus ante dictam renunciationem, confectum sequitur, ex eadem renunciatione nullam lesionem enormissimam subortam aduersus dictum D. Gasparem, præcipuè, quia dicta donatio materna est maioris estimationis, quā ipsa renunciatio, & ita vltra iam dicta, minime obtinere possunt Doctorum sententię, tenentium extante enormissima lesione dictā *authen. sacramenta puberum, C. si aduers. vendit. non obtinere, ex quo enim dicta renunciatio facta est ex causa remunerationis, permutatio fuit † & compensatio iure permessa ex *tex. in l. sed si lege, §. consuluit, ff. de peti. heredita. ibi (Velut genus quoddam hoc esse permutationis.)* & inibi *Bartol. & DD. illum *tex. ad hoc perpendunt, est etiam ad idem *tex. in l. Aquilius regulus, ff. de donationib. ibi (Nō meram donationem esse.)* Sunt alia iura cōsimilia, quorum meminit *And. Tiraq. in repet. l. si unquam, C. de reuoc. don. in ver. donatione largitus n. 11. in princ. & per DD. in liuris gentium, §. quinimo, ff. de part. non quidem cenietur præstare beneficiū, qui debitum impedit, ff. de hered. instit. l. si vero, & ff. de leg. 2. l. vnū*
 30 *ex familia, §. 1. quibus, & sic legitimā † tolli posse, ex causa remuneratorię donationis, ex *tex. in l. vnus libertus, aliis h. vnus libertus, ff. si quid in frau. patro, q; lex temperat iura prohibentia donationem libertorum, præterquam si libertus faciat donationem remuneratoriā, quem *tex. Bald. ad hoc notat, in l. 2. in 4. oppositione, C. de inoffic. donationib. & Ludou. Roman. in l. si ante num. 5. in fine. ff. solu. matrimo & Iaso. in l. si non sortem, §. libertus num. 8. vers. octauus effectus, ff. de cond. iudebi. & per DD. in l. ex hoc iure. ff. de iusti. &*
 31 *iur. quibus & accedat, quia † res que alienari prohibetur, ex causa tamen remunerationis donari potest, ex *tex. in cap. relatum in 2. de testamen. legitur, & notatur in l. iubeamus*********

5. *verum, C. de sacr. sanct. Eccl. & inibi est bona glos. in verb. permissam, & ibi etiam DD. & in l. iusta, ff. de man. vindict. & alibi se-*
 33 *pe. Quid plura, & minoris res, ex causa † remunerationis alienari etiam potest, ex l. qui filium, ff. vbi pupil. educa. debe. & in l. 1. & ibi Salicet. C. eod. tit. & l. si filius in princip. & ibi glos. 2. ff. de donationib. facit *tex. in l. 3. (Hijo, o nieto.) in medio titul. 4. par. 3. & l. ob es alienum, & ibi glos. C. de præd. minor. cā alijs de quibus Bartol. in l. ambitiosa, col. 1. ff. de decret. ab ord. faciend. & per Ias. in d. l. si non sortem, §. libertus, num. 8. vers. sextus effectus est, ff. de cond. iudebi. & hac præcipuum ratione, minor lefus dici non valet, si ex causa remunerationis alienauerit, vt statim dicemus, quam inquam ob rem, & iure optimo stabilitum est, quod & si minor rem suam donare nequaquam possit, (vt iura notissima dicunt) ex causa tamen † remunerationis donare valet, ita probat *tex. recte pensatus, in l. non solum in fine, C. de præd. mino. & in l. 1. C. si aduers. dona. & facit ad hoc, d. l. 3. in medio titul. 4. part. 5. & in proprijs terminis ita tenet Ludou. Roman. in l. si ante nuptias num. 5. in princip. ff. solu. matrimo. & Cuman. in consil. 101. ducissa col. 1. & Soccin. in cons. 66. frustra num. 12. lib. 1. & Dec. in consil. 232. dura admodum, nu. 3. & 4. & Ias. in d. l. si non sortem, §. libertus num. 8. vers. nonus effectus est, vbi notabiliter loquitur in nostro proposito, & ibi dicit hoc maxime procedere, si iudicis decretum interueniat, vt in præsentem quidem interuenit, vt iam dictum est, quam sententiam in puncto iuris probabiliorē dicit Iaso. in d. l. ex hoc iure ff. de iustit. & iur. num. 63. in vndecimo effectū, & ibi ad stipulatur, Alc. in l. creditores, ff. de verb. signif. & latissimè omnium Andr. Tiraquell. in rep. l. si unquam, C. de reuocan. donat. in verb. donatione largitus num. 23. in decimo effectū, quæ & vltra iam dicta satis probantur in l. cum plures, §. cum tutor, ff. de administrat. tutor. Et inquit Ias. in d. l. ex hoc iure num. 63. quod ex eo quod † antidotalis obligatio præcessit, nulla lesio minoris considerari potest, quod & consuluit Dec. in dicto cons. 232. num. 4. & Ioan. Anton. Rub. in dicto cons. 12. num. 18. & quod extante prædicta obligatione antidotali, dicta lesio enormissima considerari nequeat sat probatur in l. 1. C. de imponen. lucra. discre. lib. 10. quam ad banc rem expendit Anchar. in cons. 69. contra donationē col. 2. verb. confirmatur consuetudo, vbi, & ai quod in hoc casu, minor donando, non dicitur perdere, cum tunc potius minor dicatur debitum naturale persolvere ex d. l. 1. & ex l. sed si lege §. consuluit ff. de pet. hered. cum alijs*
 34
 35
 Nec**

Nec *Aret. sententia in cons. 24.* quatuor dubia potissime discutienda veniunt, *col. pen.* (qua censuit, minoris donationem remuneratorem dirui, cuius recentiores dictis in locis meminere, præsertim *Iaso. in d. l. ex hoc iure num. 63. & in d. S. libertus num. 8. col. 2.*) iure probari potest, Præter hoc, quod ipsa *Aret. fatetur in contrarium esse*, communè opinionem DD. quibus fauet optimus text. in *l. etiam, ff. de manum. vindicta.*

37 Non igitur † dictus D. Gaspar enormissime lesus dici valet, ex dicta renunciatione, præcedente dicta ingenti donatione à dicta Comitissa eidem D. Gaspari confecta, & ob id DD. sententia tenentium, dictam authentic. sacramenta puberum, extante enormissima lesione non procedere, ad casum nostrum (præter ea quæ desuper scripsimus) obtinere nequit, ut pote quod læsio ipsa cessauerit.

38 Nec prædictis dicere obstitit, quod † *tex. in l. 2. C. si aduers. dona.* probare videtur minoris donationem remuneratorem subuerti, etiam si confecta sit iudicis decreto.

Tum quia *tex.* ille de donatione remuneratoria minimè agit, ut expendit *Ias. in d. l. si non sortem, S. libertus, nu. 8. vers. nonus effectus, & in d. l. ex hoc iure, nu. 63. in fine.*

Tum etiam, quia ille *tex. potius contrarij suadet, ut & Iason in dictis locis aduertit.*

Tum & præter alios, quia *tex.* ille minimè de donatione loquitur, quæ mansura est apud eum cuius fauore antidotalis obligatio suborta est, ut est noster casus. Ersi fateremur legem ipsam de donatione remuneratoria agere in casu enim illius *tex.* pater filio prædons, bona donata habiturus minimè erat, sed extraneus quidam, inter quæ non minimum est discrimen.

Tum & quia in casu dictæ *l. 2.* in donatione non quidem iuramentum interuenit, prout in nostro accidit casu.

Tum etiam, quia nec *tex.* ille edocet suo in casu, lesionem enormissimam inesse, si quidem enormis lesio, & si non enormissima minoris præster restitutionem in integrum, de qua eadem agit sancio, ut notissima conueniunt iura.

Profecto nec refragatur prædictis textus
39 † *in l. si ad resoluen dum, C. de præd. minor.* Si quidem illi solutio in promptu est dictis modis. Rursum, Nec in iphus sanctionis casu, iudicis interuenit decretum, ut & *Odo-fred. ibi considerat.* ut in nostro euenit casu. Præterea in eadem lege, minor non quidem alia bona patri donauit, a contentis in priori donatione dissimilia, sed ipse minor ipsam donationem cauuit, quod à nostro diffidet ca-

su, nec enim ex diuersis illatio enasci potest *l. final. ff. de calumniat. l. papimans exuli, ff. de minoribus, l. naturaliter, S. nihil commune, ff. de acquir. poss. cum alijs.*

Quid multa, & ipsa antidotalis obligatio
40 † donationis presumptionem inducit, ex *l. si vero non remunerandi, S. idem Papinianus ff. manda. & quæ inibi Barr. ad nota. co. 2. ver. opono de lege si vero non remunerandi, post gl. in l. quæ dotis, ff. solu. matrim. cum alijs de quibus Ias. in d. l. ex hoc iure, ff. de inst. & iur. nu. 57. & in d. l. si non sortem, S. libertus num. 8. vers. quartus notabilis effectus, ff. de condit. indubi.*

Deinceps, & prædicta ex alio muniatur, quia & si opinio eorum qui tenent, interueniente enormissima lesione dictam authentic. sacramenta puberum, locum non habere, probabilior ellet, expeditissimum quidem est ipsam lesionem † esse probandam ex *tex. in l. quoti. S. qui dolo, ff. de probat. & in l. nam, & postea, S. si minor, ff. de iur. iuran. & in l. verum, S. item non resituetur, ff. de minorib. ad quod est *tex. notabilis, in l. 2. tit. 19. part. 6. & l. 6. in fine ead. 6. part. & titul. eod. text. etiam notabilis ad idem in l. 3. titul. 25. par. 3. tex. etiam singularis in l. 16. in medio titu. 11. par. 4. cum alijs de quibus fuisse Card. Paulus Paris. in d. cons. 96. nu. 67. cum seq. lib. 1. & per recentiores in l. ciuitas, ff. si cert. petat. & in autent. hoc ius porrectum, C. de sacr. sanct. Eccl. & in cap. siue exceptione. 12. q. 2. & per modernos in repet. l. 2. C. de rescinden. vendi. & alibi sepe. sed quo modo ipse D. Gaspar ipsam lesionem probare poterit, cum præcesserit tam amplissima donatio ei facta prædictam Comitissam eius matrem, & eo præcipuum, quod dictus D. Gaspar tempore dictæ renunciationis dixerit, facere dictam renunciationem ex certa scientia, ut euidenter constat ex serie dictæ renunciationis, quod & considerant DD. in d. authent. sacramenta puberum, & in d. cap. quamuis pactum de pact. lib. 6. & in d. l. 2. C. de rescinden. vendi. & alibi sepe traditur.**

Nec dicto D. Gaspari dicere suffragatur, quod prædicta Comitissa in dicta eius donatione non illi dicta oppida, & bona libere illi concessit, sed quod ea † maioricat. titulo heberet, & ob id, quod hoc onus maioricatus ipsam obligationem antidotalem euertit.

Si quidem hoc dicere, aduerfetur omni rationi & iuri, & eo maxime, quod negari non possit, satis dictum D. Gasparem honoratum dicta donatione tot bonorum, & si ei confecta sit maioricat. titulo, præcipue quia ut diximus, alios filios dicta Comitissa habebat

bebat, quibus eadem bona condemnare posset.

Rursus, nec onus prædictum maioricat. considerabile est, ut ipsam a doralem abiciat donationem, eo præcipue, quod non exteris concessa sint dicta bona, sed dicto D. Gaspari, omnibusque eius posteris perpetuo sint relicta quorum fructus ipsi sunt potituri.

Verum, & hac in specie considerandum est, ex eo quod dicta bona vinculo maioricat. relicta sint, commodum non modicum etiam ipsi D. Gaspari confluere, si quidem

43 illis ¶ eius genus familiaq. conferentur, ex *tex. in l. 1. §. quamuis ff. de ventr. in speciem, et q; Cm. & alij adnotant. in l. 1. C. de adulter. cap. 1. ver. tertio quaro. & DD. in l. maximū vitium, C. de liber. prate. vel ex hereda. ad quod est opti. tex. in l. 44. tit. 5. par. 5. ibi, (Mas que sinque siempre ami hido y ami heredero, por que sea siempre mas honrrado, y mas tenido) Quibus accedat bonus *tex. in l. cum filius, §. pater ff. de le. 2. ibi dicitur enim ¶ agnationes tuentur, & in eis obnubilantur, & diruuntur, sū 10. Andr. in addictionibus ad Spec. in tit. de successiōib. ab intestato in rubr. col. 2. in princ. & satis pbatur in l. 3. in princ. ff. de testib. & alibi s; pe, & ideo beatus August. in lib. de Ciuit. Dei, quē refert Alex. in cons. 52. circa hanc dubitationem, col. 1. in fine, lib. 4. dicit, quod in familijs per diuitias conseruatur honor, & in terminis quod hij maioricat. non damnosius 45 successoribus ¶ sed ingentis commodi sint, & & ob id in republica, permitti, Paul. Castren. notat. in cons. 179. in causa. quam magnificus dominus. num. 3. & 4. lib. 1. cui & Iason, consentit in cons. 170. in presenti consultatione co. 3. & 4. lib. 4. & singulariter hoc clarius adnotat in proprijs terminis maioricat. Præposit. in cap. ius naturale, co. 4. in medio. 1. dist. & Andr. Tiraq. in eius aureo tractatu de primogenitura q. 4. num. 13. cum seq. vbi & refert complures interpretes Sacre Theolog. canonum, ve atque legum, prædictam tenentes sententiā, & præter cum idem in terminis maioricat. adnotat Domih. Conarr. d. Leina, cap. 5. num. 5. vers. tertio lib. 3. variat. resolut. & Aym. Crauet. in cons. 135. vers. decreti num. 45. & frater Domin. d. Soto in suo solemnij tractatu de iustitia, & iure lib. 4. q. 5. ar. 1. S. at vero quamuis, co. 2. ver. ad secundum, secunda conclusiōe, & in ver. & genus, & virtus, & Dom. Didac. Septima. in tract. de primogen. Hispan. lib. 1. cap. 16. & cap. 18. & 19. & 20. & in cap. 21. eod. lib. 1. vbi ponit plures rationes. quibus suadet, maioricatus esse permittos in republica, & Peral. in l. 3. §. qui fideicommiss. num. 121. ff. de hered. insti. qui**

bus accedat, quod primogenitura dicit Ioan. Andr. in cap. licet deuoto, col. 3. ver. de primogenitis vero, & alibi s; p, & in terminis etiam facit quod dicit Bologni. in co. 62. vi in presentia aurea dubitation. col. 3. vers. ex quo infero, vbi & dicit, quod in institutione maioricat. non solum versatur vtilitas conuicti quibus sit concessio, & eorum descendentiū, sed etiam publica vtilitas concedetis, pro ipsius memoria perpetuo conseruanda, & pro regimine eorum, qui in maioricatu successuri sunt, de quorum interesse, & non modo dicit tractari in constitutione talis maioricatus, hætenus Bolog. vbi supra quibus satis conducit *tex. insignis in l. 208. si illi incipien. (Es saber)* Et quæ beatus Bernardus tradit, quem refert, & sequitur Abb. in cap. licet, co. 2. ver. in glos. tertia, prope finem dicitq. beatus Bernardus, quod melior est filiorum dispositio, quam diuisio hæreditatis, de voto, & quam Bal. consuluit in cons. 283. pater habens li. 3. & quæ Ludou. Roman. consuluit in cons. 29. in causa maioris hispalensis, co. 1. vers. secunda quidem ratio, & per Bologni. in d. cons. 62. co. 3. ver. secundo, ut per hanc concessionem, & in verbo ex quo ad rem nostram, & faciunt quæ in nostris terminis singulariter adducit Ari. Pinell. in repet. l. 1. C. de bon. mater. 3. part. nu. 99. ver. sed pro successore.

Proinde, in dicto D. Gaspar ex eo quod dicta Comitissa in dicto maioricatu, illi grauauit suosq. descendentes, portare non est & arma de la Zorda, grauenen considerabile exit cum citra prædicta dictum nomen & arma regia sunt, ex progenie, quæ regia ortum habuerunt, ut in his regnis compertissimum est. Et fauorabile, vtileque est ¶ bonum habere nomen, ex *tex. notabili in l. facta, §. quod si conditio ascripta est. ff. ad trebell. ibi (nihil enim mali est honesti hominis nomen assumere.)* Et ibi etiam est bona glos. in ver. conditio, ad quod communiter allegatur Ioan. Andr. in cap. gratis depositi, & idem tenet Cm. in l. 1. co. 1. in 2. notabili, C. de sum. trinit. vbi late Iason. in 2. lectu. num. 25. & per Segur. in repet. l. Imperator, ff. ad trebell. co. 3. per totam, & singulariter in nostris terminis ita Decon. consuluit in cons. 273. in casu proposito co. 2. ver. sed tamen prædictis non obstanti. vbi & in proposito nostro 47 dicit, talem conditionem ¶ s; mendii nomē, & arma testatoris, ab ipso testatore apponi posse, & quod si heres eam non implet, priuari posse hæreditate, & hoc ibi tenet ex pluribus iuribus inibi per eum adductis, quod etiam, & in proprijs terminis prius tenuit, Guid. pap. in decis. 251. testator. per totam,

E tam,

nam, & Guill. Benedict. in repet. cap. rainuntius de testamen. in ver. Rainuntius de Clera. num. 45. cum plurib. seq. & iterum in verb. si absque liberis moreretur, in secundo in rub. de fideicommissaria substitutione. num. 90. & 91 quod etiam late prolequitur Card. Paul. Paris. in cons. 19. ad resolutionem num. 28. cum seq. lib. 2. ubi singulariter dicit, quod predicta conditio summendi nomen, & arma testatoris, continet in se preceptum honestum, validum, facile, & voluntarium, & quod ideo apponi potest a testatore, ex tex. in d. l. facta §. quod si condi. ubi & Paul. Paris. referendo Imol. dicit, quod talis conditio assumptionis nominis honesti, familieque testatoris, continet preceptum honestum, & quod seruari, & adimpleri debet, ab illo ad cuius commodum tendit, & cui imposita est, ex l. cum hares, §. 1. de stat. libe. quod etiam ibi Paul. Paris. ex pluribus confirmat. Quae

48 & procedunt, etiam si tale nomen materuum sit, cum ita insigne, & praeclarum fuerit ex tex. in dicto cap. Rainunt. de testamen. & ibi DD. praesertim Gul. Benedict. in ver. Rainunt. de clera. num. 1. cum plurib. seq. His & fauet quod dicit Ioan. Imol. in l. ex facta, §. si quis rogatus. in primo, co. 7. vers. si autem dicat quicumque, ff. ad trebell. ubi ait, quod adducere nomen alicuius nobilis generis, honorem tribuit, cuius meminit Alexander in cons. 12 §. viso processu. co. 2. num. 2. lib. 7. & late Paul. Paris. in dicto cons. 19. num. 32. cum plurib. seq. lib. 2. a quibus longe defidet, quod Bartol. & DD. tradunt in l. filijs matris, C. de inoffic. testam. multa, & si aliquod onus ex dicto maioratu, dicto D. Gaspari inefset, tamen multo maior est honor, quod pro dicitur ex donatione tot bonorum, & ita plus

49 ipse honor, quam onus est tale considerandum, ex l. quaritur, ff. de sta. homi. & in cap. ad quaest. de rer. permut. ibi & illic DD. & faciunt singulariter tradita, per Bald. in praludijs feudorum, col. 4. vers. pro intellectu, & facit etiam tex. in l. Titius puerum emit, ff. de obseq. a libe. patron. praestan. quibus & ad stipulatur, quod Soecin. tradit in cons. 4. super quest. nu. 5. & 6. lib. 3. ad que videndus est tex. in cap. velatum in 2. ver. licet autem de testa. & in l. illud, ff. de manumif. vindict. & qua Bald. dicit in l. illud. col. 3. vers. 4. quaro, C. de sac. sa. Eccl. & Ioan. de Imol. in l. Aquilius regulus, col. 2. vers. adverte etiam ff. de donationibus, & Dec. in cons. 174. & pro tenni facultate, col. 2. ver. praeterea, & tali donatione.

Nec dicta officit renunciacioni, quod dicta Comitissa tempore dictae renunciacionis

50 + erat curatrix dicti D. Gasparis eius filij. Si quidem, ipsa renunciatio fuit facta ex cau

sa r emunerationis ex iam dictis. Item, & quia Iudicis decreto fuit confecta, & ob id, ipsi curatori fieri valuit, ex tex. in l. cum ipse, & inibi DD. C. de contraben. empt. & recentiores tradunt in l. frater a fratre, ff. de conditio. indebi. & Imol. in l. 1. §. si quis quassitum colun. 2. vers. sed adverte, quia mirandum, ff. ad trebell. & Alex. in l. transactionem, col. 1. vers. ultimo per hanc legem, C. de transact. ubi ait Alex. quod tunc dicitur, & bona fide tutor contrahere cum minore, cum contractus sit, Iudicis decreto interueniente, & quod ideo tunc bene valet etiam probatur, in l. fin. in principio, ff. quod met. caus. cum alijs de quibus in proposito Ioan. Lup. a Pala. Rubi. in sua allegatione, in materia heresis, §. 10. col. 2. post medium proinde. Et sufficit quod ad ipsam renunciacionem efficiendam, alius curator fuit creatus quo casu, contractus fieri potest cum alio curatore, ex tex. in l. pupillus, §. item ipse tutor, ff. de auctor. tutor. & est ad idem bona glos. in d. l. cum ipse in glos. 1. & facit bonus tex. in l. 1. & 2. C. de in lit. dando tuto. cum alijs.

Quod maxime in praesentiarum procedit, cum contractus iste iuratus fuerit per dictum D. Gasparem, quo in casu nullum dubium de eius iuribus, reficari potest, cum alias esset periuriis viam apperire, quod non est dicendum, ex tex. in cap. cum dilectus, quod met. cau. & in capit. verum de iur. iuran. cum alijs.

Nec ratione metus dicta renunciatio in

51 fringi valet, si quidem non sit talis metus probatus, & iuris est tale quod metus non est praesumendus, ex l. merito, ff. pro sor. cum suis similibus, & in proprijs testimoniis ita Bal. tenet in consil. 62. facta super quibus num. 1. lib. 1. quem refert, & sequitur Ayu. Cranett. in cons. 115. nobilis num. 13. & idem tenet Card. Paul. Paris. in cons. 26. pactum num. 66. lib. 3. ad quod & facit tex. in l. fin. in princ. & inibi Bartol. col. 1. vers. nota quod dixi, ff. quod met. cau. & Ioan. Plat. in tract. de in lit. iuram. quem posuit in repet. l. si quando §. 3. num. 13. & 15. C. unde vi.

Tum etiam, quia non quilibet metus sufficit tale ad contractus rescissionem, sed qui in constantem caderet virum, ex tex. in cap. uerum, de iur. iuran. ibi. (Pro vita & rebus seruandis.) Et ex text. notabili in cap. cum dilectus, ubi bona glos. quod met. cau. & tex. in l. metum in princ. ff. eod. titul. & in l. interpositas, C. de transact. ubi Paul. Castrens. est ad idem bonus tex. in l. 7. vers. otiosi, titul. 3. par. 7. & in l. 56. (Promiedo.) In princ. & inibi Gregor. Lup. titul. 1. part. 5. & in l. 15. (Desuamamento.) titul. 2. par. 4. & in l. final.

(Alas

Alas vegadas. In fine. titul. 4. par. 5. Nec qui-
 53 *dem, reuerentialis metus ꝛ dictam rescissio-*
nem causat iuxta comunē Doctorum plac-
itum, de quo habetur. in l. 1. §. que honoran-
de. ff. quar. rer. act. nov. det. & per Alexan.
in conf. 83. viso processu, nu. 9 lib. 6. cum aliis
de quibus latè Ias. in conf. 3. circa primum.
nu. 6. ver. istis non obstantibus, cum seq. lib. 1.
& hanc dicit communem opinionem Socin.
iun. in conf. 77. licet in presenti, nu. 154. lib. 1.
 eadem etiam dicit esse communem sententiam
 Card. Paul. Paris. in d. conf. 26. nu. 67. lib.
 3. & latè Felin. 1. c. causam matrimonij nu. 3.
 de off. deleg. & falius Roderic. Suar. in allegat.
 24. utrum reuerentia patris, colu. 4. ver. alij
 fuerunt in opinione, & latissimè Boberi. decif.
 100. præsupto. n. 11. & ibi nu. 12. dicit hæc
 esse communem opinionem. Et quanto magis
 iam dicta procedunt, cum ipsa Comitiss
 54 la femina, senescq; sit: & ob id ꝛ minus audax
 C. ad l. Jul. macula d. quisquis ver. ad filias. ibi.
 (Quas pro infirmitate sexus minus ausuras
 confidimus.) Et tex. notabilis ad idem in l. 2.
 ver. pero las hyas tit. 2. in 7. part. maximè cū
 femina non habeat filios in potestate, ex S.
 femina instituta. de adoptionib. & in l. mulie-
 rem, C. od. tit. & in proprijs terminis, quod
 55 mater ꝛ non sic sufficiens ad metum indu-
 cendum, consuluit Hipolit. in conf. 124. licet
 plur. nu. 15. Et præcipuum etiam iam dicta
 56 obtinent, ex quo ipsa ꝛ renunciatio iurata
 fuit, ex glos. notabili, in authent. de nuptijs, &
 sed quod sincitum in verb. neq. scriptum, col-
 lar. 4. quam glo. Angel. ibi, col. fin. ver. in glos.
 que incipit nisi filius multum cōmendat pro
 extensione text. in dicta authent. sacramenta
 puberum, c. si aduers. vendi. bonus tex. in l. si
 vers. E aun mas dezimos, tit. 11. par. 3. etiam
 in cap. si vorò de iur. iuran. & in cap. cum di-
 lectus, quod met. cau. & in casu quo per iura-
 mentum non purgaretur metus, tamen pro-
 57 pter iuramentum, maior ꝛ exigeretur pro-
 batio metus, quam si iuramentum non in-
 teruenisset, ve in proprijs terminis teneat
 Abb. in dicto c. cū dilectus, quod met. cau. col.
 pen. ver. sed cōtra hoc oppono, cuius doctrinā
 dicit multum singularè Curt. iun. in d. l. inter-
 positas, C. de transact. nu. 9. Itē ē, quia iudex
 præsens fuit, simulq; plures alij cōsanguinei
 dict. D. Gasparis præsentēs fuerunt, quorum
 58 præsentia ꝛ metum quidē excludit, ve con-
 stat in d. l. C. de præd. curial. lib. 10. & quæ
 ibi DD. tradūt, & in d. l. interpositas, C. de rā
 fact. & in d. l. transactionem, C. od. tit. & facit
 tex. in l. 4. tit. 5. p. 5. cum alijs, de quib. Fel. in
 d. c. causam matrim. nu. 6. DD. quoq; l. patta
 nouissima, C. de pact. & Aym. Crauet. in conf.
 253. ex corde nu. 4. & Ias. in §. quadrupl. nu.

63. ver. in prædictis tñ, instit. de act. & Bober
 in d. dec. 100. præsupto. n. 6. & 7. Quo & in
 59 casu, volens probare ꝛ metum interuenisse,
 oportet quod habeat clariore probaciones,
 quam si iudex, vel amici interuenissent con-
 tractui, cū hæc præsupptio agrauet onus pro-
 bationis, ve in terminis nostris tenet Bitai.
 de Camba. in tract. clausularū in rub. de metu
 uxo. col. 2. in si. post Bar. & Paul. Castren. qui
 singulariter in proposito loquitur in l. transac-
 tionem, col. 1. ver. sed illa presentia amicorū,
 C. de transact. & Boberi. in d. dec. 100. nu. 8.
 propè finē, quit. & accedat optimus tex. in l.
 si extran. ff. de condit. ob cau. & in c. quia ve-
 risimile, & ibi DD. de præsumptioib. cū alijs
 de quib. Alciat. in tract. præsumpt. in 3. part.
 pag. mibi 40. & 41. n. 3. per Ias. in l. sciendum
 n. 10 in si. ff. de ver. oblig. & facit ad hoc op-
 timus tex. in l. optimam, in fin. C. de cōtrahen.
 & comi. stipul. & in c. fin. in finalib. verb. do
 presbyt. non baptiz. & l. 117. in verbis (O lo-
 pudieffe probar con quatro testigos) Tit. 18.
 parti. 3. cū alijs. Et ex eo ē prædicta obiectio
 cessat, quia alius curator præsens quoq; fuit
 ipsi renunciationi, ex traditis per Ang. in l.
 quero, §. seruum. col. 1. ver. secundo nota ff. de
 edil. edict. & id quoque ex iam dictis suade-
 tur.!

60 Demū, & quod reuerentialis metus ē ex
 tanta lēione enormissima, minime operetur
 contractus rescissione stante iuramēto in ter-
 minis consuluit Alex. in conf. 83. viso proe-
 nu. 8. lib. 6. & latissimè idem cōsuluit Aym.
 Craue. in conf. 114. Ioann. num. 9. cum seq. &
 lat hoc constat ex superius relatis.

Denique nec dictæ renunciationi præiu-
 61 ditium generat, dispositio ꝛ tex. in l. si un-
 quam, C. de reuocand. donat. & si dictus D.
 Gaspar post ipsam renunciationem filios ge-
 nuerit ex legitimo matrimonio.

Tum quia, ex præambua conventionis
 facta quidem fuit, vt superius diximus.

Tum etiam quia remuneratoria fuit, quo
 casu dicta l. si unquam, locum non habet, vt
 inibi communiter DD. tenent, & Imol. in c.
 §. col. 6. paulò ante vers. querit etiam, Bart. de
 donation. & Roman. in repet. l. si uerò, §. de
 uiro, ff. solut. matrim. in fallentia 48. nu. 81.
 vers. ultimo probatur, quē refert, & lequitur.
 Socin in conf. 147. uisa facti contingentia, nu.
 16. lib. 1. & hanc dicit esse cōmunē opinio-
 nem Dec. in conf. 366. primo queritur, n. 10.
 & abundè eius more hanc opinionem sequi-
 tur, & defendit And. Tirag. in repet. d. l. si un-
 quam in uer. donat. largitus nu. 11. vbi plures
 alios iuris interpretes refert tenentes hanc
 opinionem, & Hipol. Riminald. in princ. in-
 st. de donat. nu. 130.

Tum item, & quia sanctio dictæ l. si unquam in presentiarum nequaquam obtinet, & si eius remedio renunciatum minime fuerit, cum in dicta renunciatione f. appositum sit iuramentum, quod habet virtutem specialis renunciationis, ex *tex.* in l. cum pater, S. filijs matrem, ff. de leg. 2. & tenet Bald. in l. 1. col. 3. vers. secundo queritur, C. commoda cum alijs, de quibus supra memores fuimus, & in proprijs terminis hoc consuluit Soccin. in d. consil. 147. num. 17. lib. 1. cuius opinionem dicit esse pulchram, Soccin. iun. in cons. 136. habita diligentij. num. 28. lib. 1. & idem tenet antè eos Alex. in cons. 29. præclare col. fin. vers. præterea dispositio, lib. 3. & Corneus in cons. 206. viso superscripto, col. 8. vers. concurrunt in fine, lib. 3. & idem Soccin. in l. 1. C. de pact. col. 2. vers. secunda conclusio, ubi ait se vidisse sæpius ita fuisse consultum per doctissimos viros.

Tum & deniquè, quia pleriquè Doctores tenuerunt f. dictam l. si unquam, non obtinere in hæreditatis renunciatione, cum talis renunciatio non dicatur donatio, sed repudiatio, ex *tex.* in l. fuit questionis, ff. de acquir. hæreditat. & in l. licet, ff. si quis omni cau. testam. & in terminis nostris, quod dicta, l. si unquam, non procedat in renunciatione, tenet Soccin. in d. l. 1. C. de pact. col. 2. vers. potest, & poni. & col. fin. in fine, ubi ait se ira consuluisse, & idem tenet Alex. in d. cons. 29. col. fin. vers. postremo, & sequentibus lib. 3. ubi ait ita Doctores communiter tenere, quod etiam tenet Corn. in dicto cons. 206. col. 8. vers. concurrunt, in princip. lib. 3. & singulariter hoc idem consuluit Dec. in cons. 181. satis nota est quest. col. fi. & Soccin. qui singulariter etiam loquitur in proposito, in cons. 53. viso instrumento col. pen. num. 23. cum sequentibus lib. 4. & Soccin. refert & sequitur Hispanus noster Bernard. Diaz. de Luco, in suis regulis, & Fallen. in regul. 141. donatio facta alicui, in penult. col. vers. primo fallit, & nouissimè hanc opinionem dicit esse communem plures alios referendo Roland. à Valle in cons. 11. casus ad me, num. 21. cum sequentibus, quam etiam dicit esse communem opinionem dominus Couarr. in rep. cap. quamuis pactum, de pact. lib. 6. in 3. part. §. 3. nu. 8. & hæc communis sententia sat probatur in d. cap. quamuis pactum. ubi est ad hoc bona glos. Maximè cum dicta l. si unquam sit satis f. exorbitans, & ideo non trahenda est ultra suos terminos, sed propriè & extrinsecè est intelligenda, ut singulariter confiderat Soccin. in d. l. 1. C. de pact. col. fin. ubi & citat ad hoc Imol. in l. filio præterito, ff. de

iniust. rup. irri. qua facta testat. & idem tenet Soccin. in d. cons. 53. num. 20. & 23. cum sequentibus lib. 4. post Corne. qui idem dixit in d. cons. 206. col. 8. vers. concurrunt, lib. 3.

Ex his benè inferitur, parum perpendendam oppositionem filiorum dicti D. Græparis hac in lite factam. Si quidem (ut prædiximus) dispositio d. l. si unquam, in casu nostro locum non habet. Et quia f. renunciatio sui patris illis præiudicat, secundum glo. in d. cap. quamuis pactum, & inibi Ioan. Calder. quod & tradit communiter DD. in l. pactum, quod dotale, C. de collat. & in l. qui superstitis ff. de acquir. hæred. & in l. fin. C. de pact. & alibi sæpe habetur.

Verum nec ex insinuationis defectu dicta renunciatio cessat. Si quidem f. cum fuerit remuneratoria insinuatio nõ est necessaria, ut traditur in d. l. Aquilius regulus, ff. de donat. & ibi est bona glos. in verb. non meram, & ibi etiam Bart. col. 2. vers. quaro, an egeat, & idem constat in l. fin. §. similique modo, ubi Angel. hoc notat col. 1. vers. ultimo hic videtur, C. de iur. dot. & in l. fin. §. similique modo, C. de donat. ante nupt. & idem in nostro proposito tenent alij DD. quos refert, & sequitur Carol. Ruin. in cons. 126. primò videndum est, num. 8. lib. 1. & Nicol. Bellon in cons. 60. vis. 4. & diligenter num. 20. & latissimè idem prosequitur Hippo. Riminal. in princip. insti. de donat. nu. 129. & in §. 1. in fin. eod. tit. nu. 471.

Tum quia, cum iurata fuerit f. insinuatio non requiritur, ut est communis sententia (& si pleriquè contrarium teneant) Authore Ioan. Andr. in additionib. ad Spec. tit. de instru. edi. §. porro. col. pen. in addi. incip. minus, prope medi. & idem tenet Bald. in c. cum contingat, de iur. iuran. col. 5. vers. & idem dico, & idem late prosequitur Guid. Pap. in decis. 350. utrum renunciatio, per totam, & in singul. 341. vers. donatio sine insinuatione, & Alexand. in cons. 125. vis. col. penult. vers. præterea dato, lib. 1. & Soccin. in consil. 49. cumulatissimè col. 1. in medio, cum seq. lib. 1. & in cons. 80. primum, nu. 12. vers. his tamen cum seq. lib. 1. & hanc dicit esse communem sententiam. Corne. in cons. 54. in themate co. 2. vers. quod defectus, lib. 4. & in consil. 221. quia in hac, co. 3. vers. & quia lib. 1. eandem dicit communem Dec. in cons. 239. primò, num. 3. & in cons. 536. in causa, num. 14. & in cons. 448. in causa, num. 6. ubi ait ab hac communi non esse recedendum eandem dicit communem, & veram sententiam Ias. in cons. 51. in hac, nu. 3. lib. 1. ubi ait, quod esset valde reuerentium in iudicando ab hac

COM-

communi sententia discedere, eandem dicit communem Nicol. Bellon. in d. cons. 60. num. 19. dicit etiam communem Aym. Crauet. in consil. 118. in hac, nu. 1. & hanc sententiam dicit esse magis communem Soccin. in consil. 80. de duobus, num. 10. & 11. lib. 1. eandem dicit esse magis communem Dec. in consil. 432. cum sit, num. 15. & seq. & ibi citat plures DD. hanc firmantes esse communem opinionem, quam etiam ait esse magis communem opinionem Soccin. iun. in cons. 67. prima, num. 20. lib. 2. eandem dicit esse magis communem opinionem, & ab ea non esse recedendum Ias. in cons. 118. contra nu. 2. lib. 4. (vbi & loquitur, cum lis est, an teneat donatio inter patrem, & filium) eandem testatur esse magis communem opinionem, idem Iason. in consil. 169 duo, num. 9. lib. 4. & Roland. à Valle in cons. 39. in presenti, nu. 38. & 42. lib. 1. vbi plures refert hanc dicentes communem attentionem, & latissime hanc sententiam defendit Ioan. de Neuizan. in cons. 8. in presenti, num. 8. & seq. quam etiam firmat esse magis communem sententiam Hippol. Riminald. in d. §. 1. instit. de donation. num. 255. & sequen. & nu. 270. vbi refert plures hanc dicentes communem opinionem, & prius idem tenuit Cur. iun. in consil. 34. nu. 1. eam, quæ dixit etiam communem Payb. ast. in consil. 195. vifis his quæ narratur, nu. 6. lib. 2.

68 Tum etiam, quia hic sumus in renunciatione, in qua insinuatio non est necessaria, secundum Bald. in l. illud, col. 3. vers. quid ergo, C. de sacr. sanct. Eccles. quem refert, & sequitur Alex. in cons. 29. præclare co. 3. ver. nec insinuatio, lib. 3. & latè Hippol. Riminald. alios citans in d. §. 1. instit. de donation. num. 320.

Tum etiam, quia iudex præsens fuit tempore quo dictus D. Gaspar fecit dictam renunciationem, quo in casu cum facta fuerit apud acta iudicis, & scripta per notarium, non requiritur aliqua alia insinuatio, ex tex. in l. in donationibus, C. de donat. cum alijs citatis à Corn. in d. cons. 54. col. 3. vers. item uerbum in fine, cum sequent. lib. 4. & Soccin. in cons. 48. consilij, num. 10. lib. 1. vbi citat ad hoc l. secundum diui, C. de donat. & singulariter idem consuluit Soccin. iun. in cons. 67. prima num. 19. lib. 2. & Rolan. à Valle in d. cons. 39. num. 43. & sequen. & Paul. Paris. in consil. 96. in presenti num. 40. & sequentib. lib. 1. & plenius Hippol. Riminald. in d. §. 1. instit. de donat. num. 152. & seq. vbi & num. 188. & sequen. & 192. allegat ad hoc plura iura

70 notabilia. Et cum in donatione insinuare, sit actus iurisdictionis voluntarie, & non

requirat causæ cognitionem, ex tex. in l. actus, vbi notat Bald. C. de ferijs, cum similibus, de quibus meminit Riminald. in d. §. 1. instit. de donat. num. 167. prope finem, potest iudex, talè actum exercere in domo sua propria etiam non sedendo pro tribunali, vt in terminis consuluit Oldr. in cons. 53. factum, col. 1. vers. tertio, & tenet DD. in l. Modestinus, ff. de donat. ad quod facit tex. in l. voluit prætor, §. 1. & ibi Bartol. notat, ff. de interrog. aff. & in l. non est omnino, ff. de manu. vindict. cum alijs, de quibus in nostro proposito meminit Riminald. in d. §. 1. instit. de donat. num. 159. & sequen. vbi ad hoc ponderat multa iura, post Pet. Rebuff. in 2. tom. constit. Gallica. tract. de donat. in sinuan. artic. 2. glos. 1. num. 1. pag. mibi. 384. Immo & die feriata potest fieri, vt per Rebuff. in d. tract. artic. 3. glos. 8. in fine.

Verum & ex quo dicta Comitissa erat persona illustis iudex in domo ipsius potuit decretum, & præsentiam suam interponere, vt in terminis insinuationis tenet solus Bald. in l. pen. §. in omnibus, per tex. ibi co. 1. vers. nota super hoc, C. de reb. cred. & cert. pe. pro cuius Bald. dicto est etiam bonus tex. in l. 9. in fine tit. 4. par. 5. in verbis, (Y con sabiduria del mayor juzgador.) Et ibi optimè Gregor. Lup. in verb. Con carta, y con sabiduria, per totum.

Tum & quia, in ipsa renunciatione ipse D. Gaspar renunciavit omni legum auxilio, in quibus verbis & leges de insinuationis donationis agentes, renunciata dicuntur, at thore Cor. in d. cons. 54. in themate, co. 2. vers. sed dubium cum sequent. lib. 4. & melis idè Corn. in cons. 221. quia co. 3. vers. & quia lib. 1. & Ioan. de Neuizan. in d. cons. 8. in presenti, num. 10. in fine, & plenius Hippol. Riminald. in d. §. 1. instit. de donat. num. 260. & plurib. sequentib. ad quod ibi alios citat, & Roland. à Valle in suo tract. dotis, q. 42. maritus, num. 9. vers. quarto, & num. 19. quibus accedat, quæ latè tradit Dec. in d. consil. 432. num. 20. & sequentib. & Guid. Pap. in d. dec. 350. per totam, & sat probatur in l. si ex pluribus, ff. de acceptil. & si contrarium teneat, Pet. Rebuff. in 2. tomo constitut. Gallica. tit. de donat. insinuat. art. 1. glos. 1. num. 41. paginamibi. 374. Et maximè hæc locum habent in presenti, cum in d. renunciatione sit appositum iuramentum, ex traditis in l. fin. C. de non. nume. pecu. & per Bal. in l. 1. C. commo. co. 3. vers. secundò queritur, & Alexan. in l. 1. §. si quis ita, col. 2. vers. si eundò adde, ff. pe. uerbor. oblig. cum alijs de quibus meminit Soccin. in nior. in consil. 136. habita, num. 24. cum seq. lib. 1.

Et

Et his hoc primum absoluitur dubium,
& ad secundum accedimus.

In secundo dubio illud quidem dicimus,
quod maioricatus à dicta Comitissa factus
in fauorem dicti D. Baltasaris firmus est: &
quod dicta Comitissa bona dicti maiorica-
tus facti dicto D. Baltasari, non est astri-
cta nouè de eis maioricatum confiscare in fa-
uorem dicti Gasparis.

Primo quidem ex eo, quia si totam scri-
pturam matrimonialem expendamus, in-
qua dictus D. Gaspar spem habere præten-
dit, nullum in ea adest verbum, quo ipsa se
obligauerit ad efficiendum maioricatum di-
72 ctorum bonorum igitur † ad hoc ipsa scri-
ptura minimè est extendenda, ex l. si unus,
§. ante omnia, ff. de pact. & in l. fideiussores
magistratus, ff. de fideiussor. cum alijs suis
vulgatis.

Secundo, quia dicta Comitissa ea bona,
non emis ex dictis centum mille aureis, di-
cto D. Gaspari promissis, sed ex proprijs
bonis dictæ Comitissæ, quæ ipsa habebat, &
73 hoc iure præsumitur possideret adque emis-
se, ex tex. in l. Titium, & Menium, §. altero,
ff. de administr. tutor. & illic Bar. col. 3. vers.
tertio casu, dicit, quod in dubio ex proprijs
ementis pecunijs præsumendum est emisse, &
non alterius, nec minoris, cuius curam ge-
rit, ad quod est optimus tex. in l. cum propo-
nas, C. pro soc. & inibi Bal. col. 1. vers. se-
cunda nota, & idem Bal. in l. pe. n. per tex. ibi.
C. si quis alle. vel sibi. quibus, & conducit
tex. in l. si ventri, §. fin. ff. de privileg. cred. &
quæ Doctores tradunt in l. si patruus, C.
commun. vtri. iudi. & inibi Bart. col. 2. vers.
contra hoc oppono, & idem consuluit Roman.
in consil. 3. viso themate, per totum, & Deci.
in cons. 348. de duob. nu. 4. & in cons. 628. in
casu. nu. 2. & in cons. 99. in causa Ioannis, co.
1. vers. solum super est, & in consil. 21. viso
puncto, col. pen. vers. ultimo relinquitur, &
Alex. in cons. 78. discussis, col. 2. vers. tamen
in proposito, cum seq. & præced. lib. 2. & sin-
gulariter idem consuluit Card. Paul. Parisi.
in cons. 87. & si diceretur, num. 4. cum multis
sequen. lib. 1. & in cons. 84. conclusiue, nu. 14.
eod. lib. 1. & Aym. Craue. in cons. 269. com-
mendabilis, num. 2. & sat idem constat in l. si
defunctus, C. arbi. tute. quem text. & præter
alios multum commendat in proposito Di-
dac. de Segur. in repe. l. si ex legati causa, col.
16. vers. pro expeditione, ff. de verb. obligat.
Et dictus D. Gaspar cum hoc sùz intention-
is fundamentum sit, est obnoxius probare
ex dictis centum mille aureis dicta bona em-
pta fuisse, ex vulgata. l. actor, quod asserbat,
C. de prob. & in l. qui accusare, C. de eden. cum

alijs, & id probare tenetur, eo n. c. do. de que
per Bald. in l. incendium, col. 1. vers. extra
queritur, C. si cert. pet. ex l. Lutus, & in l. de
sponsaliorum, ff. de pos. & latius Salic. in d. l.
incendium, col. 4. vers. querit, Cin. & Alex. in
l. cum quid, ff. si cert. pet. col. 2. & 3. vers. ad.
de etiam, quod quidè hac in re minimè pro-
batum est, quin potius contrarium constat
74 ex scriptura à dicto D. Gaspare producta, †
quæ & si priuata, quia ab eo producta ad-
uersus eum plenè probat, & si non contra-
dictam Comitissam, ex tex. in l. in fraudem,
§. nec instrumenta, ff. de iur. fisc. quod & no-
tant Bart. & Doctor. in authent. si quis in ali-
quo, C. de eden. col. 1. vers. venio ad primam,
& idem Bar. in l. Publica, §. fin. col. 1. vers. ter-
tio nota, ff. de pos. & faciunt tradita p. Aym.
Craue. in suo aureo tract. de antiquit. tempo-
1. par. nu. 121. cum seq. & per Doctor. in l. ad-
monendi, ff. de iur. iuran. & in l. scripturas, C.
qui pot. in pig. hab. & alibi sæpè traditur.

Tertio ex alio iam dicta suadentur, nem-
pe ex emptione dictorum bonorum facta à
d. Comitissa, qua expressè constat, quod
75 dicta Comitissa sibi, † suisq. hæredibus di-
cta bona emit, non verò dicto D. Gaspari,
& ut ea liberè alienare possit dicta Comi-
tissa: & ita non ea emit maioricatus dicti
D. Gasparis, ex tex. in authent. res que, C. com-
mun. deleg. & fideicom. & in certis non sunt
coniecturæ admittendæ, l. continus, §. cum in-
ita, ff. de verb. oblig. l. ille aut ille, §. cum in-
verbis, ff. de leg. 3. cum alijs. Et probatio tes-
tium, quæ in contrarium facta est, excludi
76 debet, cum sit † contra dictam emptionis
scripturam, ex tex. in l. optimam, C. de contra.
& com. stip. & facit ad idem tex. in l. ad pro-
bationem, in 1. C. de probat. cum alijs, de qui-
bus in proposito meminit Aym. Crauet. in
cons. 31. proponitur, nu. 7. lib. 1. vbi referendo
Bald. in pluribus consilijs ait, quod vbi est ca-
sus instrumenti non videtur dubitandum, si-
cut dicitur de casu legis, & dicit etiam ibi,
quod qui habet instrumentum publicum,
habet vim diffinitionis causæ, ait, & ultra
hoc ibi Aym. referendo Bald. in quodam con-
sil. quod iam dici potest de instrumento publi-
co, noli me tangere. Quod & confirmatur,
quia dictum instrumentum continet verissi-
milia, ex iam dictis, & ex infra dicendis, qua-
re standum est, quidquid ipsi testes in con-
trarium dixerint, ex l. 3. & in l. ob carmen,
ff. de testib. & in c. licet causam, de probat. &
in cap. non est verisimile, de præsump. & in
istis terminis sic consuluit Ayr. Crauet. in
cons. 75. accusatur, nu. 20. lib. 1. & facit, quod
dicit Corne. in cons. 219. licet videatur, col.
per. vers. item eadem ratione, lib. 1. & idem
Corne.

Corp. in cons. 77. viso dicto, col. fin. vers. itaque lib. 4. quod & luadetur ex traditis per Aym. Crauet. in cons. 54. quaritur, nu. 15, lib. 1. vbi referendo Bal. in alio consil. ait, quod in factis antiquis decem annorum (vt est in presenti) magis creditur instrumento, quam testibus, quia in testibus praesumitur obliuio ex lapsu decem annorum, & ait etiam ibi, quod in talibus testibus praesumitur falsitas, ex quo deponunt rem non verisimile, & contra veritatem instrumenti. Imò & in casu, quo testibus esset magis credendum, quam instrumento (quod nequaquam est dicendum) tunc plura concurrere debebant in fauorem testium (quae hic non concurrunt) nempe tradita per Bal. in consil. 37. quidam per totum, lib. 1. & latius per Aym. Crauet. d. cons. 75. nu. 22. cum plurib. sequent.

Quin & quando non ita expressè praedicta Comitia tibi, suisque hereditibus dicta bona emisset, in dubio ita praesumendum est, & ea non emisse dicto D. Gaspari ex pretio dictorum centum mille aureorum, si quidem in contractibus nunquam persona alia 77 subintelligenda est, † sed semper stipulantem sibi ipsi quæsiisse, ex l. si ita stipulatus §. Chrysogonus, ff. de verbor. obligatio. cum aliis ibi per Moder. congestis, & in proprijs terminis, quod emptio censetur facta proprio ementis nomine, & sibi & non alij, nec alieno nomine, probatur in l. & magis, ff. de solutio. & est ad idem optimus tex. in l. qui aliena. C. si quis alte. vel sibi, & expressè id notat Bald. post Bart. in d. l. Titium, & Merium. §. altero, ff. de adm. tuto. col. 2. vers. tertio casu, bonus tex. ad idem in l. post mortem, §. fin. in 2. parte, ff. quam, ex fact. tuto. & ibi Bartol. col. 2. vers. secundo casu, quibus, & cōducit optimus tex. in l. si ita quis, §. Seya canit, ff. de verbor. oblig. & ibi Paul. Castren. co. 1. ver. in tex. ibi mandate, & l. as. numer. 4. dicentes, quod & si procurator ad emendū sit constitutus, & fateatur fundum mandato Titij emisset, quod tamen, si simpliciter ipsum emerit, fundum, nō exprimens id Titij nomine fecisse, quod dominium fundi in procuratorem erit translatum ex ipsius traditione, & venditione, quod & constat in l. ex mand. uo. ff. de acquir. ver. domin. & in l. quamuis, C. si quis alte. vel sibi, & in l. 3. §. sed & si quidem tuor. ff. iudi. sol.

Quarto etiam superiora instruuntur, quia & si dicta bona empta fuissent ex pecunia dicti D. Gasparis, nihilominus tamen eius 78 non efficiuntur, † nec illi quaeruntur, sed dictae Comitissae ementi, vt C. de rei vendi. l. si ex ea pecunia, & ibi DD. & in l. si vt pro-

ponis (à contrario sensu) C. eod. tit. ad idem est tex. & ibi DD. in l. si patrus, C. commu. vtri. iud. text. etiam singularis in l. ad probationem, in 1. C. de proba. & ibi Bald. id notat prope finem, & tex. in l. mancipia, & ibi Bar. notat C. si quis alte. vel sibi. facit bonus tex. in l. quod dicitur, ver. sed si impensis, ff. de impen. in reb. do. fact. cum alijs, de quibus meminit Rip. in l. senatus consulto, nu. 1 r. ff. in quib. cau. pig. vel hypo. tac. cont. ad quod & ultra praedicta est optimus tex. in l. 49. in princip. tit. 5. part. 5. ibi (E dezimos que deue ser de aquel que hizo la compra en su nome.)

Nec firmari potest, dicta iura non obtinere in d. D. Gaspare, quia miles, ex tex. in d. l. si vt proponis. Si quidem his lucidè factis sit, cum dicta l. si vt proponis, tantum substi- 79 sit † in recepta tantum à procuratore militis, quae ultra casum, in quo loquitur, minime extendenda est, vt in terminis illiusmet legis ait Guiller. de Cun. & Bald. inibi col. 1. vers. secundo quæro. & idem Bald. in l. 1. C. si quis alte. vel sibi col. 1. vers. aduerte etiam, quos refert & sequitur Rip. in d. l. senatus consulto, nu. 19. Proinde, d. l. si vt proponis, non quidem locum habet in militibus nostri temporis, sed tantum locum habet in militibus actu militantibus, secundum Paul. Castren. in proprio loco, co. 1. ver. & intellige de milite, & hoc ibi tenet ex notissimis iurib. post Bal. ibi col. 1. vers. modò circa. Verum, & illa tex. tantum loquitur in milite armatae militiae, secundum Bal. ibi col. 1. vers. modo circa hanc legem, vbi & ait, quod hæc est communis opinio, & ibi idem tenet Sakcol. 1. ver. oppono de l. si ex ea pecunia, vbi & dicit DD. ita communiter tenere, quod & probatur in l. milit. ff. de re iud. & quæ inibi l. as. notat num. 2. cum seq. post Cin. & alios in l. 1. Cod. de iur. & fact. igno. co. 2. & 3. ver. quinto quæro. & in ver. sexto quæro. & Alex. in l. Centurio, ff. de vulg. & pup. substit. col. 4. ver. secundo iuxta expositionem, cum alijs.

Nec his oberit tex. in d. l. 49. tit. 5. part. 5. ibi (Fueras ende si los tales dineros fuesen de cauallero, que estauiesse en la corte del Rey, o en otro lugar en su seruicio.) Si quidem cū de milite agat, de milite armatae militiae (ex praedictis) sit explicanda, loques enim septi partitarū milite nuncupant, armatae militiae militem, vt constat totor. tit. 21. (De los caualleros.) part. 2. & lex vna per aliam legem, explicanda est, vt ff. de legib. l. non est noui, & l. sed & posteriores, cum alijs, ff. eodem titul.

Quid plura, & dicta septipartitarum san- 80 dō non tantum loquitur in milite, sed in mi-

- in iure extante in curia Regis, eiusque in seruitio, ut constat ex verbis eiusdem legis, ibi. (*Ortolagar en su seruitio.*) Nam
- 81 alternatiua pars ꝛ aliam partem eiusdem alternatiua explicat, ut est *tex. in l. 1. ff. de reb. dub. quem inibi ad hoc DD. valde commendant, & Soccin. in cons. 122. praestantissime, nu. 4. lib. 1. & in consil. 13. post consilium, nu. 9. lib. 3.* vbi & dicit, illum *tex.* esse singularem ad hoc, quod verba posita in vna parte alternatiua restringuntur propter alia verba alternatiua posita in alia parte, idem tradit ipsemet Soccin. in cons. 21. *viso testamento, num. 16. lib. 3.* hoc ibi amplians etiam contra proprietate verbi, & *Iason in l. qui filius, num. 4. ff. de leg. 1.* Quae regula praesertim in casu nostro vera est, nam ita euitaretur correctio dictarum legum (quas superius citauimus) & in iure, ut euitaretur correctio, seu contrarietas, vel aliqua absurditas, permissum est, alternatiuam ꝛ inconiunctam resolui, *ex tex. notabili in l. saepe ita, ff. de verb. signif. & in l. utrum, §. fin. ff. de reb. dub. cum alijs, quae in proposito alternatiua tradit Card. Paul. Paris. in cons. 44. absolutio, num. 10. cum sequentibus lib. 1.*
- Nec nos ad contrariam subinuit sententiam, & si dicatur, quod etiam dictus D. Gaspar tempore dictae emptionis erat minor 25. annorum, quare dicta bona videtur quaesita dicto D. Gaspari per emptionem factam
- 83 a d. Comitissa ꝛ ex *d. l. si ut proponis.* Quia praeter hoc, quod negari potest, non eius pecunijs, nec ex parte aliqua dictorum centum mille aureorum dicta bona empta non fuisse per dictam Comitissam: tamen ut minori acquirantur res emptae ex pecunijs suis, necesse est, empta fuisse a tutore eius administrationem habente, ut est commune Doctorum votum in *d. l. si ut proponis, ex text. notab. in l. 1. ff. quand. ex fact. tuto. cum alijs, quod etiam probatur in d. l. 49. tit. 5. par. 5. in verbis (E el que fiziesse la compra le tuuiesse en guarda)* Tempore enim praedictae emptionis ipse D. Gaspar, nec erat sub potestate, & administratione, & cura dictae Comitissae, imò erat matrimonio tunc temporis constituto: & dictam Comitissam a cura, & administratione liberauerat. Denique & iura, quae disponent, minori quæri etiam
- 84 potum ex sua pecunia ꝛ tantum locum habent in subsidium, anthote *Bart. sol. 1. vers. oppono de lege, & Bal. co. 1. vers. secundo casu. in d. l. si ut proponis, & idem tenet gl. notab. in l. filia, in verb. liberatos, & ibi est optimus *tex. ff. de solutio. vbi & Batt. in summario, &**

in fine illius legis, dicit eam esse notabilem legem ad praedicta, idem, & tenet idem *Bartol. in d. l. Titium, & Meuium, §. altero ff. de adm. tuto. co. 2. vers. quare quid si patruus, in fine, & alibi saepe DD. tradunt.*

Ceterum nec aduersario dicere fauet, quod dicta Comitissa epistolis suis edocuit, dicta bona dicto D. Gaspari emisse. Tum quia, nullae apparent epistolae quibus hoc asseruisse constat, & in iure par a sunt, non esse, vel non apparere, *ex tex. in l. in lege ff. de contrahen. empt. cum alijs.*

- Tum item, quia dicta scriptura emptionis expresse contrarium dicit, quandoquidem sibi & suis haeredibus ipsa Comitissa ipsa bona comparauerit, quare (ut diximus) quolibet praesumptio contraria tollitur, & ultra iam desuper adducta *Bald. videre licet in d. l. si patruus, C. commun. utri. ind. col. 2. vers. item similiter, & in uer. ista autem, vbi notabiliter, & expresse dicit, quod vbi emptor ꝛ*
- 85 sibi & haeredibus suis emerit, & hoc scriptura emptionis dixerit, quod tunc nequaquam est recurrendum ad alias coniecturas, quod & satis probatur in *l. praecipibus C. de probat. & in authent. de instrumentorum caut. & fid. §. si uerò moriantur, colla. 6. quibus & accedat *tex. notab. in l. cum propia, C. si quis alte. uel sibi, & notat Salic. col. 2. vers. ultimo nota, dicit, quod si venditio in uxoris personam conferatur, & ab ea pretium numeratum constante matrimonio instrumento enuncietur, quod adeo instrumento standum est, quod cessat iuris praesumptio, qua stabilitum est, pecuniam viri praesumendam, non uxoris, ex l. quintus Mutius, ff. de donat. in uir. & uxor. & Salic. refert & sequitur *Roderic. Suar. in repet. l. 1. tit. (De las ganancias) lib. 3. for. legum in 2. limitatione, vers. sed num. quid, quibus addit *tex. in c. 1. de duob. fratribus in uisibus feudorum, cum alijs de quibus *Curt. iun. in cons. 1. primam amplector, n. 5. memor est.* Non enim vbi de casu agimus certo, de alijs coniecturis minime curandum est, ex l. continuus, §. cum ita, ff. de uerbor. obligat. cum alijs suis vulgatis, & ad praedicta omnia est optimus *tex. in cap. 1. de feud. non habent. propi. natu. feud. & inibi *Bald. col. 2. vers. querit glosa quid proderit, & idem *Bald. in l. 1. ff. de rer. diuisio. col. 5. in 34. q.*******
- 86 instrumentum enim ꝛ est veritas apparens, & probatio probata, & quod apparet ex instrumento, dicitur certum, atque manifestum, ut probatur in *cap. cum olim, in fine, de censibus, & illic *Abb. col. 2. vers. ultimo nota, & in uersatem aliud, & in cap. licet causam de probatio. notat *Bartol. in l. 1. §. si quis negat***

neget, col. fin. post medium, ff. quemadmod. test. ap. & tradit & Dec. & in d. cap. licet causam, col. 8. vers. terdecimo nota, cum alijs de quibus Tho. Gram. in dec. 45. in causa magnifici, num. 9. cum quatuor sequent. & Io. de Neuiza. in cons. 79. videbunt resti num. 10. Quod multa, & quando dicta Comitissa fuisse piltolis scriberet, quod dicto D. Gaspari emere volebat dicta bona, non ob id probatur, illi dicta bona empta fuisse, nec ex
87 verbis volo emere † vel volo adire, probatur emptio, siue aditio, vt traditur per DD. in l. serui electione, in princip. ff. de l. 1. & inibi est bona glos. in verb. possimus, ad finem, ad quod facit optimus tex. in l. Pamphilio, §. propositum, ff. de leg. 3. & alibi sepe. Et quia magis, cum constet postea contrarium factum, & dicta Comitissa potuit variare, ex tex. in l. cum qui ira, §. ff. de verbor. oblig. & ex notatis in d. l. serui electione, in princip. ff. de legat. 3. & in l. vnum ex familia, in princip. ff. de leg. 2. cū alijs, & sat cōtat in l. cōtra Jus C. de fid. instr. & in l. 6. Cōpr. tit. 5. p. 5.

Diloluitur etiam, & quod in contrarium D. Gaspar ait, nepe quod eius testes dicūt, se audiuisse a dicta Comitissa, cum de dicta emptione tractabatur, eam empturam dicto D. Gaspari prædicta bona.

Si quidem, complures alij testes dictæ Comitissæ aiunt, nō fuisse factam emptionem dictorum bonorum in fauorem dicti D. Gasparis, sed tantum in fauorem dictæ
88 Comitissæ, qui testes præponuntur † testibus aduersarij, cum magis cōcedent scripturæ dictæ emptionis, & sic deponāt magis verisimile, ex d. l. 3. post princip. & in l. ob carmen, ff. de testib. & sat probatur ex sententia Innocen. in c. veniens, col. 2. de verb. signific. & idem Innoc. in cap. audis, col. fin. de præscript. & ibi communiter DD. cum alijs, de quibus Aretin. in d. c. licet causam, de probat. co. 4. vers. 13. nota. & ibi Fel. nu. 8. ver. nota decimo, & notabiliter Barba. in cons. 47. præclare scripsit, col. 1. & 2. lib. 2. & Corn. in cons. 219. licet videatur, col. penult. vers. item eadem ratione, lib. 1. & Barb. in cons. 57. & quidem col. 9. vers. & per cons. quens, lib. 4. & Thom. Grama. in cons. 12. in causa vniuersitatis, nu. 10. & 11. & facit, quod tradit Abba. in cap. cum oporteat, col. fin. de accusationib. & in terminis sat constat hoc ex pluribus, quæ supra in hoc consilio scripsimus, nu. 76. Ultra hoc, quod testes dicti D. Gasparis sunt singulares, tempore, & loco, &
89 ob id minime † probant dictā confessionē, ex regula Liusurandi, C. de testib. & in d. c. licet causā de probat. cū alijs de quibus Dec.

alloquens in confessione extraiudiciali in cons. 310. visis diligenter, col. fin. n. 6. & 7. & Mathe. de Affl. in dec. 375. quidem Diomedes, nu. 9.

Vctum, & si verū esset, quod dicta Comitissa tēpore dicti tractatus emptionis dixisset, emptionem dictorū bonorum se facturā dicto D. Gaspari, nō a prædictis, n̄ minime dissentire quidem facit, ex tex. in l. si ex causa, §. nunc videndū, ff. de minorib. & in l. si videndum, §. dictū, ff. de edil. edil. & in l. eicgaters, in princ. ff. de condi. indebi. quibus probatur, 90 multa tractari † quæ non perficiuntur, & ob id inibi DD. concludunt, testes de tractatu deponentes, nōn probare contractū, quod, & adnotat Bal. in l. multum interest, col. 2. ante vers. sed si non probetur, C. si quis alte. vel sibi, & idem Bal. in c. si. vers. itē quod aliud, in medio, de iuram. cal. idem Bald. in l. cū allegas col. 2. vers. scias etiam, C. de usur. & fuse Dec. in cons. 298. nu. 3. & in cons. 404. n. 11. & in consil. 488. uum. 10. & plenius idem Dec. cons. 463. causa, qua nomine col. 1. n. 1. & idē Dec. in cons. 133. viso processu, col. pen. vers. sexta testis post Mathe. de Affl. in d. dec. 375. nu. 6. & 7. & Alex. in cons. 18. viso processu, col. 2. vers. quinimō, lib. 1. & Socc. iun. in cons. 3. videtur prima, nu. 55. cum sequentib. lib. 3. & singulariter Pet. Rebus. in suo tractatu. cōcordantiarum, in rub. de cōstitutionibus, char. mibi. 60. in verb. tractatus, ad quod satis vrget tex. in l. si voluntate, & ibi Bald. in notabilibus, vbi illum tex. ad hoc dicit meliorem de iure, C. de rescinden. vendit.

Præterea, & si Bal. in d. l. multum interest, C. si quis alte. vel sibi. col. 2. vers. sed si non probetur, † dicat tractatum in vno casu perpēdendum. s. quando tertius pretium soluit, & ei tradita est possessio, quod etiam ibi tenuit Bar. in col. 1. vers. nota ex hac lege. Hoc tamē assertum ad hanc non pertinet causam, cum nec dictus D. Gaspar pretiū soluerit, nec ei fuerit tradita possessio dictorū bonorum, & ultra iam dicta videndus est Ias. in l. 3. §. idē respondit plerumq. n. 4. & 5. ff. de verb. oblig. vbi ipse n. 4. in prima limita post gl. ibi determinat dicta in præfactionibus, nō ceteri repetita in cōtractibus cōfectis ex interuallo: sed ait, quod illud videtur fuisse actū, & reperitur in instrum. eto scriptū, & etiam probatur in l. per retentionē C. de usur. & in l. cū in plures, §. locator horrer. ff. loca. & in l. ita stipulatus sum. in princ. ff. de verb. oblig. & ibi late moderni, post Bar. in litē quia, §. si. col. 1. & 2. ff. de pact. & in l. pacta nouiss. col. 1. vers. sed si testes, C. eod. tit. quibus, & accedat tex. in c. dudū, de conuersio. coniug. & in l. 5. Com
F pra.

prætit. 5. De las cõpras p. 5. & in l. cõtractus, C. de fid. instr. ubi Bal. col. 3. uers. sed quegro, 92 notãter dicit, actũ dici esse perfectũ & cõclusum, quando constat de perfectione respectu voluntatis conclusiue, quia esse nascitur ex perfectione, & quia esse stat in cõclusionem, & per consequens non stat in tractatu, vel in præãbulis tantum, ex supradictis.

Quibus secundum dubium finitur.

Quo ad vltimum dubium constanter dicimus, dictæ Comitissæ esse soluendas prædictas expensas, & hoc ex sequentibus.

Primo, quia in casu quo dicta bona, quæ dicta Comitissa emit, fuissent empta dicto D. Gaspari, (vt inficiamur) in scriptura venditionis à Cæsarea Maiestate concessa fuit concessa facultas, & licentia dictæ Comitissæ faciendi in eis fortalitiũ, & alia edificia, cuius facultatis virtute ipsa Comitissa fecit prædicta edificia. Quò fit non posse à dicto D. Gaspare in pugnari, quòd dicta Comitissa dicta edificia efficeret edificia, & ita consequens erit, expensas in eis factas eum soluturum, cũ. n. dictus D. Gaspar acceptauerit dictam

93 & emptionis scripturã, illi aduersarietiam, in parte non potest, ex tex. in l. contra iuris, S. si filius, ff. de pact. ubi Bal. hoc notat col. 2. uers. sexto, & vltimo, ad quod ibi Bal. allegat tex. notabilem, in l. Caius, ff. de manum. & traditur in l. qua omnia, S. plane, ff. de proc. & inibi Bar. col. 1. uers. facit in argumentum, citat ad hoc glos. in clemen. 1. eod. tit. idem etiã tenet Bal. in l. si procurator. ad finem, C. eod. tit. de procuratorib.

Secundo hæc veritas ex alio etiã probatur, quia prædicta edificia fuerunt multũ 94 vtilia & multum necessaria, siquidem & si in his regnis nunc bella non sint, plerumq. tamen contingũt, & ita expedit in oppidis à dicta Comitissa emptis, maximè in dicta villa de Pastrana esse fortalitiũ, ex tex. in l. 19. tit. 1. li. 7. ordinamen. qua in effectũ habetur lib. 6. noua recopil. tit. 7. l. 3. quod. n. euenire potest, considerandũ est, l. si quis domũ, S. 1. uers. idem querit, cum similib. citatis per glos. inibi in uerb. prospicere debuit ff. loca.

95 Proinde, & in proprijs terminis & quòd fortalitiũ rem augeat, eamq. meliorẽ redat, & sic expensã in eo factã esse vtilem probat optimus tex. in l. turres, C. de oper. pub. & interest muros bene cõstructos habere, ex tex. in S. ideo autẽ muros, in si. de rer. diuis. cũ suis similib. & clare idem probatur in l. 18. & 19 in d. tit. 1. li. 7. ordinam. & in l. 23. in pragmaticis seu capitulis pratorũ, & in l. ad portus, C. de operib. publ. & ad omnia prædicta est tex. notabilis, in l. 20. tit. 32. p. 3. melior tex. in l. 31. tit. 18. p. 3. cũ aliis, & tantũ sunt volũta-

96 riẽ expensẽ & quẽ rẽ minime augent, ff. de impensis in reb. dota. fact. l. impense, & ff. de uerb. signi. l. impense, & in l. 10. uers. otiosi domos que las despensas, tit. 33. p. 7. cũ aliis, quod & confirmatur, quia expensã, quẽ fiũt propter rẽ edificando vel reedificando, dicitur fieri ad perpetuam rei vtilitatẽ, iusta tradita in l. in fundo, & ibi gl. in uerb. plus pretio, ff. de rei uendicat. & in locis supra allegatis sunt, & alię concordantię de quibus Alex. in l. domos hereditarias, col. 1. per totam ff. de leg. 1. & per DD. in l. diuortio, S. impendia, ff. solut. matrim.

Verũ, & vtile est, fecisse domũ in dicto oppido de Pastrana: siquidẽ vassalli & non sine obnoxii in suis domibus domines recipere, ex l. 2. C. de metatis lib. 12. & in expresse ad notat Bal. in l. obseruare in princ. col. 1. uers. & nota quòd quando ff. de offic. proconsul. & Guillel. Benedic. in repet. c. Rainunt. de testa. in uerb. testam. in primo nu. 34. & Ay. Crau. in cons. 308. in franchixia. nu. 1. cum sequent. & alibi sepe traditur, quod satis probat tex. in l. 1. & in l. 13. tit. 21. lib. 2. ordinamẽ. (quẽ habentur lib. 3. nouẽ recopil. tit. 15. l. 12.) & tex. in l. 2. tit. 11. lib. 4. ordinam. quẽ habetur lib. 6. nouẽ recopil. tit. 3. l. 2. & singulariter prædictam conclusionem tenet D. Greg. Lup. in l. 6. in uerb. deben los seruir. col. 1. & sequenti tit. 25. in 4. partita, & alibi sepe traditur.

Suadentur, & superiora, quia nullum dubiũ est, dictum oppidum de Pastrana vtilius & maioris valoris esse cũ dicto fortalitiũ, & edificiis, quã sine eis, & ob id Regia Magisttas cũ oppida vendit, solet extimare fortalitia, & similia edificia, vt notorium est.

Si igitur prædictę expensã fuerũt vtilis, immo & necessaria, optimo firmamus iure per 98 soluẽdas esse & ante omnia à d. D. Gaspare ex d. l. in fundo. & inibi Bar. ad notat col. 2. uers. uenio ad expensas, cũ seq. ff. de rei uend. ad quod etiã est bonus tex. in l. si in area, in fi. & ibi gl. in uerb. seruare ff. de cond. indebi. & illic Pau. Cast. quibus & accedat quod tenet Greg. Lup. in l. 7. tit. 4. par. 5. co. 2. prope fu. em, & in eo qui in area aliena ingentia, conficit edificia loquitur tex. in l. utilium, ff. de impen. in reb. dota. fact. & in l. si. tit. 1. p. 4. & tex. in l. 26. tit. 22. p. 5. & l. 15. tit. 13. par. 5. cum aliis quibus, & fauet, quia sepe quis tenetur soluere expensã in aliena area confectam pro perpetua custodia, ex tex. in l. si ita testamento, S. fin. ff. de fund. instr. & instr. qua leg. quem ad hoc commendat Lud. Roman. in singulari. 332. in fi. & DD. in d. l. diuortio, S. impendia, ff. solut. matrim. ad quod est notabilis glos. in proposito in l. 1. S. inter necessarias uers. proiectas, ff. de impen.

pen. in reb. dotalib. fact. quam ibi Angel. col. 1. post princip. ad hoc expendit, quod expensę omnes in fortalicio factę, dicuntur sumptus necessarii, & ideo recte dicimus quod persoluendę sunt tales expensę, quia necessariz, & vtilis, & idem dicit ibi Angel. de Barbachanis sic vulgo nominatis, & de munitione victualium quibus accedat, quod Bald. dicit in l. si in aliquam, in princip. col. 2. vers. extra quaritur, ff. de offic. Proconsul. & lega. quem refert, & sequitur DD. Aules in expositione legum pratorum c. 22. num. 36. bis & accedat tex. in l. 46. Faurinarum legum. (qua habetur lib. 5. nona recopil. tit. 7. l. 6.) in qua speciali quodam iure constituitur † quod si in re maioritatus conficiatur fortalicio per possessorem rerum maioritatus, quod eius heredibus seu vxori expensę non sunt soluendę, igitur ius commune est in contrarium, ff. de legibus, l. quod verđ, & ff. eod. tit. l. ius singulare, cum alijs. Quę omnia confirmantur ex his quę traduntur in l. domum C. de rei vendic. & in l. plane ff. de peti. heredit. & in l. Marcellus ff. de donat. int. vir. & vxor. & per Bart. & DD. in d. l. in fundo, co. 3. vers. venio ad malefidei possessorem, ff. de rei vendic. in quibus locis traditur, quod etiam malefidei possessor potest † deducere expensas necessarias per eum factas, quod satis clarę probat tex. in l. 26. Vanse los omes. tit. 12. part. 5. & in l. 44. De expensas tit. 28. par. 3.

Quę omnia præcipuę obtinent, ex quo dicta Comitissa bona fide, (extogitans dictum oppidum de Pastrana suum esse) dictas fecit expensas: & habent dictum emptionis titulum, quo sibi suisquę heredibus † ipsum oppidum emerat, quę bona fides † de iure præsumitur, l. penul. C. de euictionib. notat Bart. in l. celsus, col. penul. vers. sed contra hoc, ff. de usucapionib. & glo. in c. si diligenti, in verb. bona fides, de præscrip. facit tex. notabilis, & si vulgatus, in l. merito, ff. pro sol. & in l. verius ff. de probat. & est ad idem bona glos. in c. fin. in verb. bona fide de præscriptionib. cum alijs, de quibus Card. Paul. Paris. in cons. 93. finis. & conuentio. num. 25. 26. & 27. lib. 3. & alibi sepe traditur, quę bona fides præsumitur etiam in habente titulum putatiuum, vt per Bartol. in d. l. celsus, col. 5. vers. sed contra hoc videtur, & probatur in cap. auditis, de præscrip. & in l. igitur S. penul. ff. de lib. a. can. cum alijs de quibus Barba. in cons. 5. clementissimum col. 3. vers. si vero loquitur li. 4. & Felin. in cons. 2. clarissimę nu. 14. & 15. & per modernos, in c. de quarta de præscriptionib. quibus & conuenit regia, l. 8. tit. 14. par. 1. quę bona fides potest

causari non tantū ex iustis rōnibus, sed etiā ex iniustis, & temerarijs. s̄m glo. notab. in l. 1. in verb. recessit, C. vbi cau. fiat. quā glos. in ibi Bal. multum ad hoc commendat. cum quę glos. videtur esse communis opinio DD. vt constat, ex traditis per And. Tiraq. in suo tra. stat. de penis temperandis. in 43. causa. nu. 34. & seq. & per Aym. Crau. in cons. 6. plura videnda. n. 119. & 120. Immo & quilibet causa etiā bestialis a dolo excusat, & a mala fide, vt in d. l. igitur, S. potest, ff. de libe. cau. & in l. plagij, vbi DD. C. ad l. fani. de plagia, & in l. 1. in fin. vbi est optima glo. in verb. iniustis, ff. de abig. quę bona fides hac in re proditur, ex eo, quod prædicta Comitissa putauit suum esse dictum oppidum de Pastrana, ex tex. in l. 1. S. sed ne consensu. C. de rei ux. act. & in l. 44. Desp̄sas ver. otrosi dezimos, tit. 28. part. 3.

Nec dicendum est, dictam Comitissam † fecisse prædictas expensas in dicto oppido † animo eas donandi d. D. Gaspari eius filio, ex tex. in l. cū de indebito, in princ. ff. de prob. & in l. si cum aureum, ff. de solutionib. & in proprijs terminis sic Bal. tenet in l. 2. C. de rei vendic. col. 2. vers. quęro an præsumatur, & maximę in muliere procedit, eū eius genus auarissimum sit, vt in d. l. si ab sponso, C. de dona. antenu. cū suis vulgatis, de quibus singulariter Andr. Tiraq. in tractat. de legibus Conubial. in l. 8. Conubia. nu. 35. cum pluribus sequentibus; & supra latius diximus in hoc met cons. nu. 7.

Prædicta confirmat tex. in l. si vero non remunerandi, S. si mihi, ff. manda. in quō tex. † probatur † ementum pro altero prædium eiusquę mandato, posse ab eo exigere non tantum pretium pro re solutum, sed etiam id quod plus impenderit in re empta, & illis DD. adnotant.

Proinde nec est efficax argumentum, quo vult euadi d. D. Gaspar a solutione prædictarum expensarum. scilicet quod dicta Comitissa promissit expresse in scriptura quā fecit tēpore matrimonij dicti D. Gasparis, quod d. D. Gaspari inibi donata, ipsa Comitissa volebat tenere iure maioritatus. Vnde fieri videtur, illi non esse persoluenda edificia facta in dicto oppido de Pastrana, ex d. l. 46. taurinarū † cōstitutionū, sed & perpetuam nere debēt apud successores d. maioritatus.

Tū quia, in tota dicta scriptura nō sic maioritatus dicti oppidi de Pastrana: & prædicta verba quibus dixit d. Comitissa d. bona se habiturā titulo maioritatus, tantū intelligenda sūt de bonis in ipsa scriptura cōtētis, nō autem de dicto oppido de Pastrana empto post dictam scripturā, ex superius adductis.

- 105 Tum etiā ¶ quia dicta l. 46. tauritan-
tum intelligenda est de maioricatu certo, &
de bonisque sine dubio maioricatus sunt, ut
probat in d. l. 46. tauri ibi. (Casas de m-
yordgo) Et facit quod tradit Bartol. in ff.
nomi probatio. col. 2. vers. oppono videtur.
Tum & dictum argumentum tollitur ex
alio, quia dicta Comitissa non posuit dicta
verba in prædicta scriptura, ut ei non essent
soluendæ dictæ expensæ, nec ad effectum do-
nandi prædictas expensas dicto D. Gaspari,
igitur non debent contrarium operari, ff. de
admend. lega. l. legata inutiliter, & ff. de li-
bera. lega. l. Aureus; §. testamento cum
alijs.
- 106 Tum quia ¶ dicta l. 46. tauri non lo-
quitur in maioricatu confecto à edificante,
ut eius verba clarissime edocent, igitur ipsa
lex non est trahenda ad hunc casum, ut pote
confecta fuerit aduersus omne ius: siquæ
contra omnem equitatem, ut in eadem l. 46
tauri tenet Ioa. Lup. de Pala. Rub. num. 3. &
melius idem Ioa. Lup. in repet. rub. de donat.
int. vir. & uxor. §. 62. num. 16. vers. & ex
istis, & multis, & facit tex. in l. præcipimus, C.
de appell. & in l. sancimus, C. de testament.
cum suis vulgatis.
- 107 Tum quia ¶ prædicta l. 46. tauri loqui-

tur in eo qui scit rem esse maioricatum, ut si-
ro non loquitur in eo qui edificat, & cogit
rem suam esse, & non maioricatus, & si
hæc solutio aduersetur verbis generalibus
prædictæ legis 46. tauri.

- 108 Tum etiā ¶ quia prædicta l. 46. tauri
non loquitur in maioricatu nouo, ut eius
verba palam edocent, & cum verba dictæ,
legis tauri non adaptentur maioricatu no-
uo, igitur nec eius dispositio adaptari debet
l. 4. §. totiens, ff. de damno infect. cum suis
vulgatis.

Denique, & prædicta lex tauri 46. loqui-
tur ¶ in edificijs factis in antiquis domib.
maioricatus, at non loquitur in domibus no-
uè constructis, ergo ad eas non est trahen-
da, ex tex. in l. si verb. §. de iura, ff. solut. ma-
trim. cum Ioa. marella, & quia si illa lex tau-
ri aliud voluisset, utique expressisset, C. de
raduc. tot. l. unica, §. si autem ad deficientibus,
& illic notat Bald. ad idem est tex. in c. ad au-
dientiam de decim. cum alijs.

Ex quibus etiam hoc vitium dubitum
finitur, & constat in omnibus prædictis di-
ctam Comitissam ius habere, & ita iuste
postea pronunciatum fuit. Doctor Bergen.
Salon de Pace.

A D D I T I O.

- N**um. 1. adde Rotam Genua dec. 191.
num. 5.
- Num. 2. Mant. de tacit. & ambig. lib. 3.
tit. 10. num. 29. & lib. 5. tit. 13. num.
18. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsum.
49. num. 1.
- Num. 3. Cavall. de Medis. conf. 94. num.
34. Seraph. de priuileg. iuram. priu. 31.
num. 14.
- Num. 4. vide Mascard. de probat. conclus.
§ 33. num. 4. Menoch. de præsumpt. lib.
3. præsumpt. 142.
- Num. 6. vide Menoch. de præsumpt. lib.
3. præsumpt. 2. num. 23. Moyses. in con-
suet. Neap. par. 4. tit. de renunc. quest. 1.
num. 10. 28. & 39. Franc. decis. 361.
num. 2.
- Num. 7. Sicut Neap. lib. 2. num. 95. &
præsumeretur miraculum, cuius loco
haberetur donatio mulieris, & potius
circumuenti præsumeretur, Moyses. in

consuetud. Neapol. part. 3. quest. 17.
num. 13.

- Num. 9. vide Barbos. in principia Iuris
litt. C. num. 25. ubi plura.

Num. 11. videatur Guttier. de iurament.
confir. p. 1. cap. 40. nu. 13.

Num. 12. videas Mascard. de probat. con-
clus. 1053. per totam ubi plene.

Num. 13. vide Seraph. de priuileg. iuram. in
priuileg. 9. & quod facit præsumi pro
iuraste, idem in priuileg. 28. nu. 1.

Num. 14. Seraph. de priuileg. iurament. pri-
uileg. 174. nu. 8.

Num. 15. vide Bellac. inter com. opin. lib.
2. tit. 14. nu. 8.

Num. 16. ad ornatum istius Auth. vide
Alph. subleclan. 216. Ricc. collectan.
1723.

Num. 17. vide Mant. dec. Mantua 69.
num. 21. & 34. & dec. 65. nu. 4.

Num. 18. ad hoc latius erit videndus,
Gul-

- Gallibr. in tractat. de tutelis part. 2. cap. 12.*
- Num. 20 ad ornatum istius Auth. conueniunt relata per *Alph. collect. 216. & conueniunt addita infra eo. conf. 5. num. 7.*
- Num. 21. opinio favore animæ tucior, & fecucior est, *Cenall. pract. q. in questio. 123. sub num. 7. & quæ magis adheret conscientie adherendum, Afflic. det. 230. nu. 5.*
- Num. 22. adde *Marcagn. A7oguid. in tra. tra. de com. opin. lib. 1. cap. 8. num. 44. & 47. Seraph. de priuil. Iuram. in priuil. 4. nu. 17.*
- Num. 24. opinio, quæ æquitatem continet seruanda erit, *Cenall. pract. quest. in presat. num. 24.*
- Num. 25. vide *Mascard. de probat. concl. 532. num. 2. & hoc idem operatur eius decretum, Boccac. in consil. egid. glos. 4. in primo, idem Mascard. concl. 489. num. 4.*
- Num. 26. optimè *Cenall. pract. quest. in 72. quest.*
- Num. 27. adde *Mascard. de probat. concl. 489. nu. 2.*
- Num. 28. vide *Seraph. de priuil. Iuram. in priuil. 136. nu. 15.*
- Num. 30. vide *Ioseph. Ludou. in fais. concl. tit. de hered. concl. 1. vers. inferat. 122. vers. subaens.*
- Num. 31. vide *Mertin. in tract. de legit. lib. 2. tit. 1. quest. 10. num. 19. & quest. 11.*
- Num. 32. adde *Christoph. Martium in det. Senens. exam. 3. nu. 38.*
- Num. 33. addas eundem *Martium ubi supra nu. 59.*
- Num. 34. *Bellac. ubi supra in medio, Vi. huius opin. 222.*
- Num. 35. est *consil. det. 231.*
- Num. 36. Imo etiam à tutoribus, & administratoribus donatione ipsam remuneratoriâ facere potest, *Vu. opi. 222.*
- Num. 37. multa ad ornatu istius Auth. collige *Alph. Collect. 216. præsertim si in donationibus remuneratorijs, & usufructuibus, maxime ubi agitur obligatio, & parte minoris, ex *Curi. det. Alexan. Menoch. Marant. & alijs ubi citatis.**
- Num. 40. donatio præsumitur facta propter benemerita si ante ipsam merita præcesserint, & sint præbata, & hoc etiam si in donatione nil sit dictum de meritis, *Mascard. d. prob. concl. 360. num. 10.*
- Num. 41. vide *Mascard. de prob. condit. 1279. num. 2.*
- Num. 42. Ideo bona Regni, & maiora- tus sunt Inaliabilia *Molin. de primog. Hisp. lib. 1. c. 3. nu. 17.*
- Num. 43. adde *Cabed. det. 133. num. 1. p. 1. & familiarum conseruatio, est præcipuus primogenitorum Molin. de primogenit. Hispan. lib. 1. capit. 11. num. 5.*
- Num. 44. familiarum dignitas sine diuitijs, non conseruatur, *Mantic. de conser. ult. vol. lib. 7. tit. 1. nu. 45.*
- Num. 45. adde *Molin. de Hispan. primogen. lib. 1. cap. 18. Cabed. dec. iustit. an. 133. num. 1. Iacob. Gall. conf. 30. nu. 3. Gueti. r. canon. quest. lib. 2. cap. 14. num. 7. Aguirra. de success. Portugal. par. 3. nu. 64.*
- Num. 46. vide *Fuscum sing. 14. litt. N.*
- Num. 47. conditiones nominis, & armorum delationis præcisè sunt à successoribus maioratum seruanda, *Molin. d. tract. lib. 2. cap. 14. nu. 10. & ista conditio est honesta, & possibilis, Peregr. de fideicom. art. 11. nom. 121. lastimè, de hoc per *Galganet. in tract. de condit. & demonstr. par. 2. cap. 6. q. 3. Aluarado de comedi. mente testat. lib. 2. c. 1. nu. 22. & sequens.**
- Num. 49. maioratus onera esse leuia, & magis figuram onerum habere, quam uiam & effectum, *Valasc. in praxi partit. cap. 30. nu. 10.*
- Num. 50. adde quod minores absque decreto iudicis possunt facere donationem remuneratoriâ occasione remunerandi eos, qui erga ipsos benemeriti fuerunt, *Vuius in eius Silba in opin. 222. nu. 2. & ibi late.*
- Num. 51. *Menoch. de presump. lib. 14. præsumps. 11. num. 5. Crass. de except. in 22. nu. 2.*

11. *except. nu. 32. Tbesaur. lib. 1. quest. forens. q. 51. num. 2. Pheb. dec. luss. 26. num. 1. Farinac. in frag. p. 2. litt. M. nu. 167. Reg. Valenz. cons. 9. nu. 41.*
 Num. 52. *Grass. ubi sup. num. 10. Tbesau. ubi sup. a num. 3. Pereyr. decis. Lusit. 30. num. 4.*
 Num. 53. *vide Molfes. cons. 4. num. 12. 13. & 14. Anna alleg. 88. num. 6. Tbes. ibid. & melius V. lasf. consult. 130. nu. 21. & consult. 142. nu. 7.*
 Num. 54. *Grass. ubi supra a num. 26. cum seq. alia confirmata poluit, Mongall. in tract. de hys que v. & mes. causa suis cap. 3. per totum.*
 Num. 55. *vide Ann. sing. 340. Farinac. in fragm. p. 2. litt. M. nu. 124.*
 Num. 57. & qualiter probetur discutit *Mascara. de prob. concl. 1056.*
 Num. 58. *idem Grass. ubi sup. nu. 69.*
 Et idem de consanguineis presentibus *Mordg. d. tract. cap. 2. d. 7. num. 15. Mascard. de probat. conclus. 1055. num. 23. Farinac. ubi supra num. 157. & seq.*
 Num. 59. *late Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 126. & 127.*
 Num. 60. *licet contrarium probet Gu-tier. cons. 16. num. 20. & col. 22. num. 10.*
 Num. 61. *latius Alph. collect. 264. ubi ex Ceph. & Randens. probas. non habere locum in donatione remuneratoria.*
 Num. 62. *Seraphin. de priuil. iuram. in priuil. 56.*
 Num. 63. *qualiter, & quomodo factis hereditas repudietur, Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 10. num. 13. & 14. & an donatio de hereditate valeant, late Cauall. practic. quest. in 149. q.*
 Num. 65. *quod in renunciatione facta a matre si filijs praedictis, late Mofesius in consuetud. Neapol. tit. de Renunciat. q. 5.*
 Num. 66. *adde Paul. Ssayban. consil. 57. nu. 4.*
 Num. 67. *defectus eius suppletur iuramento, Morot. resp. 52. num. 11. Fontanell. de pact. nupt. claus. 4. glos. 29. num. 5. Gratian. discept. forens. cap. 531. nu. 34. Magon. dec. Lucens. 64. num. 2. Peguer. dec. 48. num. 2. Peregr. dec. Padue 91. numer. 7. Cancer. tom. 3. cap. 7. num. 307.*
 Num. 68. *vide Ioseph Ludou. in suis concl. tit. de donat. concl. 2. in fine vers. pariter Gratian. disceptation. forens. cap. 182. num. 20.*
 Num. 69. *vide Gratian. discept. forens. 6. 827. num. 1.*
 Num. 70. *vide Iul. Clar. in S. donatio q. 15. num. 2. Morot. cons. 52. nu. 13. Barz. dec. 25. num. 52. Cancer. var. resolut. tom. 1. cap. 8. nu. 6. Fontan. ibi num. 11. Ceualt. q. 222. nu. 6.*
 Num. 71. *sufficiunt verba generalia, vt dicatur renunciatum in intimationi Gratia. d. c. 531. num. 35. Magon. ubi supra num. 63. Gallerat. in tract. de renunciq. tom. 2. cent. 1. cap. 99. sed ad propositum auctoris videas Jacob. Gall. consil. 39. nu. 5.*
 Num. 73. *vide Gratian. discept. forens. cap. 160. num. 1. cum seq. Bellac. in ier. com. opin. lib. 4. tit. 35. num. 3. Mani. de tac. & ambig. lib. 4. tit. 22. nu. 21.*
 Num. 74. *vide Mascard. de probat. concl. 1300. & conclus. 109. num. 9. Tiraq. de retract. conuent. glos. 7. nu. 49. & 51. Masbell. patroc. 14. nu. 6.*
 Num. 76. *Probatio contra tenorem instrumenti non admittitur nisi per aliam scripturam, Mascard. de probat. concl. 1320. num. 22. & an, & quando probatio testium contra instrumentum admittatur idem eodem tractatu in 6. quest. & quot testes sint necessarij Ceualt. Pract. quest. in 455. quest.*
 Num. 77. *Bellac. a. lib. 4. tit. 35. num. 1. Manic. de tac. & ambig. lib. 4. tit. 22. num. 1. cons. 1. Theod. alleg. 98.*
 Num. 78. *Mascard. de probat. concl. 612. Surd. dec. 15. nu. 26. Magon. dec. foren. 104. Viuius opin. 152.*
 Num. 79. *vide Bellac. ubi supra sub num. 1. vers. ubi dicunt, Alexand. Trencasque var. resolut. tom. 3. tit. de empt. & vend.*

- vendit. resolut. 15. num. 4. Viuius ubi num. 2.*
- Num. 81. *Euerard. in eius topica loco à natura. alter. nu. 15.*
- Num. 83. *Bellac. ubi supra num. 2. Alexand. Trentacinq. variar. resolution. lib. 3. titul. de empt. & vend. resolut. 15. num. 3.*
- Num. 85. *Mantic. ubi supra numer. 19. præsumitur esse illius cuius nomen est in instrumento.*
- Num. 86. *Ozasc. dec. Pedemont. 72. num. 4. Mascard. de probatio. conclus. 907. num. 1.*
- Num. 87. *quo ad additionem Mascard. de probat. concl. 41. num. 4. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumption. 100. num. 12.*
- Num. 88. *Mascard. de probat. quæst. 6. num. 67. Iac. Nouell. in regul. 212. Anton. Gabriel. in titul. de testibus concl. 4. num. 83. & 90. Magon. decis. flor. 140. num. 5.*
- Num. 89. *Mascard. eo tractat. concl. 347. num. 56.*
- Num. 90. *vide Tiraguell. de retract. conuent. ad finem tituli num. 24. ubi plures allegat.*
- Num. 92. *adde Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 145.*
- Num. 93. *& sic productio Instrumenti in partibus pro se facientibus non valet, Afic. in praxi iudic. S. 22. cap. 6. nu. 5. Magon. dec. Lucens. 25. nu. 9. Regens Valenzuel. conf. 49. nu. 7.*
- Num. 95. *adde quod Castrum licet de iure communi, quis edificare poterit, dummodo ad emulationem non fiat, in Hispania verò secus abique licentia Regis, Cabed. dec. 16. num. 6. par. 1. Ioan. Saynson. in consuetudin. Turon. tit. 4. artic. 7. glos. 1. nec per hoc videtur Dominò inhibitum meliorem conditionem feudi facere illud augendo, Par. de reintegr. feud. c. iuxta præmissa num. 13. & cap. an si baro nu. 3. fol. 65. & similiter necessarias impefas facere pro Castri munitio- ne ad perpetuam vtilitatem, idè Ioa. Sayn. tit. 15. S. 14. glos. 2. de reliquis vi-*
- deatur Aluarad. de coniect. ment. test. lib. 2. c. 4. num. 43.*
- Num. 96. *vide Borgn. dec. Fiuiz. 144. nu. 19. par. 1. Riminald. conf. 411. col. 3. & conf. 435. num. 70. vol. 4. Valaf. consult. ibi nu. 2.*
- Num. 97. *soli principi licet gratis hospitari Micres in consuet. Catal. Cellat. 10 c. 17. num. 7. & quamuis de iure communi, quis inuitus hospitari non cogitur, probat idem nu. 4. & quod Vassalli non sint obnoxij recipere domi- num suum in hospitem in suis domi- bus, nec ei hospitium dare, refert Cæcer. var. resol. tom. 3. cap. 5. num. 63 ubi num. 68. excipit dominum Re gem.*
- Num. 98. *expensę necessarię omnino de ducuntur, & restitui debent Borgnin. dec. 36. nu. 434. par. 2. latè Garfia in tract. de expens. c. 2.*
- Et quod expensę in munitionibus factę sint necessarię, probat Io. Soifon. ubi supra præsertim in fortilitio, & alijs necessarijs in maioratu loquitur, Aluarad. de coniect. ment. test. lib. 2. c. 4. num. 44.*
- Num. 99. *addas Molin. de primogen. His- span. lib. 1. c. 1. nu. 27. Aluarad. de con- iect. ment. defunct. lib. 2. c. 4. nu. 3.*
- Num. 100. *Garf. d. tract. c. 2. nu. 1. Maref. var. resol. lib. 2. c. 109. num. 14. & 15. Iac. Nouel. in reg. 14. nu. 2.*
- Num. 101. *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 130. nu. 3.*
- Num. 102. *vide Menoch. d. tract. eod. lib. 3. præsumpt. 32. ubi de hoc agit quan- do donasse præsumatur, quod scien- ter in alieno solo edificauit, & nu. 12. præsertim loquitur de custodiente Castro, & aliquid in pendente causa perpetuę vtilitatis, quod non aliter animo donandi, sed repetendi agere videtur, & expensę in dubio videntur factę animo repetendi, Mascard. de prob. concl. 727. nu. 1.*
- Num. 103. *Maref. d. lib. 2. c. 110. nu. 18.*
- Num. 104. *ad ornatum istius legis vide Aluarad. de coniect. ment. test. lib. 2. c. 4. per totum.*

S V M M A R I V M.

- 1 **C**ondemnatio cōtra plures hēredes fieri debet proportionibus hēreditarijs.
- 2 Instantia cepta cum defuncto transit ad omnes hēredes & etiam in hēredem uniuersalem, quatenus sunt hēredes, & num. 3.
- 4 Creditor succedens suo debitori, visus est ei remittere suas actiones pro ea parte pro qua est hēres, etiam si talis creditor uellit, postea agere actione hipothecaria.
- 5 Condemnatio fieri non potest super non petitis.
- 6 Pretium loco rei non succedit in singularibus.
- 7 Hēreditas dicitur deducto ere alieno.
- 8 Vxor soluto matrimonio per mortem mariti, potest sibi ipsi dotem soluere, & idem in quolibet possessor rei hēreditaria.
- 9 Mandatum primum nō reuocatur per secundum mandatum alteri datum, & quo modo procedat.
- 10 Emens rem hipothecariam prius conueniēdus, & condemnandus est, quā uenditor, & quomodo procedat.
- 11 Præscriptionem allegans tenetur eam probare.
- 12 Interpretatio in dubio debet fieri contra allegantem præscriptionem, & in dubio iudicandum est, præscriptionem locum nō habere.
- 13 Bona fides etiam requiritur in fructibus præscribendis: & si titulus non requiratur ad eos præscribendum.
- 14 Pretium in hipothecaria non succedit loco rei, & idem in fructibus uentis rei hipothecate, ut ibi, & quōd tunc requiritur excusso in bonis principalis, ut nu. 15.
- 16 Expense utiles ex re & fructibus deducēde sunt.
- 17 Bona fides de iure præsumitur, etiam ex iniurijs, & temerarijs rationibus, & num. 18.
- 18 Dolus abijcitur etiam ex probatione inuulida, & ex coniecturis.
- 19 Vxor soluto matrimonio per mortem uiri potest uti retentione bonorum mariti, pro dote sua, & arvis.
- 20 Venditio præsumitur bona fide facta, & n. 21. & 24.
- 21 Possessor bonæ fidei rem uendens, tantum tenetur, quatenus est factus locupletior.
- 22 Hipothecaria non competit contra bona si de defunctem possidere.
- 23 Hipothecaria actio est realis.
- 24 Res præsumitur uendita, pro equiualentis pretio.
- 25 Litigiosi uitium non habet locum, quando pendente lite res hipothecata uenditur.
- 26 Vendens rem hipothecaram uel litigiosam ex iusta causa, tantum tenetur ad pretium, quod recepit, nec ex hoc causatur uitium litigiosi, ut ibi, et ibi ponitur intellectus ad tex. in l. si possessor §. quod si post petitam, et in §. bonæ fidei possessor. ff. de peti. hēredita.
- 27 Mulier à dolo præsumpto excusatur.
- 28 Vxori uidua soluto matrimonio, restitui debent dos, et arre cum usuris.

ARGUMENTVM.

An sententia confirmari possit primo ex cō, quod cum essent quatuordecim hēredes vnus ipsorum fuit condemnatus in solidum, secundo, quia contra ius dum ipse condemnatus fuerat ad solutionem totius summæ, ex quo actor hēres sui Aui pro ea parte, pro qua eius pater hēres fuerat actio cōfusa fuit, tertio ex quo pretium oppidorum, & eorum fructus censi non debent bona Aui, quia in singularibus non succedit loco rei, quarto iniusta redebantur, quia oppida empta fuerant ab N. qui eorum fructus perceperat unde ipsa prius petenda erant antequam pretium peteretur, & denique, quia ipse condemnatus fuerat non tantum in estimatione ipsorum prædiorum, cum fructibus, sed etiam considerato valore præsentis longe discutitur.

CON

CONSILIVM IV.

Primi maximi Dei suffragio postulato, eiusq. sanctissime Genitricis Mariæ. In causa quæ ventylatur inter D. Michaelē Chacon. aduersus D. Ioannem Chacō.

Breuitè ostendemus iusticiam dicti D. Michaelis Cachon, & singularim docebimus capitula primæ sententiæ, in quibus iniuste ipse D. Michael Cachon est condemnatus.

Et primò in eo quòd dictus D. Michael in solidum condemnatus est, cum essent quatuordecim hæredes præfæcti eius patris. Si quidem proportionibus hæreditarijs & condemnatio fieri deberet aduersus omnes hæredes, vt in *l. pro hæreditarijs, C. de heredita. actionib. & in l. 1. C. si cert. peta. & in l. ea qua, Cod. famil. heriscun. l. cum à matre, C. de rei vendit. l. parantibus, C. de inoffic. testam. & in l. 2. C. ad l. inl. de vi publi. quibus consonat, l. 8. tit. 2. par. 2. cum alijs. Et instantia cepta cum donna Inesia Manrici dicti D. Michaelis matre, pro se & nomine suorum filiorum, ad omnes & transire hæredes: & etiam in hæredem vniuersalem ex *l. tam ex contractibus, ff. de iudic. cum alijs de quibus Socin. in cons. 3. 1. prosequendo ordinem, nu. 8. lib. 1. & idè notant Paul. Castrenf. & ceteri DD. in l. si eum hominem, co. 2. vers. 1. illud ad quòd, ff. de fideiuss. & scribentes in l. hæres absens, ff. de iudic. & in ca. quia, C. de iud. & plenius per scribentes traditur in l. si constante, S. fin. ff. solu. matr. & in l. de quare, S. cum me absente, ff. de iudi. cum alijs de quibus Ioan. de Neuzza. in cons. 2. clemētissimi num. 2. 9. cum pluribus sequentibus, & alibi sæpe traditur, quòd satis probatur in l. 37. vers. otro si quando cl. clergo. tit. 6. partia primera, & ibi latè Greg. Lup. in verb. de mand. ad idem videtur tex. in l. 68. in legibus illi. Nec transire instantia in hæredem, nisi & quatenus est hæres, vt in terminis nostris adnotat Paul. Castv. in d. l. tam ex contractibus, col. 1. vers. ego declaro sic, & idem constat ex eodem Paul. Castrenf. in d. l. si eum hominem col. 2. vers. primo illud ad quòd, ff. de fideiuss. & ex Bart. Socin. in d. cons. 3. 5. num. 8. vers. sed quoniam lib. 1.**

Secundo prædicta sententia est iuri contraria, in eo quòd in ea dictus D. Michael fuit condemnatus ad solutionem totius debiti, cum & pater dicti D. Ioannis Cachon fuerit hæres dicti præfæcti eius aui. igitur pro ea parte pro qua dictus eius pater hæres

fuit, actio confusa fuit. Si quidem cum creditor eius & debitori succedit actio confunditur pro parte pro qua est hæres, *l. debitori, C. de pact. l. licet C. ad falcid. & l. cum secundum C. de fideicom. l. si ab eo, C. de nego. gest. l. si adul. C. de hered. act. cum similib. ad idem est bonus tex. in l. si compensandi, C. de heredibus instituen. quibus concordat tex. in l. 15. tit. 6. lib. 3. fori legum, & in l. 24. tit. 13. par. 5. quòd procedit, & si actio hypothecaria sit intentata, quia & si hæres creditoris agere possit in solidum hypothecaria ex tex. in l. mulier, ff. qui pot. in pigno. habe. & satis probatur in iuribus supra citatis præsertim in l. 1. C. de heredit. act. cum alijs de quibus Roder. Suarez in repet. l. post rem iudicatam in 1. limitatione ad legem regiam, col. pen. & finali, ff. de re iudic. tamen pro ea parte pro qua est hæres, debitum extinguitur vt legitur & notatur in d. l. 1. C. de heredita. act. & ibi est bona glo. in verb. non prohiberis, quòd in expresse inibi adnotant Ioan. Fab. num. 1. & Salic. col. 1. vers. oppono quòd non agat. cū sequentibus. & Bald. etiam ibi col. 1. vers. secundo oppono, ad quòd est optimus tex. in l. 4. tit. 13. parti. 5. cum similibus.*

Tertio prædicta sententia iuri etiam aduersatur, quia estimatio & valor oppidorum de Oria, & Alboreas, & Venitangla, habita consideratione ad tempus præsens, cum fructibus qui hucusquæ ab ipsis oppidis processerunt, reputantur bona dicti præfæcti, si quidem in hoc processu non fuerit pretium. Vnde super eis pronuntiatio fieri non potuit, ex *l. fin. C. de fideicom. liberta. & in l. ut fundus, ff. commu. diuidun. & in l. si ex testamento, in si. ff. de excep. rei iudic. cum similibus de quibus in proposito Ias. in S. omnium, col. fin. nu. 176. cum sequent. inst. de actionib. quibus accedat tex. notabilis in l. 16. (A sine damento.) in princ. tit. 22. (De los iuzijos) Parti. 3. & ibi notamur Greg. Lup. in verb. que non pertencieffe.*

Præterea valor dictorum oppidorum, & eorum fructus non debent censi bona prædicti præfæcti: & eo maxime, quòd hic sumus in singularibus & in quibus pretium nõ succedit loco rei, vt in *l. mater, & ibi DD. C. de rei vend. & inl. si rem & pretium, ff. de peti. heredit. cum alijs de quibus meminit Alex. in cons. 49. in causa & lite vertete col. 2. vers. est modo videndum lib. 7. & singulariter in proposito Card. Paul. Paris. in cons. 55. quoniam Iacobus num. 66. cū sequentibus lib. 3.*

Proinde ipse præfæctus debitor erat dotis eius vxoris: quæ ingentis valoris erat, quòd debitum extenuat & bona ipsius præfæcti, *C. ad l. fal. irritum, & ff. de colla. bon. l. si. & ff. de*

ff. eod. tit. l. 1. §. fin. bonus tex. ad idem in l. pater filiam in princip. ff. ad l. falcid. cum aliis, bona enim dicuntur deducto ere alieno, ut in l. subsignatum, §. bona, ff. de uerbo. signif. & in l. mulier, ff. de iur. dot. & in l. Papinianus, §. quarta autem, ff. de inoffic. testamentis, & in l. si quis ad declinandam, §. licentia in fin. C. de. Episcop. & Cler. Quæ ex alio suadentur, quia mater dicti D. Michaelis Chachon vxor dicti præfecti, pro eius dote & aris exoluendis prædicta oppida vendidit, & fecit talem venditionem de expresso consensu patris dicti D. Ioannis, & suorum fratrum.

8 Præter hoc quod ipsa sibi potuit soluere ¶ ex tex. in l. quotiens §. sicut autem, & in §. non tantum, ff. de administr. tut. & in l. fistulas, §. fundum, ff. de contraben. empt. & in l. debitor, ff. de nego. gest. cum alijs statim allegandis, num. 19. & cum ipsa iulte dicta oppida possidebat, sibi ex hoc soluere poterat; si quidem quilibet iustus possessor etiam rei hæreditariæ sibi soluere possit, ex l. si quid possessor, §. sed et si ipsi, ff. de peti. hæredita. & in l. iitia, ff. de solutionib. ubi ex tex. ad hoc notabilis in proposito. Nec dictum mandatum concessu dictæ donnæ Inesiz ad venditionem dictorum oppidorum, ex eo reuocatum fuit, quia mandates ad hanc licentiam procuratorem constituerunt, cum ad diuersa illum constituerint ex tex. notabili in l. si quis cum procuratorio, §. Iulianus, & ibi notant Bal. col. 1. vers. illud est intelligendum Paul. Castrenf. col. 1. in princip. ff. de procur. quibus accedat tex. in l. 24. Señaladamente in verb. (ne esse mismo pleyto) tit. 5. part. 3. & est glos. notabilis in l. uxorem, §. felicissimo in verbo generali, ff. de legat. 3. cum alijs de quibus in proposito Domini de Rota in antiquis in decisio. 479. & melius in decisio. 298. si quis constituat in nobis, & Bartol. in l. cum semel col. 2. vers. oppono de sequen. & in vers. not. ad illud, ff. de tutel. generali. & plenius per Card. Paul. Paris. in cons. 88. quod sententia, num. 22. cum plurib. sequentib. lib. 4. post Cardinal. Florenti. in clem. 1. col. pen. vers. sexto quero de renunc. & alibi sæpe.

Quarto prædicta sententia iniusta etiam fuit, quia dicta oppida emit Marchio de Velez, ut ex processu constat ipse, quæ eorū fructus percepit, namque, & si prædicta non obtinerent, prout obtinent prius ipsa oppida cum fructibus pereda erant a dicto Marchione, antequam eorum pretium peteretur a dicta donna Inesiz, ex tex. & inibi glos. in verb. possessores in l. 1. ff. de d. tra. pigno. & ibi Bartol. & Doctor. colum. 1. in notabilibus, & in columna 2. vers. sed quero quid si res.

10 quia expresso tenent, quod si quis ¶ ven-

dit rem alteri hypothecatam pro aliquo debito, quod creditor non potest agere ad pretium datum pro ipsa re aduersus venditorem, & eius hæredes sed prius acturus est contra emptorem ad rem ipsam & fructus, & tantum venditor in subsidium tenetur, nempe si res præscripta fuerit, vel profus perempta idem & probat textus in l. 1. C. de rebus alie. non alienan. quibus accedat tex. in l. 54. qui notabilis est, titulo quinto par. 5. de qua præscriptione in præsentem non constat, nec a iudice suppleri potest, ut in cap. veniens in fine, de præscript. & in l. emptor, C. de præscript. long. temp. & in expresso ita tenet Guid. Pap. in quest. 221. incip. Item dicta die, per totam, & faciunt quæ DD. tradunt in l. 1. C. ut que des. nt aduoca. par. ind. sup. & in l. 1. ff. de exceptionib. titu. generali, ad quod etiam videtur bonus tex. in cap. 1. in final. verb. de præscript. li. 6. & præter hoc facit, quia aduertarius erat probaturus omnia requisita ad præscriptionem: siquidem in præscriptione se sui datis eam

11 probare ¶ teneatur ex tex. in c. cum persona §. quod si tales, & ibi glos. in verb. munitos de priuileg. lib. 6. & ibi notar Dominic. colum. 1. in vers. nota quod allegans, & probatur in d. l. emptor. & in d. cap. veniens in fine, nec præscriptam rem quis præsumitur tenere, nisi ad allegante ipsa præscriptio probetur ex tex. in l. si tibi & inibi glos. in verb. minime, & Bald. colum. 1. vers. quero quid, C. de seruitu. & aqua. & probatur in d. cap. 1. de præscript. lib. 6. & ibi Dominic. colum. 1. vers. nota quod excipiens sunt, & plures alie concordantiæ de quibus meminit Aym. Crautt. in cons. 201. præsupponitur in facto numer. 29. cum pluribus sequentibus, & in consilio 29. pro clariori num. 9.

12 vbi ait inter alia, quod in dubio ¶ debet fieri interpretatio contra allegantem præscriptionem & etiam dicit ibi, quod in dubio iudicandum est præscriptionem locum non habere: & contra eam allegantem sunt, & alie concordantiæ de quibus Cardin. Paul. Paris. in consil. 27. in presentii consultatione num. 35. & 36. & melius numer. 89. & 90. lib. 1. & iam dicta confirmantur ex alio, quia in presentem constat mala fides dicti Marchionis ex plerisque causis: qua ex ante notissimum est in iure, præscriptionem decurrere non posse textus in cap. final. de præscription. cum alijs suis notissimis, quæ bona fides, etiam requiritur ¶ in fructibus præscri-

13 bendis, & si ad eos præscribendos non requiratur titulus iuste tradita in leg. si qui-

tur, S. fructus, ff. de usucap. & in l. ex diverso, ff. de rei vendic. cum alijs de quibus Alex. in proposito in cons. 154. consideratis his, numero 1. 2. & 3. lib. 6. post Barba. qui singulariter loquitur in cons. 51. clementissimum col. 3. 4. & 5. lib. 4. latissime Andr. Tiraquell. in reperi vnquam, C. de reuoc. donat. in verbis reuertatur, num. 228.

Sane, & glos. in dicta lege 1. ff. de distr. pigno. in verbis possessores, adnotanda ad hoc 14 est, quod pretium, ¶ in hypothecaria rei loco non succedit nisi in subsidium quam glos. & inibi DD. ad hoc adnotant: & idem tenet Bar. in l. quia debitore co. fin. vers. sed quero, ff. de his quæ in fraud. credito, & Angelus in d. l. si rem & pretium col. 2. vers. in hypothecaria ff. de peti. hered. sunt & aliæ concordantiæ de quibus Anton. de Fano in suo notabili tractatu de pignoribus in 1. membro 5. partis n. 48. vers. aut sumus in hypothecaria, & in vers. sic in alia autem hypotheca. Vnde Paul. Castrensis in d. l. si rem & pretium col. 2. vers. in ultima glosa dicit, quod si emptor etiam rei possessor conueniri potest, quia extat rex apud eum, quod non poterit agi contra venditorem ad pretium rei hypothecate vendite, quod & tenent DD. maximè Bald. in l. fin. 5. & si perfectam col. 1. vers. quarto nota C. de iur. deliberan. & Ias. in l. item quia num. 18. ff. de pact. & idem Ias. in l. si eum seruum nu. 7. ff. si cert. pet. post Alex. in cons. 108. vi so processu col. pen. & si. ver. alio fundamento, & in vers. item & fortius, lib. 5. & Anto. de Fano in d. tract. de pignorib. in 4. membro. 2. partis. nu. 149. vbi & ait, quod in fructibus venditis rei hypothecate pretium non succedit loco rei, pro qua sententia est text. in d. l. 1. ff. de distr. pigno. & in l. seruos, C. si vned. pigno. aga. & ad prædicta est etiam tex. regius atque notabilis, in l. 44. tit. 13. par. 5. qua disponitur, quod quæntuncunquè creditor circa solemnitatem pignus vendat, quod rei dominus non poterit agere contra venditorem nisi in subsidium re dirupta, seu præscripta, qui tex. in fortiori casu loquitur, scilicet, quia loquitur in vero domino rei agente, non autem in habente ius tantum hypothecæ, & non dominium, vt noster est casus. Præterea & quod quando pignus venditur à creditore, etiam si dominus expressim ratam habeat venditionem pignoris, nõ possit agi ad pretium contra venditorem antequam res sit præscripta seu perempta, in expresso tenet etiam Pet. de Bellapert. in d. l. seruos C. si vendit. pignor. aga. col. 1. vers. pater inus, & ibi etiam Salicet. col. 1. in vers. quero qua actione, & in vers. querit glos. &

Cin. in vers. sed numquid, & Alberic. colun. 1. vers. item dicit glos. & ibi etiam Ioan. Faber. qui omnes hoc ibi tenent contra glos. inibi in verb. petat pater, qua glos. loquitur cum dominus venditionem expresse comprobauit, vt ex ea constat, & ita illam glos. interpretatur Paul. Castrensis in leg. ab vno colun. 1. vers. ideo Bartol. C. de nego. gest. & Alex. in d. l. si eum seruum colun. penul. ante vers. iusta hæc querunt, ff. si cert. petat. & hæc omnia satis confirmantur ex tex. in l. 1. C. de reb. alien. non alienan. & in l. fin. vbi est etiam bona glos. in verb. mihi, ff. de nego. gest. & ex tex. in l. 1. & ibi Salic. colun. 1. vers. nota ex secunda parte, C. de commun. rer. aliena. & in l. familia, & ibi glos. in verb. petenda in vers. si uero tuo nomine, C. famil. berciscun. cum alijs.

Præterea & dicit Bartol. in d. l. 1. ff. de distr. pigno. col. 2. vers. sed quero in fin. quod 15 antequam ¶ agi possit contra venditorem pignoris etiam re perempta, seu præscripta, quod prius faciendæ est excussio in bonis principalis, quod probatur in authenti. hoc si debitor, in 2. C. de pignoribus, & idem satis clare probatur in l. 14. Empeñando, ibi Primeramente, tit. 13. par. 5.

Et adeo prædicta vera sunt, quod non sufficiet dominum tacitè approbare venditionem rei, vt ad pretium agi possit contra venditorem, re non præscripta ita tenet glos. singularis in d. l. mater, in verb. prohiberis, C. de rei uendic. & ibi etiam Pet. de Bellapert. qui notabiliter loquitur.

Quinto prædicta sententia sustineri non potest in quantum in ea fuit condemnatus dictus Donnus Michael non tantum in extimatione dictorum oppidorum cum dictis fructibus, sed etiam fuit condemnatus confiderato valore præsentis. Siquidem præter hoc quod vt diximus, pretium rei loco non succedit, & aduersus eum agi non possit ad pretium re extatè apud dictum Marchionè, si hodie dicta oppida plus valent quàm quando vendita fuerunt, vt est probatū, id. n. fuit propter magnas expensas factas à d. Marchione in dictis oppidis, namque expensæ vti 16 les ex re, & fructibus ¶ deducendæ sunt, vt in l. sumptus, ff. de rei uend. & in l. fructus, ff. solu. matr. & in l. 44. tit. 28. par. 3. & in l. 26. tit. 1. par. 4. & in l. 6. tit. 8. par. 3. cum alijs.

Verum & in hac specie est considerandum, quod dicta donna Agnes bona 17 fide prædicta vendidit oppida quæ ¶ bona fides de iure præsumitur, vt in leg. penult. Cod. de euiction. tradunt Doctores in leg. celsus, ff. de usucap. maximè Bartol. col. penult.

vers sed contra hoc, & est glo. in c. si diligenti in verb. bona fides de prescript. facit tex. in l. merito, ff. pro sol. & in l. verius ff. de probat. & est ad idem bona glos. in cap. fin. verb. bona fides de prescript. cum alijs de quibus Paul. Paris. in cons. 93. finis, & conventio, num. 25. 26. & 27. lib. 1. & alibi saepe traditur, quæ quidem bona fides præsumitur non tantum ex iustis causis, sed ex iniustis & temerarijs rationibus, ut legitur, & notatur in l. 1. C. ubi cau. stat. & ibi est glos. singularis in verb. recessit, quam ad hoc adnotat ibi Bald. cuius etiam glos. meminit Ias. in l. qui intrasse, num. 6. ff. de iur. iuran. cum qua glos. videtur communis opinio, ut contat ex pluribus traditis, per And. Tiraquel. in tractatu de penis temperandis, in 43. causa nu. 34. & sequent. & per Aym. Crauet. in cons. 6. plura videnda num. 119. & 120. & satis probatur in l. igitur, §. potest, ff. de libe. cau. & in l. 1. in fin. & ibi glos. in verb. iustis, ff. de abigeis, & in l. plagu, & ibi DD. C. ad l. fani. de piagia, & tex. in l. scire, §. sed si lege. ff. de peti. heredit. cum alijs & ex probatione etiam inualida.

18 † dolus abiicitur, ex tex. in l. fin. ff. de reb. eo. adnotat Bald. in c. 1. ff. si duo. col. 2. in princ. vers. sed quid operabitur in tit. de pace tenen. in vsibus feudo. & ex coniecturis dolus abiicitur, & bona fides probatur, ut latissime DD. tradunt in d. c. si diligenti, de prescrip. et in d. c. fin. eod. tit. et in d. l. celsus. ff. de vsu. cap. & lat est ut bona fides probeatur, quod dolus absit, & de ipsa bona fide contet, ut in l. apud antiquos, et illic Bart. co. 1. uer. no. quod ille, C. de furt. Immo ut ipsa donna Agnes esset possessor bonæ fidei, sufficit quæ ipse præfectus ei dictam dotem, & arras deberet: pro quibus dicta donna Inesia retinere poterat † prædicta bona tamquam bona dicti præfecti, vsquæ adeo sibi exolverentur, ut probatur in l. si quis post hac in princ. C. de bon. prescripto. et in autent. de exhibend. reis, §. si uero quasdam res collat. §. et traditur in l. cum tibi, et Bald. in finalibus uerbis, C. qui pot. in pign. habe. & idem tradit idem Bald. in l. pen. col. 1. uer. sed quæ pro quid de uxore, C. de pigno. act. et idem Bald. in l. si cui numerate, col. 2. uer. in text. ubi nel dotis, C. de non numer. pecun. post Barbol. in l. si filiosfamil. in princ. co. 1. uer. cum ergo, et in uer. nota ergo ff. solut. matrim. et idem tenet Ias. in §. item seruiana num. 72. col. 10. uer. sic. & in tantum bona uiri insit. de actionib. & idem Iaso. in l. si non sortem, §. si centum. num. 10. in fin. ff. de cond. indebi. & idem tenet Baldus qui adtabiliter loquitur in l. 1. C. quor. legato. col. 2. uer. nota pro uxoribus, & Dea. in l. dotis, nu. 2. C. de collat. & melius idem

Dec. in cons. 292. dura ad modum, per totu, & Socim. in cons. 78. licet pendeat nu. 8. uer. postremo lib. 3. & idem Dec. in cons. 232. dura admodum nu. 2. & in cons. 400. uiso eleganter num. 5. & in cons. 449. uisus duobus num. 23. & Bal. Nouel. in tract. de dote 8. par. principali. in 6. privilegio num. 18. & 21. constitutus in 6. volum. tractatum diuerso. DD. fol. mihi 197. col. 1. & 2. Ioa. Lup. de Pala. Rubi. in repet. rub. de donationib. int. uir. & uxor. §. 59. operatur alium nu. 1. & 2. & iterum in eadem repetitione, §. 77. col. 1. uer. ad cuius confirmationem, & Anton. de Fano. in tract. de pignoribus 4. membro. 5. par. num. 5. & Thom. Gram. in dec. 58. Magnif. Margarita num. 3. & melius idem Gram. in dec. 92. in causa honeste num. 19. Capyc. in dec. 119. in causa domini num. 3. & alibi saepe, quibus accedant tradita per Barba. in cap. ex literis de pignorib. fauorabilius enim est ius retentionis, quam ius agendi ex tex. in l. per retentionem, C. de vsur. & in l. 2. ubi Bald. in 2. notabili, C. de fideicom. cum alijs de quibus Aym. Crauet. in cons. 148. nobilis Antonia num. 2.

Proinde, & magis in terminis accedat in 20 fauorem supradictorum, quia præsumitur † uenditio iure, & ob bona fide facta, secundum Bald. in d. l. 1. C. de reb. alie. non alienan. col. 1. uer. solutio. ad quod citat per eum tradita in l. ob maritorum, C. ne ux. pro mari. ad quod est ibi bonus tex. secundum Salic. ibid. col. 1. uer. item nota quod hic uidetur casus, & lat idem constat ex eodem Bald. in l. inditia C. de rei vendic. col. 2. uer. quarto quaro, & probatur in l. 54. tit. 5. par. 5. uer. otrosi dezimos. Immo & uendens præsumitur rei dominus, ex tex. in cap. cum olim, de censibus, cum alijs cum de re aliena nullus dispondere possit, ut probat tex. in l. fin. in fine, C. de pass. & non potest constituere seruitutem in fundo nisi dominus fundi, l. 2. C. de seruit. & ab. & in l. fin. ff. comman. prædio. cum alijs suis uulgatis.

Si igitur prædicta donna Agnes dicta oppida bona fide uendit, & id fecerit mādato hæredem dicti præfecti, omnique iuri aduersatur dicta sententia, cum dicta donna Agnes sit astricta ad ualorem præsentis temporis dictorum oppidorum: cum contra eam non possit agi ad pretium, & cum etiam dictus Marchio de Velez possideat prædicta oppida.

Suadentur & prædicta, qui possessor bonæ fidei † uendens non astringitur ad restitutionem pretii, nisi quatenus factus est locupletior: etiam in casu quo aduersus illum agi possit ad pretium, ex tex. in l. utrum, ff.

de peti. heredita. & in l. si quid possessor in princ. & l. sed si lege, S. consuluit, ff. eod. tit. & quod vendens alienam rem bona fide, tantum sit obligatus ad pretium receptum, traditur in l. si cum seruum, ff. si cert. pet. & clarè idem probatur in d. l. 54. tit. 5. part. 5. ibi (E es tenuto del vendedor en todas guisas de tornar el precio a aquel cuya era la cosa.) Et idem traditur in l. 1. C. de reb. alien. non alie. ubi est bona glos. in verb. iubebit idem tenet Bald. in d. l. mater. col. penult. vers. deinde de quero, & in vers. si uero, C. de rei uendic. post glos. ibi in verb. prohiberis, vers. item si in, & ibi etiam idem notant alii DD. maxime Petr. de Bellapert. col. penult. vers. ecce alia questio si aliquis uendit, & Salic. col. 4. vers. quero secundo, & idem probatur in l. in extimationibus, ff. de peti. heredit.

Hypothecaria notissimum est de iure, quod agi non potest contra dictam Agnetè, nec contra eius hæredes, siquidem dicta oppida non possideant, nec dolo ea delierunt possidere: & ideo contra possidentem debent suas intentare actiones, ex tex. in l. si fundus, S. in uendicatione, ff. de pignoribus, & in l. mulier, ff. qui pot. in pign. babe. & in l. Paulus S. 1. ff. quib. mod. pig. uel hypothe. sol. & est ad idem tex. in l. 14. vers. et secundo, tit. 7. p. 3. & tex. in l. 19. tit. 13. par. 5. cum alijs de quibus DD. in l. qui petitorio, ff. de rei uendic. & in l. fin. S. si autem C. de litigio. actio enim hypothecaria est realis, ut probat tex. 23 in l. pignoris uel hypothece. persecutio in rem C. de pigno. & hypothe. & in l. pignoris, ff. eodem tit. & in l. 1. tit. 13. par. 5. cum alijs de quibus in proposito Anton. de Fano. in suo aureo tract. de pignoribus & hypothe. 3. membr. 8. partis nu. 17. vers. prædicta tamen intellige & in 4. membro. 2. partis num. 132. & in 2. membro. 8. partis nu. 1. vers. item contra tertium, & tradunt Bart. et alij in l. moschis, ff. de iure fisci, et alibi sæpe.

Ex quibus constat, non iuste latam esse sententiam aduersus dictum D. Michaellem hæredem dictæ donnæ Agnetis: per quam condemnatur ad dictorum oppidorum pretium, & extimationem huius temporis.

Suadentur superiora, quia non tantum interuenit bona fides dictæ donnæ Agnetis, immo ea vendidit pro iusto pretio, ut constat ex processu huius causæ, & de iure etiã 24 ¶ res præsumitur vendita pro æquivalenti & iusto pretio, ut est tex. notabilis in l. si uxor, & ibidem Bald. col. 2. vers. ampliores pretij, C. si uend. pigno. aga. dicit quod cõtrarium dicenti incumbit onus probandi, ad quod ibi Bal. allegat etiam tex. singularem in l. fin. S.

si autem dubitatio, C. de iure domi. impetrã. & idem dicit idem Bal. in l. si fundus, quam quam colum. 1. vers. in glos. si fundus ff. de reb. eor. et idem constat in l. pretia rerum, ff. ad l. fal. et in l. 65. in fine tit. 4. par. 1. cum alijs quod procedit etiam res vendatur infu- bastatione, quia præsumitur vendita iusto pretio, cum venditur plus offerenti ex text. in l. mortis causa capimus, vers. fin. ff. de donat. can. mort. quem ad hoc allegat dominus donnus Anton. de Padilla in repet. l. 2. C. de rescinden. uendi. nu. 30. post principiũ, & ultra eum ad prædicta vide Fabia. de Mon. de empt. et vend. 8. q. principali num. 25. in fin. et num. 26. qui reperitur, in 5. nol. tractat. diuersorum DD. fol. 494. Et tex. in d. l. 1. C. si uend. pign. aga. tantum loquitur in habente ius pignoris, non uero loquitur in habente etiam ius retentionis, prout dicta donna Agnes habeat maxime de consensu & mandato hæredum prædicti præfecti, ad quam etiam pertinebat dimidia pars dictorum oppidorum tanquam quæ sita durante matrimonio inter ipsam, & eius maritum, magnum enim discrimen est, an vendatur res aliena, in qua quis ius habet, uel in qua venditor nullum ius habet: uel quod quis vendat rem alienam consensu domini, ut constat ex tex. in l. emptor, ff. de rei uendica. iuncta d. l. mater, & ibidem Bald. in 3. oppo. C. eod. tit. & idem satis probatur: in l. in edibus. S. quod filius familias, ff. de donationib. & in l. si quis hac lege, S. si filius, ff. qui & a quib. optimus tex. ad idem in l. sicut, S. uenditioni, ff. quib. mod. pig. uel hypothe. sol. ni. cum alijs de quibus And. Tiraquel. in leg. Conubialibus, in glos. 3. post leges Conubiales num. 137. cum plurib. sequentib. & prædicta etiam probantur in l. si mulier intercedendi, ff. ad uelleya. et in l. pupillus S. final. ff. de uerbor. signif. et in lid quod nostrum, ff. de regul. iur. cum alijs.

Præterea prædictis non obstat quod aduersarius in contrarium dicit, nempe quod uenditio dictorum oppidorum fuit facta post hanc litem motam: & ita quod ex hoc constat de mala fide dictæ Agnetis uenditis: & quod ideo tenetur ad pretium dictorum oppidorum consideratum secundum præsens tempus.

Tum quia, & prædictis manifestè probatur bona fides dictæ donnæ Agnetis.

Tum etiam, quia tantum in hac lite aduersarius 25 sarius hypothecaria agit, cuius lis non fecit dicta oppida litigiosa, ut est tex. in autè. de litigiosis, S. ab hoc autem colla. 8. per quem tex. in tenet glos. in autem litigiosa, in uer. domi

dominio, C. de litig. quam inibi Bald. col. 1. r. uers. in glos. in uerbo ad hoc comendat, et Iacob. Butrig. in authent. hoc si debitor, C. de pign. col. 1. uers. secunda lectura est. vbi & dicit, quod iudicio suo hæc est ipsa veritas. idē & tenet Bart. in l. 1. §. inter, col. 1. uers. primo casu, ff. de litigio. & Bald. in l. 1. C. commun. diuidun. col. 2. uers. ulterius opponitur, & Guido pap. in q. 432. supra nu. 6. & in q. 337. pro declaratione, num. 4. uers. sed an per hypothecariam, & in uers. an in actione, & notabiliter idem tenet Mathe. de Afflict. in consit. Neapol. lib. 2. rub. 41. num. 8. & 13. char. mihi 148. col. 2. & 4. & Io. Ferrar. in sua pract. ciuili. in tit. de forma libelli in act. reali decla. num. 81. char. mihi 18. col. 1. vbi ait hoc probari, in l. 1. C. de litigio. & in l. 1. C. de præscr. long. tempo. idem etiam tenet Greg. Lup. in l. 13. Muchas uegadas, tit. 7. par. 3. in uerb. E que ora suya, quibus conueniunt tradita, per August. Vero. in cap. 1. nu. 20. de consfr. util. nel inutil. & melius tradita per D. Did. Cou. in c. 15. pract. que §. num. 6. per totum maxime, col. 2. illius num. 6. & etiam in num. 7. uers. hinc etiam deducitur, & in uers. maior ac iniquior. & que consuluit Guid. pap. in cons. 82. in causa, num. 1. col. 2. uers. nec inuau. lidatur, lib. 2. & si in contrarium faciunt tradita per Ioan. de Neuz. in cons. 20. contra nu. 14.

Proinde, & si possessor hæreditatis post litem contestatam rem vendiderit, gratia eris alieni soluendi, & ita id faciat ex iusta causa, tantum tenetur ad rei venditæ pretium, non autem ad pretium præsens cū fructibus vel usuris ex tex. in l. item ueniunt, §. simili modo. ff. de peti. heredi. & ibi adnotat Paul. Cast. col. 2. uers. in tex. ibi non amplius, & in uers. oppo. pro declaratione post Bar. inibi in notabilibus tex. & est etiam ad idem tex. in l. quod si in diem §. idem Iulianus in 1. ff. eod. tit. de peti. heredi. & in l. estimati. nibus, ff. eod. tit. & in l. si possessor, §. quod si post petitam, & in §. bonefidei possessor. ff. eod. Quæ fortalis in contrarium ponderatur, quæ loquitur in iudicijs vniuersalibus, & ita eam intelligit ibi glos. in uerb. sed si forte, post principium & Folg. etiam ibi num. 2. in fine, post Paul. Castren. in d. l. item ueniunt, §. similitudo, ff. de peti. heredi. col. 2. uers. oppono pro declaratione in fin. vbi temperat illum tex. nisi venditio fiat ex iusta causa, vel ex necessaria quibus & conuenit tex. in l. sed si lege, §. item si rem distraxit, in 1. & in §. item si rem distraxit bonefidei possessor ff. eod. tit. de peti. heredi. & tex. notabilis in l. 5. tit. 14. par. 6. & quod in hoc casu scilicet, quando

venditio fit ex causa necessaria seu ex iusta nullum vitium litigiosi allegari possit, nec quod in iure causetur, satis probatur in l. fi. C. de litigio. & tradunt communiter DD. in locis superius citatis, dum agebamus an in hypothecaria causetur vitium litigiosi, & cū dicte l. final. concordat text. in l. 14. tit. 7. part. 3.

Cæterum, & respondetur ex tex. in l. item si uerberatum §. si quis rem ff. de rei uendica. qua in lege Angel. col. 1. uers. in tex. ibi pretium adnotat, quod cum quis a principio est bonæ fidei possessor ex iuris præsumptione, quod venditor tantum tenetur ad præciū receptum, quod maxime in muliere ex eo 27 obtinet, quia mulier † a dolo præsumpto excusatur, ut in l. si decipiendi, & ibi notat glos. 1. ad Velleya. & est ad idem glo. communiter recepta in l. ubi exigitur in uerb. nisi dolo malo, ff. de eden. cum suis uulgatis.

Sexto prædicta sententia iniusta ex eo est 28 † quia in ea iudices non pronunciarunt per solui dotem, & arras dicto D. Michaeli Chacon, ut hæredictæ donnæ Agnetis, maxime, quia dicta donna Agnes non habuit alia bona ad eius alimenta, quam dictam eius dotem & arras, ex tex. notabili in l. ubi adhuc, C. de inr. dot. & ex tex. in c. salubriter de usur. & ex Bald. in autent. & qui iurat. C. de bon. autori. iudi. possiden. col. 14. uers. quero mulier est missa, post Cinum in l. 1. §. ex actio col. 2. uers. secundo quero, C. de rei uxor. act. quod & plerique alii ex scribentibus tenent quorum meminit Mathe de Afflict. eis consentiens in decis. 284. an soluto num. 1. & 2. vbi, & ait, ita Consilium Neapolitanum iudicasse, & in hoc Regio Pintiano prætorio idem ipse quoque pronunciarum vidi & pro dotis interesse uxori, pro dote annui redditus sunt constituti, cum facultate redimendi, & hoc satis constat ex Bald. in l. fin. uers. ultimo quero, C. de peti. heredi. & ex Anchoran. in regul. peccati ueniali de reg. iur. lib. 6. num. 8. uers. ad quartum dum videtur, & melius in ver. & per hoc posset dici, immo, & Mathe. de Affl. in d. dec. 284. num. 2. & 3. dicit idem esse in muliere diuiti, ad quod allegat Paul. Castren. & alios in l. diuortio in princip. ff. solut. matrim. et his accedat tex. in cap. per uestras de donat. int. uir. et uxor. et Ioan. Lup. §. 8. incipiente octavo infertur. nu. 5. post Archidia. Florent. Sanctum Antoninum in secunda parte sua summa tit. 1. §. 29. Conrad. etiam in suo libro de contractibus, q. 35. conclus. 10. & DD. Medina in suo Codice de restitutione dum disputat materiam c. salubriter, de usur. char. mihi 135. col. 4. uers. sequi-

sequitur amplius si gener defunctus sit, & idem tenet frater Domini. de Soto in suo insigni tract. de iustit. & iure. lib. 6. q. 1. art. 2. S. restat ergo col. antepenul. vers. atque ex eadem radice soluitur, quibus & accedant, quæ singulariter in proposito cumulat D. Didac. Coua. Episc. Segouien. lib. 3. var. resol. c. 1. nu. 3. vers. sexto aggerit, ubi & refert plures DD. idem tenentes, & faciunt tradita per DD. in d. c. salubrit. de usur. & tradita per

Anton. Gomez in l. 51. Iauri num. 31. & per fratrem Medina, in dicto suo libro de restit. char. mihi 134. cum seq. & per Dom. de Soto in d. eius tracta. lib. 6. q. 1. art. 2. S. restat ergo per totum.

Et his hoc absoluitur consilium, & sat quidem constat de iustitia dicti Dom. Michaelis Cachon: & in prædictis dictam sententiam esse reuocandam.

Doctor Burgen. de Pace.

A D D I T I O.

- N**Vm. 1. vide *Alph. collect.* 1159. *Ricc. collect.* 528. *Costa de portion. Rota quest.* 180. *Nicol. Valla in tractat. de rebus dubijs in tract.* 18. nu. 5.
- Num. 2. vide *Sessam dec. Aragon.* 54. num. 2. & *dec.* 353. nu. 33. so. 2.
- Num. 3. *Casbill. dec.* 2. nu. 3. *Asin. in praxi iudic.* 5. 2. c. 12. nu. 16. *Mins. obs. cons.* 4. obseru. 45.
- Num. 4. *Martius dec. Senens.* 39. nu. 6. *Stail. Pacif. dec.* 75. nu. 4. *Medic. cons.* 162. nu. 29. & 37. *cons.* 85. nu. 25.
- Num. 5. vide *Sebast. Vant. in tract. de nullis. Rub. de nullis. ex def. process. ere.* nu. 96. *Musc. in prax.* 5. c. lib. 1. p. 7. *gla. con demnando* nu. 70.
- Num. 6. *Jacob. Nowell. in reg.* 13. num. 8. *Franc. de Petris festiu. lect. lib.* 2. c. 12. num. 3. *Andr. Gail. in tract. de pign. obseru.* 11 num. 3.
- Num. 7. *Menoch. de presumpt. lib.* 4. *presumpt.* 109. num. 8. & *presumpt.* 143. num. 14.
- Num. 8. & in Catalonia vidua cõfestim dicitur possidere bona viri pro dote, & argumento finè apprehensione, *Cancer. var. resolut. tom.* 1. *cap.* 9. nu. 14. ita etiam, & quilibet administrator honorum debitorum præsumitur sibi soluisse *Statil. Pacif. decis.* 87. nu. 2.
- Num. 9. ad hoc latè *Mascard. de probat. concl.* 1016. d. nu. 30. cum seq. *Surd. dec. Mantua* 291. nu. 1.
- Num. 10. non est dubium, quod creditor hypothecarius agere poterit actione personali contra debitorem, ac hypothecaria, & Saluiano interdicto

- contra bona à quocunque possessa propter suum creditum afflictum, censum, damna, expensas, & interesse ad eius electionem *Borgn. dec.* 8. num. 46. par. 4. nam, & si res aliena vendi possit, adhuc res ipsa auferri poterit per iura citata à *Gomes. var. resolut. tom.* 2. *cap.* 2. num. 8. non mirum si prius possessor conueniendus erit, & tanto magis si scienter emisisset, quia in dolo esse præsumeretur *Manent. dec.* 15. nu. 13. non ageret pro euictione sub dicto nu. 14. nisi esset res fideicommissio subiecta tunc dici poterit, vt prius agatur contra alienantem, *Grasian. dec.* 71. num. 20. nec aliter emptorem molestari posse. affirmat *Morot. Resp* 25. num. 20.
- Num. 11. adde *Balb. in tract. de presump.* 3. par. tertia partis q. 3. num. 7. *Borgnin. dec.* 2. nu. 21. p. 1.
- Num. 13. vide *Balb. d. tract. in 4. p. quarta partis q. 35. per totam.*
- Num. 14. *Manent. dec. Mantua* 58. nu. 3.
- Num. 15. ad hoc plenè *Carroc. in tracta. de excuss. bon. p. 2. q. 87.*
- Num. 16. latè *Maresc. var. resolut. lib.* 2. *cap.* 110. & optimè *Vuius in opin.* 798. num. 3.
- Num. 17. conferunt addita super in cõsil. præcedenti nu. 101.
- Num. 18. adde *Camil. de Medic. consil.* 40. nu. 61.
- Num. 19. plenè *Malignat. de retent.* q. 20. cum seq. *Alex. Trentacinq. var. resolut. lib.* 3. *titul. de pignar. resolut.* 1. col. pen. vers. secundo non procedit.

Num;

Num. 20. *nam venditor debet omni fraude, & dolo cavere, Alex. Trentacinq. uariar. resolut. lib. 3. tit. de empt. & vend. resol. 11. nu. 5.*

Num. 21. *Maresc. var. resol. lib. 2. c. 112. num. 59.*

Num. 23. *Berguin. dec. Finiz. 27. num. 5, par. 2. Ozasc. dec. 156. nu. 1. & 2. Statil. Pacif. de Saluian. interd. in sp. 3. cap. 4. num. 642. Surd. dec. 174. num. 19.*

Num. 25. *vide Lancell. de actiōtis in prefat. 2. part. cap. 4. num. 587. ubi plures citat, Ceuall. pract. quest. lib. 1. q. 127.*

Num. 26. *Vitium litigiosi ex causa necessariz alienationis nō contrahitur, latè Lancel. d. tract. 2. p. cap. 4. limis. 7.*

Num. 28. *Nepisa in consuet. catan. tit. 14. num. 3. & 4. Molfes in consuet. Neap. p. 6. q. 7. & 10. & p. 4. q. 47.*

S V M M A R I V M.

- 1 **F**ilia aduersus renuntiationem iuratum, venire non potest.
- 2 **L**esio etiam enormissima probanda est per eam allegantem.
- 3 **F**ilia ingressa Monasterium post renuntiationem, non potest dici lesa, nec allegare lesionem enormissimam contra talem renuntiationem.
- 4 **M**onasterium non potest allegare lesionem etiam enormissimam, contra renuntiationem personalem factam ante suum ingressum Monasterij.
- 5 **F**ilia monialis si renunciat hereditati paternelæ vel maternæ, aliquid sibi pro dote resignando, per inde est, ac si in totum successit suis parentibus.
- 6 **R**enuntiatio filia facta ante ingressum Monasterij uanino seruanda est, & habetur pro eius ultima voluntate.
- 7 **I**uramentum excludit lesionem etiam enormissimam, & ibi late tractatur de intellectu rex. in autenti. sacramenta puerum. C. si aduer. vendit.
- 8 **M**etus non presumitur, & contrarium dicenti incumbit onus probandi.
- 9 **M**etus in specie probari debet, taliter quod non sufficit ob aliam causam probari.
- 10 **M**etus probari debet clarissimis probationibus, non quæ ambiguis: maxime si interuenit iuramentum in contractu.
- 11 **M**etus reuerentialis non sufficit ad rescissionem contractus, & ibidem qualis metus requiratur.

ARGVMENTVM.

Renuntiatio facta per filiam ingressuram monasterio in beneficium sui patris de legitimis quas erat consecutura

ex successione patris, ac matris, tum reservatione certæ quantitatis consequendæ in beneficium Monasterij accedente iuramento in forma infirmari, an possit à dicto Monasterio afferentij talem renuntiationem sibi non afficere copiosè elucidatur.

CONSILIVM V.

DEI Optimi maximi auxilio in vocatos eiusque Virginis Mariæ. In hac causa, quæ est inter Antonium Beltram, & eius filios, aduersus monasterium S. Claræ Civitatis

Soriz ius dicti Antonij Beltram, & eius filiorum Fulciemus.

Ad quod illud in facto presupponitur, quod Leonor filia dicti Antonij Beltram, ante ingressum dicti Monasterij renuntiavit in fauorem dicti Antonij Beltram, & eius filijs legitimis, quas erat habitura ex successione dicti Antonij Beltram sui patris, & dōne Mariæ de Ribera eius matris iam defunctæ: pro summa quingentorum aureorum, & etiam pro viginti aureis annuatim soluendi: eidem donne Leonori in eius vita, auferens à se dicta Leonor omnium legitimorum auxilia, iure iurando promittens ex causa lesionis enormissimæ, seu alia veneratione nunquam ventura aduersus ipsam renuntiationem: reseruando in dicta scriptura renuntiationis in fauorem prædicti monasterij, dictos quingentos aureos & prædictos annuos redditus pro eius dote. Et post modum dicta Leonor ingressa est dictum monaste-

num; & ipsum monasterium ipsam renunciationem iure iurando confirmavit. His tamen prætermis dictum monasterium nunc agit, petendo integram legitimam dictæ donnæ Mariæ de Ribera dicens ei non præiudicare prædictam renunciationem, cuius petitio iuri aduersari, sequentia demonstrant.

Primum, quia dicta renunciatio iurata fuit, & ita aduersus eam venire non potest ex *tex. in c. quamuis pactum lib. 6. & in authen. sacramenta puberum, C. si aduer. vendit. & in l. 16. (maguer diximos) Post principium tit. 11. (De las iuras) part. 3. & in l. 6. dixiendo, vers. esso mismo tit. 19. par. 6. cum alijs suis similibus.*

Nec ex causa enormissimæ læsionis ipsa renunciatio subverti potest, vt constat ex sequentibus.

Primo quia à dicto monasterio non est probata prædicta læsio enormissima (si quidem in toto hoc processu non constat de bonis dictorum Antonii Beltram, & donnæ Mariæ de Ribera) quod necessarium erat, vt in *l. quotiens §. qui dolo, ff. de probat. & in l. nam et postea, §. si minor ff. de iur. iuran. & in l. verum, §. si enim non restituetur, & in §. sciendum in princip. ff. de minorib. & est ad idem, glos. in l. 1. in verb. potest in fine, C. si minor se maio. dixit. & de iure regio est ad idem *tex. notabilis in l. 2. tit. 19. part. 6. & in d. l. 6. in fine eod. tit. & part. *tex.* etiam singularis ad idem in l. 3. tit. 25. part. 3. & in l. 16. medio tit. 11. par. 4. sunt, & aliæ concordantiæ de quibus Card. Paul. Paris. *consil.* 96. in præsentia causa num. 67 cum sequent. lib. 1. & per modernos in l. 2. C. de rescind. vendi. & alibi sæpè traditur.**

Secundum, quia non potest læsio enormissima considerari, ex quod Leonor dotē dari consuetam referuauit dicto monasterio ꝑ scilicet dictos quingentos aureos, & dictos aureos annuos, immò & maiorem dotem sibi referuauit, vt de se notoriè constat, & ob id non debet dici læsa ex ipsa renunciatione, vta enim est iure commu. ex *l. fin. C. de integ. restit. & in l. 1. C. si aduer. donat. & in l. cum plures, §. fin. ff. de administr. tuto. & idem disponit *tex.* notabilis in d. l. 6. vers. E aun diximos tit. 19. par. 6. facit ad idem *tex.* in l. verum, §. sciendum ff. de minoribus, & est ad idem glos. in l. si frater tuus in verb. nec contra in princip. C. de filijs famil. mino. cum alijs, & in proprijs terminis sic notabiliter consuluit *Dec. in consil.* 31. & pro tenui facultate mea *col. fin. vers. ultimo non obstat*, vbi notanter dicit, quòd si antequam monaste-*

rium ingrediatur, suas legitimas renunciabit pro certa pecuniæ quantitate, pro dote ipsius monasterii dari solita, quod non potest dici eam læsam fuisse, nec potest contradicere ipsam renunciationem siquidem in monasterio in quo est ingressa, paupertatem profiteatur, nihil quæ ipsa monialis sit habitura, ex *tex. in cap. cum ad monasterium de stat. monacho.* itaque ipsa mulier non potest dici læsa, ad quòd & allegat *Anton. de Butr. in cap. in presentia de probat. & Imol. in l. Lutus in 2. ff. de hered. instituen. & faciunt rationes posita, per Signor. de Homo de in consil. 148. in quest. num. 2.* Præterea nec ꝑ respectu monasterij læsio considerabilis est secundum *Dec. in d. consil. col. fin. vers. nec etiã siquidem illa mulier iure permittente dispo suit ante ingressum de suis bonis.* Item, & quia monasterium non potest aliquem inducere ad religionem spelucris, ex *tex. in cap. constitut. 2. C. q. 3. & facit *tex.* in cap. non satis de simonia, quod præcipuè ipse *Dec.* admittit, si ipsa renunciatio facta fuerit in fauorem venientium ab intestato, vt in præsentia confecta fuit eorum fauore, ex trad. in *l. Lutus, §. 1. ff. de leg. 2. & per Bald. & alios in l. frater, C. qui testamen. face. po. & in proprijs terminis idem quòd *Dec.* tenet consuluit *Aym. Craue. in consil.* 160. in hac causa, num. 1. & singulariter idem tenet dominus *Did. Couarr. in repet. cap. quamuis pactum de pact. lib. 6. in §. 2. 3. partis relationis num. 5.* eandem etiam opinionem tenet dominus *Ferdinandus Menchaca* vir magnæ virtutis & scientiæ in suo tractatu de resolutione successio num *lib. 2. prima partis, §. 18. num. 116. & melius nu. 130.* vbi ait in consuetudine seruari, & quòd si casus accideret, dicit quòd ita consuleret, & iudicaret. Immo ex quo dicta Leonor contenta fuit dictis quingentis aureis, & dictis annuis redditibus ꝑ per inde habenda est, ac si successisset in omnibus bonis ei debitis ex successione suorum parentum vt tenet *DD. in l. qui superstitis, ff. de acquir. hered. & Bald. in l. pactum, C. de collat. colu. 2. vers. secundo quaro, & inibi *Dec.* num. 18. vers. prædicta conclusio cum alijs de quibus idem *Dec.* in *consil.* 181. satis nota *co. 3. vers. 2. responderi potest, & Card. Paul. Paris. in consil.* 69. dominus *Ambrosius numer. 70. lib. 3.****

Quæ & instruuntur, quia prædicta renunciatio ꝑ est quædam dispositio præambula ante ingressum monasterii, consuetata fieri à volentibus religionem ingredi, & est vltima voluntas ingredientium religionem: quæ omnino seruanda est, prout ipse ingressurus

monasterium disposuerit ex *tex. notabili in authent. de monachis, §. illud quòque decernimus colla. 1. cuius tex. meminit Aeb. in c. presentia de probat. co. 4. ver. vlti. nota. post Barr. in authent. si qua mulier col. 3. 4. vers. hęc opinio non videtur, cum sequentibus, C. de sac. sanct. Eccl. ex quo *tex. iuncta, l. 1. ff. de milita. testamen. omnes DD. concludunt in dict. authent. si qua mulier præsertim, Bar. col. 4. vers. aut sit testamentum, quod ingrediens monasterium potest ad libitum disponere de suis bonis, etiam citra legis solemnitate & latissime idem firmat Dec. in dicto capitulo in presentia, de probat. columna 31. vers. extra glos. de probat. & ibi etiam notanter August. Ferron. num. 55. ad quod facit bonus *tex. in d. authent. si qua mulier, C. de sacro. sanct. Eccl. & in cap. si qua mulier 19. q. fin. & in cap. quia ingredientibus ead. cau. & q. & in l. 17. tit. 1. par. 6. cum alijs.***

Verum & iusticeret, ut dicit Leonor, & dictum monasterium teneantur obseruare prædictam renunciationem ex quo iuramentum fuit confirmata, quod quidem iuramentum tollit enormem, atque etiam enormissimam lesionem, ex *tex. in authent. sacramenta puberum, C. si aduers. venditio, & illic communiter Doctores præsertim Iason. num. 43. cum sequentib. vbi plures alios idem tenentes citat, & idem adnotant moderni in repeti d. cap. quamuis pactum de pact. lib. 6. & DD. etiam maxime Aret. in l. qui superstitis col. 6. vers. adde etiam ff. de acquirend. heredita. & præter alios idem notanter consuluit Alex. in cons. 42. super præmissis, colam. pen. libro 1. vbi affirmat hanc esse communem opinionem, idem & consuluit Soccin. Jun. in cons. 67. 1. presentis num. 22. lib. 2. & Card. Paul. Paris. in cons. 96. in presenti causa. nu. 66. libro 1. & hanc opinionem tenent plures alij DD. quos in hoc primo libro citauimus in cons. 3. num. 20. vers. quim, & plerique tenuerunt, quæ sententia maxime ex eo procedit in legitima patris viuentis, quia non erat dictæ Leonori quæsitæ, sed quærenda, & poterat ipsa prius obire quàm eius pater, & similiter eius pater viuens potuisset bona sua consummere, & de eis ad libitum disponere: quò in casu ferè omnes tenentes *tex. in d. authent. sacramenta puberum, non procedere extante enormissima lesione, concludunt id non procedere in renunciatione legitime patris viuentis etiam data enormissima lesione, sed quòd in eo casu locum habebit dispositio tex. in d. authent. sacramenta puberum, ut in proprijs terminis considerat Paulus Castren. in cons. 174. contra superius consultata col. 2. num. 3. vers. nec obstat c. quamuis**

lib. 1. & idem latè profecquitur, Io. Anton. Rube. in cons. 12. visis, & diligenter n. 7. & 12 & idem etiam consuluit Car. Paul. Paris. in cons. 26. pacti n. 1. idud nu. 81. cū seq. lib. 3. & Ay. Crau. in cons. 114. Ioanna filia nu. 13. cū sequent. & Carol. Moline. in cons. 55. viso, & considerato n. 7. & 8. lib. 1. quibus conueniunt tradita per Soccin. Jun. in cons. 50. viso elegantiissimo n. 3. cum primis sequent. lib. 2.

Nec rescindenda est prædicta renunciatio ratione metus, si quidè præter hoc quòd sine metu facta est præsumitur dari est argumentum l. merito cum sua materia. ff. pro soc. & in expresso ita tenet Innoc. in c. causam matrimonij col. 1. vers. sic habet ratione de offic. deleg. & Bald. in cons. 62. facta super quibus num. 1. lib. 1. & idem tenet idem Bald. in l. interpositas col. 1. vers. item nota. C. de transact. & late idem consiluit Dec. in cons. 489. in casu occurrenti nu. 6. & Ioan. Baptist. Plot. in repet. l. si quando. C. unde vi. in tract. quem fecit super illam l. de in litem iurano. §. 3. nu. 13. cum alijs de quibus Aym. Crauet. & si in alia materia loquatur in cons. 293. ardua admodum col. pen. in fin. & in cons. 115. nobilit. Gulielmus nu. 19. & hoc satis probatur in l. quotiens, §. qui dolo. ff. de probat. & in l. 27. tit. 1. par. 6. in verbis (Si le fuere probado) & ita nullus metus probatus est, qui probari debet in specie factus est ratione prædictæ renunciationis: nonquè ob aliam causam sufficere probari ex *tex. in l. interpositas. Cod. de transact. quem ibi ad hoc Bald. adnotat colun. 1. vers. unde non sufficit & idem tenet ita l. e. de Affict. in d. d. 246. quidam maritus num. 3. & Iason. in consil. 72. in causa num. 1. vers. præterea ut pulchre lib. 1. & latè idem consuluit Aym. Crauet. in d. cons. 293. num. 12. vers. quinto considero post medium, & Ioan. de Neuzza. in cons. 47. credendum planem. num. 4. & 5. & præter eos idè prius tenuit Innocent. qui notabiliter in hoc proposito loquitur in cap. cum locum de sponsalibus colun. 1. vers. vel eoa sio. & idem Innocent. in cap. accedens de conuersio. coniugato. & Innocent. refert & sequitur Petr. Rebuff. in 2. thomo constitutionum gallica in tractatu de rescissione contractus glos. 22. nu. 4. licet ibi numer. 5. dicat quòd prædicta doctrina, & si sit subtilis, & pulchra non seruetur in Regno Franciæ, & in hoc refert etiam, & sequitur Petr. de Auendan. in suo dictionario in verb. fuerit co. fin. vers. semper tamen quorum opinio confirmantur ex notabili doctrina Cardinal. in clementin. si futiosus de homicid. colun. 2. vers. secundo quæro vbi notanter dicit, quòd licet probetur quem habere dilucida interualla, & non*

& non semper esse furiosum, quod nisi specialiter probetur, quod tempore contractus erat sane mentis, quod non valet talis contractus, ad quod ibi refert plura in proposito videnda, & idem tenet *Ancharan. in cons. 5. pro parte nobilis colun. 2. vers. & si dicatur, cum sequent. & eos refert, & sequitur Ias. in cons. 178. in causa matrimoniali, nu. 1. vers. nec obstat, & in vers. 4. facit lib. 2. qui metas*

† constare necesse est compertissimis probationibus, nonque ambiguis, ex *tex. in l. fin. C. de probationib. cum aliis; & facit ad idem tex. in d. l. 27. tit. 1. par. 6. & dicit Martin. Regault. in suo tractatu nuncupato speculum iudicum num. 8. constitutus in 2. volu. tractatum diuersorum DD. charta mibi 302. colun. 3. allegando Bartol. in loco de quo ibi meminit, quod metus luce clarius probari debet, cuius dictum precipue in casu nostro obtinet, ex quo predicta renunciatio fuit iurata: quo in casu maior probatio metus requiritur, quam si in eadem iuramentum non interuenisset, ut est singularis Doctrina *Abb. in cap. cum dilectus colun. penul. vers. sed contra hoc oppono, quod met. cau. quem refert & sequitur Curt. Iun. in d. l. interpositas, C. de transact. num. 9. quae & coadiuantur ex his, quae diximus in hoc primo thomy. cons. 3. num. 57. vers. nec ratione metus per totam cum sequentibus, & infra dicemus in hoc cons. 5. nu. 11.**

† Nec reuerentialis metus sufficit, ut est DD. non minus sententia in l. 1. §. que honorande ff. quer. rer. act. non datur, & tradunt late *Pelin. & Doctor. in d. cap. causam matrimonij, num. 3. per totum de offic. delegat. ad quod est optimus textus in cap. cum inter de elect. cum alijs quae passim per DD. traduntur.*

Qui n & ipse metus reuerentialis adiunctus enormissimae lesioni, iustum non infert metum, ut eleganter consuluit *Alexander in cons. 83. viso processu, colun. 2. numer. 8. & 9. lib. 6. cum alijs de quibus Aym. Cravett. in d. cons. 114. Ioanna filia, numer. 1. cum sequentibus post Iason. in consil. 3. circa primum num. 6. vers. istis non obstantibus, lib. 1. & haec est communis opinio secundum *Curtium Iunior. in consil. 77. liede in**

*praesenti num. 154. lib. 1. eandem etiam dicit communem sententiam Cardinal. Paulus Paris. in dicto consil. 26. pactum istud nu. 67. lib. 3. & Roderic. Suarez in allegatione 24. utrum reuerentia patris co. 4. vers. alij fuerunt opinione, & sic tenendum est quid quid in contrarium voluerunt, Paul. Castrens. & alij in d. l. interpositas, & per *Moder. in d. cap. causam matrimonij, & in cap. 1. de offic. deleg.**

Nec quilibet metus est sufficiens, sed mortis cruciatus ve corporis, seu similis necesse est, ut probatur in d. l. interpositas. C. de transact. & ibi notat *Bald. & communiter alij col. 1. vers. unde non sufficit, ad quod est optimus text. in cap. verum de iur. iurand. & in cap. cum dilectus, ubi est bona glos. in verb. mortis, quod met. cau. & tex. in l. metum in princip. ff. eod. titul. & in l. continet. ff. eod. tit. & in l. metum, C. eod. tit. & illic Doctores, & de iure regio est ad idem textus in l. 7. vers. oero si tit. 33. par. 7. & in l. 56. in princip. titul. 5 par. 5. & ibi *Gregor. Lup. ad idem est optimus tex. in i. 15. titul. 2. part. 4. & tex. in l. fin. in finalibus ver bis titul. 4. part. 5. quae expresse declarat, qualis metus sufficiens sit quod maxime procedit, cum dicta renunciatio fuerit iurata: in quo casu maior exigitur probatio metus, ut in hoc met. consilio dictum est num. 10. & id constat ex tex. in d. cap. cum dilectus de his queui met. cau. fin. & illic *Abb. col. penulti. & est idem bonus tex. in cap. ad aures eodem titul. & ibi adnotat Ancharan. in fine cum alijs de quibus Curt. Iun. in dicta l. interpositas, C. de transact. nu. 9.***

Ex quibus evidenter constat de iure dicti Antonij Beltram, & eius filiorum, & in eorum fauorem esse pronuntiandum, & ita demum pronuntiandum est per Regios Auditores Regiae Cancellariae huius Pinciani oppidi, Marcus Salon de Pace Doctor legum Burgen. nuncupatus. Et quid autem in renunciatione monialis sit hodie necessarium, ut teneat, videre debes Sacrum Concilium Tridentinum sub Pio Quarto in 25. sessione in titul. de regularibus, & monialibus cap. 6.

A D D I T I O.

Nvm. 1. vide *Seras. in tract. de priuil. iur. in priuil. 63. num. 3. Gratian. cap. 576. num. 17.*

Sed datur absolutio ad cautelam *Consil. Theod. in alleg. 36. num. 10.*

Num. 2. *Mascard. de probat. conclus. 963. num. 1.*

Num. 3. ad hoc videas *Cancer. var. resol. tom. 3. cap. 15. num. 213. cum sequen. & qualiter fieri debeat ista renunciatio plene Consil. Pascal. de iur. patr. potest. p. 1 cap. 3. nu. 95. & seq.*

Num. 4. adde in terminis *Consil. Theod. d. alleg. 36. nu. 23.*

Num. 5. adde quod ista renunciatio habet vim ultimæ voluntatis *Consil. Pasg. vbi supra num. 99. & propterea renunciatio ad instar. mortis, facit renunciantem, quo ad bona renunciata non extare, Theod. alleg. 1. nu. 16.*

Num. 7. *Cenall. pract. quæst. in quæst. 115. Cberi. inser. com. opin. lib. 4. tit. de re scin. vend. num. 46. Ozase. decis. 40. num. 2.*

Num. 8. conferunt addita super *consil. 3.*

num. 51. & alleganti incumbit onus probandi *Mascard. de probat. conclus. 1056. num. 1.*

Num. 9. addas *Annam. singul. 141. Masc. vbi supra num. 12.*

Num. 10. adde *Mascard. d. conclus. 1056. num. 14.*

Num. 11. vide Addita in *consil. 3. nu. 53.* Conferunt etiam huic consilio discussa per *Reg. Rouis. in consil. 42. lib. 1.* vbi de consimili altercatione agit, nē pē de muliere dotata ob ingressum religionis iuxta Monasterij qualitatem, si dicatur læsa, & quid si renunciauerit cum consensu eiusdem Monasterij excludatur à successione fratrum, in quorum beneficium renunciatum fuerat, qui absque liberis decesserant, ita vt Monasterium agendo admitti possit, & quid fuerit decisum ostendit in *consil. 43. & melius consil. 44* cuius memor est præclarissimus I. C. *Joan. Baptista de Thoro in suo fertili Compend. decis. Regni p. 2. verb. Soror Monaca, & verbo renunciatio.*

S V M M A R I V M.

- 1 **M**atrimonium non probatur per depositiones matris & sororis pretendentis matrimonium.
- 2 Matrimonium probari debet per testes omnino exceptione maioris.
- 3 Falsitatis suspitio sufficit, ut nulla fides detur instrumento.
- 4 Matrimonium sicut non potest contrahere constitutus in extremis, cum est furiosus, ita & eodem modo habens eius mandatū at id speciale, non potest contrahere tempore quo mandans est furiosus cum pluribus sequentibus.
- 5 Mandatum sicut morte mandantis reuocatur, ita & reuocatur superueniente furore mandantis, & ibi late tractatur, quando reualidetur tale mandatum.
- 6 Voluntas non sufficit, quod de ea constet, nisi adsit tempore quo actus fit.
- 7 Matrimonium presumitur contractum tempore furoris, & contrarium dicenti incumbit onus probandi.
- 8 Procurator constitutus ad contrahendum matrimonium, non potest illud contrahere, post reuocationem talis mandati, & si ad eius notitiam reuocatio talis nō perueniat, & ibi late tractatur materia tex. in *casu de procur. lib. 6.*
- 9 Matrimonium contracti prohibetur cum muliere, cum quā alter frater prius copulans habuit; taliter quod dicitur ex inde ortū fuisse impedimentum dirimens matrimonium contrahendum.
- 10 Filius non efficitur legitimus per subsequens matrimonium, quando non est habitus ex concubina in domo retenta.
- 11 Filius non legitimitur per subsequens matrimonium contractum in ultimo vite exitu, ad

tu ad exclusionem substitutorum ubi late de eius ratione, & de materia tex. in cap. ante est vis, qui fil. sint legit. cum sequentibus.

- 12 Filius non legitimatur per subsequens matrimonium quando vnus ex parentibus natus erat ex nobili prosapia, alter vero erat ignobilis.
- 13 Filius non legitimatur per subsequens matrimonium, in preiudicium alterius filij legitimi primogeniti, cui pertinent bona maioratus, & ibi etiam late tractatur, an legitimatio retrotrahatur.

ARGVMENTVM.

Filia nata ex matrimonio contracto, per procuratorem, & probato per testes familiares, quod verè contrahi non poterat ob impedimentum publicæ Iustitiæ, ac alijs causis, & si in articulo mortis ad legitimationem ipsius fuerit eff. Qualiter contractum, ita quod ipsa admitti possit ad maioratû excluso substituto, diffusè disputatur.

CONSILIVM VI.

Quino petito auxilio, quia latissime Domini aduocati scripserunt in fauorem donni Petri de Arellano, aduersus donnam Constantiam de Arellano: ideo breuiter fundatur sententiam esse ferendam pro dicto dono Petro de Arellano,

Primo, quia dicta donna Constantia non est filia legitima & naturalis, si quidem Maria de Cisneros eius mater non contraxerit matrimonium cum donno Ioanne Ramirez de Arellano, vt singulariter fundatum est per dictos dominos aduocatos, quod etiam notoriè constat, quia de ipso matrimonio tantum ꝑ mater & soror dictæ Mariæ deponunt, quæ ideo non probant: si quidem nobilitate diuicijs, quæ & alijs dictus D. Ioannes dictam Mariam præcedat, vt in cap. super eo in 2. ubi bona glos. in verb. super eo. de testib. cuius tex. memores sunt DD. in locis statim citandis. Immo ex quo ipse D. Ioannes dictam Mariam carnaliter cognouisse aduersarij deponunt, hoc satis est, vt prædictæ mulieres testes esse non possint: cum præmaxima iniuria affici dicantur (vt

de se appare:) & constat ex tex. in l. 1. 2. & 3. ff. de liberali cau. & in l. lex Cornelia Sillud, ff. de iur. tradit Bartol. in l. vt vin. co. p. vers. querit glos. ff. de iust. & iur. & licent testes in propria causa: quod dici non debet ex iuribus notissimis, ita in proprijs terminis notabiliter contuluit Dec. in cons. 310. vifis diligenter num. 1. col. 1. per totam, & idem Dec. in cons. 133. viso processu col. 2. vers. 3. considerandum est, & Barb. in cons. 53. illud offeram in medium co. 14. vers. & si quispiam opponit li. 1. & Cardi. Paul. Paris. in cons. 55. attingam nu. 35. cum sequentib. & præcedentib. lib. 4. quibus accedant tradita per Alexand. in cons. 150. in causa & lite co. 4. vers. cupio nunc secundum testam. cum duobus vers. sequentib. lib. 5. & quæ Soccin. consuluit cons. 17. supradicta col. 3. num. 10. vers. præterea ex alio lib. 1. quod & obtinet secundû eos, & si complures concurrant testes, quia dicunt, quod in causa matrimoniali testes requiruntur, quod sint ꝑ omni exceptione maiores ex tex. notabili in cap. 1. & ibi glos. in verb. maio. de consangu. & affinita. & satis probatur in d. cap. super eo. de testib. cum alijs de quibus singulariter Paul. Paris. in d. cons. 55. num. 19. lib. 4. & in cons. 51. considerato num. 53. & 54. eodem lib. 4. post late traditis per Barb. in d. cons. 53. col. 3. vers. tertio pramitto cum plurib. sequentib. lib. 1. & in cons. 45. scribitur bellissime col. 2. vers. capio primum cum pluribus sequentib. lib. 1.

Verum nec ipsum matrimonium probatur ex eo quod dicta donna Constantia ait, quod Franciscus Martinez dicti D. Ioannis mandato tempore mortis dicti D. Ioannis, cum ea pro dicto D. Ioanne matrimonium contraxit.

Tum quia, vt dicti domini aduocati plerisque modis probant ipsum mandatum falsum est, ad quam falsitatem probandam sufficit ꝑ suspicio falsitatis: maxime ad hoc vt tale instrumentum non probeat, nec ei aliqua fides detur, præsertim cû ciuilitè agatur ex tex. notabili in l. iubemus, C. de probationibus, quæ passim à Doctoribus ad hoc notatur, præsertim à Dominic. de Sancto Gemia in cap. in memoriam 19. dist. col. fin. ver. 1. quia suspitio, & Hostien. in sua summa in tit. de crimine falsi §. qualis probatio num. 6. vers. Verum in questione falsi, & Bald. in l. veritas colum. 1. vers. nota in verbo defraudit, C. de fideicom. & idem Bald. in cons. 444. ad euidenciam. nu. 3. lib. 1. & Alberi. in l. scriptura col. 1. vers. item querit, & in versic. de quo miror. C. de fide instrum. vbi notatè dicit, quod priuilegio habenti suspicionem de falso, non est standum, & illius tex. ad hoc etiam

etiam meminit *Alex. in conf. 77. in causa ac-*
cusationis col. penul. vers. sextum iudicium, &
in vers. corroboratur predicta lib. 1. & sin-
gulariter Dec. in cap. porrecta col. 2. vers. ser-
uio illud confir. util. vel inutil. & Aymon.
Crauet. in consil. 28. assertum testamentum,
num. 9. & in consil. 134. scriptum. 26. &
Anton. Natta in consil. 313. num. 14. lib.
2. post Gomet. in tractatu de breuibus num. 5.
& Francisc. de Rip. in cap. 2. de rescript. num.
35. & 36. & alibi sæpè traditur quorum
opinio satis probatur in d. cap. porrecta, &
est ad hoc bonus tex. in l. 111. tit. 18. par. 3.
& in l. 44. cod. tit. & par.

Tum etiam, quia testamētum in quo da-
 tur dictum mandatum non est solemne, vt
 ex pluribus suadent dicti donni inconsu-
 lentes.

Tum quia, tempore quo dictum matrimo-
 nium dicitur contractum prætextu dicti
 mandati, dictus D. Ioannes non erat sanæ
 mentis, vt est probatum: sed erat semimor-
 tuus, in extremisquæ constitutus. Vnde cum
 tempore illo dictus D. Ioannes principalis
 non poterat contrahere matrimonium cum
 prædicta Maria qui nõ habebat consensum,
 & erat mente captus, vt in *cap. dilectus de*
sponsalib. & in cap. nequæ furiosus 32. q. 7.
& tex. in l. 6. in princip. & in fine tit. 2. par.
4. & facit tex. in l. nec codicillos, C. de codicil.
& in l. si ei qui. furiosus. ff. de iur. codicill.
& in l. furiosi, ff. de regul. iur. cum alijs de qui
bus Alex. in consil. 54. ad quesitum. col. 2. lib.
1. eadem ratione dicimus, quod eius procu-
 4 *rator nullo modo ꝑ eius nomine matrimo-*
 nium contrahere potuit cum dicta Maria:
 si quidem non possit plus mandatarius quã
 mandans, ex *tex. in l. si hominem. ff. manda. &*
in l. aliud est uendere, d. absurdum ff. de reg.
iur. & in l. in omnibus officijs, d. non debeo. ff.
cod. tit. & in l. debitor in fine ff. de pigno. act.
& ex regul. nemo plus iuris, ff. de regul. iur.
cum alijs. Item & quia, iure Doctoris reso-
 luto, acceptoris diruitur ius *l. lex uelligali.*
ff. de pignorib. cum suis uulgatis, quæ, & sua-
 dentur ex *tex. notabili in l. qui seruum. ff. de*
acqui. heredita. vbi probatur, ibidemquæ
Bart. col. 1. vers. nota sicut morte, & Paul.
Castren. co. 1. in princip. & in vers. ult. nota,
& Imol. col. 1. vers. nota quod sicut, & in vers.
 hic autem ad hoc illum *tex. ponderant, &*
 5 *notant, quod sicut mandatum ꝑ mortem,*
 reuocatur, eodem modo reuocatur interue-
 niente furore domini: seu si mente captus
 efficiatur, & inibi etiam *Aret. colun. 1. & 2.*
vers. primo nota, & in vers. aliquando man-
 datum dicit, quod ad hoc vt extinguatur
 mandatum, non est necesse reuocationem,

expressam in esse, sed satis esse, priorem vo-
 luntatem extingui, vt quia mandans est iu-
 dicio probatus, & ibi etiam idem Areti. di-
 cit aliud singulare in nostro proposito refe-
 rendo *Bald. & modernos inibi, quod etiam*
 si talis furiosus ad sanam mentem redeat,
 quod etiam tunc non reuoualidatur man-
 datum nisi per nouam voluntatem superue-
 nientem, item notabiliter tenet ibi *Aretin.*
col. 1. vers. tertio nota, quod ibi tenet per tex.
ibi & per tex. in l. qui ex liberis, d. testamento
ff. de bono. posse. secund. tabul. & præter cum
 facit ad idem bonus *tex. in cap. sicut in pri-*
 mo, & ibi notat *Anton. de Eut. per totum de*
regularib. quibus accedant notabiliter tra-
 dita per *Dominum Didac. Couarru. super*
quarto libro decretalium cap. 4. & 2. partis
num. 11. & 12. charta mihi 42. col. 1. Vnde
 confestim sequitur aliud singulare, quod in
 proposito aduertit *Paul. Castrens. confide-*
rat in d. l. qui seruum col. 1. vers. ultimo nota,
 non sufficere de voluntate conitare nisi ta-
 6 *lis ꝑ voluntas adsit tempore quo actus fit,*
 & vt ibi notat, est inibi argumentum, quod
 si quis ad suam rem vendendam, nuntium
 constituat, & antequam nuntius ad empro-
 rem perueniat, dominus furiosus fiat, quod
 eius mandato ipsa venditio celebrari non
 potest: si quidem eius non durauerit volun-
 tas, tempore actum conficiendi, citat quæ
 ad hoc *glos. in l. 1. C. de contrahen. empr. qui-*
 bus etiam congruit quæ *Bald. tradit in l. 1.*
co. pen. vers. pone quod procurator, C. de sent.
& int. loeu. omni. iudi. & text. notabilis in l. si
quis alicui. ff. de acquiren. heredita. & text.
in l. si. §. 1. C. de administra. tuto. quibus, &
 accedant singulariter tradita per *Ias. in l. pa-*
tre furioso, ff. de bis qui sunt sui, uel alien. iur.
num. 5. vbi ex pluribus concludit, quod ma-
 7 *trimonium ꝑ præsumitur contractum tem-*
 pore furoris, ad hoc vt matrimonium pro
 nullo declaretur: & dicit etiam ibi quod cõ-
 trarium dicenti incumbit onus probandi, &
 ait quod hæc est veritas, & communis opi-
 nio ad quod facit *tex. in d. l. 6. in fine tit. 2.*
par. 4.

Confirmantur omnia supradicta ex *tex.*
notabili in cap. fin. vers. sane de procuratori-
 8 *bus lib. 6. vbi disponitur procuratorem ꝑ cõ-*
 stitutum ad matrimonium contrahendum,
 non posse matrimonium contrahere post
 mandatum reuocatum, & si reuocatio ipsa
 ad notitiam procuratoris non perueniat, cu-
 ius ratio est, vt ex eodem *tex. constat in his*
uerb. (Cum illius consensus defecerit, sine
 quo firmitatem habere nequiuit) Itaque il-
 le *tex. clarissimè probat, quod tempore*
 quo procurator matrimonium contraxerit,
 man-

mandans habeat facultatem illud matrimo-
nium contrahendi quem *tex. in dicto vers.*
fane inibi Dominic. col. 1. vers. & nota bene
tex. ad hoc perpendit, quod non extinguit,
quod mandati reuocatio perueniat in noti-
tiam procuratoris, cum tempore actus a pro-
curator gestu, domini verus consensus pro
forma exigatur, quod etiam inibi *Philipp.*
Franc. aduertit. col. 2. vers. in glos. in verb. cō-
traxerit, & in vers. in glos. in verb. reuocatus
& illum tex. dicit singularem Felin. in rub. de
sponsalib. num. 6. vers. septimo gesta & idem
Felin. in cap. ex parte decani num. 10. de re-
scrip. & Couarr. cap. 4. 2. partis lib. 4. decre-
talium num. 9. His & accedat Paul. Castren.
sententia in l. fin. col. 1. vers. item matrimo-
nio, C. si quis alie. vel sibi, vbi tenet, quod si
alterius nomine eiusque mandato a procura-
tore matrimonium contrahatur, quod tale
matrimonium non proficitur ex procura-
toris consensu, sed domini, quod etiam cō-
firmatur, quia iuris est, quod matrimoniū
habet vires a consensu: idest contrahen-
tiam simul sensu, *capitul. sua nos e. cum lo-*
eam de sponsalib. l. nuptias, ff. de regul. iur. c.
sufficiat cap. omnis res 27. q. 2. cap. ex publi-
no, vbi glos. in verb. consumatum, de conuer-
sio coniug. & est ad idem tex. in l. 4. in prin-
cip. tit. 1. par. 4. & ob id consensus ipse simul-
taneus esse debet: & si ex interuallo præsta-
tur, probari necessum est, quod primo con-
sentiens in eodem steterit consensu, vt tra-
ditur in prædictis locis, & vtrouique *Ioan.*
Andr. sunt & alie concordantie de quibus
Cardin. Paul. Paris. in conf. 55. attingam nu.
14. cum sequentib. lib. 4. vbi singulariter lo-
quitur & balde notanter, plures decisiones
canonum, & Doctorum referendo, viden-
das in hoc nostro proposito, & per *Ioann. de*
Neuizan. in conf. 46. pro iūa puella n. 34. &
37. & facit tex. in cap. licet de sponsa duo:
Quæ & confirmatur ex traditis per *Hostien.*
in sua summa tit. de sponsalib. S. qualiter cō-
trahantur cor. 2. vers. vbi vero, & in vers. &
contra puella, (post DD. in d. cap. fin. de pro-
curator. lib. 6.) vbi notanter dicit quod ver-
ba illa quæ procurator pro alio matrimo-
nium contrahens subiungere debet, debet
esse huiusmodi, nempe, talis dominus te sa-
lutat, mandat quæ tibi, quod ipse me inter-
cedente, & ibi nunciant, te in suam accipit,
& in te prout in uxorem consentit, & idem
late ponit dominus *Didac. Couarr. super 4.*
lib. decreta. in cap. 42. partis num. 8. cum se-
quent. ita quæ hie Doctores tenent procura-
torem tempore contractus matrimonij di-
ctorum dominum suum illi matrimonio as-
sentire, quod quidem menta capus facere

non potest, quibus etiam accedat, quod *Bon-*
ifac. tenet in clement. 1. col. 8. num. 70. vs
lite penden. dicens quod in casu dicti cap. fin.
de procuratorib. lib. 6. vbi probatur matrimo-
nium posse per procuratorem contrahi
quod tunc ipse procurator nudum præbet
ministerium: quia verba omnia in personā
domini sui concipit, & vt pica ad organum
habetur, estque vox domini mittētis ipsum,
& idem quod *Bonifac. tenet Dominic. in d.*
cap. fin. de procurat. lib. 6. in princip. col. 1.
vers. glos. secunda, & idem ante eos tenuit
Specul. in tit. de procuratore. S. ut autem, col-
lum. 3. vers. & nota quod large, quæ quidem
verba si dominus fuerit mente captus, seu
furiosus, locum quidem non habent. His &
consonat optimus *tex. in l. unica, S. ne autem*
vers. fia vero talis in verbis. ducere & xore C.
de caduc. sollen. quem Bald. inibi ad hoc notat
col. 4. vers. de inde nota, & substantia matrimo-
nii contracti a procuratore, fundatur in
domini persona, non vero in procuratoris
persona, & si procuratoris fiat loquela cui
sententia, & *Corn. inibi consentit, prope finē,*
in vers. sibi uxorem ducere num. 9. & satis cla-
re idem con. Fat. ex Bartol. in l. qui bona si de,
S. si alieno, col. 2. vers. sed quid si iurat, ff. de
damno in fact. & ita non potest fieri funda-
mentum in persona domini dementis.

Quo ad aliud dubium a dominis confu-
sentibus iure munitum, dicimus, quod & si
prædicta non obtinerent, vt obtinent: quod
tamen ex dicto matrimonio a dicto procura-
tore celebrato, non est effecta legitima
dicta donna Constantia ad succedendum,
in bonis maioribus, super quibus hæc lis
versatur, & hoc ex sequentibus.

Primo, quia, vt late fundatum est per cō-
sules, dicta Maria de Cisneros fuit prius
carnaliter cognita (antequā a dicto donno
Ioanne de Arellano) ab alio eius fratre, vn-
de impedimentum ortum fuit dictum ma-
trimonium dirimens vt in *cap. non debet de*
consangu. & affinit. & est tex. in l. 2. Paren-
tesco. tit. 2. par. 4. & in l. 5. titul. 6. par. 4. cum
alijs. Et vt ex matrimonio subsequente pro-
les legitimetur, matrimonium firmum esse
debet & legitimum ex *tex. in cap. tanta est*
nis, qui. fil. sint legit. & in S. fin. instit. de nup.
& in l. cum quis in princip. & in Lauper, C.
de naturalib. libe. & est ad idem optimus tex.
6. part. titul. 13. l. 8. & 4. part. titul. 15. l. 2.
sunt & alie concordantie de quibus *Soccin.*
iun. in conf. 31. thema prædicto, num. 43. lib.
2. & Anton. Gomez. in l. 9. tauri num. 56.
quibus accedant tradita per *Ioan. Pala. Rubi.*
in repe. cap. per uestras. de donat. int. iur. &
xor. 5. 7. num. 4. & 5. vers. facit etiam.

Secundo prædicta constant ex alio, quia nec exequenti matrimonio filius efficitur legitimus, quando filius non est habitus 10 ¶ ex concubina in domo retenta, ut in cap. per tna, de probat. & ibi Ancharan. num. 1. & 2. refert Oltrad. consuluisse, talem filium non legitimari per subsequens matrimoniū, & huic sententiæ accedit Bartol. in l. concubinam, in princip. ff. de concub. & Bald. in cōf. 206. casus talis. nu. 1. & 6. lib. 3. & Curt. in. in cōf. 136. quidam vassallus, col. 3. num. 9. & Anton. Rosel. in suo tractatu de legitimatione, in rubri. de causa materiali legitimationis, num. 45 & 45. constitutus in 6. volumine tractatum diuersorum DD. char. mihi 265. col. 1. & alibi sæpe traditur, & quando dicta donna Constantia fuit concepta, ut probatum est, dictus donnus Ioannes non habeat in domo sua in concubinam prædictam Mariam de Cisneros.

Tertio dicta donna Constantia non potuit legitimari ex dicto matrimonio, ad successionem dicti maioricatus, quia non potest quis legitimari ¶ ex matrimonio contractu in ultimo vitæ spiritu, ad exclusionem substituti, nec tunc obtinet legitimatio ipsa aduersus talem substitutum: cum tale matrimonium dicatur contractum in fraudem substituti, ex tex. in d. cap. tanta est uis, & in propriis terminis ita dicit Angel. in dicta l. nuper, col. 1. vers. tu vero dicas, C. de naturalib. libe. ubi etiam est ad hoc bonus text. in verbis. Spe tollendæ sobolis. Idem & tenet ipse Angel. in l. sed & questum col. 1. ver. & per hoc dici potest, ff. de libe. & posthu. & Ant. Rosel. in d. tractatu de legitimatione in dicta rub. de causa materiali legitimationis, num. 41. in fine, & idem singulariter tenet Barba. in cap. in presentia de probat. col. 24. vers. item in quantum iste tex. per totum, ubi ad hoc allegat tex. notabilem in l. filie meæ emancipata & egre. ff. solut. matri. & ibi ait etiam Barba. se consuluisse infinitis vicibus secundum illam doctrinam Angel. in d. l. nuper, & idem tenet & idem Barba. in cōf. 68. circa hanc dubitationem; col. penul. vers. præterea adduco elegans & Perregrinum dictum Ang. lib. 2. & Præposit. in d. cap. tanta col. 5. in 2. q. in fine, & singulariter et Dec. in cōf. 399. conclusionem plenè col. fin. num. 9. in fine, & Carol. Ruin. in consil. 211. prima nu. 7. cum sequentib. lib. 1. ubi plura notabilia refert in nostro proposito, & late etiam idem fundat, & tenet Anton. Gomez. in d. l. 9. tau. num. 58. & Gregor. Lup. in l. 1. Legitimo filio titul. 13. De los hijos legitimos part. 4. in verb. se casa con ella col. 1. post medianam, & alibi sæpe Doctores tradunt,

dolus enim vnus alteri nocere non debet l. eleganter, §. 1. ff. de dol. cum alijs de quibus Bartol. in l. fin. col. 2. vrs. secundo habes ff. si quis aliq. testa. prohibue. Et cum in fraudem substituti matrimonium sit contractum, de ea quæ coustet, nullus dubitat de prædicta sententia, & tantum DD. contendunt an ipsa fraus constet ex ipso matrimonio contracto tempore mortis: nec ne. Et licet Ias. in d. l. sed & questum num. 11. & Alexan. in l. si quis posthumos in princip. col. 2. versic. posset tamen limitatio. ff. de libe. & posthu. & Ioan. Franc. de R. p. in l. ex factio, §. si quis rogatus in 2. ff. ad trebell. num. 48. & Anton. Gom. in d. l. 19. tauri num. 59. negatiuam partem scilicet tenent tamen contraria sententia verior est, & ipsam comperiri fraudem ex matrimonio mortis tempore contracto: præfertim cum tunc non sublit spes sobolis procreandæ, & hæc est magis communis Doctorum sententia, quam tenent Angel. in d. l. nuper, & iuem Angel. in d. l. sed & questum & Præposit. in d. cap. tanta, & Dec. & Carol. Ruin. in prædictis locis post Barba. ubi supra, & idem tenet Bald. in d. cap. in presentia col. 7. vrs. quid si quis ingrediur, & idem Bald. in audent. nisi rogati col. fi. vers. quero quid si rogatus, C. ad trebell. & ibi Alberic. col. fin. vers. item quarit glos. & Specul. in tit. de statu monachorum col. fin. ad finem vers. porro si in morte, & singulariter idem tenet Anto. de But. in cap. sicut nouis in primo per totum de regularib. quam sententiam optime probat tex. in cap. 2. de renunciat. lib. 6. in verbis. (Dummodo de præmissa fraude appareat saltem per aliquas probabiles coniecturas, ut quia dictæ renunciacionis tempore, is qui præuendam, vel dignitatem pinguiorem habebat, infirmitate grauidet inebatur.) Et facit ad idem in l. omnes, §. lucius, ff. de his qua in fraud. credito. & in l. post contractum, ff. de donationibus, & in l. data opera, C. qui accusa. non po. & in l. 3. tit. 10. p. 7. & in l. 2. tit. 4. p. 5. cum alijs suis vulg. Et vltra supra dicta considerandum, est in hac specie, dictum donnum Ioannem 12 descendere ex illustri profapia ¶ at dicta Maria de Cisneros descendit ex ignobili genere, & ex parentibus obscuris generis: quo in casu filij non legitimantur per subsequens matrimonium ex tex. notabili in auten. quibus mod. natural. effi. legit. §. si quis vero, vers. sit igitur licentia, & ibi est glos. singularis in uerbo permittimus colla. 6. & imbi etiam in expressu notat Angel. in §. sed & aliud, col. 1. versic. in textu ibi neque dignam, ubi citat Bartol. & Francisc. de Pisis, & Angel. Amel. & Vgo Pello, quibus ad

stipu-

stipulatur Præposi. in cap. per venerabilem, S. quod autem qui fil. sint legiti. col. 7. vers. secundus modus est, & melius idem Præposi. in d. cap. tanta est vis eod. titul. col. penultim. vers. aduerte quod ad hoc est bonus tex. & ibi Bald. in authent. si quis, col. 1. vers. in tex. ibi poterat, C. de naturalibus lib. & Bartol. in d. l. in concubinato colum. 1. ver. nota ex eo. & clarius idem Bartol. in l. concubinam in finalib. verbis, ff. de concubi. cuius meminit Bald. illi consentiens in dicto cons. 206. numer. 6. vers. quid dicemus, & in ver. & si legitimantur lib. 1. & idē, Bald. in cap. illud colum. fin. ver. item nota unum mirabile. de presumption. & Bartol. Cepol. in cautela 304. incipien. debet scire, & singulariter idem consuluit Curt. Iun. in d. cons. 136. quidem vassallus, col. 4. num. 9. & 11. & insigne Soccin. iun. in cons. 52. me minime fuisse, num. 2. lib. 1. vbi & ait, quod hec est communis opinio, & quod cum in specie non habeat contradictorem ab ea nephas esset recedere in iudicando, & hanc sententiam notanter prosequitur Hispanus noster Io. Lup. à Pala Rub. in repet. c. per vestras de don. int. vir. & axo. S. 7. col. 2. & 3. n. 4. & melius n. 8. per totum quibus accedant tradita per Luc. de Pen. in l. si cohabitatis. col. 2. ver. circa primum, & in vers. ut scias, C. de cohabitatis. lib. 12. vbi & dicit, quod concubinarus proprie est circa personas impares, puta virū magnæ, mulierē verò inferioris conditionis, & ad supradicta est optimus tex. in l. si. tit. 14. par. 4. in qua lege prædictæ conclusioni videtur ratio assignari in hunc modum ibi (Ca non seria guisada cosa. que la sangre delos nobles, fuesse embargada. ni ayuntada a tan viles mugeres.) Et facit tex. notabilis in l. super, C. de questionib. & alia iura quæ allegat Io. Lup. de Pal. Rub. in repet. d. c. per vestras, S. 7. n. 8. in si. ad hoc quod indignū est, ut lordidæ proles splendidis natalibus audeant subrogari, & dicit notāter Barba. in cons. 46. scripsit præclare, col. si. ver. & iud. tio meo, lib. 2. quod nobiles abhorrent contrahere matrimonium, cum mechanicis & vilibus personis & hinc etiā dicit Bal. in l. nec filium ad finem, C. de secund. nupt. & si nobilis cōtrahat matrimonium cum plebea, perdit nobilitatē, & eum refert Chassene. in suo cathologo gloria mundi 8 par. in consideratione, 21. col. 2. vers. aduerte tñ faciunt tradita per Pal. Rub. in d. S. 7. n. 4. & 5. Et ex his non est mirū, si & his rationibus, & sententiis tēperetur. Præsertim quia sacri canones leges imitari non dedignantur, ut in c. 1. de noui ope. nun-

cia. cum similibus. Vel saltem dicunt Curt. Iun. & Carol. Ruin. in dictis consilijs. quod in terris laicorum, in quibus sunt sita prædicta bona maioricatus, sunt seruanda prædicta iura, quia cum lex ciuiliis principaliter super matrimonio non disponat, sed ex causa iusta lucrum auferat, debent obseruari, & custodiri in terris laicorum Iſm Iſo. And. in c. cum secundum, col. 2. de heret. lib. 6. & singulariter idem dicit Angel. in cons. 29. exthematē tria eliciuntur dubia col. 3. vers. dico quod super ipso iure succedendi, & in vers. concludo ergo, & tradunt moderni in c. 1. de sponsalib. & alibi sepe. Et ideo Carol. Ruin. consuluit in d. cons. 211. col. 3. n. 6. per totum lib. 1. quod lex ciuiliis auferens successionem genitis ex nuptiis contractis à nobile cum ignobili, minimè improbatur: quia tendit ad totius familiæ de decorem euitandum, ex pluribus ibi ab eo traditis. Nec sequitur Cur. Iun. excogitante in dicto consil. 52. nu. 2. 3. & 4. lib. 1. valet matrimonium de iure canonico contractum inter nobile, & humilem mulierem, igitur ex tali matrimonio legitimantur filii ad succedendum, & prædicta omnia pro vtraquē parte late prosequitur Phannu. de Phannu. in suo tractatu de lucro dotis, in verbo per mostem n. 32. 33. cum sequen. pag. mibi 92.

Deniq; & dici potest, dictam legitimacionem ex dicto matrimonio non esse factam, quia agitur in præſenti ad excludendum dictum Donnum Petrum de Orellano, primo natum à successione dicti maioricatus: siquidem filius nō legitimeretur sequenti matrimonio ad auferendum bona maioricatus ab altero legitimo primo nato: cū in legitime nato prius concurrant ambo vincula, scilicet naturale, & ciuile, ex quibus duobus succendi quæritur, ita in proprijs terminis nostris tenet Ioan. And. in regul. sine culpa. de regul. iur. lib. 6. col. 11. vers. in contrarium, & sequen. præsertim in col. 13. vers. ad solutionem questionis, vbi ait; ita tenuisse Bartol. Brix. & Tancred. & alios antiquiores, ibi ab eo allegatos (dicens eos esse solemnissimos Doctores) quod ibi tenet Ioan. And. ex tex. in cap. si pro te. & in c. quāuis. de rescript. lib. 6. & in cap. si apostolicę. de præb. eod. li. 6. & facit tex. cum sua materia in l. vobes. S. hoc sermone. ff. de verb. significa. & in l. quotiens. C. de rei vendica. idem & in proprijs terminis tenet Alberic. in l. cum quis C. de naturalibus libe. columna 5. vers. sed an ex tempore natiuitatis, & ibi idem tenet Ioan. Fab. num. 4. post Barr. in l. cum decem. S. n. vers.

uerf. secundo inducit, ff. de solutionib. & Anchar. in d. cap. tanta col. 3. num. 12. ad finem qui fil. sint legit. & idem tenet idem Anchar. in conf. 427. circa primum quæsitum. col. 2. uerf. item non uidetur esse intentio, & Preposit. in cap. per uenerabilem, §. quod autē col. 2. uerf. & ex his infertur ad quætionem qui fil. sint legit. & idem tenet Iacob. Butricarius in l. quotiens. C. de rei uendic. col. 1. uerf. & sunt hæc in argumentum, & inibi etiam idem tenent Bal. col. 1. uerf. & hæc faciunt ad quætionem, & Ias. num. 40. in princip. & in uerf. addo quod ista ubi dicit hanc esse communem opinionem eandem dicit esse communem sententiam Alex. in l. gallus, §. & quid si tantum col. 9. uer. & hoc facit ad quætionem, & ibi Claudi. dicit ita communiter teneri. col. 6. uerf. & hoc infertur, ff. de liber. & posthu. & secundum hanc opinionem cōsuluic Alexand. in conf. 5. attentis narratis num. 5. lib. 7. & in conf. 25. circa primum dubium col. 2. uer. adducit etiam lib. 1. & Io. Andr. refert, & sequitur additionator Paul. Castrens. in l. maximum uitium, C. de libe. præteri. uel ex heredit. col. 2. in additione incipien. quia primogenitus. idem etiam tenet Soccin iun. qui plures alios refert in consil. 52. memini me fuisse num. 6. & 7. lib. 1. & in consil. 95. quia presentis num. 32. lib. 3. et Guiller. Benedic. in repet. cap. Rainuntius de testam. in uerb. in eodem testamento relinquens num. 202. et Felin. in cap. fin. num. 11. uer. sub ista declaratione de constitu. & hæc est communis opinio secundum Martin. Laudem. in tra-

ctat. de primogenitura q. 32. per totam, & idem nouissime tenet dominus Gregor. Lup. in l. 1. titul. 13. par. 4. in uerb. se case con ella col. 2. uer. nota tamen quod primogenitus, et Anton. Gomez. in l. 9. Tanti num. 64. et 65. et Ferd. Mencha. de successio. progr. lib. 1. §. 2. num. 89. quibus in locis prædicti Doctores communiter concludunt, hoc in casu talem legitimationem, non retrotrahi ad tempus natiuitatis filij legitimated cum sit in præiudicium filij, qui uerè legitimus est, ex pluribus inibi per eos adductis. Quæ sententia, & obtinet, licet dictus Petrus de Orellano substitutus transuersalis sit, (ut non est, sed filius legitimus eius de cuius matrimonio agitur,) ut palam constat ex prædictis Doctoribus, præsertim ex Anchar. in d. conf. 427. col. 2. uerf. item non uidetur fuisse intentio, et Alexan. in conf. 67. considerat. s. his col. 3. uerf. pro hoc etiam specialiter, et sequē. et in col. uerf. uer. ad idem adduco lib. 1. et ex DD. antiquioribus in d. l. quotiens, Cod. de rei uendic. & quanto magis cum in præsentis, nõ agatur de succedendo dicto domino Ioanni de Orellano, nec de eius successione, sed tantum tractatur de successione cōsistentis maioritatem, scilicet primi fundatoris, ut in l. coheredi §. cum filij, ff. de uulga. et pupil. substitu. et in l. unum ex familia in princip. ff. de leg. 2. cum aliis suis similibus.

Ex quibus luce clarius constat de iusticia dicti donni Petri de Orellano, & ita fuit postea pronunciatum.

Doctor Burgen. Salon de Pace.

A D D I T I O.

Num. 1. uide Mascard. de probat. conclus. 1023. numer. 23. & seq. Gratian. cap. 849. num. 12. & 14.

Et quando ista probatio admittatur, Grat. discep. forens. cap. 849. numer. 12. & 14.

Num. 2. Mascard. de probat. conclus. 1023. numer. 3. & 4. Gratian. capit. 137. num. 15.

Num. 3. Mascard. de probat. concl. 139. num. 5.

Num. 4. an matrimonium in articulo mortis contrahi possit, uide Actium in tract. de infirmit. par. 2. litt. M. uerf. matrimonium, Maureus dec. lituan. pri. num. 250. latissime Polid. Ripa in tract.

de actis in mortis art. cap. 2. per totum ita nec cum furioso, & mente capto contrahi potest, late Pius des. 222. nu. 7. & seq.

Num. 5. Mascard. de prob. cōcl. 1016. nu. 6. Mantie. de casis. & ambig. lib. 7. titul. 22. num. 33. & ibi num. 45. & 46. docet de causa superueniente si reuocatum censetur primum mandatum.

Num. 6. licet consensus præsumatur in actu quem uerò similiter absque eo quis non exercuisset, Mascard. concl. 417. num. 3. nihilominus uideatur, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 34. num. 1. & consequenter furiosus, qui habet dilucida interualla præsumitur

- mitur gessisse actum eo tempore, quo cessauit furor, & contrarium asserenti incumbit onus probandi, *Mascard. de probat. concl. 824. nu. 17.*
- Num. 7. adde *Vezi. inter commun. opin. lib. 5. titul. de repud. numer. 9. ubi alior citat.*
- Num 8. ad le *Cened. in collect. Iur. canon. super sexto decret. Collect. 3. nu. 3.*
Sicuti non potest contrahi cum furore illius, quam prius carnaliter cognouit *Viuius dec. 272. nu. 11.*
- Num. 10. adde *Veufner. decis. 4. num. 15. lib. 1. Alex. Trentacing. var. resol. lib. 1. tit. de legitim. resol. 1. num. 5. Viuius opin. 315. num. 9. & in dec. 519. num. 7. Gratian. cap. 613. num. 10. cum seq. Intrigl. dec. Sicil. 3. nu. 61.*
- Num. 11. regulariter matrimonium contractum in extremo vitæ articulo cū concubina liberos facit legitimos, *Veufner. ubi supra num. 26. Ripa ubi supra num. 4. & an ad exclusionem*

- substitutoꝝ ultra *Ripam Sarnient. select. interp. lib. 1. cap. 6. num. 8. consil. de Giorg alleg. 22. nu. 14.*
- Num. 12. *Alex. Trentacing. var. resol. lib. 1. tit. de legitimat. res. 1. nu. 4.*
- Num. 13. de hoc latius per *Pheb. dec. lusit. 97. num. 9. par. 1.*
An autem ad feuda legitimatus admittatur latè *Viuius d. dec. 519. Hieron Leo dec. Valent. 93. nu. 17. Anna. in rubr. de Vaxal. dec. etat. nu. 432. Borgn. dec. 32. nu. 8. par. 3. Intrigl. dec. Sicil. 15. num. 52. ubi declarat Conf. Theod. alle. 50. num. 9. & 10. Anton. Gabr. in suis cõcl. tit. de legitimat. conc. 1. per totam, & sic in præiudicium substituti matrimonium contractum in articulo mortis nõ operatur effectum in legitimatione, *Sarnient select. interp. lib. 1. cap. 6. num. 8. Ripa ibi num. 4. & latius Consil. de Georg. allegat. 22. numer. 14. & sequent.**

S V M M A R I V M.

1 Causa testati facit cessare causam intestati. 2 Testium rationes considerandę sunt. 3 Testes de dementia seu furore deponentes, debent redere rationem sui dicti, alias non probant. 4 Testes de sana mente deponentes, præferuntur testibus de furore deponentibus. 5 Rei probatio in pari causa, præfertur probationi actoris. 6 Furiosus quis debet probari tempore contractus, alias non sufficit. 7 Testamentum libere existimandum est fuisse confectum, non quę metu nec illicitis persuasionibus. 8 Metus testatoris excluditur per eius spontaneam subscriptionem. 9 Metus testatoris cessat ex presentia iudicis, seu ex presentia consanguineorum testatoris. 10 Metus claris probationibus debet probari. 11 Testari quem prohibitum quomodo probetur, & quę requirantur. 12 Testes de metu deponentes, qualiter, & quando præferantur.	13 Voluntas testatoris probatur ex his, quę testator dixit extra testamentum. 14 Testatorem an liceat suadere persuasionibus leuibus, blanditijsque verbis ad testandum. 15 Testamentum potest fieri ad interrogationē tabellionis: & quando, & nu. 16. 16 Titulus de his qui sibi ascrib. in testamento non procedit in testamento nuncupatiuo coram testibus confecto. 17 Testamentum in dubio pronuncianum est, firmum, & alidumque esse. 18 Positionibus respondens, quando sit periurus, & imbi latè de intellectu l. 12. in fine in ordine iudiciario de Madrid in pragmaticis antiquis, quę habetur lib. 4. nouę recopil. tit. 7. l. 2. in fin. cum pluribus numeris sequent. vsque in finem consil. 19 Periurij pœna non habet locum, nisi extant dolo. 20 Periurij pœna cessat ex iusta causa. 21 Periurium non præsumitur. 22 Quęlibet causa etiam iniusta excusat a dolo cum sequentibus. 24 Lex pœnalis extendi non debet.

ARGVMENTVM.

Tractatura de validitate testamenti facti beneficium alicuius, seu inualiditate prætextu, quod erat mente captus, tempore quo illud consecerat, non tamen plene probatum ex parte succedere volentis ab intestato, neque de vi, aut metu illato ab institutis.

CONSILIVM VH.

In iuno auxilio postulato. In causa quæ vertitur inter Franciscum Marauer, & Didacū de Vdobrio, contra capitaneum Ioannem de Auedagno, super bonis D. Ioannis de

Luna iam defuncti, breuiter constabit de iustitia dictorum Francisci Marauer, & Didaci de Vdobrio.

Et illud ante omnia præmittimus, dictū D. Ioannem de Luna in eius testamento dictum Franciscum hæredem instituisse, & dicto Didaco de Vdobrio legata aliqua reliquisse, de cuius testamenti solemnitate nulum dubium est, & id constat ex testibus in hac lite productis: quo extante ꝑ cessat causa intestati prætexta à dicto Ioanne de Auedagno, ex *tex. in l. quando potest, ff. de acquir. heredita. & in l. quando, ff. de regul. iur. bonus tex. in l. 1. tit. 13. par. 6. & in l. 3. & in l. 5. eod. tit. l. 13. part. 6. cum alijs suis similibus.*

Et totum hoc consilium in duobus tantum consistit.

Primo, an dictus D. Ioannes de Luna fuerit mente captus tempore quo confecit dictum testamentum.

Secundo, an ipse D. Ioannes de Luna reuocauerit prædictum testamentum per eum confectum in fauorem dictorum Francisci Marauer, & Didaci de Vdobrio.

Et quo ad primum dicimus, nullam demeritiam esse probatam. Nec de ipsa dementia constat testibus contrarijs, & eorum rationes sat comperiunt, ipsos testes non concludere: quæ testium ꝑ rationes sunt consideranda, vt in *l. solam, C. de testibus*, et ibi notant DD. et est *tex. in l. 3. S. tu magis scire potest, ff. eod. tit. l. et facit tex. in l. cum pater, S. dulcissimis, ff. de leg. 2. & in cap. ex literis de probationibus, cum alijsq. in expresso tra-*

dit Bald. in l. conuenticulam col. 4. vers. modo venio ad testes, & in vers. item multo fortius, C. de episc. & cleri.

Præterea, testes de furore seu dementia, deponentes non probant ꝑ nisi assignent rationem sui dicti, vt in terminis tenet Bald. in *d. l. solam col. 2. vers. sed quando tale. & in vers. idem si testis ad quod ibi allegat Innocent. in cap. cum causam de testibus idem, etiam tenet ipsemet Bald. in l. furiosum, col. 1. vers. est autem difficile, C. de testament. & Ang. Aret. in S. præterea, col. fin. vers. secundo casu istius, quib. non est permi. face. testa. & Dec. in cons. 448. vis tota nu. 32. & Mayneri. in l. furiosi num. 4 in fine. ff. de regul. iur. & singulariter idem tenet Iason. in cons. 2. in themate præsupposito num. 7. lib. 1. vbi notanter consuluit, quod testes de furore deponentes debent assignare rationem sui dicti, etiam si de ea non sint, interrogati ad quod ibi allegat Bald. & Alberi. in l. nec codicillos, C. de codicil. & Ias. in dict. cons. 2. num. 7. refert Bald. in S. item furiosi institui. quib. non est permi. & face. testamen. concludentem, quod non sufficeret si testis in assignatione rationis diceret, scio quod est furiosus vel non sanæ mentis, quia vidi eum prohibentem lapides, vel vidi eum loqui inania verba, quia dicit, quod talis testis non probaret, nisi diceret, quod vidit eum talia facere, more insanorum, quia etiam sani talia faciunt, & idem tradit Bohe. decis. 33. num. 77. in fin. & præter eos hoc facit constat ex *Bart. in tract. testium in cap. quod incipit opposita prudentia col. 1. post principium, & quod testes teneantur redere rationem, etiam non interrogati quando deponunt, de furore est communis opinio secundum Socin. in cons. 42. in casu restitutionis num. 4. cum sequentib. lib. 1.**

Præterea, testes dictorum Francisci Marauer, & Didaci de Vdobrio, quia deponunt ꝑ de sana mente testatoris, præferuntur testibus de furore seu dementia, de demeritijs: siquidem de re verifimiliori deponant, atque de re iuri communi consona: cum quis sanæ mentis præsumatur, vt in *d. l. nec codicillos, C. de codicil. quo in loco DD. dicunt, præsertim Bar. col. 1. vers. dicendum, est ergo, quod ille, qui dicit aliquem esse sanæ mentis, habet præiudicium iuris pro se, scilicet, quod quis sit sanæ mentis, ad quod est *tex. notabilis in l. 2. vers. E otrosi dextimos que quando alguno. Cum sequenti tit. l. 14. par. 3. & tex. in cap. fin. vers. nos causam, & in vers. si vero de successione. ab intesta. & facit tex. in cap. indicas 3. q. 9. & ibi gloss. in verb. ostenderis, sunt & aliz concordantiz**

tia, de quibus, *Dec. in cons. 489. in casu occurrenti num. 13. & plenius idem Dec. in cons. 448. vis tota. num. 9. cum sequentibus.* & quod testes de sana mente deponentes preferantur, tradunt etiam *DD. in cap. fin. de successione ab intesta. maxime Abb. col. fin. vers. quid autem si una pars,* ubi dicit, magis esse standum testibus de sana mente deponentibus, quam contrarium deponentibus, & idem tenet *Cardin. in clement. 1. de homic. col. 2. vers. secundo quaro, & Corn. in cons. 217. licet videatur, col. pen. ver. & magis ostenditur lib. 2. & Dec. in d. cons. 448. n. 10. cum sequentibus.* & singulariter *Ias. idem consuluit in cons. 2. in themate presupposito col. 4. num. 8. lib. 1.* dicens magis esse standum duobus testibus de sana mente deponentibus, quam mille testibus deponentibus de furore, seu infania, idem & consuluit idem *Ias. in cons. 178. in causa matrimoniali, nu. 1. vers. secundo confirmatur, & iu vers. tertio quod magis lib. 2. post Dec. in dicto consil. 448. num. 10. & Boer. in dec. 23. & quo ad primam questionem cum pluribus sequentibus, & Thom. Grama. in decis. 73. venerabilis Antonius num. 21. cum sequentibus, & Cardin. Paul. Paris. in cons. 88. viso processu. num. 20. & 22. cum sequentibus, & presedentibus lib. 3.* Et quanto magis hec conclusio in presenti casu vera est, cum predictus Franciscus Marauer ¶ sit reus, quare in pari causa eius probatio est preponenda, ex *tex. notabili in cap. ex literis de probat. & ibi Abb. col. 2. vers. nota magnum esse commodum, & sequentibus. & ibi Felin. num. 5.* ad quod est optima glos. in cap. clerici in verb. aliqui. 81. distin. quam glos. allegant ad hoc *Abb. & Felin. in d. cap. ex literis, & idem Abb. in cap. ex tenore. col. 2. vers. nota unum modum cum sequentibus. de testib. & alibi saepe traditur.* Immo & modicus excessus in probatione actoris, & in eius testibus, non tollit reo beneficium absolutionis, secundum *Abb. in d. cap. ex literis col. 2. vers. & nota quod reus de probationibus.* Præter hoc, quod non sufficit in genere, quem furiosum probari, vel non sanæ mentis esse, sed requiritur ¶ in specie probari, quod tempore celebrati contractus, seu instrumenti, erat furiosus, seu non sanæ mentis, & secundum hanc opinionem *Cardinal. consuluit, ut ipsemet affirmat in d. clement. 1. de homicid. col. 1. vers. secunda quæro in fine. & Anchar. iu cons. 5. pro parte nobilis col. 2. vers. & si dicatur, cum sequentibus. & eos refert & sequitur plures alios citans Iason. in d. cons. 178. num. 1. & facit ad idem glos. notabilis in d. c. si. de success. ab intest. in ver.*

compo tem, de quo latius supra diximus in cons. 5. nu. 9.

7 Quò ad secundum, constanter etiam dicimus, dictum testamentum non dirui ratione metus, nam liberè confectum ¶ estimandum est; non autem ex metu, vi, aut illicitis persuasionibus predictorum Francisci Marauer, & Didaci de Vdobrio ex *tex. in l. merito cum sua materia ff. pro socio, ad quod est tex. notabilis in proposito, in l. fin. C. si quis aliq. testa. prohib. & ibi notat Bal. col. si. vers. sed nunquid, & tex. in l. fin. ff. eod. tit. & in l. 3. quado filio, Tit. 1. Delos desheredamientos. Libro 3. fori leg. cum alijs de quibus in proposito Guiller. Benedict. in repet. cap. Raynutius de testamen. in verb. condidit do. secundo num. 35. post Corn. in consil. 77. viso dicto themate col. 5. vers. non obstant adducta in contrarium lib. 4. & Abundè *Dec. in cons. 489. in casu occurrenti num. 6. ubi tenet ex d. l. fin. minime esse censendum falsis causis, vi, seu iniustis suasionibus, testatorem compulsam ad aliquem instituentem, & sat constat ex tex. in l. quotiens, §. qui dolo, ff. de probationibus. & in l. 27. tit. 1. part. 6. præter hoc, quod plerisque testibus est probatum, dictum testamentum spontè esse confectum, & dictum Franciscum Marauer esse hæredem institutum, propter ingentia seruitia sibi à dicto Francisco exhibita.**

8 Et ad dictum metum abijciendum, & nõ modicè confert, factam esse subscriptionem ¶ à dicto testatore in dicto testamento, & alia similia interuenisse, ex *tex. notabili in l. emptor, §. lucius ubi Bar. col. 1. vers. secundo nota, ff. de pact. & probatur in l. si ego, §. docti ff. de iur. doti. cum alijs de quibus in proposito, Soccin. Iun. in cons. 77. licet in presenti num. 7. cum sequentibus lib. 1. post Alexan. in cons. 147. ponderatis his col. 1. ver. ad hoc ostendendum, cum sequentibus lib. 2. & melius per Aym. Crauet. qui singulariter loquitur in nostris terminis in consil. 25. dubia plura col. 3. num. 12. quibus accedat, quæ *Bald. dicit in l. fraudem in princ. col. 2. vers. in tex. probatur, ff. de testam. mili.**

9 Præterea dicimus, ex eo non interuenisse aliquem metum, quod Iudices loci fuerunt ¶ presentes confectioni predicti testamenti, quod iudex facere debet etiam non requisitus ad id, ex *tex. in l. currens, ff. de testibus, & ibi DD. & id notat Guiller. Benedict. in d. cap. Raynutius in verb. condidit in 2. nu. 24. & Segur. in repet. l. 1. §. si uir uxori col. 48. ver. item adde ff. de acquir. possess. & in expresso, quod in hoc casu cesset metus, probat*

bat, *tex. vbi DD. in l. 1. C. de præd. curial. lib. 10.* & idem probatur in *l. transactionem*, & in *l. interpositas*, vbi expresse *DD. C. de transact. & DD. in l. pacta nouissima, C. de pact. cum alijs de quibus Ias. in §. quadrupli. num. 63. ver. in prædictis tamen instit. de act. onib. & Feli. in cap. causam matrimonij num. 6. de offic. deleg. & Aym. Crauet. in consil. 114. Ioanna filia, num. 2. & in consil. 253. ex corde num. 4. & alibi sæpe, & hoc probatur in *l. 4. tit. 5. par. 5.* idem enim in hac specie operatur iudicis præsentia, sicuti amicorum, & consanguineorum assistentia, secundum *Bart. in l. frater à fratre, col. 15. vers. tertio quæro, ff. de condi. indebi. cum alijs de quibus meminit Ias. in d. l. transactionem num. 1. vers. secundo ex hac lege nota*, & tradit idem *Bart. in l. si in princip. col. 1. vers. nota quodd in Vrbe Romana*, & in *vers. item nota, ff. quod met. cau.* & dicit singulariter idem *Bartol. in l. fin. col. 2. vers. quæro quæ coactio in fine, ff. si quis aliq. testa. prohib.* quod omnis præsumptio metus illati in testatorem, seu disponentem, cessat ex præsentia consanguineorum ex *d. l. transactionem*, & idem dicit *Bald. in l. civili. col. 2. vers. tamen ad tollendam, C. si quis aliq. testa. prohib.* igitur idem est, quando iudex est præsens tempore confectiois testamenti per suprascripta.*

10 Quæ omnia & confirmantur, quia ipse metus erat probandus veris, & claris ꝑ probationibus, non ambiguis, ex *l. fin. C. de probat. & in l. metum, C. quod met. cau.* & est optimus *tex. in l. 29. tit. 1. par. 6.* quæ & disponitur, necessum esse probari, quod vis testanti ita illata fuit, quod testator ex ea testari non potuit, idem, & probat *tex. in l. 3. tit. 9. lib. 3. fori leg. & per totum titulum, C. & ff. si quis aliq. testa. prohibu.* & hoc etiã notantèr in nostris terminis considerat *Cardin. Paris. in cons. 97. quærela. numer. 67. lib. 3.*

11 Cæterum, & vt probetur ꝑ quem testari prohibitum, duo sunt necesse probanda; Primum, quod testator testari volebat. Secundum, quod testari est prohibitus, vt in *l. 1. ff. si quis aliq. testa. prohibu.* & ibi *DD. & Bart. etiam in l. fin. ff. cod. tit. col. 2. vers. quæro qualiter*, & *Bald. in l. civili. C. cod. tit. col. penul. vers. sed quæro qualiter probabitur*, & *Guiller. Benedic. in repet. c. Raynætius de testa. in verb. testamentum lo primo num. 23. cum alijs de quibus Card. Paris. in cons. 67. quærela num. 34. cum sequentib. lib. 3. post Soccin. qui notabiliter loquitur in hoc proposito in cons. 105. viso processu,*

num. 2. cum sequentibus lib. 3. Imò & erat necessarius metus mortis, seu cruciatus corporis, aliufq. metus, qui caderet in constantem vnum, vel saltem talis metus, qui officio iudicis restitutionem induceret *l. 1. §. quæ oneranda, ff. quar. rer. act. non detur*, & in propriis terminis sic adnotat *Bart. in d. l. fin. ff. si quis aliq. testa. prohibu. col. 2. vers. quæro quæ coactio*, & *Bald. in d. l. civili. C. eodem tit. col. 2. vers. quæro quæ coactio.* & idem consuluit *Corneus in cons. 150. circa præsentem, col. fin. vers. tum etiam lib. 2. & Roderic. Suarez in allegatone 1. col. 15. ver. accedat prædictis*, & *Card. Paul. Paris. in d. cons. 67. quærela. num. 41. lib. 3.*

12 Et licet testes de metu deponentes ꝑ præferendi videantur secundum *Innoc. in cap. super hoc de renuncia.* & idem tenent plures alij *DD. in plurisque locis*, tamen hoc temperandum est, nisi testes de spontanea voluntate deponentes, aliquid deponant, ex quo lex præsumat metum non interuenisse, nempe, si ipsi testes tractent de præsentia iudicis, seu de præsentia amicorum, secundum *Angel. in l. fin. ff. quod met. cau. col. 1. vers. in tex. ibi apertissimas*, & in *vers. illud credo verum, quem refert & sequitur Iason. in d. l. interpositas, C. de transact. num. 5. vers. limitata istam Doctrinam*, & *Boer. in decis. 100. præsuppono, num. 6. & Ioan. de Neuzan. in cons. 46. pro ista puella num. 28. Bernard. Diaz. de Luco in suis regul. & falten. in regula 470. testibus duobus, col. 1. vers. limitata nisi testes.*

Verum & prædictum metum ex eo non constituisse probatur, quia dictus testator ante dictum testamentum sepius dixit, se instituturum hæredem dictum Franciscum.

13 Marauer. ꝑ si quidem de voluntate testatoris constare dicatur ex his, quæ ipse testator extra testamentum dixerit, ex *textu notabili in l. quotiens, §. primo, ff. de hereditibus instituen.* vbi ait hoc est bonus *tex.* nam ibi testator extra testamentum dixit se velle instituere talem hæredem in quadrante, deinde in testamento scripsit semissem pro quadrante, dicit *ibi tex.* quod cum mens testatoris ex dictis extra testamentum esset de quadrante, quod solum erit hæres in quadrante, qui *tex.* loquitur in fortioribus terminis: quia si hoc est, quando vnum apparet disponentem voluisse extra testamentum, & aliud contrarium reperitur scriptum, à fortiori in nostro casu idem dicendum est, vbi idem scribitur in testamento: quod dictus D. Ioannes de Luna dixit extra testamentum, & illius *text.* ad hoc commen-

dar

dat Bartol. in l. moribus, in princip. columna septima vers. quero ex quibus, & columna 8. vers. dixi primo, ff. de vulga. & pupil. sub-
 stitu. & ibi Alex. in d. col. 10. vers. item in quantum, & eundem tex. ad hoc commen-
 dāt DD. in l. precibus C. de impub. & al. sub-
 stit. ut. maxime Bald. col. 3. ver. 6 oppono, &
 in ver. circa primum, & scribentes l. semper
 in stipulationibus, ff. de regul. iuris, ad quod
 facit tex. in l. quonia desideria, C. de naturalib.
 liber. vbi ait tex. volūcates, & desideria mo-
 rientiū ex voluntate viuientium colligen-
 das, & facit tex. in l. si seruus pluvium, s. fin.
 ff. de leg. 1. & in l. licet Imperator, cum sua
 materia, ff. eodem tit. sunt & alia concordā-
 tia de quibus in nostro proposito Corneus
 in consil. 239. columna penult. lib. 2. & Soc-
 rin in consil. 37. viso testamento num. 5. vers.
 1. & num. 7. vers. praterea conr agatur lib.
 3. & Laurent. Calca. in consil. 8. in causa pē-
 dente col. 4. vers. ad cognoscendum, & Ludo-
 nic. de Gozadin. in consil. 98. in hac causa nu-
 mer. 9. vbi, & dicit, quōd tunc haberi de-
 bet, ac si verba quæ testator dixit extra tes-
 tamentum essent posita in scriptura ipsius
 testamenti.

Nec ad tem pertinet, & si probatum esset,
 dictum Franciscum Marauer & Didacum,
 4 de Vdobrio ad dictum testamentum † cō-
 ficiendum suasionibus leuibus, blandisque
 verbis suasisse dictum testatorem, vt dictum
 Franciscum hāredem institueret, vt constat
 in l. fin. C. si quis aliq. testa. prohib. & in l.
 fin. ff. eodem titul. 1. & in d. l. 27. post mediū
 titul. 1. par. 6. cum alijs de quibus Montalt.
 in d. l. 3. titul. 1. lib. 3. fori leg. in verb. por-
 ruego. Vbi plura iura familia ad hoc allegat
 in proposito videnda, & per Dec. in d. consil.
 489. in casu occurrenti num. 7. & Ioan. Lup.
 de Pala. Rub. in repet. rub. de donat. inter.
 vir. & vxor. §. 80. alias 81. num. 11. & Ber-
 nard. Diaz de Luc. in suis regul. & fallen.
 in regul. 498. incip. vxori & Nicol. Bellon.
 in consil. 79. num. 10. & per Card. Paris. in d.
 consil. 67. querela num. 47. cum sequentibus
 lib. 3; & hinc dicit Bald. in d. l. civili col. fin.
 vers. sed nunquid omnis, quod qui se hāredē
 institui curat, non ex hoc in dolo esse con-
 stat ex traditis in l. quidquid, C. arbit. tutel.
 quilibet enim ius suum procurat, vt in leg.
 pupillus, ff. de his qua in fran. credito. cum
 alijs. Et quia si quis suum commodum que-
 rat, & si ex eo alteri damnum sequatur, non
 est dicendum id fecisse animo nocendi, vt
 constat in l. iniuriarum, §. is qui iure publi-
 co, ff. de iniur. quod notanter etiam confide-
 rat Carol. Ruin. in consil. 2. viso testamento,
 num. 10. lib. 2; & ibi ponit intellectum de-

ctrinæ Angel. in l. non enim, ff. de inoffic. test.
 & in d. l. fin.

Præterea parti aduersæ non suffragare-
 tur, & si constaret dictum testamentum or-
 dinatum fuisse à dicto Francisco Marauer.
 & à dicto Didaco de Vdobrio, cum illud
 liberè postquam lectum fuit, confecerit &
 approbauerit. Imò & ad interrogationem
 15 tabellionis † ipsum testamentum fieri po-
 terat, etsi illud testator non ordinasset: cum
 testator articulatè loqui potest, & sanæ mē-
 tis sit, (vt hæc omnia in casu nostro vera
 sunt) vt tenet glos. singula. in l. iubemus in
 verb. quemadmodum. C. de testamen. quam
 glos. sequitur ibi Bart. col. 2. vers. querit gl.
 cum qua glos. est communis opinio secun-
 dum Alex. in ibi col. fin. vers. in glos. in verb.
 quemadmodum, & idem tenet Imol. in capit.
 cum tibi. col. 3. vers. quid autem si testator de
 testamen. & Angel. Aretin. in princip. insti-
 tut. d. testamen. col. 3. vers. in glos. testium,
 vbi dicit opinionem prædictæ glos. commu-
 niter teneri, & idem tenent Bart. & alij in
 l. hāredes palam in princip. ff. de testamen.
 col. fin. vers. quero quid si testator, eandem
 etiam dicit esse communem opinionem,
 Dec. in consil. 489. in casu occurrenti num. 3.
 vers. & in casu, eadem glos. dicit communiter
 approbatam Corn. in consil. 77. viso dicto the-
 mate. col. 2. vers. his tamen non obstantibus
 lib. 4. dicens dictam glos. esse communiter
 approbatam in iudicijs, & in scholis, & cū
 ea esse magis communem opinionem, Idem
 etiam singulariter consuluit Alexand. in
 consil. 33. ponderatis verbis col. 3. & sequen-
 lib. 3. & cum opinione dictæ glos. est magis
 communis opinio secundum Lauren. Silua.
 in consil. 54. integerrime iudex num. 10. vbi
 refer. plures alios dicentes hanc esse com-
 munem opinionem, & ita in practica serua-
 ri, & ibi plura notabilia in hoc proposito
 citat, Et adde videndum dominum Greg.
 Lup. in l. 6. in verb. Dixendo colum. 2. per 10
 tam tit. 3. par. 6.

Immo, & si hāres sua manu testamentū
 conscriberet, illudque testanti coram testi-
 16 bus dederit † & ipse testator illud confir-
 met, postquam ei lectum fuerit per tabel-
 lionem coram testibus: & sic testamentum
 nuncupatum conficiat, quod tunc talis hē-
 res nulla pōna est plectendus: nec tunc ob-
 tinet locum titulus, C. de his qui sib. ad-
 scrib. in testament. cum tunc non probet, vt
 hāredis scriptura, sed vt scriptura à tabel-
 lionem confecta: & quia tunc taliter sibi ad-
 scribens in testamento nuncupatio, potest
 innocentiam suam probare per testes, qui
 audierunt voluntatem defuncti, vt in pro-
 prijs

priis terminis tenet Bald. in l. 2. Cod. de his qui sib. adscrib. in testam. col. 1. vers. quaro hic, & ante eum idem tenet singulariter Specul. in tit. de instrum. edit. §. instrumentum col. pen. vers. quidem ergo, & Bart. in l. 1. §. ex illa quoque col. fin. vers. quarit glos. ff. ad l. Cornel. de Fal. & idem notabiliter tenet, Salic. in l. 1. col. fin. vers. & ex prædictis, C. de his qui sib. adscrib. & Angel. in suo tractat. maleficiorum in verb. falsario, colum. 6. vers. quid autem si hæres scribat, idem, & consuluit Cuman. in cons. 78. quadam fecit testamentum col. 2. ver. super eo quod à me quaritur, ad quod inibi allegat tex. notabilem in l. si quis legatum, §. ceterum, ff. ad l. Cornel. de Fal. vbi dicit probari, quod in testamento nuncupatio cessat pœna falsi per adscriptionem, idem & tenet Ioan. Dilect. Durand. in suo tractat. de arte testandi tit. 6. de legat. cautel. 1. num. 1. 2. & 3. vbi notabiliter loquitur in hoc proposito, & in effectu idem voluit Cuman. in l. cum quidam colum. 3. vers. ad finem, ff. de leg. 2. & tenet Nicol. Bellonus in d. cons. 79. num. 3. His & conducit communis DD. sententia, qua habetur, quod si testator testamentum nuncupatum confecerit, in quo hæredem extraneum instituerit, & cum in extremis esset, consanguinei ordinauerunt aliud testamentum ad suum commodum, quod testator approbavit ad interrogationem Tabellionis, quod tale testamentum firmum est, & validum, vt palam tenet glos. in dicta Liubemus, & ibi Alex. & magis communiter DD. & Imol. in dicto cap. cum tibi, & idem Imol. in l. heredes palam in princip. colum. 2. vers. ultimo adde. ff. de testament. & latè Alexand. in dict. cons. 33. & Decius in d. cons. 489. num. 3. cum sequentibus, ad quod videtur bonus tex. in l. quoniam indignum, C. de testam. Quæ omnia maxime vera sunt in præsentis casu, cum dictum testamentum non inscriptis, sed nuncupatum fuerit confectum, ex supradictis.

Itaque ex multis constat dictum testamentum validum esse, † & ita in dubio existimandum est, ex text. in l. siue pars inditanti in princip. ff. de inoffic. testamen. & in l. Gallus, §. quod si is in verbo. utilitatem, ff. de liber. & posthu. & ibi notat Iason. in secundo notabili. & ex text. in cap. fin. de re iudica. sunt & aliæ concordantiæ de quibus Ioan. de Nenizan. in cons. 26. postquam præsens causa num. 7. cum pluribus sequentibus.

Sane nec dictorum Francisc. & Didaci iuri aduersatur, quod ex processu constat, † quod periuri sunt, ex quo in iuramento †

calumniæ ea, quæ aduersarius pluribus testibus probavit, negauerunt, & ita quod ex Regis Madritij sanctionibus in ordine iudiciario l. 12. in fin. (quæ habetur in noua recopil. lib. 4. titul. 7. l. 2. in fine) pro confessis habentur.

Tum quia non constat aduersus veritatem prædictos deposuisse, nec bene aduersarii testibus periurium probatur: à quo quantum fuerit possibile excusandi sunt, ex tex. in cap. cum tu de testibus; & in cap. antecessor 11. q. 3. & in cap. in scripseris 8. q. 1. & vt habeat locum pœna dictæ legis Madriti, necessum est, quod clarissime de ipso constet periurio, vt ipsius legis hæc verba edocent (Et respondente fuere conuincido clara mente de periurio) Et in verbis (De manera que parezca que a sabiendas se perjuro en la respuesta que dio.) quod singulariter fundat in proposito D. Couarr. in repet. cap. quamuis pactum de pact. lib. 6. §. 7. prima part. nu. 7.

Tum etiam, quia ea quæ prædicti deposuerunt, citra dolum quidem sunt, sed per iurii pœna † nullus plectendus est, nisi ex tate dolo, vt in l. fin. §. quod obseruari, & ibi notat Bald. col. 1. vers. 3. nota. C. de iurament. calum. & est ad idem bonus text. in l. 7. titul. 11. part. 3. versic. Ca todo home. Et facit glos. notabilis in cap. breui. in verb. difficultas de iure iuran. cum alijs de quibus moderni in l. si quis maior, C. de transact. notat Paul. de Castr. in l. qui iurasse in princip. colum. 2. vers. ultimo nota, & ibi etiam Alex. in colum. 1. vers. item nota. quod periurium, & col. 2. ver. item facit ff. de iur. iurand. & hæc est communis opinio secundum Iason. in l. videamus num. 7. 9. & 10. ff. eodem titul. & idem Iason. in d. l. qui iurasse in princip. num. 3. cum pluribus sequentibus in quibus locis ad hoc allegat tex. quem dicit esse meliorem de iure in cap. iem opponitur 22. quæst. 1. quem corrupte allegat nã debuit allegare tex. in cap. quaritur, §. item opponitur 22. q. 2. idem tenet Hipol. de Marfil. in singulari 287. tetigit in medio vbi se refert ad ea quæ dixit in l. de minore in princip. ff. de quæst. & Ias. in prædictis locis concludit, quod quælibet causa † etiam iniusta excusat à periurio, & consequenter à pœnis periurii, ex pluribus de quibus vtrobiq. per eum, & in d. l. qui iurasse in princip. dicit Iaso. num. 8. quod ad hoc opinio e nullus discrepat, & idem etiam tenet D. Grego. Lup. in dict. l. 7. tit. 11. part. 3. in verbo non dicen a sabiendas, & in terminis idem adnotat Dominus Couarr. in repet. d. cap. quamuis pactum de pact. lib. 6. §. 7. prima partis

partis num. 7. in fine per tex. in proposito
 satis singularem in cap. de iure iurand. lib.
 6. quibus satis conueniunt tradita per
 Alexandr. in consil. 102. viso processu
 colum. 3. uers. secundo respondeo, libro 5.
 & per Dec. in consil. 118. uiso instrumento,
 colum. fin. uers. secundo principaliter, &
 per Ioan. Baptist. Plot. in r. peti. leg. si
 quando in materia. & tractatu de in litem
 iurando. §. 49. num. 5. C. unde ui, & hac
 21 ratione dicimus periurium non esse præ-
 sumendum ex tex. notabili, etsi vulgato,
 in leg. merito, cum sua materia, ff. proso-
 cio, cum quo concordat tex. in l. fin. titul.
 10. par. 5. & textum in dict. l. merito in
 materia periurii allegat Cardinal. Paul. Pa-
 ris. in cons. 172. in causa illorum num. 7.
 lib. 4. quibus & conueniunt quæ in mate-
 ria falsitatis per dictam l. merito tradit
 Hippolit. de Ma. si. ve non præsumatur in
 rub. ff. de fideiuss. num. 55. 58. & 59. &
 quæ notantur in materia testamenti, & peri-
 urii conuuluit Aymo. Craueti; in consil.
 65. sorores num. 9. & ultra eos facit in
 expresse tex. in l. si duo patroni in princip.
 uers. sic. nul. um taxen, ff. de iur. iurand.
 ubi satis uidetur probari, periurium non
 præsumi, & iuramentum esse verum quem
 ad hoc allegat Paul. Castrenf. in dict. leg.
 qui iurasse in princip. ff. eod. titul. colum.
 final. uers. ultimo nota in fine, & est bo-
 nus tex. in l. final. C. ad l. Iul. repetun. post
 medium ubi præsumitur pro iuramento,
 quòd aliquis non iuret nisi veritatem, ad
 idem etiam est tex. in dict. cap. cum tu. de
 testibus, per quem text. periurium non
 præsumi, tenet Bartol. Brixien. in suis
 quaest. in ionibus dominicalibus in tit. de iur.
 iurando quaest. 35. num. 3. qui est positus
 in 17. uolumine tractatum di. cessorum
 Doctorum char. mihi. 39. colum. 1. & dicit
 singulariter Alexandr. in additionibus ad
 Bartol. relatus per Robert. Maran. in
 tractat. de ordine iudiciario, 6. parte in 7.
 membro iudicij num. 9. quòd si inquisitus
 de crimine facit cum iuramento interro-
 gatus, an delictum commiserit, non di-
 citur periurus, si neget & mandatum di-
 cat, & eundem Alexandr. refert, & sequi-
 tur Roderic. Suar. in repetio. l. 4. titul.
 (De las iuras) lib. 2. fori legum, colum. 8.
 uers. ad unum aduerte, cum sequentibus
 22 & facit etiam, quia quælibet causa ꝑ etiam
 iniusta excusat a dolo l. agitur, §. potest,
 ff. de liberati cau. & tex. in l. 1. in fine,
 ff. de abigeis, & est glos. in l. pl. gij in

uerb. iusta, C. ad l. Iul. de plagia melior
 glosa in proposito in leg. unica in glos. 1.
 Cod. ubi cau. stat. & glos. in l. ex consensu.
 in uerb. non recte in medio, ff. de appellat.
 cum alijs de quibus Hippolit. in dicta rubri-
 ff. de fideiuss. num. 53. & 58. cum se-
 quentibus, & omnis credulitas etiam fa-
 33 tua doli pœna immunem reddidit, secun-
 dum Angel. in l. 1. in princip. columna
 2. uers. sic. & concludo, ff. de eo per quem
 fact. erit, pro quo facit bonus textus in
 cap. quam magnum 23. quest. 4. & text.
 in cap. inquisitioni, de sentent. excommuni-
 cat. & ob id Bald. singulariter dicit in di-
 cta l. final. §. quod obseruari colum. 1. uer-
 3. nota C. de iuram. calum. per tex. ibi
 quòd si ille qui iuramento calumniæ respõ-
 dit, aliquid aduersus veritatem, depolue-
 rit, exiltimans verum dicere, quòd non
 incidit in pœnam periurii; nec censendus
 est periurus, & idem uidetur tenere Ancha-
 ranus in cap. 2. eodem titul. de iurament. ca-
 lum. num. 6. quem refert, & sequitur Felin.
 in cap. 1. ut lit. non contesta. num. 21. in me-
 dio, & idem latè prosequitur Hippolit. de Mar-
 sil. in consil. 26. statuti iam diu numer. 6.
 sunt & aliæ concordantiæ de quibus Aymo.
 Craueti. nullum istorum referens, loquen-
 do in materia testamenti & periurii in dict.
 cons. 65. sorores num. 9. ubi ad supra dicta
 allegat text. notabilem in cap. quanto de in-
 re iuran. & in cap. beatus Apostolus 22. q.
 2. quæ iura ad hoc notabilia sunt.

Tum quia dicta Pragmatica Madritij
 non disponit, periurium causam amissurum,
 si reus sit, sed tantum sancit, quòd pro cõ-
 fesso habeatur, & in illa positione, in qua
 periurus fuit, intelligenda quidem est, ut
 eiusdem legis Regiæ, hæc uerba insinuant.
 (Y si fuere el Actor, pierda la causa, y si fue-
 re reo sea auido por confesso.) Et ante hæc
 uerba ibi (En la parte de la dicha posicion a
 que assi no respondiere. Et ita olim iudica-
 tum fuit in alia simili causa, quæ ventilata
 fuit in hoc Pintiano, regioque Consistorio,
 & ita clarè prædicta lex Madritij in hac
 specie facit discrimen inter actorem, &
 reum, & clarè constituit, quòd reus in po-
 sitionibus periurus, causam non amittat,
 sed ut confessus sit censendus: quod non
 est mirum, siquidem iura minus fauent
 actori, quam reo, ut in l. fauorabiliores, ff.
 de regul. iur. & in regul. cum sunt eod. tit.
 lib. 6. in cap. ex literis, §. quòd si ambarum
 de probationibus cum alijs suis similibus, &
 si lex illa Regiæ idem in reo, quòd in actore
 K dispo.

K

dispo.

disponere voluisse de facili quidem expressisset, ex *l. vnica, §. si autem ad deficientis, C. de caduc. tollen. & in cap. ad audientiam de decim. cum alijs, & facit tex. in l. si seruū, §. prator ait, ff. de acquiren. hered. Quæ, & luadetur, quia dicta lex *Madridij* cum sit penalis, extendi non debet ex *tex. notabili, in l. & si quis impediatur, §. diuus autem Marcus, ff. de relig. & sumptibus fune. in verbis. Penam tamen in eum statutam non esse. Et tex. in aubenti. de non eligend. secund. nuben. §. cum igitur vers. optimum itaque in verbis. Nec qualibet lex est. tale quid dicens colla. 1. & est glos. notabilis in cap. fin. de iur. patron. in verb. exui in fine notat Bald. in l. nemo martires, col. 1. vers. quero iuxta hanc legem, C. de sac. sanct. Eccles. & Iason in l. illam C. de collationib. in 12. ver. adde ad regulam, & idem Iaso. in l. 1. numer. 12. ver. idem in marito, C. de transact. & in l. diuortio, §. si fundum num. 4. vers. 1. moueor, ff. solut. mari. & facit tex. in l. si pena, ff. de penis tradunt etiam moderni in aubenti. quas actiones, C. de sacrosanct. eccles. & ideo iuste intelligenda est l. omnes & l. sectores C. de penis cum alijs, maxime cum dicta lex Regia disponat eum haberi pro confesso: & sic per fictionem dicitur confessus ex traditis in l. si quis pro emptore ff. de usucap. & in l. 3. *Subec verba, ff. de negot. gest. cum alijs, quæ in terminis confessionis fictæ tradit Curt. Iun. in consil. 11. presentis consultationis num. 7. 11. & 12. lib. 2. vbi singulariter loquitur, & infra latius dicemus in cons. 8. num. 2. cum sequentib.***

Præterea ad interpretationem dictæ legis *Madridij* est *tex. notabilis in l. fin. §. si autem reus hoc iuramentum subire recusaue rit, C. de iuramen. calumn.* vbi disponitur, quod si reus pro confesso habetur intelligitur in eo articulo in quo peccauit, sed in presenti, etsi aduersarius dicat, dictos *Franciscum Marauer, & Didacum de Vdobrio*: periuros esse, non quidem in positione substantiali est, & quæ negotium tangit, sicut dicimus de eo qui factum deponit circa accessoria, & non circa caput principale, vt notat *Innocent. in cap. fraternitatis colun. 1. ver. nota quod si tabellio de hereti. & singulariter Hipolit. de Marsil. in singulari. 76. c. 6*

munis conclusio. post principium, & idem, Hipolit. in cons. 70. oportune num. 6. & Hieron. Gratian. in cons. 43. in presentis causa num. 25. lib. 1. & notabiliter Didac. Couar. in repet. cap. quamuis pactum de pact. lib. 6. §. 7. primæ partis nu. 6. ver. panè verò statute. vbi refert plures Doctores idem tenentes.

Tum & denique, quia etsi reus habeatur pro confesso ex legis dispositione, id tamen intelligendum est, nisi iusticiam habeat, nã tunc non est condemnandus, sed absolvendus, vt probatur in *d. l. final. §. si reus autem, & in §. quod si actor, Cod. de iure calum. & ibi notat Paul. Castren. columna penult. vers. præterea satis operatur, & ibi notat etiam glos. in verb. caueat, & in verbo rei qualitas, & taciunt quæ *Bartol. notat in l. absentem, colum. 3. vers. tertio extra glos. ff. de penis, & melius Paul. Castren. in l. 2. C. qui testam. face. po. col. 2. vers. unde dicit Angel. sunt, & aliæ concordantiæ de quibus notabiliter, Corneus in consil. 49. eleganter deductum est colum. 3. vers. præterea inquisito lib. 3. & bene probatur in l. si ex cautione, Cod. de non numerat. pecun. quam ad hoc ponderat, Paul. Castren. in dict. leg. 2. colum. 2. versicul. unde dicit Angel.**

Quare cum constet de notorio iure predictorum *Francisci Marauer. & Didaci Vdobrio*, allegatio periurij non quidem sufficit, vt dicti rei condemnentur: sed potius sunt absolvendi, maxime cum tractetur de seruanda voluntate disponentis, quæ in casu nostro manifestissima est, ex *l. 1. C. de sac. sanct. Eccles. & in l. in testamentis, ff. de regul. iuris cum suis similibus, & ex alijs plerisque traditis per Corneum in dicto consil. 45. colum. 3. per totam libro 3. & per Ioan. de Neuzan. in consilio 26. postquam præsens causa. numer. 7. cum pluribus sequentibus.*

Ex quibus omnibus constat de notoria iusticia ditorum *Francisci Marauer, & Didaci de Vdobrio*.

Et sic postea quidem fuit dictum.

Doctor Burgen, Salon de Pace,

AD-

A D D I T I O.

- N**um. 1. *Menoch. de presump. lib. 3. presump. 29. num. 56. Giurb. decis. 11. num. 5.*
- Num. 3. adde *Mascard. de probat. concl. 827. per totam Viuium in Silua opinio. 544. num. 6. Sesse dec. Aragon. 56. nu. 5.*
- Num. 4. adde eundem *Mascar. ubi supra nu. 11. & 13. Pbebum decis. lusita. 78. num. 3. & 11.*
- Num. 6. adde eundem *Mascard. conclus. 824. nu. n. 18. & Menoch. de presump. lib. 6. presump. 45. num. 63. ponit actus à furioso gestus, sit gestus præsumendus tempore furoris, vel interualli, & quod in dubio præsumitur gestus tempore furoris, adeò quod incumbit onus probandi asserenti illi esse gestum tempore interualli, ut ibi habetur, latè *Viuius in Silua opin. 544. num. 8. e quod in tempore testamenti conditi Pbebus ubi supra nu. 13 Sesse d. dec. 56.**
- Num. 7. vide *Menoch. de presump. lib. 4. presump. 11. num. 2. & lib. 3. presump. 126. num. 2. Mascard. de probat. concl. 1359. numer. 6. & conclus. 1354. num. 5.*
- Num. 8. & quod metus pluribus modis purgetur nempe per ratificationem spontaneam, latè *Farinac. in fragm. par. 2. litt. M. nu. 136.*
- Num. 9. vide *Farinac. in tract. de falsit. & simulat. q. 161. num. 83. & in dist. fragm. p. 2. litt. M. num. 152. & sequen. ubi etiam quia quando in præsentia superioris actus fieret.*
- Num. 10. *Mascard. d. tract. conclus. 1056 num. 14.*
- Num. 11. adde *Mascard. co. tract. concl. 1361. Farinac. de falsit. & simul. q. 161. num. 19. & 20.*
- Num. 12. latissimè *Mascard. in eod. tract. concl. 1057.*
- Num. 13. *Mascard. in d. tract. conclus. 1422. num. 38.*
- Num. 14. latius *Farinac. in d. tract. & q. num. 26. & seq.*
- Num 15. Latissimè *Ioseph. Ludouic. in suis conclus. tit. de testam. conclus. 3. per totam, Rircou. inter commun. opin. lib. 6. tit. de testam. n. 107. & quod ad interrogationem aliorum Martius decis. Senens. 18. à num. 15. & ad interrogationem Notarij vide Martam voto 89 Flor. Diez lib. 1. var. resol. quæst. 1. num. 44.*
- Num. 16. *Farinac. in d. tract. de falsit. q. 150. p. 8. nu. 215.*
- Num. 17. testamento semper in dubio fauendum est, *Mascard. tract. conclus. 1359. n. 2. & pro eo præsumitur Marcius dec. Senens. 13. num. 22.*
- Num. 18. vide *Marant. in spec. p. 6. verbo positio num. 17. & quod committatur periurium, in responsione positioni, Surd dec. Mantua 17. nu. 5. & quando in iuramento calumniæ interuenitur qualiter puniatur, Farinac. d. tract. q. 160. num. 62. & seq.*
- Num. 19. *Ces. Barz. dec. Bonon. 62. n. 36. Iul. Clar. in S. periurium num. 8. Farin. ibi num. 261.*
- Num. 20. *Ces. Barz. dec. Bonon. 18. nu. 8. latè Farin. d. q. 160. num. 250. Mace. rat. lib. 2. var. resolut. in resol. 17. n. 13.*
- Num. 21. & ad hoc ut periurium excludatur verba sunt intelligenda, & in dubio semper est facienda interpretatio pro exclusione periurij, *Farin. dist. tract. de falsit. quæst. 160. nu. 142.*
- Num. 22. *Battand in prax. crimin. regul. 84. Iul. Clar. in S. fin. q. 60. num. 18. & ibi additio plures citat.*
- Num. 23. *Euerar. in topic. Iuris loco a ratione legis, & cap. num. 55. Viuius in opin. 271.*

S V M M A R I V M.

- 1 **E**X diuersis non fit bona illatio.
- 2 **L**eges penales extendenda non sunt.
- 3 **P**rohibitum quod expresse non reperitur, censetur promissum, & tempore permissio factum.
- 4 **N**aves onerare, & exonerare licitum est in quolibet portu maris. & ibi latè cum sequentibus tractatur de intellectu legum regiarum loquentium, de carga, & descarga.
- 5 **P**ortus maris sunt publici omnibus de Regno.
- 6 **V**ia publica cuiuslibet iro licet.
- 7 **D**estinatio mercatorum semper astutenda est.
- 8 **I**ntellectus ad legem proponas, C. de nauifensa. & inibi latè tractatur, quando fraus excludatur, ut cesset presumptio delicti.

ARGUMENTVM.

Merces repertæ in nauis nauigante, per loca publica maritima, an presumatur suspectæ, quod deferantur ad portus prohibitos, per edicta, per varia indicia, ac diuersas presumptiones discutitur non aliter esse in fraudem presumenda.

CONSILIVM VIII.

Ei optimi maximi auxilio postulato, eiusque Virginis matris Mariæ. In causa Leonoris del Rio, & eius consortium eius Burgensis, contra Garfian de Auilla. Breuiter fundabimus iusticiam dictæ Leonoris del Rio, & eius consortium ex sequentibus.

Primo, quia nulla lex est, quæ prohibeat mercatores eius merces non posse deferre, à Ciuitate Burgensi ad oppidum de Vilbao: & à portu dicti oppidi de Vilbao ad portum Sancti Ioannis de Lus, & ex eo loco ad locum Legionis de Solâ Rona: tantum enim (ut constat in legibus codicis, quæ reperiuntur apud computatores maiores Christianissimi Regis nostri) prohibetur, quod

ab his Regnis ad Regnum Aragoniæ, seu ad Regnum Nauarræ merces nequaquam deferantur in portibus inibi expressis, & ibidem etiam alia lex est, quæ stabilitur, mercatores eius merces trahere non posse ad portus Victoriz, & Saluatierra, ut deinde dicant eas deferre ad loca Guipulcæ, & eas postea portent ad Regnum Franciæ, aliter autem dictis legibus ipsæ merces fisco Regis applicantur, ac dictis legibus Regijs non prohibetur, quod ipse merces non portentur à dicta Ciuitate Burgensi in Galliam, per dictum portum de Vilbao, & deinde per portum Sancti Ioannis de Lus, & exinde ad prædictum locum Legionis de Solâ Rona, & cum de hoc nulla sit lex non sunt prædictæ leges codicis, quæ reperiuntur apud dictos computatores maiores, trahendæ ad hunc casum & dissimilem & separatum, ex l. Papinianus exuli, ff. de minoribus, & in l. si maritus, C. de donat. inter. vir. & uxo. & ex tex. in l. illam C. de collat. & in l. si seruum, S. prator uers. non dixit prætor, ff. de acquiren. heredita. & in l. naturaliter, S. nihil commune, ff. de acquirenda possessione, cum suis uulgatis, maxime cum dictæ leges sint penales & ob id non sunt extendendæ: nec locum habent nisi in casibus in eis expressis, ex tex. notabili in l. si quis impediatur, S. diuus autem Marcus, ff. de relig. & sumptibus fune. in uerb. (Pœnam tamen in eâ statutam non esse) quem tex. ad hoc commendat pro notabili Bald. in l. nemo martire, C. de sac. sanct. Eccle. col. 1. uers. quare iuxta hanc legem, quem etiam tex. ad hoc dicit singularem Iaso. in l. diuortio, S. si fundum, num. 4. uers. 1. moueor. ff. solut. matrim. eundem etiam tex. commendat pro singulari idem Iaso. in l. illam, C. de collat. num. 12. uers. ac de ad regulam, & idem Iaso. in l. 1. num. 12. uers. idem in marito, C. de transact. ad idem est bonus tex. in authent. de non eligendo secund. nub. S. cum igitur, uers. primum itaque colla. 1. in uerbis. (Nea qualibet lex est, tale quid dicens.) & facit tex. in l. si pœna, ff. de pœnis & in l. omnes, & in l. rectores, C. eod. tit. & est glo. notabilis, in cap. fin. de iur. patrona. in uerb. exui in fine, sunt & aliz concordantie de quibus Hipol. de Marsil. in cons. 53. in presenti causa inquisitionis num. 28. & in cons. 91. propter angustiam num. 12. 14. & 15. & Tho. Gram.

Grana. in dacijs. 47. in causa uniuersalis, num. 4. cum pluribus sequentibus, & frater Alfonso de Castro. in suo tractatu de potestate legis penalis lib. 1. cap. 7. col. 15. vers. tertium documentum est, & Roland. a Valle in cons. 27. Illustrissime Domine num. 19. vers. ulterius dicitur, quibus accedat tradita in proprijs terquiis per Iaso. I. quominus, num. 18. ff. de fluminib. & plures rationes, quas in alia materia cogerit Aym. Crauet. in cons. 3. index habens numer. 3. cum pluribus sequentibus, & Pet. Foller. in sua practica criminis. in tit. de crimine lese Maiestatis nu. 65. pag. mihi 433. eolum. 22. promptior enim ut lex ad beneficiendum, quam ad nocendum ex text. in l. seruus eo lege in fin. ff. de firm. exportat. quam ad hoc allegat Aym. Crauet. in cons. 206. in proposito casu num. 4. & facit l. absentem, ff. de penis cum sua materia, igitur non debet extendi lex penalis ultra casus in ea expressos ex supradictis quibus, & accedat regul. odia de regul. iur. l. 4. & tex. in l. cum quidam. ff. de libe. & posth. cum alijs. Proinde in materia prohibitiua, 3. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

4 do. casum cum sequen. & precedentibus dicēs quod in oroni portu maris ꝑ cuiuslibet licet merces suas onerare & exonerare, etiam absque Regia licentia, idem etiam transumptiue contuluit idem Roderic. Suarez in cōs. 1. quod fecit de vsu maris num. 7. cum sequē tibus, & precedentibus, qui reperitur ad finem tractatus de meratura pagina 619. cū sequentib. & Gregor. Lup. in l. 1. tit. 28. p. 3. in verb. Delos puertos. Quorum opinio manifestissime probatur ex pluribus, quas in terminis nostris ponit Angel. in cons. 290. circumscripta, col. 2. vers. super est igitur cū pluribus sequentibus.

5 Et quanto magis superiora locum habent in casu nostro, cum plenē probatum sit, quod dicti poreus de Vibao & Sancti Ioannis de Lus sunt multum vsitati, & cogniti, permittique. Vnde sit, per eos dicte merces in Galkiam deferri potuisse; & si per dictum portum Victoriz minimē veherentur, nec per domum del aduana, nam quidem omnibus licet uti quibuslibet portibus maris, qui portus ꝑ omnibus sunt publici, ex tex. in leg. nemo igitur in fin. ff. de rer. diuisio. & tex. in §. & quidem & in §. nemo igitur, & in §. flumina, & in §. Rparum, & §. lifforum, in hinc. eodem titul. de rerum diuisio. melior tex. in text. in leg. iniuriarum actio. §. si quis mꝑ prohibeat, ff. de iniur. cum alijs suis similibus, quorum Cepol. meminit in tractatu seruitutum titul. de portu, numer. 2. cum sequentibus, qui est positus in 4. volumine tractatum diuersorum Doctorum char. mihi 139. col. 3. & 4. & Roderic. Suarez in dicta allegatione 17. columna 3. versicul. succedit ergo cum sequentibus, & precedentibus, & transumptiue idem Rodericus Suarez in dicto suo consil. 1. de visu maris, numer. 4. cum sequentibus, & ad prædicta est optimus tex. in l. 6. in principio, & in leg. 8. titul. 28. part. 3. & dicta l. 6. ultra eius principium sunt ponderanda alia verba ibi. (E poniendo ysus mercaderias. Ad idem est tex. notabilis in leg. 11. (Las rentas) Eodem titul. & partii, cuius legis sunt etiam ponderanda verba ibi, (Quand los mercaderes por razon de las cosas que sacan, o meten en la tierra.) Et licet Comestabilis Castellæ eiusque vxor deferrant decimas mercum dicti poreus de Vibao, & decimas mercium, quæ insinuant in Ciuitate de Orduña, illud contingit ex Regia permissione, ut notum est, at non ob id sequitur, quod non sit portus publicus, & Regius ex prædictis legibus partita, & ex

& ex *tex. in cap. 1. in titul. qua sint regal. in vsibus feudo. & in toto tit. 10. lib. 6. ordinamen. & in linter publica S. publica, ff. de verbor. signific. cum alijs*, & lat conceilum hoc videtur, & per dictum portum ire, si quidem ex mercibus per ipsum portum delatis decimæ percipiuntur per dictum Comitensabilem, & eius uxorem, ex supradictis.

Præterea dicendum est sufficere; quòd loca, quibus dictæ merces portabantur, cū captæ fuerunt, sunt viæ publicæ, vt est plene probatum, siquidem via publica cuiuslibet ¶ ire licet: & si mille annis per eam ire non sit consuetum, ex *tex. notabili in l. viam publicam, ff. de via publica, & l. vsucapionē, ff. de vsucapionib. & in l. 7. titul. 29. part. 3. cum alijs de quibus Gregor. Lup. ibidem, in verb. nin calle. & in ver. nin camino, & quæ latissimè tradit Francis. Balb. in tract. præscriptionum 4. part. 5. partis principalis, col. 1. vers. vera conclusio est, cum sequentibus, & Roderic. Xuar. in allegatione 15. ex sequentibus fundari videtur, per totum, & faciunt; in nostris terminis tradit Iason. in dict. l. quominus, ff. de fluminibus n. u. 18.*

Et in casu quo haberent locum ea: quæ aduersarius dicit, sequeretur quòd nostræ partes his exoluissent iura dictarum mercium, siquidem dicto Comitensabili, eiusq; uxori iura semel soluerint, & pœnam vel alia iura aduersario soluerent nomine Regio, aduersus totum titulum, C. noua uectigal. insti. non posse, & in l. 6. tit. 10. lib. 6. ordinamen. quæ habetur lib. 6. noua recopil. tit. 11. l. 3. & alibi sæpè probatur.

Item & considerandum est, quòd dicta Leonor del Rio, & alii eius consortes nūquàm destinauerunt per terram portare dictas merces ad dictam Ciuitatem Victoriz, sed tantum ex Burgensi Ciuitate destinauerunt eas deferre mari, quæ quidem destinatio ¶ perpendenda est, ex *tex. in l. generali capite. uxori ff. de usuf. & in l. cetera S. fin. & ibi notant Doctor ff. de leg. 1. & in l. Grameria ff. de actio. emptio. & uendit. & in l. uestimentum ff. de aur. & argen. leg. & in l. & si non tantum, S. infecti. uers. quid si ceptum, ff. eod. titul. & ex *tex. in l. 29 titul. 5. part. 5. cum alijs de quibus in proposito Franc. de Rip. in tractatu pestis in 7. tub. de remedijs ad conseruandam ubertatē, num. 93. cum sequentib. & Bertachin. in suo tractatu Gabellarum 9. parte principali q. 14. num. 22. qui est positus in 11. uolum. tracta. diuerso. Docto. folio 40. colu. 1. & faciūt tradita per Iaso. & alios in l. huiusmodi, S.**

legatum, col. 2. ff. de leg. 1. & ita cum aduersarius non sit locator portuum maris, sed terræ, nihil prætere potest aduersus dictam Leonoram del Rio & eius consortes.

Nec dicere oberit, quòd vt iura ad aduersarium pertinentia defraudarentur, dicta Leonor del Rio, sui que consortes detulerūt dictas merces vijs inuitatis: & quòd ex hoc ipsa fraus probatur, ex hisque habetur in l. cum proponas ¶ C. de nauti. feno. & in l. præsidibus, C. de cursu publi. li. 10. cum alijs.

Tum quia, hæc iura tunc locum habent, cū merces non deferuntur per vias publicas, nec per portus publicos: vt dictæ merces delatæ fuerunt maximè cum agatur de pœna ex traditis per Iaso. in d. l. quo minus, num. 18. ff. de fluminibus, & per Ioan. Francisc. de Rip. in dicto tractatu pestis in titul. de remedijs ad conseruandam ubertatem, num. 79. cum sequentibus: & num. 102. & per Francisc. de Auiles, in capitulis pratorum cap. 52. num. 22. cum sequentibus post Bertachi. in tractatu gabellarum 9. parte principali q. 14. num. 18. cum sequen.

Tum etiam, quia dicta iura tunc loquuntur, quando quis inuenitur cum mercibus in itinere, & locis suspectis, & tunc verum est, quòd præsumitur ad locum prohibitū deuenturus, vt prædicta iura in effectu probant, & ibi DD. & notabiliter Francisc. de Rip. in dicto tractatu pestis, in dicto titul. de remedijs ad conseruandam ubertatem. num. 90. cum sequentib. & præcedenti, & Auiles, ubi supra, quòd quidem in hoc casu non contingit.

Tum quia, vt constat ex serie processus huius causæ, loca, in quibus dictæ merces deprehensæ sunt, paratissima, aptaque erant ad eas deferendum in Galliam, & qui sibi prospicit nemini facit iniuriam, l. nullus uidetur, ff. de regul. iur. & l. 3. S. 15. tamen. ff. de libe. homi. exiben. & in leg. pupillus, ff. qua in frau. credi. cum alijs. quis enim sibi magis commodum querere tenetur, quàm aduersario, l. præses prouincie C. de seruitu. & aq. l. qui autem, S. apud labeonem, ubi Bartol. in notabilibus tex. ff. qua in fraud. credito. & text. in cap. dilecti de arbitris, cum alijs.

Tum & quia, cum dicta Leonor, & eius consortes ex iustis causis probatis, dictas merces tulerint per dicta loca, & quia ille locus securior, & sine tot expensis erat, quo in casu iura in contrarium citata locum nõ habent, vt probatur etiam in casu fortiori in l. 2. S. si quis tamen, ff. si quis cautionib.

& in

& in expresso ita tenet *Salic. in d. l. cum pro ponas, col. fin. vers. sed tunc quæro, & late Francisc. de Rip. in d. tracta. pestis, & in dicto tit. num. 87. cum sequentib. & in tit. de remedijs iuridicis, num. 317. cum sequentib. Bertach. in d. tract. de gabellis, seu vestigal. 9. parte principali q. 14. num. 18. & Ioan. de Plat. in l. si quis per publicum, C. de cursu publi. lib. 12. col. fin. vers. & hoc nisi sub esse iusta causa, quibus accedat tex. in l. igitur, §. potest, cum sua materia, ff. de libera. cau.*

Tum etiam, quia cum dictæ merces portatæ fuerint viis publicis, tollitur fraus ex dicta l. iniuriarum, §. 1. ff. de iniurijs, & tradit *Francisc. de Rip. in dicto tit. de remedijs ad conseruandam vbertatem num. 84. cum sequen.*

Tum quia, cum quis facit actum licitum, etsi modum excedat, non est præsumendum illud in fraudem facere, nec ex indè puniendus est, ex tex. l. Graccus, & ibi notat *Salic. col. fin. vers. nota quod legitime factum, & col. 3. vers. nunc trans eo, C. de adulte. cum alijs de quibus meminit Hipol. de Marsil. in cons. 137. inspecto tenore num. 24. cum seq. & facit tex. cum sua materia in l. merito ff. pro soc. & in l. 17. tit. 10. par. 5. præsertim hæc vera sunt, cum quis vtatur iure suo: ex supradictis, & cum quis vtitur iure communi præmissio, vt supradictum est, & idem tradit *Pet. de Vbald. in tractatu de canonica Episcopali 4. part. principali q. 6. nu. 14. qui est positus in 15. volumine tractat. diuer forum Doctorum, char. mihi 250. col. 4.**

Tum etiam, quia cum actus non sit ad finem legem fraudandi, sed ad alium effe-

ctum, etsi incidenter ad aliud perueniatur, non quidem prohibicum videtur, nec in fraudem factum, ex tex. notabili in l. non omne, ff. de sta. libe. & in l. 1. §. non autem, vers. unde quærit, & illic *Bald. col. 1. vers. modo dicit ipse, & Alberic. col. 2. vers. item inducit, Guillel. ff. de exercito. sunt & aliæ concordantiæ de quibus latissimè Andreas Tiraquell. suo solito more, in tractatu d. utroq. retractu in præfatione, nu. 77.*

Tum quia, cum prædictæ merces palam fuerunt portatæ, & similiter fuerunt publice insinuatæ, & cessat omnis præsumptio fraudis ex tex. in l. cum ipse, & ibi *Doctores, C. de contraben. empt. & in l. non existimo ff. de administr. tuto. & in l. vxor, C. de repud. quod in nostris terminis ad notat Bertach. in dicto tractat. gabellarum 9. part. principali q. 14. num. 22. Præter hoc quod fraus numquam est præsumenda l. quotiens, §. qui dolo, ff. de probat. ex tex. in d. l. merito, ff. pro soc. cum alijs de quibus Andreas Tiraquell. in d. tractat. de utroque retractu tit. de retractu Lignagier. §. 26. glos. 1. nu. 33. præcipuè cum dicta Leonor eiusque confortes sint rei, & conuenti, quo in casu prædictæ sine dubio procedunt, ex dicta l. merito. ff. pro socio, & in terminis dictæ l. merito sic consuluit *Aym. Crauet. in cons. 57. num. 6.**

Ex quibus omnibus constat de iusticia dictæ Leonoris del Rio, & consortium, & in eorum fauorem esse iudicandum iuste confidimus.

Doctor Burgen. Salon de Pace.

A D D I T I O.

NVm. 1. adde *Barbos. in Opuscul. Princip. vtriusque iur. lit. I. nu. 6. Num. 2. adde Vinium in eius Sylua opinio. 271.*

Num. 4. hic nota, quod Portum ædificare est de regalibus inquit *Reg. de Ponte in tractat. de Possess. Proreg. tit. ultimo Rub. de porta num. 2. quare Barones, & Ciuitates Regni non possunt facere nouum portum in eo onerentur, vel exonerentur uaxella maritima magoa siuè parua cum mercibus, & rebus alijs quibuscumque, in-*

quit Capyc. in sua inuest. feud. rub. feud. Claus. verbo Portubus verj. maximè in regno, Ideo absque licentia Regis Portum ædificare nequeunt in eorū terris, vt ibi Regen. de Ponte testatur num. 1.

Num. 6. viæ publicæ vsus communis est *Franc. Marcus q. 395. num. 3. tom. 1. nam inter regalia connumeratur, idè dec. 336. num. 18. eo. vol. & dec. 462. num. 1. tom. 2.*

Num. 7. & propterea naues ex portu dimittendæ non sunt nisi Naucleij depo-

deponant in quâ provinciam sunt profecturi, *Stracca in tract. de Nauib. par. 2. num. 33.*

Num. 8. ad intellectum istius legis conferunt collecta per *Alph. collect. 1235.*

Verſic. tū quia hac iuro; Nota quod re-
pertus in via non incidit in penam,
dum actus ad huc non est consum-
ptus, sic per varia exempla ostendit,
*Ferreſt. in tractat. de re Naval. lib. 1.
num. 16. latè Farinac. de furtis q. 173.
num. 21. & ſeq. & ſi in via fuerit re-
pertus pena minoranda erit, ut ibi*

num. 28.

Ver. Sic tū etiam, quia; dicta Iura
Farin. ibi ſupra nu. 19.

Ver. Sic tū, & quia cum dicta; quo-
ties ex aliqua iusta causa, quis dere-
liquerit viam vſitatā, & ordinariam
non incidit in penam, probat *idem Fa-
rin. nu. 20.* Et an domino Naui in isto
casu competat defenſio, ſi merces
fuerint inuentę in via extra Regnum,
ne incidant in commiſſum, deciſum
refert affirmatiuè *Cabed. dec. luſſi. 62.
par. 2.*

S V M M A R I V M.

- 1 **M**aioricatus bona eſſe probantur, per
confeſſionem poſſeſſoris talium bo-
norum.
- 2 Poſitionem ponens videatur eam fateri.
- 3 Maioricatus titulo poſſidentur bona Ducatus,
Comitatus, & Marchionatus, &
tanquam indiuiſibilia dicuntur poſſi-
deri.
- 4 Maioricatus bona alienari non poſſunt, etiā
ex cauſa dotis, cum plurib. ſequentibus.
- 5 Vniuerſalia verba generalitèr intelligen-
da ſunt: & comprehendunt caſus, etiam
priuilegiatos.
- 6 Diuitia, agnationes, & familias tenentur,
& inibi latè agitur de conſeruatione ſa-
milie, & agnationis.
- 7 Licentia, facultatesquè Regia ad venden-
dum bona maioritatus, an de facili per
Regem ſint concedenda, & nu. 28.
- 8 Maioricatus concedentis voluntas, ſer-
uanda eſt.
- 9 Dotis cauſa non ſemper eſt pia.
- 10 Intellectus plures atque limitationes ad
tex, in authenti. res qua; C. commu. de
legat. & fideicommi. cum pluribus ſe-
quentibus, & ſerè per totum conſilium.
- 11 Conditio in forma ſpecifica adimpleri de-
bet.
- 12 Conditionem ſemel fuiſſe adimpletam ſuf-
ficiat: & euentus eius purificat actum, ac
ſi a principio fuiſſet purus.
- 13 Diſpoſitio de perſona ad perſonam non de-
bet extendi, etiam ex veriſimili mente
diſponentis.
- 14 Caſus ſimilis, qui dicatur, & qui diſſimilis;
ad hoc vt dicatur comprehendendi ſub diſpo-
ſitione teſtatoris vel non, & quando ex-
tenſio permittatur de vno caſu ad alium.
- 15 Dos conſtituta de bonis ſubiectis reſtitutio-
ni, vel maioritatu, tranſmittitur etiam
in proprietate ad heredes ſemina dotata
ad excluſionem perpetuam ſubſtitutio-
rum.
- 16 Maioricatus poſſeſſor in caſu quo aliquid
dare, ſeu ſoluere teneatur ex diſpoſitione
maioritatus, intelligitur tantum ex fru-
ctibus bonorum maioritatus, non re id ei
permiſſum videtur, quod ad id ſoluendum,
vendere poſſit proprietatem bonorum
maioritatus.
- 17 Alimenta ſunt præſtanda de fructibus bo-
norum, non verò ad ea præſtanda vendi
debet proprietatem bonorum.
- 20 Argui licet de maioritatu ad feudum.
- 21 Intellectus ad l. 4. tit. 15. par. 2.
- 22 Arguere licet de ſucceſſione regni, ad ſuc-
ceſſionem maioritatus particularis.
- 25 Maioricatus bona, ſi ex permiſſione, & li-
centia Regis alienari poſſunt: intelligen-
tur non extantibus bonis liberis, & an ſit
neceſſaria excuſio bonorum alienantis, &
nu. ſequentib.
- 26 Expendere nemo plus debet, quā eius ſa-
cultates ſufficiant.
- 27 Dotem conſtituere ſemina non tenentur.
- 28 Princeps non videtur iuri derogare.
- 29 Princeps non poteſt tollere diſpoſitiones
maioritatum in præiudicium ſucceſſo-
rum.

- vum, cum pluribus num. sequentibus.
- 30 Filius etiam patre vivente dicitur habere ius ad bona maioricatus satis considerabile.
 - 31 Princeps non debet concedere rescripta, seu privilegia contra ius alterius.
 - 32 Princeps, seu pater ultimus possessor bonorum maioricatus, non possunt filijs, seu successoribus in bonis primogenitura praeiudicare.
 - 33 Pater tenetur alere filium; etiam si filius habeat aliunde alimenta nu. 36. cum pluribus sequentibus.
 - 34 Alimenta sunt prestanda iuxta personas, & dignitatem, & quantitatem patrimonij, & quod habitatio concedenda est altmentando.
 - 35 Alimenta an sint augenda ratione maiorum sumptuum, & expensarum.
 - 37 Alendi prior est causa patris.
 - 38 Pater non habet usufructum commendae, seu preceptoris filij.

ARGUMENTVM.

Ventilatur altercatio si bona vinculo maioratus supposita possint alienari pro dotibus filiarum, ac etiam similibus causis, ita quod possit impetrari facultas a Rege illa alienandi, ac etiam si pro alimentis frater teneatur, dum possidet bona praedicta, fusius discutitur.

CONSILIVM VIII.

In iuino auxilio postulato. In litem, quae vertitur, inter D. Henricum de Guzman, filium primogenitum Comitis de Alua de Liste contra Comitem eius patrem. Sequentia pro dicti D. Henrici iure, probabilia iura esse, edocebimus.

Primum, quod oppida, & castra, & alia bona, quae dictus Comes possidet, maioricatus vinculo sunt colligata.

Secundum, quod dicta bona pro dotibus filiarum dicti Comitis alienari nequeunt, Nec pro alijs similibus causis. Et quod Regia facultas dicto Comiti ad ipsam alienationem, minimè concedenda est.

Tertium, quod praedicto D. Henrico, pro suis alimentis, dictus Comes quatuor mil-

lia aureorum, a dicto D. Henrico petita, solvere iubendus est.

Primum quidem, sat scripturis productis, constat. Quin ex ipsius Comitis possidentis assertione, qua palam dicta bona maioricatus esse, profiteretur, siquidem ex possidentis confessione, bona maioricatus esse, probantur, ut constat in toto titulo, C. de confess. & in iure nulla melior probatio est, quam per confessionem partis aduersae, ex tex. in l. qui de inofficioso, in fine, ff. de inoffic. testamen. cap. quoniam per confessionem, de privileg. & probatur in autent. de equalita. dot. §. illud colla. 7. & in autent. sed iam necesse, C. de donatio. ante nupt. cum alijs, & in terminis contentis re esse maioratus, seu feudale tenet Bal. in additionibus ad Specul. in tit. de feudis, §. 1. col. 1. in vers. porro in addi. incipien. instrumentum, & scribentes in cap. 1. in tit. per quos fin. in investitu. li. feudo. & idem tenent plures alij, quos refert & sequitur Gurt. In cons. 140. superioribus diebus, col. 2. vers. puto tamen in proposito, num. 6. & sequentibus. & sat idem constat ex Oltrad. in cons. 94. elegantè circa negotium, col. fin. ver. ponatur enim, & ex Prapof. in cap. 1. co. 2. ver. quarit glosa quid si vassallus, in tit. in qui. cau. feu. ami. & idem tenet Lauren. Silua. in cons. 60. considerato tenore, nu. 7. & 8.

Verum, & sat ad hanc rem perpendendum est, quod idem Comes alia in litem (inter easdem partes controuersa) positionem aduersus dictum D. Henricum posuit, quod dicta bona maioricatus erant, quam positionem veram esse dictus D. Henricus edixit, qui enim positionem ponit, eam confiteri censendus est, text. in l. cum & Iudices, §. quod obseruari, C. de iuramentum. & illic Bar. adnotat, col. 3. vers. infra praedicta, & Bal. in l. sicut col. fin. ver. vterius oppono, C. de repudian. heredi. & sentit idem Bal. in l. data opera col. 11. vers. item nota quod per viam, C. qui accusa. non po. & idem tenet Iaso. referens Bart. ubi supra in l. iudices, col. fin. num. 6. & 7. C. de indic. & Robert. Maran. in suo tractat. de ordine iudiciario 6. par. 7. membro iudicij nu. 6. & alibi sepe.

Quin, & sat est, ut dicta bona maioricatus sint, quod ea & comitatus nomine, dictus Comes possideat, sui que praedecessores etiam possiderunt, & ut primogenitis debita, & indivisibilia, ut probatur in cap. 1. §. praeterea ducatus in tit. de probi. feu. alio. per Feder. & traditur, in cap. licet, de vot. & idem Iaan. Andr. col. 2. vers. ordine genitura, & ibi Hostien. col. 3. vers. ordine genitur.

re, idem & tenet *Specul.* in titul. de feudis, §. 2. col. 17. vers. 34. quaritur, & *DD.* in cap. si heredes de testam. ubi *glos.* in verb. interdicitur, & *Bartol.* in cons. 72. ex facto col. 2. vers. praterea per statutum, & idem tenet *Bald.* in authen. hoc amplius, C. de fideicommiss. col. 2. vers. item quia dicit, vers. fallit etiam in feudo, C. de condit. infert. post *Odo.* *fred.* in l. successione col. 1. vers. quod facit pro consuetudine, C. de decurionib. lib. 10. & *Oltrad.* in dicto cons. 94. eleganter, colum. 4. vers. verum quia unitas cum plurib. sequentib. & in cons. 237. perlectis col. 2. vers. hinc est quod diuisio, & idem tenet *Alberic.* in probemio. ffor. §. discipuli, col. 2. nume. 3. & col. 3. num. 6. vers. quantum igitur, & *Andr.* de *Ifern.* in cap. 1. de feud. mar. in usib. feudo. col. fin. vers. si uero in feudum, & *Abb.* in cap. dilecti col. 3. vers. in *glos.* tertia, in medio de arbit. & in cons. 12. primum nunquid col. 3. vers. sciendum est enim lib. 1. & *Ancha* in cons. 339. pro maiori, col. 2. vers. secundum uidentum cum sequentib. & *Caldari.* in rit. de feudis cons. 12. an feudum col. 1. vers. item regnum, & *Guid.* *Pap.* in cons. 140. consilium. nu. 2. vers. ideo ipse, ub. 2. & in cons. 131. circa. num. 3. vers. ad tertium, lib. 2. post *Angel.* in cons. 287. pro clariori, col. 5. vers. quinimo, & in talibus, & idem tenet *Marti.* *Landen.* in tract. de primogen. in §. q. per totam, & alij quos *Felin.* refert & sequitur, in cap. prudentiam de offic. delegat. col. 2. num. 6. vers. ubi uero est dignitas, & *Bologni.* in cons. 62. & in presentia aurea, col. 4. vers. hic est quod dicimus, & *Dec.* in consil. 389. uisa longa col. 3. num. 6. & 7. & *Anto.* *Corset.* in tract. de potestate Regia 2. part. q. 7. num. 5. in fine, & *Guillel.* à *Mons.* in tract. de successione regum, §. dubio num. 7. & idem etiam, & singulariter tenet *Roderi.* *Suar.* in reper. l. quoniam in prioribus. 11. limita. col. 2. vers. hac obliuioni non tradas, cum pluribus sequentibus, C. de inoffic. testa. & *Vlaari.* *Zasi.* in tract. feudorum. tit. de feudi successione. numer. 42. & *Aym.* *Crauet.* in cons. 135. uerba decreti. columna. fin. nume. 45. & *Ioan.* *Rebuff.* in l. 1. C. de dignitatib. lib. 12. col. fin. vers. sed quid erit in baronia, & *Ioan.* *Lup.* à *Rub.* in suis questionibus, in materia maioricatus (non dum typis traditis) in q. 78. incipien. nota quod princeps donando alicui, idem & tenet *Greg.* *Lup.* in leg. 12. titul. 1. par. 2. in verb. Hereditamento, & idem *Greg.* *Lup.* in l. 2. titul. 15. par. 2. in verb. El mas propinco pariente. col. 1. vers. & secundum hoc, & *Anton.* *Gomes.* in l. 40. Tauri num. 12. vers. sed bis non obstantibus, &

Ferdinan. *Mencha.* in 1. part. tractatus successionum §. 26. num. 92. Et prater d. §. praterrea ducatus, idem probatur, in cap. in apibus 17. q. 1. & in cap. quod autem 23. q. 7. & in cap. quoniam de offic. ordina. & est ad idem *glos.* in dicto cap. licet, de uis. in uerb. priuandum, & *glos.* in l. communi diuidundo in uerb. & est etiam confundere in fine, ff. communi diuidun. ad quod est bonus text. in l. 6. versicul. (Otrosi dezimos) titul. 10. par. 5. & text. in dicta l. 2. titul. 15. par. 2. vers. (Pe, ro con todo esso) Et licet aliqui, ex dictis iuris Doctoribus, loquantur in successione Regni, idem dicendum est, in successione Comitatus, Ducatus, vel Marchionatus, cum etiam hæc dicantur dignitates regales, ut constat in cap. 1. de feud. March. Ducat. in usib. feudo. ad quod est bonus text. in l. 1. titul. 1. par. 2. & ibi *Greg.* *Lup.* in uerb. en *Alem.* nra, & in specie ita tenet *Bald.* in cons. 275. quod pro regula num. 3. versicul. super secundo lib. 2. & *Soccin.* in cons. 67. consilys nostris col. 2. num. 3. lib. 1. & facit, quia comes in suo cenitatu, magis equiparatur regi, quam præfidi, ut adnotat *Bald.* in l. recepta col. 2. versicul. ibi omnes personales, & de consuetu. pecu. quem refert, & sequitur *Carol.* *Ruin.* in cons. 134. ex duobus, num. 9. lib. 1. cum alijs de quibus idem *Carol.* *Ruin.* in cons. 130. de duobus num. 2. 2. lib. 5. & alibi sæpe. Et statutum in successione regni, dicitur statutum in successione inferiorum dignitatum, & maioricatum, ita in terminis tenet *Paul.* *Castren.* in cons. 164. in presentia causa que uocatur maioria hispalensis. colum. 1. num. 1. vers. sed hic apparet lib. 2. & *Alberi.* in dicto probemio ffor. §. discipuli col. 3. num. 6. ver. quantum igitur, & *Paul.* refert & sequitur *Bologni.* in d. cons. 62. col. 4. vers. quis est qui dubites, & *Guiller.* *Benedict.* in cap. Raynuntius in uerb. in eodem testamento relinquens in 1. num. 168. de testa. & *D.* *Cauarr.* cap. 5. num. 5. vers. quarto lib. 3. variarum resol. & nouissimè *Anton.* *Gomes.* in d. l. 40. Tauri num. 11. in fine, & num. 65. propè finem, ubi ad hoc ponderat dict. l. 12. tit. 1. par. 2. & *Gregor.* *Lup.* in d. l. 2. titul. 15. par. 2. in uerb. El mas propinco pariente, colum. 1. vers. & secundum hoc, & idem *Gregor.* *Lup.* in l. 3. in uerb. mugeres. col. 2. vers. & de more Hispania est lit. 23. part. 6. cum alijs de quibus, *Pet.* *Quenas* in suis regul. & *fallen.* in regula. 316. fanda dignitatum per totam, & *Ferdi.* *Mencha.* per tract. successionum lib. 3. §. 26. num. 86. in princ. & nu. 94.

Ex quibus breuiter primus absoluitur pū
Quo

Quo ad secundum, constanter dicimus, dictam Regiam facultatem dicto comiti denegandam, & dicta bona pro dictarum filiarum dicti comitis dotibus alienari non posse.

Primo hoc constat, quia si dictorum maioricatum tenorem perscrutemur, fat constat dictorum bonorum † alienationem expressim prohibitam, dotis etiam ex causa.

Tum quia, eorum conditores, nulla ex causa, ipsam alienationem permittunt, & verbis ita vniuersalibus, quod in eis causa dotis comprehenditur, ex *tex. in l. Iulianus ff. de leg. 3. & in cap. solitè de maio. & obed. cum alijs*, quibus, & alludit, quia † vniuersalia, verba generaliter, vniuersaliterq; intelligi debent: ita quod omnes casus, in eis comprehendantur, ff. de publica. l. de prelio, & etiam casus comprehendit priuilegiatus l. in fraudem, S. bonorum, vbi Bald. sol. 1. uers. in *tex. generalis*, ff. de testa. mili. cum alijs de quibus recentiores in l. 1. ff. de regular. præsertim Dec. col. 1. num. 9. & ex traditis per eundem Dec. in cons. 348. de duobus num. 5. col. 2. uers. non obstat, ad quod est bonus *tex. in l. ait prator, S. si cum mulier. ff. qua. in fraud. credit.*

Quæ præcipue obtemperant, ex verbis negatiuis, Por ninguna causa. Dictis maioricatis positis, quæ magis quam affirmatiua, casuum exclusionem operantur, ex traditis in l. hoc genus, & illic glos. in verb. nubendo, ibi que DD. ff. de cond. & demonstrat. *text. in l. si mulier, S. 1. ff. quod met. cau. notatur in l. iam dubitari, ff. de heredib. instituen. & in l. si is qui, S. utrum, ff. de reb. dub.*

Lucentiam dicta ex alio, quia ob id dictorum maioricatum conditores, ipsam dicunt prohibere alienationem, vt bona ipsa semper maneant, in eorum familia, & agnatione, & apud suos descendentes, vt eorum agnatio conseruetur, quod inquam esse nõ posset, si successores pro suarum filiarum dotibus, bona vinculata alienare valerent. Nam præter dictorum bonorum alienationem, agnatio ipsa, ex dictarum dotium constitutione, periret: cum † diuitiæ, agnationes, & Familias tueatur, vt beatus Augustinus sentet, in suo libro de Ciuitate Dei cap. 100. & Ioan. Andr. in Specul. additionibus in rubri. de successiõib. ab intesta. col. 2. in addi. incipien. quatuor modos, col. 2. uers. & conseruatur, & beatus Augu. refert Alex. in cons. 52. circa hanc dubitationem col. 1. uers. istis modo præsuppositis, lib. 4. & satis probatur in *auth. de defensorib. ciuit. post*

princi. colla. 3. & in l. honor municipalis, S. de honoribus, ff. de mune. & hono. ibi. Facultates quodque. Et ibi probatur in *authen. de testibus, S. Sancimus; colla. 7. & in l. quisquis C. ad l. l. Maiesta. & in cap. si qui testium, de testib. cum alijs de quibus Andr. Tiraq. in tract. de nobilitate, cap. 3. num. 1. cum pluribus sequentibus, & uilescit dignitas sine diuitiis, vt in Clemen. in plerisque, de electio. & est bonus *tex. in l. cum filius, S. pater, ff. de leg. 2. ibi (Plus tribuas in honorem nominis mei.) Et tex. in l. 44. tit. 5. part. 5. ibi (Mas que sinque siempre ami hijo, o ami beredero, porque sea siempre mas honrado, E mas tenido.)* Cum ibi singulariter traditis per Gregor. Lup. in verb. Mas honrado. Quorum maioricatum, & familiarum conseruatio reipublicæ interest, & in quantum potest est substinenda, & non minuenda, ex *tex. in l. 1. S. quamuis, uers. publica, ff. de uent. inspicien. adnotat Cinus, & DD. in l. 1. C. de adult. col. 2. uers. modo ponamus, & Bal. in l. 1. C. de sum. trinit. col. 1. uers. cõtrarium est uerum, & dicit beatus Bernard. relatus per Abb. in cap. licet de voto col. 1. penult. uers. in glos. tertia in fine, loquendo in filiis comitis, quod melior est aliorum filiorum dispersio inter nobiles, quàm hereditatis diuisio, sunt & aliæ concordantiæ, de quibus Gregor. Lup. in nostris terminis in l. 6. tit. 1. par. 6. col. 8. uers. tales licentia in fine, vbi plura refert in hoc proposito uidentur, & inter alia ibi consuluit, tales licentias Regias, quæ facultates † ad alienandũ bona maioricatus, nunquam, aut raro concedendas, & tunc cum magna causa, cum tales licentiæ, dicat, quod tendunt contra publicam utilitatem, quæ consistit in conseruandis bonis maioricatus in familia uel agnatione, ex pluribus: quæ ibi refert & idẽ dicit Couarr. in cap. 6. eolum. fin. uers. quod si habita lib. 3. varia. resolut. & singulariter idem tenet, Dominus Donnus Ant. de Padilla. in repet. *authen. res qua C. commun. de leg. & fideicom. num. 118.* vbi plura refert præsertim causæ cognitionem tunc requiri, & sequentem in gradu, tunc citandum, quibus & accedant tradita per Anton. Gomez. in l. 40. Tauri num. 89. uers. sed his non obstantibus cum sequentibus, ratio enim prædicta conseruationis familiæ, scripturas dictorum maioratum exponit, & extendit, ex *tex. in l. rum pater, S. dulcissimis, ff. de leg. 2. & in l. fin. ff. de heredib. instituen. & in l. illud ff. ad l. Aquil. cum suis uulgatis.***

Et cum de dictorum condentium, maioricatum uoluntate constet, illa † obseruã;

da est *authen. de nupt. §. disponas testator, colla. 4. l. in conditionibus primum locum. ff. de cond. & dem. n. 1. l. cum talis in fine, C. de leg. & est bonus tex. in l. 40. Tauri ver. salvo si oera cosa, cum alijs suis notissimis.*

Verum, & de dicta voluntate disponentium, sat constat, quia dictus maioratus regia facultate est factus, in qua dicitur, etiam ex causa pia, bona dicti maioratus non alienanda, & ita etiam privilegiatam excludit causam, & illam, quæ conceditur, ex dispositione *tex. in d. authen. res qua. C. commu. deleg. & fideicommiss.*

Quo fit, & dotis ex causa, dicta regia facultate, alienationem inhibitam, siquidem, dotis causa ꝑ non semper pia sit, ex traditis in *l. si donaturus, ff. de condit. cau. da. cau. non sequ. adnotat Bartol. in l. cum is §. si mulier col. 1. vers. oppono supra tit. ff. de condit. indebi. & ibi est ad hoc *text.* quem ad hoc *Iaso. ibidem notat num. 1. & Ludo. Roman. in repet. authen. similiter, C. ad l. fals. colum. 2. num. 5. & DD. in l. si constante in princip. ff. solus. matrim. cum alijs de quibus Dec. in l. eius qui in provincia. ff. si cert. pet. in §. placebat, num. 5. in fin. colum. 2. & idem Dec. in cons. 348. de duobus num. 5. in princip. & singulariter Roderi. Suar. in repet. l. quoniam in prioribus in declara. ad l. regiam 9. 9. num. 3. per totum, C. de inoffic. testam. maxime ibi nihilominus. Et late per Laur. Calca. in cons. 30. Antonius col. 5. vers. nec ubi ait, quod dicere contrarium est communis error, et si contra Calcan. teneat Doctor Peralta in l. 1. num. 27. ff. de leg. 2. cum hac distinctione, an talis vxor sit pauper, vel diues.**

His & fauet, quia & in maioratu oppidi de Villada, expressim, etiam pro dote, alienatio est prohibita, quæ dispositio ad vnguem seruanda est, ex *supradictis.*

Ex quibus constat, si in maioratu, dotis ex causa, dicta bona maioratus, alienari non posse, *d. authen. res qua.* sanctione, non refragante, quæ hoc in negotio, non subsistit, ex sequentibus.

Primo, quia ipsa *authen. res qua* non loquitur, cum verbis ita vniuersalibus, ꝑ & generalibus, alienatio prohibetur, seu si expressim dotis ex causa alienatio prohibita sit, namque iuxta communem opinionem, dicta *authen. res qua* ex testantis mente, presumpta obtinet. Quo fit ex contraria, testatoris mente, dicta *authen.* dispositione cessare ex *tex. notabili in l. cum ex filio, §. filio ff. de vul. & pupil. substitut. & in l. adigere, §. quæcumque, ff. de iur. patronas. & in c.*

*cum cessante, de appell. cum alijs, & in nostris terminis, quod dicta auth. res qua locum minimè habeat, ex causa dotis alienatione expresse prohibita tenet Bald. per tex. ibi in cap. 1. §. donare col. 1. vers. oppono de anth. in titul. qual. feud. pote. aliena, vbi singulariter id concludit, & ibi assignat rationem prædictæ sententiæ, quia dispositio illius *tex.* est exorbitans a regulis iuris communis, & quod ideo, non debet extendi ultra casum in quo loquitur, ex *vulgatis iuribus, & secundum prædictam Bald. sententiam, consuluit Alex. in cons. 56. consideratis verbis col. 1. vers. item licet, cum sequentibus li. 1. & idem Alexand. in cons. 23. consideratis verbis col. 2. ver. & sic idè licet lib. 2. cui et Ias. ad tripulatur, & esse communem sententiam dicit in l. filius familias, §. diui, ff. de legat. 1. 1. le. num. 59. 66. & 70. & in 2. le. num. 99. & idem Iaso. in dicta *authen. res qua. nu. 24. in fine,* vbi & hanc dicit esse communem opinionem, & iterum ibi num. 25. & Curt. iun. etiam ibi num. 35. in fin. & num. 36. & idem tenet Soccin. in cons. 75. circa præsentem, col. fin. num. 17. vers. ultimo respondetur lib. 1. & Guid. Pap. in decis. 611. utrum alienatio nu. 3. vers. sed quid sit alienatio, & idem consuluit idem Guid. Papa in cons. 102. passa ligant homines, col. 2. vers. sicut etiam in simili lib. 2. & melius, in cons. 140. consilium pro nobili, nu. 9. vers. sed his non obstantibus, lib. 2. & Ioan. Fran. de Ripa d. §. diui num. 73. vers. limita primo, & Hieron. Grat. in cons. 17. quoniam præsens num. 20. lib. 1. & Roderic. Suar. in repet. dicta l. quoniam in prioribus, C. de inoffic. testam. in 2. limita. ad regiam, col. 17. vers. in vno casu, & Paul. Paris. in cons. 63. capiendo num. 34. cum pluribus sequentibus lib. 2. vbi ait se ita consuluisse, in causa magni militis, & idem tenet ipse Paul. Paris. in cons. 52. in hac num. 37. lib. 1. & singulariter idè tenet Ioan. Lup. d. Pala. Rub. in repet. rub. de dona. inter vir. & vxor. §. 16. col. 3. num. 11. vers. nisi specialiter, cum sequentibus: quia ibi dicit, quod conditor maioris potest apponere talem legem, vel conditionem, & hoc ex pluribus, quæ ibi allegat, & idem tenet Tiraquell. de primogenitura q. 61. nu. 7. & hanc dicit esse receptissimam sententiã in hoc Hispaniæ regno Arius Pinel. in repet. tit. l. 1. C. de bon. mater. in 3. par. numer. 102. vers. sed receptissima, fol. mihi. 159. col. 1. & hanc opinionem dicit esse communem, & sequendam in iudicando, D. Anton. de Padilla (vir quidem omni nobilitate, & scientia pollens, nunc præses militarium ordinum**

meri-

meritissimus) in repet. dicta authent. res que
 num. 116. & 117. (licet inibi, Ab hac opi-
 nione recedere videatur: & idem tenet Ca-
 rol. Ruin. in cons. 123. quia circa num. 10. lib.
 2. vbi & ait, idem esse, quando testator aliis
 verbis vniuersalibus loquitur, & idem etiã
 tenet Greg. Lup. in L. titul. 11. part. 6. col.
 3. vers. item etiam facit cum sequentibus
 versiculis, vbi in proposito singulariter lo-
 quitur, & Anton. Gomez. in l. 40. Tauri nu.
 87. col. 6. vers. vnum tamen est, post Couarr.
 in cap. 6. lib. 3. variar. resolu. num. 10. vers.
 tertio, & quibusdam sequentibus, & nouis-
 simè hanc dicit esse communem sententiã,
 Roland. à Vall. in cons. 85. domini col. 3. nu.
 23. lib. 1. & ad prædicta satis vrget tex. in
 simili, in authent. de aliena. & emphiteo. 5.
 sanctissimarum, colla. 9. in verbis. (Nisi sub
 hac conditione possessiones aliqui eis dede-
 runt, vt nullo modo has alienent.) Et ibi est
 notabil. glos. ad hoc in verb. alienent. |

Nec huic priori solutioni, ad dictam au-
 then. res qua dicto suffragatur comiti, que-
 dam verba, que in maioratu Architalasi
 D. Alfonso Henriquez, & D. Ioannæ de Mé-
 doza eius vxoris, sunt collocata, quibus in-
 quam decreuerunt, quòd si eius filii primo-
 geniti, sine filiis masculis decesserint, filias
 tamen progenuerint, quod masculus in ma-
 ioratu succedens, illis pro suis dotibus
 certam pecuniæ quãtitatem tribuat, quod
 & comes Henricus suo testamento, & ma-
 ioratu voluit. Nam quidem hæc verba
 nihil ad contrariam sententiã, subinuita-
 re valent, & si tale grauamen potuerit ap-
 poni, vt tenet Greg. Lup. in l. 10. tit. 9. par. 6.
 in verb. de aq. col. fin. vers. & facit.

Primò quia hæc verba, negotio nostro
 ab similia sunt, siquidem tantum verba illa
 diriguntur, ad primogenitum dicti Alfonso
 & Ioannis, at non ad alios successores, in
 quibus idem voluisse non explicuerunt. Et
 ob id forsã, quòd proprias filias quas no-
 gas habebant, diligerunt, potius quàm alias
 suas descendentes, que consideratio muni-
 tur, ex traditis in l. qui filiabus, ff. de leg. 1. &
 in l. si viua matre, C. de bon. mate. & in l. Lu-
 eius, ff. de hæredi. instituen. & in l. quotiens,
 ff. de usufruct. & alibi sæpè, quibus fauet
 tex. notabilis in l. publius, S. fin. ff. de condi.
 & demonstr. & tex. in l. si in testamento, &
 ibi Alberic. col. 2. vers. quarto qualiter, ff. de
 vulg. & pupil. substi. & adnotant Doctores
 in l. ff. de reb. dub. & est ad idem bonus text.
 in l. qui fundu. S. qui filios, ff. ad l. fal. c. alijs

Secundò, quia dicta verba, cum suis fi-
 liis primogenitus decesserit, Quo sit, vt cū

ipse primogenitus cum filiis decesserit, eis
 dictus comes iuari nequit, l. si quis hæredè,
 C. de instit. & substi. sub condi. fact. l. ex
 facto, S. si quis rogatus, ff. ad Trebell. l. c. d.
 vxori, C. quand. di. leg. ced. l. pater seuerinã,
 S. fideicommissio, ff. de condit. & demonstrat.
 cum aliis, de quibus Dec. in cons. 95. & pro
 tenui facultate, col. 4. vers. sed tamen prædi-
 ctis cum seq. vbi plura notabilia dicit in
 hoc proposito videnda, & per eundem
 Dec. in cons. 377. visus & diligenter, ca-
 lum. 2. versic. circa primum cum sequent.

Tertiò, quia cum illud tantum in filia-
 bus primogeniti sit stabilitum, in cæteris
 descendentes feminis videtur prohibitum,
 C. de procurat. l. maritus, ff. de iudi. l. cum præ-
 tor. cum alijs, si enim, idem in aliis succes-
 soribus constituere voluissent, vtique expres-
 sissent, cum in eorum mera voluntate id
 positum erat, nec sufficit testatorem ita vo-
 luisse, nisi disponat ex tex. in l. 1. S. si autè
 ad deficientis, C. de cadu. tollen. & in cap.
 ad audientiam de decim. & est ad idem text.
 notabil. in l. quidam cum filium, ff. de hæred.
 instituen. quem ad hoc dicit esse notabile.
 Dec. in cons. 89. nisi puncto, col. 3. vers. con-
 firmatur hoc, & idem Dec. in d. cons. 377. co-
 lum. 2. num. 2. vers. quia ad hoc respondetur,
 cum aliis de quibus Card. Paul. Paris. qui
 singulariter loquitur in cons. 87. ubi & legi-
 num. 17. & 18. lib. 2. & Aym. Crauet. in
 cons. 161. verb. num. 14. & alibi sæpè, &
 eò præcipue, quia dicta verba conditiona-
 lia sunt, & ob id in forma † specifica ad im-
 plenda sunt, ff. de condit. & demonstr. l. qui
 hæredi. & l. meuius, ff. eod. tit. cum aliis, &
 est ad idem bonus tex. in l. 5. titul. 4. par. 5.
 & adnotat singulariter in proposito, Bart.
 in l. Gallus, S. & quid si tantum ff. de libe. &
 posthu. col. 3. vers. si vero prouisio fiat in vni-
 casum per modum conditionis, cum aliis que
 Dec. tradit in dicto cons. 89. col. 2. vers. &
 quia conditio, & per eundem Dec. in consil.
 63. & pro tenui, col. 2. & quia conditio ista
 post Oitrad. in cons. 356. ex serie testamenti
 col. 2. vers. quarto confirmat. vbi singulari-
 ter loquitur in nostro proposito per totum
 illud consilium. Et sufficit conditionem
 † semel fuisse impletam, ex tex. in l. in sub-
 stitutione, ff. de vulg. & pupil. & in d. l. si quis
 heredem, C. de instit. & substi. sub con-
 dit. fact. cum alijs supra allegatis. Euentus
 enim cõditionis, purificat actum, ac si ab
 initio fuisset purus, ex tex. in l. fin. S. Titius
 ff. de vulg. & pupil. ibi. Sed si extiterit condi-
 tio. Bonus textus in l. si pupillus in fine, ff. de
 condit. instit. & in dicta l. quinta titu. quã
 90. par.

to, par. quinta, optimus tex. ad idem in l. 13. uers. Ot. osi dezimos tit. 4. par. 6. sunt, & aliz concordantie de quibus Dec. in conf. 79. & pro tenui col. 2. uers. sed in casu isto. Et de prima vice intelligendum est, (& sic de filiabus primogeniti tantum, non vero de filiabus omnium descendentium conditoris maioratus) ex l. boues §. hoc sermone cum suis uulgatis ff. de uerbor. significat. & est ad idem optimus tex. in proposito (cum suamateria) in l. si pluribus heredibus, ff. de leg. 2. cum alijs de quibus singulariter Dec. in dicto conf. 291. col. 4. num. 6. uers. his premissis per totum, & in uers. & predicta conclusio. Præsertim cum agatur de onere perpetuo primogenitorum, ut aduertit Dec. in dicto conf. 291. col. fin. num. 8. in fine. Hoc
 13 & spectat, quia dispositio † de persona, ad personam, non est extendenda etiam ex disponentis uerisimili mente, ff. de testa. tute. l. si qui ita, §. penult. bonus tex. in proposito in l. si ita scriptum sit uersic. quod non est a contrario, ff. de leg. 2. cū alijs, quod & adnotat Aret. in dict. l. Gallus, §. & quid si tantum num. 18. uers. secundo adde. & Dec. in dicto conf. 291. uers. & diligenter colum. 4. num. 6. uers. secundo præmito, & latè idem Dec. in d. conf. 377. colum. 2. uers. quia ad hoc respondetur num. 2. & 3. et num. 5. cum alijs de quibus meminit singulariter Ias. in conf. 220. col. 3. ad fin. cum sequent. lib. 2. ubi hoc intelligit, dato, quod eadem ratio militaret, & præsumpta mens testatoris in alia persona, & dato etiam, quod testator si fuisset interrogatus, de alia persona idem uerisimiliter de ea respondisset, nam his omnibus concurrentibus (secundum eum) minimè debet fieri extensio de una persona ad aliam, & iam dicta latè tradit Card. Paulus Pari. in conf. 87. uidi et legi. col. 3. num. 12. cum sequentibus libro 2. et notabiliter Aym. Crauet. in consil. 161. uerba num. 11. cum pluribus seq. Et limitatus casus limitatum esse debet ff. de acquir. rer. domin. l. in agris, et C. de trans. l. age cum Geminiano cum alijs. Non enim nostrum est, dispositionem extendere. ff. de fideius. l. fideiussores magistratum, §. pro aurelio. ff. de pact. l. si unus, §. ante omnia, et C. de fideiuss. l. fideiuss. cum alijs, quod adnotat Bal. in cap. 1. in titul. quali. domi. à propriè feud. priue. col. uersic. secus in conuentionali, et alibi sæpè traditur, et idem constat in l. si uero, §. de uiro ff. solut. matr. et in l. seruū, §. prætor ait, ff. de acq. hered.

Quarto, & iam dicta suadentur, quia nõ eadem inest ratio in sequentibus, quæ in fi-

liabus dicti primogeniti uipotè, quæ magis dilectæ, et ob id, casus sequentium, fœminarum non similis, sed dissimilis utiquè est ff. de stat. homi. l. cum quaritur, et qua Bal. tradit in l. neque leges columna prima uers. et nota quod illa sunt. ff. de legibus cum alijs quæ cogit Dec. in cap. translato colum. penult. uersic. circa secundam conclusionem, et in uer. et in statuto contra ius commune de constit. in secunda lectione, & plenius inibi in 1. lectu. columnatertis, uers. in glossa si instat. Imò et glos. in cap. non potest in uerb. curam animarum de praben. libro 6. conf. 14. mitem casum † non posse dici, cum aliqua dissimilitudo inest. Quin & cum casus similis est, in conditionibus voluntariis, de calu ad casum non admittitur extensio, præcipuè, de persona ad personam, secundum Bar. in d. l. Gall. §. & quid si tantum colum. 3. uers. si uerò promissio fiat cum alijs de quibus Dec. in conf. 89. uers. nisi puncto, col. 2. uers. & quia conditio, & col. 3. uers. 2. potest responderi, & in d. conf. 63. col. 2. uers. & quia conditio, & alibi sæpè. His et conducit, quia casus præter testatoris ordinationem, contingens (etiam ex rationis maioriata) in dispositione minime comprehenditur, ut palam Cin. tenet, in l. quod fauore, col. fin. uers. et annexit, et in uers. si præter legis, C. de l. gib. et Ancha. in conf. 356. ex serie testamenti, col. 3. uers. 2. hoc probat natura: in fine, et in uersic. non obstat quarta ratio: et Dec. in dict. conf. 63. nu. 1. cum 3. sequent. col. 2. uers. et ita his rationibus, et in dicto conf. 291. colum. pen. num. 7. uersiculo capio ultimam substitutionem. Præter hoc, quod argumentum à similibus, fallax sit, ut in auth. de instru. fid. et caute. §. si uerò nullus, colla. 7. et in l. si idem, C. de codicill. cum alijs, de quibus Alberi. in suo dictionario in uerb. argumentum col. 3. uers. ad pæta. Et si dicta extensio fieret de iure (ut negamus) tamen ex quo resultaret absurditas magna, uidelicet, in perditionem perpetuam nominis, & dignitatis familie, et domus conditorum maioratum prædictorum, et bona progenitorum transferentur in alienas familias: quod dici non debet (ut de le constat) quo in casu nullo modo extensio permittitur, ut ferè in propriis terminis consuluic Ancharan. in d. conf. 356. colum. fin. uers. nam ex contraria sequeretur de facili, et Ancharan. refert et sequitur Guill. Benedic. in repet. cap. Raynut. de testament. in uerb. si absq. liberis in 2. in materia uulga. substitui. num. 38. et in nostris terminis faciunt plures rationes, de quibus memor est

Infra

lufitanus Arias Pinci (uir quidem subtilis)
 in repet. l. prima 3. part. num. 192. vers. sed
 respondeo, C. de bon. mater. post Guid. Pap.
 in cons. 140. consilium pro nobili num. 2. ver.
 ideo ipse lib. 2. & idem in nostro proposito
 tenet D. D. Ant. de Pad. licet de predictis
 nullam mentionem faciat in repe. dictę au-
 then. res qua, C. commun. deleg. & fideicom.
 num. 118. in fine, quod maximè procedit, cū
 communis opinio sit, quod talis dos consti-
 15 tuta de bonis maioratus, seu restitucio-
 ni subiectis, transmittantur ad heredes fœ-
 minę dotata, etiam in proprietate, tanquā
 bona libera, & hoc ad perpetuam substitu-
 torum exclusionem, secundum glos. notabi-
 lem in d. auth. res qua in verb. obligatione,
 in vers. item quid qua glos. Et in fortioribus
 terminis alloquitur, & idem tradunt ibi
 Doctores, & per eosdem in repeti. l. filius fa-
 milias, §. diui. ff. de leg. 1. & Carol. Ruin. in
 cons. 200. pro decisioe, num. 6. lib. 1. cum
 alijs de quibus Aym. Crauet. in cons. 186.
 presens consultatio num. 14. & 15. & Pha-
 nutius Luca. in suo tractatu de lucro dotis
 glos. 10. num. 62. vbi hanc dicit esse com-
 muniem sententiam Doctorum, & alibi sæ-
 pè traditur.

Quintò & finaliter dictis responderetur
 verbis, quòd illis non quidem, ad dictarum
 dotium constitutionem, maioratus bona
 vendi conceditur, sed quòd succeller trans-
 uersalis, dotem filiabus ultimi possessoris
 cere quanciatu constituat, quod ex dicto-
 16 rum & bonorum fructibus, vel ex alijs bo-
 nis intelligendum est, ne videantur condi-
 tores dictorum maioratum, sibi ipsis con-
 trarii, in eadem maioratus scriptura vo-
 luntibus bona talia nulla ex causa alienari
 posse ex text. in l. non ad ea, ff. de condi. &
 demonstrat. & in cap. inter dilectos de fide
 instrumen. cum alijs de quibus singulariter
 Dec. in cons. 399. conclusionem plenè, colu-
 fin. vers. & ne videatur testator, & in du-
 bio sumenda est interpretatio, per quam
 contractus euitetur, vt ex pluribus supra
 consultatus in consil. 2. num. 86. cum plu-
 ribus sequentibus, & in proposito hoc satis
 in terminis tenet Roman. in cons. 232. qua-
 tuor. colum. 2. vers. quo ad quartum, & idē
 constat ex Iaso. in dicta authen. res qua col.
 fin. vers. duodecimo limita, & vltra eum, idē
 constat ex Bald. in cap. 1. in princip. colum.
 4. vers. quero vassallus in tit. de successio-
 nibus feud. lib. feudo. & ex eodem Bald. in
 in cap. 1. §. donare. per tex. ibi in tit. quali-
 feu. aliena. pote. col. 1. vers. nota, quod licet
 pater & ex Soccin. in cons. 75. circa presen-

tem nu. 12. vers. item ex alia regula. lib. 1.
 & Mayneri. in reg. in ambiguis num. 29. ff.
 de reg. iur. & Ioan. Lup. à Pal. Rub. in rep.
 rub. de donat. int. vir. & vxor. §. 14. colun.
 1. vers. ex quo infertur, ad quod facit opti-
 mus tex. in l. mulie. §. cum proponeretur, ff.
 ad Trebell. & tex. in l. 4. tit. 15. part. 2. in
 verbis infra ponderandis, & satis idem con-
 stat ex Roderic. Suar. in repet. dicta l. quoniā
 in prioribus C. de inoffic. testamen. in d. 2. li-
 mit. col. 16. vers. vbi aut maiorata. & ex Salic.
 in l. fin. C. de reb. aliena. col. 2. vers. nunc op-
 po. Sicuti dicimus, quod licet pater teneat-
 17 tur ad alimenta præstanda filiis, vt sunt iu-
 ra vulgata, tamen ad talia alimenta conce-
 denda, pater & non tenetur vendere pro-
 prietatem suorum bonorum, sed ea demū
 præstare tenetur, habita consideratione ad
 fructus, quos ex bonis suis percipit ex text.
 in l. ius alimentorum, §. modum, ff. vbi pu-
 pill. educ. debe. vbi est bona glos. in verb. red-
 ditum, & ex text. int. Imperator. in fin. ff. ad
 Trebell. vbi Segu. co. fin. facit ad idem opti-
 mus tex. in l. 20. tit. 16. par. 6. & ita tenet Bo-
 lognin. in addit. Anani. in cons. 13. visis qua
 in processu col. 2. vers. bene verum est post
 Alex. in cons. 100. super primo col. fin. vers.
 clarum etiam est li. 1. vbi alios antiquiores
 refert idem tenentes, & idem Alexand. in
 cons. 72. viso processu, col. 3. vers. 3. funda-
 mento lib. 5. Dec. in l. diuus Pius num. 9. ff.
 de reg. iur. & Boer. in cons. 17. & Aym. Cra-
 uett. in cons. 219. licet datum col. fin. num. 9.
 & Gregor. Lup. in l. 2. tit. 19. par. 4. in ver-
 la riqueza in fine, & alibi sæpè traditur. Ex
 quibus constat, quòd nō obstat dicta obje-
 ctio.

Secundò principaliter, & ex alio constat
 tex. in authen. res qua commun. de leg. &
 18 fideicom. non obtinere: quia & ex contra-
 ctu alienatio dictorum bonorum prohibita
 est, siquidem contractibus inter viuos dicti
 maioratus confecti sint quo in casu d. auth. &
 res qua minimè obtinet ex text. in l. ea lege.
 ff. de verb. oblig. & in l. fin. C. de reb. alie.
 non alienan. ad quod est glos. singularis in
 proposito in l. nulla in verb. prohibitum in
 fine, C. de iur. dor. & illic Cin. colun. 1. vers.
 de quo dic, & Bal. col. per. vers. modo quero,
 vbi multum commendat illam glos. & idē
 tenent moderni, præsertim Ias. in l. filius
 famil. §. diui. ff. de leg. 1. in prima lectu. num.
 67. & 70. & idem adnotat Paul. Castrens.
 in d. authen. res qua col. 1. vers. in textu ibi
 qua subiacent, & ibi etiam Ias. num. 25. ver.
 item, quod non sit. & num. 33. vers. 4. limit.
 post Alex. in cons. 193. usis scriptis col. 5.
 vers.

vers. 2. respondeo lib. 2. & Soccin. in cons. 75 circa presentem col. 3. vers. contrarium tamē est verum num. 9. li. 1. & Andr. Tiraquell. in tractatu de primogenitura, q. 61. num. 9. et Caro. Mol. in cons. 15. uiso. num. 25. et D. Couar. in cap. 6. lib. 3. var. resolut. num. 10. in principio, et Anton. Gomez. in l. 40. Tauri num. 87. col. 5. illius numeri vers. sed ego habeo, & opinionem glos. in dict. l. nulla, dicit esse communiter approbata D. Antoni. de Padil. in repet. dicta auth. res que num. 116. vbi & refert plures alios idem tenentes, quibus & accedant, quæ singulariter in hoc proposito dicit Gregor. Lup. dum loquitur in simili prohibitione bonorum maioricatus facta in contractu in l. 32. tit. 9. par. 6. in co. 12. ver. sed quæro de pulchr. q. Quin & pleriq. DD. tenuere, quod quando alienationis prohibitio fit ex lege, nēpē, quia bona restitutioni subiiciuntur, & cōcurrit etiā testatoris phibitio alienationis expressim factæ, quod etsi in contractu non fiat, sed in testamento, quod tunc alienatio fieri non potest, etiam ex causa dotis, quorum inquam est, Bald. in d. cap. 1. §. donare col. 1. vers. oppono de auth. in tit. qual. feud. alie. pote. in usibus feudo. cui Soccin. consentit in d. cons. 75. col. fin. num. 17. vers. ult. respondetur li. 1. & latē Carol. Ruin. in d. cōf. 23. num. 17. lib. 2. et Ias. in d. §. diuis. in 1. lect. num. 66. cum seq. et in 2. lect. numer. 34. et num. 100. quod etiam DD. in prædictis locis tenent. Et in præsentiarum, utiq; dicitur duæ prohibitiones adfunt, vt ex serie scriptura dicti maioricatus constat, & duo vincula fortiora sunt vno, ex tex. in auth. itaq. C. com. de success. cum alijs suis vulgaris.

Sanē & tertio, dispositio dicta auth. res que à nostro dissidet casu, constatq; etiam, ex causa dotis, bona prædicta alienari minime posse, dictamque facultatem iure non cedendam: quia agimus de bonis sui natura non alienabilibus † nempē, quia sunt maioricatus, l. 45. Tauri (quæ habetur lib. 5. noua recop. tit. 7. l. 8.) et ex tex. in l. peso §. fratre, ff. de leg. 2. cum alijs namque in feudo aliisque in rebus sui natura in alienabilibus, d. auth. res que, minimē obtinet, vt legitur, & notatur in d. cap. 1. §. donare, qual. ol. feud. pote. alien. et adnotat Iaso. in d. auth. res que num. 33. colum. 11. vers. 6. 20 l. i. Quin, & aliqui sunt, qui feudum † maioricatu adæquant, vt in expresso Bald. tenet in l. cum antiquo, C. de iur. delib. col. 5. vers. 10. vers. licet possessio, et co. pe. ver. solutio quæstio stat, & idem atq; magis in ex-

presso Soccin. adnotat, in cons. 47. facti narratione, num. 12. vers. confirmatur etiam lib. 3. & D. Conarru. in cap. 38. pract. quæst. num. 13. versiculo quid verò dicemus in principio cum alijs de quibus Cardin. Petr. Paul. Paris. in cons. 72. ad veram resolutionem, num. 74. & num. 104. libro 4. & Andr. Tiraquell. in tracta. de primogenitura quæst. 40. num. 96. in princip. & in quæst. 23. num. 10. vide quæ latē proposito citavi in repet. præmij legum Tauri num. 72. vsque ad num. 79. Et hæc sententia consuetudine videtur munita, siquidem ob id ad regem recurritur, vt facultatem tribuat, bona maioratus alienandi pro dote filiarum possessoris maioricatus, frustra enim precibus impetraretur, si iure communi esset concessum ex tex. in l. 1. C. de ibi saul. lib. 11. cum alijs suis vulgaris, & in terminis nostris ita dicit Roder. Suarez in rep. d. l. quoniam in prioribus, in 2. limita. ad legem regiam col. 16. vers. ex quibus inferitur, & in vers. ubi autem in maioria esset, & idem aduertunt DD. supra relati, licet ibidem Roder. Suar. dicat bona maioricatus antiqui dotis ex causa alienari minimē posse ob id ibidem quærens, an frater habens bona maioricatus, ex quorū fructibus, citra magnum incommodum status, personæque suæ dotem sorori constituere valet, vt illi dotem assignare sit obnoxius ex ipsis fructibus: quibus & fauet, quia si optimē dicta auth. res que, & corporis vnde summitur, ex tex. in d. l. mulier, §. cum proponeretur, ff. ad Trebe. sanctiones pensitemus, non quidem lequantur in bonis fideicommissi parentibus antiquis deuenientibus, vt expressim aduertunt Roder. Suar. in d. 2. limit. col. 16. vers. ex quibus inferitur, & in vers. ubi aut maiororia esset, & idem etiam late prosequitur Gregor. Lup. in d. l. 6. tit. 11. parti. 6. vers. quando vero non tractaretur cum sequentijs, & dicta iura non sancunt proprietatem ipsorum bonorum vendi posse pro filiarum dotibus constituendis, & lat prædicta constant in l. 3. ff. de interd. & relega. & in l. si mancipetum, ff. de senatoribus (cum sua materia) & ex tex. notabili in l. 4. tit. 15. part. 2. in verbis. Pero esto de ueser becho, de manera que no mengue el señorio, como vendiendo, o enajenando los bienes del, que son como rayzes del Reyno, mas puede lo fazer, de las otras cosas muebles que ouiere. Et licet prædicta 21 lex partitæ † loquatur in bonis regni, quæ vendi, aut alienari non possunt per regem, possessorem eorum: idem tamen dicendum est, in bonis Comitatus, Ducatus, & Marchiona-

chionatus, quæ etiam prohibita sunt ven-
di, vel alienari, seu tantum primogenito de-
bentur, ut supra latè ostensum est. & validū
est argumentum, de bonis regni, vel impe-
22 rii, successori regis, debitis, ꝛ ad bona co-
mitatus, marchionatus, vel ducatus, seu al-
terius maioratus particularis, ut in spe-
cie arguunt *Paul. Castr. in d. cons. 164. col. 1. num. 1. vers. sed hic apparet, lib. 2. & Bologn. in d. cons. 62. ut in presenti. col. 4. vers. quis est qui dubitet in principio, & Didac. Septim. lib. 1. de Primog. Hispan. c. 22. & c. 23. & idè tenent alij sup. relati n. 3. in fin.*

Quartò a casu *d. auth. res quæ longè ab-*
23 sumus, siquidem *tex. ipse tantū locū ꝛ ha-*
beat in filiabus, quæ testantis in vita sunt
cōceptæ, aut saltem pcedit, in filiabus testa-
toris: at non procedit in dotibus aliarum
familiariū: siquidè à primo testatore maio-
ria cō. lra fuerit, *ex tex. in d. l. 3. ff. de interd. & relega. cum alijs, & non potest d. auth. res quæ nostro in casu procedere, et ita cōstat ex eadè constitutione, cū de liberis loqua-*
tur authore Bal. in lib. in lectura antiquiori, cui accedit Corn. ibid. col. 2. nu. 1. vers. simili-
ter non habet locum & Ias. n. 33. vers. 1. lim. vbi illū tex. limitat, ut tantū procedat
favore liberorum testatoris, et hæc senten-
tia satis pbat, in l. Ti. ius exheredato, ff. de l. git. hered. et in d. l. filiusfam. 9. diui. ff. de leg. 1. & ibi tenent cōmuniter DD. & in l. 2. Si quis proximior. ff. unde cognat. quibus
accedant, quæ ferè in pposito refert Greg. Lup. in l. 10. tit. 3. p. 3. in verb. otorgado. col. 2. vers. & ultra illa, et quæ etiam in terminis
dicit Ias. in cons. 231. in st. impub. col. 3. n. 3. l. 2. & Alber. Brun. in cons. 18. in causa vertē-
te. co. 5. vers. 5. etiā, et latè Mayner. in reg. in
ambiguis pro dotib. n. 31. in fi. & n. 32. ff. de
reg. iur. et quæ tradit Roder. Suar. in d. l. quo-
niā in prioribus. in 2. lim. ad legē regiā col.
16. vers. ex quibus inferitur, cum sequen. et
quæ Greg. Lup. dicit. in d. l. 4. tit. 15. p. 2. col.
2. vers. si tamē, et idè latè constat, ex DD. su-
pra cit. et ita interpretanda sunt quæ tradit
Pbanus L. cē. in d. eius tract. de lucro dotis
gl. 15. nu. 75. & 76. cum seq. et D. Anton. Padil. in d. authen. res quæ nu. 114. & 115.
si talis filia, vel descendens nascatur in
vita sui ascendentis cōstituentis malorica-
tū, cuius opinio ex pluribus suaderi potest,
quæ cōgerit Paul. Par. in cons. 63. capiendo
n. 46. et 47. lib. 2. quod, ræsertim procedit,
quia dictus comes plura alia bona non vin-
culata habet, quæ ex fructibus suorū maio-
ratus percipit, et al. vidè (ut notorium est)
quo in casu, si conditores dictorum maio-

ratus nunc viuerent, nō tenerentur dotare
filias dicti comitis, ab eis descendentes, ita
cōcludit signatè *Bal. in d. auth. res quæ col.*
2. vers. quæro an teneor, et facit q̄ latè Socc.
tradit circa alimēta loquēs in cōf. 161. pro
decisio. nu. 1. cū seq. et alibi sepe, et facit tex.
notab. in l. 4. tit. 19. p. 4. et ibi Grego. Lup. in
verb. tan pobres, a fortiori ergo idem dicē-
dū est in auo vita functo ante natiuitatem
suarum feminarum ab eo descendentium.

Verū et quintò, ex dispositione *tex. in*
d. authen. res quæ nulla huic liti suboritur
difficultas, siquidem, et Ang. in authen. de
restitutionib. et ea quæ parit mulier in prin-
colla. 4. in col. 1. vers. per hanc glōf. plus vo-
luit, quòd tunc bona restitutioni subie-
cta pro dote alienari queant, quando dotis
24 alienatio dispositionē ꝛ qua bona sunt via
culata pcedit, at secus, si post (ut in presē-
tiarum contingit) cui et *Ias. consentit in d.*
authen. res quæ col. pen. nu. 33. vers. 5. limita,
& idem Ias. idem tenet in cons. 231. isti
impuberes col. 3. num. 3. vers. 3. si ex bonis
lib. 2. & Caro. Ruin. in cons. 123. quia circa
n. 13. li. 2. & hæc suadetur ex his q̄ in simili
casu, singularitè adducit Gre. Lup. in d. l.
4. tit. 15. p. 2. co. 2. ver. tñ maiora esset noua.

Deniq; & dicta *authen. res quæ ad hanc*
non pertinet causam: quia ut probatū est,
dictus comes cōplures bonorū reditus ha-
bet, & alia bona, quibus dictis eius filiabus
dotem affignet, igitur non poterit, tūc pro
ipsis dotibus, bona restitutioni subiecta, &
vinculata, tit. maioratus alienare, siquidem
25 *d. auth. tunc locū habet, cū ꝛ alia desūt*
bona, ex quibus dos constitui possit. Et sic
eius remediū subsidiariū, ut ex eadè perci-
pitur, auth. & ex corpore vnde sumitur, &
ita in expressio tenet Cin. in l. voluntat C. de
fideicomm. co. 2. ver. 4. quæro, & idem Cin.
in d. auth. res quæ co. 2. ver. itē habet locum,
& Sal. in l. fi. C. de reb. alie. non alienan. co. 2
ver. quæro an prohibitus alienare, & idè Sa-
lic. in d. auth. res quæ col. 2. ver. 4. quæro, sed
ego puto, & ibid. Ias. n. 33. ver. 2. limita, &
DD. in d. l. mulier, s. cū proponeretur, ff. ad
Treb. per tex. ibi, & Rom. in cons. 232. qua-
tuor sunt quesita col. 1. vers. primum an
dictus, & Soc. in cons. 75. circa presentē nu.
13. vers. quantum verò lib. 1. & Alex. in d.
cōf. 56. col. 1. ver. verū quia in hoc cum seq.
lib. 1. & idem Alex. in cons. 42. consideratis
verbis col. 1. vers. verum quia in hoc, cum
seq. li. 2. & Franc. de Rip. in d. l. filiusfam.
S. diui nu. 74. & Alber. Brun. in cons. 18. in
causa vertente, column. 5. versiculo sexto
etiam, & Carol. Ruin. in consilio 123. quia
circa

circanum, 1. in fine lib. 1. & And. Tirac. in tract. de iure primogenitorum q. 61. num. 10. & Iasin dicto cons. 231. nu. 4. vers. nam cum ista domina, & in vers. benefacit lib. 2. & singulariter Card. Paul. Paris. in d. cons. 63. num. 49. lib. 2. & Rodericus Naui. in repet. d. l. quoniam in principibus in Jethanda l. m. ad legem Regiam col. 16. vers. ubi autem maioria esset ab auro, & late Palat. Ryk. in repet. rub. de donat. int. vir. & Uxor. s. de imo quarto, per totum, latissime atq; eleganter firmat hanc conclusionem. Io. Anton. Rabe. in cons. 59. circa primum dubium. num. 4. & 5. vers. verum in casu cons. sequ. & Hieronim. Grat. in cons. 17. quoniam presens, col. 2. num. 21. lib. 1. & Phantui. Lucen. in tract. de lucro dotis gl. 10. num. 72. & nouissime hanc dicit communem opinionem (eam ex pluribus confirmas) Roland. a Valle in cons. 85. dñi col. 2. num. 9. cum plurib. seq. lib. 1. & idē tenet Illustriss. D. D. Anto. de Padill. in eadem auth. res quæ nu. 42. & plenius num. 118. quibus accedat singularit. & concludit Gre. Lup. in l. 6. tit. 1. par. 6. col. 8. vers. quid autem si rex dedit licentiam, & quæ dicit idē Gregor. Lup. in l. 10. tit. 26. p. 4. col. 2. vers. sed an possint bona maioria, & col. 5. vers. quid autem si rex dedit licentiam, pro qua communi sententia, est rex optimus in d. l. mulier. s. cum proponeretur. ff. ad Trebell. in verbis (Quid si tantum fructus ex hereditate uuluer perceperit, ut inde poterit doti satisfacere) Mellibr. rex. ad idē in l. pater filium in fine princip. ff. de leg. 3. ibi. (Si non erit aliud in hereditate, unde debitum exoluisse) Et Illustriss. D. D. Anton. de Padill. in auth. res quæ nu. 42. & 118. concludit in hoc nostro casu, causæ cognitionem necessariam esse, sequentem quæ vocari Imò amplius ibi vult Padill. quod soluto tali matrimonio, in quo fuit promissa dos de bonis maioritatus virtutis regis facultatis, id permittentis, consideratur, an possessor maioratus tempore mortis reliquerit aliqua bona libera, ex quibus scemina dotata possit dotē suam repetere, & ita inibi tenet, excussionem necessariam esse, faciendamq; in bonis liberis dotantis, quod ante eū singulariter concludit, Alber. Brun. (& si eius ibi non meminerit) in dicto cons. 18. in causa vertente, col. 5. vers. 6. etiam, ubi notanter in simili (& a fortiori) concludit, quod licet veram sit, qd feudū foret quod ad comoditatē, & fructus obnoxiiu debitis defuncti, qd istud esset verū in subsidiū, & ubi eius hereditas non esset aliter soluendo, & qd prius esset neces-

saria excussio facienda in bonis defuncti ad quod allegat notata per Bar. in l. illa. tit. 1. n. 8. de verb. obl. quod euidenter suaderetur ex pluribus quæ in proposito cogerit. Pala. Rub. in repet. rub. de donat. int. vir. & Uxor. s. 16. tit. 1. & nu. 5. vers. ex quo inferitur & Greg. Lup. in l. 6. tit. 11. p. 6. in verb. Que la non pudisse vender col. 7. ve. s. quid aut si rex dedit licentiā, & facit rex. notabilis in hoc proposito in d. l. pater filium in princip. ff. de leg. 3. quæ notabilia sunt in practica, maxime in hoc regno Hispaniæ.

Nec prædictis in casu nostro dicere obicit, qd ipse omnes dicat, oēs bonorū fructus, consuptos, & debitis oneratus, cū eius fructibus excludendis. Siquidē eius ex culpa hæc 26 obtulerunt, cū tñ debet plus expedere, quam suæ facultates patiantur, ex rex. in au. b. ut determina. sit nu. clerico. in princ. col. 1. & ex rex. singulari in l. his qui. s. diuus pius, ff. de tuto. & cura. ex rex. notabili in l. nō plures, C. de sac. san. eccl. ut illic Sali. col. 1. vers. nota duo primo, ubi Sali. loquitur p hæc verba Ne plures teneas familiares, quā tuā exigant facultates, & nō maiores facias sumptus, quā tui patiaris redditus, alias vel ad inopia irremediabilē deduceres, vel rogeris illicita lucra committere. quæ necdū animam, sed famā, & interdū corpus factū extinguere. Hactenus Sali. quæ verba literis auratis describi deberent, & ea, hiē calamo nostro trās sumptuos, et quotidie tā in memoria habeamus, quā valde pulchra sunt, & nostris temporibus necessaria, & idē in effectu ponit beatus Bernardus in epistol. per eum missa ad Raymundū nobilē, & eū refert, & sequitur Io. Lup. in c. per uestras, § 18. n. 30. de donat. int. vir. & Uxor. & eū etiā sequitur plura alia referēdo, quidā monachus ordinis beati Francisci in suo tract. nuncupato, Espejo de la conciencia, que trata de todos los estados lib. 2. c. 46. col. 3. vers. y S. Bernard. dixit. & his etiā accedant singularia verba Aristo. in suo autoreo li. de secretis secretorū, 1. p. in tit. de regibus & modis eorū, circa largitatē, & auaritiā, col. 2. quæ in hunc sunt modū. (Debes ergo largiri bona iuxta posse tuū cū mensura, hominibus indigentibus, atque dignis, qui ergo alteri dat, peccat & regulam transgreditur largitatis, qui largitur bona sua, non indigentibus, nullam acquirir laudē. & quicquid datur indignis, perditur. Et qui fundis ultra modum diuitias suas, ueniet citō ad antāra lictora paupertatis, & similitur illi, qui superjedat uictoriam inimicis. Et hinc dicit Seneca. (Si sumptus redditibus aquales facias, primū in causa sum fortu-

tum, tota domus corruet) Quem refert Ferdinandus Perez de Guzman. in suis dictis in tit. De la franquez. Quibus accedant singulariter tradita in proposito, per Ioan. de Plat. in l. 1. col. 2. vers. nota ergo quod furnarius, C. de frumen. urb. Constantinopol. li. 11. & quod dicitur tex. notabilis in authent. ubi qui obligat se habe. §. quoniam autē vers. si vero habeat reddi: us. colla. 6. & tex. etiam not. d. l. in l. ius alimentorum vers. modum autem, ff. ubi pupil. educa. debe. & tex. in l. 20. tit. 16. par. sexta, & dictam l. ius alimentorum, vers. modum autem multum ad prædicta commendat Ioan. de Plat. in d. l. 1. C. de frumen. urb. Const. col. 2. eundem etiã tex. dicit notabilem singulariter loquendo in hoc proposito Abb. in cap. licet Heli col. 2. vers. item notat quod suspitio. de sin. o. ia. & hinc singulariter. O. cluuit Paul. Castre. in l. si constante colu. 2. vers. postea per authent. ff. solut. matrim. quod si maritus incipit facere maiores expensas, quam suppetant eius facultates, quod tunc dicitur maritus ad inopiam vergere, & hinc etiam Angel. dicit in d. authent. ut determina. sit num. cleri. col. 2. vers. super textu ibi ultra suam substantiam colla. 1. quod prodigus dicitur, qui expendit plus, quam potest ex redditibus suis: & hoc ibi tenet per tex. ibi & præter eum est ad hoc tex. in l. his qui §. diuus, ff. de iuto. & cura. dat. ab his, & Angel. refert & sequitur Lidac. de Suar. in rept. l. Imperator col. fin. vers. unum etiam, ff. ad Trebell. & Ioan. Lup. a Palat. Rub. qui plura singularia in proposito refert in rept. cap. per vestras de donat. int. vir. & uxor. §. 18. num. 29. 30. & 31. vers. idem dicendum est si maritus, cum sequentibus iure & ad prædicta plura iura, & rationes, quas singulariter adducit Ludou. Roman. in consil. 364. dum secundo queritur col. 1. & 2. & quæ tradit pro & contra Couar. cap. 6. pra. 99. num. 3. vers. sed si quis post Tir. quell. in l. si unquam in verb. bona. num. 5. C. de reuocan. donatio. Et in proprijs terminis, quod quando fructus, vel bona habentis bona restitutioni subiecta, eius ex culpa sunt consumptæ non possint, etiam ex causa dotis constituendæ, talia bona restitui sibi subiecta alienari tenent Fulgos. & scribentes in d. l. mulier, Scdm proponeretur, ff. ad Trebell. & ibi etiam Alexand. colum. 1. vers. adde quod licet ipsi post Ang. ibi col. 1. vers. sed si fuissent in fine, & idem Angel. in l. Marcellus, §. re. quæ. ff. eod. tit. col. 2. vers. sed an pro redemptione, & ibi Imol. colu. 1. vers. in eadem glof. & in uers.

contrarium, & Paul. Cast. in d. authent. res quæ col. fin. vers. pena enim ibidem quæ & las. num. 20. & 21. vers. sexto, & ultimo ubi hanc dicit esse communem opinionem, & melius idem tenet ibi idem las. co. fin. vers. decimo quarto limita, & Docto. in d. l. filius fami. §. diui. & Hieron. Grat. in d. consil. 17: quoniam presens causa col. 3. nu. 22. vers. & si dicatur iste comes lib. 1. & donnus Anto. de Padill. in d. authent. res quæ nu. 121. vers. quin. o limitabis, quod & probatur in l. siue hereditaria, & inibi Bar. col. 1. vers. item quero, ff. de nego. gest. & in l. etiam, §. licet, ff. solut. patri. & in l. sed si ex parte in princ. vers. quamquam, ff. quoa cum eo. quod & fuisse tradit Pala. Rub. in rept. cap. per vestras, de donat. inter vir. & uxor. §. 14. per totum. Et Pedemont. in dec. 168. quoniam nu. 18. & in dec. 180. solet nu. 8. & 9.

Denique, et ab hoc negotio, alienum assertum videtur, quod cum aliqua ex dictis bonis, dicta D. Ioanna de Mendocæ, aliaque mulieres constituerint, (quæ dotē 27 † constituere non sunt obnoxia) ex tex. in l. mater, C. de iur. dot. & in l. fin. C. de dot. promi. & in l. fin. tit. 11. partita 4. cum alijs) Quod bona ab eis vinculata, etiam dotis ex causa alienari possunt, siquidem dicta authent. res quæ tantum procedit in bonis disponentis, qui dotare filias tenetur, ut traditur in l. a filia ff. ad Trebell. & in terminis ita adnotant Bald. in d. authent. res quæ col. 2. vers. quero nunquid hæc authent. habeat locum in testamento matris, & ibi etiam Corn. col. 2. num. 1. vers. item non habeat locum & ibi communiter alij DD. cum alijs de quibus Anton. Gomet. in l. 40. Tauri nu. 87. vers. tertio notabiliter intellige, & traditur in locis supracitatis.

Ex quibus omnibus & fit, dicta Regiam 28 facultatem † ad maioricatus bona alienanda ad dictarū dotiū constitutionē iure circumsepto, itate dicto D. Henrico, ipsi comiti denegandā esse. siquidē, cū ut plerisq. rationibus explicuimus, aduersus ius sit dicta maioricatus bona pro dictis dotibus alienare, igitur cōsequens est, principē ipsi iuri minime derogaturū, ff. de legib. l. princeps, C. eod. tit. l. digna vox. & C. de inoff. test. l. si quādo cū alijs, & ob id princeps ipse rescipita iura contraria abrogat, C. de præcib. Imperato. offeren. l. rescripta cum alijs, & l. 28. & 29. tit. 4. lib. 2. ordina (quæ habentur lib. 4. noua recopil. tit. 14. l. 2. & 3. & 4.) & est ad idem tex. in l. 31. tit. 18. p. 3. & l. 2. vers. Otrosi dezimos tit. 1. p. 2. & alibi sæpe idē probatur, debet enim esse voluntas principis

M a prout

prout iuris ratio dicitur, ut in l. ex factio in-
bique DD. ff. de vulga. & pup. subst. quin &
Abb. in cap. qua in Ecclesiarum de constit.
col. pen. ver. circa tertium, dicit peccare prin-
cipem, citra iustam causam iura abrogan-
tem cui & ibi DD. consentiunt, & facit quod
singulariter tradit Roder. Suar. in repet. l.
quoniam in prioribus, C. de inoffic. testamen.
in 2. limita ad legem regiam col. 19. vers. ex
ante dictis infero.

Sane, & dicta facultas concedenda ex
alio non est; quia dicti maioricatus consti-
tuti sunt, ex dispositionibus prædecessorum
29 dicti Comitis, † quas Princeps tollere ne-
quit, ut in l. si testamentum, C. de testamen.
& illic expresse Fulgo. num. 2. col. 1. vers. &
secundū istam, & Ias. n. 1. ver. & dicit Ful-
gos. idem & constat in l. fin. C. de posthum.
heredi. instituen. & in l. 1. C. de sacrosanct.
Eccles. & in l. in testamentis, ff. de regul.
iur. & in clemen. quia contingit. de religio.
domi. & in l. qua ratione. S. her. quoque res,
ff. de acquir. rerum domin. cum alijs suis vul-
gatis. Et præcipue, quia contractus iure gen-
erium sunt initi, ff. de iusti. & iur. l. ex hoc iu-
re, & ff. de acquir. rer. domin. in dicta leg.
qua ratione, S. ha quoque res & in l. 2. tit. 1.
par. 1. & ita a Principe tolli non possunt,
ex tex. notabili, in l. cum te. C. de do. ante
nupt. & in l. causas vel lites, C. de transact.
& in §. sed naturalia. instit. de in. natu. gē.
& civi. & est bonus tex. ad idem tex. in d. l.
§. 1. tit. 1. 8. parti. 3. cum alijs de quibus mo-
derni in l. fin. C. si com. ius vel util. publi. &
in cap. qua in Ecclesiarum de Constit. & in
Clemen. Pastoralis, de re iudic. & alibi sæpē
& facit regula, l. id quod nostrum est ff. de
regul. iur. & in l. cum præcaro. ff. de præca.
& in l. fin. ff. de p. et. & est communis opi-
nio secundum Fulgos. in dicta l. si testamen-
tum, num. 2. cum alijs, quæ singulariter ad-
ducit Arias Pinel. in rub. C. de rescin. ven. d.
in prima part. num. 16. Quæ & luadentur,
quia dictus D. Henricus dicto Comite eius
30 patre vivente † & ius ad ipsa bona maio-
ricatus (& satis considerabile) habet, ut
constat in l. 40. & in l. 45. Taurinarum cō-
stitutionum (qua habentur lib. 5. noua reco-
pilat. tit. 7. l. 5. & 8.) & est bonus tex. in l. 7.
tit. 4. part. 5. ad quod & est glo. Valde nota-
bilis in cap. 1. §. sciendum est autem in verb.
aut success. in tit. de feud. cogn. lib. feudorū,
quam ibidem ad hoc DD. multum extol-
lunt, & idem ad notat Ioan. Andr. in addi-
tionibus ad Specul. in rub. de feudis colum.
5. vers. facit ad propositum. & DD. in l. quo-
tiens ab omnibus C. de fid. commi. vbi hoc
etiam probatur, & Abb. in cap. licet de vo-

to colum. penult. vers. & nota bene prædicta
post Bald. in l. cum antiquioribus, C. de iur.
delibe. col. 5. ver. decimo sic licet. possessio, &
Oltrad. in cons. 224. istę sunt allegaciones, co-
lum. 8. vers. præterea tangebatur, & DD. in l.
in suis, ff. de libe. & posthu. & in l. Gallus, §.
& quid si tantum, vbi notanter Claudi, col.
6. ver. unde dic. ff. eod. titul. & in terminis
etiam idem tradit Ias. in l. quoties num. 31.
C. de rei vendic. ad quod inibi multum cō-
mendat doctrinam Bald. in d. l. cum anti-
quioribus, & hæc videtur communis opi-
nio, ut constat ex pluribus quæ tradit An-
dreas Tiraquell. in nostris terminis in tra-
ctat. de primogenitura, q. 40. num. 96. &
idem Tiraquell. in tractatu le. mort. fassit.
le. vis. in 4. declaratione præstationis, num.
1. cum plurib. sequentib. & per Fran. Luca-
num in tracta. de fisco, & eius privilegij in
1. parte principali num. 139. vers. dicimus
etiam, vbi citando quædam iura dicit,
quod filius principis appellatur princeps, &
filius regis rex, & filius ducis dux etiam
31 patribus viventibus. Sed princeps † restri-
pta contra ius alterius, minime est conce-
surus, ut in d. Clemen. pastoralis de re iudi.
& in l. venditor. S. si constat ff. commu. præ-
dio, & in l. fin. C. si contra ius vel util. public.
cum alijs de quibus DD. in d. cap. qua in Ec-
clesiarum de Constit. & est tex. ad idem in
d. l. 28. & 29. titul. 4. lib. 2. ordinamen. &
in l. 4. titul. 12. lib. 3. ordinamen. et in d. ll. no-
ua recopil. bonus etiam tex. in l. 3. tit. 1. r.
lib. 1. ordi. qua habetur lib. 8. noua recopil.
tit. 25. l. 3. Et in propriis terminis, quod
32 princeps † vel pater, in primogenitura, &
maioricatus bonis non possint præiudicare
successori notant Ioan. Andr. et DD. in c. li-
cet de voto colum. 3. vers. sed nunquid, et
idem Ioan. Andr. in regul. sine culpa de reg.
iur. lib. 6. colum. 12. vers. secundo. quia cum
sequentibus Docto. quoque in cap. 1. in titu. de
natu. feud. et Preppo. in cap. 1. de feud. mar-
chio. col. 7. vers. tertio deducitur, & in colum.
pen. ver. nec obstat illa lex idem & tenet
Dominic. in cap. grandi de suplet. negli. Præ-
la. lib. 6. col. 2. ver. quæro an rex. & ibi com-
muniter DD. & Paul. Cast. in cons. 164. in
presenti causa quæ vocatur maioria Hispani-
censi col. 8. vers. nam ad primum lib. 2. &
Alexan. in cons. 25. circa primum colum. 3.
vers. nec obstat cum sequentibus lib. 1. et De-
cius in cons. 468. superiori dno num. 28. co-
lum. penultim. vers. secundo principaliter
post medium idem Dec. in cons. 498. viso ca-
su col. 3. num. 19. ver. ad confirmationem, et
Soccin. Lun. in cons. 108. viso puncto col. 1.
num.

num. 3. vers. secundo hoc idem lib. 2. & singulariter Ioan. Lup. in rep. rub. de dona. int. vi rum, & vxo. S. 69. col. 5. num. 13. & Claud. in d. l. Gallus, S. & quid si tatum, col. 6. ver. ver. unde d. c. & notabiliter idem tenet Illu- striss. D. Didac. Couarr. (nunc suprimi Con- sily Praes dignissimus) in cap. 6. lib. 3. var. res. lib. 5. cum sequentibus & precedentibus. & D. D. Anton. de Padill. in d. authen. res qua num. 116. ver. qua opinione, & Arias Pinel. in rep. rub. C. de rescin. vend. 1. par. nu. 18. cum sequentibus & precedentibus. vbi & repre- hendit contrariam opinionem tenentes, & inibi etiam refert plures DD. hanc nostram sententiam tenentes, & praeter eos idem consuluit, & tenet Lauren. Calcan. (qui bene loquitur & si vulgari modo) in cons. 8. in causa pendente col. 10. vers. ideo cum Ia- cobus & idem etiam tenet Bologn. in cos. 62. ut in praesenti aurea, col. 3. ver. ex quo ad re nostram, & in ver. ex quo infero, & melius in vers. qua propter, & idem tradit doctor nolter Peralta in repet. rub. ff. de lega. 2. nu. 113. vers. confert etiam premissis in medio, & hanc dicit esse communem opinionem. Alciat. in cons. 118. aduertendum est, nu. 2. vbi ad hoc allegat tex. in cap. 1. de aliena. feud. pater, & idem etiam tenet Ferd. Men- cha. lib. 3. prima par. in tract. successionum, S. 26. num. 50. & unum. 118. & plene Aluarus, Valasco in tract. de in. emph. 1. par. q. 49. na. 6. pro qua communi sententia est tex. in d. l. si test. mentum, C. de testamen. & in l. si do- nationem, C. de reuocan. donat. cum alijs de quibus D. Couarr. & Pinel. in dictis locis, & facit etiam tex. in l. perfecta donatio (cu sua materia) C. de donat. qua sub mod. quae iura in principe loquuntur, ut ex eis constat, & ex Dec. in dictis consilijs respectu ta- men patris, quod id etiam facere non pos- sit, constat ultra iam dicta quia haec bona ab eo non proueniunt, sed ab alijs suis ante- cessoribus, & hoc quodam legis beneficio, ex tex. in l. si arrogator, S. sed an impuberi, ff. de adoptio. quoniam tex. ad hoc commendat Bald. in cons. 360. quantum ad punctum, num. 2. lib. 2. & idem Bald. in cap. 1. 9. & quia vidimus, colum. 4. vers. quarit glosa po- ne in fine in tit. de his qui feud. da. po. dices per gloss. ibi, & per dictam l. si arrogator, quod feuda non percipiuntur merito iure he- reditario, sed potius principali prouidentia antecessorum, & consequenter in successio- ne ipsius, non potest fieri mutatio, nec alte- ratio per vassallum in successoris praedi- cium, & dictam l. si arrogator, in terminis materiae feudalis allegat etiam ad hoc, Lu.

de Pen. in l. an nonas, col. 2. vers. & nota & hoc, C. de anno. ciuilib. lib. 11. vbi, & ad idem allegat tex. in l. cum patronus, ff. de leg. 2. qui hoc bene probat, & ad idem est melior tex. in authen. de nupt. S. sed hoc quidem in fine. colla. 4. ad quod & sunt plures aliae co- cordantiae quae in nostris terminis tradit Ca- rol. Moline. in consuetud. Par. tit. 1. de matiere feud. S. 8. glos. 4. num. 7. & sequent. & fa- ciunt quae Ias. tradit in l. in emphiteotica- rijs, num. 207. vers. secundo limitat C. de iur. emphi. & aiibi saepe, & ad praedicta est bo- nus tex. in cap. unico in princip. in tit. de successio. feud. in verbis Nulla ordinatio- ne defuncti manente, vel valente. Quem tex. ad hoc inibi Bald. ad notat, col. 1. vers. sed statim, & col. 3. ver. quare ergo, & Andr. de Iser. col. 1. vers. & in tantum est hoc verum, & in vers. est ratio, ad idem, & facit tex. notabilis in sui ratione, in cap. 1. S. e contrario, vers. si vero in tit. de inuestitu. de re alie. fact. ibi Meliorem namque condi- tionem feudi facere potest (scilicet vassallus) deteriorem vero sine domini voluntate, vel eorum agnatorum ad quos per successione- pertinet, facere non potest. Et ibi ponderat illam rationem tex. Andr. de Iserm. col. 1. vers. ponitur ratio in litera.

Quibus hic secundus articulus principa- lis, finitur.

Quo ad vltimum vero articulum, dici- mus, dicta alimenta dicto D. Henrico pra- 33 standi, si quidem, pater filium t alere te- netur, ff. de libe. agnoscen. l. si quis a libe- ris in princ. & per totam ipsam legem, & ff. de ritu nupt. l. qui liberos, cum suis simili- bus notissimis, ad quod est optimus tex. in l. 2. tit. 19. par. 4. & quae dicit tex. in l. 5. in fine tit. 33 par. 7. & tex. in d. l. si quis a liberis, S. non tantum dicit, non tantum ali- menta esse concedenda, sed caetera onera liberorum esse subuenienda, quod & proba- tur in d. l. 5. tit. 33. par. 7. & facit propo- sito tex. in l. 10. tit. 18. par. 2. & inibi Gre- gor. Lup. in pluribus glos. eiusdem legis, & facit tex. in l. verbo viduus, ff. de verb. signi. & l. si cum dotem, S. sin autem in seuissimo, ff. solut. matr. & ibi Bartol. col. 2. ver. vltimo vbi & ad praedicta allegat optimum tex. in l. sicut impendia, ff. de usufruct. tit. gene. suc & aliae concordantiae de quibus Aym. Cra- uet. in cons. 199. ad subtilia, num. 3. & 4. post Dec. in l. de alimentis num. 1. cum seq. C. de transact. pro quibus quidem alimentis (bo- nis dicti comitis consideratis ciuicis, & di- cti D. Henrici statu, & dignitate) dicta qua- tuor millia aureorum, sunt dicto D. Henri-

CO CON-

34. co concedenda, siquidem alimenta ꝑ iuxta personas, & dignitatem, & quantitatē, & quantitatē patrimonii præstanda sint ex *tex. in l. cum plure. §. cum tutor. ff. de administr. tut. quem tex. ad hoc dicit satis singulare, & menti tenendum Pal. Rubi. in repet. rub. de dona. int. vir. & uxor. §. 9. nu. 5. in medio, & ad idem est bonus *tex. in l. 24. vers. E si por auentura Tit. 9. p. 6. & text. in c. non cogantur 41. dist. & l. si seruus in si. ff. de pign. act. & ex *tex. in l. si cui legetur, ff. de leg. 1. cum alijs de quibus Car. Paul. Paris. in cons. 98. quoniam nu. 28. 29. & 30. li. 2. et Aym. Crau. in cons. 189. magnificus Senatus, nu. 10. col. fin. et Greg. Lup. in l. 1. tit. 1. par. 3. in verb. por que sabe et alibi sæpè. Et ubi habitet, illi quoque concedendum est, ff. de alim. et cibar. leg. et l. legatis alimētis, et in l. fin. ff. eod. tit. & idem disponit *tex. in d. l. 2. tit. 9. par. 4. et ibi Greg. Lup. in verb. domoren. & est ad idem glos. notabilis in c. Episcopus in verb. vitu. 10. q. 2. et *tex. qui ad idem facit, in d. l. 5. tit. 33. par. 7. cum alijs quæ Dec. Ongerit in d. l. de alimentis, C. de transact. col. 1. nu. 1. et Greg. Lup. in l. 10. in verb. Carbon E leña, tit. 18. par. 2.*****

Nec dicere oberit, quod fat est, ipsa alimenta præstare minoris summæ, prout ante factum est, Quandoquidem ꝑ nunc maiores sunt expensæ, & ita augenda, ob id, alimenta sunt, ex *tex. in l. cum unus. §. si. ff. de alimen. et ciba. leg. et in ibi glos. in verb. atatis ad idem est etiam *tex. in l. aliment. §. Basilica. et ibi glo. in verb. ampliauerit, ff. eod. tit. & facit *tex. in l. cum hij, §. modus ff. de transact. et *tex. in l. 2. tit. 7. par. 2. in verbis. Ca a si como fueren cresciendo. Cum alijs de quibus Montal. in l. 1. tit. 9. par. 2. et Greg. Lup. in l. 24. in verb. Qual hombre fuere, tit. 9. par. 6. et idem Greg. Lup. in l. 5. tit. 7. par. 2. varietate enim temporis omnia variantur iuxta tradita in l. de quibus, ff. de legib. et alibi sæpè, quæ de nouo enim emergunt, nouo indigent auxilio, l. de atata, §. ex causa, ff. de interroga. act. gl. in l. si merces, §. uis maior. in gl. 2. in medio, ff. loca. ad quod & est *tex. in l. 33. in princ. tit. 9. lib. 6. ordina. quæ habetur in noua recopil. lib. 6. tit. 18. l. 20. & ex noua causa, recedendum est, a qualibet dispositione, c. non debet de consangu. et affin. et in c. statutum in princ. de rescrip. lib. 6. cum alijs de quibus Dec. in cons. 335. nisi consilio, col. 2. nu. 1. 2. et 3. ubi singulariter loquitur in simili casu, & Ias.*****

in repet. l. quominus, ff. de fluminibus num. 13 6. cum plurib. sequentib. et per Iacobi. de S. Georgio in tract. feudor. in uerb. et cum molendinis nu. 6. et alibi sæpè.

Similiter, nec iam dictus refragatur dicere, quod Prior S. Ioannis dat alimenta dicto D. Henrico.

Tum, quia hoc minimè probatur, & ex non apparentibus, vel non existentibus par est iudicandum, ut sunt iura uulgata.

Tum, quia & si alimenta ei dedisset. Nō utique ex contractu, siue ex alia necessaria obligatione, ei ea tribuit, & ad libitum ea quæ illi dat tollere ualet; & ob id talis præstatio alimentorum, non est consideranda, ex traditis in l. inde Neratius, S. idem Iulianus, ff. ad l. aquil. & inibi est bona glos. in uerb. quia retrosum, & est optimus *tex. ad hoc in l. 1. ff. de præcar. et in leg. et habet in princ. ff. coa. tit. et quæ Bald. in terminis tradit in l. filia cuius in princ. col. 2. uer. nota quod emptum C. fam. l. heriscun, Imò, & si tempus sit præfixum, quandocunq; reuocari ualet: quando talis obligatio ex contractu non procedit ex *tex. notabili in l. cū præcario in princ. ff. de præcar. quem ad hoc Ias. summè commendat in authen. ingressi nu. 31. et 34. C. de sac. sanct. Eccl. & melius in §. sequens illa col. 5. nu. 25. versum etiam in §. de actionib. quibus accedant tradita in simili, per Alex. in cons. 213. num. 6. et seq. lib. 6.**

37. Tum quia ꝑ patris est prior causa alendi filios, ex d. l. si quis à liberis, et per totum, ff. de libe. agnoscen. & quæ Doct. tradunt in d. auth. yes que C. commu. deleg. et fid. commi. et in l. fin. C. de dot. promi. & facit *tex. in l. 1. tit. 19. p. 4. et in d. l. qui liberos, ff. de rit. nup. cum mille similibus uulgatis.*

Deinde, nec prædictus dicere obsistit, quod D. Bernardinus dicti D. Henrici filius, præceptoriam del Bodonal habet. Siquidem huius præceptoriz dictus D. Henricus, et si pater sit, vsum fructum ꝑ nouo habet, cum talis filius religiosus dicatur, ex traditis in l. Presbyteros, et in l. Sacrosanctæ, C. de Epi. et Cle. cum alijs: & hoc determinatur, ex pluribus, quæ in simili casu tradit. Roger. Suar. super illa. q. utrum in bonis maioratus, pater habeat vsum fructum, et alibi sæpè.

Ex quibus, ius dicti D. Henrici in prædictis probatur, & de ipsius apparet iusticia. Marcus Burgen. de Pace Legum Doctor.

ADDI-

A D D I T I O.

Num. 1. addas *Mascard. de probat. concl. 209. num. 2.* & quibus alijs modis probetur maioratus, *Gutierrez pract. obseru. lib. 396. nu. 1.*

Num. 2. *Suarez de Pax. in eius praxi sol. 1. in 8. tempore num. 87. Ant. Gab. lib. 1. obseru. 79. num. 6.*

Num. 3. quod maioratus sit indiuiduus, sicut Regnum, *Molin. de Hispan. prigen. lib. 1. c. 3. nu. 6. Peregr. dec. iust. 21. num. 2.*

Quemadmodum, & feuda dignitatum, ut probat *Iul. Clar. in 5. feudis q. 44. Iacob. Gall. cons. 96. nu. 21. Paul. Strayb. cons. 99. num. 29. Reg. de Ponte in lect. feud. 12. nu. 5.* & maioratus bona esse censentur eo ipso, quod titulo Ducatus, aut Marchionatus possidentur *Parlad. rer. quotid. lib. 2. cap. 5. nu. 23. videatur etiam Florez Diez. var. resol. lib. 1. q. 17. nu. 19.*

Num. 4. bona maioratus regulariter alienari nequeunt late *Molin. d. tra. stat. lib. 4. cap. 1. num. 2. Phebus dec. lib. 6. nu. 8.*

Sed an ex causa dotis ultra *Mot. d. tract. eo. lib. 4. cap. 6. nu. 19. Franc. Hieron. de Leo. dec. Valent. 90. num. 2.*

Num. 5. ad hoc plures allegat *Barbof. in opusc. Princ. Iuris lib. V. nu. 22.*

Num. 6. conferunt addita *super cons. 2. num. 44.*

Num. 7. bona Maioratus quamuis alienari possint, sed praeuia Regis licentia pro emendis alijs, & vendendis pro maiori parte *Regens Rouit. cons. 15. num. 4. vol. 1. vbi plura de hoc, & Molin. ante eum. d. tract. lib. 4. cap. 4. per totam, qui in antecedenti cap. 4. in pri. notat facultates Regias ad bona maioratus alienanda non nisi ex causa publica, vel maioratus utilitate concedendas esse, & plura notanda dixit respectu dictae licentiae, quod fit, ut Princeps maioratum alienare non potest, nec ante, nec post illius acquisitionem*

in praedictum vocatorum sine iusta causa, *Consi. T. beod. alleg. 24. num. 29. & 20.*

Num. 8. sicuti voluntas omnis testatore expressa seruari debet, *Peregrin. de fideicom. ad. 11. nu. 37.*

Num. 9. *Euerar. in topica Iuris loco: & doct. ad primam causam, Pontan. de pasc. nu. 1. claus. 4. glof. 21. par. 2. nu. 12. & seq. Surd. dec. 86. nu. 2. Alex. I. remota. etiq. var. resol. lib. 1. ill. de pasc. causa res. sol. 1. num. 13. & 14.*

Num. 10. ad hoc videas *collecta. per Alph. in collect. 107. Ricc. collect. 2. & 1437. late Peregrin. de fideicom. ad. 12. per totum.*

Num. 11. plures ad hoc allegat *Barbof. in opusc. Princ. Iuris lib. C. nu. 33. Mol. noc. de presump. lib. 4. presump. 2. nu. 28. & presump. 78. nu. 11. pres. 145. num. 4. Galgan. in tract. de cond. & dem. monst. p. 2. cap. 1. q. 2. nu. 1.*

Num. 12. adde *Mot. de pres. lib. 4. p. 69. nu. 3. Galgan. 20. tract. p. 1. c. 88. nu. 20.*

Num. 13. vide *Card. Mantua. de coniect. uli. volunt. lib. 3. tit. 19. nu. 8. & h. 54. tit. 2. num. 2. & 15. lib. 8. tit. 16. nu. 37. & in tract. de sacis. & ambig. lib. 13. tit. 21. nu. 14. Martius dec. Senens. pri. num. 5. late Peregr. dec. Padua. 134. nu. 10. Surd. dec. Mantua. 85. nu. 2. nec de linea ad lineam, *Ganno decif. 354. uum. 5. & dec. 93. num. 1. & in materia maioratus, Molin. d. tract. lib. 4. c. 5. per totum.**

Num. 14. vide *Surd. dec. 37. num. 32. & Mol. loco cit.*

Num. 15. adde hic, quod existentibus filijs tenetur pater reseruare dicta bona fideicommissio subiecta in dotem data, & sic se habet communis opinio, prout ex *Curt. Menoch. de Peregr. probat. Marefc. var. resol. lib. 2. cap. 69. nu. 36. qui in antecedenti. nu. 34. annuit non existentibus liberis in primam causam reuerti, & sic sub fidei-*

COM;

commissio idem sequitur *Franc. Hieron. de Leo dec. Valent. 37. nu. 13.*

Num. 16. non est dubium, quin successor in maioratu censatur solvere debita prædecessoris, ut fufius profequitur *Molin. de iure primog. lib. 1. cap. 10. per totum Gratia. de expens. cap. 16. nu. 7. et 11. etiam si prædecessor diu pidasset *Percyr. dec. 48. num. 15.* potissimum quando essent contracta pro uoluntate maioratus, latè *Gabed. decis. lusi. 1. 5. p. 1.* sed melius *decis. 110. pena.* Sed hoc, ex fructibus maioratus sua de proprietate, ex quo maioratus possessores, non domini renum, sed usufructuarij, earum dicuntur, *Gromat. dec. 350. n. 1.* & ita acquiritur potest. ex maiortate rationis possessionem maioratus usufructuarij, *Molin. d. tract. lib. 4. cap. 4. num. 15. Rotase. in praxi par. cap. 30. num. 23. hanc.**

Num. 17. latè *Surd. de aliment. tit. 4. q. 9. num. 1. Ceyall. pract. q. 6. 780. nu. 187. Pascal. de vir. patr. potest. lib. 2. c. 3. nu. 101. Garba dec. 6. nu. 2.*

Num. 18. adde *Alpb. d. collect. 167. vers. iste tex. Peregr. de fideicommiss. art. 92. num. 58.* & quod maioratus per contractum constituitur affirmat *Valas. d. praxi cap. 30. nu. 22.*

Num. 19. *Molin. d. tract. lib. 1. cap. 3. nu. 17. Pheb. decis. lusi. 6. nu. 8.*

Num. 20. ultra *Molin. in tract. allegato lib. 3. cap. 7. per totum Valas. in eadē praxi par. cap. 30. nu. 2.*

Num. 21. ad hoc si bona Regiæ Coronæ alienari possint, & quando *Valas. consult. 132. Gabed. dec. 40. num. 16. & 17. p. 2.*

Num. 22. & sic bona Regni, & maioratus sint inalienabilia, *Molin. d. lib. 1. cap. 3. nu. 17.*

Num. 23. *Peregrin. latè de fideicom. art. 48. nu. 51.*

Num. 24. adde eundem *Peregr. loco citat. num. 81.*

Num. 25. *Molin. d. tract. eo. lib. 4. num. 1. & seq.*

Num. 27. vide *Carroc. in tract. de patre fil. simpl. dotans. q. 6.* regulariter pater num est officium filiam dotare, *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 15. num. 6. & 7.*

Num. 28. latissime *Reg. Tapia in rub. ff. de const. princ. cap. 1. a num. 39. cum sequens.*

Num. 29. Princeps non præsumitur derogare iuri vocatorum ad maioriã *Ceyall. pract. q. 2. q. nu. 58.* Imo absq. legitima causa non potest iuri vocatorum ad maioratus successionem derogare, etiam si ipse maioratus ex Regia facultate institutus fuerit *Molin. cod. tract. lib. 1. cap. 8. num. 31.* & conferunt alia ad ornatum tradita, per *Reg. Tapia in l. fin. cap. 11. 2. p. ff. de const. Princ. num. 24. Reg. Valenz. cons. 69. num. 172.*

Num. 30. filius uiuente patre dicitur quodadmodo dominus, latè *Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 62. nu. 8.* sic filius feudatarij dicitur feudatarius uiuo patre, *Anna sing. 219. & filius Baronis dicitur Baro in Rub. de Vax. decrep. etat. nu. 41.*

Et alia plura huic inferentia tradit *Consil. Pascal. de vir. pat. potest. p. 4. cap. 1. per totum.*

Num. 31. ad hoc videas *Menoc. de pra. li. 3. pra. 9.* ubi abundè de rescript. principiũ loquitur qualiter esse debeant, nam debet Principis rescriptum à iure regulati, *Reg. Tapia dec. Ital. 20. num. 3.* & quando ualet rescriptum contra ius, *Capra in reg. 46. nu. 2.*

Num. 32. conferunt addita *super nu. 29.* & ultra ea respectu Principis, ut nec possit in præiudicium substitutorum iuribus derogare *Molin. d. tract. lib. 3. cap. 3. num. 11. 19.* & quando possit iura alterius tollere, & præiudicare latè *Reg. de Pont. cons. 152. volu. 2.* & potissimum in maioratu extat *consil. 15. Regentis Rouiti tom. 1. respectu patris si possit filij præiudicare quid in emphyteosi, Iul. clar. S. emphyteosi q. 16. &*

16. & in feudis *Ceuall. pract. quest. 10.*
 3. q. 787. nu. 31.
 Num. 33. quod Pater tenetur alere fi-
 lium latè *Surd. de aliment. tit. 1. q. 1.*
 & quod si aliunde alii possit *idem tit.*
 2. q. 6. *Ceuall. q. 757. num. 20. & quest.*
 734. num. 26. & qualiter intelligatur,
Maresc. var. resol. lib. 2. cap. 83. nu. 7.
Ofasc. dec. 124. nu. 8.
 Num. 34. adde eundem *Surdam eo. tract.*
tit. 4. q. 18. per totam, Molfes. in consue-

tud. Neap. p. 5. q. 6; Franc. Marc. decis.
 118. num. 2. tom. 2. *Sesse decis. 26.*
num. 101.
 Num. 35. ad hoc facit optima decisio
Farinac. 431. in ciuilibus in 4. par. de-
cis. Rota Nouiss.
 Num. 36. *Franc. Marc. dec. 422. num. 5.*
tom. 2.
 Num. 37. *Molin. in eodem tract. lib. 1. c.*
19. num. 30.

S V M M A R I V M.

- 1 **O**fficiorum dimidia pars ad nobiles po-
 poli spectat, & altera dimidia ad ple-
 beyos, & num. 2.
- 3 Officium rectorum, loco decurionum, suc-
 cessit.
- 4 Officium rectorum, seu decurionum, ple-
 beyis non est concedendum, sed nobilibus
 tantum.
- 5 Ciuitatis regimen, apud nobiles tantum,
 esse debet.
- 6 Nobiles plebeyis preferuntur, in honoribus
 & magistratibus.
- 7 Pro nobilibus est magis presumendum, &
 quod utilius regimen ciuitatis exercent.
- 8 Populum nobiles, & plebeyi constituunt, et
 num. 12.
- 9 Omnes ciues tam nobiles, quam plebeyi de-
 bent interuenire in contractu ciuitatis,
 aut factum dua partes ex tribus: aliis
 contractus est ipso iure nullus, & nu. 10.
- 11 Plebeyi nihil facere possunt, in praedictum
 nobilitatis, & nu. 12. & 25.
- 13 Contractus ciuitatis sicut non valet, in pra-
 iudicium eorum qui non consenserunt, ita
 nec etiam valet & debet in praedictum
 suorum successorum, & nu. 19.
- 14 Causa cogitatio necessaria est in contractu
 ciuitatis.
- 15 Populus subiectus alicui ciuitatis non po-
 test compromittere nec contractum face-
 re sine licentia ciuitatis, cui subest.
- 16 Utilitas publica, priuatorum pactis tolli
 non potest & nu. 17.
- 17 Nobilis non potest renuociare privilegio
 sibi competenti, ratione sua nobilitatis.
- 18 Contractus si est ipso iure nullus, etiam co-
 trahens aduersus eum venire valet, &
 num. 19.
- 20 Ciuis vnus, quando possit contradicere co-
 tractui facto per maiorem partem populi.
- 21 Fidem frangenti, non tenetur quis fidem
 seruare.
- 22 Contractus principalis ab vniuersitate fa-
 ctus, sicut non valet, ita nec pena in eo
 apposta.
- 23 Transactio & sententia sunt stricti iuris
 & non extenduntur ad personas in eis
 non expressas, & num. 24. cum pluribus
 sequent. Nec in eis habet locum fictio tran-
 slatiua de persona ad personam, nec de
 re ad rem.
- 25 Consuetudo plebeyorum, seu eorum pactum,
 non nocet nobilibus eiusdem populi.
- 26 Compromissum tantum nocet compromi-
 tentibus.
- 28 Consensus omnium requiritur, quando ne-
 gocium plures tangit, ut singulos.
- 29 Praescriptio non habet locum, quando agi-
 tur de praescribendis officijs publicis.
- 30 Praescriptio iniqua, seu res publica nociua,
 non consideratur.
- 31 Plebeyi non possunt praescribere omnia offi-
 cia, contra nobiles vniuersitatis.
- 32 Praescriptio in electionibus officiorum, non
 currit, nisi a tempore prohibitionis.
- 33 Praescriptio non procedit in his, quae sunt
 merae facultatis.
- 34 Praescriptio, in dubio iudicandum est, quod
 non obstat.
- 35 Praescriptio immemorabilis requiritur, seu
 titulus & quadraginta annorum, quando
 agitur, de praescribendo, contra haben-
 tem intentionem suam fundatam de iure
 communi.

ARGUMENTVM.

Controuertitur si medietas officiorum saltim ad nobiles pertinere possit, vt illis arbitraria sit sententia, atque transfactio, ita quod si aduersus eos præscriptio aliqua allegata, erit in consideratione habenda.

CONSILIVM X.

DEI optimi maximi auxilio inuocato. In hac hęc quę est inter nobiles oppidi de Martimuñoz cum dicti oppidi ignobilibus, duo nobilium fauore, iure probabi-

mus.

Primum, quod officiorum saltim dimidia pars, ad ipsos nobiles pertinet. Et quod illis sententia arbitraria, ac transfactio, in hac litę producta minimę noent.

Secundū, quod aduersus ipsos nobiles præscriptionis exceptio allegata, consideranda non est.

- 1 Primum constat, ex *tex. † in auth. de defensoribus ciuita. §. interim illud. & illic gl. in verb. nobiliores, colla. 3. & ibi Iacob. Beloui. col. 1. vers. nota quinto.* Et idem probatur. in eodem *authen. defenso. ciuita. §. quę igitur. & in l. 1. C. de conditis in publi. horre. lib. 10. & illic Iacob. Rebuf. colu. 1. vers. nota notabilem, & satis probatur in l. si cobartalis, C. de cobartalibus, & principibus lib. 12. & ad prædicta est casus notabilis, in 2. §. deinde cum post. & in vers. deinde cum placuisset ff. de origi. iur. ibi, Caperunt ex utroque corpore constitui. Quem ibidem Alberic. col. 1. num. 8. vers. ex utroque corpore. Et Angel. col. 2. vers. in textu ibi deinde ad hoc illum *tex.* expendunt, quod in oppido, officiales partim ex nobilibus, partimquę ex ignobilibus sunt eligendi, & idem satis probatur in l. 1. in volumine legum. de la hermandad, ibi, *Se elijan, e nombren, dos alcaldes de hermandad, el vno dal estado de los caualleros, y escuderos, el otro de los ciudadanos y pecheros.* Quę habetur lib. 8. noua recopil. tit. 13. l. 1. Quin,*
- 2 & ex † nobilibus plures, vt in terminis tenet Alberic. in d. §. deinde num. 8. quibus & accedat *tex. in cap. Grandi, de supplē. negligē.*

*Prælato. lib. 6. & hoc Alberi. dictum suaderi potest ex pluribus, quę congerit in nostris terminis Hispanus noster Doct. Auedanius in suo tractat. de mandatis regum exequendis in cap. 19. col. 23. num. 12. vers. & quod equaliter, cum sequentibus. Quin & rectorum officium, de iure potius ad nobiles, quam ad ignobiles spectat, siquidem hoc officium rectorum, loco decurionum successit iuxta *glos. in l. sed si ex dolo §. de dolo, ff. de dol. mal. in verb. decurionum. similis glos. in rubri. C. de decurionibus lib. 10. in verb. de decurionibus liberentur, & ibi Bald. colu. 1. in princip. & Alberi. in rub. ff. de decurionibus col. 1. in princ. & Alex. in cons. 40. in causa & lite nu. 1. lib. 7. & Roder. Suar. in allegat. 12. en el p. 10. num. 6.* Et igitur obilibus*

4 † rectorum, seu decurionum officium, non est concedendum ex *tex. in l. honores, ff. de decurionibus. Quia decurionum honoribus, plebey fugi prohibentur. Quę *tex. ibidem ad hoc DD. expendunt, et Luc. de Pen. in rub. C. eod. tit. de decurionibus lib. 10. col. fin. in vers. ad hanc dignitatem, est etiã ad hoc *tex. in l. ad subeunda, C. eod. tit. et lib. et in l. honor municipalis §. de honoribus. ff. de muneribus. et hono. et in authen. Præsides in princip. C. de episcopa. audien. & idem probatur apud beatum Marcum. cap. 15. vbi cum decurionem nominat, dicit, Ioseph. nobilis decurio. Et apertius probatur Deuteronom. cap. 1. vers. tulique de tribus vestris, et Ecclesiastes cap. 10. & facit *tex. in l. pupillus, §. decuriones, ff. de verb. signif. cum alijs. His & concludit, quod Angel. ait in dicto *authen. de defenso. ciuita, §. 1. col. 1. vers. item nota istum *tex. col. 3. nempe, quod ciuitatis regimen † apud nobiles tantum esse debet, & ob id ait ibi Angel. quod statuta Florentię quibus nobiles ad regiminis officium non admittuntur, communi iuri aduersantur, cui sententię Barba. consentit. in cons. 46. scripsit præclare col. fin. vers. et iudicio meo lib. 2. et Anton. Corset. in repet. d. cap. grandi col. 6. num. 15. vers. nota ibi nobilem post Bald. in cons. suo incipien. Martinus Ioannes de Florentia, posito inter consilia Angel. et est in cons. 68. col. 2. vers. secundo ratione cuiusdam, vbi per prædicta iura dicit, quod interest reipublicę, gubernari per nobiles, & non per plebeyos, & idem tradit Greg. Lup. in l. 9. in verb. sobre los otros homes ut. 18. part. 2. & faciunt quę dicit Ioannes Matienzo. in suo dialogo relatoris. 3. par. cap. 56. num. 6. sunt & ad prædicta plures alię concordantię, de quibus notabiliter Ioan. Lup. à Pala. Rub. in nostris terminis.******

in re.

in repeti. rub. de dona. int. vir. et vxor. §. 9. co. 2. num. 7. et 8. vers. unde dicebat cum sequentibus. Auenda in dicto cap. 19. de cxequen. mā da. regum num. 12. in princip. et in uers. utilissimum ergo est, & latē Lauren. Silua. in cons. 1. quoniam num. 59. et 60. lib. 1. quibus & accedat tex. in l. rescripto, ff. de mune. et bono. quem Luc. de Penn. in l. mulieres. col. 5. uers. quarto preferunt, et in uers. quinto circa res, C. de dignitatib. lib. 12. ad hoc expendit, quod nobiles † plebeys in honoribus, & magistratibus, præponuntur, & quod circa res publicas, eorum autoritas, maior est, ex tex. etiam inibi, per eum ad hoc allegato in l. 2. in fine C. de præd. curial. lib. 10. sunt, & aliæ concordantiæ quas singulariter tradit, Chassene. in chatalogo gloria mundi. 8. parte in consideratione 36. per totam, et in consideratione 38. per totam. Diffiteri tamen non possumus, in hoc Pinciano regio prætorio, etiam rectorum officia, saltem quoad ad dimidiam partem, ad plebeyos spectare, quotidie pronuciari. imò, in regio, supremoq; consistorio Regis nostri, secundum hanc sententiam, per supremos eius auditores, conceduntur ad id regiæ literę, vt constat in responsione regia ad petitionem 86. in curijs Madritij anni 1552. Sat ergo sit, quod ignobiles dicti oppidi Martinuñoz, dimidiam partem omnium officiorum, etiam rectorum habeant: sine eo quod omnia ipsa officia, sibi ipsis tantum velint, nobilibus exclusis, quod in quā per absurdum est: cum pro nobilibus † magis sit præsumendum, & quod vtilius populi regimen exerceant, iuxta tex. in l. 2. tit. 21. par. 2. et in cap. illud 40. distin. cum alijs quæ DD. prædicti, maximè Chassene. et Luca de Pen. in dictis locis, tradunt, & ob id reipublicę inter est potius nobilibus, quàm ignobilibus gubernari auctore Bald. in d. cons. 68. Martinus Ioannes col. 2. uers. secundo ratione cuius, quem sequuntur aliqui ex DD. superius allegatis. Nec populum, solum † plebei constituunt, sed & nobiles, vt in §. plebiscitum institu. de iusti. et iur. et in l. 5. in princip. tit. 2. part. 1. in melior. tex. ad idem in l. 1. tit. 10. part. 2. & adnotant in terminis Præposi. & alij in cap. lex. 2. distin. col. 1. uers. nota ulterius, & in uers. ex his no. & facit ad idem tex. in l. 9. tit. 29. par. 3. ibi Tambien a los pobres como a los ricos. Et ad casum nostrum est bonus tex. in l. 5. Fucrotitu. 15. part. 2. bi. E los hijos dalgo, e los homes buenos, de las ciudades e de las villas, &c.

Nec his refragantur, dicta sententia ar-

bitraria, & transactio, quibus dicta officia plebeyis tantum concedenda esse, constitutum est.

9 Primo, quia in dictis compromissis † & transactione, viginti homines plebeyi tantum interuenerunt, & pauci nobiles: cum quingenti ciues ibidem essent, poterant enim absentes alios trahere ad suam sententiam, igitur iure minimè obtinent, ex tex. in l. nominationnum C. de decurio. lib. 10. & in c. 1. & per totum de his quæ fi. à maio. par. capi, bonus tex. ad idem in authen. hoc ius porrectum, C. de sac. sanct. eccle. & tex. in l. nulli, ff. quod cuiusque vniuersita. nomi. & inibi Bald. col. 2. uers. tertio requiritur cum sequentibus. & ibi etiam Paul. Castren. col. 2. uers. nota etiam quod in actionibus cum sequentibus. caterique DD. id inibi aduertunt, & concludunt, quod ad minus sint congregatæ duæ partes, & idem probatur in l. fi. C. de vendend. reb. ciuita. lib. 11. & ibi Ioan. de Plat. id etiam inibi considerat. col. 2. uers. ex tertia parte, & in uers. & nota in textu, quod & latè docet Barr. in l. 2. C. de decurio. lib. 10. col. 1. & melius idem Barr. in l. omnes populi. col. 5. uers. quarto secundo, ff. de iusti. & iur. & Pet. Rauena. in suo alphabeto aureo. in ver. vniuersitas, & secundum hanc partem consulit Socc. loquens in compromisso vniuersitatis in cons. 95. in causa communis col. 3. num. 4. lib. 3. vbi refert Abb. dicentem, hanc esse communem opinionem, & idem consuluit Curt. Lun. in transactione vniuersitatis in cons. 174. in causa vertente, col. fin. num. 34. vbi singulariter loquitur, & hanc dicit esse communem opinionem canonistarum, & legistarum Dec. in cons. 466. stante statuto num. 12. & idem tenet Alex. in cons. 1. ponderaris col. 2. uers. non obstat etiam lib. 4. & Pet. Rebuff. in suo compendio de aliena. ver. ecclesia num. 76. cum sequuntur & alię concordantiæ de quibus Kolan. dus à Valle in cons. 90. primò quidem num. 19. cum pluribus sequentibus. & num. 58. cum sequentibus. lib. 1. & alibi sæpè traditur ad quod & facit in d. l. 5. tit. 15. part. 2. uers. Primeramente. Et inibi Gregor. Lup. in terminis compromissi vniuersitatis est tex. notabilis in l. 24. uers. Pero si todos. Titul. 4. par. 3. & ibi Gregor. Lup. quibus accedat text. notabilis in d. l. 1. tit. 10. par. 2. & in l. 24. uers. Pero si todos. Tit. 4. part. 3. & est bona glos. in d. authen. hoc ius porrectum in verb. maioris C. de sac. sanct. eccle. Imò & sunt aliqui qui tenent hoc in casu maiorem partem non sufficere, cum agatur de auferendo iure alterius, vt ex pluribus considerat Dec. in cap.

N 2 cum

- cum omnes in 1. lectu. col. 5. cum sequen. & precedentibus. & in 2. lectu. per totam de constitutionib.
- 10 Tum, quia omnes ¶ nobiles ibi adesse debebant, cum de eorum quoque ageretur præiudicio, vt in proposito adnotat Ioan. de Plat. in d. l. fin. C. de venden. reb. ciuita. lib. 11. col. 2. vers. ex tertia parte, & in vers. & nota in textu, quod & satis probatur in prædictis iuribus, & facit, quia quod omnes tãgit, debet ab omnibus approbari, vt in reg. quod omnes de reg. iur. lib. 6. cum alijs, maxime, quia de omnium nobilium præiudicio agebatur, & tam notabili, ex tex. in l. nã ita diuus, ff. de adoptionib. & in l. sapè, ff. de re indic. & alibi sapè.
- 11 Tum, quia ignobiles ¶ nihil agere poterunt, in præiudicium nobilium, ex text. in d. S. plebiscitum institut. de iur. natura. & illic in terminis Bart. adnotat colum. 1. post principium, & tex. in authen. de defensor. ciuit. S. 1. colla. 4. & idem etiam tenet Ioan. Baptist. Seueri. in repeti. l. omnes populi ff. de iust. & iur. col. 3 6. vers. quam decisionem tene menti, & facit quod in simili tradit Ludou. Roman. (referendo Innocen.) in singulari 485. incipien. heri sui interrogatus & quod dicit in practica Pet. de Auentan. in suo tract. de exequend. manda. regum, c. 4. num. 19. vers. quod facit, & in cap. 19. col. 3. 1. par. quod satis probatur in d. l. 2. S. deinde ff. de origi. iur. quem tex. Alber. in l. si quis ingenua. S. in ciuilibus col. 2. ver. item, quia per iura, ff. de capti. & postlimi. reuer. ad hoc notat, quod in ciuitate sunt duæ
- 12 ¶ partes, nempe nobilium, & plebeyorum, & quod nobiles quandam vniuersitatem, plebey aliam constituunt, & facit, quia si actus à duobus collegijs, vniuersitatibus expediri debet, vtriusque collegij, seu vniuersitatis, duæ partes exiguntur, ex tex. in cap. pastoralis, de rescrip. & probatur in d. l. nulli. ff. quod cuiusque vniuersita. nomi. cum alijs supra adductis, & in terminis nostris hoc singulariter adnotat Bald. in l. si adscribatum, C. de appell. col. 2. vers. pone dicit statutum, ad quod ibi allegat tex. in cap. à collatione de appella. lib. 6. & idem Bal. in c. cum omnes col. 5. vers. opponitur quod etiam in rebus de constitu. vbi & notanter cõcludit (allegando Bart.) quod sicut tale compromissum ¶ non valet, in præiudicium eorum, qui non consenserunt, quod nec etiã valebat in præiudicium successorum, qui tunc non erant in rerum natura, & Felix. in d. cap. cum omnes, col. 10. num. 18. vers. octauo fallit. plura singularia in his terminis refert.
- 14 Tum, & quia causæ cognitio dictis ¶ scripturis adesse debebat, vt potè vniuersitatis nomine confectis, ex tex. in d. l. fin. C. de venden. reb. ciui. lib. 11. & in l. magis puto, S. ne passim, ff. de reb. eorum, cum alijs de quibus moderni in l. ciuitas, ff. si cert. pet. & alibi sapè, & facit nostro proposito tex. in l. 4. tit. 5. part. 5. & ibi Gregor. Lup. ad idem est melior tex. in l. 18. in medio titulo 16. parti. 6. cum alijs de quibus Mencha. in dicto libro tertio prima parti., S. 30. num. 295. quæ quidem in præsentia non interuenit.
- Tum etiam, quia cum dictum oppidum de Martimuños ciuitati Segouienfi subdit,
- 15 nec transigere ¶ nec compromittere citra eius licentiam potuit, vt constat ex traditis in d. l. ciuitas, ff. si cert. pet. & in terminis hoc considerat Paul. Castrensis in d. l. nulli. columna secunda vers. breuiter dic. in fin. ff. quod cuiusque vniuer. nomi. & magis in terminis loquendo in compromisso sic consuluit Soccin. in consilio 95. in causa communis col. 4. num. 8. vers. tertio, & vltimo lib. 3. ad quod ibi allegat tex. in cap. edoceri. de rescript. & Bartolus in l. acta, ff. rem rat. habe. quibus accedat Bartoli sententia in leg. 1. col. 2. vers. est tertia vniuersitas, ff. de damno infect. & quæ notatur in l. si pupilli, ff. de nego. gest. & in l. nulli, S. quod si in vico. C. de Episcop. & cleric. & facit tex. in l. unica, C. de metropoli. Beri. lib. 11. vbi Io. de Plat. & alijs col. 2. versiculo & ideo notat, quod communitates villarum, & castorum non poterant se vnire, vel diuidere sine causa, & sine autoritate superioris. Ex eo præcipue, quod etiam de dicta ciuitatis præiudicio agebatur, siquidem eius intererat, dictum oppidum non solis plebeys regi.
- Tum quia dicta transactio, & sententia lata ratione dicti compromissi subuerti etiã ex eo constat, quod illis nobiles à regimine dicti oppidi abijciuntur, aduersus publicã
- 16 vtuitatem, cui priuatorum ¶ pactis derogari minimè potest, ff. de pact. l. ius publicum, & l. si vnus, S. pacta qua turpem, ff. eod. tit. & l. nec pignus, S. fin. ff. de regui. iur. & in l. iura sanguinis, ff. eod. tit. & in cap. si diligenti de for. compet. & tex. in l. 11. tit. 28. par. 3. & l. 34. tit. si. part. 7. Imò & sunt contra bonos mores dicta scripturæ, & ob id, etiã non tenent C. de pact. l. pacta qua contra, & facit regul. non est obligatorium de reg. iur.
- 17 lib. 6. & hinc est quod nobilis ¶ non potest renunciare priuilegio sibi competenti ratione nobilitatis, vt capiatur pro debito, vel tormentis subijciatur: cum hoc priuilegiũ toti generi nobilitatis concessum sit, cui
- per

per particulares derogari non potest, ex prædictis iuribus, & quia nobilibus talia privilegia concessa fuerunt, ex causa publica, ut constat per plures leges ordinamenti regalis, & partitarum, loquentes de nobilibus, & decorum privilegii, quod in terminis tenent omnes DD. in l. 79. Tauri, maxime, Michael Zifon. col. 1. versic. quarto dubitatur, & Anton. Gomezius num. 3. (vbi loquitur, etiam si renunciaret cum iuramento, privilegio nobilitatis) & item Anton. Gomez. in lib. 2. var. resolnt. cap. 11. de qualitatibus contractum, nu. 54. & idem tenet Otor. in suo tracta. nobilitatis secunda parte tertiae partis num. 8. versicul. pro contraria tamen parte, vbi notanter loquitur in proposito, & pro hac parte est text. notabilis in l. alia. Eleganter ff. solut. matrimon. eandem opinionem (etiam sub dubio forte) tenet D. Didacus de Couarru. in repet. cap. quamvis pactum de pact. lib. 6. in initio secunda par. num. 5. cum sequentibus. & Ferdin. Mencha. lib. 3. primae partis tractatus successionum, s. 22. num. 78. & idem tenet Petr. de Auendan. in dicto onario suo in verbo Cauallero column. 3. vers. sit ergo conclusio, & si in hoc contrarium tenere videatur Gregor. Lup. in d. l. 34. tit. si. part. 7. in verbo De sanguine.

Ex quibus constat dictam sententiam, & in transactionem non tantum nobilibus hodiernis non nocere, quia nec nobilibus illius temporis, utpotè quod nullas, nec nobilibus dicto compromisso, & transactione contentis. Quia quando contractus ipso iure nullus est, illum faciens, aduersus eum venire valet, ex text. notabili in l. iubemus, s. sanè, C. de sacrosanct. eccl. & in cap. si quis Præsbyterorum de reb. Eccl. non alienand. & inibi DD. & in l. quemadmodum, C. de agricol. & cens. lib. undecimo scribentes etiam in cap. nostri de elect. & est glos. in l. 1. s. cum autem in verb. alienare, C. de rei ux. act. & facit text. in regul. non praestat impedimentum de regulis iuris lib. 6. & in l. quod ab initio ff. eodem tit. cum alijs suis vulgaris.

Quid plura, etsi aliquot nobiles dictis compromisso, sententia, & transactioni consentierunt (quando praedicta cessassent) at tamen alij nobiles eis non assentientes (quin & plebey) poterant aduersus eas agere, utpotè iniquas, & reipublicae contrarias, ex text. in dicto cap. si diligenti de for. cōpeten. cum similibus, quibus conducit quod Compustel. ait in cap. scriptum col. 1. vers. sed nunquid de elect. & inibi Abb. col. 2. vers. nota in vers. & si partes, & Felin. in cap. cum

omnes de constitut. columna 10. numer. 18. versic. tertio fallit, vbi ex pluribus iuribus concludunt, quod vnus tantum de vniuersitate assistere valet gestis a maiore parte vniuersitatis, cum de admittendo extraneum, seu forensem officii, electioniue agitur, quia cuiuslibet interest, nè extraneus ad illa recipiatur, quod & praecipue obtinet, cum & aduersus populi honorem compromissum, & dicta sententia, transactioque fuerit, si quidem nobiles ab officiis abiiciantur, ut Innocent. tenet in cap. accedentibus (quod legit sub cap. cum olim papa) de privileg. col. fin. in fine, & idem tradunt DD. in cap. cum accessissent de constitutionibus, & per modernos in d. cap. cum omnes de constitutionibus.

Ceterum, & nobiles dictis transactioni, & sententiae assentientes, contra eas agere possent, quia complura inibi contenta ignobiles hucusque non obseruarunt: & ita nec illis custodienda a nobilibus sunt, & frangenti fidem fides frangatur eidem, ex l. cum proponas, C. de pact. & C. de transact. l. si quis maior, & ff. de inoffic. testam. l. si instituta, & C. de donati. ant. nupt. l. pollicitatione, bonus tex. ad idem in l. 28. in princip. titulo. 11. parti. 3. cum alijs vulgaris. Et si iureiurando munita essent ex text. in capitulo peruenit de iureiurando, & in capitulo quemadmodum eodem titulo, & in l. fin. & inibi DD. C. de nonnumer. pecun. cum alijs, & est ad id optimus tex. in d. l. 28. tit. 11. part. 3.

Et sicut dictum compromissum & sententia, transactioque diruuntur, eodem modo & poena inibi imposita, ex text. in l. 3. s. si seruus, & illic Bartol. col. 1. vers. item nota, quod qui venit, ff. de pecul. & in l. non distinguemus, s. si seruus, ff. de arbit. & est ad idem glos. in cap. significantibus in verb. per formam de offic. deleg. & in l. si patronus, ff. si quid in fraud. patron. in verb. Fauiana, bonus tex. in l. apud Celsum, s. item quaeritur, ff. de dol. except. quibus concordat tex. in l. 34. vers. Otrosi dezimos, tit. 4. par. 3. vbi Greg. Lup. refert plura iura similia, & facit reg. cum principalis, ff. de reg. iur. & in reg. accessorium, eod. tit. lib. 6.

Sanè & constat, dictam sententiam, & transactionem nobilibus non assentientibus minime nocere, quia cum loquantur expressim de nobilibus in eis contentis, ad alios ibidem non expressos trahenda non sunt. Quia si stricti sunt iuris, ut traditur in l. 1. C. si plu. vna senten. sue. cond. & inibi Paul. Cast. col. 2. vers. videbatur antem, & idem

idem probatur in *l. diui fratres*, vers. nec. n. ff. de lib. caus. & in *l. si à te*, ff. de except. rei iud. notat Bart. in *l. si expressim*, col. 2. vers. mihi videtur, ff. de appell. & ibi Imol. col. 2. vers. si autem nullam, idem & notant DD. in *l. Iulianus verum debitorem*, ff. de condi. ind. tex. & ibi Scriben. in *l. si Iudex*, ff. de bis qui sunt sui, vel alien. iur. Nec pactum, † nec tranfactio à quibusdam facta aliis nocet, ff. de pact. *l. si vnus*, in princ. & text. in *l. debitorum*, & in *l. filius*, C. eod. tit. cum alijs. Nec pactum, nec † plebeyorum consuetudo, nobilibus nocet, ut in *d. S. plebiscitum*, & illic Bart. col. 1. post princ. in *l. de iur. nat. gen. & ciui.* & Bapt. Sever. in *relect. d. l. omnes populi* col. 36. vers. quam decisionē, ff. de iust. & iur. Verum & compromissum nisi compromittentibus † non præiudicat, ex tex. in *l. non distinguemus*, §. de officio, ff. de arbitr. et in *l. fin. in ordine iudiciario in pragmat. antiquis* (quæ habetur lib. 4. noua recop. tit. 21. l. 4.) & adnotat in terminis Specul. in tit. de arbitr. §. restat videre super quibus col. si. vers. sed nunquid vassallus, & inibi Bald. in addit. ad Spec. in rubr. d. tit. de arbitr. col. 2. vers. vassallus potest compromittere, & satis probatur per tot. tit. C. res int. al. act. quibus accedat, quod tradit idem Spec. in tit. de instrum. ed. §. postquam col. 2. vers. si autem non contineatur, in fin. vbi ait, quod instrumentum non præiudicat, nisi eis solum, inter quos fit, & idem traditur per DD. in *c. si de fid. instrum.* & in *l. admonendi*, ff. de iure iurand. maximè Bart. col. 7. vers. item quero quid si instrumentum publicum, & alibi sepe per Modernos. Nec sententiā aduersus quosdam lata † alijs nocet, ex *l. 1. C. quibus res iudi. non noc.* & in *l. sepe*, ff. de re iud. cum alijs, verba enim sententiæ strictè sunt intelligenda, *l. 1.* & per tot. C. si plur. vna sententiæ. condemn. & in *l. Paulus in 2.* ff. de re iud. & tex. in *l. 4. tit. 27. part. 3. cum alijs*, aded quod in sententiā non habet locum fictio translatiua, de re ad rē, nec de persona ad personā, ita tenet singulariter Ang. in *cons. 235. punctus*, col. fin. vers. habetur enim, & sat constat ex *Alex. in cons. 84. in causa qua vertitur* col. 2. vers. unde videmus, et in vers. & ideo in casibus, & in vers. per prædicta lib. 3. vbi singulariter ait, quod sententiā lata, quæ valuit de speciali, quia approbata est à Principe de plenitudine potestatis, quod talis sententiā, nullo modo præiudicat alteri, sed solum illi contra quem est lata, & eum refert, & sequitur Dec. in *l. 2. C. de eden. col. 10. nu. 47. & 48. cum seqq.* vbi plura adducit, in proposito nostro videnda,

& hæc confirmantur ex pluribus, quæ notanter tradit Preposit. in *cap. causam, qua in secunda*, col. 4. vers. quæro septimo, & col. 6. vers. octauo quæro qui fil. sint legit. vbi & notanter concludit, sententiā tantum litigantibus nocere, non verò non litigantibus in causa illa, in qua mandatū non dederunt, nec litigauerunt, & loquitur, & si talis sententiā lata sit super legitimitate personæ. Et prædicta confirmantur, quia quando negotium plures tangit, vt singulos, nisi omnes consentiant † minimè omnibus nocet, vt in *l. per fundum*, & inibi Bart. col. 1. in notabil. text. cateriq; DD. ff. de seruit. rust. præd. text. in *l. si quis hac lege*, §. quotiens, ff. qui, & à quibus, & in *l. fin. ibi enim*, & inibi Bald. col. 1. vers. nota quod omnes, C. de author. præstand. & in reg. quod omnes tangit de regulis iuris lib. 6. bonus text. in *cap. bona de postula. prælato*, quibus & concordat tex. in *l. 10. tit. trigesimo primo par. 3.* & alibi sepe traditur.

Quoad secundum dicimus, dictam præscriptionem nobilibus non obesse ex sequentibus.

Primo, quia cum agatur de præscriben- dis officiis publicis, præscriptio iure † nõ subsistit ex tex. in *l. præscriptio*, C. de op. public. & in *l. vsucapionem*, & in *l. fin. ff. de vsucap.* & in *l. viam publicam*, ff. de via publi. & glos. in *l. omnes in verb. publicum*, & ibi DD. C. de præscrip. 30. vel quadraginta annorum, & in *l. fin. C. de fund. limitro. lib. undecimo*, & in *l. 7. tit. 29. par. 3. cum alijs*, & in terminis, quod officia publica præscribi non possint est tex. in *l. herennius*, ff. de decurionibus, & in *l. actuarios*, & ibi glos. in *verb. tractauit*, C. de numer. & actua. lib. 12.

Secundò, quia dicta præscriptio rei ini- que est † & rei publicæ (vt explicuimus) valde nociua, quare non debet considerari, ex tex. in *cap. final. de consuetud.* notatur in *cap. 1. eodem tit. lib. 6.* & in *cap. erit autem lex. 4. dist. cum alijs*, & est ad supradicta optimus tex. in *l. 5. vers. E otro si dezimos tit. 2. par. 1.* & in *l. 2. eodem tit. & parti.* & in nostris propriis terminis ita considerat Hispanus noster Pet. Auenda. in dicto eius tractat. de exequendis mandatis regum cap. 19. num. 12. vers. utilissimum ergo est vbi ait ex pluribus, consuetudinem, qua disponitur, vt nobiles excludantur ab officiis ciuitatis esse irrationabilem, & in damnum reipublicæ, & ideo ibi dicit, priuilegium regium, in contrarium obtentum, non valere.

Tertio, quia nullo tempore præscriptio aduer-

31 † aduersus nobiles circa officia causarum potuit (& si centum annis plurimè tempore electi non fuerint) ut est *text. notabilis in d. l. 2. §. deinde cum post, & in vers. deinde cum placuisset. ff. de orig. iur. vbi & est bona glos. in verb. deinde cum post, & etiam DD. qui tex. hanc causam determinat, nam ibi centum annis consules ex nobilium corpore electi non fuerant, nihilo secius tamen, *tex. ibi dicit, quod ex nobilium, & ignobilium corpore, postmodum fuerunt creati, & probatur in d. authen. de defenso. cui. §. 1. colla. 4.* & in proprijs terminis quod non valeat consuetudo contra nobiles, ut non admittatur ad officia, & tradit etiam *Auendan. 1. part. de exeq. m. ind. reg. in d. cap. 19. fol. 99. col. 3. vers. utilissimum ergo.* Quæ præcipue in casu nostro obrinent, quia hactenus nobiles ipsi nunquam fuerunt prohibiti, † & si non fuerint electi: & ob id, aduersus eos nulla præscriptio in electione eorum decurrere valuit, *ex textu in cap. Abbate Sancti Siluani, vers. ad hoc authentica, & inibi DD. de verb. signific. & tradunt DD. in c. cum Ecclesia Sutrina de caus. possess. & propriet. præsertim Imol. col. 4. & 5. vers. in glos. habuisse, idem tenet Abb. in cap. significante, col. 1. vers. nota primò ex textu de appellat. & Abb. refert & sequitur Dec. in cons. 8. viso puncto col. 4. vers. quartò, & idem tenet Bald. in l. 1. colam. 2. vers. secundò oppo. C. de serui. & aq. & Cin. in l. 2. C. quæ sit long. consue. colum. 8. vers. in ciuitate ista & notabiliter Floria. in l. seruitutes in magn. colu. 8. num. 27. vers. item quod glo. cum sequentibus, ff. de seruitutibus, vbi & ad hoc allegat *tex. in l. qui luminibus, ff. de seruit. urb. prædio. & idem tenet Abb. in cap. ex parte Astensis de conce. præben. col. 2. vers. sed contra hoc oppo. & Decius in cons. 215. in causa colum. 2. vers. 3. quia, & Angel. Aretin. in §. ex non scripto colu. 5. vers. quæro an sine aliqua contradictione institut. de iur. natu. gen. & ciuit. & DD. in cap. auditis de præscript. cum alijs de quibus Ias. in l. quominus. ff. de fluminibus num. 30. & 31. & ibi Moderni. pro quibus est bonus *tex. in l. 15. situ. 31. par. 3. in verbis.****

32 † *le contrallasse que no alcasse su casa, atque inibi adnotat Gregor. Lup. in verb. contradiendo. Quibus & conducit *tex. in d. l. viam publicam, ff. de via publi. vbi probatur, etiam centum annis non sufficere, præscriptionem † cum de rebus meræ facultatis agitur, & idem dicit glos. in capit. ut priuilegia. in verb. in anno. de priuileg. & ibi notanter Anton. de Butr. num. 16. col. fin. vers. eadem glosa cum alijs de quibus Decius in consil. 8. viso puncto, colum. 4. vers. & vltimò, & melius, per Felin. in cap. cum accessissent, num. 26. vers. limita. secundò cum sequen. de constit. & Balb. in tract. præscriptionum in 4. parte 5. partis principalis in 1. quæst. nume. 1. cum sequent. & facit *tex. in d. l. 7. tit. 29. par. 3. cum alijs.***

33 † *Ultra hoc quod † in dubio iudicandum est, quod præscriptio non obstat, ut ex pluribus concludit Aymon. Crauet. in consil. 29. pro clariori numer. 9. & melius per eundem Aymon. in cons. 201. præsupponitur in facto. num. 29. & num. 37. & alibi sæpè.*

34 † *Quartò, quia ex quo ea quæ ignobiles prætendunt, sunt contra ius commune, & quæ aduersantur, si res præscriptibilis esset, tempus † immemoriale exigebatur, seu titulus quadraginta anni (quæ in præsentiarum deficiunt) ex *text. notabili in cap. 1. de præscript. l. b. 6. cum alijs de quibus DD. in cap. peruenit de censibus, & in dicto cap. cum Ecclesia Sutrina de caut. posse. & proprie. quibus dicitur locis, quod si agitur de abijciendo omnino aliquem ab electione, habentem intentionem suam, munitam iure communi, quod exigitur immemorialis consuetudo, vel titulus cum quadraginta annis, ad idem est bonus *tex. & ibi notatur per Doctores in cap. cum persona §. quod si tales de priuileg. lib. 6. cum alijs.***

Quibus dictorum nobilium ius fulcitum manet,

Doct̃or Burgen. Marcus Salou de Pace.

ADDI-

A D D I T I O.

- N**Vm. 1. Imo plures Nobiles esse debent, q̄ Populares ex *Alberic. notat Reg. de Pont. de potest. Proreg. tit. 2. §. 7. num. 22.* prout est Ciuitas Neapolitana, quæ gubernatur per quinque Electos Sedilium Nobilium, & Populi Electum *Franc. dec. 2. in prin. Montan. in Prag. 2. de admin. Vniuers. num. 317. Thorus in Compen. dec. v. maior. p. 1. nouissime Io. Dominicus Tassonus benemeritus Iudex M. C. V. in obseruat. Iurisdict. super prag. de antefato vers. 3. obseru. 3. nu. 23.*
- Num. 3. ad hoc vide *Coras. Miscell. Iur. lib. 3. cap. 6. num. 5.* & quod dicitur decuriones *Montan. d. prag. 2. num. 13.* & benè de his omnibus eorumque origine ac instituto loquitur, *Losseus in tract. de Iure vniuers. p. 1. cap. 3. nu. 10. & seq. & num. 42.*
- Num. 4. adde *Tiraq. de Nobilit. cap. 20. num. 2.*
- Num. 5. *Aug. Caput. de Regi. Reip. cap. 1. num. 20. Reg. de Ponte ubi supra num. 23. Cabed. dec. 2. num. 1. p. 1. decis. 84. nu. 1. dec. 73. num. 6. p. 2.*
- Num. 6. *Tiraq. ubi supra num. 1. Cabed. d. dec. 73. num. 6. Menoch. de presumption. lib. 6. presump. 59. num. 10. Franc. de Petris festiuar. lect. lib. 1. cap. 7. sub num. 32.*
- Num. 7. *Menoch. d. tra. de presu. li. 5. pres. 4. num. 1. Franc. Marcus decis. 1208. num. 2. tom. 1.*
- Num. 8. *Tiraquell. de Nobilitat. cap. 37. num. 24.*
- Num. 9. quod due partes ex tribus debent interuenire in colloquijs latius probat *Losseus d. tract. de iure vniuers. p. 1. cap. 3. num. 75. cum sequitur alios citando Caput. in eo. tract. cap. 1. §. 2. num. 06. Montan. d. prag. 2. num. 289. & seq. latè Pras. de Franc. dec. 2. Thorus d. Compendio eo. verbo maior. p. 1. aliàs actus non valeret Probant. Kircou. & Grass. inter com. opin. lib. 1. titul.*
51. *contra Ius vel util. publ. num. 38. Boccac. in const. Egid. glos. 6. numer. 71. Medic. cons. 164. num. 23. præsertim in compromisso faciendo Camill. Borrell. in tract. de compromiss. S. 1. glos. 3. num. 284. & seq.*
- Num. 10. immo potius è contra attendi debet, quod à maiori parte nobilium concluditur etiam reluctantè Populo, prout Neapolit. obseruatur *Reg. de Pont. ubi supra num. 13.* sicuti etiã minor pars non præiudicat maiori *Cancer. var. resol. tom. 3. cap. 4. nu. 119.*
- Num. 12. latissimè per *Montan. in dict. prag. 2. num. 285. cum seq. Losseus d. tract. & p. 1. cap. 3. num. 2. 6.*
- Num. 13. an compromissum transeat in successorem, *Borrell. d. tract. S. 2. glos. 4. num. 120. Viuisus in Silua opin. 116. num. 1. & vniuersitatis compromisso loquitur Losseus in d. tract. p. 2. cap. 114. sub num. 83.*
- Num. 14. *Losseus in eod. tract. par. 3. cap. 5. num. 4. & seq.* ponit hæc sollemnia, quæ conueniunt etiam pupillis prout est causæ cogitio, *ut per Boccac. in const. Egid. glos. 4. num. 10. & seq.*
- Num. 15. adde *Borrell. d. tract. de compromiss. S. 1. glos. 3. nu. 291.*
- Num. 16. *Andr. Gaill. lib. 1. obseruat. 40. num. 8.*
- Num. 17. vide *Phebam dec. Lusit. 18. nu. 9. tom. 1. & an nobiles omnes in præiudicium successorum possint renunciare Priuilegio, Viual. in suo respon. de nobilit. num. 90.*
- Num. 18. *Manent. dec. Mantua 15. num. 2. & 5.*
- Num. 19. an minor pars sit attendenda in his quæ vniuersitati sunt vtilia refert *Capic. dec. 152. sequitur Montan. ibi num. 246.*
- Num. 20. adde hic *Franc. dec. 2. per totã quasi, ubi agitur de materia nobilitatis si possit fieri aggregatio ad Sedilia aliquibus contradicentibus, & Feder.*

- Feder. Viual. in suo responso. de nobilit. num. 44* qui loquitur de alliciendo externum ad nobilitatem.
- Num. 21. plures allegat *Barbos. in opusc. Principia Iuris lit. F. num. 41.*
- Num. 22. resolutio contractu resoluuntur omnes accessiones *Mantic. de tacit. & Ambig. lib. 4. tit. 32. nu. 124.*
- Num. 23. contractus vnius personæ nō extenditur ad aliam personam nec alteri potest præiudicare *Loseus eo. tract. p. 3. cap. 3. nu. 11.*
- Num. 25. an consuetudo possit induci à populo, vel maiori parte in præiudicium singularium personarum, vel priuatorum *Rocc. de Curte in cap. fin. de consuet. fol. 40. vers. queritur.*
- Num. 26. conueniunt similia relata per *Manens. dec. 31. nu. 15. 16.*
- Num. 27. *And. Gail lib. 2. de pace publ. cap. 17. num. 12. Martius dec. Senens. 75. num. 22.*
- Num. 28. adde *Loseum d. tract. p. 1. cap. 3. sub num. 84. vers. secus in hijs & ma-*

- ximè si ageretur de allectione nobilitatis, quia omnium consensus exigitur postquam hoc pertinet singulis, vt singulis, *Franc. ubi supra num. 2. Viual. ibidem num. 2. & 106.*
- Num. 29. etenim ipsa sunt de regalibus, *Reg. de Ponte dec. 28. nu. 28. & dec. 34. num. 16.* etiam si iurisdictione carent *Conf. Theodor. alleg. 41. n. 5. Martia voto 40. nu. 7.*
- Num. 32. in hijs quæ competunt iure facultatis incipit tempore prohibitionis *Neuiza. conf. 43. num. 9. & conf. 14. num. 3. Cancer. var. resolut. tom. 3. cap. 4. num. 139.*
- Num. 33. *Osasc. dec. 115. nu. 6. Thesau. rus. dec. 16. num. 3. dec. 245. num. 4. Consiliar. Theod. alleg. 73. num. 47. Maur. Iun. alleg. 105. num. 6. & 8.*
- Num. 35. quando ius resistit opus erit præscriptione immemorabili probat *Clapper. dec. Camer. causa 72. q. unica num. 2. ubi plura.*

S V M M A R I V M.

- 1 **T**estamentum, à quo præsumatur esse f. i. s. s. u. m., seu cancellatum.
- 2 Testamentum. quando valeat, etiam, si sit f. i. s. s. u. m. vel cancellatum.
- 3 Institutio in testamento facta, quod igne fuerit peremptum duobus testibus probari potest.
- 4 Testatur præsumitur sana mentis cum testamentum facit, nisi contrarium probetur.
- 5 Priuatio præsupponit habitum.
- 6 Demens. si a uente captus, ex quibus præsumatur, & probetur, cum pluribus sequentibus.
- 9 Demens, seu mente captus, quis probatur ex quo talis reputatur à cōsanguineis eius seu ex quo aliquis communiter demens reputatur.
- 10 Furiosus. vel demens, quod quis sit probari potest testibus singularibus.
- 12 Demens seu furiosus non potest conficere testamentum, etiam ad pias causas.
- 13 Furiosus habens dilucida interualla semper præsumitur furiosus, & fecisse te-

- 14 **T**estamentum furoris, seu dementia tempore.
- 14 **A**duocatus non potest esse testis in causa in qua fuit aduocatus.
- 15 **S**ollicitator non potest esse testis in eadem causa in qua fuit sollicitator, siue ei sit assignatum salarium, vel non.
- 16 **T**estis esse non potest, quando ei sequeretur ex eius dicto opprobrium vel laus.
- 17 **T**abellioni asserenti in instrumento publico aliquem esse sane mentis, non creditur.
- 18 **T**estes deponentes aliquem esse furiosum, vel non sane mentis, præferuntur testibus deponentibus de sana mente, quando meliorem rationem assignant, & quando deponunt verisimiliora.
- 19 **F**atius plerunque non fatua loquitur, & num. 21.
- 20 **T**estes deponentes de sana mente (etiam si non sint interrogati) debent assignare rationem concludentem sui dicti.
- 22 **T**estamentum confectum per testatorem vi vel suggestionem alicuius, non valet.

nec tenet in præiudicium alterius heredis instituti in alio priori testamento.

ARGUMENTVM.

In dubium reuocatum, si bina testamenta per aliquem condita, in quibus filius naturalis hæres instituebatur, quanq; fuissent dispersa, aut igne consumpta, sed probata Institutione formiter censeantur reuocata per vltimum testamentum, vbi alius institutus fuerat, & verificatum eo tempore testatorem fuisse mète captum, & si ex aduerso probatum sit de sana mente accuratè rationes hinc inde deducæ enucleantur.

CONSILIVM XI.

Ei optimi maximi auxilio petito, eiusque genitricis Matris; lis est inter Antonijum de Caruaxal ex vna parte, & ex alia Alfonso de Caruaxal Zamoren. Oppiduum in qua dicti Antonij de Caruaxal ius fulclemus.

Et primò præmittendum est, quod Antonius de Caruaxal defunctus pater naturalis dicti Antonij de Caruaxal anno dñi. 1541. suum condidit testamentum, in quo instituit hæredem vniuersalem dictum Antonium de Caruaxal eius filium naturalè cuius testamenti nullum dubium esse potest, etsi in parte sic scissum a matre dicti aduersarij: vt ipsa fatetur. Præter hoc, quod ita præsumitur † & scissum fuisse ab aduersario, eiusque matre: siquidem apud eos ipsum fuerit testamentum, & aduersus eos tale testamentum sit, ex *tex. in l. si Chirographum, ff. de probationib. & in l. 1. §. ille autem, C. de lati. libera. tollen. & constat ex traditis per DD. in l. labeo, ff. de pact. & ex notatis in l. proxime, ff. de his qua in testamen. delen. vbi Imol. ita tenet in propriis terminis testamenti, col. fin. vers. in glos. inserat, & notabiliter idem tenet Alexan. in l. si vnus col. 2. vers. in textu ibi ab altero, C. de testamen. & facit quod dicit Bal. de eo, qui videtur falso instrumento, quod præsumatur illud confecisse in l. maiorem, col. 1. vers. in glos. 2. C. ad l. Cornel. de fals. & Bal. refert,*

& sequitur Alex. in *conf. 77. in causa accusationis, col. 2. vers. 6. in artium lib. 1. & cum etiam refert & sequitur Ias. in *conf. 168. in in causa & litè, n. l. m. 3. vers. unde ex quo lib. 4. & Bal. etiam sequitur vni plura alia dicit Hipol. de Marsil. in *conf. 52. misericordia domini num. 33. cum plurib. sequen. & idè Hipol. in l. qui falsam num. 115. cum multis sequent ff. ad l. Cornel. de fals. quibus accedant, quæ de cancellatione instrumenti tradunt DD. maxime Specul. in titul. de instrumento. edit. §. postquam col. pen. ver. porro si debitor, & Bar. in l. fullo. §. qui tabulas, col. 1. vers. quero an hoc sit verum, ff. de fur. & Cynus in l. si de possessione, col. 1. ver. ad legem istam, C. de probat. & alibi sæpè traditur, & hæc præsumptio fortificatur præsertim quia ex tali scissione commodū resultabat dicto Alfonso de Caruaxal, quare ab eo præsumitur scissum ex *tex. notabili in l. 1. §. si quis ita in suo vbi in terminis Alberi. ff. ne quid in loco publi. Et ob id ex ipsa scissione † siue cancellatione testamenti prædicti tanquam ab aduersario facta, ipsum testamentum minimè diruitur, ex *tex. in l. pen. §. si autem ex alia, C. de testamen. & in l. 24. tit. 1. part. 6. ad quod est melior *tex. in proposito in l. 39. in fine. tit. 9. par. 6. cum alijs.******

Permittimus etiam in facto, quod dictus Antonius pater dicti Antonij de Caruaxal nunc litigantis, aliud confecit testamentum anno 1544. in quo dictum Antonium de Caruaxal eius filium etiam hæredem vniuersalem instituit, quod testamentum (vt est plenè probatum) igne fuit peremptum, quod & ex prædictis ab aduersario, eiusque matre factum præsumendum est, ex *reg. semel malus de reg. iur. lib. 6. ad quod est bonus *tex. in simili in l. 19. vers. La següda, tit. 6. par. 1. & in l. 3. vers. E de mas quã do tit. 4. part. 2. l. non omnis §. à barbaris, ff. de re milita. cum alijs, de quibus Hipol. de Marsil. in sua practica criminal. §. diligenter, num. 99. cum pluri. seq. & faciunt tradita per Ioan. de Amicis in *conf. 27. super inquisitione num. 12.***

Imò ex quo dictum secundum testamentum igne fuit consumptum, dicti Antonij institutio in eo facta † duobus testibus probari potuit, (quibus non tantum est probata, sed & quatuor testibus) ex *tex. in l. testium, G. de testam. & inibi adnotat Bald. col. 1. vers. vltimò nota, & ibi etiam Salicet. col. 1. vers. & nota quod casus idem etiam tenet Alexan. in l. fin. C. de bono. posse. secundum tabul. col. 2. vers. & istud etiam facit post*

post Roman. inibi col. pen. vers. in eadem glo-
sa ibi aut etiam, & tradunt DD. in cap. cum
olim in primo de privileg. & DD. in l. here-
des palam in princ. & in §. 1. de testa.

Quæ duo testamenta (vt probatum est)
tempore quo dictus Antonius senior con-
didit sanæ mentis erat † & de iure talis præ-
sumitur, ex tex. in l. nec codicillos C. de codi-
cill. quo in loco DD. dicunt præsertim Bar.
col. 1. vers. dicendum est ergo, quod ille qui
dicit aliquem esse sanæ mentis, habet præ-
sumptionem iuris pro se, scilicet quòd quis
sit sanæ mentis, ad quod, & est tex. notabi-
lis in l. 2. vers. Eotrosi dezimos que quan-
do alguno. Cum sequentibus tit. 14. parti. 3.
bonus tex. ad idem in cap. §. vers. nos cau-
sam, & in vers. si verò de successione ab
intestat. cum alijs quæ supra diximus in cons.
7. num. 4. cum sequent.

Præmittendum etiam est, quòd dictus
Antonius Senior, vt dicit aduersarius aliud
& vicinum confecit testamentum, in quo
aduersarium hæredem instituit, & in eo di-
cta priora testamenta reuocauit, ex qua im-
mutatione & reuocatione constat de prædi-
ctis prioribus testamentis † quia priuatio
præsupponit habitum, ex l. decem, ff. de uer-
bor. obligat. & in l. manumissiones, ff. de
iustit. & iur. & in l. 1. §. sed ita demum, ff.
quib. mod. usufruct. amitt. cum alijs suis
vulgatis.

In præsentem enim quæstio ventillatur, an
dicto posteriori testamento sint reuocata
prædicta priora testamenta. In qua quæstio-
ne constantiter dicimus, quod non sunt re-
uocata ex sequentibus.

Primo, quia cum dictum posterius te-
stamentum conditum dicitur, testator mē-
te captus erat † & sine memoria, vt pleriq;
probatum testibus, qui concludunt, qui tūc
nec cognoscebat personas coram eo extan-
tes, & quod genita ira detegebat, & inho-
nesta & irridenda loquebatur, & quod bla-
sphemabat, aliaque nefanda contra solitū
morem dicebat: ex quibus probatur demē-
tia dicti Antonii testatoris ex text. notabili
in l. ob que vitia. in princ. ff. de edil. edict.
in verdis Vel per vicos more insanorum de-
ridenda loquantur. Quem tex. ad hoc dicit
singularem & meliorem de iure Angel. in
l. si cum dotem, §. si maritus, ff. solut. matri-
mon. col. fin. vers. in gloss. super verbo eun-
dem tex. dicit meliorem de iure Ias. in cōs.
114. circa primum num. 6. in princ. lib. 4.
ad idem est bonus tex. in l. 15. qui §. diuus,
& ibi est bona gloss. in verb. ex sermonibus,
ff. de tutor. & curator. dat. ab his tex. etiam

in l. 1. §. idem Iulianus, ff. de edil. edicto. ibi
Et quasi demens responsa daret Optimus
tex. ad idem in d. c. fin. de succession. ab inte-
stat. & ibi notant communiter DD. facit ad
idem tex. in l. 5. auglar. vers. E otrosi dezi-
mos. Cum seq. tit. 7. par. 6. & quod ex ser-
monibus demencia comperitur est tex. in
in cap. fatuus in princ. 96. distin. & tex. in
l. idem Iulianus. §. constat. & ibi communiter
DD. ff. de leg. 1. & est gloss. in d. l. nec codi-
cillos, C. de codicill. in verb. fidem ad esse, in
fine, & quod ex factis & dictis demencia
probetur, est tex. notabilis in l. quidam in
suo, ff. de condit. institut. & in l. 2. C. de inde.
& celico, & faciunt singulariter tradita per
Alexan. in d. l. si cum dotem, §. si maritus,
col. pen. vers. nota in gloss. cum sequent. post
Domini, & alios per tex. ibi in cap. 1. §. si ve-
ro col. 1. vers. nota qui dicatur demens cum
seq. de cleri. egrotan. lib. 6. & latissime Car-
din. Paul. Paris. in cons. 63. mortuus est, nu-
14. lib. 4. & plenius per eundem Paul. Paris.
in cons. 87. ad veritatem, num. 4. cum sequen-
lib. 3. post Roderic. Suarez in allegat. 1. col.
2. vers. ex uultis enim, & Steph. Ber-
trand. in cons. 48. ex processu causa num.
20. & 21. lib. 1. & plenius Sebastia. Vanti. in
tract. de nullitate sententia in rub. de nulli-
tate ex defectu inhabilitatis, num. 17. & 18.
In præsentem etiam constat de dicta demē-
tia, quia omnes testes concludunt † quod
blasphemabat & iurabat secundum Card.
Paul. Paris. in dict. consilio 87. num. 6. lib.
3. vbi & ait, idem esse, sicut nudus coram
hominibus, & idem dicit Carol. Ruin. in cō-
sil. 67. in q. num. 8. lib. 1. & Bertran. in d.
cons. 48. num. 21. lib. 1. Ultra hoc demencia
probatum † ex eo quod dictus testator tem-
pore dicti posterioris testamenti non habe-
bat memoriam ordinatam ex tex. in cap.
filiij in princ. de hereti. lib. 6. & ibi notat
Dominic. col. 1. vers. nota quòd ille non est
sana mentis, & idem Dominic. in d. cap. 1.
§. si vero, col. 1. vers. cognoscitur etiam de cle-
ric. egrotan. lib. 6. & Alex. in l. si cum dotem,
§. si maritus, ff. solut. matrimon. col. pen. vers.
quartus est. Verum & de ipsa demencia
constat quia a consanguineis suis demens
reputabatur, ex tex. notabili in l. octau. in
fine, ff. vnde cognat. & in l. si furioso puberi,
ff. de curato. furio. facit ad idem tex. in l. de
tutela. C. de in integr. restit. mino. & in ter-
minis ad hoc communiter allegat Bald. in
§. furiosi institu. quibus non est permi. face. te-
stamen. qui nihil dicit. Sed hoc constat ex
eodem Bald. in lege congruit, §. furiosi colu.
1. vers. item nota quòd ille, ff. de offic. præ-
sid.

fid. & in expressè idem tenet *Alexand.* qui benè loquitur in *conf. 3. breuiter num. 3. lib. 6. & idem Alexand. in conf. 54. breuiter colum. 2. versic. vbi etiam dicit cum sequent. lib. 1. & Dec. in conf. 86. viso puncto colum. 4. vers. ultima conclusio. & Boer. in decis. 23. num. 79. vers. praterea, & plenius per *Card. Paul. Paris. in d. conf. 87. ad veritatem num. 7. li. 3. & facit plura quæ iura pro hac parte adducit Bertrand. in d. consil. 48. num. 21. post medium, & num. 22. & 23. lib. 1. Praterea & fama publica est probata, quod ipse Antonius testator tunc demens erat, quæ fama ad hanc speciem consideranda est, secundum *DD.* qui ad hoc citant *Bald. in d. 5. furiosi instit. quib. non est permi. face testamen.* qui nihil dicit licet ad hoc eum allegent *DD.* præcipuè *Alexand. in con. 54. ad quæsitum. col. 2. vers. vel si probatur lib. 1. & idem Alexand. in conf. 141. natura. col. 4. vers. quod autem testes eod. lib. 1. & in d. conf. 3. breuiter. num. 3. lib. 6. & melius idem *Alex. in conf. 92. viso & oportune. col. 5. vers. praterea deponunt dicti testes. lib. 5. & Decius in d. conf. 86. colum. 4. vers. ultima. conclusio.****

10 Quam demenciam & † singulares testes probant, quia ad probandum quid in genere ut aliquem esse furiosum, vel insanè, seu hæreticum sufficiunt testes singulares, sicut Innocentius in cap. qualiter, et quando in secundo de accusa. col. 2. & cum communiter *DD.* sequuntur, & in propriis terminis, quod testibus singularibus furor, seu demencia probetur, sic consuevit *Alexand. in d. conf. 92. col. 5. vers. quia respondeo. lib. 5. & plenius idem *Alex. in d. conf. 141. col. 2. vers. praterea testes discord. lib. 1. & in conf. 10. natura. num. 4. cum seq. lib. 6. & idem *Alex. in conf. 147. viso themate num. 19. vers. praterea testes singulares lib. 7. & Boer. in dicta decisio. 23. num. 44. & Carol. Ruin. in consil. 67. in quæst. num. 9. lib. 1. & Bertrand. in d. conf. 48. num. 22. lib. 1. & singulariter *Card. Paul. Paris. in d. conf. 87. num. 8. 9. & 35. lib. 3. & ibi ipse Paris. referendo in terminis plures *DD.* num. 29. tenet quod ad probandum furorem vel demenciam sufficiunt testes consanguinei, affines, & domestici.****

Et ad probandum ipsam demenciam multum vrget prædictum posterius testamentum, ex quo inibi † aduertarius hæres instituitur, omisso dicto eius filio naturali, argumento, *tex. in l. fin. in princip. C. de curato. furio. & tex. in l. cum acutissimi. C. de fideicommi. & in l. cum auus. ff. de condit. & demonstrat. & in expressè sic cõsuluit *Alexand. in d. conf. 141. col. 3. versic. considero.**

quod dictus lib. 1. & facit ad idem in expressè tradita per *Ruæm. Suarez in d. allegationi. 1. col. 4. vers. 4. probatur, vbi ad hoc ponderat plura iura & tabula, quæ hic non refero. Et latè de dicta demencia constat ex tenore prædicta ultimi testamenti, & ex forma & modo ipsius ex *tex. in d. leg. quidam in suo. ff. de condit. instit. & id. considero. l. DD. in l. furiosum. C. qui testa. face. po. & Bartol. in tract. de testibus in §. opposita prudentia col. 1. & 2. & faciunt ad idem tradita per *Alexand. in d. conf. 141. colum. 3. & 4. lib. 1.***

Cum igitur dictus Anton. Senior demens fuerit tempore quo dictum posterius testamentum confecit, benè sequitur quod dicta duo testamenta priora non fuerunt reuocata per dictum vltimum testamentum. 12 † quia demens seu furiosus non potest testamentum conficere, ut probat *tex. in d. l. furiosum vers. Sancimus. C. qui testa. face. po. & in l. in aduersa. ff. de testa. & in §. item furiosi, & in §. furiosi instit. quib. non est permi. face. testam. & in cap. fin. de success. ab intesta. ad quod etiam est optima *text. in l. 13. tit. 1. par. 6. quia insigne dispositum est, quod testari non potest ille, qui memoriam non habet in his verbis, Orosi el que fuisse salido de memoria, no puede fazer testamento, mientras, que fuere desmemoriado.* Et adeo testamentum mentecapiti nullum est, quod nec ad ipsas causas valet, ut constat ex *Bart. in reper. l. 1. C. de sac. sanct. eccl. col. 4. vers. 1. quæro notat *Dec. in l. in negocijs contrahendis num. 2. vers. & hoc patet, quia ff. de regul. iur. & Ias. in d. conf. 141. n. 6. vers. isti omnes lib. 4. & Gregor. Lup. in d. l. 13. tit. 1. par. 6. in verb. Salido de memoria post medium ad quod allegat *tex. in d. cap. fin. de success. ab intesta. & facit *tex. d. furiosus instit. de inuti. stipul. & tex. in l. 4. tit. 11. par. 5. ibi. O desmemoriado. Et *tex. in d. l. in negocijs contrahendis, & in l. furiosi, ff. de reg. iur. cum alijs de quibus *DD.* memores sunt in locis supra proximè citatis, Et facit etiam *tex. in l. 4. tit. 34. par. 7.*******

Imo, & quando dictus Antonius testator haberet dilucida intervalla, præsumeretur 13 esse in demencia † cum dictum vltimum testamentum confecit: ex quo ante probatur furiosus, ex *text. iuncta glos. cap. indicas in verb. ostenderis 3. q. 9. & melius probatur in d. cap. fin. de success. ab intestat. vbi est optima glos. in verb. com potem. in fine, quæ inibi communiter *DD.* ad hoc notant & idem tenet *Alberic. in d. l. nec Codicillos, C. de Cõ.**

de Codicill. col. fin. prope finem, & Salic. & ibi Docto. in d.l. furiosum, C. qui testa. face. po. col. 2. vers. quaro an debeat probari, & Docto. in cap. cum inter canonicos de elect. & in clemen. 1. de homicid. vbi & notat Ancha. nu. 6. & idem tenet Paul. Castren. in l. qui testamento, S. nec furiosus. col. 2. vers. item quaro, ff. de testamen. & singulariter Alexan. in d. cons. 141. col. 2. vers. his presuppositis cō sequentib. lib. 1. & melius Alexand. in d. cō sil 92. col. 4. vers. quod autem cum sequentibus lib. 5. in d. cons. 147. viso themate, num. 8. cum sequentibus lib. 7. & in d. cons. 10. num. 6. lib. 6. & glos. in cap. fin. de success. ab intestat. dicit communiter approbatam Curt. Jun. in cons. 151. habita num. 7. vbi hoc idē tenet pro constanti dicendo hanc esse communem opinionem, etiam in furioso vel mente capto, qui habet dilucida intervalla eandem opinionem tenet Roderic. Suarez in alleg. 1. col. 8. vers. quarto & ad hoc, & melius, col. 11. vers. confirmatur etiam, & Carol. Ruin. in cons. 67. in quest. num. 9. cum sequen. lib. 1. & Card. Paul. Paris. in dist. consil. 87. ad hereditatem, num. 13. & 41. lib. 3. & Steph. Bertrand. in d. cons. 48. num. 24. & 26. lib. 1. Et quanto magis hæc opinio vera est in nostro casu, quia ut est probatū prædicta dementia suboritur ex senectute & infirmitate dicti testatoris, quare in eo potius dicendum est, prædicta passionem potius augeri, quam minui, vt DD. considerant in dictis locis, & glos. in d. cap. cum inter canonicos, de elect. & ibi Docto. & notantur Paul. Castren. in l. qui testamento, S. nec furiosus, col. 2. vers. item quaro, ff. de testamen. & singulariter Cardin. Paul. Paris. cō sil. 67. quare la num. 47. lib. 3. quia senectus debilitatem corporis inducit, vt in cap. si pro debilitate de offic. delega. & facit tex. in l. senectus, C. de donationib. cum alijs Et maxime iam dicta procedunt, quia prædicta dementia multo tempore durauerat: quam ob rem temper durare præsumitur ex Bar. in l. 2. col. fin. in fin. ff. de bono. posse. in. fan. dela. quem sequuntur DD. in prædictis locis, & idem tenet Paul. Castren. in d. l. qui testamento, S. nec furiosus col. 2. vers. item quaro, & hæc est communis opinio etiam in furioso vel mente capto habente dilucida intervalla secundum Ias. in l. patre furioso, nu. 5. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & alibi sæpè traditur.

Nec omnibus superioribus infragantur testes contrarii, qui deponere volunt de sana mente dicti Antonii, ex sequentibus.

Primo, quia ex eis vnus est aduocatus

14 aduersarii † & ita testis esse in hoc negotio non potest ex tex. in l. fin. ff. de testib. & in cap. Romana de testib. lib. 6. & in l. fin. ff. de testib. ad quod est etiam tex. in l. 20. in princip. tit. 16. par. 3. & in terminis dicitur et tunc probandæ sic consuluit Alexan. in d. consil. 141. col. 3. vers. facit quod dicitur lib. 1. Et hic testis erat etiam sollicitator huius causæ
15 læ † quod & ipsum a testimonio excludit, ex tex. in d. cap. Romana de testib. lib. 6. & in d. l. 20. tit. 16. par. 3. & in expresso quod sollicitator non potest esse testis in causa, quæ in sollicitat, & quod dicitur habere maiorem affectionem in illa causa quam procurator, est singularis decisio dominorum de Rota in nouis in decis. 154. sollicitator per totam, & idem tradunt Doctores in cap. cum a nobis, & in c. in super. vbi Abb. col. fin. de testib. & in terminis idem tenet Alex. in additionib. ad Bart. in l. deferre in princip. in additione incipien. esse testis in vers. quid autem in sollicitatore, ff. de iure fisci, vbi ait in hoc casu paria esse, verum talis sollicitator habeat salarium, vel non, & idem tenet idem Alexan. in cons. 64. & si celeberrime. col. 3. vers. secundo respondeo lib. 3. idem Alex. in cons. 152. in causa num. 6. lib. 7. & Stephan. Aufser. in suis questionibus Tholosanis in q. 204. item fuit quesituum col. 2. vers. quid de sollicitatore.

Similiter & ex eisdem causis repellitur a testimonio frater dicti Alfonsi de Carauaxal ex prædictis & ex his quæ traduntur in l. admonendi. ff. de iur. iura. & in cap. qualiter, & quando in 2. de causa. præsertim cum sit eius frater repelli debet a testimonio, vt ibi traditur, ad quod & est bonus tex. in l. 15. Muger. Titu. 16. par. 3. & in l. 16. eod. tit. & parti. ad quod est melior tex. in nostris. terminis in l. 11. vers. Mas el que fuosse tit. 1. parti. 6.

Depositio etiam Petri Sanchez tollitur, quia est partuus dictis Alfonsi de Carauaxal ex traditis in d. l. admonendi, & per Doctores in l. parentes, C. de testibus, & alibi sæpè.

Item tabellionis dictum coram quò cōfectum est dictum posterius testamentum; ad hæc litem considerandum non est: siquit
16 dem † in hac causa testis esse non potest, quia non esset opprobrium si testamentum mentecapti composuisset: & ob id ex Lomnibus C. de testibus, & similibus, eius testimonium est improbatum, ita in expresso tenet Alexand. in d. cons. 141. col. 4. vers. præterea Ioannes Franciscus lib. 1. & Ni-

17
 not. Belen. in conf. 57. num. 14. & Cardin.
 Paul. Paris. in d. conf. 87. ad veritatem num.
 43. & 44. lib. 3. post Feder. de Sen. in conf.
 19. col. 1. in fine, & Curt. Lun. in conf. 163.
 presupponitur, num. 21. in principio, & Pe-
 dersoni. in decis. 79. quoniam num. 40. quod
 & confirmatur, quia deponenti in causa, ex
 qua, si id, quod testis ait, verum non esset,
 eis infamia subsequeretur, standum minimè
 est, vt in l. 7. vers. Orosi de ximos Tit. 33. p.
 7. ibi. O de recebis deshonra porque sncaria
 enfamado. Et id. notat Ioan. Andr. in addi-
 tionib. ad Specul. tit. de teste. §. 1. col. 7. in
 additione incipiente dominicalis est in fine.
 & Alexan. in additionib. ad Bart. in d. l. de
 ferre. in princip. ff. de iur. fisci in additione
 prima col. 2. prope finem, & late idem Alex.
 in d. conf. 10. num. 12. lib. 6. & alibi sæpè.

Præterea (& quòd fortius est) etiam si
 ipse tabellio in dicto asserto testamento as-
 firmaret prædictum testatorem tunc tem-
 17 poris esse sanz mentis † non ex hoc pro-
 baretur esse sanz mentis: cum de hoc
 dictus tabellio non sit rogatus. (& quia cõ-
 trarium per nostram partem est plenè pro-
 batum) vt in expresso tenet Bald. in l. 2. ff.
 de testamen. col. 1. ver. quid si notarius. &
 Angel. in d. l. quidam in suo. co. 2. vers. ca-
 seante go notary, ff. de condit. institut. &
 Salic. in d. l. furiosum, C. qui testa. face. po.
 col. 2. vers. sed nunc insurgit, & Alex. in d.
 conf. 141. col. fin. vers. non obstat cum sequē-
 18 tibus lib. 1. in d. consil. 147. num. 20. lib. 1. &
 in d. conf. 10. num. 18. lib. 6. & in d. consil.
 85. col. fin. in fine. lib. 2. & notabiliter idē
 consuluit Cor. in conf. 73. visis, col. fin. vers.
 nec obstat lib. 1. & melius idē Corn. in conf.
 216. licet in hac col. 2. vers. constat autem cū
 pluribus sequentib. lib. 4. & hæc est commu-
 nis opinio secundum Iaso. in l. sanum mente
 num. 2. vers. breuiter, C. de transact. eandem
 opinionem dicit communem eam ex pluri-
 bus confirmando Stephan. Bertrand. in d.
 conf. 48. num. 32. in fine cum sequentib. vsq.
 in finem consilij idem & tenet Boer. in dict.
 dec. 23. num. 73. & 74. & Guiller. Benedi.
 in repet. cap. Raynuntius de testamen. in
 verb. in extremis positus num. 7. & 8. & D.
 Gregor. Lup. in l. 2. in verb. Todo home ti.
 14. par. 3.

Secundo, testes dicti Antonij nostrę par-
 18 tis hac in probatione præferuntur, quia ma-
 gis in specie deponunt † cū in specie de-
 ponunt de plerisque actibus furoris, quos
 viderunt, verisimiliaquē concludunt, & ra-
 tionibus optimè furorem, & dementiam
 concludentibus, ex traditis in cap. auditis,

& ibi DD. de præscripte. bonus tex. in l. ob
 carmen, §. fin. ff. de testibus, & in cap. prære-
 vea, eod. tit. & in cap. licet causam de probat.
 cum alijs suis similibus, & in proprijs ter-
 minis, quod totus de non sana mente depo-
 nentes præferatur si verisimiliora depo-
 nant, & melioribus rationibus id concludat
 consuluit Alex. in d. conf. 141. col. penultim.
 vers. præterea est probatum, cum pluribus
 sequentib. lib. 1. & idem Alexand. in conf.
 10. mature num. 5. cum pluribus sequen-
 tibus libro 6. et plenius idem Alexand.
 in d. conf. 147. num. 15. lib. 7. & idem tenet
 Docto. in d. c. fin. de succ. ab intesta. & hoc
 notabiliter prosequitur Roderic. Suarez in
 dicta eius allegatione 1. col. 7. vers. tertio,
 quia testes cum pluribus sequentibus, qui
 ad hanc causam videndus est. Et DD. qui
 dicunt testes de sana mente deponentes
 præferendos esse testibus contrariis, tunc
 enim loquuntur cū inter utroque testes
 equabilitas datur, aliās secus, vt notanter
 concludit Curt. Lun. in d. conf. 151. habita-
 diligenti col. fin. vers. ex præmissis.

Tertio, quia ratio testium aduersarię par-
 tis (quæ in testibus est multum considerā-
 da ex tex. in l. solam, C. de testib. cum alijs,
 quæ supradiximus in conf. 7. num. 2.) non
 quidem concludit, si quidem ex eo deponat
 mentecapum non esse, quia tunc tempo-
 ris ipse disponens fatua verba non est lo-
 19 quutus, nam plerunque † fatuus fatua non
 loquitur: & ob id prædicta eorum ratio
 dementia non probat, vt concludit singula-
 riter in nostris terminis Corn. in d. conf. 73.
 visis & diligenter col. 2. vers. & in simili cū
 sequentibus, & in col. fin. vers. nec etiam ob-
 stat lib. 1. & Alexand. in d. conf. 141. col. 4.
 vers. similiter non obstat lib. 1. & idem Ale-
 xand. in conf. 85. viso themate col. 4. vers.
 plus dicunt, cum sequentib. plurib. lib. 2. &
 Stephan. Bertrand. in dicto conf. 48. ex pro-
 cessu cause. num. 29. cum sequentib. maxime
 num. 32. lib. 1. & Card. Paul. Paris. in dicto
 conf. 87. ad veritatem num. 44. lib. 3. & Ro-
 deric. Suarez in dicta allegatione 1. col. 8.
 vers. & maxime hoc obtinet, cum sequenti-
 20 bus, & alibi sæpè Debent † enim testes de
 sana mente deponentes, concludentem etiā
 non interrogati rationem assignare autho-
 re Bald. in d. l. solam col. 2. C. de testibus,
 & per Docto. communiter in d. l. furiosum,
 C. qui testa. face. po. & notat late Alex. in
 d. conf. 85. col. penul. vers. nam quando te-
 stis, cum sequentib. lib. 2. & in alijs consilij
 de quibus supra memoris fecimus & nota-
 biliter idem tenet Roderic. Suarez in dicta
 alleg.

allegatione 1. col. 8. vers. quarto & ad hoc cum sequentibus, & Bertrand. in disto conf. 48. nu. 31. lib. 1.

Quarto, nostri testes præferuntur, & si aliquando prædictus testator coram testibus partis aduersæ sana verba protulerit: 21 quia ut dictum est, si fat constat de dicti testantis infania: si quidem filium proprium non exclusisset si dictum fecisset testamentum, quare parum prodesse potest sana alia loqui, *ex tex. in d. liquidam in suo, ff. de condit. instit. & in terminis ita tenet Alexan. in d. conf. 141. col. 3. vers. circa, & melius in vers. considero quod dictus lib. 1. & Ias. in d. conf. 141. circa primum num. 6. vers. & per hoc etiam lib. 4. & Bertrand. in d. conf. 48. ex processu cause, col. pen. num. 32. & Card. Paul. Paris. in conf. 67. quærela. num. 68. lib. 3.*

Præterea & quando prædictis locus non esset, ex alio dicto ultimo testamento priora testamenta non sunt reuocata, quia aduersarius, eiusque mater (ut plenè est probatum) dictum testatorem valdè infirmum in sua domo habebant, & importunis suggestionibus, vique illud testamentum confesse, quare in præsentiarum obtinet titulus C. & ff. si quis aliq. testa. prohib. quæ subiectio & importunitas ex coniecturis probatur. *ut in l. dolum, C. de dol. & in l. non omnes §. à barbaris, ff. de re milit. cum alijs, & in proprijs terminis si quis importunis ver-* 22 *bis & suggestione testatorem mouit ad mutandum testamentum prius factum in commodum alterius, quod succurritur hæredi instituto priori testamento actione de dolo, seu actione in factum, & illi vltimum testamentum sic factum minimè nocet, ita tenet Angel. per tex. ibi l. non est enim, col. 1. vers. in glos. secunda. ff. de inoffic. testamen. (vbi ait sic in ardua causa obtinuisse) & inibi etiam est bona glo. in verb. de limentis*

idem & tenet idem Angel. in l. fin. C. si quis aliq. testa. prohibe. col. 2. vers. in textu ibi non est criminofum, idem & tenet Barthol. Cephol. in cautela 38. licet cum verbis, per totam (vbi ait, ita fuisse practicatun.) & Matthæ. de Afflict. in decis. 69. quadam domina, num. 7. & Iaso in conf. 141. circa primum num. 3. per totum lib. 4. & mibi num. 8. vers. ista ergo donatio cum sequentibus dicit, fraudulentas instigationes hac in specie inditijs probari, prædictam etiam opinionem tenet Roderic. Suarez in dicta allegatione, 1. col. 15. vers. Imò & si tabelio, cum sequentibus, plerisque, & Montal. in l. 3. tit. 9. lib. 3. fori leg. in verb. quando col. 1. vers. nota quod ad supradicta, & Guiller. Benedict. in repet. cap. Raynuntius in verb. condidit in 2. num. 21. in princip. de testamen. & Didac. à Segur. in repetit. l. 1. §. si vir uxori. col. 48. vers. ex hoc etiam infertur, ff. de acquiren. posse. & Ioa. Lup. à Palat. Rub. in repet. rub. de donat. int. vir. & vxor. §. 80. alijs 81. num. 11. vers. secus dico rem, & num. 14. & D. Greg. Lup. in l. 27. in verb. Pierda. tit. 1. par. 6. quæ opinio confirmatur ex tex. in l. 1. C. si quis aliq. testa. prohibe. & in l. quidquid, C. arbit. tutel. & in l. 1. ff. de dol. except. & in l. 1. C. de peti. bono. subla. lib. 10. & tex. in d. l. 27. tit. 1. p. 6. post medium, & text. melior de iure in l. 4. vers. E demas dezimos, Tit. 7. par. 6. quibus & accedant tradita per Thom. Grama. in casu simili in conf. 26. in facti contingentia, num. 1. cum sequenti, vsque ad finem consilij.

Ex quibus omnibus notoriè constat de iustitia d. Antonii de Carauaxal, & in eius fauorem ferendam esse sententiam.

Doct̃or Burgen. Marcus Salou de Pace.

A D D I T I O.

Num. 1. latè Farinac. in tract. de fals. et simalar. contract. q. 153. nu. 86 & ibi plura vers. quinto fallit, Reg. Valenz. conf. 21. nu. 52. & qualiter probetur testamentum esse deperditum, latè Marta in summa success. legal. tom. 4. quaest. 1. art. 10. in 1.

Num. 2. videas eundem Farin. loco alleg.

nu. 90. Reg. Valenz. ibidem, & nu. 55. Num. 3. Nedum enim ipsa hæredis institutio probatur ex ipsa præfatione testatoris in testamèto posita, Mascar. de probat. conclus. 1047. nu. 14. sed etiã testibus, idem in conclus. 809. nu. 12. & potissimum quando testamentum esset deperditum, idem conclus. 909. num.

- num. 4. *Marta* ubi supra.
- Num. 4. *Addas Phebum decif. Lusit. 78.*
num. 4. tom. 1. Franc. Marc. decif. 186.
num. 2. tom. 2. Mascard. conclus. 38. n. 6
 nam eo tempore exigitur integritas
 mentis non sanitas corporis, *Cabed.*
decif. Lusit. 97. nu. 1. p. 1. Menoch. de
presumpt. lib. 6. presump. 45. num. 67.
Marta in summa legali de success. tom. 4
quasi. 1. art. 2. nu. 1.
- Num. 5. *Barbos. in suo opusc. princip. iuris*
lit. P. num. 45. ubi plura iura concor-
dantia ad hoc adducit.
- Num. 6. late *Mascard. de probat. conclus.*
503. & conclus. 1049. Marta ibidem
num. 14.
- Num. 7. *Mascard. dict. conclus. 503.*
num. 8.
- Num. 8. *Mascard. ubi supra num. 7.*
- Num. 9. *Mascard. ibid. num. 11. & dict.*
conclus. 1049. num. 6.
- Num. 10. *Mascard. ubi supra num. 17.*
Magon. dec. florent. 97. num. 9.
- Num. 11. *Vide Mascard. d. conclus. 503.*
num. 11.
- Num. 12. *Macerat. var. resolut. lib. 2. re-*
sol. 59. cas. 7. num. 23. Cabed. dec. Lusit.
97. num. 3. par. 1.
- Num. 13. *Magon. ibid. nu. 19. Mascard.*
d. tract. concl. 825. idem in mente ca-
pto Mascard. d. concl. 1049. num. 11.
Marta ibid. numer. 13. in furioso lo-
quens.
- Num. 14. late *Farinac. de oppositio. con-*
tra testes q. 60. num. 155. Carroc. de
locat. par. 6. Rub. de probat. q. 5.
- Num. 15. latissime *Farinac. de opposit. cõ-*
tra test. d. quasi. 60. illat. 6. num. 244.
post Grammat. decif. 73. num. 20. Car-
roc. ubi supra q. 7.
- Num. 16. *idem Farinac. in d. tract. ea. q. 6.*
illat. 4. num. 158.
- Num. 17. An hoc copiosè *Petr. Maureus*
Royz. dec. 2. Lituan. & an talia verba
probent, & quomodo, Franc. Marc.
ubi supra num. 13. Marta ibi num. 8.
- Num. 18. *Vide Mascard. de probat. concl.*
827. num. 11. & seq. Sesse dec. Aragon.
56. num. 5. Marta ubi supra nu. 22.
- Num. 19. vide *Maureum dec. Lituan. 4.*
num. 339. & Menoch. de presump. lib.
4. presump. 8. num. 36.
 Et quid si benè non fuisset probatum
 tempore testamenti fuisse sanæ men-
 tis, an testamentum corruat, affirma-
 tiuè decisum fertur per S. C. ex *Ca-*
mill. Salern. ab erudito c. Ioan. Baptista
Thoro in compend. par. 1. verbo testa-
mentum.
- Num. 21. non per hoc definit esse fa-
 tuum, *Mascard. de probat. conclus.*
503. num. 3. & multa alia adornatum
congerit ibidem Maurus num. 341.
- Num. 22. Mætus facile infirmis inferri
 præsumitur *Aelius de Infirmis part. 2.*
lit. T. Incip. testamentum num. 2. &
quis metus probari debet ad rescin-
dendum testamentum refert Seraph-
dec. 336. ubi in fine agit si testamen-
tum dolosè suggestum afficiat succes-
sores, Cabed. ubi supra num. 6. & latif-
sime Marta in d. summa d. p. 4. quasi.
1. artic. 6. per totum.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis recedere non potest sine sindi-
 catu, a loco in quo officium tenet.
- 2 Officialis si recedat a loco sui officij antequã
 sindicetur, potest ab omnibus tanquam
 fugitiuus capi, & ibi qualiter puniatur
 propter eius fugam.
- 2 Officialis fugiens a loco, in quo officium exer-
 cet ante sindicatum, committit crimen læsæ
 maiestatis.
- 4 Citatio non requiritur, quando proceditur
 contra officialem fugientem sine sindi-
 catu.
- 5 Sententia ferri potest sine aliquo libello con-
 tra officialem fugientem ante sindica-
 tum.
- 6 Officialis fugiens ante sindicatum condem-
 nari potest tanquam contumax.
- 7 Carceratus quis dicitur illo loco, in quo stare
 tenetur. Fu-

- 8 Fugiens a carcere, censetur confiteri delictum.
- 9 Iuramentum partis sufficit ad condemnandum officialem recedentem ante sindicatum.
- 10 Absens condemnari potest propter eius contumaciam.
- 11 Contumax si compareat, non potest allegare contra processum prius factum contra eum in eius absentia, seu debet sumere litem in eo statu, in quo eam inuenit.
- 12 Contumax non debet audiri, nisi prius soluerit expensas, & ibi tractatur an etiam satisfacere debeat antequam audiatur.
- 13 Appellari debet a sententia contra aliquam lata intra tempus a lege statutum ad appellandum a tempore scientiæ.
- 14 Appellatio producenda est coram iudice, a quo appellatur.
- 15 Officialis fugiens sine sindicatu habetur pro vero contumace.
- 16 Contumax verus in criminalibus non auditur appellans.
- 17 Sententia lata contra officialem recedentem sine sindicatu, statim debet executioni mandari.
- 18 Spoliatus a iudice procedente iuris ordine non seruato, ante omnia restitui debet.
- 19 Solitus fenerari agere potest ad interesse lucri cessantis.
- 20 Valor rei per aliquem sublata probatur iuramento spoliati.

ARGVMENTVM.

An sententia lata contra officialem ex loco officij aufugientem vti contra contumacem licet sine citatione, ac iuris solemnitatibus iure subsistet, vti in rem iudicaram traucta, licito iure exequi possis, amplissimè agitur.

CONSILIVM XII.

Pcimi maximi Dei fauore impetrato. In hac lite quæ vertitur inter Ioannem Ortiz de Zarate, & Ludouicum de Matamoros ex vna parte, & ex alia D. Ludouicum Illifonsum de Lugo.

Sequentia videnda sunt.

Primum, an processus factus aduersus dictum D. Ludouicum, ritè recréque, sit factus, actaque eius probent, fidemque faciant.

Secundum, nunquid sententia lata aduersus dictum D. Ludouicum in rem iudicatam transferit, non obstantibus quæ in contrarium sunt allegata.

Tertium, an quando omnia cessarent, prædicta sententia sit confirmanda ex actis dicti processus.

Quo ad primùm, affirmatiua placet responsio, si quidem dictus D. Ludouicus de Lugo noui Indicarum regni præfectus fuit: quamobrem † ab eo recedere non poterat absque sindicatu, nec excusari potuit propter suam dignitatem, vt in authent. vt iudices sine quoquo suffragio, per totum, colla. 2. & in l. 1. per totam, C. vt omnes iudi. tam ciuil. quam milita. & in l. meminisse, in princip. ff. de offic. proconsul. & lega. & ibi notat Bald. col. 1. in princip. cum alijs de quibus Paris de Put. in tractatu sindicatus in verb. an si potestas condemnauit, numer. 17. & melius in verbo. an si officialis aufugit num. 1. cum sequentibus, & in verb. viso de modo procedendi num. 1. cum sequentibus, & est ad idem tex. in l. 6. tit. 16. lib. 2. ordinam. (quæ habetur lib. 3. nouæ recopil. tit. 7. l. 23.) & in l. 4. vers. E despues. Tit. 15. lib. 2. ordina. (quæ habetur lib. 3. nouæ recopila. tit. 9. l. 3.) & idem probat tex. in l. 4. vers. Ordenamos. tit. 11. lib. 5. ordinamen. & in l. 6. vers. E despues. Cum vers sequent. tit. 4. p. 3. & in l. 12. vers. E aun dezimos, Tit. 5. par. 3. optimus text. ad idem in l. 1. vers. Fueras ende el adelantado de alguna tierra Titu. 16. par. 3. & in l. 135. vers. E si demandan. in legibus filii, adeo quod tex. in dicto authent. vt iudi. sine quoquo suffrag. 5. si quis autem, vers. necessitatem colla. 2. disponit † quod si officialis antequam sindicetur, recedat a loco, in quo officium gerit, quod ab omnibus tanquam fugitiuus capi potest, & idem in effectu disponit tex. in dicta l. 6. versic. E otrosi el dicho señor Rey Tit. 16. lib. 2. ordinam. en. & glos. in dicto. vers. necessitatem in verb. furti, dicit etiam, quod quadrupli pena plectetur talis officialis fugiens ante sindicatum, prout fur manifestus, & tex. in dicto vers. necessitatem commendat ad hoc Gregor. Lup. in dicta l. 6. in verb. Ellos despues. Vers. & quid si recederet tit. 4. parti. 3. & latè Paris de Put. in dicto eius tractatu sindicatus in verb. an si officialis aufugit num. 1. cum sequent. & Iaso. in dicta l. 1. C. vt omnes iudi. tam ciui. quam milita. num. 3. cum sequentibus.

3 sequentibus. Quim & officialis ꝛ qui aufugit ante iudicatum, quodammodo dicitur committere crimen læsæ maiestatis, ut probat *tex. in l. 2. in princip. ff. ad l. iul. ma.* & in dicta l. 1. §. quòd si quis temerarie, C. ut omni iud. tam civil. quàm mili. cum alijs, de quibus Mattha. de Afflic. in cap. unico, §. & bona comitentium in titul. quæ sint regali num. 70. Hierony. Gigans in suo tractat. de crimine læsæ maiestatis. q. 42. num. 1. & 2. & in effectu idem tenet Barthol. de Capua in sua glos. super capitulis Regni Sicilia in rub. quod tempus iudicationis non labatur, col. 1. vers. seu nunquid officialis qui recedit pagina 285. ad quod est bona glos. in d. auth. ut iudi. si quoq. suffrag. §. si quis autem vers. necessitatem in glos. in verb. furti, in fine colla. 2.

4 Sane, & quòd contra officialem citra residentiam fugientem procedi possit ꝛ absque eius citatione, & sine edictis, & præconijs (quæ hic interuenerunt) satis probatur in prædictis iuribus, maximè in dicta l. 1. C. ut omnes iudi. tam civil. quàm milita. & in dicto authen. ut iudi. sine quoquo suffrag. §. si quis autem, vers. necessitatem, colla. 2. ad idem est optimus *tex. in authenti. de callatoribus, §. super hoc sancimus, cum sequentibus colla. 9.* ubi probatur, aduersus eum sine citatione procedi posse, & acta, & processus, sic contra illum factus, plenè probant, & idem probatur in cap. ex literis, de excessib. pralato. & in proprijs terminis sic Oltrad. consuluit in cons. 65. hic agitur col. 1. vers. & quòd habeantur pro confessis, & melius in vers. venio ad secundum, an sit citandi, (si quidem veti sint contumaces, ex iuribus ibidem ab eo citatis) & Old. & refert sequitur Ioan. Andr. in additionibus, ad Specul. in tit. de presumptionibus, §. species in additione incipien. lex unica, col. fin. in fine, & idem tenet Paris de Put. in dicto tracta. sindicatus, in verb. an si officialis aufugit num. 2. in fine, & singulariter Boer. in dec. 206. & quia supra num. 5. in fine, & num. 6. quibus accedat *tex. in l. plevique. ff. de in iur. voca.* ubi probatur, quod si quis à loco in quo facta re obnoxius est, discesserit, ibique non inueniatur, quòd tunc nulla eius exiguità citatione, quòd in expresso adnotat Innocent. in cap. si aduersarius, col. 2. vers. item nota, de eo qui mihi in posse. cau. rei seruau. & domini de Rot. in dec. 48. valet citatio, colum. 1. & 2. in nouis. quod etiam confirmatur ex *tex. in authen. de exhiben. & introdu. reis. §. si verò etiam, colla. 5. & ex tex. in l. 1. ff. de requiren. reis, & ex tex. notabili in clem. 1. de iudic.*

Præterea in dicto authen. de collatoribus. §. super hoc sancimus, colla. 9. disponitur, aduersus officialem sine iudicatu recedentem ꝛ sententiam etià sine libello ferri posse, & idem notat glos. in dicto authen. ut iudi. sine quoquo suffrag. §. si quis autem vers. necessitatem in glos. in verb. ex non scripto colla. 2. quæ dicit, bene in calu sententiam sine actis pronuntiari posse, quod est fortius & quantò magis erit ubi libellus, & acta, et præconia, et edicta, et tot, præcellerunt, ut in præsentis.

6 Verù et glos. in d. §. si quis autem, vers. necessitatem, sentit in verb. ex non scripto, officialem fugientem intra tempus à lege statutum ad iudicatum, ꝛ et citra superioris licentiam, condemnari posse, et pro conuicto, confessioq; liberi, ad quod et præter illam glos. ex *tex.* notabili secundum Bart. in proprio loco in l. consiliarios, C. de assessoribus, et notant DD. in l. 1. ff. ad syllan. cum alijs de quibus Paris de Put. in dicto tract. sindicatus in verb. dicitur autem sindicatus, num. 5. & in verb. fuga officialis num. 1. post medium, post Ioan. Andr. in addit. ad Specul. in dicto titul. de presumptionibus, §. species in addit. incip. ex unica, col. 2. ad finem, & Oldra. in d. consil. 65. col. 2. et idem notat Pet. de Rau. in suo alpha. aureo. in lit. A in vers. in rub. C. de assessoribus, & Felin. in cap. nullus num. 2. vers. fallit primo de presumptionibus, & Hipolit. de Marsil. in sua practica criminali, §. diligenter num. 45. & Capys. in decis. 12. 1. in causa officij numer. 22. et idem Hipolit. in rub. C. de probationibus num. 260.

7 Omnia, quæ dicta sunt, confirmantur, quia, ubi quis in certo loco stare tenetur ꝛ censetur ibidem carceratus, et est, ac si inibi vinculis detineretur, ut constat in l. in eadem, uerb. in vinculis, & in l. nec non, in prin. ff. ex quib. cau. maio. et hoc in expresso tradit Guid. Pap. in dec. 253. si quis dedit fideiussores, per totam, et latè Hipol. de Marsil. in dicta sua practica criminali, §. attinga, num. 26. sed à carcere fugiens confessus ꝛ iudicatur, crimenque confiteri videtur, ut in l. 1. ff. de effra. et in l. in eos, ff. de custod. reo. et in l. milites agrum, §. penult. ff. de re milit. & in l. 13. vers. Ca se meja Titu. 29. par. 7. et in l. 3. Art. 19. lib. 8. ordinamen. quæ habetur lib. 8. nonie recopil. tit. 26. l. 7. sunt et aliæ concordantiæ, quarum meminit Pet. Duè. in regi. 392. ubi in prima ampliat hoc extendit, etiam si crimen non commisit, ex *tex. in l. in eos, & ibi glos. in verb. puniendi ff. de custo. reo.*

Proinde,

Proinde, saltem ad condemnationem,
 9 † officialis recedentis autē iudicatum par-
 tis iuramentum sufficit, ut est *tex. notabilis*
in d. athen. de collat. § super hoc sancimus,
colla. 9. & ibi notant Ang. & DD. & post
glo. inibi in verb. exacto. vers. vel per fugam
in l. ad nonendi, ff. de iur. iuran. citans ad id
tex. in l. omnes, §. fin. ff. de re milita. et etiam
ad idem glos. in l. in bona fidei. in verb. res
decidi, vers. vel, per fugam, & illic DD. C.
de reb. credit. & idem adnotat Ang. in d. au-
then. ut iudi. sine quoquo suffrag. §. oportet,
col. 1. vers. in glos. qua incipit, cum sequenti-
bus colla. 2. & DD. in d. l. 1. C. ut omnes iud.
in civil. quādm milita. & in l. consiliarios,
C. de assessorib. cum alijs de quibus moderni
in repet. l. admonendi, ff. de iur. iuran. post gl.
etiam in d. athen. ut iudi. ne quoque suffrag.
§. si quis autem, vers. necessitatem, in glo. in
verb. ostenderit, & Luc. de Pen. in l. ordina-
riorum, col. 2. vers. & si post depositum, C. de
cohorsalib. lib. 12. & Paris de Put. in dicto
eius tracta. u. iudicatus in verb. probatio in
inducatu. nu. 1. & 2. & Capic. dist. dec. 121.
num 22. & hęc videtur communis resolu-
tio, ut conl. at. ex traditis per Ioan. Baptist.
Plot. in cins tractatu de in litem iurando quę
fecit super l. si quando, C. unde vi §. 30. nu.
1. & 2.

Rurius, & in alijs absentibus criminosis
 in contumaciam fugientium iura sanciuut
 10 † in eorum absentia posse procedi, eo mo-
 do quo factum est aduersus dictum D. Lu-
 douicum, & præter iura communia notissi-
 ma probatur in l. 4. tit. 3. lib. 2. fori legum,
 & in l. 7. tit. 8. part. 3. & in l. 9. tit. 2. lib. 3.
 ordinamen. & in l. 15. in fine, eodem tit. &
 lib. & in l. 9. tit. 11 lib. 3. ordinamen. & idē
 probatur prag. 206. vers. Otrosi ordenamos.
 Que est, & posita in volumine pragmati-
 ca, in antiquarum. char. 355. qua est adita,
 per Reges Catholicos in oppido de Alcala,
 anno 1503. (& habetur lib. 4. noua recopit.
 tit. 10. l. 3. quę leges iurte sunt seruati in l.
 133. in curijs factis in hoc oppido. Pinceno
 anno Domini nostri Iesu Christi 1537.

Verum, & si procurator dicti D. Ludoui-
 ci comparuerit, prædictis non obstat, & si
 fuerit auditus.

Tum, quia comparuit instructo, fere
 processu.

Tum etiam, quia non potuit ex prædi-
 11 † ctis dictus procurator petere † dictum pro-
 cessum dirui, tanquā sine citatione conte-
 ctum. Quin & singulariter concludit, *Spec.*
in tit. de appellatione, §. qualiter autem ap-
pellatio, col. 4. vers. sed pone, quod processum

est, & idem Specul. in titul. de comparitione
in termino, col. 3. vers. attendas insuper, con-
tumacem etiam expensas soluentem, non
admittendum esse ad allegandum contra
processum iam factum, & idem in effectu te-
net Innocen. in c. 2. col. 2. vers. sed postquā
de dilationibus, vbi ait, quod contumax au-
ditur comparens, scilicet in eo statu, in quo
causam inuenit, non verò ut præterita pos-
sit iterate, & ad hoc Innoe. allegat Alexan.
in additionib. ad Bar. in l. si per iusorio, §. 1.
in additione incipientes testes producere, col. 2.
vers. sicut dicimus, ff. de appella. recipien. &
hoc expresse hodie determinat prædicta
pragmat. 206. qua est in dicto volumine & an-
tiquo pragmaticarum. char. 355. & ita tenē-
dum est, quicquid in contrarium dixerit Ia-
so. in l. sancimus, num. 19. C. de iudi.

Tum, & quia dictus procurator noluit
 soluere expensas factas, nec minus dictus
 D. Ludouicus eas soluit: igitur non mirum
 est (citā prædicta) si non fuerint auditi,
 12 siquidem contumax † non est audiendus,
 nisi solutis expensis, ut in dicta l. sancimus,
 & ibi DD. C. de iudic. & tex. in c. 1. de dol. &
 contuma. lib. 6. & in d. l. 4. tit. 3. lib. 2. fori l.
 melior tex. in l. 8. ver. E sobro todo. Tit. 7. p.
 3. & in l. 1. vers. Pero si, tit. 9. lib. 3. ordin.
 (quę habetur lib. 3. noua recopill. tit. 11. l.
 1.) & tex. in d. l. 9. tit. 2. lib. 3. ordinamen. &
 dicta pragmatica Regia. 206. vers. Otrosi
 ordenamos. in dicto fol. 355.

Quin, & contumax resectis expensis an-
 tequam audiatur, de iure videtur, quod
 debeat fundare de iudicio fitti, & de iudicii
 obseruatione, ut disponit *tex. in d. cap. 1. de*
dol. & contuma. lib. 6. & traditur in auben.
de exhibendis reis, §. si verò semel, colla. 5. op-
timus tex. ad idem in d. l. 7. vers. E si por
auentura viniisse, tit. 8. par. 3. & in d. l. 9. ad
finem tit. 11. lib. 3. ordina. quod maximē
in pratica admittendum cenleo (ex supra-
dictis) contra officialem fugientem ante
inducatum, & idem tradit Iason. in dicta l.
sancimus, num. 12. vers. adde quod etiam, C.
de iudic.

Quo ad secundum dubium dicimus,
 etiam sententiam latam contra dictum D.
 Ludouicum in rem iudicatum translata:
 13 siquidem infra quinque dies † a die senten-
 tię ab ea appellatum non est tempus enim
 appellandi curti a tempore scientię, iuxta
tex. in l. 1. §. fin. vers. si aduersus absentem,
& in vers. quod autem, ff. quando appell. sit
in verbis. Ex quo quis scit, & ibi, ex quo scit.
Et ibi est glos. notabilis in verb. si aduersus
in vers. in prædicto ergo casu, ad idem est

rex. in l. 1. ad finem, C. de tempo. appella. quē inibi ad hoc notant Bab. col. 1. & Salic. col. 1. vers. quomodo, tex. etiam ad idem in cap. concertationi, de appellat. lib. 6. & tradunt DD. per tex. ubi in aurbent. sed hodie. C. de appellat. cum aliis de quibus Maranta in suo speculo de ordine iudiciorum, in 2. actu principali, num. 202-203. & 204. ad idem est bonus tex. in l. 1. tit. 16. lib. 3. ordinamē. ibi. E. vniere su noticia. Et in l. 6. ver. Pero si qualquier. eodem tit. & lib. (quæ habentur lib. 4. noua recopil. tit. 18. lib. 1. & 7.) ad idem tex. in l. 2. vers. E. oyo si dezimos tit. 23. par. 3. in verbis, Hasta a diez dias desde el dia que lo supiere, Et ibi notat Dom. Gregor. Lup. in verbis Supiere, & cum dies appellationis elapsi sint à die scientiæ, clarū est, quod sententia prædicta transiuit in re iudicatam, & per consequens mandari debet executioni, vt est tex. notabilis in cap. quod ad consultationem, de sentent. & re iudic. cum alijs. Nec ipsam appellationem præduxit ante dictum iudicem sindicatus

14 † prout de iure necessum etiā erat, & ante iudicem, à quo ex traditis in l. 1. §. quid ergo. ff. quānd. appell. fit. & est ad hoc text. notabilis in cap. appellatio, de appellat. lib. 6. & in clem. 1. eod. tit. & in cap. de habitus. honor. vers. cum autem, de appellat. & idem probatur in l. 14. ad finem, in d. 80 tit. 23. par. 3. cum aliis de quibus Bald. & Moderni in l. apertissimi, C. de iudic. colu. 2. vers. opponitur, & alibi sepe traditur, quod & confirmatur, quia nec ea facta sunt, quæ defensionem tollunt, de quibus in l. C. de tempo. appella. & in authen. de iudicibus, §. appellationes, colla. 6. & in l. 23. in dicit. 23. par. 3. & in l. 2. tit. 16. lib. 3. ordinamen. (quæ habetur lib. 4. noua recopil. tit. 18. l. 2.) & est ad idem tex. in l. 34. in ordine iudicario Madritij, cum similibus.

Verum, & hæc manifesta sunt, quia iura superius citata clarissimè disponunt sententiam latam contra iudicem sine sindicatu recedentem, executioni mandandam: & quæcū magis tanto tempore lapsa. Et

15 quia aduersarius ex dicta fuga † verus contumax effectus fuit, vt constat in d. l. 1. C. vt omnes iudicij, tam ciuilib. quàm milita. & in expresso sic consuluit Olirad in d. conf. 65. col. 1. vers. & quod habeantur pro confessis, & idē tenet Luc. de Pen. in l. si coloni, col. 2. vers. secundò nata de fuga, C. de agricol. & censit. lib. 11. & DD. in prædictis locis, quos

16 supra citauimus num. 4. Nec contumax † verus auditur appellans, Lex consensu, §. si ff. de appellat. l. properandum, §. si autem.

reus, C. de iudic. l. 1. C. quorum appellatio. nō recipian. cum aliis ad idem est tex. in leg. 9. vers. Pero si a queste. Cum ver. sequentibus in d. tit. 23. p. 3. & in l. 5. tit. 16. lib. 3. ordinamen.

17 Et in propriis terminis † quod sententia lata aduersus officiales (maximè sine sindicatu fugientes) statim executioni demandetur, & quod non fit locus appellationi, ex tex. notab. in l. & ibi notat Cinus, C. quor. appella. non recipi. & in expresso notat Angel. in d. authen. de iudicibus, §. nostros, col. 1. vers. in glo. quæ incipit, colla. 6. & Luc. de Pen. in d. l. si coloni col. 2. vers. nam delinquēs C. de agricol. & censit. lib. 11. & Boer. in d. lta dec. 206. num. 8. & faciunt tradita per Robert. Maran. in d. eius tract. de ordine iudiciorum. 6. part. in 2. actu principali, num. 290. & 291.

Quo ad tertium dicimus, quod etsi prædicta sententia non esset (prout est) in re iudicatam transacta, confirmanda tamen est ex actis dicti processus, & ex quo dicti D. Ludouici mandato, aurea, & argentæ, quæ dictus Ioannes Ortiz adducebat, capta fuerunt, & hoc sine causa, & iuris ordine.

18 non seruato, quæ iure † ob id omnia restituenda sunt, etsi spoliatio talis facta sit iudicis mandato, vt est tex. notabilis in cap. cō querente, de restit. spol. quem ad hoc ibidē Doctores oommuniter notant, ad idem est optimus tex. in l. 3. in princip. tit. 14. li. 3. ordinamen. (quæ habetur lib. 4. noua recopil. tit. 13. & alibi sepe, in hoc enim casu tanquam priuatus iudicari debet) tex. in cap. cū causam de offi. deleg. cum aliis suis similib. quod tum de facto factum sit, de facto etiam, & sine aliis actis, & processu sunt restituendi, vt traditur in l. minor. 25. annis in princip. ff. de euic. & in l. si cum nulla, ff. de re iudicat. notat Bal. in l. si pacto quo penā, C. de pact. cum aliis de quibus Hippol. de Marsil. in l. 1. in princip. nu. 3. ff. de questionibus, & contra iudicem nō rite procedentem, competit restitutorum remedium ex tex. in d. cap. conquerente, de restit. spoliat. traditur per DD. in l. si quis ad se fundum, C. ad l. Iul. de vi. publ. seu priua. & alibi sepe.

Et aduersarius ad interesse, & lucrum etiam tenetur, & ad omnia alia damna, vt concludunt DD. in prædictis locis, de quibus supra memores fuimus num. 9. quod

19 Maximè locum habet † cū dictus Ioannes Ortiz lucrari consueuerit quod considerandum est ex tex. in l. non vtique, §. nunc de officiam, ff. de eo quod cert. loco, & ibi DD.

& est ad idem bonus tex. in l. socium qui in eo, in princ. ff. pro soc. & notant DD. in cap. conquestus, & in cap. salubriter, de usur. & in l. unica, C. de senten. qua pro eo quod interest profc. & ibi singulariter Pet. Robuf. in repet. glos. ultima num. 23. vers. si verb. cum sequentibus, & per DD. in cap. per vestras, per tex. ibi de donationib. ius. vir. & vxor. cum aliis de quibus Bennenutus Straccha in suo tractatu de mercatura, in titul. de contractibus mercatorum, num. 3. cum sequentibus.

20 Et rerum sublatarum f. valor probatur etiam iuramento spoliari, ut in l. si quando, C. unde vi, per quem tex. ita cōcludunt communiter DD. in prädicis locis supra citatis, num. 9. ad quod videndum est, Ioan. Baptist. Pler. d. tract. de in litem iurando, quem fecit supradicta l. si quando, §. 30. num. 4. qui singulariter loquitur in hoc proposito.

Doct̃or Burgen. Marcus Salon de Pace.

A D D I T I O.

Nvm. 1. Certum esse de iure determinatum, quod officiales teneantur stare sindicatui, in loco, vbi officia exercuerint, Camp. in cap. Regni item statuimus, quod tam Iustitiarij nu. 1. Carau. in Ritu 295. nu. 1. Cancer. var. resol. tom. 2. cap. 2. num. 159. & 10. 3. cap. 12. num. 81. Rundingell. in tract. de sindic. nu. 9.

Taliter quod minime recedere possint à loco vsque quò non paruerint sindicatui, & discedentes possunt cogi redire ad sindicatum, ut ibi num. 68. notat Camp.

Imo officialis discedens à Sindicatu antè tempus puniri debet, notat ibidem Camp. num. 8. & perdit salariũ Cqualc. de Brachio Regia par. 4. num. 231.

Num. 2. videas Scapp. de iure non scripto lib. 3. cap. 16. nu. 3. & qualiter puniatur Cumia in praxi. Syndic. cap. 23. n. 39. Rundingell. eo loco num. 204.

Num. 3. Adde Farinat. in eius praxi q. 8. num. 86. & 87. licet contrarium asserat, num. 88. tamen num. 89. concordat, qualiter hoc procedat Mieres in const. Catal. tom. 2. collat. 6. cap. 9. num. 27. Ioseph. Cumia in praxi Syndic. cap. 23. num. 38. Runding. vbi supra num. 104.

Num. 4. emittitur ædictum peremptorium, ut compareat ad se defendendum à quærere contra ipsum porre-

dis, & eo non comparente Iudex procedet proferendo sententiam, Farin. ibid. num. 84.

Num. 5. Farin. eod. loco nq. 80.

Num. 6. Farin. in d. loco eod. nu. 84.

Num. 7. Carau. in Ritu 166. nu. 27.

Num. 8. Vide Farinas quest. 30. numer. 205. cum. seq. vbi id declarat Idem, in officiali fugiente, ut pro confessio iudicari debeat, idem Farinat. allegato loco num. 81. & 82. in d. q. 8. Mieres in const. Catal. tom. 1. collat. 6. tit. de refic. offic. num. 4. Mastard. de probas. concl. 1227. num. 45.

Num. 9. & sic probantur quærelæ iuramento partium refert ibidem Farina. num. 78. d. q. 8. Vinus in filu. opin. 343. num. 1. Cumia d. cap. 23. 44. Rundingell. ibi num. 106. Mauson. de caus. exec. ampliat. 28. nu. 42.

Num. 10. vide Farinas. quest. 11. num. 3. & seq.

Num. 11. Oflau. Vest. in eius prax. Rom. lib. 4. cap. 4. nu. 9.

Num. 12. Oflasc. dec. 9. nu. 2. August. Faust. in addit. ad praxim Ciuil. Pancir. par. 1. vers. si vero ante tempus vers. solutis expensis fol. 51. Carau. in Rat. 211 num. 3. & ritu 298. num. 2. & 8. Vex. Arius vbi supra nu. 16. & 20.

Num. 13. Farin. con. 68. nu. 61. & 150.

Num. 14. August. Faust. in addit. ad praxim. ciuil. Pancirol. p. 2. verb. di. est coram vobis vers. & peram Iudice

ad

- ad quem fol. 274.
- Num. 15. adde *Vivium det.* 38. num. 12. *ait Caran. in rit.* 112. num. 2. & *ritu* 120. num. 1. & *seq. Grauat. ad vestriū in eius praxi lib. 7. cap. 3. nu. 13. Iodoc. in praxi civil. cap. 78. nu. 26.*
- Num. 16. *Farin. d. conf.* 85. num. 22. *Vin. dec.* 138. num. 3. & *seq. Graug. ad Vestriam in praxi Rom. libr. 7. cap. 3. num. 34.*
- Num. 17. nam & si paruerit sindicatui, & fuerit condemnatus, nullatenus sententiæ executione retardaretur, per appellationem, ut refert *Vivius in eius silua in opin.* 816. num. 6. *D. Regens Rouit. in pragm.* 1. num. 6. *de offic. magistr. Iust. M. C. Mauson. d. tractat. ampl.* 28. num. 40. & *seq.*
- Num. 18. latè *Mendob. de adipisc. possess.*

- remed.* 6. num. 28. & 29. *Manent. dec. Mantua* 19. nu. 63. & *seq.*
- Num. 19. latè *Afflic. dec.* 20. ubi *Vrsill. Alex. Trentacinq. var. resol. lib. 1. titul. de interesse, & resol.* 1. num. 18. *Magon. dec. Luen.* 25. num. 88. & *dec. Floren.* 32. num. 5. *Christoph. Mart. dec. Senen.* 14. num. 8. & *per totam, Cartar. dec. Genue* 38. *Rot. Genuens. dec.* 16. nu. 16. *de cis.* 74. num. 2. *dec.* 51. num. 6. *dec.* 67. nu. 8. *dec.* 150. num. 3. *dec.* 177. numer. 7. *Tbor. in compend. dec. ver. interesse tom. 1.*
- Num. 20. adde *Farinac. de furtis q.* 176. *par. 2. a num.* 19. *cum seq.* ubi omnes de hoc cumulat, & declarat qualiter procedat, *Mascard. de probat. conclus.* 832. num. 2. & *seq.*

S V M M A R I V M.

- 1 Probationes lucæ meridiane clariore, requiruntur in criminalibus.
- 2 Delictum esse commissum ante omnia probari debet, ut inquisitio aduersus aliquem formari possit.
- 3 Falsitas lib. i nec delictum non arguitur ex diuersitate papiri, nec ex mutatione chartarum, & plenius nu. 11. & 12.
- 4 Mercatores in suis manualibus, seu in suis liberis priuatis, scribere possunt quod voluerint.
- 5 Mercatores non tenentur edere suos libros priuatos, sed tantum illos libros, quos habent in publico, edere sunt obnoxii.
- 6 Mercatores non puniuntur, ex falsitate suorum librorum priuatorum.
- 7 Tabellio potest ante traditas scripturas partibus, eas corrigere sine falsitatis pena.
- 8 Delictum non dicitur comittere, qui facit illud, quod consuetum est fieri.
- 9 Presumptio illa semper summenda est, per quam delictum excludit, ut, & nu. 10.
- 13 Mutatio chartarum, seu alterius rei, ut alicui noceat, debet esse facta animo fraudandi.
- 14 Fraudem allegans debet eam concludenter probare.
- 15 Fama bona alicuius semper consideratur in criminalibus.
- 16 Iuramentum rei in criminalibus, quando sufficit, ut quis non puniatur.
- 17 Intellectus ad leges regias prohibentes extra regnum pecunias non portari, vide ibi remissive.

ARGUMENTVM.

Pena contra extrahentes aureos extra Regnum, iuxta dispositionem pragmaticarum locum an sibi vendicet contra habentem aureos contra quem probatum non apparet illos detulisse ex Regno, & fuisse extractos cum effectu, nulla habita ratione de libro manuali rei, ubi aliqua cartæ reperiebantur. Imo stante bona qualitate famæ illius non aliter habentis animum fraudandi, & ex alijs in eius absolutionem inclinatur.

CONSILIVM XIII.

Diuino auxilio postulato, eiusque Matris Sanctissimæ, versatur causa hæc inter Nicolaum Cataneum ex vna parte, & ex alia

ex alia Procuratorem fisci, in qua breuiter fundauimus dictum Nicolaum Cataneum, a soluendum esse ab accusatione dicti Procuratoris fisci.

Et primo, quia in processu huius cause non est probatum, dictum Nicolaum detulisse extra hoc regnum quatuordecim mille aureos contentos in dicta accusatione,

1 † quod quidem clarissimis probationibus erat probandum, *l. sciant cuncti, C. de probat. quæ est canonizata in c. sciant cuncti, 2. q. 8. ad idem est tex. in l. raptores, vers. fin. aut. in fine, C. de Episc. & cleri. & in l. qui sententiam, C. de penis, & in l. absentem in princ. ff. eod. tit. quibus consonat text. in l. 1. in princip. tit. 14. part. 3. non enim presumitur illud delictum perpetrasse, *l. merito, ff. pro soc. cum alijs infra allegandis, num. 9.**

Præterea ut dictus Nicolaus condemnaretur † necessarium erat constare dictos aureos deductos fuisse extra hoc regnum, ut ex hoc aduersus eum inquiri posset, & an ipse sit qui eos portauerit, ex *tex. in l. 1. §. item illud, in princ. ff. ad Sillan. & in l. necessarios, §. non alijs, ff. eodem tit. ad quod etiam est *tex. notabilis in l. 1. C. ubi cau. fiscal. cum alijs, de quibus Hippol. de Marfil. in cons. 8. in causa magistri, num. 1. cum seq. & in cons. 63. in causa inquisitionis, num. 2. cum sequen. & alibi sæpe traditur.**

Nec aduersario suffragatur dicere, quod in libro manuali dicti Nicolai aliqua chartæ mutata adinueniuntur.

Tum, quia ut nobis expositum est, de ipsa constat mutatione, nec iure presumitur cum in factis constat, ex *l. in bello, §. facta, ff. de capti. & postlimi. reuer. cum alijs.* Nec de ipsa constat mutatione ex eo etiam, quod aliqua chartæ dicti libri magis albæ, & alterius papiri videantur, † quia hoc fieri potuit tempore quo ille liber confectus fuit a librario: nam non semper librari ponunt eundem papirum in eodemmet libro: imò & contingere id potuit ex eo, quia minus ipsæ chartæ, quam aliæ vilitate fuerunt, ut quotidie conuenit fieri, ex qua consuetudine explicatio admittenda est, ex *l. si feruus plurium, §. fin. ff. de leg. 1. & in l. liberorum, §. quod tamen Casus, ff. de leg. 3. quo & confirmatur ex *tex. notabili in authen. de instrumen. fid. & cautel. §. 1. colla. 6. in quo *tex. constat dissimilitudinem in chartis diuersis, ex plerisque causis suboriri, qui *tex. probat secundum Angel. col. 1. vers. in *tex. ibi, literarum dissimilitudinem, & in *vers. nota hoc, ex tali dissimilitudine nullâ******

prauam præsumptionem assumendam, & quod ex ea non oritur præsumptio falsitatis aduersus tabellionem, quibus, & accedat tradita per *Paul. Paris. in cons. 28. visis omnibus nu. 35. & plenius nu. 58. lib. 2.*

Tu etiam, quia & si dictæ chartæ à dicto Nicolao mutatae essent, ex hoc enim nulla fraus contra eum suboritur, siquidem eas res similes, quæ officiales in suis libris id facere consueverunt. Et eo maxime † quia liberi uigò manuales nuncupati efficiuntur tantum ad memoriam ipsorum mercatorum, & ob id dici potest, licere eis ad libitum chartas mutare, ex *tex. in l. in re mandata, C. manda. cum suis similibus, & in expresso est singularis decisio Abb. in cap. 1. col. 3. vers. quadam sunt personæ, de probat. & inibi Dec. col. 17. vers. retenta tamen, & in *vers. sed Alex. in quo loco singulariter concludunt † quod mercatores non tenentur edere libros, quos non habent in publico, sed in secreto in eorum domibus ad sui memoriam, & instructionem, quia tales libri sunt proprii, & de eis ad libitum, & quod uoluerit facere possunt, & quod ideo eos non tenentur edere, quod etiam Bald. tenet in l. 1. §. rationes, col. 2. vers. in contrarium, quod non cogatur, ff. de eden. & idem Bald. in rubr. C. de constitut. col. pen. vers. si autem non est codex, & Card. in clemen. 1. §. ceterum, fol. 2. ver. quinto oppono. de usuri. ubi concludit, quod mercatores non tenentur edere eorum memoriale, sed tantum librum, quæ habent publicæ, & singulariter idem concludit Franc. de Rip. in l. 1. C. de eden num. 8 vers. tu aduerte, post Dec. ibi num. 18. & adnotant Moderni in l. admonendi, ff. de iur. iuran. & faciunt tradita per Benuentum Stracham in suo tract. de mercatura in tit. quomodo in causa mercatura procedendum sit, nu. 40. parua impressione in pagina 425. col. 1. & 2. & per Hipol. in repet. l. fin. num. 169. cum sequentibus, ff. de iurisd. omn. iud. & per Ioan. Baptist. Plot. in tract. de in litem iurando, quem fecit super l. si quædo. C. unde vi, §. 43. num. 16. ubi singulariter loquitur in hoc proposito, magnum enim discrimen est inter hos libros, & inter libros confectos ab officiali publico ad eos publicè edendum, ut notabiter ponderant prædicti Doctores, & Imol. in cap. 2. de fid. instrum. col. 4. ver. item aduerte, & eum refert, & sequitur Rip. in d. l. admonendi, ff. de iur. iuran. num. 115. post Dec. in d. l. 1. C. de edend. num. 18. cum sequentibus. Unde Doctores in d. l. C. de edend. clarè concludunt, quod qui propria & indetrit instrumenta, sen**

ea

ea occultat, non est pleniendus aliqua pena. Præterea ut traditur in l. damnus iuncta gl. ibi in verb. priuatis, C. de fals. & adnotat Bartol. in l. 1. §. qui in rationibus, col. 1. vers. istam legem debetis intelligere, ff. eod. tit. de fals. & Alexan. in l. quadam sunt §. nummularios col. fin. vers. extra glos. querit prope finem, ff. de eden. quod si mercatores ¶ non iurauerint fide, & absque dolo officium exercitaturi, quod tunc si in eorum libris priuatis aliquid falsis reperiarur, quod non ex hoc falsi pena punientur, cum id fecerint in suis libris priuatis, qui nullam fidem faciunt, iuxta glos. in d. l. damnus, in verb. priuatis sunt, & alie concordantie de quibus Hipol. de Marsil. in d. l. 1. §. qui in rationibus num. 3. ff. de fals. & melius idem Hipol. in l. §. præterea num. 15. cum pluribus sequentibus ff. ad l. Cornel. de sicar. & hæc est communis opinio secundum Ioan. Baptist. Plot. in tract. de in litem iurando, quem fecit super l. si quando, C. unde vi §. q. num. 16. ad quod ibi refer. plures decisiones Doctorum. Imò

7 & tabellio ¶ potest antequam partibus tradat scripturas, eas corrigere sine falsitatis pena, ex tex. in l. actorum verba, ff. de re iudic. & notant Bart. & DD. in l. Imperator col. 2. vers. distinguere aut incontinenti, ff. de stat. homi. & idem Bart. in l. si librarius, colum. 2. vers. sed vn. dubitatur ff. de regul. iur. & idem consuluit idem Bart. in cons. 197 reperitur col. 1. vers. quod sit tabellio, & Bal. in rub. C. de fid. instrum. col. 7. vers. sed pone quod tabellio, tradunt Moder. in cap. ex literis de fid. instrum. cum aliis de quibus Card. Paul. Paris in cons. 28. visus omnibus num. 41. 42. & 48. cum seqq. lib. 2. quanto ergo magis hoc obtinebit in libro priuato; & proprio, prout est in prædicto, de quo agimus in præsentis, & faciunt singulariter tradita per Dec. in cons. 175. in causa falsitatis, col. 4. & 5. vers. pramitto, vbi allegando plures decisiones concludit, quod semper in dubio debet fieri interpretatio, quod falsitas excludatur, & ita idem fundat Hipol. de Marsil. in cons. 21. diligenter numer. 7. cum sequentibus.

8 Verum, & ad dicti Nicolai excusationem lat est fecisse, quod est consuetum, ex text. notabili in l. si pignore, §. fin. ff. de pignore act. in verbis. Nam vsu hoc euenerat. Quæ ibidem Bartolus, & alij ad hoc notant col. 1. vers. nota, quod non est in culpa, & idem tenet Roma. in l. certi conditio, §. si nummos, col. 1. vers. secundo ff. si cert. pet. & ibi est ad idem etiam est bonus tex. in l. quis sit fugitiuus, §. apud Labeonem, ff. de edil. edict.

cum aliis de quibus Hipol. de Marsil. in consil. 100. intellecto tempore, num. 8. cum pluribus sequentibus, & Francis. Cremon. in singulari. 149. mo est puerorum, Bononie. & Aym. Crauet. in cons. 44. nobilis Guido, num. 5. & est ad idem notabilis glos. in cap. cum venerabilis, in verb. consuetudinem, de consuetu. similis glos. in cap. denique, per tex. ibi in glos. in ver. consuetudine, 4. distin. & dicit singulariter Bartol. in d. l. quis sit fugitiuus, §. apud Labeonem, col. 1. vers. ex isto, §. nota, ff. de edil. edict. facientem actum communi consuetudine licitum, & si in veritate illicitus sit, quod ex hoc puniendus non est tamquam faciens actum illicitum: cum in tali casu non adsit fraus, nec dolus, ut probatur in l. quotiens, §. qui dolo, ff. de probationibus, & in l. aliud est fraus, in princip. ff. de verbor. signif. notatur in l. non amplius, §. si certum, & inibi Bald. col. 1. vers. in glosa hic, ff. de leg. 1. & ibi etiam Iaso. num. 5. & notat Bart. in d. l. si pignore, §. fin. col. 1. ff. de pignorat. act. cum aliis de quibus Hipol. de Marsil. in d. cons. 100. num. 10. cum seqq.

9 Proinde ¶ & semper præsumendum est in eam partem, per quam delictum excluditur, ex l. semper in obscuris, de regul. iur. & in l. proxime, ff. de his qui in testamen. del. cum aliis de quibus Alciatus in tracta. præsumpt. reg. 3. præsumpt. 45. num. 1. cum seqq. quibus & fauet tex. in l. merito (cum huius materia) ff. de penis, & quæ notantur in l. non solum, §. sed ut probari, ff. de noui oper. nuncia. & per Abb. in cap. auditis de præscript. col. pen. vers. fuit quidam accusatus, cum pluribus seq. & singulariter per Hipol. de Marsil. in d. cons. 21. diligenter, num. 2. cum sequentibus. & per eundem Hipol. in rub. ff. de fideiusorib. num. 21. cum sequentibus. & facit l. fin. tit. 10. p. 7. 5.

Suadentur, & ex alio superiori, ¶ quia si statuto prohibetur aliquid portari extra regnum, si aliquis actus fiat, ex quo aduersus statutum venisse dicatur, qui ex alio proposito fieri possit quam veniendi contra statutum, semper præsumendum est ipsum actum factum fuisse, non ex fine veniendi contra tale statutum, ut concludunt DD. in l. si fugitiui, C. de seru. fugi. cum aliis de quibus Ioan. Franc. de Rip. in suo tract. de pest. in tit. de remed. iurid. 7. quest. numer. 307. & 308. cum seq. charta. 93. & faciunt, quæ in terminis notant Ias. in repet. l. quominus, nu. 18. ff. de fluminib. & Hipol. de Marsil. in rep. l. fin. nu. 106. & 107. ff. de iurisd. omn. iud.

Præterea, quod non constat de dicto delicto

Et ex mutatione dictarum chartarum.
 11 † & si de ipsa constaret mutatione satis constaret, ex text. in l. cessar, ff. de pu. lica, & ex traditis per Bart. per tex. ibi in l. cetera, §. fin. vers. oppono, quod res, & in vers. per hoc determinat, & ibi etiam l. as. num. 16. ff. de leg. 1. & Matth. de Afflict. in decis. 72. Nardus Andreas num. 8. vers. nec obstat, quod ultimo, & Felin. in cap. 2. num. 22. de constit. post Alexan. in cons. 7. viso themate, col. fin. vers. quinto lib. 3. & alibi sæpe. Quod maximè in casu nostro est verum, quia non quide constat, quod in dictis chartis, quæ mutatz dicuntur scriptum erat, quod dictus Nicolaus dictos aureos extra regnum portauerit: quamobrem de dicta mutatione, seu cancellatione tractari nequaquam potest, nec de aliqua falsitate, ex traditis in l. si vnus, C. de testamen. & per DD. in l. fin. C. de edict. diui Adrian. tolle. & in l. si falsis C. de transact. & quæ notat Alex. in cons. 13. consideratis hys num. 9. vers. commissum etiam diceretur, lib. 6. & prædicta in terminis proprijs falsitatis singulariter consuluit Aym. Crau. in cons. 6. plura, num. 69. vers. sed isto sine vero præiudicio, cum sequentibus quem refert, & sequitur Ioan. Baptist. Plot. in tract. de in litem iurando, quem fecit super, l. si quando, C. unde vi. §. 35. num. 4.
 Sane nec mutatio dictarum chartarum
 12 † esse potest inditium, seu probatio, quod dictus Nicolaus dictos aureos extra regnum perduxerit, ex traditis in l. cum citra C. de iur. doti. & in l. sciant cuncti, C. de probat. & in l. absentem, in princip. ff. de penis, cum alijs, de quibus Hipol. de Marsil. in cons. 63. in causa inquisitionis, num. 13. & 14.
 Verum, vt alicuius rei mutatio noceat
 13 † animo fraudandi esse debet, ex text. in l. vnica, C. de muta. nomi. & in l. facta, §. si sub conditione, in fine, ff. ad Trebell. cum alijs, de quibus Pet. de Rauena. in suo alphabeto aureo. in verb. nominis mutatio, & Guiller. Benedict. in repeti. cap. Raynuntius de testamen. in verb. Raynuntius de Cleza nu. 56. & 57. cum alijs, quæ in proposito ales at Matth. de Afflict. in decis. 404. fuit, num. 8.
 14 & 9. quam fraudem † aduersarius erat probatur, ex text. in d. l. quotiens, §. qui dolo. ff. de probat. & in l. merito, ff. & in l. aliud est fraus, ff. de verb. significa. cum alijs supra allegatis in hoc cons. num. 9. & prædicta fraus erat probanda probationibus lucis meridiane clarioribus: cum fraus dicatur delictum, vt ex expressè determinat Anchar. in cons. 385. licet pridie, col. 2. vers.

item quia fraus, quem refert, & sequitur plura alia referendo Aymon. Crau. in cons. 21. homines num. 4. & 5. & alibi sæpe per Scribentes traditur.

25 Proinde, & in casu nostro † consideranda est bona fama prædicti Nicolai, ex text. in cap. cum in iuuentute, de presumption. et & in l. non omnes, §. à Barbaris, ff. de re milit. cum alijs, probatio enim bonæ famæ tollit presumptionem delicti, vt adnotat, Bald. in l. 1. col. fin. vers. nisi bona, & laudabilis eorum fama, C. loca. & melius secundum eundem Bal. in l. fin. col. pen. vers. sed & tertia, C. de probat. & Alexan. in additionibus ad Bart. in l. fin. ff. de questionibus in addit. iur. §. si tutitium. col. 2. vers. & nota qualiter cum alijs de quibus Dec. in cons. 189. latatus sum plurimum, col. pen. vers. accedit bona fama, & Hipp. de Marsil. in cons. 120. in hac causa, num. 36. vna enim præsumptio aliam tollit, l. diuus vers. itaq; ff. de in integ. restit. & in l. non solum, ff. de ritu nupt. & in l. fin. in princip. ff. quod met. cau. & in cap. transmissa, qui fil. sint legit. cum alijs.

Præterea, & cum dictus Nicolaus iuramento † profiteretur se dictos aureos extra regnum non portasse, hoc enim iuramentum valde considerandum est, vt immunis à poena reddatur dictus Nicolaus, vt in terminis falsitatis in expressis tenent Cinnus, & Doctores in l. ubi falsi. col. 2. vers. ad legem istam oppono, C. ad l. Cornel. de fals. & quod stertur iuramento dicentis se pecunias extra regnum non portasse, est text. notabilis in l. 1. ad finem. C. de littorum, & itinerum custodia lib. 12. & ibi notant Doctores.

Nec dictus Nicolaus ex dubitato iudicio puniendus est, l. absentem, in princip. ff. de penis, & l. fin. C. de probat. cap. presentia de probat. cum suis similibus.

27 Et circa leges regias † prohibentes aureum, vel argentum ab hoc regno extrahi, videndus est Ferdinand. Menach. in 1. par. tract. successionum, lib. 30. num. 315. per totum, vqi plura singularia ponit circe illas leges regias ad hunc casum videnda.

Et ita ex pluribus constat dictum Nicolaum absolendum esse à dicta accusatione, & ita post ea fuit iudicatum.

Burgen. Doctor Marcus Salon de Pace.

A D D I T I O.

- N** Vm 1. vide *Guazim. in tract. ad defension reorum defens. 33. cap. 14. per totum, Iul. Clar. S. fi. quest. 66. vers. debet autem.*
- Num. 2. *Iul. Clar. in S. fi. quest. 4. Guazim. in tract. ad def. in 3. defens. cap. 1. Vulpel. conf. 147. num. 3. Ambros. in suo processu informat. lib. 1. cap. 2. num. 2.*
- Num. 3. *Farinac. de falsit. q. 153. nu. 166. & 167.*
- Num. 4. Ideò eis non est credendum, *Rota Genue decis. 2. nu. 27.*
- Num. 5. respectu libri priuati mercatoris si ad suum fauorem probet, vide *Cartar. dec. Genue 127. et si ad eorum exhibitionem teneatur. Etenim respectu librorum non est dubium quin cogi possint, Amat. dec. Ferrar. 11. num. 8. latissimè Genue in tract. de script. priuata lib. 4. tit. de libris mercat. in fin. in quest. an mereat. nostri tempor. Suar. ration. lib. & cap. per totum fol. 2.*
- Num. 6. vide *Tbesaur. decis. 171. quem sequitur Farinac. ibi num. 326. & idè in falsitate priuatam scripturam, vt probat Farinacius eo. loco num. 308. confert hijs optima decis. Gizzarelli 8. vbi Baldass. de Angel. num. 13. ad propositum, & ibi Iosepb. Mele Add.*
- Num. 7. *Farinac. eo. tract. de falsitate q. 156. num. 58.*
- Num. 9. *Menoch. de presump. lib. 4. presump. 161. n. 26. Vulpel. conf. 245. nu. 1.*
- Num. 10. Actus finis ex principio bonus, vel malus præsumitur, *Menoch. de presump. lib. 6. presump. 17. num. 1. imò, si verè extractio fieret contra formam banni si peniteat in via non puniretur, Magon. dec. Florent. 88. n. 14. & sic in eo quod mutauerit volū*
- tatem locum non habebit statutum extractionem prohibet *Vrsill. dec. 72. num. 15. & quando actus declarationis non apparet ad fraudem ordinatus non diceretur fraus, nec fraudem factus Mauson. in tract. de contraban. q. 3. num. 21.*
- Num. 11. *Vrsill. d. decis. 72. num. 14. ad hoc plura dicit.*
- Num. 12. Sed quæ erunt coniecturæ, & præsumptiones ex quibus animus extrahendo probatur, refert *Muscat. in sua praxi Crimin. Rub. de extract. extra Regnum, &c. num. 27. & seq. principaliter autem in hoc delicto extractionis attenditur fragrantia delicti, aliàs delictum non diceretur, latius Mauson. in tract. de contrabannis quest. 2. num. 16. & quando dicatur in fraganti discutit in 3. quest. num. 2.*
- Num. 13. exigitur animus fraudandi potissimum in falsitate exemplo ostendit *Vulpel. conf. 48. per totum, Farinac. d. q. 150. num. 340.*
- Num. 14. licet alleganti fraudem, eam probandi vnus incumbat *Mascar. de probat. conclus. 815. num. 66. & conclus. 814. num. 5. attamen non sufficeret in genere, nisi specialiter deducatur, & probetur, subdit ibidem num. 6.*
- Num. 15. *Vulpell. conf. 30. num. 15. conf. 149. nu. 6. & multum operatur idem conf. 62. num. 3. conf. 105. num. 6. latissime Farin. in eius praxi quest. 47. à num. 185. cum seq.*
- Num. 16. in terminis *Vulpell. conf. 148. num. 3.*
- Num. 17. alia plura concernentia eandem materiam extractionis posuit, *Muta in cap. Regis Martini XV. tom. 3. à num. 17. cum seq.*

S V M M A R I V M.

I **S**ubstitutio perpetua censetur; & non sufficit semel verificari.

I **C**onservatio familia non potest in primis dari.

3 Sub-

- 3 *Substitutus admittitur etiam data caducitate.*
- 4 *Consuetudo non requirens subscriptionem in probocollo tabellionis valida est, & inibi cum sequentibus lassa de intellectu pragmatica edita Compluri circa solemnitatem instrumentorum, qua habetur in noua recopill. Regni lib. 4. tit. 25. l. 13.*
- 5 *Iudex potest consuetudinem inuestigare, etiam absque citatione partis.*
- 6 *Signum tabellionis non requiritur in probocollo, nec est de eius substantia.*
- 7 *Tabellionis probocollum carens signo, & subscriptione efficax est, ut ex eo iudicis mandato instrumentum publicum educi possit.*
- 8 *Citatio non est necessaria in extractione instrumenti de probocollo. & ibi quomodo hoc intelligatur.*
- 9 *Probocollum si sit cancellatum in parte non substantiali non nocet.*
- 10 *Pater potest venire aduersus contractum factum cum eius filio ex causa matrimonij.*
- 11 *Donatio propter nuptias in Hispania dicitur arra, qua sponsa constituitur.*
- 12 *Pater non potest facere donationem ob causam matrimonij filio quem habet in potestate.*
- 13 *Intell. l. l. Pomponius Philadelphus, ff. famil. hirciscum.*
- 14 *Donatio facta filio nisi traditio rerum donatarum interueniat, non confirmatur emancipatione superueniente.*
- 15 *Donatio facta filio in potestate etiam iurata non ualet, & num. 16. & 17.*
- 17 *Melioratio filio facta suumatura ante leges Tauri, & secundum eas est reuocabilis, & multis sequentibus.*
- 18 *Iuramentum super actu libero praestitum, ipsum actum necessarium non facit.*
- 19 *Iuramentum non debet operari in tertij prauidicium.*
- 20 *Donatio seu melioratio facta filio si non fuerit acceptata, ante acceptationem reuocabilis indicatur: etiam stante l. 3. tit. 8. lib. 3. ordina. (qua habetur in noua recopilla. lib. 5. tit. 16. l. 3.) cum sequentibus num.*
- 21 *Acceptatio donationis requiritur, etiam si donatio fuerit iurata, & sequentibus.*
- 22 *Dispositio tex. in l. 17. Tauri (qua habetur libro. 5. noua recop. tit. 6. l. 1.) an extendatur ad praterita.*
- 23 *Donans ante acceptationem donatarij remanet dominus rei donatae.*
- 24 *Donatarius secundus cui res tradita est, praefertur secundo donatario cui res non fuit tradita. Et inibi de intellectu l. quotiens. cum similibus. C. de rei vendicat.*
- 25 *Heres non potest impugnare factum defuncti. Et inibi de intellectu l. cum a matre. C. de rei vendicat.*
- 26 *Melioratio cum tertio: facta ex causa matrimonij, & si non valeat ex dispositione d. l. 17. Tauri tamen si filius fuerit heres patris meliorantis tenetur stare tali meliorationi.*
- 27 *Testator bona fideicommissi ante heredi suo donata legare potest.*
- 28 *Si in contractu matrimonij actum sit, quod primogenitus succedat, licet ipse primogenito non sit datus substitutus, nihilominus pater ex post facto primogenito substitutus, adicere potest.*
- 29 *Additio hereditatis probatur verbis enunciatiuis ob aliud emissis.*
- 30 *Testamentum alterius quis censetur approbare, faciendo diuisionem bonorum secundum contenta in ipso testamento.*
- 31 *Diuisionis actus ex consensu probatur.*
- 32 *Acceptatio alicuius scripturae censetur facta cum omnibus suis qualitatibus, etiam suis, & conditionibus, & num. 33.*
- 34 *Heres soluendo legata, seu recipiendo bona contenta testamento, vel legatum in eo ei relictum, censetur approbare testamentum defuncti, & num. 35. & 36. & sequentibus plerisque.*
- 37 *Heres scientiam testamenti ex quibus praesumatur habuisse, & num. 38.*
- 39 *Instrumentum penes se habens, praesumatur habere scientiam omnium in eo contentorum.*
- 40 *Intellectus. l. de bis ff. de transact.*
- 41 *Acceptans unam partem scripturae aliam partem ipsius scripturae acceptare videtur.*
- 42 *Maioricatum quis facere potest de re aliena de voluntate domini.*
- 43 *Producens scripturam testamenti in iudicio censetur eam tacite approbare.*
- 44 *Intellectus doctrinae Alexand. in cons. 20. ponderatis bis lib. 3.*
- 45 *Taciturnitas alicuius an sufficiat, quando agitur de eius prauidicio.*
- 46 *Remuneratio semper habetur in consideratione.*
- 47 *Approbatio probatur per declarationem extraiudicialem, & sequentibus.*
- 48 *Additio hereditatis ex quo capite censetur facta.*
- 49 *Possidens qua titulo praesumatur possidere, & num. 54.*
- 50 *Voluntas testatoris explicatur ex his quae ipse*

- 3 ipse dixit extra testamentum.
51. Testes testes censeri debent, & non singulares: & si unus deponat de loco, & tempore: & alius sine tempore, & loco.
 52. Approbatio quod per aliquem fuerit facta, probatur testibus singularibus.
 53. Additio hereditatis probatur per testes singulares.
 54. Intellectus doctrina Bartol. & aliarum, in l. gerit. columna sexta versiculo si vero non poterat facere. ff. de acquirend. ha. redi.
 55. Filius consentire potest gravamini maioritatis apposito sua legitime.
 56. Intellectus l. si quando §. & generaliter. C. de inoffic. testam.
 57. Iuramentum habet vim expressi.
 58. Approbatio fieri potest per approbantem, etiam in absentia eius favorem sit approbatio.
 59. Approbans aliquem actum, puta testamentum alterius, post modum non potest venire contra talem suam approbationem.
 60. Contractus non debet extendi de re ad rem.
 61. Donatio non comprehendit ea bona, qua donans in futurum habuit.
 62. Melioratio filio facta intelligitur de bonis presentibus: non vero de futuris. Et inibi de intellectu l. 23. Tauri. qua habetur tit. 5. nona recopilatio. 6. h. 7.
 63. Melioratio si fiat alicui filio de aliqua domo, an censetur melioratio illa facta de area, vel de hortu, vel de alijs rebus immobilibus, existentibus prope talem domum.
 64. Sententia sine actis non praevincat.
 65. Acta processus constat non ternenisse, ex quo in processu non reperiuntur.
 66. Sententia non nocet non citatis.
 67. Citatio non praesumitur, quod alicui fuerit facta.
 68. Citatus ad aliquam litem quis non dicitur, & si citatus sit ad audiendam sententiam.
 69. Sententia lata super rebus maioritatus non nocet successoribus in tali maioritatu: praesertim si possessor non appellaverit.
 70. Successor in maioritatu potest appellare a sententia lata contra suum praedecessorem.
 71. Heres ultimi possessoris bonorum maioritatus, & in eis successor, potest venire contra proprium factum defuncti, cuius est heres.

ARGUMENTVM.

Substitutus ad maioratum constitutum in testamento, qui praetenditur fidem non facere praetextu eius cancellationis, nec habere signum, & subscriptio Notarii, iuxta Prag. Regiam Complut. an admitti debeat, non obstante qui praetendebatur illud constitutum non posse ex eo, quia ipsemet testator titulo oneroso eadem bona prius donauerat alteri contemplatione matrimonij quaequae replicaretur talem donationem uti factam ante leges Tauri bene revocari potuisse, inde exaratis rationibus hinc inde propositis, seriose omnia ponderantur, accedente consensu donatarii ex scripturis productis, nihil refragante sententia sine actis pro se lata.

CONSILIUM XIII.

El optimi maximi postulato auxilio. In presenti causa, quae est inter Didacum Olorio de Cazeris fratrem uxoris meae, & Franciscum Olorio de Cazeris, ciuites Segouten. ius dicti D. Didaci Olorio ex

plerique constat.

Primo, quia pater dicti D. Didaci Olorio testamento hac in lite producto substitutus est ad bona maioritatus, super quibus est haec lis, & cuius substitutiones perpetuae fuerunt, ita quod semel extare, non satis est, & quia in his, quae requirunt tractum successuum, non sufficit momentaneum implementum, ex tex. in l. inter Castilian. ff. de arbit. & ibi DD. & ex tex. in l. si quis ita legauerit. ff. de condit. & demonstr. & est ad idem text. verabilis in l. in substitutione. ff. de vulg. & pupill. substitut. & in l. alia. C. de his quib. ut. in dig. & in l. cum maior. §. accusasse. ff. de bon. liberto. & in l. in seruitutem. §. petuisse. ff. eod. titul. cum alijs, de quibus Angel. in cons. 34. Constantinus. col. 1. & Dec. in cons. 23. & pro tenui facultate, col. 2. vers. quinto, quia verba, & Modeni in l. si quis heredem. C. de instit. & substit. sub condit. fact. maxime Dec. nu. 3. post

post *Anchar. in cons. 27. non seruato ordine, col. penult. vers. est enim mihi ista substitutus, cum sequentibus* & idem probatur in *l. 40. Tauri, quæ habetur lib. 5. noua recopilat. tit. 7. l. 5. & quia cum in præsentia causa agatur de conseruatione familiarum non potest in primis dari, vt in *l. cum ita legatur § in fideicommissis, ff. de leg. 2. & in *l. pe. 10. §. fra. r. & in *l. codicillis, §. instituto. ff. eod. tit. cum aliis, de quibus *Arct. & DD. in *l. qui Roma, §. coheredes, ff. de verb. obligat. & alibi sæpè traditur. Quæ omnia confirmantur, quia vbi sunt alii substituti (vt hic sunt) dicitur D. Didacus Osorio, & sui filii******

3 admittuntur & etiam data caducitate, ex *tex in *l. vnica. §. in primo, & §. pro secundo, C. de caduc. tollen. & facit *text. & quæ illic DD. notant in *l. 1. C. de his qui ante apert. tabul. cu* aliis, de quibus *Anch. in d. cons. 27. col. penult. & idem probatur in *d. l. 40. Tauri. in princ. & in *l. 2. vers. E a vn. mandaron. tit. 15. p. 2.******

Nec omnibus prædictis obstat, si dicatur, dictum testamentum ex eo fidè non facere, quia est cancellatum, & quia non habet signum, nec subscriptionem tabellionis, prout requiritur per pragmaticam Compluti edictam, quæ habetur *lib. 4. recopil. tit. 25. l. 13.*

Tum quia, ante regiam Compluti pragmaticam dictum testamentum confectum fuit: quo tempore & consuetudo erat (vt probatum est) quod prothocollo sine dicta subscriptione tabellionis (& eo modo quo prothocollo dicti testamenti textat) confici consueuerant, cui consuetudini standum est, vt constat in *cap. cum dilectus, de fid. instrument. & adnotat *Bart. in *l. ad testum. §. si quis ff. de testam. col. fin. in fine. & idem *Bar. in cons. 163. queritur si aliqua, col. 1. & *Card. in cap. cum P. tabellio. de fid. instrument. col. fin. in fine, & in proposito est ad hoc glo. notabilis in *authent. de tabellionibus §. illud in verb. prothocollo. colla. 4. & idem consulit *Alexan. in cons. 14. visis, & consideratis nu. 8. lib. 6. & *Dec. in cons. 447. donatione facta, num. 10. & *Felin. in cap. inter dilecto, num. 29. vers. primus, de fid. instrument. & late idem consuluit *Curt. Iun. in cons. 162. habita diligenti per totum consil. & *Io. de Neuiza. in cons. 25. circa donationem***********

5 num. 5. quam consuetudinem & iudex inuestigare potest, interrogando tabelliones, & alios, an ita sit de consuetudine, & hoc siue citacione partium, vt traditur in *lin hac, in fine, ff. de testib. notat *Cinus in *l. 2. col. 13 vers. secundo queritur circa hoc, C. qua. sit***

*long. consuet. & Doctores in *l. de quibus, ff. de leg. & idem notat *Bart. per *text. ibi in *l. lege Julia. col. fin. in fine ff. de testib. & late *Dec. in d. cons. 447. num. 10. cum sequentib. & *ueri. in cons. 8. num. 17. & *Roland. à Vall. in cons. 44. præsens consultatio, num. 36. & alibi sæpè traditur.********

6 Tum etiam, quia in prothocollo non requiritur signum tabellionis, nec est de substantia prothocolli, etiam extante dicta pragmatica Compluti, vt ex eadem lege regia constat, & in propriis terminis, ita tenet Ioan. And. in additionib. ad *Specul. in tit. de instrum. editione §. breuiter. col. fin. in addit. incip. colla. 6. vbi, & dicit, nullo iure caueri, quod signum notarii requiratur in prothocollo, & idem tenet *Bart. in d. cons. 163. queritur si aliqua, col. 1. & *Bald. in *l. fideicommissa, §. quorrens, col. fin. in fine, ff. de leg. 3. & notabiliter *Card. in d. cap. cum P. tabellio. de fid. instrument. col. 2. vers. quero an in prothocollo, & idem *Card. in cons. 133. & primò ad primum, col. 2. vers. tertio obijcitur & *Paul. Castren. qui idem consuluit in cons. 125. dubitatur primo, an Comes Palatinus, num. 6. lib. 2. & *Io. de Imol. qui dicit, ita communiter DD. tenere in cap. 1. col. 2. vers. item ex igitur de fid. instrument. & hanc dicit esse communem opinionem *Alexan. in rub. ff. de nou. ope. nunciat. col. 4. vers. Roma. & *Imol. hic tractant. & est ante vers. circa secundum notabile, & idem tenet idem *Alex. in d. cons. 14. visis, & consideratis his, num. 8. lib. 6. vbi refert, & sequitur plures ex antiquioribus idem tenentes, & dicentes ita seruari de consuetudine, idem consuluit *Dec. in cons. 447. in donatione, num. 8. & secundum hanc opinionem pluries consuluit Hispanus noster *Roderic. Suar. vt ipse refert in repet. l. post rem iudicatam, in declaratione ad legem regni, in secunda extensione col. 8. vers. supra dicta ff. de re iudica. & idem consuluit *Curt. Iun. in d. cons. 162. habita diligenti, num. 1. cum sequentib. vbi, & hanc dicit esse veram iuris conclusionem, & *Card. Paul. Paris. in cons. 28. visis omnibus, num. 61. & hæc est communis, & verissima resolutio secundum *Roland. à Vall. in d. cons. 44. præsens consultatio, num. 40. & nouissime hanc dicit esse magis communem opinionem *Io. de Neuiza. in cons. 24. quod non probet, num. 5. & in cons. 25. circa donationem, num. 5. quod ibi maxime procedo redicit, quando constat contractum fuisse perfectum, per plura quæ inibi ad hoc refert.*****************

Tum, quia tabellio quid dictum prothocollo

collū edidit erat legalis, probatq; vitæ (vt probatum est) & ipse ex iudicis mandato ex dicto prothocollo scripturam sumpsit suo signo munitam, in hac lite productam, nam & iuris est ꝑ quod tabellionis prothocollum carens signo, & subscriptione ipsius tabellionis, efficax est, vt ex eo iudicis mandato instrumentum publicum educi possit, vt traditur in *l. contractus, C. de fid. instrum.* & ibi *Cinus col. fin. ver. quidam, vt Fran. vbi & dicit ita seruari de consuetudine, & idem affirmat in ibi Salic. col. 4. vers. quero sexto, ad quod in ibi allegat text. in d. cap. cum P. tabellio, de fid. instrum.* & late idem tenet *Alex. in d. conf. 14. num. 8. lib. 6. & Curt. Iun. in d. conf. 126. num. 1. cum sequentib. vbi, & refert plures DD. idem tenentes, & Matthæ. de Afflict. in constitutionib. Neapolit. lib. 1. rub. 73. num. 29. ad finem, & Ioan. de Neuiza, in d. conf. 25. num. 20. & Aym. Crau. in conf. 158. visis actis, num. 7. vers. similiter videmus & copiosè Roland. d. Vall. in d. conf. 44. num. 27. & sequentib. lib. 1. & in hac ꝑ extractione instrumenti de prothocollo non est necessaria citatio aliqua, vt est magis communis opinio secundum *Ioan. de Neuiza. in d. conf. 25. num. 13. ad quod ibi refert plures DD. idem tenentes, quod verum creditus, quando instrumentum publicum sumitur per successorem tabellionis, coram quo confectum fuit prothocollum, nam in hoc casu clarum est, quod nullius citatio requiritur, nec interuenire debent aliæ solemnitates, de quibus fit mentio in d. cap. cum P. tabellio, & ita hodiè praticatur, vt notanter aduertit D. Couarru. in cap. 21. pract. qq. num. 3. vers. hoc ipsum, & Greg. Lup. in l. 55. in verb. qua fino. in princip. tit. 18. part. 3.**

Tum, etiam quia & si dictum prothocollum cancellatum sit, non quidem in parte substantiali, vnde fit ꝑ ipsas cancellaciones non nocere, vt est *text. in cap. ex literis, de fid. instrum.* & tradunt communiter Doctores in *l. si vnus, C. de testament.* & in *l. si ex falsis, C. de transact. & facit gloss. notabilis in l. fin. in verb. vitiatum, C. de edit. Adrian. toll. cum qua glo. communiter Doctores transeunt secundum *Alex. qui hoc singulariter disputat in d. conf. 14. num. 9. cum sequentib. lib. 6. (vbi aliis modis respondit simili cancellationi) & ibi Alex. loquitur in cancellatione, & in interlineaturâ prothocolli, & resolutiue materiam cancellationis, & interlineaturam prothocolli late disputat Cardin. Paul. Paris. in d. consil. 28. per totum, maxime num. 41. cum plurib. sequentib. lib. 2. vbi & in totis terminis refert plura singularia scitu**

digna, & dicit notabiliter *Bald. per tex. ibi in l. Tribunus, s. cum quis col. 1. in princip. ff. de mil. testam.* quod licet instrumentum non valeat in illa parte, in qua est interlineatum, quod in aliis omnibus eius partibus valet, & tenet.

Nec superioribus aduersatur dicere, quod in dicto testamento prædictus maioricatus fieri non potuit, siquidem testator antè donauerit prædicta bona dicti maioricatus titulo oneroso matrimonii patris dicti Francisci, siquidem huic rationi responderi possit ex sequentibus.

10 Primo, quia ꝑ dictum contractum onerosum matrimonii, & donationis confectus patrio dicti Francisci Osorio, fuit factus ante *l. 17. Tauri (quæ habetur lib. 5. noua recopilat. tit. 6. l. 1. antequam legem patri licebat venire contra meliorationem, siue prælegatum filio factum etiam ex causa matrimonii, siquidem iure donatio inter patrem, & filium fieri non poterat l. donationes quas parentes, C. de donat. int. vir. & vxor. l. si pater, C. de inoffic. donat. & l. 1. §. si pater. ff. pro donato. & l. cum de bonis, C. de donat. tit. general. quibus concordat text. in l. 3. vers. E esso mismo dezimos. Titul. 4. part. 5. licet ex causa dotis fieri poterat, vel donationibus propter nuptias, l. Pomponius Philadel. ff. famil. herciscun. ad quod est optima gloss. in d. l. si pater, in glo. 1. in principi. C. de inoffic. donat. & alibi supra, & in presenti non tantum prædicta melioratio non fuit, nec dici potest nuptias: siquidem*

11 ꝑ in his Regnis Hispaniæ proprie sit acta, quæ sponsæ constituitur, vt expressè disponit *text. in l. 1. in princip. tit. 11. part. 4. & idem probatur in l. 87. tit. 18. part. 3. & id expressè netat *Ioan. Lup. de Pala. Rub. in repet. rub. de donationib. int. vir. & vxor. §. 12. num. 1. & Roderic. Suar. in repet. l. 1. tit. 2. De las barras Lib. 3. fori leg. col. 2. vers. & ista de quibus hac lex, & Didac. Castel. in l. 40. Tauri in verb. Arras. Col. 1. vers. & nota. & Didac. à Couarru. super lib. 4. decretal. cap. 3. §. 7. secunda part. num. 12. & de iure communi donatio propter nuptias erat, quæ ab sponso sponsæ constituebatur, vt in *l. cum te, C. de donat. ant. nupt. cum alijs.***

12 Verum, & in propriis terminis ꝑ quod donationem ob causam matrimonii pater non poterat facere filio quem habet in sua potestate, consuluit *Paul. Castrensi. in conf. 345. circa bona. num. 1. vers. primò quia filius famil. per totum vers. lib. 1. (& si in hoc aliqui Doctores magnæ autoritatis contrarium teneant) Imò vt dicit *Pompon. Philadel-**

13 *delphus*, procederet † necessaria erat traditio bonorum donatorum, ut constat ex ead. lege, in verbis: *in potestate tradidit*, que traditio in hoc casu non interuenit, & ob id dicta donatio confirmari non potuit, et si filio emancipato fieret, siue vera, seu illa, que oritur ex legibus Regis, quibus stabilitum est, ex contractu matrimonii filium
 14 emancipari: donatio enim filio facta, † si traditio rerum non interuenierit, non confirmatur emancipatione superueniente, ex *tex. in l. 2. C. si quis alia, vel sib. & ibi est bona gl. in ver. emancipatis, & idem probatur in l. Papinianus, & ibi notat glos. in verb. mariti, in fin. ff. de donat. int. vir. & vxor. & notat Cynus in l. 1. col. 1. ver. modo ad declarationem, C. de donat. ante nupt.*
 Nec his refragatur dicere, quod dicta donatio, & melioratio fuerunt confirmata iuramento † siquidem donatio confecta filio existenti in potestate (etiam iurata) non teneat, quia cum non valet donatio iuramentum ei adharrens non dat robur, nec firmitatem tali donationi, cum eius naturam sequatur, & *tex. in l. fin. C. de nonnum. pecun. & in l. non dubium, C. de legib. & in l. cum principalis, ff. de regul. iur. & in c. quemadmodum, de iur. iur. quibus consonat tex. in l. 56. vers. E como quier. & in vers. Ca despues, tit. 5. p. 5.*
 16 & in propriis terminis † quod non valeat donatio iurata inter patrem, & filium, consuluit *Paul. Castrens. in d. cons. 345. nu. 3. vers. tertio videtur. & melius in verb. dic ergo melius. li. 1. & ante eum idem consuluit Oldrad. in cons. 245. quidam paterfamil. col. 2. vers. non obstat reuocationi, & idem consuluit Barba. in cons. 28. d. Ioue, col. 5. vers. & ex istis apparet, lib. 3. ad quod inibi refert glos. quam dicit ad hoc communiter incognitam, in e. 1. S. hac sacramenta, de pac. iuram. firm. & idem tenet *Guid. Rap. in cons. 173. honesta mulier, nu. 2. vers. nec confirmatur iuramento, li. 3. & Corn. in cons. 238. quamquam videatur, col. 4. vers. contrarium tamen, cum seqq. lib. 1. vbi ait, ita fuisse iudicatum, & consuluit idem *Corn. in cons. 104. ad euidenciam, col. 2. in princ. ante vers. & licet donatio, lib. 4. vbi ait, secundum hanc opinionem fuisse iudicatum, & idem tenet ipse *Corn. in cons. 289. circa primum, col. 10. vers. hoc presupposito, eod. lib. 4. & notabiliter hanc partem tenet, & defendit per plura fundamenta *Flor. in l. qua pater, ff. famil. eriscund. col. 5. & 6. vers. sed his non obstantibus, cum plurib. seqq. & Alciat. in c. cum contingat, de iur. iur. nu. 209. cum sequent. post *Dec. in cons. 631. casus, de quo queritur, nu. 5. vbi & plus dicit, quod & si contraria opinio probabilior esset, id obtineret, cum talis donatio non induceret inaequalitatem in-******

ter filios, ut in presenti casu, & id probatur in *linter filios, C. famil. ercif. cum suis notissimis, & faciunt, qua abunde diximus in repetit. l. 3. Taurinarum constituit. num. 55. cum seqq.*
 17 Rurlus iam dicta suadentur † quia melioratio filio facta sui natura ante leges Tauri, & secundum eas est reuocabilis, & sat probatur in *l. cum pater. S. a filia, & in l. unum ex familia, in princ. ff. de leg. 2. cum suis similibus, de quibus *Doffor. in l. post mortem, C. de fideicom. & facit l. 10. vers. E si a alguno, tit. 12. lib. 3. fo. ll. & alibi saepe: electio enim ad meliorandum datur parentibus tempore mortis, ut in l. 9. tit. 5. lib. 3. for. ll. si igitur sui natura mutari potest, iuramentum eam irreuocabilem non efficit, ex *tex. in d. l. fin. C. de non nume. pecun. & in d. l. 56. tit. 5. p. 5. cum aliis supra adductis n. 15. & quia*
 18 iuramentum super actu libero praestitum † ipsum actum necessarium non facit, ex *tex. in d. l. fin. C. de non nume. pecun. traditur per DD. in l. non dubium, C. de legib. & in l. qui iurato, ff. qui satisd. cog. ad quod est optima glos. in c. fin. in verb. reuocatus, de procurat. lib. 6. similis glos. in c. ultima voluntas, in glos. 1. vers. sed pone 13 q. 2. & in expresso adnotat *Bald. in l. 1. col. fin. vers. sed Specul. dicit. C. de sacros. Eccle. & 10. de Imol. in c. cum contingat, col. 31. & 32. vers. ite per praedicta videtur, cum plurib. seqq. de in. iur. & singulariter *Felin. in c. ex parte decani, co. 5. nu. 12. de rescript. & in c. si diti, enti, n. 32. vers. amplia etiam, de for. comp. & alibi saepe traditur, Quod & confirmatur, quia cum illa reuocatio sit facta fauore aliorum filiorum non melioratorum, eiusdem meliorationis reuocatio, & si*
 19 sit † iurata non debet operari in filiorum praedictorum, & sic tertii, ex *tex. in c. cum contingat de iur. iur. & in c. quamuis passum, de pass. li. 6. & adnotat *Bald. in l. passum quod dotali, C. de collat. col. 2. vers. secundo quero, & *Alex. in cons. 55. consideratis verbis, col. fin. vers. nec praedictis obstat, lib. 1. & idem in effectu tenent DD. in praedictis locis.*
 20 Et haec praecipuum obtinent † quia dicta donatio, & melioratio facta patruo dicti Francisci Oforio de Cazeris, ab eo acceptata non fuit, & ob id ante acceptationem reuocabilis iudicatur, ex traditis in *l. si absenti, ff. de donationib. & probatur in l. si ego, ff. de neg. gest. ad quod facit *tex. in l. 4. tit. 4. p. 5. in verb. Ca est once no la pueden fazer, & ibi hoc notat *Greg. Lup. ad idem est bonus text. in l. 63. in media eius, ibi. E da a fulan recibiente por si, e por sus herederos tal casa, tit. 18. p. 3. & in l. 68. eod. tit. & par. ibi. A fulan recibiente por si, e por sus hijos, e sus nietos, e todos los otros, que del descendieren de legitimo matrimonio. Et in terminis ita tenet *Dec. in l. contractus, nu. 16. ff. de reg. iur. vbi refert alios idem tenentes, & idem *Dec. in cons. 226. magister, nu. 7. & hac***********

& hæc est communis opinio secundum *Cart. inn. in cons. 120. presupponitur in facto, nu. 1. cum seqq.* & singulariter idem tenet *And. Tiraqu. in tract. de iure constituti, p. 3. nu. 13. & Aug. Bero. in cap. in presentia, nu. 78. & 79. de prob. & si contrarium teneat Carol. Molin. damnata mem. in cons. 60. quod prefata, n. 10. cum seqq.* Quæ conclusio vera est etiam stante *L. 3. tit. 8. lib. 3. ordinam.* quæ habetur *lib. 5. noue recop. tit. 16. l. 2.* vt per plura notabiliter determinat *Greg. Lup. in d. l. 4. in verb. No la puede fazer, col. 1. vers. sed an bodie,* & idem tenet in propriis terminis *d. l. ordin. D. Couarr. lib. 1. var. resol. c. 14. nu. 13. & vide, quæ infra dicemus in cons. 3. prater ea, nu. 12.* Procedit etiam si in tali donatione iuramentum sit appositum per

21 donantem † nam non obstante tali iuramento, requiritur acceptatio donatarii: aliàs enim ante acceptationem posset reuocari talis donatio, *ex tex. in l. certum, §. si quis absente, ff. de conse. vbi iuramentum factum parte abiente, & nemine acceptante, non præiudicat.* Quòd confirmatur, quia sicut donatio habet tacitã conditionem, si acceptetur, ita & eodem modo iuramentum appositum in tali donatione, *ex d. l. fin. C. de non numer. pecun. cum alijs supra citatis, nu. 15. & in terminis nostris ita determinat Alciat. (dicens, hanc esse veriorẽ opinionem) in d. c. cum contingat, de iur. iur. nu. 241. & 242. & ante eum idem videtur tenere Bald. in authen. generaliter, col. pen. ver. quaritur verum ex scriptura. C. de Episcop. & cler. & Archid. in c. quacunque, col. 1. vers. in 1. glos. in fin. 22. q. 5. & Corn. in cons. 126. licet in hac, col. 2. vers. & iuramentum, lib. 1. & Dec. in cons. 432. cum sit, nu. 25. & 26. vers. ultimo in casu, & in cons. 305. iudicandam esse, nu. 6.*

Nec *d. l. 17. Taurinarum constitut.* (præter iam dicta) ad hunc casum est trahenda † si quidem ante eam hæc res erat iam perfecta, & decisa ex maioratu edito in dicto testamẽto post dictam meliorationem, & ex eo ius dictis substitutis (& sic dicto Don Didaco Osorio) quæ situm, vt constat in *l. causas, vel lites, C. de transact. quàm ibidem DD. ponderãt ad hoc, scilicet, legem etiam declaratoriam ad casus ante eas perfectos, seu decisos non trahendam, & ad idem est casus in *l. rolegatorum, §. ad tẽpus, ff. de interdict. & releg. cum alijs, de quibus Ias. in l. iustitia, nu. 11. vers. quarto, & ultimo, ff. de iust. & iur. & Moder. in c. fin. de constit.**

Sanè & ex alio asserimus, quod dictus maioricatus confici valuit post dictam meliorã ante in contrarium editam in fauorem patris predicti Francisci Osorio, quia tempore dictæ melioris conficiens maioricatum prædictum, nec ante bonorum possessionem meliorato minime prædidit, quo fit, dictum maioricatum.

ipforum bonorũ potuisse postea facere, vt potè bonorum dominus, *l. in re mãdata, C. manda. cum similibus, quibus, & conduit text. in l. fin. §. Lutius, ff. de donationibus.* Quæ sancit.

23 † donantem ante traditionem dominum remanere, & ob id rem donatam posse pignora-re, & notat *Bart. in l. 1. col. 2. vers. sed quantum ad presentem, C. de iur. fise. lib. 10. vbi hoc dicit esse notabile in practica, & latè profequitur Deci in cons. 645. presupposita, nu. 4. vbi ad prædicta dicit esse text. notabil. in d. §. Lutius. Quim & text. in l. quotiens, C. de rei vendica.*

24 sancit. † secundum donatarium, cui res donata tradita est, priori donatario præferendum, ad idem *tex. in l. si ea res, §. si. ff. de act. emp. c. alijs, de quibus Iaso. in d. l. quotiens, num. 10. & quia donans rem tradendo præsumitur durare semper in eadem voluntate, ex *text. in c. maiores. de baptisim.* Quæ iura obtinent, etiam si prior donatio iurata fuerit, authore *Imol. quæ refert, & sequitur Iason. in d. l. quotiens, nu. 36. & quanto magis cum: secunda donatio maioricatũ contineat, quo primogeniti substituuntur, ex sententia Paul. Cast. in cons. 164. aliàs 179. in causa quam magnificus, col. 3. & 4. lib. 1. cui Iason. consentit in cons. 107. in presenti consultatione, col. 3. nu. 1. ver. ad idem benefacit. lib. 4. & alibi sæpè idem traditur.**

Verum, & dictus maioricatus firmus ex eo quoque est, quia patris dicti Francisci primus melioratus fuit hæres constituentis dictum.

25 maioricatum † & ob id dictum maioricatum impugnare non valet, *C. de rei vendica. l. cum à matre, quæ & in herede sola legitima instituto obtinet, vt palam constat ex eadem lege, iuncta glos. magna, & est commune Doctorum votum, vt constat ex Iaso. in l. fin. §. in computatione, nu. 10. post princip. C. de iur. delib. quæ omnia latis constant ex notabili. in l. 24. tit. 13. parti. 5. & in cap. 1. in tit. an agna. vel fili. defuncti. & in regul. ex qua persona, ff. de regul. iur. & aliis locis Deci. congeitis in cons. 547. viso puncto, col. 1. num. 3. & 4. quibus & accedant quæ copiosè adducit Ioan. Lup. à Pala. Rub. in d. l. 17. Tauri. num. 71. & 72. vbi & di-*

36 cit † quòd & si melioratio cum tertio facta, ex contractu matrimonii ex dispositione dictæ *l. 17. Tauri* non valeat, quòd tamen ipsa lex temperanda est, nisi filius fuerit patris, & *tex. in l. cum pater, §. si Titio, ff. de leg. 2. & in l. Imperator, §. si centum, ff. eod. tit. & ait, ibi Ioan. Lup. sic palam tenere Paul. Cast. in authen. ex testamento in fine. C. de collat. & citat etiam *text. in l. si ea, C. ad l. Falcid. quæ sententia & probatur in §. non solam. instit. de leg. & in l. vnum ex familia, & si rem ff. de leg. 2. & faciunt quæ in terminis consuluit Corne. in consil. 87. videtur col. 2. & sequentibus lib. 2. & Card.**

Paul.

Paul. Paris. in cons. 2. in alio consilio, nu. 32. & 33. lib. 3. & G. id. Pap. in cons. 194. la-
cobus col. 2. vers. ad secundum lib. 3. dicens,
quod si pater in contractu matrimonij
filio bona quædam pure donauit, ex con-
tractu quæ inter viuos irreuocabili, quod
si hic filius deindè hæres à patre institui-
tur in testamento, in quo dicta bona an-
te nlio donata fideicommissi vinculo col-
ligauit, & filius hæreditatem ipsam adie-
rit, quod tale fideicommissum firmum
est, ex tex. in d. S. non solum institu. de legat.
27. & similibus † & qua testator fideicom-
missi bona ante hæredi suo donata, lega-
re potest, ff. ad Trebell. l. Luitius S. maritus,
& C. de fideicommiss. l. hæredum, & ex text.
notabil. in l. si. S. filie ff. de leg. 2. & inibi Bal.
col. 1. & Paul. Castrens. etiam inibi col. 1.
post principium, & idem tenet Bart. in d. l.
Luitius, S. maritus, col. 2. vers. si verò pater.
Quibus & fauent, quæ adducit Boeri. in
decis. 204. queritur utrum. num. 33. nempè
28 † quod si pacto in cōtractu matrimonij
inito actum sit, quod licet ipsi primoge-
nito substitutos adijcere valet. Hæc ta-
men scrupulo non carèt, siquidem filius
in legitima onerari nequeat, C. de inoff.
testa. l. quoniam in prioribus, & ex tex. in d.
l. si. S. si ia & inibi Bart. ff. de leg. 2. idè in
his excogitandum quidem est.
Pr indè, & dictus maioricatus (quo di-
ctus D. Didacus Ulorio substitutus est)
ex alio obseruādus videtur (minimè ob-
sistentibus dicta donatione, & bonorum
melioratione prædicta patruo dicti Fran-
cisci factis) quia patruus aduersariæ par-
tis palam ipsum maioricatum compro-
bavit, vt constat ex scriptura diuisionis
in hac lite producta, iure iurando muni-
ta: de cuius approbatione, & constare
videtur, hæreditaria bona in dicto maio-
ricatu, & testamento (quo dictus maiori-
catus est erectus) patruo dicti Francisci
relicta ipso patruo recipiente, ex tex. in l.
Imperatores, S. fin. & inibi Bart. col. 1. ff. de
transact. & idem notat idem Bart. in l. ge-
rit. col. 2. vers. circa primum, ff. de acqui. hæ-
red. cum alijs, de quibus Francisc. de Rip.
in l. in quartam, nu. 31. & 32. ff. ad l. Falcid.
29 Quim † & verbis enunciatiuis ob aliud
emissis, hæreditatis probatur aditio, &
vinculi maiori. atus, quæ approbatio, l.
pro hærede S. 1. ff. de acqui. hæred. notat Bar.
in d. l. gerit. col. 4. vers. circa tertium, & se-
quentib. & Mathesila. in notabil. 34. nota,
quod siue in instrumento, & Ias. in l. ex his.
col. 2. vers. octauo limita, C. de testam. mil.

& alibi sæpè traditur. Et ex eo tantum
quod diuisi nem fecit secundum con-
30 tenta in testamento † testamentum ip-
sum comprobare est existimandum, C.
de agricol. & censu. lib. 1. l. litibus, & C. de
condit. indebi. l. indebitum, text. etiam in l.
sed Iulianus, S. si. ff. ad Macedo. & l. Paulus.
ff. rem rat. habe. & notat Specul. in tit. de
fudica. S. 1. in vers. sed pone, quod vniuer-
sitas, & Alex. in consil. 88. plura. col. 9. vers.
præterea ipsa ratificatio, lib. 5. & in consil.
127. viso instrumento col. 1. vers. aut man-
datum, eod. lib. 5. cum alijs, de quibus Deci.
in l. semper qui non prohibet, col. 2. ff. de
regul. iur. optimus text. in l. si proponas, S.
si hæreditatem, ff. de inoff. testa. & in d. pro
hærede. insti. de hæred. qual. & dif. tex. etiam
in l. si præteritus. iuncta glos. 1. ff. de bono.
posse. cont. tab. & in l. quidam ex parte. ff. de
euit. Et ait Deci in cons. 267. non excidit.
31 col. 2. nu. 3. quod hic † actus diuisionis ex
consensu probatur, ad quod & citat Abb.
in cap. nonnè. colum. pen. vers. item fallit. de
presumpt.

Et cum in dicta bonorum diuisione di-
ctum maioricatum dictus patruus partis
32 aduersæ comprobauerit † cum omni-
bus qualitatibus in dicta maioricatus
scriptura explicitis videtur ipsa cōpro-
batio confecta, ex tex. & ibi Bart. in l. 1. S.
si. ff. si famil. fut. feci. dica tradit dem Bar.
in l. si quis seruum. S. si. col. 2. vers. sed quero
quid si testator, ff. de leg. 2. cum alijs, de
quibus Deci. in cons. 687. visis, & diligen-
ter, col. 1. nu. 3. est optimus tex. in l. Caius,
ff. de manumi. cuius meminit Bald. in sua
margarita, in verb. approbatio. vers. penult.
33 quæ ibi ad hoc expendit † quod appro-
bans alterius dispositionem, ipsam cum
omnibus clausulis, & conditionibus suis
comprobare censetur, tradit etiam in no-
stris terminis Card. Paul. Paris. in cons. 26
ex tenore, nu. 30. cum seqq. lib. 2. vbi plura
refert in proposito videnda.
34 Verum & ex eo † quod patruus dicti
Francisci, soluit legata contenta in dicta
scriptura maioricatus, eā approbare di-
cendum est, ex tex. notabili in l. 2. de iur.
delib. & in l. ad solutionem. C. de re iudica.
optimus tex. in authent. de hæred. & Fal-
cid. S. non autem, & ibi Doctor. colla. 1. idè
& traditur in authent. sed cum testator, C.
ad l. Falci d. & in l. 2. C. de fid. commi.

Quæ approbat o etiam constat ex eo
35 † quod ipse prius recepit bona, quæ in
dicta scriptura maioricatus continentur
bonus tex. in l. 5. & ibi latè Greg. Lup. in
verb.

R

verb. Casi la recibieffe. tit. 8. parti. 6. & eod. tit. l. 6. & tex. in l. si pars. §. ff. de inoffic. testa. & in l. postquam legatum. ff. de peti. hered. & in l. si. §. ff. de inoff. test. 1. & quæ egregie ad casum tradit Bald. in l. 1. col. penult. versitem pone. C. de iur. fisci. lib. 10. & Guibler. Bened. in repeti. cap. Raynuntius, de testa. in verb. reliquit. nu. 40. post Paul. Castrens. in cons. 296. visis actis, & actitatis, col. penult. nu. 5. lib. 1. quibus accedat bonus tex. in cap. 36 officij. de testament. in quo tex. constat quod ex simplici receptione legati, quis videtur testamentum acceptare, adnotat etiã Paul. Castrens. in l. filio præterito. col. 2. vers. in tex. ibi abstinuit. ff. de in iust. rupt. quibus accedat oportimus text. in l. si quis filium, C. de inoffic. testament. & text. in l. cum ab uno, & ibidem Doctores ff. de leg. 2. & in l. si ca. C. ad l. Falcid. & quæ Alexandrinus tradit in l. si cum dotem. §. pater. col. 2. vers. sed de uno dubito. ff. solut. matrim. post Paul. Castrens. ibidem col. 2. vers. in text. ibi quantum, idẽ Paulus Castrens. in cons. 59. pro pleniori nu. 3. vers. breuiter contrarium. lib. 1. ex tex. in l. si filiusfamilias ff. ad Macedonia. & fat con- 37 titat quod patruus dicti Francisci dictam viderit diuisionem bonorum sui patris, vt eius scientiam habuisse præsumatur, ex his, quæ habentur in lege qui Roma. §. duo fratres, ff. de verbor. obligation. & inibi notanter Ripa. col. 11. nu. 52. & sequentibus, & Deci. in cons. 287. in ciuitate num. 15. vers. 3. quia facta diuisione. post Baldum in l. cetera. §. si. col. 1. vers. 2. nota. ff. de leg. 1. & in l. si tutor col. 1. vers. 6. fallit. C. de pericul. tutor. Et fat 38 est quod dicta scripturæ partem vidisse, vt eam totam legisse præsumendum sit, ex text. in l. non est ferendus. ff. de transact. & inibi Bald. col. 1. vers. nota in hac lege, & Deci. in cons. 267. non excidit, col. 2. vers. sed tamen his. & 39 similibus cum seqq. Et ex quo quis habet instrumentum penes se præsumitur habere scientiam omnium in eo contentorum, ex d. l. non est ferendus, quam ad hoc notant vltra Doctores ibi Alexandrinus in cons. 147. ponderatis colum. 1. vers. pro hoc etiam lib. 2. & Deci. in cons. 607. viso puncto num. 4. & Socc. cons. 75 circa presentem nu. 16. vers. 3. lib. 1. Matth. de Afflict. in decis. 13. vertitur nu. 11. & ad prædicta videndus est Aymon. Craue. qui in proposito nostro notabiliter loquitur in cons. 197. minor. nu. 7.

Nec ad dictam diuisionem faciendam exigebatur in ea dicere, vidisse, cognouisse, quæ verba prædicti testamenti, seu maioricatus instituti in dicto testamento. Nec dispositio, l. de his, ff. de transactio. ad hunc

40 pertinet casum, siquidem lex illa in alio, quã in transactionis contractu non subsistit, autoribus iisdem Guilierm. de Cun. & Albericus num. 3. Fulg. & Paulus Casirensis colu. 2. vers. in glos. ibi item quid si heres, & est communis opinio DD. vt testatur Soccinus iun. in cons. 116. viso puncto, nu. 66. lib. 1. & 16 terminat quod a. l. de his, in diuisione minimè obtineat, cõsuluit Signo. de Homod. in cons. 189. quæstio præsupponitur, col. fin. vers. quod hoc sit verum. Quia & ex quo in dicta diuisionis scriptura omni legum auxilio renunciatur, & dicta l. de his renunciatio facta videtur, vt aduertunt Iaso. & DD. in eadem l. de his nu. 11. vers. concludo ergo. Verum nec dicta l. de his, locum habet ex tante iuramento (de quo in dicta diuisionis scriptura) vt tenent magis communiter DD. in d. l. de his, & Bartholus. & DD. in d. l. qui Roma, §. duo fratres. ff. de verb. oblig. cum aliis, de quibus meminit Iason. in d. l. de his, nu. 11. Soccin. iun. in d. cons. 116. nu. 75.

Et non tantum dicta maioricatus scriptura confirmata cõsetur a patruo dicti Francisci in dicta diuisionis scriptura, sed & ex alia scriptura in hac lite producta, in qua facit diuisionem cuiusdã areæ, iuxta ea, quæ in dicta maioricatus scriptura ab eius patre præcipiuntur: & quia inibi vinculis dicti maioricatus tantum ad dictam aream renun- 41 ciauit quare quo ad alia bona vinculis ipsius maioricatus consentire videtur, ex tex. in l. si quis argentum §. sed & siquidem, & inibi Bald. col. 1. vers. & ibi supra dictis, C. de donat. & tex. & ibidem Scribentes in l. tribunus, §. si. ff. de testam. mil. & text. in l. legata inuolunt. ff. de leg. 1. & abundè Soccin. in cons. 258. in causa vicaria, num. 10. lib. 2. quibus accedat text. in cap. nonne de præsumpt. & in l. maritus, cum sua materia, C. de procurato.

Proindè cū patruus dicti Francisci dictum approbauerit maioricatum, & etsi eius fuerint bona dictæ melioræ ei prius factæ quod de illis eius pater in dicta maioricatus scriptura disponere valuit eo consentiente, ex tex. notabili in l. sicut. §. venditionis, ff. quib. mod. pign. vel hypothe. solui. cuius meminit Bald. in cap. Imperialem, colu. 6. vers. deinde nota, in tit. de prohibi. feud. alien. per Fedric. & in l. venditioni, col. 1. vers. oppono, quod suo nomine, C. de vsucap. pro empt. & in l. quotiens, in 1. col. 2. vers. quæro quid si quis, C. de fideicommiss. & in l. si tibi, §. pignore col. 2. vers. in eadem ibi vendit. ff. de pact. & abundè Iason. in cons. 57. in causa mota, nu. 3. vers. 4. & vltimè, lib. 1. cum aliis, quoru

inc.

meminit *Andreas Tiraqu.* in *traçt. de legibus Conubialibus* post ipsas leges. *contracter. gl. 3. nu. 137 cum pluribus sequentibus, & Rodericus Suar. ex in repet. quoniam in priorib. C. de inoffic. testament. 5. limita. col. 14. vers. vnum tamen tenebis menti.*

43 Quam & *Iaso.* in *dicto cons. 57. col. 4. vers.* quod autem plus voluit, nempe, † quod in hac specie tacitus sufficiat consensus: puta si scripturam testamenti in iudicio produxerit, ex *glos. singulari in cap. presentium, de testibus in glos. 1. quod etiam intigne tenet Thom. Grammat.* citans ad hoc *l. post legatum. ff. de his quibus ut indig. quibus accedant tradita per Stephan. Bertrand. in cons. 173. quia difficultas num. 19. lib. 1. & inibi eodem numero, vers. 3. quia post mortem ponit aliud exemplum taciti consensus, ut si quis cessionem confecerit, iuxta testamentum, seu aliquam scripturam.*

Nec his oberit *Alexandrin.* sententia 44 † in *cons. 20. ponderatis his lib. 3. cuius meminit Iaso.* in *l. cum proponas filios, nu. 12. C. de pact.* quibus dicunt locis, non satis esse in casu dictæ *l. sicut 5. venditionis domini rei presentiam, & sic tacitum consensus, siquidem ut Bertrand.* ait in *dicto cons. 173. nu. 20. Alexand.* sententia loquitur, cum sola domini presentia interuenerit: at non si dominus aliquid facit scripturæ conforme, cuius rei discrimen hoc sat probat *tex. in l. si fundum per fideicommissum. ff. de leg. 1. ibi Presente, & assignante.* Et idem in terminis tenet *Bart.* in *l. qua dotis.* vbi etiam *Moder. ff. solut. matrim.* Et si in contrarium faciat *text. in l. cum quis decedens, ff. de leg. 3. & Pauli Castrens. dictum in l. non dubium, C. de legib.*

45 Quibus & alludit † quia vbi de alterius agitur præiudicio, si citra taciturnitatem, ille facit actum, qui ad alicuius actus approbationem tendit, tali actui ipse assentire videtur, ex *text. in cle. prima de procura. & in l. si filius familias patre absente, ff. ad Macedo. & tex. in capitulo ad id, de sponsal. & in capitulo insuper, qui matrimonio, accusa. po. cum alijs, de quibus Iaso.* in *dicta l. qua dotis nu. 90. ff. solut. matrimon. post Bartolum in l. quo enim. S. rem haberi, col. final. propè finem, ff. rem rat. habe. & Felin.* in *dicto cap. nonne, nu. 1. de presumpt. idem Felin.* in *cap. 2. num. 20. de fide instrument. & Soccin.* in *regu. 393. & Ias.* in *petitione al. admonendi. nu. 138. ff. de iure iurand. Alexandrin.* in *cons. 147. ponderatis, colu. 3. vers. fortificantur lib. 2. & alibi sæpè traditur.*

Et dicti patri consensus facilius censetur

46 dus est ex donatione antidotali † qua ipse prius suo patri tot bona contenta in dicta meliorationis scriptura donanti, ex *tex. in l. si verò non remunerandi, S. item Papinian. ff. manda. & Bartolus in l. 2. si fundum per fideicommissum col. 2. vers. & idem, ff. de leg. 1. & in l. cum oportet, S. cum autem colu. 1. vers. nota, quod pater, C. de bon. qua. a libe. cum alijs.*

Snadentur quoque iam dicta, & de dicti maioricatus approbatione etiam constat, ex his quæ testibus probantur, qui deponunt, ad dicto patre dicti Francisci audiuisse, ipsa possedisse bona ex dicti maioricatus ti-

47 tulo † ex cuius declaratione, sic extrajudicialiter facta, & dicta colligitur approbatio, siquidem sit rei, quæ in animo consistit, ex *tex. in l. Labeo, S. idem Tubero. ff. de supelect. lega. & in l. quero, S. final. ff. de edil. edit. & traditur in S. alia institut. de act. & inibi glo. in l. Fulcinius, S. quid sit autem latitare, in verbis animus, ff. quibus ex cau. in posses. eat. & inibi DD. Unde & consuluit Baldus in *cons. 403. Ioannem Simonem nu. 2. vers. præterea, & seqq. lib. tertio,* quod si quis hereditate*

48 adierit † dubitetur tamen an ex testamento, ab intestatone, quod hoc verbis extrajudicium prolatis probatur, siquidem animo consistat, & sat hæc constant ex *glos. in l. apud Celsum. in princ. in verb. causa. ff. de dol. except. & quæ Bartolus, & alii notant inibi colu. 1. vers. quæro quomodo: & DD. in lege prima, ff. de eo per quem fact. erit optimus tex. in l. pro herede in princ. ff. de acquire. hered. quem ibidem *Bal. tol. 1. vers. secundo**

49 nota, ad hoc adnotat † quod si dubitatur quo titulo quis possederit, probatur ex his, quæ extrajudicialiter possidens enuncianerit, & quæ Baldus tradit in *l. cum proponas, C. de bon. authorita. iudi. possi. col. 1. vers. modo quero, quibus & accedat tex. in l. quoties, S. 1. ff. de hered. insti. cuius meminit Bartolus in l. moribus. in princ. ff. de vulg. & pup. substitut. col. penult. vers. quero ex quibus, quo*

50 ait loco † testantis animum ex his, quæ extra testamentum edicere explicari, & sequuntur *Doctores in l. precibus, C. de impub. & al. substi. cum alijs, de quibus supra memores fuimus in cons. 7. num. 13. huius primæ partis.*

Nec testes de dicta voluntate deponentes, singulares sunt censendi: quâdoquidem & si vnus deponat de loco, & tempore, alius 51 sine tempore, & loco † contestes sunt censendi, ex *tex. in capitulo cum tu, de testibus, & in terminis ita tenet Baldus in l. secunda, C. de bono. possess. secund. tabul. colu. 2. vers. se*

R 2 autem

antem est questio, & inibi Paulus Castrenf. col. finali versiculo dicit etiam notabiliter, & Alexandrinus columna finali versiculo ultimo tenementi, & Iason. num. 6. 7. 8. & 9. si quidem pluralitas non presumatur, ff. de iure iurando, l. cum qui, §. in popularibus. & ff. de prob. l. quingenti, & ff. de verbo. obligat. l. qui decem, cum alijs, quod etiam tenet Baldus in l. de quibus, col. 1. 8. vers. & nota, quod si testis, ff. de legibus, & Aretinus in cons. 36. casus talis col. 2. versiculo nec potest dici, & consuluit Alexandrinus in cons. 185. viso processu num. 3. lib. 7. ad quod ibi citat Innocent. in cap. qualiter, & quando in 2. de accusat. & in cons. 146. in causa, & lite col. 6. vers. viso ergo, lib. 5. & Deci. in cons. 650. in causa, ut vulgo, nu. 8. cum alijs, de quibus Ayman. Crauet. in cons. 78. de anno, nu. 9.

52. Quia & si testes singulares essent & eorum detestatoribus dicta approbatio etiam probatur, sicutque confensus dicto maioricatus prestitus, ita singulariter Paulus Castrenf. consuluit in cons. 395. in causa, que vertitur in curia domini, col. 2. in fine, vers. testes autem cum Jaquantibus lib. 2. argumento eorum, que habentur in dicto cap. qualiter & quando, & idem consuluit ipse Paulus Castrenf. in cons. 113. contra superius consulta. nu. 3. & 4. lib. 1. & insignis Anchar. in suo consilio incipien. vixit dictis, & attestacionibus, quem refert, & sequitur Socin. in cons. 295. in causa contra filias col. 2. vers. postremo confirmata. lib. 2. ubi referendo Anchar. concludit.

53. Quod additio hereditatis probatur per testes singulares, & suadentur ex plerisque congestis a Deci. in dicto cons. 650. nu. 10. & sequentibus, & a Felino in cap. licet ex quadam nu. 2. de testib. & faciunt, que consuluit Garzadinus in cons. 3. in causa mihi, nu. 13.

54. Verum nec supra dicitur aduertatur & quod titulo utiliori presumendum est, patrum dicitur Francisci Otorio bona predicta possidisse, & sic titulo libero, & non maioricatus ut per Barto. in d. l. gerit. col. 6. vers. si vero non poterat facere, ff. de acquiren. hered. & Alexand. in l. 2. C. quod mes. san. ex text. in l. merito. ff. pro soc. Quia sententia Bartol. & Alexand. in casu dubio subsistit: ac non inclaro, & ubi constat, testibus eiusque ex verbis quo titulo possederit, ff. de verbo. obligat. l. continuus, §. cum ita cum suis similibus. Rursum & Bartol. eiusque adlocque tunc loquuntur, cum ille, de cuius animo dubitatur gesserit actum, ex quo presumi queat, aliquo seruo possidisse titulo: nempe quia in domo hereditaria tantum habitabat, ut hic d. Franciscus patrum gessisse constat, ex supradictis

Cum igitur patrum dicto maioricatus consentierit, aduersus illum venire nequit.

Tum quia ex reg. quod semel placuit, de reg. iur. in 6. cum similibus.

55. Tum etiam, & Gesset filius condentis maioricatum, grauamini suae legitime apposito consentire potest, ff. de iust. test. ment. l. fin. §. fin. & C. padamtu. l. parentibus, & ff. de iniust. rap. l. filio praterito, & ff. de bon. possess. cont. tab. l. non putauit, §. si quis sua manu, & traditur in l. quoniam in prioribus, C. de inoff. testam. cum alijs de quibus meminit Io. Lup. in repetit. r. b. de donat. nt. vii. & v. x. d. 47. nu. 2. & 3. quo in loco, & ait, filium maioricatum a patre confectum approbare posse, ita quod eius filius noccat, idem etiam tenet Roder. Suar. in repetit. d. l. quoniam in prioribus, 1. c. extensione, col. 37. vers. septimo facit.

56. Quibus non refragatur & text. in l. si quando, §. generaliter, C. de inoff. testam. quo in text. videtur exigi specialis approbatio oneris legitime.

Tum quia in dicta diuisionis scriptura de eius legitima fit mentio.

Tum etiam quia & Paul. Castrenf. in d. §. generaliter, col. 2. vers. & concludit, & in vers. precedentibus, & Carol. Ruin. in cons. 56. quamuis testator, col. 4. lib. 2. dicunt, & generalibus verbis, quibus testantis factum comprobatur, & etiam onus legitime annexum, approbaturum censetur.

Tum quia text. in d. §. generaliter, cum iuramentum interuenit (ut in dicta diuisionis scriptura interuenit) minime obtinet, ex text. in cap. quamuis pactum, de pact. lib. 6. ita palam tenet Paulus Castrenf. in l. in ratione in 2. in princ. §. ff. ad l. Falcid. col. 5. vers. breuiter si filius, & recent. in d. §. generaliter, & Ludon. Rom. in l. 1. §. si quis ita, nu. 3. ff. ad verb. obligat. & est DD. commune votum, ut Ripa testatur lib. 1. in respons. 6. nepotibus n. 8. & lib. 3. ipsorum responso, in respons. 5. pater quinque n. 5. in fine, & Deci. in cons. 26. & diligentior, col. 2. vers. praterea etiam renunciatio, & in cons. 89. viso pantheol. si. vers. si ergo, & Steph. Bertran. in cons. 284. venio ad primum, col. fin. lib. 3. & Greg. Nat. in repet. d. c. quamuis pactum, col. 8. & 9. & Ias. in cons. 207. in presenti nu. 3. lib. 2. & late Roder. Suar. in repet. d. l. quoniam in prioribus, in 4. limit. col. 2. vers. ad propositum ergo, & Socin. in cons. 136. habit. diligent. nu. 24. lib. 1. Ex

57. constat & quia iuramentum habet vim

expressim, ex text. in l. cum pater, §. filius matrem ff. de leg. 2. quem ad hoc Bald. allegat in l. 1. col. 3. vers. secundo quaritur. C. comod. & alibi sepè.

Verum nec dicta approbatio, & consensus ex eo dirui valent, quod in absentia fratrum interuenerint; quia præter hoc, quod dicta diuisio dictorum bonorum paternorum coram fratribus facta, 58 est iure optimo ad vim dictæ approbationis, non quidem partium exigebatur p. æsentia, siquidem ipsa approbatio à consensu approbantis dependebat, text. est singularis in auth. de heredibus, & Falc. §. si verò expressim, coll. 1. & inibi notabiliter in nostris terminis Angel. col. 3. vers. sed si non tendit, & Bart. in l. certum confessus, §. si quis absentem, col. 1. vers. semper reproban, ff. de confess. idem Bart. in l. cum quis decedens §. codicillis, col. 1. vers. prædicta vera, nisi, ff. de leg. 3. & Bald. in rubr. C. res inter al. act. col. 2. vers. si autem est actus ad quod ibi citat notata in l. Pomponius; ff. de neg. gest. idem etiam tenet Anton. de Butr. in cap. fin. de success. ab intest. num. 31. vers. quandoque ista confessio, & Salic. in l. 1. in 15. oppos. C. de confess. Bart. etiam in l. 15. potest, col. 4. ff. de acquir. heredit. & Florian. in l. heredes, §. idem scribit, num. 2. ff. famil. ercisc. & alibi sepè.

Et cū patruus dicti Francisci dicti maioricatus fecerit prædictam approbationem, 59 nem. † non potuit postea aduersus eam venire, & alium maioricatum dictorum bonorum facere in fauorem dicti Francisci, text. est in d. c. officij de testament. & ibi Anchar. col. 1. n. 2. & text. in d. l. Pomponius, & in reg. quod semel, de reg. iur. lib. 6. & in cap. sollicitudinis, de appellat. & in l. si quis testibus, C. de testib. licet, C. de fals. notatur in cap. ex ore, de his, quæ fi. à maior. par. capi. & in ibi glos. in verb. renunciaffe, post med. & text. in l. argonibus, C. de inoff. testam. & adnotat Abb. in c. 2. col. 1. vers. vnde dicitur, de except. bonus text. in l. fin. ff. de inoff. test. quem ad hoc Alexandri. expendit in c. 14. visis, & consideratis nu. 19. post medium lib. 6. quod testamentum semel approbatum, improbari postea non potest, est quoque text. ad prædicta in l. non dubium, in fi. C. de testam. cum alijs, de quibus meminit Ies. in cons. 6. in causa mota, col. 4. vers. 4. & ult. lib. 1. vbi ex pluribus iuribus tenet, quod consentiens semel testamento alterius, minimè postea valet hunc consensum abrogare, & insignè prædicta prosequitur Card. Paris. consil. 1.

aduersus, nu. 42. lib. 3. ad quod ibi allegat d. l. non dubium, & est etiam in signis text. ad idē in l. nec fratris, C. de donat. cau. mort. quem ad hoc allegat Roder. Suar. in relect. l. quoniam in prioribus, limit. col. 4. vers. unum tamen. Et maximè hæc obtinent, cum ex ipsa approbatione suis fratribus, & ad omnibus ad ipsum maioricatum, substitutis fuit ius quæsitum, ex text. in l. quotiens ab omnibus, & inibi notatis, C. de fideicommiss. cum similibus.

Item superiora omnia ex eo etiam patresunt, quod in dicta meliorationis scriptura non dantur dicto patruo dicti Francisci omnia bona in dicto maioricatu contenta: namque nec illi dantur ea bona, quæ eius pater habebat in oppidis de Castilnouo, & Mazuelos, & Sagramena, & Valverde, & Hontanares, nec alia, quæ domui principali augit. Namque con- 60 tractatus † de re ad rem extendi minimè debet, l. fideiussores magistratum, §. pro Aurelio, ff. de fideiuss. cum similib. & adnotat Baldus in c. 1. col. 1. vers. secus in conuentionali, in tit. qual. u. omin. proprie. feud. priue. & Dec. in cor. f. 55 5. licet in casu, nu. 1.

61 cum seqq. Quæ & confirmantur † quia donatio minimè comprehendit ea bona, quæ donans in futurum habuit, & augit, etiam in bonis in dicta melioratione contentis, ex text. notab. in l. si ita, ff. de auro, & arg. leg. quem ad hoc Bald. allegat in l. fin. col. 1. vers. nota, quod verba, C. quæ res pign. oblig. po. & Paul. Castr. in l. fin. col. pen. vers. in glos. ibi per stipulationem, C. de pact. & inibi Claud. col. penult. vers. nec obstat, vbi Paul. Castr. dicit, quod hereditate donata non comprehenduntur bona futura in ea quæ sita, ex text. in l. si mand. uero, §. is, cuius, ff. de leg. 2. & in l. fin. §. 1. ff. eod. tit. Et donato fundo, nunquam venit augmentum superueniens, vt tenent antiqui, & Alexandri. in l. si ex toto, in pr. ne. col. 1. ff. de leg. 1. & Bart. in l. 1. col. fin. vers. vltimo ista

62 lex ff. de reb. dub. Quid multa † & melioratio facta filio de bonis presentibus intelligenda quidem est, non verò de futuris, ex text. in d. l. si ita, quem in terminis meliorationis ad hoc allegat Io. Lup. in repetit. cap. per vestras, de donat. int. vir. & vxor. §. 49. num. 5. vers. item si mater, fol. 28 col. 4. Quod quidem dissent à l. Taurin. 23. (quæ habetur lib. 5. nona recop. tit. 6. l. 7.) vbi disponitur tempus mortis esse attendendum in meliorijs, & idem Io. Lup. in eadem l. 23. Tauri. num. 1. vers. intellige secundo, ait, quod & in contractu ex causa ma-

trimo-

rimonij confectio tempus mortis, futurum non est considerandum: sed tantum tempus donationis, vel meliorationis, allegat inter alia *Bald. in l. succ. sione, C. de reuoc. his, qua in fraud. cred.* Rursum nec in dicta domu contenta in prædicta meliorationis scriptura comprehenduntur areæ, & alia, quæ apud ipsam domum sunt, ad quæ ex dicta domu non habetur transitus, ex *tex. in cap. Raynutius, & inibi Io. Andr. & Guillier. Beneact. in eius repetit. in verb. & hortum, num. 1. cum seqq. char. 215, de testat. & ad idem est *tex. in l. pe. ff. de verb. sig. if. & in l. prædij. s. ff. de leg. 3.* & habetur in *l. Olimpio, ff. de serui. urban. præd. & constat etiam in l. 2. C. de metal. lib. 12.* & ibi *Io. de Plat. & Bal. in l. 2. C. de bon. natal. li. 10.* notant etiam *DD. in l. plerique, ff. de in ius voc. & alibi sepe.**

Nec dicto D. Didaco Oforio sententia arbitraria refragatur, quæ quidem sine actis producta est. Quia sententia sine actis valet, vt traditur in *c. quoniam contra, de probat. & in l. emancipatione, & inibi Bald. C. de fid. instrum. cum alijs* & constat ipsa acta non interuenisse, ex quo in processu non reperiuntur, vt probatur in *d. c. quoniam contra falsam, de probat. & in l. fin. C. de re cred. & si cert. per. & ibi Bart. & latè Dec. in cons. 483. pro resolutione, col. 1. nu. 4. & seqq. cum alijs, de quibus Seba. Vanti. in tract. de nullitat. in tit. de nullitat. sentent. ex defectu cita. nu. 12. cum seqq. pag. 402. & 403.* Nec constat partem dicti D. Didaci Oforio ad dictam causam citatum, & ob id vtrique minimè nocet, ex *tex. in l. fin. vbi glos. & Bald. C. de legibus, & in Clem. pastoralis, de re iud. & in l. 1. S. item cum edito, ff. qua sententia, sine appell. rescin. et in l. 5. ti. 26. p. 3. f. cii l. nam ita diuus, ff. de adopt. & in l. de vnoquoque, ff. de re iud. cum alijs.* Quæ citatio iure non præsumitur (præcipuum de ea non constando in processu dictæ causæ) ex *tex. & inibi Bald. in cap. vn. S. ad hæc in verbis, quod Imperator in tit. de pass. iur. firm. & ex text. in cap. quod sicut, de elect. in verb. Quod si eos vocatos non fuisse consiterit. Sunt & aliæ concordantiæ, de quibus meminit Seba. Vanti. in d. tit. de nullit. sent. ex defect. cit. nu. 12. cum seqq.* Nec ad causam citatus pariter dicti D. Didaci habetur, & si ad sententiam prædictam audiendam, fuerit citatus, ex *text. in l. qui repudiantis, S. fin. ff. de inoff. testam. & abundè notat Signorol. de Homed. in cons. 257. in questione. col. fin. nu. 6. cum alijs, de quibus Vanti. in d. tract.*

nullit. in tit. de nullitat. sent. ex defectu cita. nu. 111. & seqq. pag. mihi 445. Denique dicta sententia dicto D. Didaco non nocet, cum super rebus & maioricatus lata fuerit, & ob id sequentibus substitutis præiudicare non valet sententia lata cum prædecessore, præsertim cum prædecessor ab ea non appellauerit, vt constat in *l. si seruus plurium, S. 1. ff. de leg. 1. & in d. l. cum repudiantis, S. cum contra, ff. de inoff. testam. & in proprijs terminis adnotat Andr. de Iser. in t. 1. S. si vassallus, col. 3. in tit. si de feud. sue. controu. int. dom. & agna. & inibi Alber. col. fin. & quæ abundè Alex. tradit in l. sepe, char. 6. vers. nono, & ultimo congerit, ff. de re iud. & Fel. in c. fin. col. 2. de maior. & Rip. in repet. l. filius familias, S. diui, num. 64. ff. de leg. 1. post eundem Iser. in cap. si vassallus de feudo suo, col. 2. vers. item si feudum non esset hereditarium, in tit. si de feud. defun. mili. controu. sue. & in puncto iuris hanc partem, vt veriotem tenet D. Greg. Lup. in l. 20. in verb. Pero cosas, col. 2. vers. & quid quando, tit. 22. par. 3 ad quod ibi refert Dec. in loco, de quo ibi dicentem. hanc esse communem opinionem, & in casu nostro prædictæ opinio Iser. verissima est, & si indistinctè, & generaliter contrarium teneat Oldrad. in cons. 94. eleganter, col. penul. & fin. queq. optimè defendit Pinellus Lusit. vir quidem eruditissimus in rep. l. 1. C. de bon. mater. 3. p. nu. 48. vers. sed contraria, & videas ad prædicta Sigism. Neap. qui notabiliter loquitur in cons. 100. per tot. in materia feudali. Verum & si omnia cesserent & dictus D. Didacus Oforio iure optimo à dicta sententia potuisset appellare à tempore scientiæ, & notificationis dictæ sententiæ infra quinque dies secundum leges Regias (de quibus nos supra memores fuimus in cons. 12. in hac lite num. 13.) & insignè Alex. tradit in d. S. diui, col. 4. & etiam Fel. in cap. quamuis, col. penul. de re iud. & Curt. in tract. feud. in 7. p. 9. 9. & Greg. Lup. in d. l. 20. in verb. Pero cosas, col. 2. vers. non tamen, quibus accedat *tex. in l. 7. tit. 23. p. 3.* Et plerique tenuerunt, quod in rebus maioratus, etiam si dictus D. Didacus Oforio hæres sui patris fuerat, poterat aduersus dictam sententiam allegare, & patris, seu defuncti factio aduersari, vt notat *glos. in c. 1. S. hoc quoque, in tit. de success. feud. quæ loquitur in feudo antiquo, cui inibi Bald. consentit col. 3. & idem Bald. in cons. 82. proponitur, quod inuestitura, col. 2. lib. 1. & copiosè Ias. in cons. 7. vertitur, col. 8. lib. 3. & in cons. 168. in causa, & lite, col. fin. lib. 4. (vbi & refert duo consilia Alex. singularia in proposito quæ videnda sunt) & idem tenet Socin. iun.**

in *conf. 77. licet in presenti, nu. 134. et melius nu. 137. & seqq. lib. 1. & Thom. Grammat. in dec. 93. in causa illustr. num. 8. & 9. quibus accedat tex. in l. 3. ff. de interd. & releg. & in l. si arrogator, ff. de adopt. & in l. 1. & 2. C. si quid in fraud. patro. & prædicta opinio communis est, & equior, ut testatur *Lusit. Pinel. in rep. l. 1. C. de bon. ma: er. 3. par. nu. 99. vers. sed pro succ. sso. cum seqq. & si inibi in prin. d. nu. 99. referat plures contrariam opinionem tenuisse in terminis l. cum à matre, C.**

de rei vendic. & ultra pereum ibi citatos, idem in effectu in contrarium tenet *D. Gregor. Lup. in verb. Entonce, vers. & quid si pater, tit. 13. p. 5. & vide, quæ nos etiam in contrarium citauimus in *conf. 34. num. 38. & seqq.**

Et his hoc finitur consilium, & de dicti *D. Didaci Olorio de Cazeris* (qui fuit frater vxoris meæ) iure optimo constat.

Doff. Burgen. Marcus Salon de Pace.

A D D I T I O.

NUm. 1. dixit *Molin. de primog. hispan. lib. 1. c. 4. nu. 14* quod ex hoc verbo maioratus deducuntur omnes substitutiones, quæ necessariæ sunt, ut bona perpetuò conseruentur in familia per rationes ibi adductas, & licet è contra substitutio semel extincta, amplius reuiuiscere non potest, *Menoeb. de præsumpt. lib. 4. præsump. 50 nu. 12.* sicquè euanescente prima substitutione omnes post primam subordinatè corruunt, probat *Pereg. de fideicom. art. 29. nu. 29.* adhuc ipse ex multis ibi adductis *nu. 30.* dicit, non procedere, vbi fuerit cogitatum de conseruando bona in familia, cuius successio non solum in descendentes primi institutoris, sed etiam in collateralibus perpetua esse debet, *idem. Molin. d. tract. lib. 1. cap. 4. nu. 39. Reg. Valenz. conf. 69. num. 2.*

Num. 2. licet finis primogenitorum sit conseruatio familiarum, *d. tract. eodem lib. 1. cap. 21. nu. 3.* atque familiæ verbum, non solum agnatos venient cognatos comprehendat, *idem lib. 3. cap. 4. nu. 9.* ac probant alij per *Peregrin. dist. tract. relati in art. 22. num. 26. & art. 30. n. 15.* quia tamen sicut fideicommissum relictum inter illos de familia ordinè successiuo, per fideicommissum defertur, ut *idem Pereg. probat art. 19 nu. 12.* ita etiam cum sit perpetuò constitutum inter agnatos, aut descendentes, transit de vno in alium, iuxta illorum proximitatem, *idem art. 22. nu.*

77. sic & maioratus, qui licet iure sanguinis non hæreditario defertur, Molin. d. tract. lib. 1. cap. 3. num. 11. adhuc semper ad proximiores defertur, ut subdit *nu. 13.* quo fit, ut cum primus decesit, maior natu sequens iure directo succedat; *Molin. d. l. 1. c. 14. n. 15* Cæteris autem successoribus proximioribus obliquo, sic etiam successio maioratus pluribus ordine successiuo delata primis morientibus, sequentibus ex proprijs vocationibus defertur, *idem lib. 3. c. 6. nu. 29.* & ex hijs notatur differentia inter eos, iuxta opinionem Authoris, quã sectatur *Reg. Valenz. vbi supra.*

Num. 3. substitutio non expirat in Hispanorum primogen. possessore cum liberis moriente, sed bona eius ad sequentem vocatum deferuntur, si liberi eius sine liberis moriuntur, *Molin. d. tract. lib. 1. c. 6. num. 18.*

Num. 4. nam consuetudo facere potest, quod in instrumento non adhibeantur sollempnitates, *R. de Curte in c. fin. de consuetud. fol. 18. vers. 10. insertur.*

Num. 5. vide *Rocc. de Curt. in d. c. fin. de consuet. vers. 8. quæro principaliter fol. 65. col. 1.*

Num. 6. *Cauall. præct. quæst.*

Num. 7. eo maximè si esset antiquum prothocollum, cui crederetur etiam sine subscriptione, & signo, *Mascard. de probat. conclus. 1249. num. 17. & 18. Marefcott. variarum resolution. lib. 2. cap. 68.*

Nu. 8.

- Num. 8. vide *Affl. in const. baiulos omnes, sub num. 19. vers. tertium requisitum.*
- Num. 9. *Mascard. de probat. concl. 1249. num. 12.*
- Num. 10. licet in se vera sit regula illa, quod donatio inter patrem, & filium in potestate regulariter non valeat, vt probat *Duena in regul. 223. Ascan. Clement. de pat. potest. effectu 2. num. 2.* fauore tamen matrimonij valet, vt tenet *Fontanell. de pact. nupt. claus. 4. num. 6. & 7.* vbi sic decisum refert *Guttier. de iuram. confirm. p. 1. c. 4.* ponit regulam cum limit.
- Num. 11. *Fontanell. d. tract. claus. 4. glos. 1. nu. 11. Valasc. consult. 2. num. 3.*
- Num. 12. an. & quando valeat donatio facta à patre filio contemplatione matrimonij, latè *Cons. Paschal. in tract. de vir. patr. potest. p. 1. c. 4. num. 36. Consil. Theod. allegat 43. nu. 12. & nouissimè Doctor Io. Iacobus Anichinus apud D. Episcopum Riccium in 8. par. collectan. 3529.*
- Num. 13. *Alph. collect. 540.*
- Num. 14. vide *Angul. de meliorat. l. 1. glos. 4. & 5.*
- Num. 15. *Seraphin de priuil. iuram. in 72. priuil. & meliùs ad rem nostram Guttier. de iuram. confir. p. 1. c. 59. in fin.*
- Num. 17. *Angul. de meliorat. l. 1. glos. 4. Guttier. vbi sup. num. 3.*
- Num. 18. *Seraph. de priuil. iuram. priuil. 40. num. 9. d. priuil. 72. nu. 5. Fontan. claus. 4. glos. 7. par. 3. nu. 57. Thesaur. dec. 206 Marefc. var. resol. lib. 2. c. 27.*
- Num. 19. *Seraph. d. tract. priuil. 21. nu. 18. & priuil. 71. num. 21.*
- Num. 20. ex multis probat *Angul. de meliorat. l. 1. glos. 8. nu. 18. & sic decisum tradit Seraph. decis. 427. nu. 2. Fontanell. d. tract. claus. 4. glos. 8. nu. 6. & ea. claus. 4. glos. 1. nu. 18. Camill. Borrell. conf. 64. nu. 44. Bertazzol. conf. ciuil. 47. num. 5. 20. & 29. Cauall. pract. quest. lib. 1. q. 54. num. 10.*
- Num. 21. ad hoc nota, quod donans, etiam si iurauerit, non sequuta ratificatione donatarij non obligatur, *Bertazzol. conf. ciuil. 47. num. 4.*
- Num. 22. quemadmodum lex noua non trahitur ad negotia præterita, nisi exprimentur, *Affl. in constitut. presentes, num. 17.*
- Num. 23. nullum enim ius acquiritur absenti ante acceptationem, *Cauall. pract. quest. cap. 54. num. 3.* ideo, vt ipse subdit *num. 11.* quod donator non habet animum se obligandi ante acceptationem, nõ mirum si adhuc Dominus remanet, & disponere poterit, etenim ante traditionem dominium semper remanet apud donantem, *Iacob. Gall. conf. 158. sub nu. 10.*
- Num. 24. *Iacob. Gall. d. conf. 108. num. 11. Cancer. var. resol. tom. 1. cap. 8. num. 14.*
- Num. 25. latè *Alph. collect. 62.* vbi multos allegat *Ricc. collect. 469. Barz. dec. 36.*
- Num. 26. vide *Fontan. de pact. nupt. claus. 4. glos. 1. num. 23.*
- Num. 28. sic etiam pater potest grauare filium in suo testamento, vt restituat bona per eum illi donata in capitulis matrimonialibus, casu quo decedat sine filijs alteri ex filijs testatoris, *Cæcer. var. resol. c. 7. nu. 120. tom. 2.* quod & latissimè tractat, & probat *Io. Iacob. Anichinus loc. cit. per tot.*
- Num. 29. adde *Genuam in tract. de enunciat. verbis lib. 2. q. 29.* & quibus alijs modis probeur, refert *Mascard. de probat. conclus. 40. ad 45.*
- Num. 30. cæterum quando diuisio facta prætextu testamenti fieret, quod valeie putabatur retractatur, si postea de eius inualiditate appareret, *Ces. Manent. conf. 137. nu. 43. vol. 2.* nam approbatio testamenti iure communi inualidi non obligat hæredem ad illius obseruantiam, *Peregrin. decis. 32. num. 29.*
- Num. 31. quemadmodum ratificatio, quæ consensum non requirit, non tamen præsentiam corporalem, *Viu. opin. 796. num. 18.*
- Num. 32. *Surd. decis. 267. nu. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 45. nu. 7.*
- Num. 34. vide *Peregr. de fideicom. art. 52. sub num. 104. vers. quartus,* vbi sicuti & contractum approbare censetur, qui

- qui pecuniz partem ex eo debitam soluit, *Bertaz. decis. 125. nu. 6.*
- Num. 35. & pauca testamentum approbat adeundo, ita quod contrauenire non potest, *Surd. decis. 93. nu. 9.* & talis approbatio non trahitur ad ea, quæ sunt aduersus legem disposita, & non trahitur approbatio generalis, & indistincta ad ea, quæ in specie verisimiliter ille non approbasset, *Pbanuc. de inuent. p. 7. nu. 112.*
- Num. 36. vide *Iacob. Nouell. in reg. 66. in 1.*
- Num. 37. *Peregrin. de fideicom. d. art. 52. num. 104.* posuit vndecim casus, ex quibus præsumitur notitia testamenti, & in vltimo posuit casum Author. Ita etiam hæres præsumitur de testamento noticiam habuisse, vbicunque in patria sua notum, manifestumq; sit defunctum condidisse testamentum, *Vtu. opin. 835. nu. 12.* Item quando filius erat in domo, dum conderetur, *Masc. conclus. 1299. num. 4. vbi num. 7.* etiam dicit, quod adiens hereditatem ex eo, & possidens illam, scire præsumitur.
- Num. 38. conferunt *hic*, quæ discutit *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 66.* quando scriptura cenleatur approbata, vt ibi, nam scripturam subscribens dicitur totam scripsisse, *Borgn. dec. 27. nu. 62. par. 2.*
- Num. 39. *Mascard. de probat. d. conclus. 1299. num. 20.* scripturæ retentio arguit eius approbationem, *Peregr. dec. 33. num. 12.*
- Num. 40. conferunt collecta per *Alph. collect. 716.*
- Num. 41. vide *Barz. d. decis. 125. num. 5.* qui loquitur in contractu.
- Num. 42. addas *Aluarad. de coniect. mēte test. lib. 2. cap. 4. nu. 28. & lib. 3. cap. 2. nu. 67.* Et huic accedit etiam, quod res empta ex pecunia redacta ex alia re maioratus, vel pretiū eius, an subrogetur, & intret in eius locum, vide *Molin. de primog. bisp. lib. 4. cap. 4. num. 24. 29. 30. & 31. Reg. Valenz. conf. 69. nu. 263. idem in permutatione, Cabed.*
- decis. 170. nu. 3. p. 1. Rouit. conf. 15. to. 1. num. 37. & 41.*
- Num. 43. *Mascard. de probat. concl. 368. num. 22.*
- Num. 44. *Mascard. d. tract. conclus. 1356. num. 2.*
- Num. 45. *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 9. num. 20.*
- Num. 46. Remuneratio supponit obligationem quandam, non tamen compellit necessario, *Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 167. nu. 33.*
- Num. 47. vide *Mascard. de probat. concl. 247. num. 130.*
- Num. 48. aditio hæreditatis pendet ab animo nostro, *Mascard. de probat. conclus. 44. num. 6.* ideo ad essentiam aditionis requiritur animi declaratio, *idem conclus. 40. nu. 4.* ibique per multas conclusiones ostendit, qualiter aditio probetur, & probatur etiam verbis enunciatiuis, latè *Grass. de success. tom. 2. artis. acquisitio hæreditatis quest. 7.*
- Num. 49. latè *Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 67. nu. 1. Mascard. eod. tract. conclus. 1202.*
- Num. 50. *Mantic. de coniect. vltim. volum. lib. 3. tit. 1. num. 4. & 5.*
- Num. 51. *Ant. Gabr. lib. 1. tit. de testib. conclus. 6. num. 11.*
- Num. 52. nota, quod ad probandum possessionem testes singulares sufficiunt, multos adducit *Ant. Gabr. dict. tit. de testib. conclus. 2. nu. 32.* & fortius confessionem illius.
- Num. 53. *Ioseph Ludou. in suis conclus. tit. de hæredi. conclus. 1. vers. decimo, quod aditio hæreditatis.*
- Num. 54. *Mascard. d. tract. ead. conclus. 1202. num. 33.*
- Num. 55. vide *Merlinum in tract. de legit. lib. 3. tit. 2. q. 7. præsertim nu. 15. & 26.*
- Num. 56. *Merlin. vbi supra num. 26. ibi versum quæ sex. vide Seraphin. de priuil. iuram. in priuil. 74. nu. 16.*
- Num. 57. *Seraphin. dict. tract. priuil. 106. nu. 10. & priuil. 70. num. 1.*
- Num. 58. huic conuenit, quod probat *Mascard. d. tract. conclus. 24. num. 10.*

§ quod

- quod confessio facta parte absente extrajudicialiter plenè probat, quando agitur de declaratione actus, cuiuspiam dubij, ab eo, qui confitetur facti.
- Num. 59. ad hanc regulam conferunt congesta per *Barbos. in opusc. Princip. iur. lit. A. nu. 93. Mascard. eodem tract. conclus. 946. num. 20.*
- Num. 60. sicuti nec de persona ad personam, *Loseus de iure uniuers. p. 3. c. 3. num. 11.*
- Num. 61. vide *Mansic. de tacit. et ambig. lib. 13. tit. 25. à nu. 8. cum seq. Angul. de meliorat. l. 1. glos. 11. num. 25.*
- Num. 62. vide *Gomes. in l. 17. Taurin. l. 1. cum seq.* qui cum distinctione procedit in hoc.
- Num. 63. videatur *decis. Afflic. 298. n. 4. & 5.* si vendita domo veniat hortus, & quæ sunt ad vsum domus, & cætera, ad quod facit optima *decis. Maril. 71.* si vendita domo veniant ea, quæ perpetuo vsui domus deseruirent, vt sunt specularia, vitriata, & gelosia, & de alijs accessionibus ad maioratum copiosè per *Molin. lib. 1. c. 26. per tot. lib. 3. quid in statutis affixis domui, Rotæ in nouiss. decis. 822. num. 1.*
- Num. 64. nota, quod sententia est de actis, *Carau. in rit. 34. num. 6.* & dicitur de processu, venitq; appellatione actorum, *idem in ritu 288. nu. 24.* sequitur *idem Augustin. Faust. in addit. ad praxim, Panciroli. p. 2. vers. sed videndum est, fol. 145.* adeo quod si lata esset sine causæ cognitione esset nulla, *Caues. in rit. 56. nu. 3.* & paritèr absque probationibus, *Affl. decis. 28. nu. 2.* merito præiudicare non potest, nisi esset antiqua, quo casu præsumptionem faceret sine productione actorum, *Afflic. decis. 245. num. 3.*
- Num. 65. & acta iudicij non fuisse facta probantur per inspectionem processus, *Vant. de nullis. rub. de null. ex def. citat. num. 15.*
- Num. 66. *Ann. alleg. 7. num. 5.*
- Num. 67. *Memoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 22. num. 1.*
- Num. 68. ad hoc videas *Muscæ. in praxi Sac. Conf. lib. 1. p. 7. glos. sententiam per totam.*
- Num. 69. vide *Molin. de hispan. primog. lib. 4. c. 8. nu. 3. & seq. vbi plura.*
- Num. 70. *Molin. vbi supra num. 10.*
- Num. 71. licet hæres èt in feudis hæreditarijs confectio inventario contra factum defuncti venire non possit, *Gratus conf. 9 num. 18. vol. 1.* secus tamen in feudo ex pacto, *Regens de Pont. conf. 13. 52. & 88. vol. 2. & in tract. de potest. Proreg. tit. de refut. feud. S. 2. num. 19.* & qualiter procedat primum dictum in feudo hæreditario, *Franc. Amic. in reperi. cap. 1. de his qui feud. dar. poss. S. sed hic pulchrum num. 4. fol. 10. Reg. de Curt. in diuers. feud. S. multoties concedens nu. 11.*

S V M M A R I V M

- 1 Verba enunciativè propter se emissa plenè probant inter easdem personas.
- 2 Verba laudi, & sententiæ arbitròrum præiudicant non contradicentibus laudo.
- 3 Scripturæ cum fuerint antiquæ, & secundum earum tenorem obseruatum, non potest tractari, an fuerint solemnes, vel nouæ, & n. 7. cum sequentibus.
- 4 Contractus præsumitur præcessisse ex antiquissima præstatione.
- 5 Vniuersitas obligatur ex proprio contractu, & num. 38.
- 6 Vasalli coguntur obseruare consuetudinem cum eorum domino factam.
- 7 Solemnitas præsumitur interuenisse in contractu Vniuersitatis ex temporis antiquitate, & ibi nu. 8. idem dicitur, de contractu facto cum Ecclesia.
10. Prescriptio immemorialis non tantum testibus, sed etiam scripturis (maximè antiquis) probari potest.
- 11 Vasalli tenentur suis dominis temporalibus soluere, quæ à tempore immemoriali eis præstiterunt, & nu. 29. & seq.
- 12 Immemorialis prescriptio vim tituli habet.

ARGUMENTVM.

- 17 Immemorialis præscriptio tantum potest, quantum Princeps cum causa.
- 14 Immemorialis consuetudo habet vim legis.
- 16 Vt si al. præscribi potest.
- 17 Immemoriali præscriptione extante, nulla causa præscriptionis alleganda, probanda vè est.
- 18 Immemorialis consuetudo iuris, & de iure præsumptionem inducit.
- 19 Immemorialis præscriptio non diruitur, & si constet de initio.
- 20 Immemorialis consuetudo non requirit, quod dominus eam probet, quando ei va-
salli aliquid solvunt ex aliqua causa, nempè pro laborerio, & nu. 21.
- 21 Consuetudo interpretatur privilegium, etiã contra eius verba.
- 22 Domini temporales fundant intentionem suam, in eis, quæ ad Regem concedentem, pertinebant.
- 24 Læso probari debet ab eam allegante, & num. 39.
- 25 Contractus probatur gestus in utilitatem Vniuersitatis, ex assertionem facta per ipsã Vniuersitatem in ipso contractu de tali utilitate.
- 26 Læso debet probari habita consideratione ad tempus contractus.
- 27 Restitutio non competit populo aduersus contractum decursis triginta annis.
- 28 Contractus præsumitur factus in fauorem Ecclesie, & in eius utilitatem pretium, fuisse conuersum propter antiquitatem temporis.
- 29 Vasalli non præsumuntur metu cõtractum fecisse cura eorum domino temporali, & multis sequent. Et inibi latè de intellectu doctrina Innoc. & DD. in c. quod latenter de verb. signific.
- 40 Metus non præsumitur, & contrarium dicenti incumbit onus probandi, & numer. 32.
- 31 Solutio per vassallos suo domino temporali præsumitur facta ex titulis præcedentibus, etiam nullis.
- 33 Præscriptione immemoriali probata, præsumitur tuculus, & bona fides, & purgatur qualibet præsumptio, quæ fuerit in contrarium.
- 36 Domini temporales ex consuetudine habent ius creandi tabelliones.
- 37 Dominium probatur ad dominos temporales pertinere, ex solutione eis facta per suos vassallos.

Pertractatur materiæ annus solutionis certæ rei debitæ, quæ per contractû permutationis aliquorum bonorum celsauerat, & si prætensum sit talè contractum informem esse, existente immemorabili præscriptione solutionis prædictæ non factæ, ita quod nec remedio restitutionis in integrum coadiuari possit, nec quoque metus expeditione opposita per Vniuersitatem cõtra dominum ad præstationem soluendam, & qualiter procedat, distinctim adnotatur.

CONSILIVM XV.

IN hac lite Benapentani Comitit, optimi maximi Dei auxilio postulato, quam ipse Comes habet cum eius oppido Turris Mormojon.

Iure probabimus, primum quidem iustè dictum Comitem defferre panis ann. 200, & more petitorum, 8500. dictumq; Comitè esse ab aduersariorum petitione absolendum, ex sequentib.

Primò, ex permutationis contractu, quò constat, dominum dicti oppidi complura ex suis bonis ipsi oppido dedisse pro dicto annuo pane, de quo contractu sat constat ex scriptura compromissi, & sententiæ arbitratorum hac in litè producta, edita ann. 1182. & ex verbis eumciatiuis ibidem propter se emissis † quæ cum fuerint inter easdam partes (nempè quia inter ipsius populi dominû, & ipsum oppidum (plenè probant, lex text. in l. optimam, C. de contr. & comm. stipul. cum alijs, quæ Scriben. tradunt in l. sciendum, ff. de verb. oblig. & in l. talis scriptura, ff. de leg. 1. & in l. ex his verbis, C. de testam. mili. & quod confessio dictæ permutationis in dicto compromisso, & sententiã a dicto oppido facta probet, satis constat ex text. in l. si desiderium, C. de pos. & inibi Bal. & Paul. Castren. post Bart. & alios in l. admonendi ff. de iur. iur. Verba enim laudi † & sententiæ arbitratorum præiudicant non cõtradicentibus laudo, vt ait Bart. in auth. si quis in aliquo documento, ad fin. C. de eden. cum alijs, de quibus memiuit in nostro proposito Aym. Crau. in cons. 54. queritur, n. 22. & 13. Et hæc maximè obtinent, quia dictæ scripturæ sunt antiquissimæ fere ducentorû annorum, ex his, quæ habentur in d. lex his

verbi, & inibi *Ias. col. a. 4. limi. & in l. cum aliquis, C. de iur. delib. & in clem. 1. de prob. & alibi saepe.*

- 3 Verum, & iam dicta fortificantur † quia à tempore, & initio dictarum scripturarum, solutio dicti annui panis hucusque vniformis facta est, quare non est tractandum, an tales scripturae fuerint solemnes, vel non cū secundum earum tenorem fuerit obseruati, vt probatur in *l. scripturas, C. qui pos. in pigno. hab. & id consuluit Cuius inter consilia Bal. in cons. 400. col. 1. lib. 4. eandem opinionem tenet idem Bald. in alijs consilijs, de quibus meminit Aym. Crauer. in cons. 158. vñs actis, nu. 1. cum seqq. vbi plura refert ad hoc nostram negotium videnda, & Aret. in cons. 11. procedendum, col. final. & Socin. in cons. 25. nu. 2. lik. 1. & idem Aym. in consil. 101. nobilis Guigo. num. 4. & in cons. 277. in hac caus. num. 2.*

- 4 Et quod † de dicto constat contractū (vltra iam dicta) ex tam antiquissima præstaeione, probat text. in *l. cum de in rem verso. ff. de vsur. & inibi Bart. col. pen. & fin. idē Bart. in l. solent, §. fin. ff. de off. procons. & leg. & idem constat in l. litibus, C. de agric. & cens. lib. 11. & illic Bart. & DD. & Specul. in tit. de locato, §. nunc aliqua. col. 21. vers. sexagesimo, Felin. in cap. cum Beroldus, c. 3. de re iud. & Doct. in l. si certis annis, C. de pact. cum alijs, quorum Dec. meminit in 3 cons. 146. & pro tenui, col. 5. vers. secundū hoc deducitur, cum seqq. et Balb. in tract. prescri. 3. p. princ. q. 10. col. 11. vers. an autem obligatio, seu titulus, & in pluribus partibus illiusmet tractatus, post Abb. in c. fin. de prescript. & alibi saepe idem traditur.*

- Cum ergo dicta ineat permuario (& tā antiquissima) illam dictum oppidum custodire tenetur † si quidem oppidum, ciuitasq; ex proprio obligatur contractū, ff. si cer. pēt. l. ciuitas, & illic latē Doct. Moder. maximē Alex. nu. 12. idem, & traditur in *l. preses, C. de transact. vbi Paul. Cast. & alii, quibus & accedat, quia & si nobiles à vasallis collectas exigere nequeant, si tamen conventionem super eis cum eorum vasallis conficiāt*
- 6 vasalliam obseruare constringuntur, vt notabiliter concludit Bald. in *l. hi, quibus, col. 1. vers. item quoad passiuam, C. de fideicom. libert. et Alex. in cons. 35. viso themate, & secundum aliam impresionem est cons. 177 col. 1. lib. 2. vbi citat Specul. in tit. de feud. §. quoniam. col. pen. & idem tenet Albert. Bru. in cons. 103. casus iste multas, col. 2. in princ. et Iacob. de S. Georg. in tract. feud. in rubr. de homagis, nu. 12. et 13. et nu. 33. col. 3. illius*

sum. vers. et hoc nisi, & prius idem tenuit Bart. in *d. l. cum de in rem verso, colum. fin. et Luc. de Pen. in l. 1. C. ne rusti. ad vllum obseq. lib. 1. col. 3. in fin. idem notanter in nostris terminis tenet Aluar. Pelag. in suo lib. de planta Eccles. lib. 2. art. 46. §. quibus ergo, col. 5. vers. quid de questis. char. 151. et Pet. de Auend. de exeq. mand. reg. p. 2. c. 4. nu. 12.*

- Nec nunc post tot, & longeva tempora potest dici, dictum permuationis contractū informem, & non solemnem, siquidem vltra tam antiquissimam solutionem † ipsa temporis antiquitas solemnem præsumi efficit, ex traditis in *l. filius, vbi probatur, C. de peti. hered. & in d. l. sciendum, ff. de verb. oblig. cum alijs, de quibus Ias. in l. 1. nu. 10: cum seqq. C. qui admi. & Felin. in cap. Albericus, nu. 3. de testib. & Aym. Crauer. in dict. tract. de antiq. temp. 3. p. nu. 18. cum plurib.*

- 8 seqq. & idem constat † in contractu cum Ecclesia facto, in c. peruenit, iuncta glos. de cens. & insignē sic etiam tenet Ant. de But. in c. ea noscitur, de his, quæ si. à Præla. sine cons. Cap. & Archar. in cons. 135. ex consilijs, & Alex. in cons. 79. circa primum, col. 3. in 2. dubio, li. 1. & in cons. 43. visa facti colu. fin. lib. 3. & Aret. in cons. 36. casus talis, col. 2. Dec. in cōs. 409. viso consilio, nu. 8. cum seqq. & in cons. 38. & pro tenui, col. 5. vers. vltimū nō obstat, post Socin. in cons. 19. col. pen. vers. confirmari etiam prædicta conclusio, lib. 1. & idem Dec. in cons. 341. viso puncto, num. 13. & in cons. 329. pro defensione, nu. 5. & Socin. in cons. 22. pulchra est, nu. 16. lib. 1. & Hieron. Grat. in cons. 142. decreueram, nu. 19. & 20. lib. 2. Petr. Rebuff. in suo tract. de alien. rer. eccles. nu. 37. cum simil. de quibus Aym. Crauer. in d. suo tract. de antiq. 3. p. nu. 8. ver. sed ista opinio, & adde videndum in proposito Ias. in l. 2. num. 155. & 160. C. de iur. emphit.

- 9 Proinde & si † ipse contractus citra solemnitatem factus esset, ex tanti temporis lapsu aduersarii contra illum venire nequissent, ex his, quæ habentur in c. cum personis, §. quod si tales, de priuileg. lib. 6. & ibidē DD. & in l. fin. C. de fund. patrimo. lib. 11. & in c. cum olim, de prescript. Ang. in l. comperit, col. fin. & inibi etiam Salic. col. fin. C. de prescript. 30. vel 40. anno. & Corn. in cons. 144. lib. 2. tradunt Doct. in l. imperium, ff. de iuris. omn. iud. & in c. cum non liceat, de prescript. cum alijs, de quibus latē Francisc. Balb. in d. tract. prescript. 2. p. quintę par. q. 7. per tot.

Rursum, & iam dicta suadentur, quia à temporis immemoriali dicti annui panis pōdera præscripta fuerunt, † quæ immemorialis

Tum, etiam quia dictum compromissum, nec dicta sententia arbitraria non fuerunt initium dictæ prescriptionis nec id ibidem asseritur, & ob id ipsa immemorialis consuetudo non cessat, ut per *Anto. & Doctores in d. cap. peruenit, nu. 19. de censib. & Bart. in d. l. cum de in rem verso, col. 2. ff. de usur. & Iaso in d. l. si certis annis, col. fin. C. de pact.*

Tum, & quia à dicta sententia, & compromisso ferè duocentum anni decurrerunt, sed immemorialis probatio impediri non posse videtur, si actum gestum, constiterit ante centum annos, ex sententia *Innoc. in cap. veniens, col. 2. de verb. signi. & Specul. in tit. de probationib. §. 1. col. 2. vers. ultimo quaritur, & Alex. in cõs. 16. in causa, & sua nu. 16. col. 5. vers. nec ad hoc obstat. lib. 5. & Ioann. And. in cap. quid per nouale, & ibi etiam Anton. de But. de verb. signifi. & lucidè glo. in d. cap. cum nobis, in verb. centum annorum ad finem, de prescript. dicit, tempus centum annorum immemorato tempore adæquari, & sequitur *Cin. in l. 2. C. de serui. & aqu. in q. 9. & Capol. in tracta. seruit. cap. 19. in princip. col. 2. vbi alios refert, & Balb. in d. eius tracta. prescript. 2. part. 3. partis principal. q. 6. col. 6. vers. quod autem dicatur, & Aym. in d. tract. de antiquita. temp. 4. par. nu. 125. & Laurent. Silu. in cõs. 1. quoniam in presenti. num. 165. contrarium tamen tenere videtur *D. Couarru. in relect. regul. possessor mala fidei. 2. par. §. 3. nu. 7. vers. etenim.***

Verum, nec immemorialis consuetudo necessaria erat si quidem hic dicta pondera jannui panis respectu terrarum à dominis concessarum præstantur, ut constat per dictas scripturas productas. Nec in hoc casu obtinet, quod dictis Madri, curijs stabilitum est, & ita probatur in dict. l. cum de in rem verso. & inibi *Bart. col. fin. vers. sed si non soluisset, ff. de usur. exemplum subiicit, in hisque pro laborerio soluuntur, probatur etiam in d. l. litibus, C. de agricol. & censit. lib. 11. & illic Doctores maxime *Luc. de Pen. & Io. de Plate. & Bald. in d. l. solent, §. final. ff. de off. proconsul. & Specul. in tit. de locato, & empbit. beosi, §. nunc aliqua, col. 22. vers. 64. queritur, & latè *Felin. in cap. cum Bertoldus, nu. 29. de re iudica. & Deci. in cõs. 146 & pro tenui, col. 2. ver. & cum pro tali vinea, vbi allegat plura notabilia in hoc proposito, & idem tenet *Bald. in d. l. si certis annis, col. penul. vers. iuxta hoc quaritur cum sequentib. C. de pact. vbi etiam dicit,****

ad seruitia præstanda tēpus quadraginta annorum iustifico, & *Alber. & Doctores in c. 1. §. si quis per triginta, in i. si de feud. sue. controu. ant. domini. & agr. & Alex. in cõs. 124. super primo, col. 1. lib. 4. & Balb. in tract. prescript. 3. p. princ. q. 10. colum. 8. vers. sed si non soluisset, cum seqq. post Anton. de But. in relect. de peruenit, nu. 7. 8. & 21. de cens. & fati id constat n. c. seruitium 18. q. 2. & probatur in l. 12. tit. 1. p. 2.*

Præterea nec iuratur aduersarijs dicere, quod dicta causa, qua dicti panis 21 annui pondera exoluuntur si non iusta est, ex eo, quia ea, quæ dominus pro eis dicto oppido dederat, non poterant esse domini, siquidem populi erant, & quia seruitia à domino pro eis etiam remissa, à dicto oppido non erant persoluenda, utpotè que erant impositiones iniuste.

Tum quia contrarium ex dictis scripturis, & asseritionibus antiquissimis inibi expressis constat.

Tum etiam, quia dicta seruitia Rex domino concessit, ut ex priuilegio antiquissimo (etiam in hac causa producta) constat, quia ea concedere valuit, ex text. in cap. super quibusdam, §. præterea, de verb. signific. & ex text. in l. 2. in fin. tit. 1. lib. 4. ordinam. (quæ habetur lib. 6. noua recop. tit. 2. l. 2.) & in l. 1. C. nou. vestiga. in fli. non po. & notat *Bald. in l. cum multa, C. de bon. qua lib. & verba ipsius priuilegij, longissima, quæ præstatio, omnia, quæ continentur in ipso priuilegio explicat, ut in l. 12. tit. 22. p. 1. & 7. part. 33. l. 4. & l. 2. tit. 9. li. 5. ordinam. (quæ habetur lib. 5. noua recop. tit. 10. l. 1.) & probatur ff. de legib. l. si de interpretatione cum aliis, de quibus *Bald. in cõs. 243. vill. vel castrum, lib. 3. & Matth. de Afflic. in decis. 23. cappellani. & Cardin. Paul. Paris. in cõs. 104. nu. 25. lib. 1. interpretaturque consuetudo priuilegium.**

22 si etiam aduersus eius verba, ex text. in c. cum dilectus, & inibi *DD. de consue. & in c. fin. eod. tit. & in c. quod dilect. o. de consang. & affin. cum aliis, de quibus *Soci. in cõs. 84. accuratissime, nu. 15. vers. postremo, lib. 3. & nos infra in cõs. 23. num. 5. & dicti oppidi domini si intentionem suam habent fundatam, in eis que ad Regem concedentem pertinebant, ex *Bald. in l. 1. q. 43. ff. de rer. diuis. & Albert. Brun. in cõs. 103. casus iste, col. 2. ver. et idem puto, pro quibus est bonus text. in l. 2. tit. 1. p. 2. iuncta l. 8. in princ. eod. tit. et part. et l. 12. tit. 2. par. 2. et in l. 2. in prin. tit. 4. p. 3. et l. 13. tit. 1. p. 2. & notat *Hof. et Abb. in c. nimis de iur. iur. et alibi.****

Ex

Ex prædictis fit, minimè potuisse dictū oppidum nunc restitutionem petere aduersus dictum contractum permutationis, prout petiuit.

Tum quia de ipsa non constat læsione, sed potius in dictis scripturis antiquis dicitur, vtilem valdè dicto populo fuisse, 24 quo sic ipsam cessare restitutionem ꝛ læsio enim debet, probari ab eam allegante, l. quotiens, §. qui dolo, ff. de probat. & in l. nam, & postea, §. si uiuor, ff. de iureiur. l. 2. tit. 19. p. 9. cum alijs, de quibus supra in hoc volumine memores fuimus in conf. 3 25. in lite, & causa, nu. 41. Et quod ꝛ ex dicta asseruone prædicta probetur utilitas, expressè consuluit *Corn.* in conf. 181. *vitis nonnullis, col. 1. 1. vers. nec etiã obstat, quod tertio loco, lib. 2. citans Innoc. & Anton. de Butr. in c. 1. de deposit, & Innoc. refert in hoc proposito Alex. in l. Ciuitas, col. 3. in fin. ver. an autem illud, ff. si cert. pet. & in simili assertionem facta à ciuitate, quod sit plenè standum, consuluit etiam per plura fundamenta *Carol. Ruin. in conf. 217. videndum est, nu. 2. & sequent. lib. 1. et si contrarium teneat Alber. loquendo in simili confessione facta per Ecclesiam in auth. hoc ius porrectum, C. de sac. sanct. eccles. quem refert, & sequitur sub quadam distinctione Dom. Greg. Lup. in l. 3. in verb. & la Iglesia, col. 1. in si. cum princ sequent. col. tit. ul. 1. par. 5.**

26. Tum quia ꝛ læsio ipsa erat probanda secundum tempora dictarum scripturarum, & contractus, C. de rescin. vendit. l. si voluntate, & est bonus rex. in c. cum causã qua inter iconomum, in verbis, venditionis tempore, de testib. & 5. par. tit. 5. l. 56. cum alijs, de quibus *Thom. Gram. in decis. 76. magnifica, num. 25. & Aym. Crauet. in conf. 188. magnificus, nu. 4.* (vbi hoc extendit, etiam si ecclesia præcedat in contractu fuisse lætiam) & *Hieron. Grat. in conf. 142. decieveram, num. 29. lib. 2.* De quo tempore cum sit ita antiquissimum, testes deponere non possunt, ex text. in l. fin. & inibi glos. C. de sacros. eccles. cum suis simil.

27. Tum etiam ꝛ quia decursis triginta annis ipsa restitutio peti non potest, ex text. notab. in l. si. vers. Perosi el menoscabo, tit. fin. p. 6. Vel saltim intra 40. annos, ex text. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccles. cum alijs, de quibus *Corn. in d. conf. 181. col. 2. 5. vers. non enim eo ipso, quod est minor cum seqq. lib. 2. & notat Greg. Lup. in l. fin. vers. Treinta años, quibus accedat, quod ait Dec. in conf. 36. & pro tenui, col. 5. vers.*

tertiò principaliter, cum seqq. vbi ex pluribus consuluit ꝛ qd contractus præsumitur factus in fauorem ecclesie, & in eius utilitatem pretium fuisse conuersum propter antiquitatem tēporis, & Dec. refert, & sequitur *Aym. Crauet. in tract. de antiq. temp. 3. p. nu. 27. vers. & non solum.*

29. Cæterum nec dici potest ꝛ incolas dicti oppidi pondera dicti panis metu exoluisset, & quod sic præsumitur, ex traditis per *Innoc. & alios in cap. quod latenter, de verb. signif. & alibi saepe.*

Primò, quia *Innoc.* eiusque affectu in casu dubio loquuntur, vt constat ex *Innoc. & Abb. inibi, & tunc etiam iuris est, quod metus non præsumatur, & contrarium dicenti incumbit onus probandi, ex tex. in l. merito, ff. pro soc. l. interpositas, vbi Bald. & Doct. C. de transact. cum alijs, de quibus supra memores fuimus in hoc 1. vol. in conf. 3. nu. 51. præter hoc, quod hic liberè, sponitque suæ ea persoluisse*

31. constat ꝛ quod ex titulis prædictis præcedentibus solutum præsumendum est, ff. de rei vend. l. quadam mulier, & traditur in l. 2. C. de acquir. possess. quod & obtinet quando titulus præcedens nullus est, auctore *Socin. in conf. 13. insignis Doct. col. 5. circa medium, lib. 4. quem refert, & sequitur Curt. iun. in conf. 168. habita, num. 33. & 34. & Socin. sequitur etiam Alcia. in tract. præsumpt. reg. 2. præsumpt. 23. nu. 5, & ob id Luc. de Pen. in d. l. 1. C. ne rusti ad vllum obseq. lib. 1. col. 2. ait, quod *Innoc.* sententia minimè obtinet, vbi de causa, seu privilegio constat, & fat id patet in d. c. 1. de præscrip. lib. 6. & palam sic *Innoc.* idem censet in cap. si diligenti, nu. 5. eod. tit. Quid multa, & lucidè, plerique tenent*

32. ꝛ ex longa præstatione facta à vasallis domino, metum, seu vim non præsumendam, vt dicunt *Doct. in d. l. si certis annis, C. de pact. maxime Bald. & idem constat ex eodem Bald. in d. l. solent, §. fin. ff. de off. Procons. & Guiller. Bened. in repet. c. Raynuntius, in verb. condidit, in l. n. 64. et seqq. de testam. Et fat hoc constat, quia sola subiectionis reuerentia metum præsumi minimè efficit, ex text. in c. accedens, de conuer. coniuga. & in cap. 1. eod. tit. & in l. ad inuidiam, C. quod met. cau. & inibi *Salic. & Paul. Cast. cum alijs, de quibus Ioan. Plot. in d. tract. de in lit. iuran. §. 3. nu. 14. vers. & solus metus.**

Secundò, quia *Innoc.* sententia, vbi dominus vasallos arrestabat sine causa procedere posse videtur, vt tenet *Guiller.*

de Bened. in d. cap. Raynuntius, in d. verb. condidit, in 1. num. 65.

Verum & Innoc. sententia & sequaciū minimē procedit extante prædicta im-
33 memoriali præstatione; † quia data immemoriali præscriptione, præsumitur titulus, & bona fides, & purgatur quilibet præsumptio, quæ fuerit in contrariū, ex *tex. antab. in d. c. 1. de præscript. in 6.* & fat constat ex dicta sanctione Curiarum Madri. & similibus supra citatis, & tenet Innoc. & Bald. in c. si diligenti, de præscrip. & Sali. in l. 2. C. de serui. & aq. Imò ex præ-
34 scriptione 30. annorum præsumitur bona fides, ut tenet Bart. per text. ibi in l. fin. C. vnd. vi, cum alijs, de quibus Socin. in *conf. 127. visis, nu. 7. lib. 1.* & alibi sæpè, &

34 in proprijs terminis † quod cesset præsumptio metus probata immemoriali, tenet Io. Andr. in addition. ad Specul. in tit. de præscription. §. 1. col. 5. nu. 26. vers. sed & ubi potius, in add. que incipit, vers. quid ergo, sic ponderando Ioan. Andr. dicit enim ibi Specul. quod ubi potius ex timore, quam ex debito præsumitur aliquid fieri, vel præstari, non sufficit probari tempus, nisi probetur titulus, & ait etiam ibi idem esse, si credatur causa hospitalitatis, seu curialitatis præstitum, subdit Io. Andr. in d. addit. in hoc fore distinguendum, an præsumptio foret contra præscribentem, & an allégæt præscriptionem cuius initij non sit memoria, ex text. in d. c. 1. de præscription. lib. 7. & sic vult notāter ibi Io. Andr. quod ubi dicta præscriptio immemorialis allégatur, cessat præsumptio metus, & melius idem tenet Luc. de Penn. in nostris terminis in l. hac lege, col. 2. vers. & nota, quod collecta, C. de aqueduct. lib. 11.

35 Denique, & Innoc. opinio † tantum in Dominis non recognoscentibus superiorem subsistere, Luc. de Penna censet in d. l. litibus, C. de agric. & cens. lib. 11. col. 3. vers. item quia dominus, & ultra eum idem consuluit Ias. per plura fundamenta in *conf. 72. in causa. nu. 1. vers. præterea, ubi est princeps, cum seqq. lib. 1.* & idem tenet Iacob. de S. Georg. in l. si de vi, nu. 17. in ff. vers. sexto fallit, & num. 18. ff. de ind. Roland. à Valle in *conf. 1. viso themate, nu. 77. & 78. lib. 1.*

Secundum etiam constat, quia dicti 8500. dipodij præstiti sunt, ex eo, quod officium tabellionatus, & merini, dominus dicto oppido renunciauit. Quæ
36 officia ad dominum pertinere minimē erat ambiguum, & citra consuetudinem antiquissimam, de tabellionatus officio, constat in l. 3. tit. 19. par. 3. & per Doctores in cap. cum P. tabellio, de fid. instrum. cum alijs, de quibus abundè meminimus in nostra relect. l. 3. Taurinarum sanctionum, num. 1062. cum plurib. sequen. post Petr. de Auend. de exequen. mandat. regum, cap. 10. num. 2. in 1. part. Quod & probatur, quia ipsum oppidum pro dictis officijs, & pro aljs contentis in dictis scripturis concordiz, & permutationis dominis pen-
37 sionem exoluerunt † ex quibus eorum dominium probatur ad ipsos dominos pertinere, & non ad ipsum oppidum, ex d. l. litibus, & ex Bald. in l. inditia, C. de rei vendi. & in c. inter dilectos, colum. 2. de fid. instrum. & Doctores in l. Titia, ubi probatur ff. de solutionib. Igitur † permutatio-
38 nis contractum in fauorem dicti Domini editum à dicto populo, clarum est, ipsum oppidum seruare esse obnoxium, ex textu in d. l. Ciuitas, ff. si cert. petat. & supra congestis.

Nec in hoc contractu lesum esse di-
39 ctum oppidum affirmamus † quod aduersarij, quia actores probare astringuntur, l. fin. C. de probat. l. nam & postea, §. si minor, ff. de iureiurand. & in d. l. 2. tit. 19. part. 6. & in dict. l. 6. eodem titulo & part. cum alijs, de quibus notabiliter Alexam. in d. l. Ciuitas, colum. penult. ff. si cert. petat. & quæ notantur in l. si rem aliquam, ff. de acquiren. possess. & in l. 3. §. subtilius, ff. de cond. ob caus.

Et his finem accipit nostra iuris allegatio, & dictis in præsentī allegatione, adde, quæ infra adducemus in *conf. 33. præterea, per totum.*

Et ita denique sententia decisum est in hac Regia Pintiana Cancellaria.

Doct̃or Burgen. Marcus Salon
de Pace, legum Doct̃or.

A D D I T I O

NVm. 1. vide *Mascard. de probat. conclus. 622. per totam*, latè *Nicol. Genua in tract. de verbis enunciat. lib. 3. q. 1. per tot. Mant. de tac. & ambig. lib. 2. tit. 6.*

Num. 2. nota, quod verba enunciativa in sententia, vbi dicitur visa petitione, relatione, electione, præcepto, &c. regularitè non probant, nisi simus in antiquis, *Borgn. decis. 11. nu. 40. & 41. limitat decis. 41. nu. 11. p. 1. quoties parte presente hoc esset enunciatum, vel fuisset partì intimatum, & non esset appellatum, & enunciatio fecisset transitum in rem iudicatam. Bur. conf. 160. n. 47. uol. 2. conf. 78 n. 16. conf. 24. n. 12. et 21. uol. 1. Paul. de Cast. conf. 202. sub nu. 5. uol. 1. Abb. conf. 60. nu. 5. uol. 2. Crau. conf. 108. nu. 2. lib. 1.*

Num. 3. sic etiam qui aliquo modo vtitur scriptura, cenetur eam approbare, *Sur. dec. 199. nu. 7. vbi alia posuit ad ornatum Mart. decis. Senens. 58. nu. 39.*

Num. 4. conferunt allegata per *Alph. collet. 181. qui plures allegat, sicque debitum ex solutione decem annorum præcessisse præsumitur, Mascard. de probat. conclus. 481. nu. 1. hoc est præcedentis obligationis, idem conclus. 1244. n. 4. nam ita annuit, idem conclus. 1325. n. 7. & in specie ob longissimam solutionem præsumit contractum præcessisse, testatur *Paris de reintegr. feud. cap. sequitue quotidiana, num. 9.**

Num. 5. videas *Loiseum in tract. de iure vniuers. p. 3. c. 3. num. 1.*

Num. 6. de quibus vasalli tenentur solvere collectas, refert *Par. de reintegr. feud. cap. viso, quod sit fol. 13. & multum confert conf. 188. Aiber. Brun. vol. 2. huic materiz, quando ex tacito pacto teneantur ad collectas, eo magis si expressè cautum esset, nam etiam Ecclesia compelleretur solvere, si ex suo consensu, & promissione fuerit facta promissio.*

Num. 7. *Mantic. de tacit. & ambig. lib. 7. tit. 12. num. 8.*

Num. 8. *Rodoan. in tract. de reb. Eccles. non alien. rubr. de auctor. Pralati, §. sed an in*

alienatione nu. 5. f. 227. Viu. decis. 289. nu. 39. Borgn. decis. 29. nu. 35. p. 2. Tiraq. de præscript. glos. 4. vers. 36. & latius Reg. Valenz. conf. 18. num. 16.

Num. 10. *O fasc. decis. 116. nu. 13. Ann. sing. 511. vbi ita decisum restatur in R. C. & nouissimè Io. Bapt. Thoro in 2. p. comp. decis. Regni, ver. probatio præscriptionis, vbi alios citet, & decisum testatur, ad quod vide *Anton. Gabr. lib. 4. tit. de præscript. conclus. 1. nu. 74. & qualiter probetur, docet *Medio. conf. 152. nu. 62. & conf. 153. nu. 42.***

Num. 11. conferunt hic congesta per *Paridem de Puteo de reintegr. feud. d. cap. sequitur quotidiana fol. 153. d. terg. per tot. M. sing. cent. 2. obseru. 13.*

Num. 12. *Anna in consuet. constitutionem, nu. 168. sic etiam consuetudo, Ant. Gabr. lib. 4. tit. de præscript. concl. 1. nu. 44. Mascard. de probat. concl. 1377. nu. 22. Reg. Valenz. conf. 79. nu. 93.*

Num. 13. *Ant. Gabr. vbi supra num. 67.*

Num. 14. *Ant. Gabr. loc. cit. nu. 65.*

Num. 15. vide ad hoc *Affl. in consuet. si dubitatio, num. 12.*

Num. 16. adde *Cassan. in consuet. Burgund. tit. de iustices §. 2. vers. de la pieue nu. 5. M. sing. cent. 5. obseru. 29. num. 11.*

Num. 17. latè *Ant. Gabr. vbi supra nu. 45. 46. & seq.*

Num. 18. præscriptio in dubio non est præsumenda, cum oriatur ex facto, *Balb. de præscript. 3. p. 3. partis. q. 3. nu. 8. ideo non præsumitur, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 33. num. 11. & sequentiam si esset immemorabilis, Mascard. conclus. 1218. nu. 5. Cæterum secus esset, quando esset immemorabilis, quoniam tunc præscribens haberet iuris præsumptionem pro se, ita *Balb. eod. tract. 3. p. 4. q. 3. nu. 4. quemadmodum & præscriptio temporis, cuius initij memoria non extat in contrarium, dum habet pro se præsumptionem iuris, & de iure, adeo quod in contrarium probatio non admittitur, Crauer. de antiq. temp. p. 4. nu. 60.**

T Num.

- Num. 19. *Mascard. de probat. conclus. 1377 num. 45.*
- Num. 20. ad hoc vide *Parid. de Puteo de reintege. feud. cap. ad præstatio seruitiorū fol. 97. a terg.* etenim causa præstationis seruitiorum probatur per præstationē decennij, *idem Par. eod. tract. cap. sequitur quotidiana, nu. 7. fol. 154.* & diuturna præstatio absque aliqua causa sine obligatione introducta, non obligat soluentem, *Of. sc. dec. 99. nu. 14.*
- Num. 21. postquam præstatio præterita, ubi sine riculo, & causa allegatur, non potest cogi in futurum, *Par. in eo. tract. in c. an si res feudi nu. 2. fol. 111. a tergo,* sicut etiam vasallus non præsumitur ex præstatione seruitiorum decennali, sed requiruntur 30. anni, facta contemperatione causa, vel rei, ita ex *Balb. Vill. inter com. opin. tit. quibus ex caus. feud. amittat nu. 81. Gamma decis. 334. n. 11.*
- Num. 22. & habet vim priuilegij, & constituti, *Balb. eod. tract. 2. p. 5. p. q 6. nu. 2.*
- Num. 23. & quando Dominus habet fundatam intentionem in his, quæ sunt intra fines territorij sui, quod feudalia sunt, *Borgn. decis. 36. nu. 541. p. 3.* & hijs, qui causam habent ab eo, & quomodo ubi *nu. 542. vide Io. de Amic. cons. 149.*
- Num. 24. *Mascard. de probat. conclus. 963 num. 1.*
- Num. 24. ad hoc vide *Montanar in prag. de administr. Vniuers. nu. 128.* & respectu alterius quæsitæ de Ecclesia si hoc sufficiat, vide *Rodoan. in 4. q. S. item aduerte fol. 325. Mascard. de probat. conclus. 1321, num. 17.*
- Num. 26. late *Mascard. d. tract. concl. 963. per totam.*
- Num. 27. nam regulariter conceditur talis restitutio, ita *Loscus de iure Vniuers. p. 3. c. 18. num. 5. vide Don. à Fino inter com. opin. tit. de rest. in integr. num. 62. & melius Vtus in eius silua in opin. 632. num. 6.*
- Num. 28. *Rodoan. eo. tract. rubr. de causis quibus fit alien. & c. 9. videtur etiam nu. 22. fol. 25. & in rub. de causa utilitatis, num. 42. fol. 126. vide Borg. decis. 46. num. 121. R. 1.*
- Num. 29. sic etiam vasalli præsumuntur indebitè seruitia præstare Dominis ob metum, probat *Ann. in sing. 556. ita Dominus exigens à subditis præsumitur per vim, & concessionem exegisse, Mieres in cons. Cathal. collat. 10. c. 6.*
- Num. 30. quod metus non præsumitur, *Mascard. de probat. conclus. 1055. Menoch. de præsum. li. 3. præsump. 126. n. 2. & quod alleganti incumbit onus probandi idem Mascard. conclus. 1056. nu. 1.*
- Num. 31. solutio præsumitur facta ex causa præcedenti, *Mascard. de prob. conclus. 1325. nu. 1.* etiã si præcedens obligatio esset inutilis subdit. n. 2. & sequitur n. 3. etiam si ageretur de præsumendo titulo illicito.
- Num. 33. vide *Mascard. d. tract. concl. 1219. nu. 3. & per totam.*
- Num. 34. vide *Mogall. in tract. de hijs, qui me. cau sunt, cap. 12. nu. 17. & seq.*
- Num. 36. vide *Frecc. de subfeud. lib. 1. tit. de Legoth. & Prothon.*
- Num. 37. *Mascard. de prob. concl. 545. facit, quod tradit Par. de reintege. feud. c. sequitur quæstio, fol. 39. n. 6. & perceptio fructuū probat possessionē, id. ubi sup. n. 10*
- Num. 39. vide supra num. 24.

S V M M A R I V M:

- 1 **P**opulus ut suam fundet intentionem in his, quæ intra suos terminos sunt, debent esse ad usum commune destinata.
- 2 Populi præsumptio diruitur, ex possessione, quam habent domini temporales, & *num. 3.*
- 4 Domini temporales videntur probare dominium terminorum, ad eos pertinere, ex licentia ab eis concessis suis vasallis fructibus talibus terminis, & *num. sequentibus.*
- 6 Licentia, verbum vnde diruetur, & quid importet.
- 8 Dominium qualiter, & quando probetur ex locatione.
- 10 Dominium, & possessio non transeunt in colonos, sed remanent penes conductores.

- 11 *Possessio probatur ex locatione rei, & ex perceptione fructuum.*
- 12 *Dominium in antiqvis solis inditijs probatur.*
- 14 *Immemoralis habet vim tituli, & tantum potest quantum Imperator cum causa.*
- 15 *Testes non requiruntur, quod deponant de auditu auditus ad probandam prescriptionem immemorialem.*
- 16 *Intellectus l. fin. tit. 13. lib. 3. ordi. (qua habetur lib. 4. recop. tit. 15. l. 1.) & l. 41. in legibus Tauri. qua habetur lib. 5. nove recop. tit. 7. l. 1.*
- 17 *Dominium in antiquis probatur per famam publicam.*
- 18 *Testes deponentes de locatione preferuntur testibus in contrarium deponentibus.*
- 19 *Prescribi possunt termini Vniuersitatis, qui non sunt ad usum publicum destinati.*
- 20 *Domini temporales ex consuetudine possunt suis suis vasallis pstationem prohibere, & melius num. 21.*

ARGUMENTVM.

Vasalli an prætere possint ius habere in hijs, quæ intra suos terminos sũt, ad usum communem destinata, etiam ex præscriptione vetusta, ac etiam possesse piscari in flumine Domini, dum possessio longeva Dominorum inerat, ac de eorum licentia illis uti fuerant, imò accedente consuetudine vetustissima, vt ipsi de eorum bonis ibi existentibus, neutrique disponere ausi sunt.

CONSILIVM XVI.

Petrus Oforio litem tractat cũ suis oppidanis, in qua optimi, & maximi Dei auxilio postulat, iure fulciemus, montes, & prata, terminosq; suorum oppidorum ad dictum Petrum Oforio pertinere.

Et primò, illud in facto proloqui oportet, nempe ex processu probationibus immemoratam consuetudinem constare, qua dictus Petrus, siueque antecessores omnia ea, prout sua habuerunt, eaque sæpius locarunt, facultatemque præstiterunt, eorum vasallis edificia in eis faciendi, certis solutis pensionibus in emphiteusim ei concesserunt. Item & suis vasallis plures licentias concesserunt complura ligna ex eis scindendi, & domos ab eis factas in alios transferendi.

Quibus sic præfatis, ius dicti Petri constat,

quia aduersarij, vt actores ius suum probare obnoxij erant, C. de eden. l. qui accusare, C. de probat. l. actor, quod assererat, cum suis vulgatis, quod nec iuris præsumptione, nec alijs probationibus non probarunt. Iuris præsumptione non muniri constat, siquidem plerique dicunt † vt populus in his, quæ infra suos terminos sunt, suam intentionem fundet, debent esse ad usum commune destinata, ex text. in l. 7. tit. 28. p. 3. ibi, *Que son establecidos e otorgados para procomunal de cada ciudad, o villa.* Et ex text. in l. 12. eo. tit. & part. ibi, *Que esta establecida.* & ex l. 13. eod. tit. ibi, *Que son establecidas.* & in l. 1. tit. 3. lib. 7. ordinam. quæ habetur lib. 7. recop. tit. 5. l. 1. quibus & accedit text. in l. inter publica, ff. de verb. signif. ibi, *Nec qua publicis vsibus sunt destinata.* & in l. non tantum, §. Vniuersitatis, instit. eod. tit. & text. etiam in §. 1. instit. de inutil. stipul. ibi, *Que vsibus populi perpetuo exposita sunt.* & in §. non solus, instit. de lega. cum alijs, de quibus in nostris terminis meminit Roder. Suar. in alleg. 15. ex seqq. col. 1. 2. & 3. & Covarr. in c. 37. prac. qq. nu. 8. col. fin. & Pet. de Auen. in cap. 4. de mandatis princip. exequend. nn. 4. vers. vicini autem, 1. par. siquidem restringat illud relationum, quod l. d. filio, §. testator, & ibi Bar. & in §. Titia, ff. de alim. & ciba. lega. & l. si quis ita, ff. de aur. & arg. leg. cum similibus. Nec destinatio præsumitur facta, cum facti sit, ff. de capti. & postlimin. reuer. l. in bello, §. facta, cum alijs.

Quæ & suadentur, quia cum dicti domini dictos terminos, plerisque annis possederint † diruitur præsumptio, quæ dicti populi fauore in terminis infra suos limites existētibus suboriri poterat, vt constat in cap. ad decimas, de restit. spol. lib. 6. & in l. ad sacra, §. intra maceriam, ff. de contrab. empt. & in terminis ita Paul. Cast. tenet (secundum bonam lectionem) in l. 1. in princ. ff. de acquir. possess. & inibi in signè Socin. col. 3. ver. circa secundum, & col. 5. vers. ex quibus infertur, & idem tenet ipse Soc. in cons. 181. visis, n. 2. vers. his tamen non obstantibus, & in vers. ali quando, & secundò, li. 2. & in cons. 127. visis, nu. 4. & 5. vers. his tamen, & in vers. solum ergo, li. 1. & Soc. refert, & sequitur Curt. iun. in cons. 184. præsupponitur, nu. 8. vers. si ergo, cum seq. post Dec. in cons. 271. in casu, nu. 5. & Molin. in consuet. Paris. §. 46. & Greg. Lup. in l. 9. verb. Son establecidos, tit. 2. 8. par. 3. & idē constat ex traditis per Innoc. in cap. dilectus, col. 2. de capel. monach. Præsumptio enim quæ aduersariorum fauore insurgere posset, alia tollitur præsumptione, ff. de minorib. l. diuus,

† 2 cum

3 cum alijs. Imò præsumptio † quæ est pro dominis, (cùm sit specialis) in totum tollit præsumptio: em vasaliorum, quia generalis, ut tenet Bald. in l. siue possidetis, col. 2. C. de probat. quem sequitur Laurent. Silva. in cons. 86. contra, num. 18. lib. 2. generi enim. per speciem derogatur, reg. generi, de reg. iur. in 6. cū alijs, de quibus in hoc proposito meminit idem Silvan. in cons. 2. circa, nu. 2. lib. 1.

Nec aduersariorum testes (ut eis circumscriptis constar) concludunt. Nec sunt aliquæ scripturæ, quibus eorum ius probetur.

Quo fieri constat, nihil aliud esse dicto Petro Olorio necessarium, ut potè rec, qui & se nihil probasse, ob id ex notissimis iuribus obrineret.

Sed licet hæc compertissima sint, ipse tamen Petrus complura probauit, quibus dictorum terminorum, & bonorum dominij ad eum pertinere constat, ex sequentibus.

Primò, quia probauit, dictorum oppidorum incolæ tantum frui ipsis terminis dicti Petri, & suorum antecessorum licentijs, quæ licentiæ ipsum dominium terminorum probare videntur, ex text. in l. quintus, ff. ad l. Aquil. & text. in l. 16. tit. 28. par. 3. in verbis. *Ca ningun home von deue entrar en heredad agena para caçar en ella; nin en otra manera contra defendimiento de su señor.* & text. in d. fere, vers. plane, in tit. de rer. diuis. & in l. 1. §. 1. ff. de acquir. rer. dom. Quibus & conducti, quia nemo de his, quorum non habet dominium disponere valet, ut in auth. de monachis. d. illud, collat. 1. & in auth. ingressi, C. de sacros. Eccles. & ff. de iur. codicil. l. conficiuntur, si post factum, cum alijs. Quibus & accedat, quod text. in l. in re manda. C. manda. & consimiles concinunt. Et quod his licentijs † dominium probetur, est text. apertus, & ibidem Abb. notat col. 2. vers. item nota, in fin. in cap. cum olim, de censibus, & in proprijs terminis sic consuluit Specin. in cons. 1. l. iv. causa domina Chateriya, nu. 2. 3. & 4. lib. 3. Quod & confirmatur † quia hoc verbum, *Licentia*, à liceo lices derivatur, & est gratia concessa ad id, quod quis alijs non potest, ex text. in cap. 1. §. fin. ibi, *Imnia mihi licent.* l. 4. q. 1. per que p. tex. ita expressè ait Card. in stem. col. 3. vers. quinto quero, de elect. & Alber. in suo dictionario, in verb. *Licentia*, & eorum sententia satis probatur per text. in l. 1. C. de sacros. Eccles. & in l. nulli licere C. de ep. & cler. & in auth. licentiam, C. cod. tit. sed si ipsi termini incolarum essent, non quidem ad eorū usum essent necessaria licentiæ dominorū, ex text. in d. l. in re mandata, C. mandata, cum

suis similibus, & melius id probatur in d. l. 9. tit. 28. parti. 3. & in d. s. Vniuersitatis, in tit. de rer. diuis. cum similibus supra citatis.

7 Verum & idem dominium apud dominos esse probatur, quia & probatum est, † quod cum receter aliquid incolæ ad oppida recipiebantur, domini prædicti eis concedebant terminorum aliquam partem, quæ vterentur ad seminandum, aliaq; sibi commoda, quæ si dominorum non essent, dare non potuissent, ff. de reg. iur. l. nemo plus, & ff. de acquir. rer. domin. l. traditio, & qui nihil habet, nihil dare potest, c. Dai. bertum 1. q. 7. quibus & accedat text. in l. si filius, C. de donat. & in anth. ingressi, & in auth. si qua mulier, C. de sacrosan. Eccles. & magis ad nostrum propositum accedat text. in l. 3. tit. 25. part. 4. & in l. 2. tit. 11. lib. 4. ordinam. quæ habetur transumptiue lib. 6. recop. l. Regni, tit. 3. l. 2.

8 Rursus, & ex dictorum terminorum locatione † iunctis prædictis, & alijs, dominium dictorum dominiorū esse probatur, quia & si dominij locatione minimè probetur, l. ad probationem, C. loca. cum alijs, secus est si locationes antiquissimæ sint, ut in præsentia, quia plenè probant, maxime contra colonos, ut insignè tenet Abb. in c. cum venerabilis, col. fin. vers. unde dicerem, de relig. domib. & Soc. in cons. 116. libenti animo, num. 2. & 3. lib. 3. & Dec. in cons. 136. & pro tenui, col. 6. vers. tertio bene facit, & Cardin. Paul. Paris. in cons. 27. in presenti, nu. 23. lib. 1. & Carol. Ruin. in cons. 115. in causa, nu. 17. & 18. lib. 5. & faciunt, quæ egregiè cōsuluit Barba. in cons. 14. pro præsentis col. 3. lib. 3. & 9 quia alijs concurrentibus † locatione rei eius dominium probatur, maxime contra colonos, Bart. authore in d. l. ad probationem, C. loca. & idem Bart. in l. non ab re, C. vnd. vi, & Felin. in cap. inter dilectos, nu. 8. de si firmum. & Socin. in d. cons. 11. nu. 2. lib. 3. & in cons. 89. in causa, num. 11. 15. & 18. lib. 3. & Dec. in d. cons. 146. & pro tenui, col. 6. vers. tertio bene facit, in medio, & Gozadinus in cons. 94. An Illustrissimus, col. fin. num. 57. & palam Angel. in officium, ff. de rei vendicat. cum alijs, de quibus Card. Paris. in d. cons. 27. nu. 25. lib. 1. & Andr. Tiraquel. in tract. de iure constituti, 3. par. limit. 1. numer. 21. & 22. Et cum dicti oppidani quandoque ipsos terminos conduxerunt à dictis dominis, minime queunt ipsi dominis questionem dominij retere, ex textu notab. in l. si quis conductionis, C. loca. & 5. parti. tit. 8. l. 18. Nec ex tali locatione † ipsi oppidani vllam possessionem habuerunt, sed possessio, & dominium

nam talium terminorum remanserunt p̄-
nes ipsos dominos, qui dictas locaciones
fecerunt, ex *text. in l. si pignus, ff. de pign. act.*
& *text. in l. 2. vers. Empiro, tit. 29. par. 3.* &
in l. 5. tit. 30. par. 3. & *in l. 1. tit. 10. par. 7.* Et
non tantum dominum ex dictis conductio-
11 nibus probatur † sed etiam possessio (pre-
sertim contra colonos) ut constat in *l. pra-
dia, ff. de acquir. possess. ut tenent Domini de
Rota in antiquis, quos corrupte allegat Fe-
lin. in d. cap. inter dilectos, num. 8. de fid. instr.*
& *Socin. in d. conf. 89. nu. 18.* & *in conf. 106.
nu. 2. & seqq. lib. 3.* & *in d. conf. 11. nu. 5. eod.
lib. 3.* & *Chessan. in conf. 10. viso processu,
col. 2. nu. 2. vers. cum locatio.* Quae omnia ma-
ximè procedunt in casu nostro, ex quo dicti
domini à dictis colonis annuatim ex omni-
bus domibus, terris, & aliis, quæ in ipsis ter-
minis ciues habent certam pecuniarum sū-
mam cum certis gallinis perceperint, ratio-
ne dictarum locacionum, & licentiar, ex *tex.
in l. Titia, ff. de solution. & in l. libibus, C. de
agric. & consil. lib. 11.* ita in nostris propriis
terminis aduertit *Alex. in d. conf. 57. in causa
nu. 10. lib. 7.* & *Socin. in d. conf. 15. in causa
col. 1. lib. 3.* & *Card. Paul. Paris. in d. conf. 27.
nu. 24. lib. 1.* & *Aym. Crauet. in conf. 107. An-
tonius, nu. 2. vers. secundò lib. 3. post Bald. &
Doff. in d. l. inditia, C. de rei vendic. & in l. 3.
C. fin. regund. & Barba. in conf. 8. scribitur,
col. 3. vers. praterca, & seqq. lib. 1.*

12 Superiora ex alio suadentur, † quia etiã
dominium rei solis probatur inditiis, maxi-
mè in ita antiquissimis, ut in *d. l. inditia, &
illic DD. cum aliis, de quit us Barb. in d. conf.
14. col. 3. l. 3.* & *Soc. in conf. 99. col. 2. & 3. lib.
3.* & *Card. Paris. in conf. 104. in presenji, nu. 101.
& seq. lib. 1.* ubi plura in proposito scribit,
quæ ad hanc rem expectant.

13 Quid plura, & præter iã dicta facit, quia
ut ex dictis probationibus constat, † cum
aliquis ex oppidanis moritur, à tempore
immemorato nequit disponere de domo,
nec de aliis rebus, quæ ibi habent, sed ad di-
ctos dominos reddeunt, non enim de his dis-
ponunt rebus, ut potè nec domini rerum, ex
*tex. in d. auth. ingressi, & in d. auth. si qua mu-
lier. C. de sacros. Eccl. optimus text. in nostro
proposito in d. l. 3. tit. 25. par. 3. & in d. l. 2. tit.
11. lib. 4. ordin. quæ habetur in d. lib. 6. recop.
tit. 3. l. 2.*

14 Imò cum à dictis dominis dicta imme-
moriali cōsuetudo probata sit, eorum titu-
lum domini ipsi probare videntur † cum
vim tituli habeat dicta cōsuetudo, ex *text.
in d. l. hoc iure, §. dultus aqua, ff. de aq. quodid.
& sibi cum aliis notissimis, de quibus supra*

in hoc 1. vol. mentionem fecimus in *conf. 15.
nu. 12. cum seq. & sat idem constat in l. 8. tit.
1. ordin. lib. 7.* quæ habetur *lib. 7. nou. recop. lib.
tit. 2. l. 5.* Et tantum potest immemoralis,
quantum princeps cum causa, ut ait *Andr. de
Ifern. in c. in verb. f. mina col. 3. in tit. quæ sūt
regul. & notat etiam idem Ias. in l. quominus
num. 42. ff. de fluminibus, & alibi sæpe idem
traditur.*

Nec dici potest, immemoriam cōlueru-
dinem ob id non probatam, quia testes depo-
nentes à suis maioribus audiuisse, non quidē
dicunt, & illos suos maiores ab aliis suis ma-
15 ioribus audiuisse, † Siquidem hoc ad ipsã
cōsuetudinem immemoriam probandam
non sic necessarium, ut constat ex traditis in
*l. si arbiter, ff. de probat. & notat glos. in c. 1.
de præscript. lib. 6. in verb. memoria, cuius glo.
sententia communiter est recepta, & in praxi
obseruatur, ut testator D. Didac. Couarr. in
repet. reg. possessor, §. 3. par. 2. nu. 7. in princip.
& in vers. testes verò in fin. de reg. iur. lib. 6.
idem tenent *Hoff. ens. & Doff. in cap. quid
per nouale, de verb. sign. & DD. in c. licet ex
quadam, de testi. & in aliis, plerisque locis,
quibus immemoriam probandi modus cō-
scribitur, de quibus, & meminit *Balb. in tract.
prescript. 2. p. 3. par. princ. q. 6. col. 7.* & *Aym.
Crauet. in tract. de antiq. temp. 4. p. nu. 183, &
constat in l. 1. §. idem Labeo, ff. de aq. plu. arce.
& est septim partitarum sanctio hoc lucide
insinuans in l. 26. vers. E si fuere preguntado
tit. 16. p. 3. & sat etiam constat in l. 12. & ibi
Greg. Lup. in verb. Que a quarenta años, tit.
22. par. 1.***

16 Nec is aduertatur † *text. in l. fin. tit. 13.
lib. 3. ordin. (quæ habetur lib. 4. recop. tit. 15.
l. 1.) & est text. in l. 41. Taurinarum Constit.*
quæ habetur *lib. 5. recop. tit. 7. l. 1.* Siquidem
in casu iurisdictionis, & maioritatus speciale
loquuntur, & ob id in contrarium est ius com-
mune, ff. de legib. l. quod verò, & *lius singula-
re, cum aliis, concurret enim, & dicti domini
publica fama, quæ in istis antiquissimis ad-
17 mittitur † etiam ad dominium probandū,
ut traditur in l. ad qui natura, §. cum me ab-
sente, & in ibi glos. & *Angel. ff. de negot. gest.
post Bald. & Colz. in l. proprietatis, C. de prob.
& in d. l. inditia, C. de rei vendic. & *Barb. in d.
conf. 14. col. 3. lib. 3. & eundem Barba. in dict.
conf. 8. scribitur, col. 1. vers. et præsuppono, lib.
1. cum aliis, quorum meminit *Nicol. Boerius
in decis. 42. dico, quod glos. nu. 32. & *Gregor.
Lup. in d. l. 29. in verb. Tal pleito, tit. 16. par. 3.
& *Pet. de Aucud. de exeq. mand. regum, cap. 4
nu. 20. & in cap. 6. nu. 6. & num. 11. p. 1. post
Alex. in conf. 101. col. 4. lib. 7. & *Matth. de
Aqui.*******

Afflict. in decis. 23. num. 5. & Bald. in l. cam. super. C. de rei vend. & latè Chassan. in consuet. Burg. rub. 1. §. 2. nu. 15. vbi hanc dicit esse communem opinionem.

Et testes dominorum de prædictis deponentes, ita in specie (scilicet, de dictis locotionibus) aduersariorum testibus in genere deponentibus præponendi sunt, vt traditur in *cap. auditis, de præscript. (& ibi Imol. col. 5. in 18 fin. ait † quod testes d. locatione deponentes præferuntur testibus in contrarium deponentibus) & idem traditur in c. licet causam, de probat. & in l. ob carmen, §. fin. ff. de testib. & notat Dec. in cons. 302. & pro tenni, nu. 18.*

Verum & præscriptione dictus Petrus Olorio iuari valet in prædictis † siquidem & si dehesse, & similes impræscriptibiles sint, alii tamen termini præscribi valent aduersus populum quadraginta annis, vt singulariter cōcludit Roder. Suar. in d. alleg. 15. car. 2. pag. 1. & latè Greg. Lup. in l. 9. in verb. Plaza, col. 1. & 2. & in verb. De quarenta años, in principit. 29. p. 3. vbi refert Roder. Suar. eundem etiam refert, & sequitur D. Dia. Couar in c. 37. præll. quest. nu. 9. & Petr. de Auend. in d. eius tract. de exeq. mand. regum, 1. par. c. 12. nu. 7. & 9. Quod cōfirmatur, quia Vniuersitas hæc bona potius dicitur ea habere, vt priuatus, cū ad vsum publicum non sint destinata, x his, quæ supra diximus in princ. huius cons. & faciunt, quæ in alio proposito congerit Couarr. in d. reg. possessor. 2. par. §. 2. num. 9. vers. vltima species, de reg. iur. lib. 6.

Quantum verò attinet ad punctum, quo Dominus prætendit, quod potest dictus Pe-

trus Olorio eius vasallos prohibere piscari in fluminibus prædictorum oppidorum, etiam iure videtur receptissimum, siquidem proba-
20 uerit sua esse dicta flumina, † & ita in eis piscationes vetare valet, vt notatur in l. diuus. ff. de seruit. rust. præd. & in §. flumina, instit. de rer. diuis. cum aliis, quorum in his terminis meminit Cornel. in cons. 211. videtur, in
21 lit. B. lib. 4. Et quantum magis † cum semper, & ex longissima consuetudine domini ipsas prohibuerint piscationes, ex text. in l. si quisquam, ff. de diuers. & temp. præscript. ita in nostris propriis terminis tenet Io. Fab. in d. §. flumina, col. 1. vers. quid ergo de Baronibus, quem refert, & sequitur Guid. Pap. in q. 514. vtrum Barones per tot. in quibus locis dicunt, ita in practica obseruari, & idem tenet ipse Guid. Pap. in cons. 171. circa materiam processus, nu. 3. & Iacob. in tract. feud. n. verb. & cum piscationibus, nu. 3. fol. 35. col. 3. & Petr. Rebuff. in l. vn. C. de vene fera. lib. 11. col. fin. vers. sed quero, in fin. & Dom. Couarr. in reg. peccatum, 1. p. §. 8. nu. 1. ad fin. de reg. iur. in 6. & Roland. à Valle in cons. 9. lib. 2. & consil. 5. pulchra. num. 68. & seqq. lib. 1. & Petr. de Auend. in d. tract. de exeq. mand. regum, 1. par. c. 2. num. 11. & 22. & Francisc. Marc. in decis. 531. nu. 14. cum pluribus seqq. lib. 1. & plenè Roland. à Valle in cons. 22. quod magnificus, nu. 28. & seqq. lib. 4. & Greg. Lup. in l. 6. in verb. Petrus nescen, col. 2. tit. 28. par. 3. & si inibi dicat, in hoc contrarium tenere Roder. Suar. in allegat. 16. per totam.

Doct̃or Burgen. Marcus Salon de Pace, legum Doct̃or.

A D D I T I O.

NUm. 1. Ciuitatis ea præsumuntur esse, quæ intra fines eiusdem reperiuntur, *Mascard. de probat. conclus. 296. nu. 1. & subdit nu. 2. quod ea, quæ intra fines reperiuntur, si sunt ad vsum eiusdem, præsumuntur omninò esse de bonis Ciuitatis, & quæ sunt ista bona, in quibus ius habent in communi ciues, latè per Capib. in prag. 11. de Baron. vbi ad saturitatem loquitur.*

Num. 2. est verum, quod qui rem aliquam possidet, præsumitur iustè possidere, *Borgen. decis. 23. nu. 62. p. 1. adeo quod licet pro possessore semper præsumatur tamen si contrarium probetur secus esset, probat Mascard. de probat. conclus.*

302. nu. 25. concl. 172. nu. 7. & propterea in dubio pro possessore pronuntiandum erit, Magon. decis. Lucens. 74. n. 5.
Num. 3. præsumptio prima tollitur à contrarijs præsumptionibus, *Mascard. de præsumpt. conclus. 946. nu. 26. vna præsumptio tollit aliam, & fortior tollit debiliorem, idem conclus. 1264. nu. 8. & quādo vna esset maior tollit aliam, idem conclus. 1152. nu. 27. & plenius idem conclus. 1201. nu. 1. conclus. 1230. num. 1. conclus. 1179. nu. 52. præsertim quod præsumptiones in specie tollunt præsumptiones in genere, idem conclus. 1230. nu. 6. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 64. nu. 46. & lib. 5. præsumpt. 27. nu. 22. lib. 3*

pra-

- presumpt.* 132. *num.* 84. *lib.* 1. *q.* 30. *nu.* 1. & *seq.* late *Borg. decis.* 12. *num.* 50. *par.* 1. *decis.* 26. *num.* 13. *decis.* 37. *num.* 35. *decis.* 38. *num.* 22. *decis.* 46. *num.* 243. *ead.* p. 1. *decis.* 11. *num.* 82. *par.* 3. *decis.* 6. *numer.* 9. *decis.* 9. *num.* 25. *par.* 4. *qui etiam in decis.* *num.* 86. *par.* 2. *tradit,* quod *presumptio* in specie, tollit *presumptionem* in genere, *Reg. Valenz. conf.* 8. *nu.* 16. & *conf.* 28. *num.* 31. *conf.* 90. *num.* 167.
- Num. 4. adde, quod *dominium* probatur, etiam si quis non probauerit percepisse fructus, sed tantum curasse, ut terra coleretur seminaretur, & araretur, probat *Mascard. de probat. conclus.* 549. *nu.* 32. & ibi docet, qualiter alijs modis probetur.
- Num. 6. adde *Bertacch. in suo repert. in verbo, Licentia.*
- Num. 7. ad corroborationem nota, quod dominus fundatam habet intentionem suam, etiam quoad unum, vel duos, vel tres exceptos, quando omnes homines, qui commorantur intra fines Civitatis, Castri, vel Regni aliquid soluerunt pro rebus per vos possessis in recognitione domini, probat *Mascard. d. tract. concl.* 217. *num.* 21.
- Num. 8. vide *Maresc. var. resol. lib.* 1. c. 85. *nu.* 8. *Morot. resp.* 14. *nu.* 18. & *seq.*
- Num. 9. *Mascard. in d. tract. conclus.* 542. *num.* 11.
- Num. 10. sed quomodo possideant coloni, docet *Valas. consult.* 173. *nu.* 1.
- Num. 11. Nedum ex rei locatione, late *Mascard. d. tract. concl.* 542. *per totum.* Sed etiam ex perceptione fructuum, *Mascard. conclus.* 549. *nu.* 8. & 11.
- Num. 12. *Mascard. eod. tract. conclus.* 536. *num.* 5. *conclus.* 539. *nu.* 1. *Borgu. dec.* 23. *num.* 88. *par.* 2. *Surd. dec.* 10. *num.* 3. *Reg. Valenz. conf.* 100. *num.* 44.
- Num. 14. *Ant. Gabr. in lib. 4. com. opin. tit. de prescript. conclus.* 4. *num.* 44. plures allegat *Thefanr. decis.* 16. *num.* 4. *Medic. conf.* 161. *nu.* 64. *Rota in nouiss. dec.* 611. *num.* 4. *par.* 1. *Reg. Valenzuel. conf.* 79. *num.* 92. & 93.
- Num. 15. vide *Camill. de Medic. conf.* 152. *num.* 62. *cum sequent.* *Osase. decis.* 101. *num.* 16.
- Num. 17. *Mascard. eod. tract. conclus.* 550. *num.* 18. & *conclus.* 147. *num.* 1. *Camill. de Medic. conf.* 9. *num.* 16. *Reg. Valenz. d. conf.* 100. *num.* 44.
- Num. 18. magis enim duobus restibus affirmantibus, quam mille negantibus credendum, *Mascard. conclus.* 1092. *nu.* 7. *Regens Valenzuel. d. conf.* 79. *num.* 92.
- Num. 20. vide *Cabed. decls. Lusit.* 86. *par.* 2. in terminis, & *Capiblanc.* qui alios allegat in *pragm.* 14. *num.* 41. *de Baronib.* ubi etiam de venatione agit ultra ipsum *Rodulfin. in tract. de absol. potest. princ. cap.* 6. *num.* 134. *Molignat. in tract. de venat. par.* 2. *cap.* 2.

S V M M A R I V M .

- 1 **M**ilitēs ordinis de Calatrava sunt Religiosi.
- 2 Militēs ordinis S. Iacobi non sunt Religiosi, & ob id non sunt exempti à saculari iurisdictione, *num.* 3.
- 4 Bona quæ supersunt post impletam dispositionem præceptoris, seu militis ordinis de Calatrava sunt perceptoria, & non magistris, & *num.* 7. & *seq.* usque ad finem consilij.
- 5 Magister ordinum non est dominus bonorum, nec rerum ordinis sed procurator, & multis *numer. seq.* usque ad finem consilij.
- 6 Ecclesia succedit in acquisitis intuitu ecclesiarum, & in eis non potest succedere prælatus, & sequentibus & præcedentibus.
- 13 Intellectus decimæ diffinitionis statutorum ordinis de Calatrava, & multis *seq.*
- 14 Legatus de latere nihil potest statuere contra ius, nec contra laudabilem consuetudinem.
- 15 Statutum si aliquid sit cum consensu capituli, nihil grave sine eius assensu expediri potest.
- 18 Res de facili revertitur ad naturam suam.
- 19 Statuta in generali capitulo sunt præponenda statutis in particulari capitulo.
- 21 Omissum pro omisso haberi debet.
- 22 Statutum cum loquitur cum aliqua qualitate, nisi illa adsit qualitas, locum non habet.
- 25 Donare non potest, qui habet generale mandatum.

- 26 Tertius allegari potest.
 27 Executori testamentario impedito tempus ad exequendum non currit, & nu. 28.
 29 Executori testamentario non currit, annus ei a iure datus ad exequendum, nisi a die monitionis.

ARGUMENTVM.

Donatio facta per militem ordinis Calatraue habitus, de rebusq; supererint ex perceptoria, an iure subsistet, obstante quadam decima definitione edita per certum Abbatem, & prohibente, & qualiter hæc omnia intelligantur, succintè diluuntur contraria in beneficium executoris dictæ dispositionis.

CONSILIVM XVII.

DIVINO invocato suffragio, suæque matris Sanctissimæ. Dissertatur his inter Nicolaum de Sofa executorem dispositionis præceptoris Fratris Gundisalvi Fernandez de Cordoua, ex parte vna, & donatarium Cæsaris, qui ea, quæ executione facta dictæ executionis supererint, eidem donatario donavit, breui dicimus, ad dictum donatarium minimè quæ superauerunt, ex dictæ dispositionis implemento pertinere.

Primo, quia ad Cæsarem non pertinuerunt ea quæ donavit, nec ut ordinis magistrum, nec ut regem. Milites enim ꝑ ordinis Calatraue (cuius fuit dictus frater Gundisalvus Fernandez de Cordoua) sunt quidem religiosi, & professi, cum tria substantialia vouerint vota. Quo fit, esse verè religiosos, ut constat in cap. cum ad monasterium, de sta. monacho. & in cap. 1. de vot. lib. 6. & notat Abb. in rub. de regular. colum. 1. vers. ego dubito, & expressim de his militibus ita inquit Oldrad. conf. 300. factum tale est, colum. 1. 2. & 3. & Bartholom. de Chassan. in eius cathalogo glor. mundi 9. par. 8. consider. per totam, & palam idem tenet glos. in l. nec infantes, in principio, in verb. Religio. ff. de fideicommiss. libert. & tradunt Doctores in cap. veniens, de verb. signif. & est optimus textus in l. 12. tit. 16. ordinam. lib. 2. & ex eo his militibus de Calatraua, ut potè verè religiosi, & professi iudicandi munus vetans. (Sed in hoc hodie hæc lex or-

dinam. est correctæ per l. 14. tit. 5. libro 3. noua recopilation. cuius correctio, & dispositio confirmatur per l. 9. tit. 18. libro 9. eiusdem recopilationis.) Et huius Ordinis magistri meminit l. 11. tit. 21. partita secunda, & prædictis adde Menbac. 1. part. sui tractatus successionum libro tertio, s. 30. numer. 303. cum sequentibus, & litè Dominus Gregorius Lup. in l. prima, in verbo, Señal de orden. columna prima, tertia, & quarta, titulo septimo. partita prima, & de dictis Militibus de Calatraua meminit etiam Antonius Gomet. in l. 51. Tauri, numer. 68. in medio. Et de his militibus portantibus habitum in pectore, Abbas notabiliter loquitur in cap. ex parte, colum. fin. versic. in glos. fin. de Regularibus. Et sic Sancti Iacobi ꝑ Milites verè non sint Religiosi, si quidem ipsi nullum ordinem Sacrum suscipiunt. Immo dicti Ordinis Sancti Iacobi statutis stabilitum est, sacrum Ordinem habentem in Militem non recipiendum, quia sacerdo. ordo militari repugnat exercitio, ex text. in cap. petitio, de homicid. & in toto tit. ne cler. sacul. nego. se immisce. & alibi sepe. Nec paupertat. in tot.atur, & verè Religiosi castitatem, & paupertatem, obedientiam, quæ profitentur, ut in dicto capit. ad Monasterium, Nec aliqua sufficit promittere, aliquamque regulam habere, ex glos. in clement. 1. de religio. domibus, & in cap. cum eo, de sentent. excommunicat. & notat Abbas in cap. 2. de foro competent. & in terminis, quod hii Præceptores Sancti Iacobi non sint verè Religiosi, tenent Abb. in antiquis in cap. veniens, de verbor. significat. lib. 6. post Innocentium ibidem ab eo citatum, & imbi. etiam Ioann. Andr. colum. 1. in principio, & Anchar. colum. 1. et Dominic. etiam colum. 1. et Philipp. Franc. colum. 1. quos refert, & sequi ut nouissimè Domin. Gregor. Lup. in dicta l. 1. in verbo, Señal de orden. colum. 2. et 3. tit. 7. part. 1. & adde etiam Montalu. in l. 8. glos. 1. colum. 1. vers. & noto circa hanc legem, tit. 1. lib. 2. for. legum. Et expressim quoque ob id non ꝑ esse exemptos à seculari iurisdictione, censet Rosfred. Bonauen. in suo tractat. libellorum, prima parte iuris canonici, in rubr. quomodo concipiatur libellus super Episcoporum iuribus, colum. 1. & Paul. de Roma. in tractat. pension. quæst. 7. num. 7. & Firmianus in tractat. Episcoporum, lib. 4. par. 4. numer. 16. versic. subsequenter quaeritur, vbi & citat Ioann. Anar. in addit. ad Specul. tit. de pecu. cleric. colum. fin. super rubr. & in lignè Dominic. de Soto de iustit. & iure lib.

lib. 7. q. 5. c. 2. 673. col. 1. *vers. tertium autem,*
 quibus & accedat *Bart. sententia in l. quod*
constitutum, ff. de test. mil. & in l. 1. m. princip.
col. fin. ff. de pan. & in l. semper, ff. de iur. ma-
num. & Bald. in l. officialis, col. fin. C. de episc.
& Cler. post Specul. n. tit. de sta. monach. ver.
 36. *quero, & Bal. in c. 1. in tit. de mil. va. qui*
ar. be. depo. in v. sib. ser. & Anch. n. reg. eu. que
 col. 2. 7. q. 15. *de reg. iur. lib. 6. & Mar. Soc. in*
c. 1. col. 4. de for. comp. & adde videndum rex.
in c. tuarum. de privileg. & illic Abb. col. 1. idē
Abb. in c. cum & planiare, col. 2. eo. tit. & quæ
Host. & D. D. tradunt in c. nimis. de iur. iur. eo
Greg. Lup. in l. 13. in ver. Cosa est remada. fit.
 23. p. 2. & plenius idem *Greg. Eup. in d. l. 1. in*
verb. Señal de orden, col. 2. & 3. tit. 7. p. 1. &
 est etiam ad prædicta bonus text. in l. 1. tit. 1.
ordin. li. 3. & in l. 9. tit. 13. cod. li. 3. & in l. 19.
tit. 4. lib. 4. ordin. & in l. 3. in cod. gabellarum.

4 *S*ingitur prædictas Gundisalvus de Cor-
 do, & ceteriq; liciti Ordinis Calatrauensis ve-
 re religiosi fuerint † bona, quæ ex dispositio-
 ne dicti Gundisalvi supersunt non Cæsaris, ve
 perpetui administratoris, sed ipsi præceptoris
 quam habuit, & in qua professus est, C. de sa-
 crof. eccles. auct. in gressi, & de probat. cap. in
 presencis, cum alijs, Nec aliquo iure sancitū
 est, ordinis magistrum, siue administratorem
 bona, quæ sic supersunt, habeant: igitur hoc
 minimè dicendum est, C. de collat. l. illam, &
 ff. de acqu. hered. l. si seruum, s. prætor ait, *vers.*
 non dixit prætor, & ff. de iud. d. l. nõ dixit præ-
 5 *tor, cum mille vulgaris.* Non enim † magi-
 ster prædictus, siue administrator, ve nec epis-
 copus rerum Ecclesiæ, ordinis vè dominus sunt,
 sed procuratores, l. 2. q. 1. c. si, & de donat. c. 2.
 & notat *Specul. in tit. de procurat. d. 2. & alibi*
 sæpe traditur, Et ob id Adrianus Papa sua
 libertis hac in lite productis, huius ordinis ad-
 ministratores verat, ne bona ipsius ordinis a-
 lienent, quod eis minimè inhiberetur, si do-
 mini essent, C. manda. l. in re mandata. His &
 6 *accedat † quia dicti ordinis administratores*
tantum nudam habent administrationem,
secundum Oldrad. in cons. 128. quoniam ad
inuestigationem col. 2. cuius meminit Chassa,
in d. eius cathol. gloria mundi, 9. par. in consid.
 4. col. fin. *vers. vterius aduerte.*

7 *Confirmantur iam dicta, quia eadem ra-*
tio inest † quod prædicta bona, quæ supersunt,
sint dictæ perceptoria, sicut & ecclesiæ fructus
eiusdem Ecclesiæ, intuitu Ecclesiæ per-
cepti, qui episcopo non quidem debentur, cap.
cum in officijs. cap. tua nos. de testa. Nec de his
 8 *fructib. ipsi Episcopi disponere queunt, † sed*
in eis ecclesia succedit, text. in cap. sicubi. &
rex. in cap. nulli 12. q. 5. cap. si vt manifeste, &
cap. episcopi 12. q. 1. c. vnusquisque. de pecul.

cleri, quantumcunque prælatus sit Cardinalis
Bald. in auct. licentiam, col. 1. C. de episcop. &
cler. cum ijs, de quibus meminuit Greg. Lup.
in l. 53. in verb. Que los ganen col. 1. & 2. tit.
 6. p. 1. *text. optimus ad prædicta in c. 1. 18. q. 1*
 & tacit glos. in c. nemo de elect. l. b. 6. quæ palā
 cēset, quod ex similibus præceptoris superest,
 in ecclesiæ utilitatem expendendum, & sequi-
 tur eam *Hostien. in cap. dudum, in 2. de elect.*
 quibus accedat, quod consulit *Feder. de Senis,*
in cons. 34. cuius meminit Abb. in d. c. in præ-
sencia, nu. 67. de probat. His & aludat, quod
Abb. tradit in cap. de monachis, col. 2. de præb.
& in cap. quærelam, de elect. & in c. pastoralis
de privileg. et in cap. in Læteranensi, de præb.

9 *Præterea & considerandum est, quod com-*
 plures sunt actus capitulares dicti ordinis,
 quibus patet † de bonis, quæ supersunt præ-
 ceptorum dispositionibus adimpletis, magi-
 strum, nec administratorem dicti ordinis dis-
 posuisse, nec alijs donasse.

Verum, & expendendum etiam est, quod
 dictus Gundisalvus eius dispositione imple-
 ta, quod supererit non quidem decreuit, Cæ-
 sarem donaturum: sed sic constat ex sua dispo-
 sitione, in pauperes erogari voluisse, & sic ex-
 pressim verisimiliter si interrogatus fuisset,
 cauisset, & ob id pro disposito speciatim ha-
 bendū est, l. Titius, s. Luitius, ff. de lib. et posth.
 glos. in l. tale pactum, s. fin. ff. de pact. cum suis
 similibus vulgaris.

Rursus aliquibus dispositionibus dicti or-
 dinis à summo Pontifice confirmatis, proba-
 tur etiam sententia prædicta, quibus & con-
 10 *stat † administratorem, nec magistrum nõ-*
 quam de bonis remanentibus disposuisse, sed
 quod pro anima defuncti, & in causis pijs
 erogantur.

Quid multa, & octaua diffinitio hac in lite
 producta, id quod ediximus, cauetur, cum ea
 11 *stabilitur † sub excommunicationis pena,*
ne de militum bonis magistrorum ordinis quisquā
percipiant, idemq; disponit diffinit. 9. & 63.
 Proinde vt res hæc expeditissima sit, expressè
 in cap. generali ordinum edito anno 1504. *Re-*
 12 *gis Cathol. assensu* perpetuo ordinis admini-
 stratori, expressim constitutum est † quod
 bona remanentia post dispositionem imple-
 tam, præceptoris defuncti dentur, quin & idē
 censitum est anno 1523.

13 *Nec omnibus supra dictis refragatur diffi-*
 nitio decima † hac in lite producta, qua
 cauetur, quod bonorum præceptorum dimi-
 dia pars Magistri sit.

Tum quia hæc decima diffinitio edita fuit
 à quondam Abbate de Morimundo, qui non ha-
 buit potestatem constituendi, præcipuè ad-
 uersus ius commune, de maio. & obediens cap.

super

super his, cum similibus, de quibus meminit Ioannes de Imol. in l. ex duobus, §. etiam 14 cal. i. ff. de vulg. & pupil. in tantum ¶ quod nec legatus de latere aduersus ius, Sanctiones valet componere, de elect. cap. Ecclesia vestra gloss. in cap. fin. de here. lib. 6. & in element. saepe de verb. signif. Et iterum ex eo, quia dicta decima diffinitio rationi, equitatisque aduersatur, siquidem, & qui alius statutum conficere valet; non tamen rationi, & equitati contrarium, l. 1. ff. de decret. ab ord. facie. & l. ambitiosa. ff. eod. tit. notat Bart. in l. omnes populi col. 2. ff. de iust. & iur. & traditur in cap. fin. de consuet. cum alijs de quibus plenè diximus in repet. l. 1. Tau. num. 344. & sequent. Quim nec valet statuere contra laudabilem consuetudinem, vt in cap. 2. de verb. signif. lib. 6. & notat Lapus in allegat. 20. si vacante.

Tum etiam, quia maxime quod diximus hoc in casu subsistit, quia dicta decima diffinitio à summo Pontifice minimè est confirmata: quim (vt ex prædictis constat) eius confirmationibus obstitit. Denique, & præcipium obtinet, quia cum consensu capituli (vt explicuimus) contrarium sancitum est, & iuris est ¶ quod edita cum consensu capituli; nihil graue sine eius consensu expediri valet, de his. qua si. a pralat. sine consensu capi. per totum, & habetur in cap. causam qua de iudic. cum alijs ibidem à Dec. congestis, & alibi saepe traditur.

Verum nec dicta decima diffinitio nunquam fuit recepta: sed contrarium fieri 16 consuevit ¶ & ob id dicta decima diffinitionis non est curandum capitulo in istis §. l. 4. distinet. & ff. de legibus l. de quibus, & traditur in cap. 1. de iur. & pac. & inibi abundè reconditur, vt in cap. de quibus plenè meminimus in d. proamio leg. Tauri num. 298. & sequent.

Proinde post dictam decimam diffinitionem 17 alie multæ editæ sunt in contrarium ¶ quibus ob id standum est ff. de legibus l. sed: & posteriores, cum alijs de quibus meminimus Bartol. in l. omnes populi. penul. quest. 3. par. principalis ff. de instit. & iur. & latius moder. in l. pacta nouissima, C. de pact. & alibi saepe idem traditur. Et maxime stante, dicta decima diffinitione generali, Regis catholici assensu præcedente, ex text. in cap. cum omnes de constitu. & illic latè nouiores, & in d. l. omnes populi. & in l. 1. C. de sum 18 trini. Quæ ¶ res ad ius commune, & ad pristinum ius deuoluta est, quod ex facili fit. l. si vnus pater ne peteret ff. de pact. cap. ab exordio. 35. distinet. & quæ gloss. ordinaria

dicunt in cap. statutum de præbend. lib. 6. & text. & inibi docto. in cap. olim. de verb. signific. cum alijs. Et quod gesta in dicto capitulo 19 lo generali ¶ sint præponenda constat ex text. in l. 17. tit. 7. p. 1. & ex text. in c. in singulis. vbi Abb. de stat. monacho. & text. in clemen. 1. §. quod etiam de sentent. excomm. & illic Card. & text. in cap. S. porro. 10. dist. & quæ singulariter Archid. tradit in cap. placuit 18. distinet. & Abb. in cap. significasti col. 1. de elect.

Item dicta decima diffinitio non loquitur 20 ¶ cum administratoribus, sed cum magistris: & ob id ad administratores non est extendenda: maximè cum iudiosa, iniquaque videatur. ex l. si verò §. de viro. ff. solut. matrim. cap. ad audientiam. de decim. 21 cum similibus. præcipue in hoc casu ¶ cum omnium pro omisso haberi debeat. ff. de libe. & posthu. l. commodissime. traditur, in l. quidquid astringenda ff. de verbor. obliga. & illic Bartol. col. 2. & in l. 2. C. de noxalib. & alibi saepe. præsertim cum à iure communi deicit. ff. de legib. l. quod verò, & reg. qua a iure communi de reg. iur. lib. 6. & in l. cum quidam ff. de libe. & posthu. cum alijs.

Sane, & dicta decima diffinitio tunc loquitur, quado inuentarium validum defunctus 22 minimè fecerit, vt hic dictus Gundi saluus fecit. Et cum statutum ¶ cum aliqua loquitur qualitate, nisi illa adsit qualitas, locum non habet. C. qui accus. po. l. nō ignorat. notat Bart. in l. 1. d. ait prator. ff. ne quid in flumi. publ. cum alijs de quibus Dec. in cons. 261 superioribus num. 2. & alibi saepe.

Profecto, & ipsa decima diffinitio loquitur in bonis ex propria militum industria 23 quæsitis ¶ at non in quæsitis intuitu præceptorum, inter quæ non modicum est discrimen. cap. quia nos de testa. cap. 1. de pecul. cleri. & inibi Abb. cap. cum esses de testa. cum alijs. Et sufficeret esse dictam diffinitionem contrario vsu derogatam l. de quib. ff. de legib. cap. Ioannes de cleri. non residen. docto. in l. 2. C. qua sit long. consuet. & alibi saepe.

Denique, & si iam dicta minimè obtinerent, & obseruanda esset dicta decima diffinitio: non tamen ita explicanda esset 24 ¶ quod magister possit de ipsis bonis sibi quæsitis disponere: & ea extraneis à dicto ordine donare, prout in simili dicitur de Episcopo. cap. Episcopus, & cap. præcipimus, & cap. fin. 12. quest. 1. cap. quisquis cap. Episcopus 12. quest. 2. cap. 2. de donationibus, & qua gloss. tradit in cap. is qui de elect. lib. 6.

Præter hoc, & considerandum est, quod
 25 Princeps noster Serenissimusq; ¶ non videretur ex generali Cæsaris mandato, prædictam conficere donationem, ex text. in l. contra iuris, s. si filius ff. de pact. & inibi DD. & l. si filiusfam. in princ. ff. de donation. Nec hic Cæsarem, ut Regem consideramus, sed ut ordinis administratorem; & ita de Regia potestate minimè disputamus, l. 1. C. de crim. sacrileg. l. 11 tit. 18. p. 1. cum similibus. Nec regia est consideranda dignitas, l. si quando. & inibi Bart. C. de appell. c. de collatione. eod. tit. lib. 6.

26 Et factum est ¶ dicto Nicolao executori, bona dicti Gundisalvi possidenti, quod constat, dictum Cæsaris donatarium ius non habere, & si ipse Nicolaus nihil præstitisset, ex l. fin. C. de rei vend. & in l. loci corpus, §. competit. ff. si serui. vend. & in l. cum seruum. & inibi l. f. in verb. opponit, C. de seru. fugit. l. 28 tit. 2. par. 3.

Nec dicto Nicolao imputari valet mora, non implendi dictam Gundisalvi dispositionem: siquidem id ex aduersarij facto euenit ¶ cum executori impedito tempus minimè currat, ex text. in l. contra maiores, C. de inoffic. testamen. & in l. 1. §. fin. C. de anal. except. & in terminis ita tenet Bart. in l. genero, ff. de his, qui nota. infam. & Bald. in l. fin. §. sed & si quis. col. 4. vers. pone, quod infra annum, C. commu. de leg. & fid. commi. & idem Bald. in lid. quod pauperibus. col. 3. vers. dicit tamen dominus, C. de episcop. & Cler. ubi

ad hoc citat Feder. de Sen. in cons. de quo ibi, & idem cõsuluit Calde. in cons. 19. an fideicommissa ius. col. 2. vers. ad secundum dico, in tit. de testam. ubi etiam refert Feder. de Sen.
 28 Et ex alio idem constat ¶ quia executori non nocet anni tempus, & si lapsum esset; cum propter difficultatem operum, & rerum faciendarum, quæ anno impleri non valent, Bald. authore in l. nulli, col. 2. vers. deinde nota, C. de episc. & Cler. ad id Specul. citantem, idem & tenet idem Bald. in d. lid. quod pauperibus, col. 3. vers. dicit tamen dominus, C. eod. tit. & in l. pen. col. pen. C. de donationib. & in authent. hoc amplius, C. de fid. comm. ad quod est bonus text. in l. fideicommissum. ubi Bald. in final. verb. ff. de leg. 1. quod in loco traditur, quod si executor testamentarius pecunias reperire nequit ad testantis mandata adimplenda, quod etiam anno decurso non priuatur ab exequendi potestate, & his addamus, quæ Bald. consuluit in cons. 297. testator, col. 1. 2. lib. 2. & in cons. 171. pramittenda, nu. 1. lib. 3. & quæ ipse dicit in l. cõ quidam, col. 2. ff. de leg. 2. & Anchar. in cons. 294. 12 col. si. Imò nec annus executoris ¶ nisi à die monitionis currit, ut traditur in c. tua, & in c. nos quidem, de testam. & ita tenent communiter DD. ut testatur Bald. in d. l. id quod pauperibus, col. 3. vers. venio ad tertium C. de episc. & cler. cum alijs à nobis citatis in l. 3. Tauri, num. 953, & seqq.

Doct. Burg. Marcus Salon de Pace
 Legum Doctor.

A D D I T I O.

Num. 1. De institutione istius Ordinis Militum Calatrauæ agit Reg. Tap in autb. ingressi, ver. bona, c. 49. Mastrill. decis. 290. nu. 40. & an inter sæculares cõnumerandi, tradit ibidem Mastrill. nu. 66. Reg. Valenz. cons. 95. nu. 53. & vide Doctissimum Dominum meum D. Franciscum Picarro de Orellana in prælat. apologetico mirabiliter patrato in defensione Ordinis Diui Iacobi per totius præcipue in num. 88.

Num. 2. de origine istius ordinis militum pariter agit idem Reg. Tap. eod. loc. c. 36. & an laici reputentur ultra Mastrill. ubi supra, Carol. de Grass. in tract. de effect. cleric. effect. 1. nu. 111. ubi licet dicat inter Ecclesiasticas personas cõnumerari in 4. effect. nu. 92. potius laici

cos esse, quam Religiosos censuit, sequitur Guttier. præct. quæst. lib. 29. nu. 2. alios citat Cened. collect. 29. ad decret. nu. 4. sed vide Barbos. de offic. & potest. Episcop. alleg. 22. num. 45.

Num. 3. sunt. n. isti milites subditi magno Magistro, docet ibidem Mastrill. nu. 56. hoc est Regi Hispaniæ, à quo iudicatur non uti Rege, sed tanquam administratore, & magno Magistro, ita refert ibid. Mastrill. nu. 63. 67. 76. 77. & 93. & coram quibus conueniantur, tam civiliter, quam criminaliter, statibus hodie litteris Regijs, & Bullis Papalibus, refert ibid. num. 67. & 165.

Num. 4. verum quod isti milites S. Iacobi, Calatrauæ, & Alcantaræ possint disponere de fructibus suarum commen-

V a datu

- daturarum, *Ceuall. pract. quest. q. 388. nu. 64.* similiter, & de bonis aliunde prouenientibus, vt decisum testatur *Seraph. decis. 587.* vbi pariter mentionē facit de stabilimento ordinis circa bona quæ sra occasione militiæ, vt sint religionis hoc est ex redditibus ordinis, cæterum non est eis per habitum, dum matrimonia contrahunt de rebus suis disponere, *Gratian. cap. 363. num. 26.* conferunt notata per *Ambros. decis. Petr. 42. p. 2.*
- Num. 5. videtur facere *decis. Putei 218. p. 3.* & quod Rex, seu magnus Magister talium ordinum militiarum sit administrator bonorum religionis, tradit ibi *Mastrill. sub num. 63.*
- Num. 6. administratio regularitèr non importat dominium, sed recipit interpretationem secundum subiectam materiam, sic decisum testatur *Seraph. dec. 196. num. 1.*
- Num. 7. idem. n. iudicatur de fructibus Ecclesiæ, quod de bonis ipsius, *Macerat. lib. 5. var. resolut. in 48. resol. nu. 10.*
- Num. 8. vide *Anchar. q. 10. num. 14. par. 2.* & quod Clerici hodie liberè possint testari, & disponere de acquisitis intuitu Ecclesiæ actenta general consuetudine, testatur *Valasc. consult. 165. nu. 10 & seq. & conf. 108. num. 12.*
- Num. 12. & de stabilimento Religionis Hyerosolimitanæ circa dispositionem bonorum acquisitionum loquitur ~~Dominus~~ in notissimis *decis. 436. nu. 3. lib. 3.*
- Num. 14. *Rota in nouiss. decis. 103. nu. 28. p. 2. & decis. 780. num. 12. p. 1.* & sic decisum testatur *Seraph. dec. 536. nu. 4. & dec. 1306. n. 5. Reg. Valenz. conf. 8. n. 10.*
- Num. 15. ad hoc vide *Cened. collect. 120. super decretal.*
- Num. 17. vide *Affl. in pralud. constit. q. 12. num. 24.*
- Num. 18. *Tiraquel. de retract. conuent. ad finem tituli num. 29.*
- Num. 19. quemadmodum lex vniuersalis superioris est potentior statuto particularium personarum, & locorum, & dicitur esse ius municipale, *Borgn. decis. 30. num. 10. p. 1.*
- Num. 21. latè *Barbos. in opusc. principia iuris lit. C. nu. 2.* vbi plura allegat ad hoc.
- Num. 22. ita etiam statutum, & lex ponēs vnā qualitatem illa debet ad vnguē probari, etiam quod præsumatur à lege, vt habeat locum statutum, & legis dispositio, *Borgog. decis. 27. nu. 21. p. 1. Thob. Non. conf. 70. nu. 4. Rolan. conf. 57. nu. 46. vol. 1.*
- Num. 23. vide *Rotam in nouiss. dict. decis. 336. n. 3. & 4. lib. 3. & Ferar. d. dec. 587.*
- Num. 24. an valeat donatio facta de bonis mensæ, & præiudicet successor, *Abb. in c. sicut nostris nu. 4. de iureiur.*
- Num. 26. regularitèr ius tertij opponi nō potest, latè probat *Macerat. lib. 1. var. resol. 88. nu. 14. & lib. 2. resol. 57. nu. 73.* Nisi sit ipso iure exclusiuum iuris agētis, *idem eod. lib. 2. resol. 1. nu. 20.*
- Num. 27. Impeditus iusto impedimento excusatur, *Magon. decis. Florent. 128. num. 9.* per exempla ostendit *Marc. Ant. Bard. in tract. de temp. util. & contin. cap. 9.* & quando procedat *Phanuc. de inuent. p. 2. nu. 23.*
- Num. 28. vide *Lo. Jacob. à Canibus in tract. de execut. ult. volunt. S. consentaneum nu. 29. cum seq.* vbi ponit casus, ex quibus excusandus veniret executor, si intra annum non adimpleuerit voluntatem defuncti.
- Num. 29. adde *Didac. Spino in testament. glos. 28. n. 10. Grass. de success. tom. 2. art. execut. ult. volunt. q. 5. num. 3.*

S V M M A R I V M :

- 1 Successor in maioratu potest assistere liti cepta cum possessore maioratus eius predecessore.
- 2 Intellectus Lsi perlusorio, ff. de appellat.
- 3 Successor in maioratu, seu legatarius potest appellare à sententia lata cum eius predecessore, & num. 4.
- 5 Filius successor in maioratu in vita patris

- in rebus maioratus habet ius considera-
bile.*
- 6 Minor potest petere restitutionem aduersus probationem omisam.
 - 7 Regula adherendum est.
 - 8 Regulam habens pro se dicitur habere ius certum.
 - 9 Sententia lata contra prædecessorem posses-
sorem maioratus, & si sequenti noceat: non
tamen eo modo, quo prædecessori nocet.
 - 10 Tertius liti se opponens iudicem ex sua per-
sona recusare potest.
 - 11 Tertius se liti opponens, potest opponere ex-
ceptionem peremptoriam competentem ex
sua persona, & si principali non competat.
 - 12 Tertius se liti opponens etiam testibus pu-
blicatis, potest testes producere super eisdem
articulis.
 - 13 Minor se liti opponens potest petere restitu-
tionem, comparens post conclusionem in
causa ad producendum testes super eisdem
articulis, & per totum consilium.
 - 14 Intellectus doctrina Innoc. in c. cum super,
de re iud.

ARGUMENTVM.

An successor in maioratu liti ceptæ cū
possessore assistere possit, pariter appella-
re à sententia contra illum latam, ac resti-
tutionem in integrum expetere, quemad-
modum intentio veniente ad causam,
dispositum est, in breui compendio omnia
exarantur.

CONSILIVM XVIII.

DEl optimi maximi fauorē ex corde
expostulato. Dicimus quidem D. Al-
phonsum Oforio de Cazeris (cjuem
Segouiensem vxorij mei) minorem
potuisse liti ab eius patre inceptæ assistere,
ut potē qui ad maioratum post eius pa-
trem D. Didacum Oforio de Cazeris sub-
stitutum: & quod licet eius pater præcedat,
& cum eo prior sententia lata fuerit, ab ea
potuit supplicare, & petere restitutionem in
integrum ad probationem faciendam super
eisdem articulis, & directò cōtrariis: & hoc
ex eo, quod sibi dicta sententia est nocua,
ex *tex. in l. a sententia, ff. de appellat. & est tex.
optimus in l. si perlusorio, ff. eod. tit.* qui *text.
intelligēdus* quidem est, † & si legatarius,
substitutusvè, cui sententia præiudicat,
prædecessoris non alleget collusionem,
sed tanquam dicat sibi interessē, *Bartol.*

*auth. in d. l. si perlusorio, in princ. & inibi etiā
Imol. prædicta etiam instruuntur, ex tex. in l.
si suspecta, s. fin. ff. de inoffic. testam. & text. in
auth. nunc hæres. C. de litigio, cum alijs notissi-
mis & 3. part. tit. 27. l. 7. quibus & laucitur †
legatarium substitutumvè appellare posse. †
sententia aduersus hæredem, vel substitutum
lata, cuius legis regie hæc verba attendenda
sunt, ibi. Mayormente se ouiere sospecha dellos.
Siquidem verbum. Maxime. Idem in casu con-
trario importat, cū suspicio minimè fuerit
allegata vt tenet *gl. in l. illud ff. ad l. Aquil. &
prædicta notabiliter in proposito tradit An-
de Ifern. in c. 1. s. si vassallus col. 2. & 3. in tit.
si de feud. fuer. contru. int. dom. & agna. in vsu
sue feudorum cum alijs, quæ cō gessimus in
hoc primo vol. in cons. 14. in præsentī causa n.
69. & sequentib.**

Quim, & fortius *Alex. in l. filiusfam. s. diu.
col. 1. ff. de leg. 1. tenet, quod, & si sententia
lata sit contra præcedentem in gradu in re-
bus maioratus † quod sequēs successor sup-
plicare valet: igitur, & consequens est, idem
esse in hac causa, in qua sententia non est trā-
slata in rem iudicatam, & Alex. cōmunitèr
mode sequuntur in d. s. diui. & Fel. in c. quam-
uis col. pe. de re iud. et Curt. antiq. in tract. feu.
7. p. q. 9. & quæ fusè idem Alex. tradit in cons.
129. quoniam n. 37. & 38. l. 6. & Greg. Lup. in
l. 20. tit. 22. p. 3. in verb. Pero cosas col. 2. vers.
non tamen, & docto. in l. sape. ff. de re iud. & a-
libi sape traditur. Tertius. n. pro suo interesse
potest se opponere, vt in d. l. a sententia ff. de
appel. & abundè recentiores in c. cū super. de
re iud. & alibi sape. Filius. n. in vita partis † in
rebus maioratus habet ius considerabile,
vt habetur in l. 40. & 45. constit. Taur. (quæ
habentur lib. 5. noua recopil. tit. 7. l. 5. & 8. &
expressim hoc notat Ioann. And. in add. ad
Spec. in tit. de feud. col. 5. vers. facit ad proposi-
tum, & docto. in docto. in l. quotiens ab omnib.
vbi probatur C. de fid. comm. in bique abun-
dè recentiores, & Abb. in c. licet de voto col.
pen. vers. & nota benè prædicta, & Bald. in l. a
quonia in prioribus C. de iur. delib. col. 5. vers.
Iosic licet possessio. Gldrad. in cons. 224. ipsa
sunt allegationes col. 8. vers. prætere a tangebatur
& nouiores in l. in suis ff. de lib. & posthum.
& in l. Gallas s. & quid tantum. ff. eod. titul.
& notabiliter idem tradit Iason. in l. quotiens
num. 32. C. de rei vendicat ad quod inibi
multum commendat prædictam Bald. doctri-
nam in d. l. cū antiquioribus, & hæc videtur
communis opinio, vt constat ex pluribus quæ
congerit And. Tiraquell. in suo tract. de pri-
mogenit. q. 40. num. 96. per totum, & in eius
tractate de mort falsit le vis. in 4. declaratione
præfationis num. 1. cum sequentibus.*

Proin-

Proinde & dictus D. Alfonso Olorio in vita sui patris dictæ liti assistere valuit, vt probatur in l. i. C. de sentent. que si cer. quanti, profer. & quæ Bart. notat in l. si finia S. eleganter. ff. de dam. infect.

Prænotato igitur, quod dictus D. Alfonso Olorio prædictæ liti se opponere valuit, dicimus constanter, quod ei prædicta competet restitutio, quod conuincat ex sequentibus.

6 Primo, quia vt notissimis habetur iuribus ¶ minor potest restitutionem expostulare aduersus probationem omissam: & vt eam super eisdem, & contrarijs articulis faciat, & legibus regijs idem est sancitum, 7 Et cum hæc sit regula generalis ¶ illi adhaerendum in hac specie est: siquidem contrarium non adinuenimus expressim cautum, iuxta tradita in l. omnis definitio ff. de reg. iur. vbi latè Dec. col. 1. & 2. Et qui regulam 8 habet pro se ¶ dicitur habere ius certum, ait Bart. in l. quotiens ff. si quis cautio, & in l. 2. in princip. col. 1. ff. si quis in ius voca. non ierit cum alijs de quibus meminit Hierony. Grat. in cons. 5. & si hoc u. 66. lib. 2. & Aym. Crauet. cons. 168. de duobus num. 8. & dicit Bart. in d. l. 2. in princip. col. 1. quod qui vult dicere à tali regula fieri exceptionem, debet probare talem exceptionem pro quo facit text. in l. suis quodque vers. puto ff. de hæred. instit. & in cap. venerabilibus in ver. potest quoque de sentent. excomm. lib. 6. regulæ enim standum est, quando casus alteri non excipitur secundum Specul. in tit. de offi. omni. iudi. d. 8. vers. 5. & regulæ iuris tenaciter sunt obseruandæ: nisi in contrarium appareat specialis dispositio, vt ait Bartol. in l. si tutor. C. de seru. pigno. da. manu. cum alijs de quibus Aym. Craue. in d. cons. 168. num. 8.

9 Secundo, quia etiam sententia contra prædecessorem lata sequenti noccat ¶ non tamen eo modo quo prædecessori: & ob id quod prædecessor in lite non potest facere sequens in gradu facere poterit, Franc. de Rip. auctore in dist. l. filius famil. S. diui. num. 62. Quo fit, vt inibi Rip. diiudicat, quod etsi prædecessor appellare non valet, sequens tamen in gradu admittendus est. Quamobrem, etsi probationes hæc in lite à patre dicti D. Alfonso Olorio factæ, dicto D. Alfonso eius filio noceant, non tamen, eo modo, quo eius patri, & ob id dictus D. Alfonso dictam restitutionem petere potest, & prædicta sententia Rip. confirmari potest: explumbus, quæ in simili adducit Ioann. Ferrar. in sua tracta. de appellatio. lib. 2. cap. 1. num. 119. cum plurib. sequentib. qui reperitur in 8. volum. tract. diuers. docto. fol.

184. col. 3. & 4. & ex traditis per Carolum Ruyn. in cons. 40. visis num. 8. lib. 5. & Petr. Keuf. in 1. part. consil. Gallica. tit. de iuris oblig. art. 1. gloss. 10. num. 1. Et si in contrarium posset adduci tradita per Didac. Cast. in l. 64. Tauri in verb. Appellation. col. 2. ver sic. sed contra cum sequent.

Ratione, & tertio hæc veritas constat, quia si ipse D. Alfonso litem à principio mouerat, in cæque probationes fecerat, compertissimum est, quod dictam restitutionem in secunda instantia petere posset, ad dictam probationem faciendam, vt est notissimum in iure.

10 Quarto idem elucet ¶ quia tertius liti se opponens, iudicem ex sua persona reculare potest, text. est iuncta gloss. 1. in c. cum super de offic. delegat. & ibidem ita tenent docto. maxime Anton. de Butri. num. 2. & 1. & docto. etiam in d. cap. cum super de re iud. & Philipp. Franc. in cap. cum speciali nu. 40. de appell. Igitur conueniens est, quod petere valet ex sua propria persona dictam restitutionem, cui rei alludit Bal. sententia in authenti. nunc si hæres col. 1. C. de litig. o.

11 quo censet loco ¶ tertium exceptionem peremptoriam ex sua persona competentem opponere posse: & si principali non competat idem, & palam ait Innoc. saltem in exceptione dilatoria loquens in cap. Sæta crucis de rescript. quod etiam Ang. tenet in l. quidam col. fin. vers. ultimo adde ff. de re iud. cum alijs de quibus Ioann. Ferrar. in d. tract. de appellat. lib. v. capit. 1. num. 119 cum sequentibus, & notant docto. maxime Dec. in d. cap. cum super de offic. delegat.

Quinto hæc suadet sententia, ex Bart. doctrina in d. l. si per lusorio. ff. de appellat. & 12 ibi etiam Imol. quo dicitur loco ¶ quod tertius liti se opponens, etiam testium positio nibus publicatis, potest testes producere super eisdem articulis: cum iste tertius litem antequam prosequeretur ignorauerit, Quæ ignorantia in dicto D. Alfonso præsumitur ff. de probat. l. verius cum suis vulgaris, & idem quod Bart. & Imol. tenet Felin. in cap. veniens col. 6. de testib. & in cap. fraternitatis col. 7. eodem tit. post Bald. in d. cap. cum super col. pen. de re iudica. & Abb. in d. cap. veniens col. 3. ad quod & videtur optima gloss. in d. l. si suspecta ff. de inoffic. testa.

13 Sexto, & in nostris proprijs terminis hanc sententiam e. præse tenet Mat. ha. de Afflict. in decis. 15. vtrum si actor. col. 2. siquidem inibi dicat ¶ quod tertium post conclusionem in causa comparens, restitutionem in integrum petere valet ad producendum testes super eisdem articulis.

Ex quibus *Innoc.* sententia, quæ in con-
trarium adduci ex ultimo in *d. cap. cum super*
14 de re iud. aduersario minime ꝑ suffragatur.

Siquidem *Innoc.* nõ loquatur data igno-
rantia tertij.

Secundò, quia non nocent ei acta eo mo-
do, quo prædecessori nocet, secundum *Rip.*
in *d. s. diui.* num. 62.

Tertiò, *Innoc.* sententia deficit in dicto

D. Alphonso, qui supplicans huic liti se
opposuit, vt tenet *Paul. Castren.* in *l. ab exe-*
cutore, s. 1. ff. de appellat. col. 2. ad fin. & ibi
etiam *Imol.*

Quartò, alia solutio dictis *Innoc.* constat
ex *Angel.* in *d. l. à sentent.* ff. de appellat.

Et his hoc finimus consilium.

Marcus Salon de Pace Burg.
Legum Doctör.

A D D I T I O

Num. 1. Non est prohibitum succes-
sori in maioratu in iudicio compa-
rere viuo possessore pro eo, quod sua
interest, *Ant. Padill.* in *l. vnum ex fami-*
lia, s. 6 de falcidia, num. 15. ff. de leg. 2. &
consequentè assistere, cum quilibet
habenti interesse in lite assistere non
prohibetur, *Aloys. de Leo* in *auib.* Nunc si
heres num. 5. C. de litigios. *Giurb. decis.* 1.
num. 2. *Hieron. de Leo decis.* Valens. 1. 16.
num. 12. *Cancer. var. resol. som.* 1. cap. 13.
num. 65. & 67.

Num. 2. Ad hoc vide *decis.* S. C. pro lega-
tario assistere volenti adductam per *Io.*
Baptistam Thor. in suo *compend. decis.*
Regni, ver. legatarius p. 1.

Num. 3. vide *Molin. de bisp. primog. lib.* 4.
c. 8. num. 10. vbi plura.

Num. 4. *Molina vbi supra.*

Num. 5. ad hoc vide latius *Molin. eodem*
tract. lib. 2. cap. 6. per totum.

Num. 6. *Franc. decis.* 448 num. 3.

Num. 7. latè *Barbos.* in suo *opusc. Principia*
Iuris lit. R. nu. 10.

Num. 8. & regulam habens pro se iustam
causam litigandi habet, *Borgn. decis.* 19.
nu. 12. p. 2. & dicitur habere intentionē
fundatam, *idem in decis.* 2. nu. 21. & *dec.*
3. nu. 17. p. 1.

Num. 9. *Molin. d. tract. eo. lib.* 4. cap. 8. num.
3. & 8.

Num. 10. *Anna singul.* 500. & *allegat.* 762
num. 2. *Muscat. in praxi S. C. lib.* 1. par. 2.
glos. competentes n. 66. *Imbrian. in tract.*
de primo, & secundo beneficio confid. 6.
num. 44.

Num. 11. videas *Merlinum decis.* *Lucens.*
25. num. 4.

Num. 12. de hoc extat *decis.* *Aff.* 235. quæ
nonnulli sequuti sunt relati à *Thoro* in
compen. decis. ver. tertius comparens to. 1.
Alex. Treusacinq. var. resol. lib. 2. tit. de
ind. resol. 7. n. 8. *Gizzar. dec.* 41. n. 12. 16

Num. 13. an sint danda beneficia tertio
comparenti in causa vti priuilegiato,
vide *Muscat. in praxi alleg. d. lib.* 1. p. 6.
glos. integrum, num. 6.

Et an tertius in integrum restituatur
pro suo interesse quadriennij lapsu non
obstante, *Giurba decis.* 90. nu. 3. & *Im-*
brian. loco citato, plura ad hoc recolle-
xit, Ad explicationem tamen materia
tertij venientis ad causam adeundi sūt
Reg. Rouit. decis. per tot. vbi latissimè, &
Dom. D. Franciscus Merlinus olim Col-
lega noster, nunc meritisissimus Consiliarius
controuers. forens. 30. vbi appositissimè,
iuxta morem.

S V M M A R I V M

1 **T**ransactio iure diruitur, cum lasus quis
fuerit enormissimè, non tantum vltra
dimidiam, sed in toto, & in his super qui-
bus conuentio non erat.

2 Dolus ex proposito, & dolus re ipsa adequa-
tur.

3 *L. 2. C. de rescin. vend.* habet etiam locum in

transactione, secundum magis communem
opinionem, & equiorem, & nu. 12. ferè per
totum consilium.

4 Transactio non est, ex qua nihil in ea datur,
aut retinetur.

5 Transactio non dicitur, et si in scriptura fiat
mentio transactionis.

¶ Con-

- 6 *Contractus, et si aliquo modo nominetur, non attenditur hæc nominatio: sed contractus effectus, consideratur.*
- 7 *Donatio non erit, etsi in contractu nominetur donatio, si consideratis verbis non est donatio: sed contractus alterius nature.*
- 8 *Donatio proprie non dicitur, in qua pretium, vel modus interuenit.*
- 9 *Contractus cum principe factus, est bonæ fidei.*
- 10 *L. 2. C. de rescind. vend. procedit in omnibus contractibus bonæ fidei.*
- 11 *L. 2. C. de rescin. vendit. procedit etiam in contractu facto cum Principe.*
- 13 *Intellectus l. Lulius, §. fin. ff. ad Trebell.*
- 14 *Argumentum à contrario sensu non habet locum contra legem.*
- 15 *Lesio enormis quare non consideretur in transactione.*
- 16 *Errans in sensu non censetur.*
- 17 *Lesio enormis quare non consideretur.*
- 18 *Intellectus l. 34. tit. 14. part. 5.*
- 19 *Exemplum regulam non arctat.*
- 20 *Locupletari quis non debet, cum alterius iactura.*
- 21 *L. 2. C. de rescin. vend. quando non procedat in transactione, & num. 22.*
- 23 *Iudicis decretum non facit cessare lesionem enormissimam.*
- 24 *Sententia lata de consensu partium impugnari potest, quandoquunque, erroris pretextu.*
- 25 *Exceptio rei iudicata, quæ non obstat in dubio debet pronuntari.*
- 26 *Lesio in transactione an consideretur habita respectu ad dubium litis euentum, & num. sequentib.*
- 27 *Lesio enormissima an probetur in transactione ex serie processu antiqui, & nu. 29. & 30. & sequent.* *Et an super dicta lesione testes de non officio exceptionis, & nu. 34. & 35.*
- 28 *Probationum genus non est restringendum.*
- 31 *Probationes omnes sunt arbitraria.*
- 35 *Equabilia sunt, quod quis sit condemnatus, vel absolutus, vel quod ex processu appareat an sit condemnandus, seu absolvendus.*
- 36 *Iudicis supremi hodiè debent iudicare sola facti veritate inspecta.*
- 37 *Iudex coram suis oculis debet habere equitatem.*

ARGUMENTVM.

Discutitur si remedium l. 2. C. de rescind. vendit. locum habeat etiam in transactione iurgente lesione, nedum enormissima, sed in toto, idque ex pluribus rationibus comprobatur locum habere.

CONSILIVM XIX.

Vfragio Dei Optimi Maximi, eiusque Genitricis petito. In hæc causa Gasparis Ramirez de Bargas, cum procuratore filii dico illum minime teneri ad obseruantiam conventionis scripturæ factæ cum procuratore dicti filii: eo quod enormissimè læsus est in eius confectioe.

Et illud in facto proloqui necessum est, quod antequam esset confecta scriptura dictæ conventionis, lis erat super contentis in dicta conventione, & processus conclusus in quo erant multæ probationes, tam scripturis, quam in testibus in fauorem dicti Gasparis Ramirez, Verum & ex illis, contentisque in hoc processu, constat de læsione enormissima, quæ in dicta conventione interuenit.

Et hæc patent ex eo, quod & si transactio esset, quod in dicta conventionem cauetur, tamen in ea læsus enormissimè fuerit, non tantum ultra dimidiam, sed in toto: & non tantum in toto, super quo controuersia erat, sed & in his, super quibus contentio non erat, ipsa transactio iure dirigitur, & est, ac si confecta non fuisset, ex *tex. notab. in l. si quis, cum aliter, & inibi Doct. ff. de verb. oblig. & in l. eleganter, ff. de condi. indebi. ubi glos. & Doct. cum alijs, de quibus meminit Hieronymus Gratian, in cons. 88. & si decreueram, num. 8. lib. 1. ubi etiam ad hoc citat Bart. in l. sub pre-textu, C. de transact. & ait eius opinionem esse communiter receptam, secundum Curt. Jun. in ead. l. sub pre-textu.*

Secundo, quia ex quo læsio est ita ingens, dolo facta censetur, & rescindenda est (ex no-tione in iuris) si iure fuerat valida tamen si quidem dolus ex proposito, & re ipsa ad-equatur, C. de dol. l. si superstit. & l. 2. ff. de excep. dol. & l. omnes, §. Lulius, ff. de his, qui in fraud. cred. & est DD. magis commune placitum in d. l. si quis cum aliter, & in c. cum contingat, de iur. iur. cum alijs, quorum Decretum meminit in cons. 80. visa renunciatione, colu. 4. vers. sed tamen supra dictis, cum seqq. & in cons. 379. requisitus, col. fin. num. 15. & late Io. de Neuz. in cons. 22. quam bonus, num. 28. & sequen. & melius Aym. Crauet. in cons. 142. Claudius num. 21. cum seqq. & in cons. 192. casus ita, num. 3. cum seqq. & passim repeties.

Nec his dicere oberis tamen quod l. 2. C. de rescind. vendit. in transactione minime obtinet.

Primo, quia tamen non est transactio prædi-

dicta conuentio, ex quo nihil in ea datur, ut retinetur, C. de transact. l. transactio. & C. de repud. hered. l. suus hores, in fine, cum alijs. Item, quia transactio est de re dubia, & licet incerta, ff. de transact. l. i. cum alijs. Sed attempto processu ante eius instructionem, nullum dubium erat in iure dicti Gasparis: sed eius iustitia euidentissima erat. Et cum non sit transactio, nec esse possit ¶ parum refert, quod in dicta conuentionis scriptura transactio nominetur, ut constat, l. non codicillum C. de testa. & inibi Iason, col. fin. post Bart. in l. coram ferro §. qui maximos q. 2. ff. de publica. ad iudicandum enim qualitatem

6 contractus ¶ vel dispositionis, & cuius naturæ sit, non attenduntur verba: sed rei effectus consideratur: text. est notabil. in l. insulam ff. de prescript. verb. & per illum text. dicit singulariter Bald. in l. 2. C. comod. quod contractus non iudicatur ex nominatione, sed ex eius effectu: vnde dicit ibi quod licet nominetur contractus certo nomine, non est attendenda hæc nominatio: sed considerato effectu, & verbis scripturæ non id quod nominatur attendi debet, idem, & tenet ipsemet Bald. in rub. C. de iur. emph. in fin. cum alijs de quibus meminit Dec. in cons. 682. in causa domina, col. 2. vbi in proposito dicit ¶ quod non ideo erit donatio, quia in scriptura donatione nominatur, si non est (consideratis verbis) donatio: sed contractus alterius naturæ. Et pro his facit notabilis decisio eiusdem Bald. (quem communiter Doctor sequuntur) in l. qui se patris co. 8. vers. hoc scias, C. vnd. lib. vbi ait, quod si Rex in suo privilegio dicit, dono alicui talem rem, quod non erit donatio, si pro illo privilegio Rex a donatario aliquod pretium recipiat, cuius Bald. doctrina confirmatur ultra eum ¶ quia donatio proprie non dicitur, in qua pretium, vel modus interuenit, ut ait Bart. in l. si tibi pecuniam. ff. si cert. peta. cum alijs de quibus meminit Alex. in l. iuris gent. in princ. ff. de pact. sunt, & alix concordantur quas congerit idem Alex. in cons. 40. in 3. dub. col. pen. lib. 4. & Dec. in cons. 164. nõ fuisset col. 3. vers. non obstat quod in contractu, idem Dec. in regul. imaginaria vendit. ff. de regul. iur. & facit, quia consideratur quod principaliter agitur, ut in rub. & nigro; plus vale. quod agi. quàm quod simul concipi. & in e. ad questiones de rer. permut. tenet Bart. in l. aristo. ff. de donatio. & in l. si in venditione ff. de contrahend. empt. Si igitur transactio non ex eo quod sit transactio dicta l. 2. C. de rescind. vendit. in hoc negotio locum non habet; & ita Corn. in nostris terminis considerat, in cons. 163. visis copia col. 5. vers.

nec obstat cum sequ. lib. 3. Et eò præcipuum hæc obtinebunt, siquidem prædictus contractus cum Principe confectus fuit, & cum dicto eius procuratore suo non uine ¶ semper enim contractus cum Principe editus bonæ fidei est authore Bald. in cap. 1. §. si qua verò per illum text. in tit. de pac. consta. quem refert, & sequitur Iacobi. de sancto Georg. in l. ciuitas n. 6. col. fin. ff. si cert. peta. & ibi etiã Iaso. col. 4. idem Iason, in §. omnium institutu. de act. col. 2. & in l. & si post col. fin. ff. si quis cau. & in l. fundus in princip. col. 1. ff. eod. titul. & recentiores in cap. 1. de natu. feud. cum alijs de quibus meminit Ferdin. Mench. in 1. p. tract. successionum. lib. 3. §. 26. nu. 27. vbi ait, quod omnes contractus facti à Principe censentur bonæ fidei, & adde Ant. de Padilla in d. l. 2. C. de rescind. vend. n. 7. vbi ait, esse ipso iure nullos. Et idem tenent plures DD. quos sequitur Aluar. Valasc. de iur. emph. 1. p. q. 5. n. 10. dicens Bald. sententiam communem esse. Et in bonæ fidei ¶ contractibus semper prædicta l. 2. C. de rescind. vend. subsistit, ut gloss. inibi, & Doct. tenuerunt, & in e. cum causa de empt. & vend. & in d. l. si quis cum aliter, & Bart. in litem si in pratio. §. ff. locat. in quo text. hoc etiam bene probatur. text. ad idem in l. in contractibus C. quib. ex cau. maior. cum alijs, quæ tradit Pantal. de Crem. in repet. d. l. 2. col. 5. vers. secundò extendo. & in proprijs terminis ¶ quod dicta l. 2. C. de rescind. vend. procedat etiam in contractu factio cum Principe, tenet gloss. in l. 1. C. si aduer. fiscum, quam ibi sequuntur Bart. Bald. Salic. & Ang. & est ad idem gloss. in l. 1. ff. de iur. fisci, & inibi Bart. cum alijs quorũ nouissimè meminit Licentiatus Gabriel & Quemada (Iudex fisci Toletan. inquisitionis) in suo breui compendio questionum fiscalium in q. 14. per totam, vbi ait, hanc esse veritatem, & inibi reprobatur Io. de Pl. te. qui contrariũ tenuit in l. 3. col. 2. C. de iur. fisci. li. 10.

Proinde, & si dicta scriptura esset transactio ¶ in ea etiam obtinet dicta l. 2. C. de rescind. vend. ut traditur in d. l. Lutus, & inibi gloss. in §. fin. ff. ad Trebell. & illic Ray. But. & Imol. Paul. Castrenf. & idem tenet Bart. in d. l. 2. col. 2. & ibi etiam Paul. Castrenf. & idem tenet ipse Imo. in d. l. si quis cum aliter, & inibi etiam Paul. Castrenf. & palam Bart. in l. societatem §. arbitratorum col. pen. ff. pro sot. & tenent communiter DD. in d. cap. cum causa de emption. & vendit. & inibi hoc etiam tenet insignè Anton. Burgen. num. 32. & idem Imol. in cap. quintavialis de iur. iur. Calde. in cons. 3. in tit. de transact. & palam Anan. in cons. 33. circa primum col. 2. vers. circa secundum, & Sal. in cons. suo exordien. Ma

ibasiis, col. si. in fin. & Franc. de Ramp. in suo cons. incip. ego Francisc. quos refert, & sequitur Corn. eis accedens in cons. 166. circa primum, col. 3. lib. 2. & melius Idem Corn. qui dicit omnes DD. ita tenere in cons. 189. viso dicto puncto, col. fin. vers. vltimò iubatur, lib. 3. & inibi concordat contrariam opinionem tenentes, & Fabian. in tract. de empt. & vendit. 8. q. princip. col. 4. constitutus in 5. vol. tract. diuer. Doct. vbi & ait, hoc esse DD. commune votum, eandem opinionem tenet Dec in cons. 60 viso thamate, col. 3. vers. modo sic, vbi dicit, hanc esse magis communem opinionem, à qua dicit non esse recedendum in consulendo, & iudicando, cui & consentit Panthal. de Crem. in repet. d. l. 2. C. de rescin. vendit. col. 9. vers. decimò ampliatur, & Zas. in cons. 18. num. 16. & sequent. & data enormissima læsione, hanc dicit esse magis communem opinionem Aym. Crauet. in cons. 151. neminem, num. 26. & hæc dicit esse magis communem opinionem, & receptiorem, stante enormissima læsione, Hieron. Grat. in d. cons. 88. num. 1. 3. 4. & 5. & Ioan. Anton. Rube. in cons. 152. viderit primò, nn. 4. vbi etiam ait hanc esse magis equam opinionem, hanc etiam opinionem ex pluribus sustentat, & defendit Petr. Rebuff. in 2. tomo constitut. Gallicarum, in tract. de rescissionib. contractuum, artic. unico, glos. 15. num. 18. & 19. vbi hanc opinionem dicit esse æquissimam, & tenendam in iudicando, & consulendo, & inibi testatur hanc esse communem opinionem, eandem sententiam tenet Mattienzo in suo dialogo relatoris 3. part. §. 20. num. 10. & egregiè Pinell. in relect. d. l. 2. C. de rescin. vendit. 1. par. cap. 4. num. 15. & Rod. r. Suar. in alleg. 2. ex inscriptis num. 4. & 5. & hanc opinionem tutatur inuicabilius text. in d. l. si superstitis. in verb. Sane si lesa est immodicè liberatione solemniter per nouationem, ac acceptilationem tributa non de dolo propter paternam verecundiam sed in factum actio tribuenda est. Quam opinionem & patrocinatur text. in l. sub pretexto, in 2. C. de transact. ibi. Error autem circa proprietatem rei apud aliud, extra personas transigentium tempore transactionis constituta, nihil potest nocere. Suadet, & hæc vera opinio (vt Anton. Burgen. rece. set in d. cap. cum causa, num. 32.) ex text. in l. in summa, ff. de condi. inarb. cuius text. verba Anton. Burgen. vbi supra expendit, ibi, Sin autem euidentis calumnia, iuncta d. l. si quis, cum aliter. Quæ probat, re ipsa dolum inesse, cum quis ultra dimidiã decipitur, qui dolus percipitur, euidentisque est, cum ex legis præsumptione constet, ex text. in l. licet Imperator, ff. de leg. 1. cum alijs iuribus notissimis, equiorque dicta sententia

est, vt restatur Abb. in d. cap. cum causa, si quidem ita grauiter lesus non est censendum, animum habuisse liberandi, seu remittendi, ex text. in l. tres fratres, ff. de transact. cum suis similibus.

13 Nec huic refragatur sententiæ ¶ text. in d. l. Lutus, §. fin. quam ad hoc Din. & aduersã scilicet sententiam expendunt, si quidem in illo text. læsio veri valoris dimidiam fideicommissi excedebat, qui valor minimè expendendus est; non tamen inibi litis ambiguus euentus perpenditur, quo considerato, si enormissima suboriretur læsio, ipse text. minimè sancit, transactionem non rescindendam, quæ solutio palam colligitur ex glos. inibi, & etiã ex Bart. ibidem, & quoque ex eod. Bart. in d. l. si quis cum aliter q. penult. & idem & constat ex d. l. 2. C. de rescin. vend.

Vel dici potest, quod vt ex text. inibi constat, res post transactionem inuenta fuerunt: igitur læsio considerari non valuit tempore transactionis, quod tempus non futurum in hac specie læsionis considerari debet, C. de rescin. vend. l. si voluntate, cap. cum causam, qua inter iconomum, de testibus, bonus text. in l. 56. tit. 5. par. 5. cum similibus, & in nostris terminis, ita respondit Panthal. de Crem. in d. l. 2. col. 1.

Proinde & præter alios respondetur in d. l. Lutus, §. si. contrariam sententiam argumeto à contrario sensu probari tenentes aduersam sententiam profitentur, & euidentis res est. 14 Sed argumentum ¶ à contrario sensu aduersus legem nequaquam obtinet, vt notatur in c. 1. de ata. & quali. lib. 6. in l. 2. C. de cond. insert. tradunt Doct. in l. quæcunq. ff. de offic. assess. & in l. conuentiu' am, C. de episcop. & cler. & contra legem esse fat constat, ex d. l. si superstitis, & ex supra citatis.

Denique nec in casu d. l. Lutus, §. fin. non fuit læsio ita enormissima: prout hoc accidit in casu, igitur ad hunc casum minimè est extendenda, ex iuribus vulgatis, & sup. citatis.

Verum nec Dini, & sequacium doctrina nos ad contrarium subinuitat sententiam, 15 nempe quia eorum est ratio ¶ quòd in transactione enormis læsio perpendi ex eo nequit: quia transactio adinuenta fuit, vt pro modico magna remissio fiat, ff. de transact. l. cum hijs, in princ. & in l. 1. & 2. ff. eodem titulo. Siquidem in promptu sit his responsio, præcipuum cum transactio ad lites subuertendas sit adinuenta, C. de transa. l. quauis, C. eod. tit. l. causas, vel lites, cum alijs, non autem inuenta fuit, vt illa enormis fiat læsio, vt constat in d. l. qui superstitis, & in l. qui cum tutoribus §. 1. ff. de transact. & in l. cum Aquiliana, ff. de tit. quod & constat, quia errans consentisse,

16 † nunquam censetur, ff. de iurisd. omn. iud. l. si per errorem, & l. i. ff. de cond. indeb. & ff. de reg. iur. l. cuius per errorem, & l. ad probationem, C. loc. sed enormissimè læsus satis errare dicitur circa rei valorem, & his addendus est tex. in l. quisquis, C. de rescin. vend. cuius Imo, meminit in d. l. si quis cum aliter, ff. de verb. oblig. igitur minime mirum, si dictam sententiam sequamur, & læso enormissimè iuris remedio succurri dicamus: & quanto magis prædicto Gaspari, qui si dictam conventionem custodit, complures pecunias, nihil defrens, est soluturus.

Sanè nec nostræ obstitit sententiæ alia ratio (quam opinionem sequentes contrariam excogitant) † nempe quod sententiæ, læsionis prætextu minime rescinditur, C. de cõd. indeb. l. i. & quod eadem ratione, nec transactio rescindatur. Siquidem fatemur, sententiam ex causâ læsionis minime dirui, quatenus iudex de causa cognoverit, & de re, quâ iudicavit, excogitavit, ff. de re iud. l. ex qua re.

Item dicendum est, iuris rigore non rescindi: at de equitate secus, ex d. l. 2. C. de rescin. vend. Vel aliud in sententiâ, aliud in transactione opinari licet, ex dictis iuribus, præsertim, quia læsus ex sententiâ potest ab ea appellare: at secus est in læso in transactione, prout in nostris terminis ita notabiliter respondit Pet. Rebuff. in d. 2. tomo consiliorum Gallicarum tit. de rescissionibus contractuum art. vñ. glos. 15. num. 19.

18 Denique nec dictæ nostræ sententiæ † aduersari videtur, tex. in l. 34. tit. 14. p. 5. Siquidem ipsa explicanda videatur, cum verus rei valor perpenditur, non quæ, dum iõ euentu circumspicitur, ex glos. in d. l. Lusius, §. fin. vbi Bart.

Præterea d. 7. partitarum sanctio non quidem procedit, vbi ita enormissimè adest læsio: prout nostrò inest in casu, & si mihi contrarium generaliter teneat Greg. Lup.

Vel denique expendendum est, quod dicta lex par. i. nõ quidem cum dolus incruenerit locum habet, vt palam ipsa eadem insinuat sanctio, qui quidem dolus ex ænormissima læsione adest, vt probatur in d. l. qui superflute & alibi sæpè traditur. Et licet dicta 7. partit. sanctio doli exemplum explicet, puta,

19 quia instrumenta occultantur † non enim ipsum exemplum regulam arctare valet, vt in l. licet §. regula, ff. de iur. & fact. igno. & in §. haftenus, insi. de gradib. & alibi sæpè, & ita nostra sententiâ ad tutum accedit portum.

20 Quæ etiam tuadetur † ne aduersarius aliena loca læteretur iacturæ, ex text. in l. si me & Titium, ff. si cert. pet. & in l. nam hoc natura, ff. de cond. indeb. & in reg. locupletari, de reg.

iur. lib. 6. cum suis vulg. Quim & d. lex par. pluris recipit intellectus, quorum meminit Io. Mattien. in suo dialogo relatoris, cap. 20. 3. part. num. 10. & seqq.

Præterea & si opinio contraria (vt inficiatur) probabilior esset † id procedit, vbi excellentius ultra dimidiam modicus est, & in hoc casu DD. contrariâ sententiâ tenentes, intelligendi sunt: at secus est, quæ læsio ita ingès est, & cū læsio in toto adest, & ita Corn. in proprijs terminis cõsultat, has opinioes sic cõciliando) in cons. 27. in l. cõsultationis, col. 5. et seqq. lib. 4. constanter tenens, contrariam sententiam tunc obtinere (quando verior esset) vbi læsio parum dimidiam excedit, nostra vero sententiâ, si longè ultra ipsam dimidiam sit, & inibi loquitur, etiam si transactio iureiurando sit munita, idem & cõsultat ipse Corn. in cons. 166. circa primum. col. 3. vers. vel procedat opinio, lib. 1. & Dec. in cons. 216. visa transactione, col. 1. vers. sed prædictis non obstantibus, & in cons. 479. in controuersia, nu. 11. & in pluribus alijs consilijs, & Io. Ant. Rub. in cons. 71. plura mihi, num. 8. vbi ait, sic fuisse pronunciatum, secundum prædictam concordiam, idem & cõsultat ipse Ant. Rub. in cons. 147. viso instrumento, num. 17. & in d. cons. 152. num. 9. & Hieron. Grat. responsor. lib. 1. in resp. 88. & si decreueram, col. fin. nu. 2 & 4. & Aym. Crauet. in d. cons. 41. num. 26. ad fin. & idem tenent plures alij DD. ex supra citatis.

Verum & etiam dictæ opiniones contrariæ conciliari possunt, vt scilicet: opinio contraria nostræ (si probabilior reputatur) tunc locum habeat † quando cum privato confecta fuerit, at secus si cum Principe, eiusque fisco, vt in præsentem.

Tum quia (vt explicuimus) conuentio cū Principe facta bonæ fidei est, igitur non potest tunc d. l. 2. C. de rescin. vend. non obtinere, vt & supra descripsimus, & tradit Panthal. de Crem. in d. l. 2. col. 10.

Tum & quia in dubijs opinionibus aduersus fisco pronunciantum est, ff. de iur. iur. l. & puto, cum suis similibus.

Tum etiam, quia d. l. 2. in æquitate fundatur, quam Princeps præter omnes sequi tenetur, vt legitur, & notatur in l. lex facta, ff. de vulg. & pupill. substit. cum alijs.

Tum & quia Principis actus, potius quam aliorum ab omni malicia, & dolo esse debet, vt in auth. constit. quæ de dignitatibus coll. 6. & his accedant, quæ notantur in l. Cesar, ff. de publ. & per Bal. in l. lex imperfecto, in princ. C. de testam. cum alijs, de quibus Dec. in cons. 40. viso eleganti num. 8. & in cons. 288. in causa communitatis, col. pen. nu. 5. & 6.

Itaque multis modis constat, dictam l. 2. C. de rescin. vendi. in dicta transactione locum habere; & si transactio esset.

Quæ quidem obtinent, & si in eadem scriptura iudicis & principis decretum, 23 intertulerit † quia iudicis decretum non facit cessare læsionem enormissimam, quæ ex serie processus constat ex tex. n. l. 1. in fi. C. de bis qui veni. ata. impetra. & in l. meminerint, C. unde vi melior tex. in l. & si preses. C. de præd. mino. notat Abb in d. c. cum causa vol. 2. vers. secundo oppono. de empt. & vend. Inol. & moder. in d. l. si quis cum aliter. ff. de verbor. oblig. cum alijs de quibus in nostris terminis meminit, Corn. in d. conf. 214. viso puncto, col. pen. vers. nec obstat quod interuenit lib. 3. & Hipol. in singul. 438. lex multum col. fin. ad finem. & notabiliter Card. Paul. Paris. in conf. 89. rationes nu. 58. cum sequen. lib. 1. & Io. de Rip. lib. 3. responsum, c. 15. n. 15. & Io. de Neuz. in conf. 52. circa venditionem nu. 54. & sequen. Et si in hoc contrarium teneat Iasalios referendo in cap. 1. nu. 9. in in tit. qui fund. d. possunt. Et quanto magis, quod si cæsar noster in dicta scriptura ad fuit, non quidē vt rex, sed vt priuatus fuit, quod perpendunt DD. in c. 1. de probat. & in alijs locis ibi à nouioribus traditis.

24 Plane nec sententia † quæ ad partium consensum post dictam conventionē fuit lata, prædictis nocet: & quodcumq; possunt contra eam venire erroris causa; ex his quæ in terminis Paul. Castrens. consuluit in conf. 288. ad primum responderetur, nu. 4 lib. 1. & facit quod notat Bar. in l. non fateatur col. 3. vers. sed an isto casu, ff. de confes. & Ias. in l. error. num. 23. C. de iur. & fact. igno. Nec talis sententia de consensu partium lata meretur habere nomen sententiæ, vt ait optima glos. in cap. in parte in oratio in verb. ff. de iur. dubia in medio. de verb. signif. ad idem est bona glos. in l. fin. s. necessitate, C. de bon. quæ libe. & ibi etiam Bald. notat col. 3. vers. sequitur in glos. & idem notat Philipp. Frant. in cap. fin. col. fin. vers. ultim. esse videndum de in integr. restit. lib. 6. & dicit notanter Dec. in conf. 445. in casu ad me. 25 num. 44. † quod in dubio debet pronunciarī, quod non obstat exceptio rei iudicatæ.

Proinde nec aduersario suffragatur dice re, quod qui opinionem nostram sectantur (qua asserimus, d. l. C. de rescin. vend. etiam 26 in transactione obtinere) dicunt † ipsam læsionem, probandum considerato dubio litis euentu, & quod hoc dictus Gaspar Ramirez nec probauit nec articulauit.

Primo, quia ex rei euidentiā, ex proces-

susquē serie dicta enormissima læsio paten 27 tissima est † & sat constat ex priori lite, eiusque euentu sperato, dictum Gasparem obtenturum: & ita quod constat, magis probari necessum non est, l. continuus, §. cū ita. ff. de verb. oblig. l. 1. ff. de act. empt. & l. 1. ff. de dot. præleg. cum alijs notissimis. Et Bart. aliorumque sententia tenentium, secundū dubium euentum litis læsionem testibus probandam, explicanda quidem est, nisi ex actis processus antiquæ litis ipsa constet 28 læsio, seu aliās, siquidem † probationum genus non sit restringendum, C. de heretic. & maniche. lege quoniam in finalibus verbis, & illic Bartol. & DD. post glos. inibi in verbo angustetur. Et in terminis nostris hæc cōsuluu Corn. in d. conf. 27. col. 3. lib. 4. vbi as 29 serit † quod si constat lucidē aliquid esse debirum, quod transactione remittitur, quod ob id, confestim de enormissima cōstat læsione: & si aliter considerato dubio euentu non probetur læsio.

Secundo Bartol. & sequatium doctrina, 30 prædicta locum non habet † cū acta ad inueniuntur inter partes confecta, quibus ante transactionem, res super qua transactio est facta, controuersa est, & illius de ipso dubio euentu iudicari potest. vt in præsentī casu, namque peritissimi iudices coram quibus partes contendunt, ex facili ex dictis actis poterunt dictam enormissimam læsionem percipere, optimē enim ipsi domini iudices, vt peritores hoc quæ testium dictis percipient, cui rei alludit, 31 † omnes probationes sunt arbitrariæ, vt constat ex d. l. 3. & id notat Bartol. in l. Lurtius ff. de his qui notan. in fa. & Paul. Castrens. in r. amonendi col. penult. ff. de iure iurando, ad quod etiam est optimus tex. in capitulo ex iueris. & ibi notat Deci. col. 2. ver. s. tertio nota cum sequentibus de probat. & idem Dec. in consilio 448. vis tota num. 19. & sequentibus, & notat Barba. in consilio 47. præclare col. 1. in princip. lib. 2. & hæc est communis opinio secundum Pinel. l. 2. C. de rescin. vend. 3. par. cap. fin. num. 44. cum sequen. quibus adde Gregor. L. p. in l. 40. tit. 16. par. 3. verb. De mejor fama. Quin & te 32 stium dicta † de dicto dubio euentu si recipiantur, potius iudicant, quam vt testes deponant: & ob id non prorsus eorum dicta videntur considerata, vt constat ex traditis in lege qui testamento, §. final. & inibi DD. ff. de testibus, & in l. 3. C. eodem tit. Quæ & roborantur, quia acta litis an 33 tiquæ rem notoriam efficiunt † & iustitiam

tiam, iniustitiamque partium comperiunt, & ita manifeste dubius litis euentus ex eis constabit: *vt in cap. ex insinuatione, de appellat. & illic DD. & tradit Bal. in l. 1. col. 2. C. quomod. & quand. iud. & DD. in capit. per tras de testibus, & latius recentiores in capitulo significauerunt eodem titulo, & Alexander in l. 2. C. quod met. cau. Hæc & elucet veritas † quia parem vim dicta acta, seu instrumenta habere debent, quam testes super dubio euentu recipiendi, l. in exercendis. C. de fid. instrument. cum alijs de quibus DD. in l. 1. C. de eden. & in dicta lege admonendi, ff. de iure iurando. Proindè hæc & suadentur, quia testes super dicto dubio euentu deponentes, ad dicta acta præcedentia se referre debent (non quidem ambigimus) & ita non plus probabunt, quam ipsa acta ex *tex. in l. instrumento, ff. de condit. & demonstrat. & ibi Socijn. num. 7. & Bartol. in l. 1. ff. si cert. petat. cum alijs, quæ ibi moder. tradunt. igitur cum habeamus dicta acta antiqua, quibus dicta læsio probari, seu improbari valet, ad quid super dicto dubio euentu testes sunt recipiendi. Quæ omnia maximè obtinent, quia dicta lis, super qua dicta euenit conuentio, instructa 35 erat, & processus conclusus † nam paria sunt, quòd quis sit condemnatus, vel absolutus: vel quòd ex processu conclusus appareat, an sit condemnandus, seu absolvendus, l. qui pæne, d. diuus. ff. de m. numisso, & in l. quamuis in fine. C. de adulter. quo in *tex.* habetur, quòd si aliquid est probatum, ac si pronuntiatum esset, debet haberi, & inibi est optima glos. in verb. confesso, est etiã *tex. in l. 3. d. lege Iulian. ff. de testibus, & notat Bald. in lege si pro ea col. 2. vers. 6. quæro. C. manda. quibus & conducit optimus *tex. in l. si rem, d. finali, vbi glos. ff. de euitio. vbi probatur, paria esse, conclusum in causa, vel sic indicatum, & tenet Bartolus in l. si mater, d. eadem, ff. de except. rei iudi. & Bald. in d. l. quamuis, C. de adulte. Quæ & suadentur,****

quia existimandum est, secundum ius esse iudicandum, l. Herennius ff. de euitio. & tradit Bal. in l. 1. C. de nego. gest. & ita iuxta ea quæ ex actis dicti processus constat, pronuntiandum est, & per consequens dicta læsionem enormissimam inesse. nec credendum est, iniquam sententiam ferendam, ex *text. in l. merito, ff. pro soc. cum sua materia. Quin & ad superiora fat est aduertendum, dictos duos iudices, qui de hac causa dirimenda agunt, supremos esse † & debent sola facti veritate inspecta, & cognita iudicare, sine alijs iuris apicibus l. 11. titul. 1. lib. 3. ordina. (quæ habetur lib. 4. recop. titul. 17. l. 10. & *tex. in l. fin. titul. 15. eodem lib. 3. ordina. cum suis similibus, & hoc facere debent seruata equitate † quam iudex coram suis oculis habere debet, l. quod si Ephes. ff. de eo quod cert. loc. cum similibus, in qua equitate dicta l. 2. C. de rescin. vendi. & similes (vt asseruimus) fundatur.**

Quid multa, & ad probandam læsionem enormissimam in transactione, non vt Bartol. eiusque affectu dicunt (scilicet considerato dubio euentu litis) probatio testibus est facienda † & fat est vt *salic. ait in l. arbitrorum columna antepenu ff. pro soc. probare, quòd tanti plus sibi debitum erat, & quòd nullus vir bonus factis probationibus, ita modicum fuisset arbitraturus: & quòd ad hoc testes necessarij minimè sunt.* & si id allegandum esse inibi dicat quàm *Salic. sententiam, & Barba. sectatur in dicto c. cum causa. col. 4. de emption. & veditio. & palam videtur idem tenere Bartol. in d. l. arbitrorum. col. 8. vers. quero virum arbitramentum. Quin DD. qui tenent in transactione dict. l. 2. C. de rescin. vend. non subsistere *Bart. impetunt, ex eo quòd de probatione agit, considerato dubio litis euentu, siquidem talis probatio fieri nequeat.* Quibus hoc responsum finem inuenit. Quod ita demum pronuntiatum est. Doctor Burgen. Marcus Salon de Pace,*

A D D I T I O.

Nvm. 1. & hoc procedere videtur, quoties vltra læsionem dolus interuenierit, vt locus sit remedio, l. si quis cum aliter, ita considerat *Peguer. decis. Catal. 165. num. 8. etiam si esset dolus præsumptus, vt dixit Reufner. dec. German. 6. num. 11. par. 2. Joseph. Ludo. dec. Perus. 18. nu. 60.*
Nvm. 2. *Mantie. de tacit. & ambig. lib. 26. tit. 9. num. 28. num. 3. infra num. 12. Cel.*

sus Bargal. in tract. de dolo lib. 6. reg. 28.
Num. 4. Etenim transactio fit aliquo dato vel retento, *Mench. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 45. nu. 29.*
Num. 3. addas *Ceuall. præf. questio. lib. 1. quest. 72.*
Num. 6. talis enim præsumitur contractus, qualis ex verborum facie apparet, *Mench. eo. tract. lib. 3. præsumptio. 105. num. 2. vbi num. 9. subdit, nisi tamè repu.*

- repugnet illius effectus, & alia tradit ad rem *in præsump.* 122. num. 33. & *Clapper. causa* 29. q. 1. num. 8. & *quest.* 2. num. 2.
- Num. 7. vide *Mantic. de tacit. & ambig. lib.* 13. tit. 4. *præsertim* num. 13.
- Num. 8. ex definitione donationis hoc coperitur, & ex illius circumstantijs de quibus satis loquitur, *Mantic. eo. tract. lib.* 13. tit. 2. *Virgil. Pedici. de Analysi ac Synib. tripl. entit. Jur. lib.* 2. cap. 4. *per totum*, & quando donatio dicatur interueniente pretio, docet *Tiraquel. in l. si unquam ver. donatione largitus num.* 2. & 3. *C. de reuoc. d. nat.* & si hoc casu locum habeat remedium, *l. 2. Viu. in silua opin.* 1047. num. 13. & 14.
- Num. 9. *Mantic. eod. tract. lib.* 1. tit. 9. num. 45. vbi plura.
- Num. 10. addas *Alex. Trentacinque var. resolut. lib.* 3. tit. de *empt. & vendit. resolut.* 3. num. 1. *Viu. in silua opin.* 1047. nu. 7. *Emanuel. Suarez. inter com. opin. lib.* 4. tit. de *rescind. vend. num.* 23. & in quibus contractibus procedat, & non procedat, latè *Alph. collect.* 30. *Ricc. collect.* 81.
- Num. 11. vide *Donat. à Fino inter commu. opin. lib.* 4. tit. de *rescind. vendit. num.* 12. vbi ponit regulam, & an in contractibus fiscalibus locum habeant, *Peregr. de iure fisci lib.* 6. tit. 4. sub num. 8. & melius, *Reg. de Pont. de potest. Proreg. tit. de regal. imposit. S. 5. num.* 1. vbi num. 4. de cessionem ponit de contractu celebrato cum *Proreg. & num.* 2. affirmat locum habere etiam in bonis Ecclesiæ.
- Num. 12. *Alexand. Trentacinque var. resolut. tom.* 3. loco allegato de *empt. & vend. resolut.* 3. col. 4. in 7. q. latè *Ceuall. pract.* 99. in q. 77. *Viu. s. d. opin.* 1047. vers. 4. non sortitur, & *inter commu. opin. diuers. titul. de resc. vend. sub num.* 28. *Reg. de Pont. vbi supra nu.* 12. latissime *Mantic. d. tract. lib.* 26. tit. 8. *per totum*; *Peguera dec. Catal.* 293. *per totum*; & *dec.* 202. *Pinell. in l. 2. par. 1. cap. 4. num.* 12. *C. de rescind. vendi.*
- Num. 13. adde vbi supra nu. 3.
- Num. 14. erit videre apud *Euerard. in topica loco à contrario sensu.*
- Num. 15. *Ceuall. vbi supra in fin. Villalob.*
- inter com. opin. eo. tit. de rescind. vend. nu.* 55. *Peguera. vbi supra nu.* 4. & *seq.*
- Num. 16. alios citat *Barbos. in suo opuscul. princip. iuris litt. E. num.* 11.
- Num. 17. adde *Mantic. d. tract. eodemq; libro* 26. tit. 9. num. 18.
- Vers. item dicendum *Pinell. in l. 2. p. 2. Rub. num.* 22. & *seq.*
- Num. 18. *Ceuall. vbi supra nu.* 1.
- Num. 19. *Barbos. eo. opuscul. litt. E. nu.* 25.
- Num. 20. *Barbos. d. opusc. litt. L. nu.* 37.
- Num. 21. & 22. videas *doct. relatos supra num.* 12.
- Num. 23. *Emanuel Suarez. inter com. opin. tit. citato num.* 41. *Reg. de Pont. vbi supra num.* 5. *Alex. Trentacinq. vbi supra n.* 5.
- Num. 24. vide *Anton. Gabriel. lib.* 2. *comun. opin. tit. de sent. concl.* 7. & melius *Peguera d. dec.* 202. num. 3.
- Num. 25. vide *Ann. singul.* 626.
- Num. 26. *Peguera d. dec.* 202. num. 4. & 6. *Mantic. vbi supra num.* 23.
- Num. 27. videas eundem *Mantic. loco allegato nu.* 40.
- Num. 28. *Mascard. eo. tract. concl.* 1182. *num.* 1. *Surd. dec.* 331. num. 4. *dec.* 153. n. 25. *dec.* 43. nu. 5. *dec.* 277. nu. 9.
- Num. 29. vide *Peguera d. dec.* 202. nu. 7.
- Num. 30. vbius utis euentus qualiter iudicari debet, refert *Mascard. de probat. conclus.* 662. num. 2. & consequenter, acta antiqua extant, noua non considerantur, & super primis debet iudicari, *Mascard. concl.* 32. num. 26.
- Num. 31. *Mascard. de probat. conclus.* 740. num. 6. nouissimè *D. meus Consiliarius integerrimus Hector Capicius Lairo primis Regni fascibus dignissimus decis.* 1. num. 36.
- Num. 32. Notorium inducunt, & probant probationes in iudicio factæ, *Mascard. eo. tract. concl.* 1107. num. 17. & subdit. num. 13. quod notorium inducat, atq; probant, per acta iudicij.
- Num. 34. *Mascard. eo. tract. concl.* 609. num. 10. *Barbos. in opusculo allegato litt. P. num.* 54. *Cauens. in ritu* 235. nu. 20. *Carau. in ritu* 275. num. 17. *Ruginell. pract. quest. cap.* 8. num. 2. & *seq. M. noch. de præsump. tit. lib.* 2. *præsump.* 11. num. 34.
- Num. 36. *Ruginell. pract.* 99. r. 1. *per totum*.

S V M M A R I V M :

- 1 Scriptura verissima presumitur, & ubi est casus instrumenti non videtur dubitandum.
- 2 Scriptura carens signo tabellionis non probat.
- 3 Protocollum de per se adinventum non probat.
- 4 Protocollum non habens subscriptionem, Notarij iure subvertitur.
- 5 Ad maioratus successionem quis vocari potest sub conditione, ut matrimonium non contrahat sine alicuius licentia, & num. 9. & 10. & ferè per totum consilium.
- 6 Condicio non dicitur impeditiva matrimonij, si ad matrimonium contrahendum alicuius licentia requiritur.
- 7 Matrimonium contrahere sine consensu patris est contra omnes bonos mores, & inducit odium capitale.
- 8 Statutum laicorum prohibens filium sine patris licentia contrahere matrimonium, valet, & tenet, & habet in se summam iustitiam.
- 11 Ecclesi. punit matrimonium clandestinum contrahentes.
- 12 Condicio de matrimonio contrahendo, intelligitur de vera matrimonio, non verò de nullo.
- 13 Habens ius aliquem de certis eligendi ad successionem maiorem, potest variare, & mutare alicuius electionem, seu nominationem, & seqq. numer. & ferè per totum consiliū.
- 14 Rogatus rem restituere post mortem suam, uni ex certis, non potest in vita irrevocabilitè concedere, Et inibi de ratione text. in l. cum pater, s. à filia, ff. de leg. 2.
- 15 Intellectus l. unum ex familia, in princ. ff. de leg. 2.
- 16 Meliorandi ius habens ex testamento alicuius, potest revocare meliorationem per eum factam in favorem alterius. Et inibi de intellectu l. 17. Tauri.
- 16 Restitutio bonorum si ex voluntate defuncti facièda sit pauperibus, si aliqui pauperes in vita sint electi, ipsa electio postea potest revocari & alios pauperes admittere.
- 19 De larandi potestatem habens, an possit variare.
- 20 Electus ad officium non habet ius considerabile, durante tempore sui predecessoris.
- 21 Variatio locum habet data electione, ex contractu.
- 22 Electio, seu nominatio facta in favorem alicuius ante eius acceptationem, facilius revocari potest, maxime de eius consensu, & num. 23.
- 24 Falsitatis suspitio habetur pro falsitate.
- 25 Instrumentum non habens diem, nec mensè, non valet.
- 26 Matrimonium ex quibus probetur clandestinum, remissive.
- 27 Filius non est legitimus ex mala fide parentum, qui suam consanguinitatem non ignorarunt.
- 28 Mala fides parentum circa legitimitatem filiorum, ex quibus probetur, & seqq.
- 29 Actus clandestinus semper interpretatur in peiorem partem.
- 30 Scientia, & mala fides ex coniecturis probatur.
- 31 Mala fides parentum circa legitimitatem filiorum unico teste probatur.
- 32 Filius natus ex matrimonio putativo non succedit in maioratu; cum non sit natus de legitimo matrimonio.

ARGUMENTVM.

Substitutio facta in beneficium alicuius filie, seu neptis, exclusa sorore super maioratu constituto ab auis, an excludatur per aliam scripturam contrariam, ubi concessa reperitur facultas nominandi, concessa ambabus fororibus vigore cuiusdam codicilli ab eorum aui facti, sigillum non habentis, ac alios defectus habentis ad exclusionem sororis, non nominante matrimonium nullitè contrahentis, & pro confirmatione nominationis sororis substituta, plures rationes diriguntur, in eius favorem.

CONSILIVM XX.

Optimi maximi Dei auxilio postulato, & eius Genitricis Virginis Sanctissimæ. In hac controuersia, quæ est inter D. Constantiam de Leiuæ, ex vna parte, & Petrū de Palacios, & D. Agnezem eius vxorem ex alia, breuiter probabimus, ius dictæ D. Constantie, & illam in causa obtenturam, non obstante scriptura secundum maioratus, quæ asseritur facta à Ioanne de Arze (alias de Moxica) & à D. Ioanna de Salazar eius auis, in qua aduersarij dicunt, per dictum Ioannem de Arze cūcessam fuisse prædictæ D. Constantie, dictæq; Agnati facultatem.

tatem nominandi filiam, quam voluerit ad bonorum successionem, super quibus hæc lis est.

Primò hoc constat, quia prædictus Ioannes de Arze, & dicta D. Ioanna de Salazar prædictarum aui maioritatem constituerunt anno 1514. in quo post dictum Ioannem de Arze iuniorem, & eius descendentes masculos, filiam eius primogenitam substituerunt, quæ est dicta D. Constantia de Leiva, dicta Agnete exclusa. Quæ scriptura verissima constat † & ita præsumitur, ex text. in l. cum precibus, C. de probat. & in l. optimam, C. de contrab. & comm. stipul. & ubi est casus instrumenti, non videtur dubitandum, sicut dicitur de casu legis, ut ait Bald. in conf. 215. proponitur, col. 2. circa finem, lib. 2. quem refert, & sequitur Aym. Crauet. in conf. 31. proponitur, quod mulier, num. 5. ubi inter alia dicit (referendo eundem Bald. in alio consilio) quod iam dici potest de instrumento publico, nolite tangere.

Et multis modis dicto asserto secundo maioritati, eiusque scripturæ respondemus.

Et primò, quod est scriptura, quæ tabellionis signum non habet, † ob idque non probatur, ex text. in auth. de instrum. caute. & fid. §. oportet, coll. 6. & communi DD. sententia in cap. 1. de fid. instrum. & inibi late Felin. nu. 13. complures citans, post Bald. in rubr. C. de fid. instrum. col. 7. vers. sed & tertio, & Angel. in l. Lutus, ff. de testa. mili. post Angel. in conf. 220 ad hoc, col. 1. vers. utem cartula, & Imol. in c. cum P. tabellio, de fid. instrum. & Alexan. in conf. 153. videtur prima, col. 1. vers. dicit Bald. lib. 2. citans Specul. in tit. de fid. instrum. §. videndum, vers. & nota, quod tabellio idem et tenet Corn. in conf. 226. licet in hac, col. 3. vers. cum itaque, lib. 3. post Anch. in conf. 431. præmissa, col. 1. vers. pro quarum, & Deci. in conf. 447. in donatione, nu. 4. & 5. cum alijs, de quib. Card. Paul. Paris. in conf. 12. transactio n. 125. lib. 2. & plenius in conf. 27. notula, num. 6. eod. lib. 2. & Aym. Crauet. in conf. 72. dubiatur, num. 4. & si in hoc alij multi teneant contrarium, ut constat ex Roland. à Valle in conf. 44. præsens, num. 40. lib. 1. & alibi sæpe.

Proinde prothocollum dicti instrumenti non facit fidem, quia minime inter alios prothocollos tabellionis (qui illud fecisse aduersarij dicunt) reperitur, prout exigitur ex l. reg. Compluti edita anno 1503. r. 1. & quod prothocollum † de per se adiuuentum non probet, traditur in auth. de tabellion. §. pen. coll. 4. & idem expresse consuluit Corn. in d. conf. 226. col. 3. vers. coadiuuatur, lib. 3. & prius hoc tenuit Paul. Cast. in l. contractus, col. 1. vers. postea ponit, C. de fid. instrum. & Paul. refert, &

sequitur Card. Paul. Paris. in d. conf. 27. n. 14. lib. 2. & Boer. in decis. 36. & videtur, nu. 2. in 1. part. & alibi sæpe traditur.

Item, quia dictum prothocollum non habet tabellionis subscriptionem † & ideo iure subuertitur, ex text. in d. auth. de tabellionibus, §. pen. coll. 4. & notat Bald. in d. l. contractus, col. 2. vers. sed quæro, & Suar. in repet. l. post rem iudicatam, in 2. extensione, col. pen. illius secundæ extensionis, ff. de re iud. cum alijs de quibus Card. Paris. in d. conf. 27. nu. 5. lib. 2. Et si in hoc contrarium teneant plures alij, ut refert Curt. Iun. in conf. 162. sacratissima, n. 1. & alibi sæpe.

Rursum, & si dictum prothocollum, & scriptura secundum maioritatem fidem faceret, nihil dictæ D. Constantiæ refragatur † siquidem à dicto Ioanne de Arze, & de Moxica dicta Agnes hac lege prius nominata est, quod sine eius licentia ipsa matrimonium non contraheret. Quæ conditio ab eodem Ioanne de Arze imponi valuit: siquidem si vera sit dicta prior scriptura, ad eiusque libitum nominandi illi cenceffum constat, ex text. in l. cum quidam, ff. de leg. 2. cum alijs. Rursum cum ei data est libera nominandi facultas vnam ex dictis suis filiabus, potuit dictam Agnetem sub dicta conditione nominare, & ipsa lege, seu conditione non impleta dictam Constantiam excludere, ex text. in l. vnum ex familia, §. si duos ff. de leg. 2. & illic Doct. cum alijs, de quibus Didac. ae Segur. in repetit. l. cum filia, §. coheredi, col. 89. vers. sed quando tale grauamen, ff. de vulg. & pupill. substit. fol. 22. eiusd. repetit. & similiter potuit diuidere ipsam nominationem, seu electionem inter ipsas filias.

Nec dicere oberit, quod dicta conditio est impeditiua matrimonii, & quod ob id iure subuertitur, ex text. in cap. gemma, de sponsal. cum alijs suis similibus. Nam hoc assertum iuri aduersatur † siquidem ea, nec matrimonium impeditur, nec poena contra matrimonium imponitur, & ideo firma est talis conditio, ut plerisque rationibus, & iuribus cenet Ioan. Lup. in repet. c. per vestras, §. 21. num. 1. cum seqq. de donat. int. vir. & vxor. post Ias. qui in effectu idem tenet in l. 2. col. fin. nu. 25. ff. de iuris. omn. iud. loquens in statuto, quo cauetur, quod nullus Guelphus matrimonium cum aliqua de Comitibus de Baptistis contrahat, quod etiam fusiùs tradit Chassan. in consuet. Burgund. in tit. des successions, in rub. 7. §. 2. num. 5. char. mihi 232. & hoc constat ex text. in l. 2. & illic Paul. Castren. C. de instit. & substit. sub condi. fact. & ita consuluit idem Paul. Castren. in conf. 300. videtur dicendum, col. 1. lib. 1. & Felin. in cap. ex parte, col. 2. de constitut. & faciunt, quæ singulariter in nostro propo-

proposito adducit *Card. Paris. in cons. 29. esto quod. nu. 45. cum seqq. lib. 3.* & notanter idem tenet *Didac. Couarr. in suo epitome 4. libri decretal. c. 3. §. 3. secunda partis. nu. 6. cum seqq.*

7 Quod etiam confirmatur † quia contrahere matrimonium sine consensu patris est contra omn. bonos mores, & inducit odium capitale, ut ait *Bald. in l. omnem. colum. fin. C. ad Tertu.* quem refert, (& si corruptè) *Felin. in cons. 26. quidam. num. 21.* ubi etiam referendo

8 *Ioan. Andr.* ait † statutum laicorum prohibens filium sine patris licentia contrahere matrimonium, valere, & habere in se summam iustitiam, & idem etiam tenet *Card. Paris. in d. cons. 29. nu. 45. & 46. lib. 3.* quod notandum est ad l. 49 legum *Tauri* (ubi Deo fauente plenè de hoc tractabimus) ubi vide *Ant. Gome. nu. 2. & 10. Lup. in relect. d. c. per vestras. §. 3. nu. 14. & 15. & Couar. in d. 4. lib. decret. cap. 6. in princ. 2. p. nu. 17. & 18. & 10. Baptif. Plot. in tract. de in lit. iuran. §. 8. nu. 23.* ubi ponit causas similis decreti. Quæ omnia maxime subsistunt, locumque habent † quia in presenti non agitur de tollenda legitima dictæ Agnetis, nec de eius alimentis antè rediis; sed tantum inibi constituitur, quod commodum dicti maioricatus (si contra patris voluntatem nupserit) non acquirit, nec illi pœna subjicitur, si citrà licentiam paternam contrahat, ut expressè considerat *Ioan. Lup. in d. cap. per vestras, §. 3. col. 3. & 4. & in §. 7. nu. 3. prope finem, & Couarr. in d. 2. par. lib. 4. decret. in d. cap. 3. §. 3. num. 7.* Quod & confirmatur, quia iuris optimi est, quod si alicui filio sic substitutio † si de patris nupserit voluntate, hæc substitutio, & conditio iure firmatur, & ob id, si in dicto casu filia aduersus patris voluntatem nupserit, amittit bonam, ad quæ substituta est, ut satis probatur in l. Titio centum, §. 1. ff. de cond. & demonstr. & in terminis ita tenet *Ant. de Butr. in c. 1. de spons. quem illic sequitur Fel. num. 15. vers. secundò fallit, & Dec. in l. 1. nu. 6. vers. tertio nota, C. de instit. & substit. & notabiliter Guil. er. Bened. rep. c. Raynutius, in verb. quidam Petro, nu. 10 de testam. & Aym. Crauet. in cons. 1. nu. 2 & 3. & cons. 80 nobilis, num. 11. ubi & citat *Oldrad. in cons. 16. thema tale est,* quibus est *Bal. in l. omnem. col. fin. C. ad Tertul. & que Dec. abundè congerit in cap. in presentia. col. 3. de probat. & Doct. Peralta in l. 1. n. 32. col. 3. ilius. n. ff. de leg. 2.* Et prædicta hoc in negotio, maxime obtinent, cum in presenti casu prædicta omisio lucris imposita est, cum dicit Agnes clandestinum contraherit matrimonio, & sine patris licentia. Quia † & Ecclesia ipsum matrimonium clandestinum punit, ut in c. si de clandest. despons. et per tot.*

& nouissimè ita dispositum est per *S. C. Tri. in sess. 24. tit. de reform. matr. ca. 1. col. 3. vers. insuper, & facit ex text. in d. l. 49. Tauri,* hoc competentissimum est, cum illa l. stabilitum reperiat, filiam clandestinè sine patris voluntate matrimonium contrahentem, à patre exheredari posse, quam legè iam sæpius praxi, & tam in supremo Regio Consilio, quam in nostra Pinciana Cancellaria munitam, & obseruatam vidimus, ad quæ omnia addendus est *Paul. Cast. in l. si filiam. n. 2. C. de inoff. test.*

Sed in presenti causa constat, quod dicta Agnes sine dicti sui patris licentia dicto Petro nupsit, & clandestinè, ut probatum est, igitur ex dicta priori scriptura se iuuare nequit;

Quid plura, & dicta conditio ex alio adimpleta non fuit, nempe quia † cum dicto Petro dictæ Agneti consanguineo matrimoniù de facto contraxit, ex traditis in d. l. 1. C. de instit. & substit. & in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. & probatur quoque in l. hac conditio, ff. de cond. & demonstr. quo in tex. probatur conditio de matrimonio agentem, de firmo matrimonio (nò autem inualido) esse interpretandam.

Proinde & si quæ diximus, locum non habere (ut inficiamur) dicimus tamen † quod dictus Ioannes de Arze potuit dictam nominationem, ex dicta priori scriptura ab eo factam, mutare, & variare, dictamque Constantiam nominare, ut dicta bona maioricatus ante dictam Agnetem habeat, & hoc ex sequen.

Primo, ex text. notab. in l. cum pater, §. 2. filia, ff. de leg. 2. cuius text. aurea sunt verba: *A filia pater petierat, ut cui vellet, ex liberis suis, pradia, cum moreretur restitueret; vni ex liberis pradia fideicommissi viua donauit, nò esse electionem propter incertum diem fideicommissi, certe donationis videbatur: nam in eum destinatio dirigi potest, qui fideicommissum inter certos habiturus est.* Quin tex. sic inibi summat *Fulgos. col. 1. in princ.* scilicet † rogatus restitueret post mortem suam vni ex certis non potest in vita irreuocabiliter concedere, qui tex. ad nostrum casum manifestissimè in specie pertinet: quòdo quidem in dicta priori scriptura maioricatus (si vera esset) parentes dicto Io. de Arze eius filio facultatem tribuerunt, quod post eius mortem filia, cui voluerit bona dicti maioricatus restitueret, cuius tex. ratio duplex est in proposito, prout *Paul. Cast. in d. §. 2. filia,* recenset, nempe & prior (quæ in nostro casu obtinet) quia contingere posset, quod electus ante eligentis mortem moreretur, & sic supernacanea fuisset electio, secunda, quæ & hic locum habet, quia & si non decederet eligens in vita eligentis, casus euenire posset, quo omnes alii eligendi obiret;

- ipso supervivente, & sic per necesse ille fideicommissum esset habiturus interim ergo quod ex dictis casibus aliquis posset accidere, quo electio dirueretur, non quidem electio firma esse potest, & ad predicta est etiam, *text. in d. s. a filia, & ibid. Bart. & D.D. perpendunt, & Moder. in l. post mortem C. de fid. commiss. & in l. huiusmodi S. & Sibi cum ff. de leg. 1. & in l. servi electione. in princip. ff. eod. tit. & illic. Paul. Cast. n. 3. & abunde Ludon. Rom. in cons. 452. circa primū col. 2. & Doct. in d. l. filiusfamil. s. diuus ff. de leg. 1. cum alijs de quibus Card. Paul. Paris. in cons. 23. Ser. Francif. col. 3. n. 22. & seq. li. 3.*
- 15 Prædicta etiam suadentur ¶ ex text. notab. in d. l. unum ex famil. in Princip. ff. de l. 2. quo constat, quod, & si quis rogatus fuerit, alicui ex incertis ab eo eligendo post mortem restituere, quod si antè mortem elegerit, variare poterit, & ipsam mutare electionem. Quem text. inibi *Cuma.* intelligit, & si eligendi facultas data sit, ut quado eligens voluerit eligat: dnm tamen restitutio post mortem sit efficienda.
- 16 Quibus, & accedat text. ¶ in l. 17. *Tauri* (qua reperitur lib. 3. recop. tit. 6. l. 1.) qua dicitur, quod cum pater habeat electionem unum ex filijs meliorandi, eligendi quoad meliorem, quod facta ipsa electione in vita, variare poterit, illamque meliorem adrogare valebit, qui text. loquitur etiam, cum electio in vita, vel in morte fienda tribuitur, ut ex hoc constat text. & ibi vide late *Am. Gom. lib. 6.*
- 17 Præterea, & commune iuramentum est D.D. ¶ quod si ex testantis præcepto post obitum pauperibus restitutio honorum est facienda, quod tamen si in vita aliquos eligat pauperes, quod ipsam electionem revocare poterit, & alios admittere pauperes, vobis *Bart. in d. s. a filia, & inibi etiam Imol. & Ang. & idem Ang. ceteriq. D.D. in d. l. post mortem cum finalibus quorum illic l. f. n. 7. memor est, quam sententiam communem ibid. ipse Ias. proficitur, & Alex. in l. si pater s. si quis dolum col. ff. de verb. oblig. & ad illud putatur Dec. plerisque alijs citatis in cons. 4. & 5. testam. col. ff. n. 22. & probatur in l. xxi. d. s. Seia ff. de l. 3. & in S. Scenob. etia ff. de leg. ad notant etiam D.D. in d. l. s. a filia. col. 3. in l. 1. C. de hered. inst. Et si in hoc alij contrarium teneant, ut per *Am. Gom. in d. l. s. a filia* in 7. vbi Deo duce plura in materia de ducem.*
- 18 Quibus, & suadentur ¶ ex text. in l. s. a filia ff. de assign. lib. vbi, & si alia pater conceat assignationem unum ex liberis fieri in vita, siue in morte, quod si in vita fiat talis assignatio, liberè mutari poterit.
- 19 Quibus, & conducit elegans *Bart. sententia*

in l. omnes pop. col. 3. in 5. q. 1. p. quest. primo. ff. de iust. & iur. & *Albe. senem. in l. quotiens C. famil. h. c. f. c.*

His, & fauet text. in l. fideicom. s. 1. ff. de l. 3. ibi *Tract. habet* quando vivat is à quo fideicom. veli- tū est. Idē etiā prob. in l. ser. in p. ff. de ma. te.

Subinde, & prædicta manifesta redduntur ex sententia *Dec. in d. cons. 416. co. si. n. 20. in 19. ff. & n. 21.* vbi consuluit ¶ quod si testator declarationi quorūdam super contentis in eius testamēto, stare voluit, q̄ ante instituti mortē talis fieri declaratio non potest, & hoc antequē casus substitutionis evenerit, sup quo ipsa declaratio faciēda est: & q̄ si atē fiat, poterit revocari ex text. in d. s. a filia.

Hæc, & suadentur ex *Imo. sententia in c. 20 prop. steril. col. 1. de loc. censens* ¶ quod cū cōmuniter electiones potestatis atē tēpus officij prædecessoris finiti præsentat, quod ex his electionibus, electus ius cōsiderabile minimè consequitur.

His, & prodest text. in l. si ita scrip. s. si sub cond. ff. de l. 2. & in l. sed. & si ante ff. ad Tre. & l. hares mex. ff. de cond. & demonstr. & in l. optione lega. a. ff. de l. 2.

Veram, & his assistit, quia scriptura dicti *alferi p̄mā maioricatus est quidā contra-* 21 *stus* ¶ & data electione ex contractu, variare licet. *rum qui certar. ff. de verb. oblig. c. ulij ad quib. recent. in d. l. servi elect. in princ. ff. de l. 2. & probatur etiam in l. si quis stipu-*

22 *Quid plura* ¶ & cū prima electio seu no- minatio à d. Agnete non fuit acceptata ante ipsam acceptionem facilius mutari po- 23 *terit ex tradit. in l. absent. ff. de donat. & in l. si ego ff. ad neg. gest. cum alijs de quib. meminit Dec. in l. contract. co. 6. n. 16. ff. de reg. iur. & Car. Yun. in cons. 120 presuppo. col. 2. n. 4. & late hæc fundavimus sup. in cons. 14. in præ-*

sent. causa n. 20. & seq.

Nec suffragatur adversarij scriptura, que dicitur codicilli postremo confecti per d. *Joan. de Aze* seniore, quo dicitur, quod d. *Joan.* eius filius nominet filiā quā voluerit ad d. maioricatu, & q̄ si super hoc aliquod testamentū seu aliā dispositionē editā habet, firma sit: & adversarij dicunt, ante hūc *codicillū* de electione confectā in favorem præd. Agnetis, quæ vorè ad obitū ex sequi-

Primò

24 Primò, quia hæc scriptura (vt ex ea circū-
septa liquet) de falsitate est suspecta † que
suspectio pro falsitate habetur, l. i. ubi n. C. de
prob. & C. ad l. Cor. de fals. l. ubi falsi, & notat
Bald. in l. si veritas, col. 1. C. de fid. comm. cum
similibus de quibus supra in hæc 1. par. memo-
res fuimus in cons. 6, quia latissime n. 3.

25 Secundò, quia dictus assertus codicillus
diem, nec mensem continet, & ob id subuer-
titur, l. 111. tit. 18. p. 3. & in l. 44. & l. 54. &
l. 103. eod. tit. & parti. & idem constat in l. 2
diem. ff. quemad. testa. ap. & in auth. quod sine,
C. de testam. & inibi DD. præsertim Bald. &
text. in l. generali, C. de tabula, lib. 10. & Doc.
etiam in c. 1. de fid. instrum.

26 Quod autem † dictum matrimonium,
fuerit clandestinum, præter processus proba-
tiones, videndus est text. in c. fin. de clandest.
de sponsa. & quæ abundè tradit Hieron. Grat.
in cons. 2. in presenti, num. 45. lib. 2. & fufius
cons. Paris. in cons. 57. stante, col. 2. n. 3. & seqq.
lib. 4. & Curt. Iun. in cons. 64. præsupponitur,
col. 4. nu. 9. & per tot. cons. post Doct. in c. pen.
qui fil. sint legit. & quæ singulariter tradit Ca-
rol. Ruin. in cons. 14. super questione, num. 10.
lib. 3.

Nec filius dictæ Agnetis, qui se huic oppo-
suit liti, obtinere valet ex prædictis, præter
27 hoc † quod non est legitimus, ex mala fide
parentum, qui suam consanguinitatem mini-
me ignorarunt, ex text. in d. c. fin. de clandest.
de sponsa. & in c. ex tenore, qui fil. sint legit. &
abu de Ca. d. in clem. 1. de consang. & aff. &
ex text. in l. 1. cum glos. C. de interd. matri. &
in l. qui contra. C. de incest. nupt. optimus text.
in l. 2. tit. 13. par. 4. cum alijs, de quibus Ruin.
in d. cons. 14. nu. 10. & seqq. lib. 3. & alibi sæpè

28 Quæ mala fides † quidem constat.
Tum x probationibus, & quia clandestinè
contraxerunt, ff. de rit. nupt. & l. fin. & ad i. c.

29 glos. in d. l. 1. C. de interd. matri. actus enim
clandestinus semper interpretatur in peior-
rem partem, vt notat Pal. Rub. in sua alleg. in
materia hæresis, §. 10. col. 2. qui est positus in
fin. sue repe. char. 120. col. 2. & latè Hipol. in
rubr. ff. ad l. Corn. de sica. nu. 4. cum plur. ib. seqq.
& in proposito Card. Paris. d. cons. 57. nu. 10.
30 cum seqq. Et scientia, † & mala fides ex
coniecturis probatur ex text. in l. pe. vide euit. /
cum alijs, de quibus Curt. Iun. in d. cons. 64. nu.
8. post Bart. & Doct. in l. Celsus, ff. de vsucap.
quibus addo Card. Paris. in d. cons. 57. nu. 25.
& seq. lib. 4.

31 Quid plura, & aliqui tenent † parentum
malam fidem fingi dari, & vnico teste posse
probari, vt traditur in c. præterea, de sponsal.
cum alijs, de quibus Card. Paris. memor est in
d. cons. 57. nu. 17. lib. 4. cum alijs, quæ in nostris
terminis adducit Curt. Iun. in d. cons. 64. nu. 8.
& seqq.

Verùm & dictæ scripturæ maioritates nõ
tantùm legitimum filium ad successionem
admittunt, sed etiam de legitimo matrimonio
etiam exigunt, quo casu, & aliqui tenent
32 † filium ex matrimonio putatiuo natum, vt
potè quod natum non de legitimo matrimo-
nio non succedere, & ita ex pluribus cõsuluit
Eurt. Iun. in d. cons. 64. nu. 6. & seq. & n. 17. &
idem Curt. in cons. 27. col. 4. nu. 6. ver. sed quid
post medium, Et si contrarium teneat Dec. in
cons. 153. in effectu queritur, col. 1. & 2. vers.
sed tamen cum seq. & Io. Franc. de Rip. in rubr.
ff. sol. matrim. num. 65. & idem Rip. in c. inter
ceteras, n. 7. de rescrip. circa quem sententiã,
& de eius veritate plenius alio trademus cõs.

Quibus quidem expectamus, in fauorem
dictæ D. Constantiæ sententiam ferendam,
(prou. postea lata fuit.)

Marcus Salon de Pace Burg.
Legum Doctor.

A D D I T I O.

AD num. 1. vide, quod instrumentum
publicum dicitur probatio proba-
ta, vt latè per Doctores, quos con-
gerit M. scard. de prob. concl. 1047. in-
telligit tamen dummodo sit confectū
debitis sollempnitatibus, de quibus ha-
betur de iure communi in auth. de In-
strum. caut. & fid. & de iure Neapoli-
tano in const. incipiente Instrumentorum
robatur. Sed contra instrumentum pu-
blicum admittitur probatio per a iud.
instrumentum similiter publicum, vt

latè per Hippol. de Marfil. in repe. rubr.
C. de probat. nu. 42. cum seq. Imò etiam
per testes instrumentarios, nam quo-
ties vnus ex eis deponit contra eius
tenorem, facit vacillare, & debilitare
fidem instrumenti, l. 1. §. fin. ff. quemad.
testam. aper. Lanfranch. in cap. quoniam
contra in ver. Instrumentorum probatio-
nes vers. Quare, & sic iudicatum refert
Boer. dec. 118. num. 12. Hinc dicimus,
quod error Notarij in conficiendo in-
strumento potest probari per duos tes-

X a Act.

que eius consensu, tum quia legitima non potest vigore statuti tolli in totum, ut per Roderic. Suar. in l. quando in prioribus 2. limit. num. 1. C. de inoffic. testam. Molin. de primogen. Hisp. lib. 2. cap. 1. n. 4. tum etiam quia statutum debet specificè loqui de priuatione legitime, ut per Roland. à Valle conf. 62. col. 3.

Ad num. 11. vide, quod licet matrimonio clandestina militans Ecclesia non tueatur, nam præsumuntur adulteria, & ita tractari debent, Host. in summa de cland spons. Curt. Iun. conf. 64. quos sequitur Gratus resp. 2. nu. 46. lib. 2. nihilominus efficacia sunt in foro conscientie, ut dicit Bal. in c. mulieri in fin. de iur. reuerendo.

Ad nu. 11. vide, quod dispositio hominis, vel legis loquentium de aliquo actu, intelligitur de valido, & firmo, nam paria sunt non esse, vel inualidum esse, l. nec ullà, ff. de pet. hered. Afflic. in c. 1. si de fraud. fuerit contr. in 6. notab. n. 6. & in c. quicumque nu. 2. de pace tenenda.

Ad nu. 13. vsq; ad nu. 21. concludit Auctor. ex multis, quod quando datur alicui electio restricta ad tempus mortis, si eligitur in vita licitum est annullare electionem, & variare, ad quam conclusionem vide ea, quæ latè tractat Molin. de primogen. Hisp. c. 4. lib. 2. Mant. de cõ. sct. ult. volunt. lib. 8. tit. 5. & latè Farin. in dec. Rot. Rom. 263. nu. 1. & secundum allegata per auctorem hic assertiones in dec. 623. eod. lib. 1. Sed quando non est locus variationi, & quando tenet secunda, alterans, & murans primam, latè habetur per Fhes. in q. forens. 65. lib. 1. & ibi etiam vide quando ista facultas eligendi transeat ad hæredes.

Ad nu. 22. & 23. vide quod licitum est reuocare donationem, & concessionem factam absenti ante ratificationem, etiã quod notarius stipulatus sit pro absente, & hanc conclusionem, ex multis firmiter, Andr. ab Exca in tract. de pactis n. 107. cum sequ. Boss. in sua pract. crim. in sit. de pact. nu. 27. in fin. ubi assertit se ita in practica seruatum vidisse, & nouissimè habetur per Farin. qui omnes recesset, & contrariã refutat in dec. Rot. Ro. 11. fo. 1

Ad nu. 24. suspitio falsitatis pro falsitate habetur, sed ex quibus coniecturis colligitur dicta suspitio, habetur plenè per Menoch. in præsump. 20. lib. 5. per totum.

Ad nu. 25. vide, quod ubi dies est de substantia, si absq; illa fiat à notario scriptura non probat, quia tunc notarius non dicitur functus esse officio suo, Bar. in l. si librorius, ff. de reg. iur. de quo meminit Mascar. de prob. concl. 645. nu. 9.

Ad nu. 26. clandestinum matrimonium dicitur etiam quando fit coram duobus testibus, dum fieri publicè consuevit, ut dicit Dec. in reg. Quo tutela, S. clan. nu. 2. ff. de reg. iur.

Ad n. 30. vide, quod mala fides probatur ex indiciis, & coniecturis, quarum nonnullas recenset Bal. in l. si paterna, C. de repud. hered. & latè habetur per Mascard. de probat. concl. 1003.

Ad nu. 32. quæstio ista, an filius natus ex matrimonio putatio debeat succedere in maioratu, in quo ex l. vel dispositione hominis vocantur filii nati ex legitimo matrimonio, est controuersa, ut videtur ex Doctoribus hinc inde adductis per Auctorem hic, qui hac de re indecisam reliquit, sic etiã Molin. de Hispan. primog. lib. 3. c. 1. nu. 15. ubi dicit opinionem Curij Iunioris in quodam amplissimo Hispaniarum primogenio, iam dudum controuersam vidisse.

S V M M A R I V M.

- 1 Officia ante obitum officialium non sunt eis auferenda, nec circa talia officia debent dari literæ expectatiuæ.
- 2 Tabelliones numerarij censentur à dominis temporalibus nominati ad totam vitam.
- 3 Officia concessa tolli nequeunt sine causa, etiã si ad libitum sint creati, & plenius nu. 5.
- 4 Argumentum validum est de officiali perpetuo ad officialè ad beneplacitum creatum.
- 6 Officiales creati in dubio colliguntur perpetui.
- 7 Consuetæ fieri non cadunt sub arbitrio.
- 8 Officiales ubiunque creantur, semper debent mos antiquus seruare aliã creatio esset nulla.
- 9 Arbitrium licet quis in liberum habeat, eo uti non potest, si actus ab eo gestus equitati aduersetur.

AR.

ARGUMENTVM.

Officialis creatus ad exercitium alicuius officij, vt puta notariatus, sine causa amoueri non potest.

CONSILIVM XXI

IN hac causa oppido de Villada cum Comite de Alua de Lista breuit dicimus, dictum Comitem esse condemnandum, vt rebelliones, quos creauit, nequeat remouere citra causam.

Quod primò probamus ex *text. in l. 8. tit. 14. lib. 3. ordinam.* (quæ habetur *lib. 4. recop. tit. 17. l. 7.*) qua stabilitur, (& in fortiori casu) quod & si Rex præceperit, officia ab eo concessa tolli, quòd nõ idè eius mandatum est exequendum, quibus conducit *text. in l. 11. 12. & 13. tit. 2. ordinam. lib. 7. & optimus text. in l. 24. eod. tit. & lib. & in l. 10. in fine tit. 3. eod. lib. 7. ordinam.*

Quæ leges sanciantur & ante obitum officialium, eorum officia, eis non esse auferenda, nec literas expectatiuas officiorum per alios possessorum nemini esse concedendas, & idè hodie est dispositum in *l. 23. tit. 10. lib. 5. noua recop. & plenius lib. 7. eiusdem recop. tit. 3. l. 3.* sunt & aliz concordantiz, de quibus meminit *Pet. Rebuff. in 2. tom. constit. Gallic. in tract. vt beneficia ante vacationem, vel bona confiscata peti ante declarationem non debeant. glos. 1. nu. 2. lib. 3. & in eod. tract. glos. 2. per totam, post Corn.* qui notabiliter loquitur in nostro proposito in *conf. 45. Deum in uocet. col. pen. & fi.* Et nuncupatum in tabellionibus ad numerum creatis & quod ad totam vitam nominati censentur. est etiam *text. in l. 1. ver. ordenamos, que tenga. tit. 6. ordinam. lib. 2. qua habetur lib. 2. recop. tit. 20. lib. 1. & faciunt, quæ infra dicemus num. 6.*

Proinde quod officia concessa sine causa tolli nequeant, lat & constat in *auth. de referendaris, post princ. coll. 1. 2. vt notatur in c. 1. de natu. feud. & inibi Scribentes.*

Quibus & accedat *text. in l. iuris peritos. in princ. ff. de excusat. tutor. & qua Bart. tradit in l. de pupilio. §. si quis ipsi prætori, ff. de non. op. r. nunc. col. 2. vers. tertio quaro. & Bellaper. in l. quisquis, & ibi etiã Cip. & Bal col. 1. C. si cert. per. & Alex. complures alios citans in l. principal. prope fin. ff. eod. tit. si cert. peta. vbi*

aut, communiter teneri & quod validum sit argumentum de officiali perpetuo ad officialem ad beneplacitum creatum, idem

tradit *Ias. in l. cum quis nu. 20. C. de iuris, & fa. l. ign. & alibi sæpe.*

Et in nostris propriis terminis & quòd officialis etiam ad libitum creatus sine causa mutari non possit, tenet *Guille. Bened. in repet. cap. Raynun. de test. in verb. duas habet filias num. 36. cum plerisque sequent.* quo in loco loquitur in officio ad Regis libitum cõcesso, quem refert, & sequitur *Boer. in dec. 149. an Rex Francia num. 18. & sequent. & inibi sic esse iudicatum. teltatur: & quòd officialis ab Episcopo, suis in locis etiam ad sui beneplacitum constitutus, remoueri ab officio absque causa non valet, idem, & tenet idem Boer. in suo tract. de auctoritate magni consilij num. 154. & lat hoc probatur *l. 2. tit. 10. p. 2. & inibi in nostris terminis, ita tenet Greg. Lup. in verb. Mantener.* Et ita tenendum est, licet in alio proposito contrarium teneat *Albert. Brun. in conf. 92. penini dubium, col. 1. vers. & tanto magis.* Et hinc dicit *Greg. Lup. in l. 6. in verb. Acaboy & el su tiẽpo. Ad finem tit. 4. p. 3. vbi ait & quod in dubio officiales creati intelliguntur perpetui, quando simpliciter eis conceditur officium sine temporis præfinitione, siue ad beneplacitum concedentis, vbi hoc ibi tenet *text. in d. iuris peritos.***

Quæ, quidem opinio æquissima est, nõ quotidie dominus tabelliones ab eo creatos remoueat. Præter hoc, quod est probata consuetudo generalis quæ hisce in regnis viget, dictæ nostræ sententiæ concordis & consuetæ fieri non cadunt sub arbitrio *ff. de extra ord. crim. l. secularii.* per quæ *text. ita notat Bald. in l. quicumque num. 17. col. 5. vers. scias autem C. de seru. fug. & Bald. refert Corn. in d. conf. 45. col. pen. lib. 3. vbi ipse se Corn. in nostro proposito dicit & quod vbicunque creantur aliqui officiales, lemper debet mos antiquus seruari, & quod aliàs creatio esset nulla. ex *text. & inibi Bar. in l. actuarios C. de numerariis, & actuar. lib. 12. bonus text. in l. 3. in princ. tit. 2. lib. 7. ord. & in l. 1. tit. 18. lib. 2. ord. quas leges non inueni in recopila. l. regni.**

Et licet quis & in re liberum habeat arbitrium, eo quidem vti nequit, si actus ab eo gestus æquitati aduersetur, ex *text. in l. si fideicommissa. §. quanquam ff. de l. 3. quem ad hoc citat, Bald. in l. si quis maior. C. de trans. salt. col. 1. ver. nota primò.*

Et ita censemus pronuncianum.

Doctus Burgen. Marcus Salon
de Pace.

ADD:

A D D I T I O.

Num. 1. officia nedum in vita ad nutum Prætoris amouibilia esse non debent, vt censet *Ceuall. pract. quest. c. 768. num. 24.* & quid in magistratibus ad beneplacitum. *Borr. de magist. edit. lib. 1. cap. 12. num. 68.* cum igitur officia vacare nequeant, nisi altero de tribus modis, scilicet morte, renunciatione, & delicto, vt refert *idem Ceuall. cap. 425. num. 8.* Ideo concedi non possunt antea præsertim officia Regia, quæ concedi non debent ante vacationem. *Rebuff. in praxi benef. p. 2. Rub. de reprob. benef. vident. impet. num. 39.*

Num. 2. Notarij non ad tempus, sed perpetui creantur *Ass. in consist. occupatis num. 8.*

Num. 3. adde *Mutam in pragm. Sicil. tom. 1. tit. 34. num. 10.* vbi allegat *Auctorem nostrum*, & pariter adde *Cancer. var. resol. cep. 12. num. 19. cum seq.* vbi id ampliat procedere etiam in officiali crea-

to ad beneplacitum, & quid in officiali ad vitam, refert *Cabed. decis. Lusit. 20. num. 1. p. 2.* & idem in Tabellione creato ad beneplacitum, vt non possit remoueri sine causa, refert *Ceuall. pract. quest. cap. 425. num. 27. Thor. in compen. decis. p. 2. verb. officiales*, sic etiam non potest renunciare sine causa, *Borgon. dec. 25. n. 6. p. 2.*

Num. 4. ad hoc vide *Borrell. de magist. edit. lib. 1. cap. 12. num. 69. 70. & 77.*

Num. 5. *Borrell. vbi supra num. 68. 69. 70. 77. & 81. Musa vbi supra.*

Num. 6. optimè *Cancer. var. resol. som. 3. cap. 12. num. 198.*

Num. 8. *Vide Montanar. in prag. 2. n. 246. cum seq. de admin. vniuers. vbi iura.*

Num. 9. equitatem seruare debere iudicem habentem liberum arbitrium, testatur *Menoc. de arbit. iud. lib. 1. q. 51. num. 7.*

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus prima tonsura, unica, & virginis matrimonio copulatus, gaudet priuilegio fori.
- 2 Clericatus, & tonsura cognitio spectat ad iudicem ecclesiasticum, non vero ad iudicem laicum, & plenius nu. 3.
- 3 Praeuentio locus est inter iudices, cum causa ad duos iudices spectat.
- 4 Clericorum coniugatorum habitus decens, an sit determinatus, & qualis dicatur habitus clericis coniugatis conueniens.
- 5 Consuetudine an induci possit, quod clericus coniugatus non perdet habitum clericalem, nec tonsuram apostolicam.
- 6 Bulla Alexandri Papa quæ loquitur de veste, & tonsura clericorum prima tonsura, quæ erit intelligatur.
- 7 Legum publicatio exigitur, vt dicatur recepte.
- 8 Prohoctus ad rixam si aliquem occidat, non punitur pœna ordinaria.
- 9 Inimicitia capitalis, suboritur ex iniurijs atroci simis.
- 10 Inimicitia capitalis, ex quibus probetur, & num. 12. & 13.
- 11 Scientia inciens probatur.
- 12 Proditio cessat data inimicitia capitali, etiam si facie ad faciem, quis non sit occisus, & Jegg.

- 16 Proditor est, qui unum actum ostendit, aliud vero mente gerit.
- 17 Intellectus l. 11. tit. 13. ordin. lib. 8. & l. 4. tit. 7. eod. lib. 8. ordin. quæ habetur tit. 8. recop. tit. 26. l. 10. & ibi tractatur, quando dicatur mors sequuta.
- 18 Securus dicitur, qui nihil timet.
- 19 Nuncia credendum est.
- 20 Clericus non perit p. iullegium clericale, & si quibus unque enormitatibus se immisuerit.

ARGVMENTVM.

Clericus coniugatus, qui vnicam, & virginem duxerit in uxorem, si homicidium commiserit, an erit remittendus ad Iudicem Ecclesiasticum, dato, quod non incederat in habitu, & tonsura per annos 4. ante delictum, iuxta bullam Alexandri PP. sed tantum, per annum vltimum, nec aliter proditorum dici poterat homicidium, dum grauissimis iniurijs affectus ipse clericus in occisum prorumperit, omnia admissa exarata disputantur.

CON-

CONSILIUM XXII,

Inuino inuocato auxilio . Petrus Diaz de Vernuilitem, controuersatur cum vxore, & filijs Francisci de Gante, num ad abbatem huius Pinciani oppidi; eiusque carcere à qua dictus fuit, sit remittendus. Quod quidem nobis videtur ex sequentibus.

Et primo, quia ipse est clericus primæ tonsuræ † vnica, & virginis matrimonio copulatus: quamobrem, quo ad forum clericali priuilegio est fruiturus, ex *tex. in c. 1. de cler. coniug. lib. 6. qui tex. communiter in clerico prima tonsura explicatur, & eius tex. verba hoc clare insinuant, & probatur in clem. 1. de vit. & honest. cleri. & ibidem Card. cum alijs de quibus D. Didac. Gonarr in c. 31. practic. q. col. 2. vers. tertio, igitur ad dictum carcerem est remittendus.*

Et eo maxime, cum ipsius clericatu † & an eo uti queat, cognitio ad dictum Abbatem expectat, ex *tex. notab. in cap. si Iudex laicus de senten. ex com. lib. 6. in tantum, quod inibi tex. fancit; quòd & si clericus tulerit habitum laicalem, si de clericatus titulo Ecclesiastico fides iudici sit data, ad eum remittendus est.*

Et in proprijs terminis † quòd cognitio habitus & tonsuræ ad sæcularem iudicem non pertineat, sed ad iudicem Ecclesiasticum, tenent domini de Rota in notis in *dec. 202. si clericus coniugatus, & tenet Dominicus in d. cap. si iudex laicus, col. si. in fine & illic Philip. Fran. & in §. & si notorium eiusdem cap. post medium, & ita consulit Fulgos. in cons. 124. præsuppositis Statutis, col. 2. & Alex. in cons. 8. videtur super col. fin. lib. 1. post Card. qui palam hoc tenet in cap. perperimus, col. 6. de sent. ex com. & Capol. in cons. 11. casus talis est col. 2. & 3. versic. de prima quasi. & Ang. de Claua. sua summa, verb. clericus 14. nu. 3. & Chassan. in consuet. Burgund. rub. 1. §. 5. num. 58. & est in meo libro char. 50 col. 3. aduersus Guid. Pap. ab eo inibi citatū. pter hoc & ipse Guid. Pap. loquitur in eo qui habitu clericali & non decenti reperitur, quando à iudice sæculari captus est, & sat prædicta constant ex *tex. in l. 2. ff. de iurisd. omni. iur. & hæc est communis docentium sententia, & demum hæc est communis interpretatio DD. & practica vt testatur D. Coparr. in d. cap. 31. pract. qq. col. 20. vers. prima igitur, & Rolan. à Valle in cons. 4. in causa num. 17. & num. 20. & 21. & 33. lib. 1. & Card. Paris. in cons. 154. ad resolutionem, col. 1. in printip. li. 4. vbi loquitur in casu**

fortiori, quibus adde *Soccin. in cons. 11. quoniam num. 19. & 20. lib. 1.*

Quod commune assertum in casu fortiori loquitur, nempe cum iudex sæcularis in captura præuenit: vt in præsentiarū non præuenit, sed dictus abbas: quare & si ad vtrunque iudicem causa pertineret † præuentioni esset locus *ff. de iudi. l. si quis postea quam, & in l. vbi ceptum, ff. eod. tit. & traditur in cap. pastor. alis, & in cap. irrefragabili, de offic. ord. & alibi sæpe traditur,*

Prædicta & suadet, quia vt est probatum, dictus Petrus Diaz habitum & tonsuram decentem, & per annum ante dicti Francisci mortem portauit † qui clericorum habitus dicens tunc temporis nondum erat constitutus, præsertim coniugatorum, secundum *glos. in clem. 1. de cler. & inibi scribentes, & glos. in cap. pe. de vit. & honest. cleri. qua glos. habitum certi coloris clericis prohibent, & abunde Alex. in cons. 8. videtur super primo col. fin. vers. & quamuis lib. 1. quo cenet loco, quòd quilibet honestus habitus clericis cōiugatis conueniēs est idem, & consuluit idem Alex. in cons. 149. in causa inquisitionis col. pen. lib. 6. & Chassan. in d. consuetud. Burg. rub. 1. §. 5. num. 59. & est glos. notabilis in cap. si quis virorū 30. dist. que singulariter dicit, consuetudini esse standum circa clericorum habitum, quàm ad hoc refert & sequitur Capol. in d. cons. 11. col. 5. sunt & aliæ concordantiz, de quibus meminit D. Didac. Gonarr. in d. cap. 31. pract. qq. col. 22. vers. quarto illud est; & Roland. à Valle in d. cons. 4. num. 27. lib. 1. Et si iam hodiè quodam motu proprio nostri Summi Pontificis declaratum sit, quàm habitum & tonsuram portare debeat clericus primæ tonsuræ. Et quid tunc sit faciendum videas rogo l. 8. tit. 4. lib. 1. nouè recopilat. & alias plures leges eiusdem tit. & lib.*

Quin & probatum est, Bugensi diocesi, (de qua dictus Petrus est) clericum coniugatum etiam habitum clericalem nõ portantem, nec tonsuram apertam clericali priuilegio fori frui † quæ consuetudo seruanda est *ex tex. & inibi traditis in l. de quibus, ff. de legibus cum suis vulgatis. Et in proprijs terminis, quòd hæc consuetudo sit firma, nempe quòd clericus coniugatus habitum clericalem non portans priuilegio clericali gaudeat, consuluit Fulgos. in d. cons. 24. qui ad hoc inibi citat Io. Monach. in d. c. 1. de cler. coniug. lib. 6. quem refert & sequitur Chass. in d. consuetud. Burgund. rub. 1. §. 5. num. 59. vers. sed pone, & est *tex. & illic DD. in c. Ioannes de cler. coniuga,**

ibi

ibi; Cum de consuetudine terra clerici coniugati non coguntur inuiti portare tonsuram. Quem expendunt illic 10. And. & DD. cum alijs, de quibus Couarr. in d.c. 31. pract. qq. col. 22. vers. quarto illud est. & Rolan. à Valle in d.conf. 4. nu. 26. cum seqq. lib. 1.

7 Nec oberit bulla † Alexand. Papæ, quæ de veste, & tonsura per quatuor annos ante delictum portanda tractat.

Tùm quia dictus Petrus dictis quatuor annis ea portauit; imò sufficit tempore commissi delicti, vel saltem per quatuor menses ante commissum delictum, tonsuram, & vestes decentes habuisse, vt per plura fundat Couarr. in d.c. 31. pract. qq. col. 25. vers. quinto potissimum est, cum alijs, de quibus Chassan. in d. consuet. Burgun. rub. 1. §. 5. n. 57. ver. 10.

Tùm & quia dicta bulla conditionalis est, nempè si diæcesi fiat, quæ Burgenfi diæcesi facta non constat, nec præsumitur; cum in facto consistat, ff. de public. l. quæcunq; & ff. de capti. & postlim. reuer. l. in bello, & facta, cum alijs vulgatis. Propter hoc, quod iure ipsa publicatio erat necessaria, vt in authent. vt facta noua constit. collat. 5.

8 Tùm etiam † quia dicta bulla in dicta diæcesi recepta non fuit, prout iure exigitur, vt in d. l. de quibus, & in c. in istis 4. distinct. ibi; Leges instituuntur, cum promulgantur, firmanur cum moribus vrentium approbantur, & traditur in c. 1. de reg. & pac. & ibidè latè Felin. post Bald. in signè in authent. omnes peregrini, col. 2. C. commu. de success. text. etiam in l. 1. Taurin. const. (quæ habetur lib. 2. recop. tit. 1. l. 3.) in verbis. Ni fueron auidas, ni recibidas por leyes.

Tùm quia in dicta diæcesi (vt explicuimus) consuetudo contraria versatur, sicque inibi iudicatur, & lex (vt notissima concinnunt iura) contrario vsu diruitur.

Rursum & in dicti Petri fauorem peritissimi Iudices causam iudicaturi, aduertere debent iniurias frequentissimas per dictum Franciscum de Gante dicto Petro factas, factis, verbisq; quæ conspicienda sunt ad hoc negotium, vt constat ex tex. in l. si adulteriũ, cum incestu, s. Imperatores, ff. de adult. ibi; Impetu tactus doloris interfecit. Quem ibidem Angel. ad hoc expendit, quod difficillimum est, iustum temperare dolorem, quamobrem pleriq; tenuerunt † quod si quis ex verbis iniuriosis prouocatus aliquem occidat, quod non est peccandum pœna l. Corn. de sicar. vt Ang. censet in d. s. Imperatores, & Alex. Paul. Castr. Curt. antiq. aliq; à Boerio citati in decis. 169. & primò videtur num. 2. & palàm Abb. in c. 1. col. 2. de iniur. & abundè Hipol. in cons. 25. ultra ea, nu. 25. cum seqq.

& idem Hipol. in cons. 137. inspecto tenore, n. 14. dicit hæc verba. Homo utiq; ferreus nõ est, sed carneus, & iniurias sibi illatas sentit, & quod vnusquisque hac in spetie de se faciat coniecturam, hætenus Hipol.

Et quantò magis quod dictæ iniuriæ atrocissimæ fure † ex quibus inimicitia capitalis suboriebatur, vt in c. veniens, & illic DD. de iniur. & Is. in l. procuratoribus, col. fin. C. de procurat. post Alber. in auth. si testis, col. 2. C. de testib. quibus accedat text. in l. 4. tit. 12. p. 7.

11 Quæ inimicitia probatur † quia dictus Franciscus de Gante aduersus dictum Petrum de Vernui literas regias habuit, vt idem Petrus in tributis cum plebeis contribueret: cum status quæstio mouetur clarum est, quod inter eos magnæ inimicitie ortæ dicuntur, vt traditur in c. frequens, de restit. spol. & scribit Bald. in l. arleta, §. dat remissionem, vbi probatur, ff. de excus. tut. col. 1 & est glos. notab. in c. cum oporteat, de accus. in verb. inimicos, vers. illa dicuntur graues, & facit optimus tex. in l. 1. 2. & 3. ff. de lib. cau. Nec ex dictarum litterarum obtentione iniuria sublata fuit, ff. de iniur. l. iniuriarum, s. si quis, & text. in l. item apud Labeonem, §. si quis libello, ff. eod. tit. & tex. in l. si verò, s. & sat. ff. qui satisda. cogan. & probatur in l. 7. tit. 9. parti. 7.

12 Quæ & iniuria † ex eo compertissima fuit, quia se ad inuicem minimè loquebantur, vt legitur & notatur in cap. cum super. de offic. deleg. & alijs in locis inibi à recentioribus citatis. & traditur in cap. si inimicus, 93. distin.

13 Quid multa † & sola causa inimicitie ipsam probat inimicitiam. Innoc. authore. in c. cum. 1. & DD. de re iudi. cum similibus à Feli. citatis. in d. c. cum super. col. 1. versic. & nota quòd nedum, constat quæ ex processu, prædictum Petrum de Vernui prædicta sciuisse, & verba iniuriosa in se prolata

14 † Et eius scientia etiam indicijs probatur. ex tex. in l. penu. C. de euic. cum alijs quorum Curt. Iuni. memor. est in cons. 64. præsupponitur in facto. nu. 8. Denique & de eius scientia ex animo patet, ex hisque extra iudicium ipse Petrus edixit. ex traditis in l. cum proponas. C. de bon. auto. iudi. possiden. & est glo. in l. Fulcinus. s. quid fit, ff. ex quib. cau. in posse. ea. cum alijs.

Ex quibus quidem conluit, non posse dici, dictum Petrum de Vernui proditoriè dictum Franciscum de Gante occidisse † Nam data dicta inimicitia capitali proditio cessat, etiã si facie ad faciè nõ fuisset occisus, vt traditur in l. respiciendum. s. delinquit. ff. de penis, & illic notat Bar. nempè quia proditor est † qui vnum actu ostendit, aliud verò mente gerit. ex tex. in l. 1. ff. de præuarica. & notat Bald. in

Num. 13. Inimicitia probata dicitur, si odij causa probetur, licet odium quis non ostendat, *Giurba conf. 37. nu. 22. & conf. 13. num. 7.*

Num. 15. proditorium homicidium non est inter fratres etiam carnales, si inimicitiae causa intercesit, *Giurba conf. 20. num. 24.*

Num. 16. vide *Franch. decis. 713. num. 14. Chatal. de indultu cap. 31. num. 6.*

Num. 19. late *Mascard. de probat. conclus. 1120.*

Num. 20. late *Iul. Clar. in S. fin. q. 36. n. 19. latisimè Caball. resolut. crim. casu 60. ultra eos Godofred. à Bacco in tract. reatum q. 26.*

S V M M A R I V M.

- 1 **P**riuilegium nobilitatis, seu immunitatis alicui concessum, & suis filiis, & filiabus, qualiter intelligatur, & extendatur, & per totum consilium.
- 3 Verbum, Dellos, Ad omnes praecedentes refertur.
- 4 Verbum, Descendentes, etiam feminas comprehendit.
- 5 Priuilegij verba interpretatur consuetudo, seu vsus, etiam si verba priuilegij aduersentur.
- 6 Intellectus l. 1. ff. de iur. immuni. & plerisque sequent.
- 8 Femina maritatem an gaudeant priuilegio immunitatis eorum patri concesso.
- 10 Femina conditrix maioritatus non censetur voluisse feminas excludere.
- 11 Feminis cum aliquid conceditur, etiam masculus ex femina comprehenditur.
- 12 Descendentes ex femina non gaudent nobilitate sanguinis maternae, & inibi quid erit in nobilitate ex priuilegio.
- 13 Feminae & si expressè sint exclusae à sua cessione maioritatus, an Princeps possit eas, & suos descendentes habilitare ad succedendum in tali maioratu.
- 14 Priuilegium immunitatis an sit perpetuum, & num. 16.
- 15 Verbum, Descendentes, omnes in infinitum comprehendit.
- 17 Intellectus regiarum pragmaticarum, quae disponunt, quod exempti à muneribus demonetis tantum intelligantur.

A R G V M E N T V M.

Priuilegium nobilitatis, atque immunitatis alicui concessa suis filiis, filiabus, & neptis, an ab eis descendentes extendantur, eiusque consortibus, & si non ex masculis, sed etiam ex foeminis perueniant.

C O N S I L I V M XXIII.

Inuocato diuino auxilio. In causa Francisci Nigri, & consortium ex vna parte, & oppidum de Laziana ex alia: Breui videtur, quod nobilitatis priuilegium, & immunitatis, Toribio Fernandez, & suis filiis, & filiabus, nepotibus, & neptis, & ab eis descendentes concessi, extendi valent ad dictum Franciscum, & eius consortes: & si à dicto Toribio non descendant de masculo ex masculino, sed ex foeminis.

Quod constare videtur, siquidem immunitas ipsa dicti Toribii filii ab eis, & nepotibus, & descendentes concedatur, sitque dictum priuilegium omnibus generale, & ita generaliter interpretandum est. *c. solite, de maio. & obediens. & ff. de public. l. de pretio, cum suis vulgatis.*

Deinde haec verba dicti priuilegij sunt expendenda, *Que de vos, o dellos descendier en,* post quae verba confestim alia subiiciuntur, *Vuestros hijos, o hijas, nietos, o nietas,* quod fit, dicta verba, *Dellos,* etiam ad descendentes ex filiabus, neptibusque trahenda, & siquidem ipsum verbum, *Dellos,* ad praecedentes omnes referatur, ex *tex. in l. à filio, §. testator, ff. de alim. & cib. leg. & in l. si quis id quod, ff. de iuris. omn. iud. notat Bart. in l. si quis seruuum, §. fin. col. fin. ff. de leg. 2. cum alijs;* si enim Princeps in dicto priuilegio voluisset facere discrimen inter descendentes ex masculis, & descendentes ex foeminis, expressisse quidem, *l. 1. §. fin. autem ad deficientis, C. de cadu. toll. & inibi Bald. text. etiam in c. ad audientiam, de decim. cum alijs,* & fat in terminis hoc consuluit *Corn. in conf. 177. circa quod, col. 3. ver. item facit quia, lib. 4. & faciunt plura, quae adduximus in repet. proem. Taurin. constitut. nu. 126. cum multis seqq.*

Præterea dictum, & verbum *Descendentes,* etiam foeminas comprehendit, *l. cognoscere, in fin. ff. de verb. signif. notatur in c. statutum, de heret. lib. 6. & illic Domini, col. 2. & est bonus text. in auth. de heret. ab intesta. venient. post princ. vers. quia igitur, colla. 9. cum alijs, de quibus Alex. in conf. 160. viso themate, col. 1. vers. sed his, & seqq. lib. 2.*

Et precipuum hæc obtinent, cum longeuus, & consuetudo huic faueat interpretationi ¶ cum iure consuetudo, vsusque privilegij verba interpretetur, de consangu. & affinit. cap. quod dilectio, & de consuetud. cap. quod dilectio, & de consuetud. cap. cum dilectus. & 7. p. iii. 33. l. 4. & 5. cum a 4, quod ad eo obtinet, quod etiam si privilegij verba tali aduerlentur interpretationi, ex consuetudine nihilominus admittitur ipsa interpretatio, ex *lex. in d. cap. cum dilectus, & in ibi Anton. & ex tex. in c. si. cod. tit. & tradit insignè Soc. conf. 84. accuratissime nu. 15. vers. post. emo. lib. 3. cum alijs de quibus supra in mores sumus, in conf. 15. in hac lite Venauent. n. 22. minimè enim mutanda sunt, quæ certam habuerunt interpretationem, l. minimè ff. de legib. & alibi sæpe traditur, & in terminis prioribus, quod privilegium immunitatis interpretetur secundum usum post superuenientem, tradit latè *Silvan. conf. 88. amicus n. 27. & seq. lib. 2. & tradit Otal. de notab. c. 5. 4. 5. p. col. 2.**

6 Nec prædictis ¶ obierit *text. in l. 1. ff. de iur. immun.* qua stabilitur, immunitatis privilegium ad descendentes ex feminis non extendi.

Primo, quia id verum est, nisi contrarium privilegij verba comperiât: quia Princeps benè potest concedere ipsam immunitatē descendentes ex feminis, vt constat in *ead. l. 1. ff. de iur. immun. & in l. 10. Quis tamēno, tit. 18. p. 3. & in l. 6. & ibi latè Greg. Lup. in verb. De his dalgotit. 27. p. 2. & in l. 1. C. de his, quia princip. vac. accep. lib. 10.*

Secundo, quia dicta, l. 1. ff. de iur. comm. tunc obtinet, cum verbo posteris ipsa concessio fiat: at secus si verbo descendentes, privilegium immunitatis concedatur, siquidem verbum posteris familiae, verbum comprehendat, ff. de munerib. & honor. l. vacatio. & familia descendentes per masculinum sexum tantum apprehendit, ff. de verb. signific. l. familia, & in terminis ¶ quod immunitate descendentes concessa, quod descendentes ex feminis comprehendat, palam Alberic. censet in *ead. l. 1. & singularitè Alexan. in d. conf. 160. co. 1. lib. 2. & lucidè etiam idem Alex. in addit. ad Bart. in d. l. 1. ff. de iur. immun. Et idem conluerit Dec. in c. 223. in casu proposito, n. 4. col. 2. vers. 2. & sequ. Et si idem Dec. teneat contrarium in *conf. 468 superior. anno. n. 31. & 32. & in l. fem. n. n. 69. ff. de regul. & Alexan. in l. quia tale, ff. solu. mar. Et si etiam alibi Bart. in l. quoties, C. de priu. schol. lib. 11. dicat, quod, & si ¶ privilegium concedatur mihi, & omnibus descendentes meis, tam masculis, quam femi-**

nis, quod filia ita demum gaudent tali privilegio, si sint, aut virgines, aut viduæ; & quod secus erit, si sint maritatae, quia mutant statum, & forciuntur forum viri, *ex l. mulieres, ff. ad municip. & Bart. referunt, & sequuntur plures DD. quos citat. Iaso. in l. quod Principi, n. 18. ff. de constit. princip. & in l. cum quadam puella, n. 3. de iuris. omn. iud. in quibus locis ipse Ias. refert solum Alex. tenuisse contra prædictam restrictionem. Bart. in d. l. cum quadam puella in princ. col. fin. imò quod etiam feminae maritate debet gaudere tali privilegio, & Bart. etiam refert & sequitur Laur. Silu. ubi alios refert in *conf. 1. quoniam, n. 50. lib. 1.**

Quin, & vt dicta immunitas ad descendentes ex femina trahatur, sat videtur aduertendum, quod Regina dictum concessit privilegium, & sic femina ¶ quare videtur eam noluisse excludere à dicta immunitate, *ex tex. in l. ex factis, §. si quis rogat, in si. ff. ad Trib. in verb. Ex conditione eius, qui fidè commissit. Et faciunt, quæ singularitè consuluat Anch. in simili casu ¶ de successione maioratu loquens, in conf. 339. pro maiori col. 5. vers. 3. quod proles, ubi tenet, quod si femina fuerit conditrix maioratus, non videtur feminas excludere voluisse, & Soc. in l. Gall §. nunc de l. vers. 2. potest, ff. de libe. & postu. & Ias. in l. sed si hac §. liber. col. 1. ff. de in ius vocan. & idem tenet Grat. in respon. 159. illust. ff. nu. 1. lib. 2. quod etiam tenet alij plures, quos citauimus in *relec. proxi. l. Taur n. 121. f. 21. & in terminis immunitatis ita tenet Dec. in d. l. fem. n. 98. ff. de regul. iur. & Ferd. Loaz in r. pel. §. liusfam. §. diui. n. 176. ff. de l. 1. post Ias. in conf. 117. in causa col. 2. vers. 2. lib. 4.**

Præterea d. l. 1. ff. de iur. immun. non quidem locum habet, quia feminae est facta dicta concessio; licet, vxori dicti Toribii ¶ quia cum aliquid feminae tribuitur, etiã masculus ex femina comprehenditur, *ex tex. in c. 1. in tit. de eo, qui sibi, & her. & Aret. in d. l. Gallus §. nunc de l. col. p. n. ff. de libe. & postu. tradunt Moder. in l. fem. ff. de regu. iur. Et expressè Loaz in d. §. diui. n. 178.*

Nec, dici potest, quod absurdum est, quod plus habeat nobilis ex privilegio, quam nobilis sanguine ¶ Nam descendentes ex femina nobilitate sanguinis non potiuntur, *ex tex. in l. 1. tit. 11. p. 7. & citatis à Boer. dec. 246. n. 5. igitur nec nobilis ex privilegio, siquidem in promptu videatur responsio: nepe quia Rex potuit, noluitque contrarium vt prædicta lucidè edocent. Sicut in simili dicimus ¶ quod licet feminae expressè sine exclusè à successione maioratus, nihilominus*

- minus Rex potest ea, & suos descendentes habitare ad talem successionem ma-
 tus, ut abunde diximus in *repet. proamyle*,
Taur. n. 323. f. 46. col. 4. & sequenti. Et si hoc
Card. Paul. Paris. in cons. 23. p. nu. 156 lib. 1.
 dicat communis opinio est in contrarium.
- 14 Et prædictum privilegium ꝑ perpetuò
 est duraturum, ex *tex. in l. 1. ff. de iur. immun.*
 & quia Principis privilegium perpetuò
 decet esse mansuram, ut in *auth. constit. quæ*
de dignitatib. §. illud coll. 1. 6. cum alijs de qui
bus Moder. in benef. ff. de const. Princip. &
 quanto magis cum descendentes sit cõ-
 cessum: quandoquidem ꝑ verbum *Descen-*
den. es. Omnes in infinitum compræhedit,
C. de suis, & legit. hered. l. fi. & notat *Iacob.*
de Bell. in auth. de restit. fit. comm. in fi. coll. 9.
 & etiam descendentes ultra quartum grã-
 dum, ut probatur in *auth. de hered. av. in: §.*
venien. §. 1. col. 9. & insignè tradit *Barba.*
in repet. l. cum acutiss. col. 12. C. de fideicom.
 & alibi sæpè reperies.
- 16 Et eo maxime ꝑ quòd in dicto privile-
 gio suis quoque descendentes perpe-
 tuò custodiendum præcipitur, & ob id sem-
 per durat, ut sancit *tex. in l. 10. & ibi late*

Greg. Lup. tit. 18. p. 3.
 Nec aduersarijs suffragantur leges Re-
 17 giæ ꝑ quæ sanciant quòd à maneribus ex-
 empti, de maneris tantum intelligantur.
 Tum, quia in alijs dissimilibus terminis
 dictæ leges loquuntur, ut ex eis constat.
 Tum, & quia expressim in dicto privile-
 gio ipsæ leges abrogantur, Tum etiam,
 quia Cæsar noster dictum privilegium
 confirmavit, & illud observari præcepit,
 prout ante consuetum est. Tum, & deniq. quia
 dictæ leges (ut constat in *l. 1. tit. 4. ord. li. 4*
quæ habetur li. 6. nou. recop. li. 15. l. 22 ex eo
editæ fuerunt, quod alijs ex soluetibus tri-
bus tributa præ iudicio sit (idem probat-
tur in l. 8. tit. 7. lib. 1. noue recop. l.) quòd in-
 præsentem cessat; siquidem expressim in di-
 cto privilegio sit expressum, quòd contri-
 buentibus certus numerus dipondiorum
 tollatur, & cessante legis ratione, ipsa quo-
 que lex locum habere non debet, ut con-
 stat, in *§. quammis, l. adigere, ff. de iur. patron.*
cap. cum cessante, de appella. cum similibus &
Tir. quit. in tract. de cessante causa, l. p. 7. nu.
125. & sequentibus.

A D D I T I O.

- N** Vm. 1. Immunitas concessa patrifa-
 mil. trahitur ad ortam ipsius familiã
Consil. Rouit. cons. 60. num. 6. par. 2. cum
alijs apud Thorum in addit. ad decis. Sa-
lernitani 4. num. 13.
- Num. 2. *Pres. de Franch. dec. 207. num. 10.*
 & *dec. 458. nu. 2.*
- Num. 3. nota quòd privilegium Regis, &
 assensus licet per verba præteriti tem-
 poris comprehendit etiam tempus
 futurum *Consil. Rouit. cons. 83. num. 7.*
part. 2.
- Num. 4. late *Macerat. var. resol. lib. 1. reso-*
lut. 60. num. 2. & lib. 2. resol. 59. casu 9.
 & 19.
- Num. 5. Privilegium vsu declaratur etiam
 si verba contradicant *Anna allegat. 53.*
num. 30. ubi antecedenti num. 19. dixit,
 quòd privilegium declaratur ex subse-
 quenti possessione, similiter ex vsu, *Ca-*
mill. de Medic. conj. 63. nu. 8. Fran. decis.
22. nu. 5. & dec. 56. num. 6. & 10.
- Num. 7. hic conueniunt addenda infra
 num. 11.

- Num. 8. an Privilegium concessum fami-
 liæ comprehendit etiam feminas nu-
 ptas *Mench. de presumps. lib. 4. presum-*
prio. 88. num. 4. quid in privilegio con-
 cesso alicui, & eius descendentes an
 fil. & nuptæ comprehendantur, *Ceuall.*
pract. q. c. 828. nu. 96.
- Num. 10. *Dec. d. l. femine nu. 100. & Alua-*
rad. de consec. mente defuncti lib. 2. cap.
3. §. 4. num. 55.
- Num. 11. multa ad hoc propositum cu-
 mulat similia, *Mantic. de tacit. & am-*
big. lib. 22. tit. 16.
- Sicuti per contrarium femina exclusa, &
 masculus ex ea excluditur, *Pereira dec.*
Lusit. 59. num. 1.
- Num. 12. an privilegium immunitatis cõ-
 cessum per se, & posteris comprehen-
 dat descendentes ex foeminis vide *Ia-*
cob. Gallum cons. 98. num. 1. & 3. ubi nu.
30. & 31. declarat præsertim num. 6. &
36. agit de privilegio concessio omni-
bus descendentes masculis, & foemi-
nis si veniant descendentes ex foeminis
 & cons.

& *conf. 65. num. 14. latè Mollign. in tractat. de appellat. utriusque iur. extens. nu. 253. & ad hoc extat notabilis dec. Reg. de Pont. 5. & in specie de priuilegio immunitatis concessa descendentes, si veniant descendentes ex foeminis vide Franc. d. dec. 207. nu. 6.*

Num. 13. *Molin. de Hisp. primogen. lib. 1. cap. 8. num. 29.*

Num. 14. vide *Sessam dec. Arag. 6. num. 17. & 15. per 101am.*

Num. 15. verbum descendentes compre-

hendit, tam masculos, quam foeminas, *Cewall. ubi supra num. 42. ac omnes in infinitum maximè in materia maioratus, latissimè Gustier. pract. q. lib. 3. q. 66. num. 15. 24. & 26. & quid in materia inuestituræ emphyteusis Ecclesiæ, Molignat. in tractat. de appellat. utriusque iur. extens. lit. D. nu. 257. ubi in seq. nu. quid in materia fideicommissi dicendum examinat ultra Peregrin. de fideicommiss. art. 25. num. 8. & art. 19. nu. 11.*

S V M M A R I V M .

- 1 **C**ommissi pena utens non potest petere pensio. es præteritas, & per totum consilium.
- 6 *In. ellectus glos. in capitulo potuit de loca. in 7. erb. item quid si dicat.*
- 7 *Glosæ authoritas alias excedit.*
- 8 *Iudex præoculis equitatem habere debet.*
- 9 *Opinionibus in dubijs mitiori standum est.*
- 10 *Intellectus authentici. de alien. emphy. §. si verò quis. colla. 9. & authentic. qui rem. C. de sacrosanct. eccles. & multis seqq.*
- 11 *Lex debet intelligi secundum titulum, sub quo est situata.*
- 12 *Extensio in penalibus locum habere non debet.*
- 14 *Intellectus l. colonus. ff. loca.*

ARGVMENTVM.

Pœna commissi an contineat pensiones præteritas à domino petitas, vlla prius protestatione existente, longè discutitur.

CONSILIVM XXIV.

Ei optimi maximi auxilio postulato, eiusque sanctissimæ Matris Virginis Mariæ. In lite, quæ in hoc Regio Prætorio versatur, inter oppidū de Auñon, & Marchionem de Bondexar, breuius dicti oppidi probauimus & ipsum oppidum à præteritis pensionibus à dicto Marchione petitis, absoluedum.

Namque cum dictus Marchio commissi pœna sit vsus terminum, pro quo dictæ pensiones soluebantur, sibi summens præteritas, & decursas pensiones prætere-

non potest, ex sequentibus.

- 2 Primo, ex *† tex. in l. vectigalia. §. i. ff. de publica. vbi si vectigalium conductor pensiones præteritas debito non persoluerit tem, ore, expelli valet, vel vsuræ ab eo ex mora recipi, at verò vtrunque peti non permittit.*
- 3 His & secundò alludit *† tex. in l. 3. §. La-beo. ff. de dol. mal. & met. excep. ibi, Petitor, qui & hominem vendicat, & pœnam petit, exceptione esse repellendum: iniquum enim esse, & hominem possidere, & pœnam exigere. Quibus & conducit *† tex. in l. rescriptum. §. si pacto. ff. de pact. & est optimus *† tex. in l. fin. in fine. ff. de eo quod cer. loc. ibi. Tantò magis, quod creditori accipiendo pecuniam, etiam remississe pœnam videatur. Quibus, & addendus est *† tex. in l. si duo. §. fin. ff. si quis cautio. ibi, Petendo pecuniam, exceptione submo-uetur.****

Cæterum, & hæc sententia substatinetur ex *† tex. in l. 2. C. de iur. emphy. cum in pœnâ non solutæ pensionis, commissi pœnam concedit † at non inquit, præteritas pensiones soluendas, quod ex facili si voluisset, expressisset, vt constat ex *† tex. in cap. ad audientiam, de decim. & in l. 1. §. fin autem ad deficientis, C. de caduc. tollen. & inibi, Bald. & *† tex. in l. si seruum, §. prator ait. vers. non dixit prator. ff. de acquir. hered. & in l. illam. C. de collat. cum alijs.***

Præterea hæc suadetur opinio, ex *† tex. in l. 28. tit. 8. p. 5. & in l. 3. tit. 14. p. 1.*

- 5 Denique & in proprijs terminis † quòd petito commissi præteritæ pensiones peti nequeant, sic palàm tenet *† glos. in d. l. 2. C. de iur. emphy. in verb. repetere. cum dicat dominum commissum, aut præteritas pensiones petere posse, & non ambo iunctim, ex *† tex. in authen. de aliena. emphy. §. si quis locator**

locavor, colla. 9. & huic sententię expressim, vtpote equiori Angel. ad stipulatur in d. l. 2. post Odo. freu. in ibis & palam etiã ibi Bald. & est etiam glos. in capitulo potuit, loca. in verb. item quid si dicat. ob id censens, protestatione esse necessariam, vt ex petitione vnus, alterum renũciatum non videatur, & expressẽ ita ¶ illam glos. intelligit Imol. inibi col. 24. dicto assentiens sententię post Ioan. Andr. ibi & Anchar. (etsi Bald. d. l. 2. C. de iur. emph. t. censet, in hoc casu protestationem non admittendam) & predictę opinionioni etiam adhæret Iacob. de Bese lousi. in authen. de non alie. aut permu. an. d. quod autem colla. 2. & Specul. in titul. de instru. edi. d. nunc aliqua. vers. 26. quaro, & Bal. in addi. ad Specul. tit. de loca. col. 3. vers. emphyteota Ecclesie. & latẽ l. so. in d. l. 2. num. 124. & sequentib. vers. in ea glos. 161. & sequentibus, C. de iur. emphy. (vbi complures videndos, citat) eandem etiam opinionẽ tenet Cuiller. de Cug. in authen. qui rem. C. de sac. sanct. eccles. quia dicit, quod expulsio emphyteotę succedit loco non prestite pensionis, ex tex. in l. si duo. d. 1. ff. si quis canno. & idem tenet Paul. Castren. in ead. authen. qui rem. vbi & dicit, quod idem tenet Cin. in d. l. 2. C. de iur. emphy. & ibidem etiam Iacob. de Sancto Geor. num. 45. Itaque constat Acurt. Specul. Ioan. Andr. Iacob. ac Bellou. Guiller. de Cug. Cin. Paul. Castren. Imol. Iacob. de Sancto Geor. hanc sententiam tenere. Quorum autoritas non minor est, quã contrariam tenentium, & glos. autoritas alias quidem excedit, Iacob. Butr. authore in l. 1. Cod. qu. pro sua iurisd. cum alijs, de quibus Anton. Corset. in sua quæstio. incipien. glos. autho. ritas quam inuenies in fin. Abb. reperiory. & latẽ Ioan. de Neurz. in sua si. na. nuptiali. in titul. est tenenda communis opinio. colun. 3. vers. etiam si esset. Et ob id, dicta sententia præponenda est contrarię sententię, & quia equitatem habet ¶ quam præ oculis iudex debet habere, ff. de eo quod cert. loc. l. quod si phesi cum alijs. Et in dubijs opinionibus mitiori standu. est, ff. de pen. l. penult. & si. & ff. de legib. l. benignior. Et præ prior iudex esse debet ad soluendum, quã ad condemnandum, l. absentem in princip. ff. de pen. & alibi sæpe reus etiam magis fauendus est, quã actor ff. de regul. iur. l. fauor. biliores. ut suis vulgaris.

10 Nec huic sententię aduersatur ¶ tex. in authen. de alienatio. emphyteosis, d. si verò quis. colla. 9. in quo tex. contraria sententia videtur probari, & in d. authen. qui rem. C. de sacro. sanct. eccle.

Tum, quia in emphyteosi Ecclesie loquuntur, & illis ita respondet Guiller. de Cug. & Paul. Cast. in d. authen. qui rem. & alijs quorum Cin. meminit in d. l. 2. Cod. de iur. emph. in eius additione, & in sign. Imol. in d. c. potuit, & Ias. in d. l. 2. num. 126. in princip. & lat hoc conitat. 1. d. d. si verò in verb. Damus licentiam venerabil. domui. Item & constat ex ipsa rui. qua. d. auth. qui rem ¶ iust. quæ de rebus Ecclesie agit ¶ quia lex debet intelligi secundũ titulu. sub quo est situata, l. Imperatores. in fine, vbi Barrol. notat. ff. de in diem adit. l. si. in princip. cum glos. ff. de cond. i. debi. & hoc docet Imperator in l. 1. §. sed cum nouella. C. de emenda. codi. & notat Laur. Silua. in cons. 88. amicus Platon. num. 18. lib. 2. post Anton. Butr. in c. 1. nu. 2. de offic. deleg. & cum ecclesia sit speciale ius commune est contrarium. l. quod re. id. ff. de legib. cum alijs, & maxime, quia ¶ cum de pœnalibus hic agamus ¶ extensio locum habere non debet, vt in authen. de non eligend. secund. nuben. §. cum igitur, cola. 1. cuius meminit Bald. in authen. ex testamento. C. de secund. nupt. & idem constat in l. si de interpretatione, ff. de pen. cum alijs. Et quia discrimen iura in alijs quoq; faciunt inter emphyteosim ecclesiasticã, & emphyteosim ab extraneo concessã, vt traditur in d. cap. potuit, & in d. authent. de aliena. emphyteo. d. si verò quis, colla. 9. & in l. 28. ut. 8. part. 5. & a ibi sæpe. Vel ¶ dicendum est ¶ quod lex. in d. d. si verò minime cõcedat ecclesie vtriusque petitionem, sed commissum, vel præteritas pensiones, vt intelligit glos. in verb. repellere in l. 2. C. de iur. emphy. & constat, quia dicto Et quæ inest. in d. d. si verò, pro alternatiua sumitur, ff. de verb. r. signif. l. sæpe, & in l. conuentionem. eod. tit. & hoc ex equitate, quæ hic adest argumen. d. l. pen. ff. de pen. & in l. si me, & Titium, ff. de cert. pecu. & alibi sæpe.

Tertiõ dici potest, quod tex. in d. d. si verò quis, loquitur, cum vtrũque simul petitur, seu vnum, cum dicta protestatione, ac secus si vnum tantum sit petitum, vt contingit in casu nostro,

14 Cui rei nec etiam ¶ obstat l. colonus, ff. loca. siquidem in simplici loquitur colonus non verò in emphy. teota, vt tenent predicti Doctores nostram tenentes sententiam, & dissimilitudinis rationem, Ioan. de Imol. assignat in d. c. potuit. col. 24.

Et ita luce clarius constat, hanc nostrã sententiam optimam, & equabiliorem, etsi indices hac in causa contrarium iudicauerint, & maxime in nostro casu hæc præualeat sententia, quia dictus Marchio citra

citra dictam potestatem in iudicio à dicto oppido dictam commissi penam petijt, & d' indè anno iam decurso super dictis pensionibus præteritis agit.

Demum & principum hoc in casu hæc obtinent, quia in contractu emphytheotico in casu non solutæ pensionis, commissi pœna tantum imponitur, cum meliorationibus in dicto termino factis † & non cauetur in dicto casu, & pensiones præte-

ritas peti posse: igitur hoc videtur in dicto oppidi fauorem considerandum, ff. de pact. l. si unus, §. ante omnia, & ff. de fideiussor. l. fideiussores m. gistra. um. cum alijs, quibus & conducit text. in cap. per tuas, de arbit. & l. ex in l. f. h. C. de pact. conuen.

Et hæc sufficiant in fauorem dicti oppidi dixisse.

Marcus Salon de Pace Burg.
Legum Doctor.

A D D I T I O.

Nvm. 1. ad hoc vide *Iul. Clar. in 9. emphyteosis q. 10. num. 2. Borgnin. de cis. Fiuiz an. 25. num. 15. par. 5. Alexand. Trentacinq. var. resolut. lib. 3. sit. de iur. emp. resolut. 7. nu. 1. & per totam, quod secus esset si dominis cum protestatione præteritas pensiones recepisset, quando non prohibetur pro caducitate agere, copiosè *Caroc. in tract. de locat. par. 2. q. 6. num. 91.* vbi plures allegat, aliàs secus esset subdit *nu. 98.*
Num. 4. ad materiam huius legis vide *Collecta per Alpb. Collect. 188.*
Num. 5. conferunt *DD. supracitati num. 1.* & an Commissum, & pensio possint simul peti per Dominum directum, *Cened. in Collect. super decretal. 144. n. 80.**

Num. 7. *Euerard. in topica iuris loco à contrario sensu nu. 42.*

Num. 8. dixi supra *conf. 19. nu. 37.*

Num. 9. *Phicar. inter commun. opin. lib. 1. titul. de legibus num. 474. Silua nuptial. in eius Silua lib. 6. nu. 23.*

Num. 10. ad intellectum huius auth. quod rem conferunt collecta per *Alpb. collect. 1011.*

Num. 11. *Euerard. in d. Topica loco à Rubro num. 6.*

Num. 12. *Euerard. in d. Topica loco à ratione leg. larg. à num. 55. cum seq.*

Num. 13. videas *doct. supra relatos nu. 1.*

Num. 14. conferunt congesta per *Alpb. Collect. 683.*

S V M M A R I V M.

- 1 **S**poliatus ante omnia est restituendus.
- 2 **S**lus transfertur ex Regia donatione, seu privilegio.
- 3 **S**poliatus à iudice sine causa cognitione debet ante omnia restitui.
- 4 **P**ossessio non est auferenda etiam prædoni citra causam cognitionem: alias ei competit remedium recuperanda.
- 5 **S**poliatio quando non sit facienda virtute Regia facultatis, & puribus sequentibus.
- 6 **P**ossessio alicui ablata per principem sine ordine iudiciario, principi non acquiritur vlla possessio.
- 7 **D**onatio Regia amplianda est; non vero restringenda, & num. 11. & 13. & sequent.
- 8 **P**incipis liberalitas non debet freno subiacere,

- 9 **P**incipem liberalem esset decet.
- 10 **D**onatio remuneratoria sui natura favorabilis est.
- 12 **M**erita præcedentia donationem præsumi efficiunt.
- 14 **P**rinceps recenter quesita facilius alienare poterit.
- 15 **D**onatio Regia qualiter facta intelligatur, & quid comprehendat, & per totum consilium.
- 16 **M**erita debent esse æquivalentia donationi remuneratoriæ.
- 17 **D**onatione Regia si expressus sit numerus vasallorum, quos Rex donat, eam non restringit ad merita, nec ad numerum vasallorum in ea expressam, & plenius, num. 22. cum pluribus sequentibus.
- 18 **P**incipi afferenti merita in specie præcessisse, plene

plene credendum est. Et inibi quod idem est, in assertione uniuersitatis donatis propter merita.

- 19 Donatio regia regulatur ex ratione in eius proemio expressa.
- 20 Ratio ubi est amplior dicto, ad rationis limites trahitur.
- 21 Donationis Regie verba non debent esse superflua.
- 22 Princeps in sua Regia donatione non exordiat a numero sed a corpore, videtur concedere omnia comprehensa in corpore, & ferè per totum consilium.
- 24 Dispositionis verba potius in dubio sunt iudicanda demonstratiua, quam restrictiua.
- 25 Dictio usque non est restrictiua, sed ampliatiua: & non ponitur inclusiue, sed exclusiue.
- 29 Princeps per qua verba videatur omnia oppida cum suis vasallis, & terminis concedere, & nu. 27. & seq. & nu. 37.
- 27 Verba cui non conueniunt, nec etiam conueniunt dispositio.
- 30 Dictio quodcumque apposita in Regia donatione quid significet.
- 31 Reseruatio certarum rerum apposita in Regia donatione, quid operetur, & nu. 32.
- 33 Princeps non censetur, se incontinenti velle corrigere per aliqua verba apposita in sua Regia donatione.
- 34 Verba scriptura ita explicando sunt, ne sibi aduersentur.
- 35 Verba apposita in clausulis executiuis Regia donationis non extendunt, nec restringunt donationem regalem.
- 36 Dictio secunda apposita in Regia donatione quid significet.
- 38 Disponentis glosa cum reperitur, nulla alia admittitur explicatio.
- 39 Scheda Regia concessa in praiudicium alicuius non tenet, si citatio non precedat.
- 40 Citatio est de iure dimino.
- 41 Principe procedente sine citatione, non presumitur pro eo.
- 42 Principis declaratio facta sine citatione non valet: nec per eam alicui ius tollitur, & num. 43.
- 44 Principis assertioni facta in suis schedulis non est standum; cum de eius agitur com modo.
- 45 Clausula de plenitudine potestatis, & ex certa scientia non operantur in tertij praiudicium.
- 46 Rex non potest ex interuallo suo donationem perfectam modificare.
- 47 Princeps tenetur dare bonum cābium, quando alicui tollit suum ius.
- 48 Princeps non potest reuocare suam donatio-

nem remuneratoriam.

- Donatio Principis remuneratoria etiam ex causa ingratitude reuocari non potest.
- 50 Donatio remuneratoria non est donatio, sed quidam contractus.
- 51 Contractus Principem ligant.
- 52 Causa non presumitur in principe veniente contra eius contractum.
- 53 Princeps ex quibus rationibus obligetur suis contractibus & pactionibus, & seq.
- 54 Rationes naturales principem astringunt.
- 55 Princeps in contractibus priuatus reputatur.
- 56 Equalitas omnis debet esse in contractibus: nec contractus debet claudicare.
- 57 Princeps constans esse tenetur, & plura alia, inibi de principe.
- 58 Lex perfecta donatio, C. de donat. qua sub mod. habet etiam locum in principe, & numer. 46.
- 59 Intellectus, l. qui fundos. Cod. de omni agro de ser. lib. 11. & ibi late, an princeps possit apponere conditionem sua donationi, & precedentibus.
- 60 Declaratio ut dicatur, requiritur, quod res sit dubia.
- 61 Declarare qui potest, non potest corrigere.
- 62 Error constare dicitur in consciente duo instrumenta, quorum vnum se refert ad aliud in quo minus continetur.
- 63 Confessio non nocet, quando confitens se refert ad aliquod instrumentum, in quo contraria constat.
- 64 Error constat, si rem aliter se haberi appareat.
- 65 Error in facto proprio, quando tolleretur.
- 66 Consensui nihil ita contrarium est, sicut error.
- 67 Errans non videtur ratificare actum.
- 68 Protestatio seu reseruatio protestanti ius conseruat.
- 69 Spoliatus consentire non videtur.
- 70 Laudi emologatio expressa quando non noceat.
- 71 Metus iudicis ex quibus presumatur.
- 72 Metum iustum operantur blanditia potentum.
- 73 Metus iusta supitio habetur pro iusto metu.

ARGUMENTVM.

Donatio, seu concessio oppidorum à Rege facta alicui obseruatiua, cum certo taxato numero vasallorum an postea possit à Rege reuocari in praiudicium donatarij respectu ditorum

storum vassallorum ultra numerum taxatū nil refragare scriptura litempendente facta per donatarium se referentem donationi, vnde si contingerit spoliari, et accedere Regis mandato erit ante oīa restituendus diffusè iura donatarij diglutiuntur.

CONSILIVM XXV.

Inuino postulato auxilio. In punctis ad me transmissis à quodam D. Francisco de B. sequentia iure esse censerem.

Primum, quod cum dictus D. Fraciscus possederit oppida, super quibus lis hæc ventilatur, à quibus spoliatus est et ante omnia est restituendus, C. ad l. l. ut. de vi l. si quis ad se fundum, et C. inde vi l. si quis in tantā, et l. 5. tit. 10. part. 7. cum alijs notissimis et Quorum oppidorum ius etiam ex regia concessione ad dictū dominū est translatum ex tex. in clem. adiutor, de rescript. et id adnotat Ioan. Andr. in cap. cum olim. de verbor. signif. et Bald. in præludijs feudorū, col. 7. et traditur in c. inter dilectos de fid. instr. et per recētiore in l. quotiens, C. de rei vēdic. et abundè Alexan. in cons. 3. ex his, quæ col. penult. vers. 7. lib. 5. et Dec. in cons. 689. viso puncto supra scripto, col. fin. quod etiam tenent plures alij quos sequitur Andr. Tirraquell. in tract. de nobilitat. c. 37. nu. 51.

Et adeo dicta, l. si quis ad se fundum, et si militia iura obtinent, quod locum habent, quantumcunque ipse Fraciscus à Iudice sit spoliatus: cum citra causæ cognitionē sit spoliatus et estq; ei restitutio faciendā possessionis, vt traditur in l. meminere, et in l. si quando, C. vnde vi. et in c. conquirente, et illic DD. de restit. spoliat. probatur et in cap. ex insinuatione de procura. et in cap. notum 2. q. 1. et inibi Archid. sunt et aliæ concordantiæ, de quibus meminit Felin. in cap. Ecclesia sanctæ Mariæ col. 12. nu. 30. vers. sextò nota de cōstit. et notat Alberi. in l. fin. C. si per vi. vel alio mod. et Dec. in reg. non videtur data §. qui iussi, ff. de regul. iur. cum alijs, de quibus meminit Nicol. Boer. in dec. 238. et videtur, num. 4. Non enim et possessio etiam prædoni citra causæ cognitionem auferenda est: aliās enim recuperandæ remedio illi succurritur, ex text. in capit. in literis de restitutio. spoliat. et ibi DD. et in l. 1. §. qui à me, ff. de vi armat. et scribentes in d. l. meminere, et tradit Bald.

in Luam ita diuus, col. 2. ff. de adopt. et DD. in l. 2. Cod. vbi in rem act. et est ad prædicta tex. in cap. licet Episcopus, de præbend. lib. 6. et inibi DD. et latè Ioa. Francisc. de Rip. in l. naturaliter, §. nihil commune, nu. 46. et seq. ff. de acqui. poss. cum alijs, de quibus singulariter Io. Plot. in suo tract. quem fecit de in litem iurando, sub repeti. l. si quando, C. vnde vi. §. 46. per totum.

5 Nec oberit et quod ex facultate regia, spoliatio facta fuerit, ex tex. in d. l. meminere, et in l. autoritate, C. vnde vi. et in l. 3. tit. 14. ordin. lib. 3. (quæ habetur lib. 4. noua recopil. tit. 13. l. 2. cum similibus, de quibus meminit Matth. de Afflict. in dec. 116. princeps col. si. nu. 5. vers. nā illi, qui post Innoc. in c. inter quatuor, inibiq; alij DD. de immun. Eccles. Et si in hoc contrariū teneat, Dec. in cōs. 125. in causa, col. 2. vers. sed tamē et latè Albert. Brun. in cons. 19. omnipotentis, per totum, et idem Matth. de Afflict. in dec. 302. alium dubium, nu. 2. et seqq.

6 Quid plura, et cum dicto D. Francisco possessio fuerit ablata, vt Regi redderetur, nō tamen ipsi Regi possessio quæ sita fuit, siquidem et cum princeps citra iudiciariū ordinem alicui tollit possessionē Principi ipsa non acquiritur possessio, vt probatur in l. fin. tit. 13. ordin. lib. 3. (quæ habetur lib. 4. noua recopil. tit. 15. lib. 1.) Ibi Pero si alguno de los Reyes nuestr. os predecesores de becho, y sin conoçimiento de juyzio tomare la possession dela iurisdiccion, y despues fueffe cobrada la tençia, y possessio por aquel, o aquellos, que la ante tenian por nuestro mādado, o en otra manera sin fuerza, y sin engaño: que por interrupcion no se entienda ser destajado el tiempo, en que la podia ganar: porque al Rey y ala su voz no se puedē defender los suyos. Et in terminis ita Bal. tenet in l. 2. col. 5. C. de serui. et aqua ad quod ibi citat Inno. in c. bona in 2. de postul. prælato. quo in loco idem Bald. super Innoc. hoc idē censet, et Laud. in suo trac. de primog. cōcl. 279. qui inuenitur in 13. volum. tract. diuersor. DD.

Verū, et in secūdo puncto dicimus Regiæ Maiest. eius in concessione d. Fracisci huore edita, non tantum eidem quatuor militia vassallorum tribuisse, sed et omnia oppida in ipsa concessione contenta, et ob id sequitur, vassallorum numerationem esse superuacaneam, et hoc ex sequentib.

7 Primo, hoc constat et quia Regia donatio amplianda est: non verò restringenda, iuxta notata in l. fin. ff. de constit. princip. et in c. olim de verb. signific. quare tex. in l. si. C. de præpo. agen. in reb. lib. 12. ait per absurdū, per quam temerariū esse, principis libe.

liberalitatem non ad augmentum, sed ad diminutionem conuertere; † non enim Principis liberalitas freno subiacere debet, *L. donationes, quas diuus, C. de donat. inter. vir. & vxor. & l. sancimus, §. exceptis, C. de donatio.* quorum iurium *Oldrad. meminit in cons. 252 ad quest. col. 2.* quo censet loco, semper regiā concessionem quantum possibile si ampliādam esse; & hoc Regis persona appensa, ad quod, & facit *text. optimus in cap. questiones & illic Abb. de simo.* & quia † Principem liberalem esse decet, & seruitia sibi impensa persoluere, *ex text. in cap. 1. de donat., & inibi Abb. & traditur in cap. grandi de suplen. negli. Pralato. lib. 6. optimus text. in l. 2. tit. 9. ordinam lib. 5. cum peculiare Regis sit, nihil quæ ei magis expediat, quam liberalitatem exercere, auctore Cicero. eiusque largitas illum clariorem reddit, ut ait idem Cicero. lib. 1. de offic. eumque, & beatiorem constituit. de celebrat. Missar. cap. cum marie.* & ob id, quæ Princeps concedit, & si magna, parua existimari consueuerunt, ut ait, *gloss. in l. sed & si suscepit, §. sed, & vers. modica, de iudic.* & ita sæpe Principem fecisse legitur, nempe de Alexandro, qui pauperi potenti elemosinam Ciuitatem dedit, & cum pauper ediceret, immodicam, ingētemque sibi illam gratiam fuisse, Alexander ipse respondit, non quidem curo, quid te accipere deceat, sed quid me dare oporteat, prout Tulius recenset, cuius meminit *Ioan. Lup. in repet. rub. de donat. int. vir. & vxor. §. 9. num. 3. vers. similem liberalitatem, fol. 5. col. 2.* inibi que alia similia citās & facit, quod tradit, *Tiraquell. de nobilitat. cap. 27. num. 47.*

QVAE quidem præcipuum, ex plerisque rationibus subsistunt.

- 10 Primo, quia dicta concessio † remuneratoria est, unde sui natura fauorabilis est, *l. Aquil. Regul. ff. de donat. l. sed si lege, §. consultit, ff. de pet. hared. cum alijs, quorum Iason. meminit, in Lex hoc iure, col. 10. num. 53. & sequentib. ff. de iustit. & iur. & recentiores præferunt. And. Tiraquell. in repetit. l. si vnquam in verb. donatio. largitus, num. 11. cum plerisque sequentib. C. de reuoc. donat. & Ioann. Lup. in repetit. d. rubr. de donat. int. vir. & vxor. §. 50. num. 1. & sequentibus, fol. 29. colum. 2. & passim etiam traditur,*
- 11 & ob id † huberius interpretanda est, quam alix donationes, auctore *Guiller. de Cug. cui consentit Alex. in l. 3. in princip. ff. quod quisque iur. & Dec. in cap. fin. de constitut. col. 2. in princip. & idem Dec. in cons. 458. superiori, num. 14. & sat constat in l. si uerò non remunerandi, §. idem Papinian. ff. 12 mandat. ubi † merita præcedentia donatio-*

nem præsumi efficiunt, quod etiam latè tradit *Iason d. Lex hoc iure, num. 57. vers. quintus effectus, ff. de iustit. & iur. & idem Iason in l. si non sortem, §. libertus, num. 8. vers. 4. notab. ff. de cond. indeb. & alibi sæpe.*

Secunda ratio est, quia dicta seruitia dicti D. Francisci aduersus infideles fuerunt, & quæ in recuperatione certorum locorum accuratissimè fecit, se submittens varijs periculis in fauorem Fidei Catholicæ, Regiæque Coronæ fecit, ut notorium omnibus est, † quamobrem dicta concessio fusiùs, ampliùsque est intelligenda, quàm reliquæ donationes, ut constat in *l. 1. C. de propos. labo. lib. 12. & in l. 1. C. de Castrenf. omn. pala. cod. lib. qua iura Oldrad. ad hoc citat in cons. 300. factum tale, col. 2. vers. dicit enim Imperator, quibus, & accedat text. in l. Princeps. C. de princip. agen. in rebus, & in l. donationes, quas diuus, C. de donat. int. vir. & vxor.* Et quæ adducit *And. Tiraque. in d. l. si vnquam in verb. donat. largitus, num. 73. & 74.*

Tertia ratio, quia dicta concessio est oppidorum nouè quæ sitorum per dictum D. Franciscum † siquidem recenter quæ sita Princeps faciliùs alienare poterit, non quæ subiacent regulis aliorum suorum bonorum regalium, *ex text. in cap. Abbate sanè, de re iud. lib. 6. & adnotat Bald. in l. 1. col. penul. C. si plur. vna sentent. fuer. condemnat. & est ad idem optimus text. in l. 1. tit. 17. part. 2. vers. Estas heredades. in verbis. Que ouiesse heredado, o comprado, o ganado apartadamente para si.* Et satis prædicta probantur in *l. 8. tit. 1. part. 2.* Et dicit notanter *Gulielm. à Perno Syrac. in cons. 4. quondam, num. 9.* (qui reperitur in nouo volum. consil. feudalium diuersorum *Doct. fol. 234. col. 2.*) quod in feudis nouis largior est disponendi licentia, quam in antiquis, & ultra eum idem plenè tradit *Aluar. Valasc. de iur. emph. 1. part. quest. 49. num. 6.*

Secundò, principaliter ex alio constat, dictam concessionem de quatuor mille vassallis tantum non esse factam, sed de oppidis in ipsa regia donatione collocatis, cum eius omnibus oppidanis, *ex text. in l. 9. tit. 4. p. 5.* quæ sancit † in regia donatione omnia in oppidis extantia venire, præter quàm ius monetæ conficiendi, supra manquæ iurisdictionem, idem & constat. *2. p. tit. 15. l. 5. Quia & stabilitur in l. 2. tit. 9. lib. 5. ordina. in regia concessione non tantum expressa venire, sed illa, quæ Princeps voluisse creditur: & si expresse in ea non sint contenta, quibus conducit, text. in l. licet Imperator, ff. de leg. 1. cum sua materia, & ob id *Prapost. in cap. 1. §. in generali: in tit. si de feud. fuer. con-**

trouer. int. domi. & agnat. col. 1. dicit, quod in Principis concessione de aliquo castro facta, quod in tali concessione veniunt omnia in castro existentia, cum omnibus suis vassallis; & si in ea non fuerint nominata, considerata Principis persona, eiusque, & cui fit concessio, ex text. in l. plenum, §. aquitij, ff. de usu, & habita.

Tertio hæc ex alio elucent, quia dicti D. Francisci seruitia omnibus ipsis oppidis, & vassallis correspondent, igitur existimandum est, quod ea omnia in dicta regia concessione venisse, ex text. in l. semper in stipulationibus, & inibi Bart. ff. de regul. iur. & idem habetur in l. 1. ff. de superficie. & idem gloss. in §. 1. in verb. agendo, & Bart. & Scribentes in l. patronus, §. Sempronius, col. 3. vers. fallit ff. de leg. 3. citantes Dinum ibidem, & idem tenent Bart. & Doctor. in l. meminisse, col. fin. ff. de offic. procurator. & Alber. in authent. quod ius, col. 3. C. de procurator. & Bald. in authent. hoc amplius, col. fin. C. de fideicommissis, idem Bald. in l. 1. col. 1. C. qui testam. face. pot. & in l. ex conventione, col. 2. C. de pact. quibus, & fauet text. in cap. relatum in 2. de testam. ibi, Iusta seruitij merita. Quo fit, ut Corn. consuluit in cons. 59. licet videatur col. 2. in si. vers. 17 & licet Quidrad. lib. 4. vbi ait, quod numerus in donatione impositus eam minimè ad ipsum restringit præteritum si ultra numerum in donatione expressum meritoria est, ex notatis in d. l. 1. §. 1. ff. de superficie. & palam idem consuluit, Alex. in cons. 39. vertitur lis, col. 3. vers. item non deponit. lib. 5. Quorum seruitiorum in specie ipse Rex in dicta concessione speciatim meminit, & ob id ei plenè credendum est, ex text. in clemen. 1. de probat. & ibidem gloss. & communiter Doct. tradunt, & per eodem in cap. cum nobis, de prescript. & tenet Bart. in l. si forte, ff. de castrens. pecul. & Paul. Castrens. & alij in l. per diuerjas col. fin. C. manda. & per Doctor. in d. l. Aquilius Regulus, ff. de donation. & in l. sed, & si lege, §. consuluit ff. de pet. hered. cum alijs, de quibus Dec. & recentiores memores sunt, in l. si donation. num. 19. & 23. C. de collat. & capiosè Iason. in cons. 154. ad habendam, num. 3. & 4. lib. 2. & Dec. in cons. 20. in causa istorum, per totum consilium, & faciunt tradit. per Carol. Ruin. in cons. 217. videndum num. 2. & 3. lib. 1. vbi allegando Bart. in l. ambitiosa, ff. de decret. qd. ordini facien. vbi ait, quod itatur assertioni Vniuersitatis, quod ex causa remunerationis immunitatem concedit, & si contrarium teneat, Laurent. Silu. in cons. 4. vbi privilegij, num. 4. lib. 1. & vide, quæ in contrarium adducit, Aym. cons. 235. verba, num. 42.

Quæ, & suadentur, quia cum Rex in dicta donatione reddiderit causam suæ donationis nempe propter dicta seruitia, sic quæ ipsa ratio in proemio posita finalis reputatur, & secundum eam regulanda est prædicta regia concessio, ff. de hered. inst. l. fin. & illis Bal. tex. in l. regula, §. si, ff. de iur. & fact. igno. tex. & illic Doct. in l. 1. ff. ad Macedonia, 20 Scribentes in cap. 2. de appell. & vbi ratio amplior dicto est, ad rationis limites trahitur, ff. de leg. 2. l. cum pater, §. dulcissimis, traditur in l. pater filium, §. fundum, & illic Bar. in l. regula, §. si quis ius ff. de iur. & fact. igno. & Bald. in l. conuentionem, C. de Episcop. & cler. col. pen.

Prædicta veritas etiam constat, quia si dictæ concessionis seriem appendamus, oppida quidem à Rege sunt donata, ibi. Par la presente hazemos os merced, gracia, y donacion pura, perfecta, non reuocable, que es dicha entre vnos, para sienpre jamas de los pueblos, y villas. Et cum in verbis nulla adsit dubitatio, de alio intellectu dictæ regie concessionis minimè pertractandum est, l. illa, aut ille, §. cum in verbis nulla dubitatio, ff. de leg. 3. cum alijs notissimis, quæ quidem verba superfluerent, si noster non reciperetur intellectus, & ob id, & noster intellectus recipiendus est, ne ipsa verba supernacanea sint, cap. si Papa de privileg. lib. 6. & ff. de leg. 1. l. si quando, cum alijs, namque etiam verbum vnum non debet existimari ludibrio impositum, ff. de contrahen. empt. l. hanc legem, & text. in lisi stipulatus, ff. de vsuris, & notat Bald. in rub. C. de contrahen. empt. col. 3. vers. nono quero, cum alijs, de quibus And. Tiraquel. in suo tract. (intitulato) nihil frustra. Imò, & superfluitas euitatur ex repetitione cum res sit clarior, ex sententia gloss. in cap. 1. in verb. & filio. & ibi Domin. & Doct. de sum. Trin. lib. 6. cum alijs, de quibus latè idem Tiraquel. de vtroque retract. tit. de retract. ligna. §. 2. 1. num. 4. & 5. Et quidem imputandum est Regi, si non expressit id, quod mente tenebat, ff. de pact. l. veteribus, & C. de condit. ob caus. l. si repetendi, cum alijs.

Cæterum hæc, & constant, quia Rex in dicta concessione à numero non exordietur, nec dictum vassallorum numerum donare ait, sed à corporibus insipiens, ait, dicto D. Francisco prædicta oppida donare: (quæ sunt Hispaniæ) vsque ad numerum quatuor mille vassallorum, & quare concessio ipsa non est restringenda tantum ad decem mille vassallos: sed omnes comprehendit vassallos in dictis oppidis commemorantes, quæ sententia optime probatur in l. qui fundum, §. qui agrum, ff. de contrahen. emptio. & in l. cum

cum pater, S. pater qui filio, ff. de leg. 2. & in l. si sub conditione, S. si libertus, in 2. respon. ff. de leg. 1. & in l. falsa demonstratio, ff. de condit. & demonstrat. & in terminis ita Quidrad, consuluit in cons. 197. in concessione, col. 1. vers. sed ego contrarium, ubi tenet, quod si conceditur insula, quæ est iuxta loca Episcopalia, & quæ quinquaginta brachia in liguam habet, quod cum hæc concessio à corpore summat initium quod verba sequentia, quæ de numero loquuntur, concessionem ad ipsum numerum minimè restringunt: sed quod donatarius totam insulam habebit, & si plus habeat, quam continetur in dicto numero expresso, ad quod Quidrad allegat text. in l. cum his verbis, S. paterfamil. ff. de leg. 3. & huic Quidrad, sententiæ consentiunt Anchar. Imol. Abb. & Barba, cæterique Doctores, in cap. per vestras, de donation, post Ioann. And. in additionib. ad Specul. tit. de empt. & vendit. vers. 22. & Alberic. in l. confesum, ff. de contrahen. empt. & Paul. Castre. in l. si seruum, S. si modus ff. de act. empt. & in l. si venditor, col. fin. eod. tit. & in l. si duorum, ff. eod. Salin. in l. 2. C. de contrahen. empt. & Alexan. cons. 44. visis argumentis, col. 2. lib. 6. & in cons. 106. viso processu, eod. lib. 6. & in cons. 107. quamuis num. 1. & num. 2. eod. lib. 6. inibi dicens, hoc esse Doctorum commune placitum, & idem Alexan. in cons. 120. visis, col. fin. lib. 2. & in cons. 82. in causa, & lre, num. 1. lib. 7. & in cons. 133. viso processu, col. 4. lib. 1. & Coru. in d. cons. 59. col. 2. & 3. lib. 4. & Iason. in cons. 73. aggredior, num. 1. per totum, lib. 1. ex plerisque rationibus illic congestis, & ibi dicit Doct. indifferenter ita concludere. Et faciunt, quæ in simili consuluit Paul. Paris. in cons. 64. luculenter num. 6. 10. & seq. & num. 76. & sequ. lib. 2. & Anton. Gomez. lib. 2. var. resolut. de empt. & vendit. num. 16. Quibus & conducit Bart. sententia in l. Iulianus, S. si Titius, ff. de act. emp. Et quæ abundè tradimus in nostra soleinni repet. l. 3. Tauri, num. 268. & 269 post Couarr. in cap. 3. practic. qq. nu. 1. & sequentib.

23 Quæ Doctorum sententia t̄ maximè in casu nostro obtinet.

Tum quia donatio Regia est, vt consuluit Alex. in d. cons. 107. lib. 6. num. 3.

Tum, etiam quia præter id, quod à corpore Princeps exorditur in dicta eius concessione, alia confluunt verba, quæ hanc rem palàm comperiunt, quorum supra memores fuimus, erimusque.

Tum, & quia pro quolibet ex dictis decem mille vassallis nullum est assignatum prætiū, vt aduertunt dicti Doct. in prædictis locis.

Tum, item quia dicta donatio remuneratoria (vt explicuimus) fuit, & seruitia ipsi

donationi omnium oppidorum correspondentia.

Tum, quia in hoc casu ante dicta verba, vsque ad numerum quatuor mille vassallorum dicta verba, quæ sunt in tali prouincia præcessere: quæ sicut demonstratiua sunt, sic & subsequentiua, vt palàm dicti Doctores in dictis locis considerant, maximè, Alex. in d. cons. 82. num. 1. post principium, lib. 7. & in d. cons. 107. num. 2. lib. 6. Quæ, & confirmantur quia dicta verba, quæ sunt in tali prouincia, non quidem sunt expressa ad ipsam concessionem extenpandam: sed vt qua parte ipsa oppida sint insinuetur, eadem igitur, & ratione, & dicta verba vsque ad numerum decem mille vassallorum ad demonstrationem collocata sunt in scriptura dictæ donationis,

24 Quod, & denique suadetur t̄ quia potius in dubio verba dispositionis demonstratiua, quam restrictiua iudicanda sunt, Bart. notat in l. centurio, col. 2. ff. de vulg. & pop. subst. & Dec. in cons. 324. consuluit & cur. atq. num. 3. & alibi sæpè. & Alex. idem notat in prædictis consilijs,

25 Nec dicere oberit t̄ quod dicta dictio, vsque restrictiua videatur. Quia non quidem est restrictiuam in donatione Principis præcipuum reperimus. Quam, & extante dicta dictione, vsque eadem inest ratio; & si calus, in quibus Doctores prædicti consuluerunt, alia verba similia in dispositionibus apposita fuere, quæ tantum restringere videntur, sicut prædicta dictio, vsque.

Proinde dicta dictio, vsque in materia, fauorabili (vt est præsens) non exclusiue imposita censetur, sed ampliatiue, vt legitur, & notatur in l. meminisse, ff. de officio proconsul. et in l. patronus, S. Sempronio, ff. de leg. 3. & inibi docentes, & latè Iacob. n. suo tract. feudor. in vers. presentes, col. 2. num. 7. char. 18. col. 4.

Præterea dictio, vsque cum vnde concedentis apparet mente, non exclusiue, sed inclusiue explicatur, ex text. in l. fin. S. Senatores, ff. de Senato. & ibi Alber. & in aubent. quod in C. de procura. idem Alberic. in eius dictionario, in verb. vsque, post Bart. in l. patronus, S. Sempronio, col. 3. ff. de leg. 3. quo, & censet loco, sat esse, si ex coniecturis apparet de mente concedentis, idem tenet Bald. in l. acaligato, C. de nupt. Quid plura, & quando rei totæ & non tantum parti prætiū correspondet (vt hic seruitia dicti D. Ferdinandi) tunc enim dictio, vsque inclusiue, non quæ restrictiue intelligitur, ita Bart. authent. hoc amplius, in fine, C. de fideicom. & notat idem Bart. in d. l. patronus, S. semper ff. de leg. 3. col. 2. & Bald. in d. authent. hoc amplius, col. fin. & Alber. in d. eius dictionario, in verb. vsque

que

vsque idem Alber. in l. qui fundum ff. de reb. dub.

Denique quoddam dictio. *Vsque* ampliatiue in hoc casu sumenda sit, probatur in *l. si mandato. in 2 §. Paulus, in 1. ff. mandas. & Alberi. scribit in l. eum, qui ita, §. qui ita, ff. de verb. oblig.* Et quoddam dictio. *Vsque* demonstratiua sit. *Alex. edocet in l. qua dotis, col. 4. in 7. fallen. ff. sol. matri.*

Comperiunt omnia prædicta. hæc verba dictæ donationis. *Con sus tierras, y aldeas, terminos, vasallo, jurisdicion.* Quandoquidem hic manifestè concedantur oppida omnia & cum omnibus suis vassallis, & non tantum dicti decem mille vassalli comprehenduntur in dicta regia donatione, nec dicta verba dictis decem mille vassallis applicari possunt, cum ipsi terras, nec vico, terminosque minimè habeant: & dicta verba populorum respectu dici consueverunt, ut constat *ex text. in l. 7. tit. 29. par. 3. & ex text. in l. 5. tit. 3. lib. 7. ordinat. (quæ habetur lib. 7. recop. tit. 7. l. 3.) & in alijs eiusdem tituli, & ex text. in l. pupillus, §. territorium, ff. de verb. signifi. & ex text. in §. vniuersitatis, & inibi est optima glo. in verb. & si qua, in l. de ver. diuisio, quibus, & conducit *text. in cap. 1. & illic Bald. in tit. de capita. qui cur. vendit. idem Bald. in l. à procurat. C. man. 27 da. & cum verba & non conueniunt, nec etiã dispositio ff. de damn. infect. l. 4. §. totiens. & inibi Doctor. & in l. ita autem, in princip. ff. de administrat. tuo, & in l. hos accusare, §. omnibus, ff. de accusa. cum alijs suis vulgatis passim repertis, & sunt alia verba subsequencia, quæ, & prædicta edocent, quæ consideranda, & aduertenda sunt. ff. de leg. 1. l. qui filiabus, & l. si seruus plurium, §. fin. ff. eod. tit. & in l. vtrū ff. de pet. hered. cum alijs de quibus abundè *Io. Franc. de Rip. resp. lib. 2. in 1. respon. col. pe.***

Quin, & consideranda sunt d. donationis regalis, hæc verba. *Para que todo sea vuestro.*
 28 Quibus verbis satis constat & Regem omnia d. oppida donasse, nonque esse restringendam prædictam donationem ad partem prædicti oppidorum. *ex text. in l. Iulii, ff. de leg. 3. & in l. si quis cum totum, & illic Soc. ff. de excep. rei iud. & in l. de pupil. §. qui nunciat, vers. otiens autem ff. de no. ope. nuncia. cum alijs.* Et satis etiam prædicta insinuant, alia d. donationis verba, nèpe, ibi. *En qual quiera manera.* Quæ verba edocent, Regem prorsus ipsa oppida, & in eis contenta ad d. D. Ferdinandum transferre voluisse, *ex text. in c. solitè de maiori. & obediens. quasi ad fin. ibi, nihil excipiens, qui dixit quodcunq; cum alijs, quorum meminit Alex. in cons. 117. viso processu, col. 2. vers. & tanto magis lib. 2. vbi expressè ait, discrimen commune quo (ut explicuimus) differentia*

29 sit & an disponens incipiat à corpore, à numeroè minimè obtinere, cum in concessione hæc verba. *Quocunq; Vel. Quantuncunq; Vel familia collocantur. Quibus, & accedat, tex. in l. cum pat. §. fil. ff. de leg. 2. per què text. Cuma. consuluit in cons. 162. visa copia. col. 2.*

30 hoc verbum & Quodcunq; à Principe in sua donatione expressum, præcisam ipsius enunciare voluntatem, ut nihil præmittere voluerit, sed omnia citra exceptionem donare censuisse ibidèq; & in proposito dicit, geminationè verborum in Principis concessione repecta, ipsa concessione abundè interpretandà edocere, *ex text. in l. Bali. cum sua mat. ff. ad Tre.*

31 Verù, & & referuatio quorundam rerum in dictis oppidis in d. regia concessione ab ipso Rege facta, lucidè ostendit, omnia oppida, cæteraq; non referuantur, fuisse donata, *ex text. in l. nam quod liquide, §. si. ff. de pen. leg. & id l. quesitum. §. idem respondet, & inibi gl. ff. de fid. instr. cum alijs, & sat etiam constat *ex text. in l. si quis argent. §. sed quidem C. de dona. & inibi ad hoc appendit. l. quod referuatio in quibusdam facta, cætera confirmat, & auget. Et ob id And. de Iser. in cap. 1. §. si quis de de manjo. in tit. de contr. inuest. dicit, quod si concedens aliquid sibi referuauerit, & hoc constat, omnia alia præter referuata concedere voluisse, & idem constat in *auth. de non alien. aut per mutan. §. ut autem lex coll. 2. & tex. in in l. si plurib. ff. de l. 2. & interminis donationis, ita singul. tenet Aym. Crau. in cons. 214. puto. n. 12. & seq. lib. 2.***

32 Præterea, cum Princeps vinas aureas & argentinasq; ac salinas sibi retinuerit, quæ solo cohærent (ut est notum) & tradit *Iacobi in tra. feud. in verb. cum argent. sodi. n. 1. char. mihi. 36. col. 4.* Item, & Princeps sibi excepit iurisdictionem supremam: quæ quidem territorio inest, *ex d. l. pupill. §. territo. ff. de verb. signifi. & traditus in l. 1. & in l. imperium, ff. de iurisd. omn. iud.* Et officia etiam inibi excepta, territorio exercentur, & non extra, *ex l. fin. ff. de iurisd. omn. iud. cum sua materia, igitur consequens est, Principem ipsum non tantum d. vassallorum decem millia donare voluisse, sed ipsa oppida, & terminos, & omnia alia, quæ eis accedunt, ex supra dict. n. 31.*

Ex his, & suboritur, verba expressa in d. donatione, quæ in huc sunt modum. *En quatro à los dichos quatro mil vasallos.* Superioribus non refragari: si quidem anteriora verba speciatim edocuerint, omnia oppida donata, & ob id, censendum minimè est & Regem ipsū ex dictis à superioribus recedere noluisse, nec se confestim corrigere, *ff. de condit. & demon. l. nam ad ca. tex. etiam, & illic Bal. in l. si domin. C. per quas person. acquir. nec eadem*

dem dispositio dissimilis censenda est, ff. de
usu cap. l. cum qui edes, & ita in donatione,
 Regi Ang. advertit in cōs. 262. aliās est, 289.
Mart. co. pe. cuius meminit Curt. Iun. in cōs.
 7. videretur 1. col. 2. nu. 3. vers. 5. confirmatur
 34 & verba scripturæ † ita explicāda sūt, ne
 sibi aduerfetur de fid. instr. c. inter dilect. cū
 alijs, de quib. meminit Dec. l. in pacta. noniss
 col. 1. C. de pact. post Alex. in l. 1. ff. ne quis eū
 qui in ius voca. cum alijs de quibus supra
 memores fuimus, in cōs. 2. in causu, de qua n.
 35 60. & 66 Proindē, & cū dicta verba repe-
 riantur polita in clausulis executivis dictæ
 Regiæ donationis, minimē extendūt, nec
 restringunt dispositionē, ex tex. in cle. 1. &
 illic Doct. de prabend. in c. quoniam Abbas
 de offic. deleg. cum alijs, de quibus abundē,
 Alex. in l. qua dotis, col. 4. vers. 7. fallit. ff. solu-
 matr. recētiōres in c. licet de off. ord. & Dec.
 in cōs. 41 3. cōsultuit, n. 8. & Curt. Iun. in cōs.
 131. circa inge. iosū, col. 3. n. 6. vers. premissa
 iudicio meo & alibi sēpē traditur, Demūm
 36 cū subsequantur hæc verba † Segus y dela-
 m. nera que di. ha es. Sat cōstat dictis verbis
 Reges † præcedētius recedere noluisse, ex
 lasse toto ff. de hered. insti. & in l. si ita scrip-
 se. o. & inibi Bart. ff. de cond. & demonst. &
 in hac specie insignē ita cōsultuit, Alex. in
 cōs. 52. ci. cā hāc col. 6. vers. cū ergo lib. 4.
 Expendenda etiā sunt dictæ cōcessionis
 hæc verba, ibi *Y mancamos a los Concejos. y*
justicia. y Regidores. Caualleros. bōbre. bu-
nos delos dichos pueblos, y sus tierras, que lue
go que con el as fuere des requeridos, vos re-
ciban, y tengan por Señor. y poseedor delos
dichos pueblos, y villas, y cosas susodichas, y
vos apoderen en todo ello. Hic enim lucidif-
 37 fimē Rex ait † omnia donare voluisse, op-
 pidaq; integra, & sat præter iam dicta pro-
 batur, ex hijs; Doct. tradunt in l. 3. s. ex cō-
 trario ff. de acquir. poss. & in l. sicut s. duobus
 reb. culum. ff. comm. cum alijs, nec prædicta
 verba dictæ donationi regali immisceren-
 tur si dictus vasallorum numerus esset ex-
 pendendus, ex text. in l. quod sēpē s. in his, ff.
 de contr. empt. l. 2. C. de per. cul. & comm. rei
 vend. cum alijs, quorum recentiores me-
 minerunt in l. traditionibus; C. de pact. &
 his accedat text. in l. Iulian. s. si Titius, &
 ibidem Alber. ff. de act. empt.
 Et cū ita clara, expeditissimaq; habea-
 mus Principis verba, nihil est, quod dicto
 D. Francisco efficere possit, ex tex. in d. l. il-
 le aut ille s. cū in verbis, & in liam hoc iu-
 re, s. fi. & illic Doct. ff. de vulg. & pup. subst.
 & in l. cōtinus s. cū ita ff. de verb. oblig. cum
 38 alijs, & eū disponentis glo. reperitur † nul-
 la alia admittitur explicatio, secundum

Bald. in auth. nisi rogati col. 2. C. ad Trebel. &
 alibi sēpē traditur.
 Nec Regiæ schedulæ, quibus de dicto-
 rum vasallorum numeratione post dictam
 donationem editæ, præiudicium aliquod
 dicto D. Francisco, & prædictis afferunt.
 Tūm, quia in eis non quidē Rex firmat
 tantūm vasallorum numerum concessisse.
 39 Tūm, itē † quia dictæ schedulæ latē fue-
 runt d. D. Ferdinando non citato, & ob id,
 illi nequaquam nocent ff. de re iud. l. de vno
 quoq. negotio, & text. in clem. pastoralis, de re
 iud. scx. & illic Abb. in c. 1. de cau. possess. &
 propriē, & in l. fin. C. de leg. & illic Bald. cum
 alijs. Quæ iura in Principis gestis loquū-
 tur vt ex eisdē iuribus constat, & traditur
 40 per Ang. in l. Princeps, ff. de legib. † citatio
 n. est de iure diuino, vt in d. cle. pastor. & in
 c. omni. pot. 2. q. 1. notat Bart. in extrauaga. ad
 reprimendum, in verb. figura iudicij, & Abb.
 in c. inter quatuor col. 2. de melior. & obediē.
 cū alijs, de quibus Hieron. Gig. in suo tract.
 de crim. laja maiest. pag. 412. in 1. q. num. 3. &
 melius Sebast. Pant. in tract. de nullit. in tit.
 an qualibet senten. 14 pag. 81. Et ait Abb. in
 d. c. 1. de cau. poss. & propriē, & si Princeps
 41 † citra citationem procedit, quod pro eo
 minimē est præsumēdū, nec gesta sua esse
 iusta, quod abundē Moder. tradunt in cap.
 que in Ecclesiarum de Constitution. & inibi
 Felin. col. 21. num. & Socin. in cōs. 164. visa
 bulla, col. 6. lib. 1. & Curt. antiqu. in cōs. 20.
 col. 4. & alibi sēpē traditur. Et ideō in pro-
 42 prijs terminis † quod Principis declaratio
 facta absque partis citatione diruatur, no-
 tatur in cap. irreprehensibilis de appel. & ex-
 pressē ita tenet Bellam. in decis. 724. extra
 rotam colum. 2. & sat probatur in l. 1. ff. que
 sentent. siue appellat. rescind. & in cap. nos in
 quenquam 2. quæst. 1. & inibi Bellame. tenet
 43 † Principem ius alterius sua declaratione
 auferre non posse. cui & Felin. consentit
 in cap. cum olim. col. 11. de re iud. & Decius
 in cōs. 416. in testamento illustris eolum. fin.
 post Bald. palām in dict. l. fin. C. de legib. &
 faciunt à nobis citata in proæmio l. Taur.
 nu. 354. & sequentibus.
 44 Proindē nec † assertioni Regis in dictis
 schedulis factæ standū est, cūm de ius aga-
 tur commodo ex tex. in c. 1. de fud. sine cul.
 non ammi. & notat And. de Iser. ic. c. 1. s. san-
 cimur, col. 2. in tit. quo tēp. mil. traditur in cle.
 1. de prob. & idem tenent Moder. in e. qua in
 Ecclesiarum, & in cap. cum venissent de iud.
 & idem consuluit Dec. in cōs. 445. in casu
 ad me column. 11. & in cōs. 606. aliās 508.
 Serenissimus numer. 7. idem Dec. in cōs.
 602. viso. puncto post Mart. Laud. in suo tra-
 ctat.

Ha. de principib. in conclusio. 470. plus valet, cum alijs de quibus DD. in l. ex his verbis, C. de testa. milit. & alibi saepe.

Nec aduertendæ sunt clausulæ, ex certa
45 scientia † & de plenitudine potestatis di-
ctis schedulis collocatæ; siquidem agatur
de tertij præiudicio, l. 3. tit. 12. lib. 3. ordin. l.
12. & 28. & l. 29. tit. 4. lib. 2. ordin. & ha-
bentur lib. 4. recop. tit. 14. l. 2. & 67. & con-
stat in l. nec auus, C. de emancip. libe. bonus
etiam tex. in l. 7. tit. 1. lib. 4. ordin. & tenet
Curt. antiquus in cons. 35. columna penult.
& Carol. Ruin. in cons. 71. num. 37. lib. 3. &
Hierony. Grat. in cons. 158. num. 30. volum. 2.
& Anton. de Pretis de Concil. in tract. de in-
risid. Episcop. cap. 1. num. 10. 11. & alibi saepe
traditur.

Verum, & non obstant dictæ schedulæ
46 † siquidem post dictam donationem per-
fectam non poterat rex eam minuere, nec
dicti D. Francisci ius auferre: cum ei iam
fuerit plenum ius quæ situm, vt traditur in
l. venditor. §. si constat, ff. comman. pradio. &
in l. quacunq. C. de fund. patrimo. lib. 11. &
in ibi Bar. & in l. quacunq. C. de fid. instru-
mentor. & iur. bast. fiscal. lib. 10. traditur
etiam in l. 1. ff. de const. princip. & ibidē Bar-
tol. colum. si. & in l. fin. C. si cont. ius vel util.
publi. cum alijs de quibus Felin. in d. capitulo
quæ in Ecclesiarum, de const. num. 49. & se-
quentibus, & in terminis nostris est singu-
laris decisio, Dec. in cons. 474. superiori anno
num. 28. vbi consuluit, quod l. perfect. do-
natio. C. de dona. quæ sub mod. habet etiam
locum in Rege: taliter quod ipse Rex non
potest modificare, nec alterare donationē
perfectam per eam in fauorem alicuius fa-
ctam, cui antè modificationem fuit ple-
nū ius quæ sitū; & idem tenet idem Dec. in
cons. 498. viso casu num. 19. idem etiam tenet
Luc. de Pen. in l. qui fundos, colum. 1. Cod. de
omni agro deser. lib. 11. & melius idem Luc.
de Pen. in l. prædia col. 14. vers. 8. sit. & colu-
15. vers. 15. C. de loca. pradio. lib. 11. & Ioan-
Lup. in repet. rub. de donat. inter vir. & uxo.
§. 69. num. 13. & faciunt latè tradita per
Ariam Pinel. in repetit. rub. C. de rescin. ven-
dit. 1. part. num. 18. cum sequentibus, & præce-
dentibus post Ias. in d. cons. 73. num. 2. lib. 1.
(et si contrarium teneat in effectu, Bald. in
l. fin. in princip. 1. lehu. ff. de senato. & idem
Bald. in l. qui se patris col. 8. C. unde libe. & in
l. fin. ff. de const. princip. col. 2. versiculo, &
nota quod dispensatio quorum sententiæ pro-
batur in cap. quanto de censibus, & in clo-
ment. fin. §. nos autem de sepulch. & in l. 1. C.
de inditionibus lib. 10. & prædicta nostra
sententia constat in l. si priuatus ff. qui &

à quib. & ad præ dicta est optima lex regia.
in l. 31. tit. 18. part. 3. quæ lex, & disponit
47 † ante omnia bonum cambium à Rege
præstari, et si cum causa ipse Rex rem alte-
rius tollat idem, & dicit, tex. in l. 1. tit. 1. par.
2. & probatur in l. 2. C. quib. sex caus. ser. pro
pram. liber. merue. & in ibi Bald. idem Bal. in
cap. 1. §. ad hæc col. 6. de pac. iur. men. firman.
text. & illic Bald. in cap. cum inferior. de ma-
ior. & obidien. & tex. in l. Lutus, ff. de euis.
& in litem si verberatum, ff. de rei vendic.
& alibi saepe reperies. Et eo maximè præ-
dicta procedunt, quia dicta donatio edicta
48 † siquidem Princeps donationem re-
muneratoriam mutare non possit, l. si qua-
loca C. de fund. & sal. re. do. lib. 11. & l. 1. &
ibidem Bald. C. de legib. idem Baldus in l. qui
se patris col. 8. C. unde libe. legitur & notatur
in l. si cum mihi, & ibi, Bal. ff. dol. facit text.
in l. Aquilius regulus, ff. de donatio. tradit Ro-
man. in l. si vero in 24. fallen. ff. solut. matrim.
& Alex. in cons. 3. ex his quæ colum. penult.
vers. 7. quia lib. 5. notant recentiores in cap.
notuit de iudic. & Ioan. Lup. in repet. rub. de
dona. inter. vir. & uxor. §. 50. num. 5. versicu-
lo ex istis infertur, & Curt. Lun. in cons. 174.
in causa vertente colum. 5. nu. 24. & Luc. de
pen. in l. prædia, colum. 13. vers. 15. Princeps
& sequentibus, C. de loca. præd. lib. 11. & idē
tenent alij DD. quos nunc proximè cita-
uimus num. 46.

Et ideo l. 1. tit. 9. lib. 5. ordin. (quæ habe-
tur lib. 5. noua recop. tit. 10. l. 15.) disponit,
& regie donationes remuneratoriæ sunt
49 custodiendæ, & ob id † ex causa ingra-
titudinis reuocari non possunt, ex text. in l. si
pater §. fin. ff. de donationibus, & tradit Ro-
man. in sing. 514. donatio. & Abb. in cap. fin.
de donationibus, & Ias. in l. si non sortem, §.
libertus col. 3. & 4. ff. de cond. indeb. & Ioan.
Lup. in repet. rub. de donat. inter. vir. & uxor. §.
80. num. 7. in princip. cum alijs de quibus Ias-
son. in l. ex hoc iure num. 54. vers. secundo esse
Ius ff. de iust. & iur. & Andr. Tiraq. in re-
pet. l. si vnquam, C. de reuocand. donat. in ver-
bo donatione largitus num. 12. & 13. dona-
50 tio enim † remuneratoriæ non est dona-
tio sed quidam contractus, & quasi permu-
tationis ex tex. in d. l. sed si lege, §. consuluit,
ff. de pet. hered. & in d. l. Aquilius regulus,
ff. de donationibus, & in l. per diuersas, C. mā-
da. tradit Bartol. in ff. proæmio colum. penult.
cum similibus, de quibus meminit Ti-
raquell. in d. l. si vnquam in d. verb. donatione
largitus nu. 11. cum sequentibus C. de reuo-
51 dona. † Se d contractus Principem ligant,
vt traditur in cap. 1. de probat. vbi Scriben-
Cyn.

Cynus, & alij in l. digna vox, C. de legib. tex. ubi etiam doctores in cap. de natu. seu. notat Deci. in cap. 1. in secunda lectu. colu. 3. de constitu. idem Deci. in consilio. 48. & maturè. colum. pen. & in cons. 286. in causa communitatis, num. 5. & in consil. 410. in causa mota. colum. 4. versiculo secundo, num. 22. ad quod & ibi citat Bald. in ca. 1. de pac. iura. firman. & adde videndum. Abb. in c. qua in ecclesiarum col. pen. & ibi latè Moder. de constit. & late Gurle. Bened. in repe. c. Rayn. in verb. duas habens filias nu. 34. & seq. de testa. & Aym. Craue. de antiq. ten. por. 1. part. nu. 19. & alibi sæpe traditur. Et dicuntur, plerique
 52 ex dictis doctoribus † in Principe veniente contra eius contractum, causam non esse præsumendam, ad quod, & citat plures doctores Fel. in d. ca. qua in ecclesiarum, num. 62. col. 2. 1. versic. secundo limita. de constitu. & traditur per doctor. in d. l. digna vox. C. de legib. & in l. ex facto ff. de vulg. & pup. sub.
 53 fit. Et hæc ratione † minimè carent.

Tum quia, & ipse Deus ex sua obligatur promissione, ut docet, magister sententiarum, cuius meminit, Bald. in l. 1. col. 1. ff. de pact. & notant doctores in c. 1. eod. tit. & alibi sæpè traditur.

Tum etiã, quia etsi princeps legibus sit solutus, non tamen à dictamine rectæ rationis: ut potè, qui sit animal politicum, & mortale, ut Baldus ait in l. 2. column. 7. versiculo nulla. C. de serui. & aq. citans ad hoc tex. in l. 2. ff. de usufruct. ca. ver. & Innoc. in cap. bonè. de postula. Pralato. cum alijs citatis à Roland. à Valle in consilio 2. num. 150. & seq. lib. 1. astrictusquè est rationi obedire, ut in authent. de monach. in princip. colla. 1.

Tum itè, quia nihil est, quòd humanæ naturæ ita congruat, quàm placita pactionesquè servare, ut in d. l. 1. in princip. ff. de pact. & in l. legem quam dixist. C. eodem titulo, & in d. capitulo primo eodem, & alibi sæpe. Et ita non ab re censet iuriconsultus, in l. 1. in princip. ff. de constit. pecu. nihil ita graue esse, quàm fidem fallere, aitquè, & tex. in epistola inter claras. C. de sum. trini, quòd nihil est, quòd ità in principe refulgeat, quàm re-
 & a fides.

Tum, quia si princeps contractu nõ obligaretur, nullus quidem esset, qui eum eo esset contracturus: & ità omnium priuaretur consortio, quod per graue esset. C. de apost. l. bi qui. quàm rationem in hac spetiz considerat Ludou. Roma. in cons. 352. quaritur, primò, colu. ff. prope finem, quod alijs tenent quos sequitur Aym. Graue. cons. 241. princeps, num. 18. versicul. ad secundum lib. 2. Et Bald. in l. princeps. ff. de legib. aliam superaddie

rationem, nempe quòd si princeps contractibus non esset astrictus, illi esset inhibitum comertium, essetquè tanquam exul, qui omnium præsul est: & q̄ si princeps non obligaretur, ità, nec illi, alijs, ex correlatiuorum regula.

Tū etiam, quia contractus iure gentium sunt constituti. ff. de iusti. & iur. l. ex hoc iure. & tex. in l. 2. tit. 1. par. 1. l. 6. tit. 2. lib. 8. ordin. cum similibus. Sed gentium iura immutabilia sunt. Sed naturalia quidem iura. institu. de in. natu. gen. vel ciui. glo. in l. manumissiones in verb. nascerentur. ff. de iusti. & iur. & tex. in l. 13. tit. 4. lib. 2. ordina. & alibi sæpe, etiam à Principe, ut in clem. pastoralis, de re iud. & in dictis locis habetur, tex. ad idem in l. 30. si contra. & in l. sequent. tit. 18. part. 3. cum alijs quorū recentiores memores sunt, in l. si. C. si cont. ius vel. util. publi. & Felin. in d. capitulo, qua in ecclesiarum de constitu. columna. 8. num. 26. versiculo tertia cõclusio. de cõstitu. & moderni in l. rescripta. C. de practic. imperato. offerend. Ex quibus, & ait. Bald.
 54 in cap. 1. s. col. 1. qui feud. da. po. † naturales consuetudines Principè astringere, quia potèntis est ius naturale, quàm principatus.

Tum, & quia de facili omnem contractū diluere valeret aduersus, l. Casur. ff. de publ.

55 Tum itè † quia princeps in contractibus, ut priuatus reputatur, & cõsideratur, ut traditur in l. 1. s. 2. ff. ne quid in loc. publ. cū alijs congestis per Felin. in cap. 1. colum. 2. de probat. & Didacus Couarr. in repetitione regul. possessor. s. 2. 2. partis columna penultima versiculo ultima speties, de regul. iur. lib. 6.

56 Tum, quia † in cõtractibus omnis equalitas inesse debet, ea non concedendum est, contractum claudicare l. Iulianus. s. si quis à pupillo. ff. de act. emp. traditur per scribentes in lex imperfecto. C. de testa. & Alberi. in l. qua acta. col. ff. de offi. procura. casar. & Are. in l. quod te. ff. si cert. peta. post Specul. titu. de emp. & vendi. s. 1. vers. qua omnia.

Tum etiam, quia principis contractus ab eius dependeret voluntate contra l. in vendentis. C. de contrahen. empt. cum alijs.

Tū, & quia principii gesta ab omni malicia, & diminutione aliena esse debent, ut in authentica constitutio, qua de dignit. s. illud. colla. 6.

57 Tum, quia † princeps constans esse tenetur: & in eo potius error, quàm variatio ob id præsumitur. e. cum olim, & inibi Abb. de re iud. & tradit Franc. de Rip. in l. si ita legatū, col. pe. n. 2. ff. de leg. 1. quare carpitur Cælestinus ob id, quia mansè gratiã conferrebat, & serò illam reuocabat, animal, & non homo fuit reputatus, ut traditur in ca. 1. de

& seqq. & Alexand. in cons. 9. ponderatis his, colu. 6. versant dictus Iulius, in fine lib. 5. & idem Dec. in cons. 63. et pro tenui, col. 3. ver. & licet post Paul. Castrenj. in cons. 87. in causa, 64 qua veritur, col. fin. prope fin. lib. 1. † error enim constat, si rem aliter se haberi appareat, ut in l. si post divisione, C. de iur. & fact. ignor. & inibi Bart. & DD. & in l. sed & si me putarem. in princip. ff. de cond. indeb. & in d. non fatetur, ff. de conse. & in d. cum de indeb. ff. de probat. Et error etiam in facto proprio 65 tolleretur † cum de damno euitando agitur, ut in d. l. sed & si putarem, cum simil.

Quid plura, & si in dicta scriptura dictus D. Franciscus consentiret, dictorum vassallorum numerationem, errore fieri, sibi nequaquam noceret, ut in d. l. si post divisionem, & in l. si soror, C. de collat. cum alijs. Et licet ipse Franciscus solemnī stipulatione contra talem numerationem, & oppidorum diuisionem promitteret, ex tex. in l. si, d. idem quasiuit, ff. de cond. indeb. & illic Paul. Castrenj. inibi que etiam Moder. cū alijs, de quibus Dec. in cons. 408. in presenti cons. 66 salsatione col. 1. † nihil enim consensui ita cōtrarium est, sicut error, ff. de iurisd. omn. iud. l. si per errorem, & ff. de reg. iur. l. cuius per errorem, et ff. de cond. indeb. l. 1. & ob id 67 † non videtur ratificare actum, ff. de rei vend. l. mater cum alijs, ita dicit Bald. in l. 1. C. qui admi. col. 6. vers. decimo nono oppono.

Item & ex hoc alio elucet, quia in d. scriptura dictus D. Franciscus est protestatus, quod sibi ex contentis in ipsa scriptura nullum damnum, nec præiudicium euenire possit, nec Regi ipsa scriptura 68 prodesse valeat † siquidem protestatio, reseruatione iuris, ius protestanti tuetur, l. si debitor. §. 1. & inibi Doct. ff. quib. mod. pig. vel hipos. solut. tex. iuncta glos. in l. si quis aliam, ff. de solut. cuius meminit glos. in l. eleganter, in verb. finita ff. de pign. act. et habetur in l. libera, iuncta glos. C. de sent. et interloc. omn. iud. tradunt DD. in c. cum M. Ferraricus, de constit. et in l. solū, §. morte, ff. de no. ope. nun. et notat Paul. Castrenj. in cons. 311. circa id quod num. 4. lib. 1. cum alijs, de quibus And. Tirrag. in tract. de reoq. retract. ut. de retract. lignag. §. 1. gl. 7. nam. 71. et in d. 5. gl. 1. num. 2. quibus, & accedat tex. in l. si, C. de compens.

Denique contenta in dicta scriptura d. D. Franciscus non præiudicant, quia iudicis vi, metuq; spoliatus existens, confecit ex text. in c. solite, de restit. spoliat. & inibi DD. præsertim Bal. Mal. notat illud tex. 69 ad hoc † quod spoliatus cōfessio non videtur, & idem tenet Angel. in l. si quis ad se fundum, col. pen. vers. secus si opponeretur

C. ad l. Iul. de vi publ. & ibidem tenet, iuri renunciationem post spoliationem factā, vi metuq; editam præsumi, & ob id dirui, quod & DD. tenent in c. si per hoc de renunc. et Bart. in l. 2. C. q. iud. met. cau. et Card. in cle. 1. col. 1. & vers. nono nota, de renunc. & notabiliter Al. er. Brun. in cons. 32. super difficul. late col. 2. vers. secundo, quia, et seqq. vbi cōsultuit 70 renunciationem, seu sententiam arbitrarie emologationem post spoliationem factam renuncianti non nocere, ex tex. in c. solite, & Bart. tradit in l. p. obibere, §. planē, ff. quod vi, aut clam. & licet Abb. eiusq; affecta in d. c. solite, existiment text. illum in profanis non subsistere, interueniente spontanea renunciatione post spoliationem, nō quidē prædicta euerit ex eo præcipue, quod in præsentia spontanea non inerat renunciatio, compulsus enim fuit dictus D. Franciscus à dicto iudice, & citra causæ cognitionem, & maius damnum euitare cupies, 71 ipsam confecit renunciationem † quod inducere iustum metum, non est dubitandum ex tex. in l. si per impressionem, cum ll. seqq. C. quod met. cau. et in l. non est verisimile 72 §. 1. ff. eod. tit. Quin & † potentum blanditiæ iustum operantur metum, iuxta glos. in l. 1. C. si rector Provin. in re. b. pignora, cuius meminit Barba. in d. c. 1. col. 4. vers. tu adde, de offic. deleg. pro qu. videtur tex. in c. cum inter R. si niorem de elect. & adde videndum Guill. Bened. in repet. c. Raynut. in re. b. condidit in 2. num. 2. de restam. (& si contrarium teneat Dec. in cons. 42. & pro facultate co. 4. vers. sed prædictis, & seqq. & Capic. in decis. 159. in causa, nu. 33. & seqq.) Imò iusta suspitio metus † habetur pro iusto metu, ut notat Cin. Bald. & Salic. in l. in repositas, C. de transact. ex tex. in l. fin. C. de renoc. donat. DD. in c. cum dilectus quod met. cau. Bald. in l. non est verisimile. §. si fenerator, vbi probatur, ff. eod. tit. cum simil. quorum meminit Alher. Brun. in d. cons. 82. col. 2. & probatur in l. 8. tit. 33. par. 7. & for. leg. tit. 12. lib. 2. l. 2. parenim est fieri coactē, coactionisue timore aliquid tacere, text. in l. nouissime, & inibi Bald. ff. quod sal. tuto. auth. cum alijs, de quibus Ias. in l. cum te proponas, col. 2. C. de transact. & Alexandrin. in cons. 48. per excellentissimum, col. 1. lib. 4. & ait Bald. in rubr. quod met. cau. colu. 2. quod causa timendi metus probatur, si granamen aliquod postea subsequatur.

Quibus hæc allegationi sit finis. Et prædictis abundē constat de notoria iniustitia dicti D. Francisci.

Marcus Salon de Pace Burg.
Legum Doctor.
Bb 3 ADDI

- N** Vm. 1. *Anton. Gabriel lib. 5. tit. de restit. spoliat. conclus. 1. Donat. a s'u, inter com. opin. lib. 7. tit. de acq. posses. num. 315. Kircou. ibi num. 329.*
- Num. 3 adde eundem *Ans. Gab. ubi supra nu. 108. & seq.* vbi ponit regulam cum limitationibus ad propositū *Autboris*.
- Num. 4. *Anton. Gab. ubi sup. num. 4.*
- Num. 5. vide *Vrsil. ad Afflic. dec. 202. nu. 1. latè Menoch. de recup. posses. remed. 8.*
- Num. 6. Rex spoliando quem bonis non potest acquirere, vel acquisitum concedere, nisi eò modo quo p'enes possessionem erat. *Reg. de Ponte conf. 47. n. 17. vol. 2. Reg. Valenzuel. conf. 58. n. 17.*
- Num. 7. donationes Regū, & Principum multis gaudent Priuilegijs. *Fontanell. de pact. nupt. claus. 4. glos. 7. part. 3. num. 35. Reg. Valenz. conf. 81. num. 7.*
- Num. 9. *Cassan. in Catal. glor. Mundi part. 5. confid. 8.*
- Num. 10. *Franc. de Petris Festiu. lect. lib. 1. cap. 6 num. 6.*
- Num. 12. *Mascard. de Probationibus concl. 555. num. 47.* etenim finalis causa donationis sūt benemerita. *Macerat. lib. 3. var. resol. in 40. resolut. num. 47.*
- Num. 14. vide *Reg. de Curs. in diuers. feud. 9. licet autem verissima in 1.*
- Num. 15. videatur. *Anton. Capic. in sua inuestit. feud. rub. feudorum, clausula, vbi hæc omnia habentur distinctim. Camill. de Medic. conf. 21. & 37.*
- Num. 16. *Fontanell. de pact. nupt. claus. 4. glos. 7. p. 2. num. 26.* & Reges subditorū debent seruitia pōderare, *Affl. in const. sicut accepimus num. 1.*
- Num. 17. nam donationes factæ à principibus nō debent ad vnguem comensurari meritis, sicut donationes priuatorum, quia liberalitas Principis supplet omnia, & debet esse maior, quam liberalitas priuatorum. *Ioseph. Ludou. in suis conclus. tit. de gabellis conclus. unica vers. declara. rerso.*
- Num. 18. merita probantur ex sola assertionē eius, qui liberè donare potest, *Reg. de Ponte conf. 131. num. 42. vol. 2. Mascard. de probat. conclus. 1053.*
- Num. 19. etenim ratio ostendit voluntatem agentis, *Mascard. Conclus. 1242. num. 83.*
- Num. 20. ratio ostendit, præsumptio quælibet dispositionem ampliat, *Mascard. d. Concl. 124. num. 84.*
- Num. 21. verba non debent esse frustra apposita, & sine effectu operandi. *Mascard. conclus. 1165. num. 48.*
- Num. 22. idem si dixisset concedo, cum integro eius statu, ita *Parif. de reintegr. feud. cap. Rex concessit, fol. 117. à ser. Capic. d. inuestit. ea. Rub. feud. clausula, vers. cum iuribus, & pertinentibus, nam ista Clausula omnia includit. Camill. de Medic. conf. 168. num. 7. & 22. plenè conf. Georg. in repet. feud. cap. 45. n. 23.*
- Num. 25. vide *Gratum in tract. de diction. in dictione 296. Barbos. de dictionibus dictione 379.*
- Num. 26. an vassalli veniant in concessionē feudi, & è contra, vide *Capic. in sua inuestit. Rub. feudorum accessoria vers. vaxalli, & Rub. feud. Claus. vers. cum vaxallis.*
- Num. 27. *Barbos. in opusc. princip. Iuris lit. V. num. 39.*
- Num. 28. nam qui omne dicit nihil excludit *l. Iulianus. ff. de leg. 3. cum alijs aduētis per Barbos. dicto Opusc. lit. O. num. 4.*
- Num. 30. vide *Molin. de Hispan. Primog. lib. 4. cap. 2. num. 39.*
- Num. 31. vide quæ in simili concludit *Cancer. var. resol. tom. 3. cap. 7. num. 389. & seq.*
- Num. 32. hæc sunt de reseruatis Principis de *Iure Inc. 1. quæ sint regalia*, & reseruata Regi nunquā intelliguntur concessa, *Franc. dec. 275. num. 5.* nec ipsi supremum concedit, *Anna in const. com. s'ituationem num. 13.*
- Num. 33. Corrigitur se ipsum in coniunctis, quis non creditur. *Bellon. latè in tract. de potest. eorum quæ incontin. s'iant lib.*

lib. 1. cap. 37. num. 2.

Num. 35. quando verba executiua mutant, & disponunt. *Borgn. dec. 43. sub num. 35. vers. non obstat p. 1.*

Num. 36. vide *Gratum de diction. in dictione 234. Reg. Valenz. Conf. 69. v. 15.*

Num. 38. glosa est maxime auctoritatis, vbi deest, *Euerard. in topicaloso à contrario sensu, num. 42.*

Num. 39. *Alph. Collect. 688.*

Num. 40. *Duena Regul. 43. in 5. Fallent. Reg. Tapia dec. Italia 5. num. 2.*

Num. 41. diceretur ob hoc malo modo procedere quando absq; ordine Iudiciario aliquē spoliauerit, vide *Annam alleg. 103. num. 2.* vbi quod, si sine causæ cognitione Princeps priuauerit vassalum feudo, quod alteri deinde donauit, praesumitur facta dicta priuatio causa, & respectu dictæ donationis, *Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 12. nu. 16.* Immo Princeps sine causæ cognitione, siue sententiæ pronuntiatiuè procedens, vbi illa est necessaria illud dicitur de facto fieri, *Med. cõf. 17. n. 3.*

Num. 42. etenim Princeps nequit tollere citationem, *Menoch. de recup. poss. rem. med. 8. n. m. 58.* & si fuerit omissa talis defectus, nec à Principe, neq; à statuto suppleri potest, *Vant. de nullis. Rub. de nullis. ex defect. citat. num. 9.*

Num. 43. Princeps nequit Ius alteri questum tollere, quomodo, & qualiter, & quando procedat, videatur *Topius de potest. Princip. S. 6. per totum.*

Num. 44. latè *Camill. de Medic. conf. 104. per totum.*

Num. 45. istæ duæ clausulæ equiparantur, *Camill. de Med. conf. 118. num. 42. & 43.* & quid operantur, *idem conf. 150. num. 32.* & quod ipsa clausula, ex certa scientia, in præiudicium tertij non operatur, latè *Barbos. in tractat. de clausul. in claus. 25. num. 2. 1.* allegat, hic Auctoritatem, & de altera clausula, de plenitudine potestatis, *Rudolf. in tract. de absoluta Princip. potest. cap. 6. num. 11.* & in terminis causa subsistente ex istis clausulis poterit contrauenire, *Morot. conf. 45. num. 5.*

Num. 46. vide *Bellon. in tract. de potest. eorum qua in contin. sunt lib. 2. cap. 134. num. 2.*

Num. 47. Princeps an possit auferre officium datum alicui absq; alia recompensatione, & interesse, *Borgn. dec. 25. num. 3. par. 2.* imò auferendo dominium alicui tenetur soluere pretium. *Rodulf. ibidem num. 162.* & ob publicam utilitatem derogando Iuri tertij tenetur ad ex cambium, *de Ponte conf. 121. nu. 11. vol. 2. Peregr. de Iurefisci lib. . . 6. . .*

Num. 48. nam donatio facta propter benemerita, & seruitia, est inreuocabilis, *Gram. decis. 65. num. 24.* & obid. reuocari non potest. *Reg. de Ponte, conf. 136. num. 62. & 63. p. 2.*

Num. 49. quod non possit reuocari, multos congerit, *Ioseph Ludoui. in suis conclus. tit. de Gabell. conclus. unica, nu. 122. vers. dictaque donatio.*

Num. 50. donatio remuneratoria non est propriè donatio; sed quedam accepti beneficij contentatio, *Fontanell. de pact. nupt. Claus. 4. glos. 7. num. 3.* nam tantum compensatio, *Ioseph Ludou. ibidem.* Imò spesies permutationis, *Camill. de Medic. conf. 38. num. 16.* vide *Iul. Clar. in S. donatio q. 3.*

Num. 51. Latè *Rodulf. d. tract. num. 195. cum seq.*

Num. 52. *idem Rodulf. eo. tract. cap. 6. num. 15.* & præsertim *num. 221. ad rem nostram.*

Num. 53. easdem met. rationes ponderat alios citando, *Rodulf. d. tract. à nu. 180. cum seq. nec potest cõtrauenire, Gram. dec. 65. num. 27.*

Num. 54. Princeps. n. non habet in superiorem nisi Deum, & rationem naturalem *Topius in d. tract. S. 7. num. 59.* & ibi plura potissimū de ratione Principi conueniente.

Num. 55. *Rolan. conf. 13. nu. 45. vol. 3.*

Num. 56. contractus non debet claudicare latè. *Barbos. in opusc. Princip. Iur. lit. C. num. 55.* & de æqualitate seruanda in contractibus. *Marilian. In l. quoties num. 132. cap. de rei vendicat.*

Num. 57. & propterea contractum secum cele;

- celebratum reuocare non poterit ab-
que legitima causa. *Aff. in cōstit. ea que
ad decus num. 6. Mantie. de tacit. & am-
big. lib. 1. tit. 12. num. 2.* quod sanè ex
constantia procedit Principi conuenire
obseruare contractum, late *Frœcc. de
praesent. inst. 8. p. 9. 3. num. 73.* vbi tradit
illud, *Celestini Pape ab auctore relato,
& Radulph. vbi supra num. 198. cum seq.*
- Num. 58. late *Alph. collect. 1787.*
- Num. 59. vide *Alph. collect. 1753.*
- Num. 62. vide. quæ in simili tradit *Ma-
scaud. conclus. 252. num. 2. & melius
conf. 924. num. 11.*
- Num. 63. vide *Mancin. in tract. de confes. s.
cap. 15. & 16. & cap. 7. num. 33. & 34.*
- Num. 64. *Mascaud. de probat. conclus. 252.
num. 4. concl. 642. num. 7.*
- Num. 65. *Rolan. conf. 69. num. 50. vol. 3.
Reg. Valenz. conf. 11. num. 61.*
- Num. 66. errantis nullus est contentus,
*Menoch. de praesumpt. lib. 2. praesumpt.
29. num. 9.*
- Num. 67. *Mascaud. de probat. conclus. 1261.
num. 4.*
- Num. 68. *Fran. Mare. des. 614. num. 4.
tom. 1.*
- Num. 70. de hoc late, per *Anton. Gabriel.
lib. 4. tit. de restit. spoliator. conclus. 4.*
- Num. 71. Iudicis iussus inducit iustum
metum, late *Mongall. in tract. de hys,
quæ vi metus causa fiunt, cap. 2. §. 6. n. 18.*
- Num. 72. late, *Mascaud. d. tract. §. 193. nu.
1. & 2. Mongall. d. s. 6. num. 23. citat hic
Auctorem.*

S Y M M A R I V M.

- 1 **V** usufructuarius proprietatē donare mi-
nime potest.
- 2 **L.** quotiens, C. de rei vendica. qualiter pro-
cedat.
- 3 **Conditio**, seu modus non potest apponi do-
nationi perfecta, et iuribi extēsi. ne. l. per-
fecta donatio. C. de donat. qua sub modo.
- 4 **Reuocari** non poterit actus reuocabilis, si
quis promittat illum non reuocare.
- 5 **Maioricatus** reuocari non potest, cuius pos-
sessio tradita est. & n. 8. & si quen.
- 7 **Successoribus** in maioratu auferri non
potest ius in spe quaesitum etiam per prin-
cip. m.
- 8 **Intellectus** plures doctrina Bart. in l. qui Ro-
ma. §. Flavius Hermes. ff. de verb. obli-
gat. & seq. n. 1. ff. de per totam consilium.
Et inibi late an conditio vel modus apponi
possit in terij. pignus. cui ante erat
ius in spe quaesitum.
- 11 **Conservatio** familiae, & agnationis induci-
tur ex diuitiis, & successione.
- 14 **Donatio** est contractus nominatus.
- 15 **Stipulatio** est contractus nominatus.
- 16 **Contractus** inominatus stipulatione ma-
nians, non potest reuocari.
- 17 **Verba de iure regio**, an requirantur ad sti-
pulationem.
- 18 **Stipulari**, an quis de iure regio alteri possit,
& sequentib.
- 19 **Donatarius** potest tertio stipulari, vt bonā
donata, possit tertius habere.
- 24 **Relatum** in referente ineste existimandum
est.
- 25 **Expressum** dicitur, cum quid ad aliud re-
feratur.
- 26 **Relatio** intelligitur cum omnibus qualitati-
bus suis contentis in scriptura, ad quam fit
relatio. & n. 27.
- 28 **Acceptans** scripturam, eam censetur ac-
ceptare cum omnibus suis qualitatibus.
- 29 **Maioricatus** scripturam fat est, quod post
donatarius eam acceptet, taliter quod non
est necessaria acceptatio successorum, vt
maioricatus irrenocabilis efficiatur, & nu-
mero 30.
- 31 **Approbare**, seu acceptare quis videtur scri-
pturam, cum aliquid ex contentis in ea
adimplet.
- 32 **Acceptatio** scriptura inducitur ex receptio-
ne ipsius scripturae.
- 33 **Acceptatio** tacita sufficit, vt locum non ha-
beat doctrina Bart. in dicta. l. qui Roma. §.
Flavius Hermes ff. de verb. obli.
- 34 **Matrimonium** sufficit, quod paruo duret
tempore, & si confestim morte dissoluatur.
- 35 **Ratio** vna etsi cesset, sac est, aliam locum ha-
bere.
- 36 **Dispositio** non subuertitur, quando alteri est
ius quaesitum, et si cesset causa dispositio-
nis.
- 37 **Rationis** identitas solet dispositiones declara-
ret, et etiam eas extendere.
- 38 **Scriptura** vna alia scriptura declaratur.
- 39 **Scriptura**

- 39 *Alius, qui sequitur, declarat intentionem in precedentibus.*
- 40 *Linea dictio qualiter summarur.*
- 41 *Linea recta an verificetur in transversalibus.*
- 42 *Fratres et si sint transversales, in recta linea dicuntur esse.*
- 3 *Linea simplex nominatio in uniuersales adequatur.*
- 44 *Filius sacerdotis non presumitur genitus in sacerdotio.*
- 45 *Nepos ex filio spurio substitui potest.*

ARGUMENTVM.

Donatio facta contemplatione matrimonij pacto expresso, quod in bonis succedere debeat ille, qui in maioratu succederet retento usufructu tñ bonorum translata proprietate in donatarium, an reuocari possit per aliam sequentem donationem alteri factam ex hijs, quæ Doct. asserunt, qui peracta donatione, cum conditione, vt post certum tempus perueniat ad alium, quod respectu illius abrogari poterit, similiter si donatarius alteri stipulari, an possit hoc est pro successoribus, omnia dilucidè discutiuntur.

CONSILIUM XXVI.

Primi Dei maximi auxilio inuocato: eiusque genitricis sanctissime. Quia in hac causa domini Comitis de Melito copiose domini consulentes eius, suaderunt ius, ob id breui idem ius fulciemus.

Et prius illud iuris optimi esse existimamus, nempe quod dona Ioanna de Valencia præfæcti D. Petri Gónsal de Mendoza scripturam dotis, & donationis fauore Comitissæ D. Beatricis de Valencia ab ea confectam mutare non potuit in eo quod in eadem scriptura dictum est, quod dicta Comitissa sine filijs decedente, succedat in bonis inibi contentis ille, qui in dicti præfæcti maioratu successerit: & ita quod aduersarius nullum ius ad ipsa bona habere potest, ex secunda scriptura à dicta D. Ioanna postea edita. quod quidem ipsi consulentes satis plerisque rationibus pro probarunt. Et suadetur etiam ex eo, quod prior scriptura ex contractu oneroso, matrimonij, effecta fuit: & ob id irreuocabilis est: *l. 17. Tauri (qua habetur lib. 5. no-*

*ua recopilat. tit. 6. l. 1.) quæ iuribus munitur inibi à nobis citatis. Item, & quia dicta D. Ioan. in dicta priori scriptura se tantum bonorum, usufructuariam constituit, proprietate in dictam Comitissam translata: namque usufructuarius, proprietatem donare minimè potest, *l. interest. C. de usufruct. cum alijs quibus & accedat, tex. in authentic. ingressi, C. de sacrosanct. Eccles. in verbis, Vt pote nec domini rerum.**

Proinde ex quo in dicta priori scriptura donatio dictorum bonorum facta fuit dictæ Comitissæ, suisque hæredibus, & eis deficientibus, successoribus in maioratu prædicti præfæcti: traditaque sit possessio ipsorum bonorum dictæ Comitissæ; dicta D. Ioanna minimè potuit mutare contenta in ipsa donatione, nec aduersarius in casu deficientium liberorum dictæ Comitissæ substitui, *ex tex. in l. quotiens, C. de res vend. & Quæ lex etiam procedit & subsistit, translata possessione ex constituto, ex l. quod meo, ff. de acquiren. possess. cum suis similibus author. Ioannis Andr. in additionibus ad Specul. in titulo de empt. & vendit. s. sciendum, & idem tenet Guido de Suzg. in dicta l. quotiens inibi, recentiores, & in cap. cum venissent, de restit. spoliat. cum similibus citatis à lasen, in d. l. quotiens, in 5. limitat. & Segur. in repet. l. filius dum in ciuitate, colum. 24. vers. ex quo inferitur, ff. de verbor. obligat. Quod & munitur: quia donationi perfectæ conditio modusque nouè apponi non potest, *l. perfecta donatio, cum sua materia. C. de donatio. qua sub mod. quæ lex procedit etiam in donatione Regia, vt penè dicimus in consilio precedenti numero 18. & sequentibus procedit etiam si donatarius consentiat, si traditione facta consensum præstiterit, vt palam tenet, glo. fa. in d. l. perfecta donatio, in verbis. Non capit. Et Sali. ibidem cuius meminit plura alia referendo Andr. Tiraquell. in tractat. de utroque retractu titulo de retractu conuentionali, in fine char mibi 467. col. 1. in fine. 10**

Rursus & prædicta confirmatur, ex quo dicta D. Ioanna eadem prima scriptura se illam obseruaturam, solemniter promisit, quod seruare obnoxia fuit, *ff. de pact. l. 1. in princ. cum alijs notissimis. Quod & suadetur quia & si alijs actus reuocabilis sit: si tamen non reuocari promittitur, murari, non quidem poterit, ff. de donat. cau. mort. l. ubi ita donatur, & text. in l. Senatus, s. fin. ff. eod. tit. & in l. cum maritus, s. fin. ff. de pact. donat. cum alijs, quæ Alex. congerit in cons. 14. circa primum, col. 2. vers. & dicit etiam, & sequilib. 1. & plura in proposito pro utraq; parte*

parte congerit Rolan: d Valle in conf. 8. in presenti, num. 12. cum seqq. lib. 1.

Præterea & hoc fulcitur; quia si ut disponitur in dict. legib. 17. Tauri, quæ habetur lib. 5. nou. recop. tit. 6. l. 1. & l. 44. Tauri, (quæ habetur eod. lib. 5. tit. 7. l. 4. † melioria, maioratusuè cuius possessio est tradita, dirui non potest; quãtò ergò magis si iunctim, & promissio de non reuocando ineat. Itè contrariorum eadem est disciplina, ut in §. 1. instit. de his, qui sunt sui, vel alien. iur. l. quemadmodum, ff. de acquir. possess. cum suis vulgatis, sed prædictis Taurinarum constitutionibus sancitur, quod si in facultate regia ad conficiendum maioricatum expressim Rex decreuerit, maioricatum ad conficientis libitum posse immutari, è contra dicendum, est, promissionem de non reuocando ipsum maioricatum magis irreuocabilem efficere.

Verum, ex quo successoribus dicti maioricatus prædicti Præfecti ius ex dicta scriptura approbata (& si spe) quæsitum erat † non verò potuit reuocari à dicta D Ioanna, ex text. in l. quodcunque, §. si quis iia ff. de verb. obligat. & illic Doct. & text. in l. quod dicitur, ff. eod. tit. cum alijs, quæ Deci. consuluit in conf. 239. primo non videtur, col. 3. & fat etiam constat in l. constante C. de donat. ante nupt. & ibidem Bald. adnotat, quod & ius quæsitum in spe, tertio, aufertur non potest, & idem probatur in l. 40. & 45. in leg. Tauri, & in l. fin. ff. de pat. & in proprijs terminis fat ita consuluit Paulus Castrensis in conf. 164. in presenti causa, quæ vocatur maioría Hyspalensis col. 8. lib. 2. vbi consuluit, quòd si Rex alicui pro se, suisq; descendens aliqua donauit bona, ut ea maioricatus titulo haberet, quod talis donatio etiam respectu substitutorum post primum donatarium abrogari non potest, quin & fortius ibidem tenet, quod nec Rex, nec ipse donatarius illud immutare poterunt, & quod prior donatarius ius quærere valuit post se innominatis ad bona, ex text. in d. l. quotiens, C. de rei vendic. & dictæ Paul. Castrensis sententiæ ad stipulatur Dec. in conf. 468. superiori anno, num. 28. & in conf. 498. viso casu, nu. 18. & Socin. iun. in conf. 108. viso puncto, num. 3. lib. 2. & Ioann. Lup. in repet. vub. de donat. int. vir. & vxor. §. 69. num. 13. chart. 51. col. 3. post Bald. palam in d. conf. 238. quæritur si Rex Romanorum, quibus adde, quæ supra diximus in conf. 9. in l. i. quæ vertitur, num. 29. & seqq.

Nec his oberit Bart. sententiã in l. qui Roma, §. Flavius Hermes, ff. de verb. obligat. vbi tenet, quod si qu. s. Titio rem donauit,

ut, ut post certum tempus ad ecclesiam deveniat, quod respectu Ecclesiæ, illud pactum abrogari poterit, ex text. in l. 3. ff. de seru. export. in quo huius allegationis cardo consistit. Nam quidem optimè Bart. sententiã nostram non impetit, ex sequentibus.

Primò, quia contra Bart. plerique reuerunt adeò quod Roder. Suar. asserit, ferè omnium Scribentium votum Bart. aduersari, ut ipse ait in l. quoniam in priorib. C. de inoffic. testam. q. 8. col. 1. vers. primò, quia fere, in char. 95. col. 4. & contra Bart. ait esse text. in d. l. quotiens, C. de rei vend. & idem ait ipse Roder. Suar. in alleg. 19. ex duobus, col. 3. vers. per quam, & optimè probatur 5. part. tit. 4. l. 7. & in l. si constante, C. de donat. ante nupt. & Bart. etiam aduersantur Ioan. And. Bal. Franc. de Alberg. & Paul. Castren. Sali. & Roman. per Dominos Consulentes citati, & præter eos idem consuluit Paul. Castrensis in d. conf. 154. in presenti causa, quæ vocatur maioría hispalensis, col. antepen. vers. sed contra hoc facis, lib. 2. & Guiller. Bened. in repetit. cap. Raynuntius in verb. si absque liberis in 2an materia fideicommiss. §. bñt. n. 23. de testam. vbi & ait contra Bart. esse magis commune placitum DD. quin & Dec. in d. conf. 239. primo non videtur, col. 3. vers. non obstant allega. a. d. cit. dictam Bart. sententiã ita ambiguam esse, quod in ea nullũ fieri valet fundamentum & idem ait ipse Dec. in conf. 58. & pro tenui, col. 2. vers. non obstat, quod iur. & Corn. in conf. 68. ardua, col. 3. lib. 3. ob id censet Bart. dictum dubiũ non modicè esse, ut constat ex rationibus excogitatis à Doctoribus contra eum tenentibus, & contra Bart. considerat nouissimè plura iura, & rationes, Didac. Couarr. lib. 1. var. resolut. c. 14. nu. 7. col. 2. & 3. illius num. vers. sed & bis, & Anton. Gom. in l. 40. Taur. num. 29. vers. sed his non obstantibus. & si cum Bart. sit communis opinio, ut refert Ias. in eo §. Flavius. nu. 14. & cum Bart. tenet etiam Greg. Lup. in d. l. 7. in verb. Elot, tit. 4. part. 5. & vide quæ in proposito adducit tam in fauorem Bart. quàm contra eum Io. Franc. de Rip. lib. 3. respons. de donat. & grati. q. 65. nu. 120. cum seqq. & eo lib. 3. respons. in respons. 16. ut noscatur, nu. 3. & seqq.

Secundò dicta Bart. sententiã nostræ minime obstat, quia Bartol. non loquitur † cum duz scripturæ in fauorem tertij insunt, ut in presenti: siquidem geminatus actus plus simplici operari consueuerit, ut traditur in l. si mulier, C. ad Velleian. & in l. cum scimus, C. de agric. & cens. lib. 1. l. & in l.

Bakfa

Bellista. ff. ad Trebel. cum alijs, quorum moderni memores sunt in rub. ff. de verb. oblig. & latè Card. Paul. Paris. in consil. 89. circa primum num. 21. lib. 3.

9 Nec etiam loquitur Bart. † cum in regno est lex, quæ sancit, quem absenti obligari, prout est in hoc regno Hispaniæ l. 3. tit. 8. lib. 3. ordina (qua habetur in noua recopil. lib. 5. tit. 16. l. 2.) quam legem ordi. in terminis contra Bart. ponderat domi. Couarru. in d. c. 14. lib. 1. varia. resolu. nu. 13. Versi. 4. ex supradictis.

Cæterum, & tertio prædicta Bart. sententia minimè in hoc præserti negotio locum habet: siquidem dictæ comitissæ in dicta priori scriptura bona donata fuerunt ex causa dotis: & hoc vt comiti donno Ludouico nuberet: quamobrem, fat, & ipsi comiti Ludouico in eiusque utilitatè ipsa donatio confecta quoque cõsetur: illique, & queritur actio, vt contenta in dicta scriptura adimpleantur, ex tex. in l. doce ancil. l. 16. C. de iur. doti. & in l. si pro te. C. de dot. promi. & in d. l. 17. & 44. Tauri. cum alijs, de quibus Anto. Gome. in d. l. 40. Tauri. n. 34. & eo præcipuum, quod ipse cû dicta comitissa matrimonium cõtraxit: itaque, & ipsi comiti interest, prædicta donatione seruari, etiam respectu successoru dicti maioricatus prædicti præfecti: siquidè ipsi successore de genere, & familia, agnationeque dicti Ludouici sint, & etiam dictus comes de Mel to. Ex quoru successione in dictis bonis † optimè dicti donni Ludouici familia, & agnatio conseruatur, & munitur, & in l. publicè. ff. de ventre inspicien. & quod habetur in l. lex qua tutores. C. de adm. tuto. & in l. si in emptionem. ff. de minoribus, & in l. cum filius. s. pater. ff. de leg. 2. & in l. 44. tit. 5. part. 5. tradunt Cin. & alij in l. 1. C. de adul. c. u. alijs. de quibus Iaso. in cons. 41. in duab. s. co. pe. lib. 3. & ob id inibi ait, quod quis stipulari valet illis, qui de eius fuerint familia: cum ipsius stipulantis interfit suam familiam augere, quæ diuitijs conseruatur, vt cenlet dñs Agniti. in lib. de ciuitate Dehc. 100. & Ioan. And. in additio. ad Specul. tit. de successio. ob intesta. col. 2. in additio. incip. qua uor modos. col. 2. vers. 1. & conseruatur, & Barba. inter consilia Alex. in cons. 52. circa hanc col. 1. lib. 4. & fat probatur in l. 2. in princip. ff. de testi. cum alijs que supra citauimus in d. cons. 9. in hac prima parte, n. 6. Et quibus favoritur, Bart. in d. s. Flavius Hermes in hoc casu minimè loqui

12 † si uiderem non agit, cum donatarii fauor tertius est substitutus, seu post ipsu donatarium vocatus, quo in casu ipsam Bart.

opinionem non obtinere videtur, ex text. in l. 3. ff. de seru. exportan. & illic. glo. & Imol. in signè ita determinat in d. s. Flavius, col. fi. & Ludon. Roma. in l. si pecuniam, col. 2. ff. de condi. cau. da. cau. nõ sequuta. & alibi sepe.

13 Proinde, & quarto Bart. loquitur † quædo respectu tertij suboritur cõtractus inominatus, illique cõtractu inominato aliquid conceditur, nam loquitur cum donatio fit, vt ecclesiæ post certum tempus detur: cuius naturæ est, vt reuocabilis sit ipse cõtractus inominatus, vt cõstat ex text. in d. l. si pecuniæ, & hac ratione munitur. Bart. sententia vt Imol. ibi. col. fi. cæteri que moder. perpendunt, at verò si illi tertio ex cõtractu nominato aliquid concedatur, tunc Bart. sententia non quidem obtinet, nec tunc; respectu illius tertij mutari poterit ipsa dispositio, vt fat constat ex traditis in l. cum à socero, per text. ibi C. de iur. doti. præcipuum ex Bart. ibi col. fi. & fat etiã constat ex Alex. in d. s. Flavius, & ex alijs doctoribus inibi maxime Iaso. n. 19. & in terminis ita Bart. declarat. Corne. in d. cons. 68. col. 2. li. 3. ex hoc dicens, quod si tertio aliquid ex donatarii stipulatione datur, quod in tali casu, cum ex cõtractu nominato (scilicet, stipulationis) tertio sit ius quæsitu, reuocari etiã quod ad illum tertiu ipsa non valet donatio, quod, & sequitur Dec. in d. cons. 239. col. 3. ex his dicens, quod si ex causa donationis (vt potèq; cõtractus sit nominatus) tertio bona aliqua concedantur, non poterit reuocari donatio, etiam quod ad tertium, quod, & palam consuluim idem Dec. in cons. 58. & pro tenni facultate, col. 1. & in signè Chassene. in cons. 53. ex factio. nu. 60. & sequentibus, & Ioan. Franc. de Rip. in d. li. 3. responsio. de dona. & graci. char. 20. in d. 65. q. col. 3. & Guiller. Bened. in d. c. Raynūtiis in verb. si absque liberis, in 2. in materia fideicommissa. substitui. n. 23. char. mibi. 36 i. & Carol. Ruyn. in cons. 7. queritur, & in dubium, n. 19. lib. 1. & in cons. 36. in causa sen-

14 dati, n. 19. eod. lib. est enim † donatio cõtractus nominatus, vt traditur in l. ius gēnum in princip. ff. de pact. & illic Bar. & docto. maxime Iaso. col. 4. & in l. in eibus. s. 1. ff. de donat. & alibi sepe traditur, qui cõtractus cum in dicta in sit priori scriptura, & in ea ex ipso donationis cõtractu sint, vocati successores maioricatus dicti præfecti post dictæ comitissæ mortem, sine liberis decedentis, confestim, & sic, nequaquam ipsam scripturam abrogari potuisse, etiam quæ ad dictos successores, quod, & fat constat, quia etiam stipulatione præcedente à dicta donna Ioanna dicta bona dictis suc-

num. 17. ex tex. in l. insulam. ff. de verb. oblig. & illic docto. & est ad idem optimus tex. in d. l. 7. tit. 4. p. 5. & in nostris terminis idem tenet D. Couar. in d. c. 14. lib. 1. varia. resolu. n. 13. vers. principaliter, & quinto, ubi refert alios plures hoc tenentes.

Septimo, & facile ex alio Bar. sententia
23 refelitur † nepè, quia doctores eã sectates illam temperant, nisi pro Ecclesia, seu tertio donatarius contenta in donatione acceptauerit, vt palàm tenet Bald. in d. l. cum à iocero C. de iur. doti. & Alex. Iason ca. eriq. DD. in d. §. Flavius, & DD. in prædictis locis maximè Couar. in d. c. 14. lib. 1. varia. resolu. num. 13. vers. tertio apparet. Sed in præsentia dicta Comitissa expressè acceptauit dictam donationem nomine dictorum successorum maioricatus dicti præfati, igitur opinio Bartol. tunc non procedit, & idem notat Roderic. Suar. in d. allega. 19. pag. 3. & 9. vers. ultimo. Et Greg. Lup. in d. l. 7. in verb. Et otro. Tit. 4. par. 5. Quim & ad ipsam acceptationem sufficeret, quod ipsa Comitissa, acceptauit omnia contenta in ipsa donatione cum omnibus vinculis, & condi-
24 tionibus suis † siquidem relatum in referente inesse existimandum sit, ff. de hered. insti. l. asse toto. & ff. de condi. & demonstrat. l. si ita scripsero, & ff. de cond. insti. l. insti-
25 tutio talis. Et expressum dicitur † cum quid ad aliud refertur, l. ait prætor, §. si iudex, ff. de re iud. ibi, si iudex aliquem condemnet, vt quod habet ex testamento, vel codicillis Meui restitueret Titio, sic accipiendum, est, quasi quantitatem nominauerit, que testamento vel codicillis relicta est. idè & habetur
26 in l. in summa, ff. eod. tit. Ipsaque † relatio inte ligitur cum omnibus qualitatibus suis contentis in scriptura, ad quam fit relatio. l. à filio, §. testator, ff. de alim. & ciba. leg. l. 1. §. fin. & illic Barr. ff. si famil. furt. feci. dica. & notat idem Bartol. in l. si quis seruum, §. fin. ff. de leg. 2. col. fin. vers. sed quaro. Et in proprijs terminis sic in acceptatione respondit Card. Paul. Paris. in cons. 43. in huiusmodi controuersia num. 29. lib. 3. & de materia abundè tradit idem Card. Paris. in cons. 2. in alio consilio, num. 50. lib. 3. Quim & propriè in scriptura comprehen-
27 sum dicitur † id quod in scriptura ad quã fit relatio inest, vt probatur in l. Teopompus ff. de dot. præleg. & tradit Bal. in cons. 338. ea que veniunt lib. 2. & Dec. in cons. 539. in in-
28 clita, col. pen. sub num. 9. Quid plura † & acceptans scripturam, eam cum omnibus qualitatibus acceptare censetur ex tex. in l. contra iuris, §. fin. ff. de pact. & in l. Cayus. ff. de manum. tradunt DD. in l. Aurelius, §. idè

quæsit, ff. de libe. lega. cum alijs de quibus abudè Ludou. Gozad. in cons. 1. primò discutiam. num. 15. & nos etiam supra in cons. 14. num. 32. & 33. Et ob id ex sola simplici acceptatione, quis ad omnia onera in legato expressa est obnoxius, l. Imperat. §. si centu. vers. & quod vero, ff. de leg. 1. l. cum ab uno, ff. de leg. 2. c. officij de testia. tenet Paul. Castr. in l. si cum dotem, §. pater col. 2. ff. solu. matri. & Dec. in cons. 425. in casu proposito, col. pen. quibus & accedat tex. in d. l. Aurelius, §. testamento. ff. de libe. lega. quem ibidem Alberi. ad hoc expendit, quod confirmatio seu approbatio scripturæ intelligitur cum omnibus conditionibus, & his casibus, quibus scriptura confirmata, siue approbata loquitur. Et notant DD. in l. aduersus, C. si aduer. rem iudica. Imo & non ineleganter, Roder. Suar. in repet. d. l. quoniam in prioribus, C. de inoffic. testamen. q. 8. col. 5. cen-
29 set, quod fat est † vt primus donatarius acceptet scripturam maioricatus, & quod non est necessaria acceptatio successorum maioricatus, vt donatio ipsa irrenocabilis efficiatur. Et idem tenet ipse Roderic. Suarez in d. allegat. 19. col. 3. & col. 9. vers. ultimo & conuincibiliter. Et satis suadetur ex traditis per Dec. in cons. 498. viso casu nu. 19. cum sequentibus, & in cons. 468. superiori animo, num. 28. & sequentibus.

Quæ acceptatio à dicta Comitissa facta
30 videtur † quæ ad dicti maioratus successores, vt eorum negociorum gestrix, vt constat ex his quæ notantur per glos. & DD. in d. l. huiusmodi in princ. p. ff. de leg. 1. cum alijs citatis per Corne. in d. cons. 60. co. 2. lib. 3. quo in loco iuxta dictam doctrinam Bartol. in d. §. Flavius ait, quod si primus donatarius pro se suisque descendentibus stipulatur, quod & si hoc minimè expresserit, eorum nomine stipulationem fecisse, censendum est, & vt negotiorum gestor.

Et nõ tantum dictæ Comitissæ acceptatio pro dictis successoribus interuenit, sed & dicti Comitæ Ludouici eius mariti: ex quo matrimonium (vt diximus) cum dicta Comitissa contraxit iuxta formam dictæ prioris scripturæ: ex quo fat ipsam scripturam comprobasse censetur, ex tex. in l. litibus, C. de agricol. & censi. lib. 11. cum alijs de quibus meminit Dec. in l. semper qui non
31 prohibet, ff. de reg. iur. Et quia † approbare quis scripturam videtur, cum aliquid ex contentis in ea adimplet, l. si proponas, §. 1. ff. de inoffic. testam. cum similibus quorū memor est Dec. in cons. 449. visis duobus col. pen. & si.

Cuius Comitæ Ludouici acceptatio, &

CC 2 constat,

constat, quia in d. priori scriptura dicta D. Ioanna cauit, quod à tabellione eadem scriptura ipsi Comiti traderetur: & tabellio ut ipse affirmat, id adimplevit. cui in hoc credendum est, ex traditis in d. l. si quis decurio, cum similibus, cuius receptione, 32 † ipsam acceptationem dicimus factam ex tex. in l. filiusfam, ff. ad Macedonia, & notat Bar. in l. quo, n. ff. re rat. habe, & Abb. in c. nō iniuste col. 3, de proc. & Alex. in cons. 78, in causa & lite col. 1. l. b. 1. & his accedat tex. in l. si quis C. de iur. delib. & tex. in l. ad solutionē, C. de re iud. & in l. Paul. ff. rem rat. habe, meliortem ad idē si bene cōsideretur in d. l. 17. Faur. in verbis. O le ouier. enri gado ante eserinano lu escriptura dello. Et ibi Didac. Cast. in verb. La escriptura col. 1. & 2. plura similia adducit.

Quid plu a; & Dec. in d. cons. 58. col. 1. circa dictam Bart. sententiam in d. S. Flavianus, 33 ait † tacitam acceptationem sufficere, ut ipsa Bart. sententia locum in nime habeat in ibique & censet, quod si tertius in casu Bart. aliquo modo acceptavit contenta in scriptura, quod tunc quod ad ipsum tertium reuocatio fieri non poterit, ex tex. in l. si ego, ff. de re iud. g. ff. & tradant Doffo, in d. S. Flavianus, & Gregor. Lup. in d. l. 7. in l. 4. partia. s. in verbis. Et alio.

Constat igitur multis modis dictam sententiam Bart. in d. S. Flavianus ad hoc negotium nequaquam pertinere.

Nec superioribus dicere refragatur, quod dictū matrimonium inter dictū Comitē Ludouicū, & dictā Comitissā contractū paru durauerit tēpore: ut ex hoc cōtēta in dicta scriptura non sint seruāda. Namque iure opti 34 mo sit est † ipsam matrimonium contractum, & si confessim fuerit dissolutum morte dicti Comitē, ex tex. in l. si quis herodem, C. de incest. nupt. & in l. dom fuerit, ff. de condi. & demonstrat. quibus, & accedat tex. in l. non tantum, C. de leg. vbi probatur quis dorem virtute statuti lucrari ex matrimonio parum durante, & tradit Dec. in o. p. de causis col. 3. vers. & praedicta. de offic. del. 2. quibus & accedant quae singulariter adducit Phan. de Phannu, in suo tractate de Lucra donis, in d. incip. in sponsa. num. 56, & sequentibus, pag. 135. & sequen. & ibi num. 50. loquitur in muliere, quae fuit mortua eodē die quo traducebatur ad domum viri. Quod proxime his diebus contingit in Ciuitate Segouienli in nepte fratris vxoris meae. Quod gentes in admirationem adduxit, nosque praemonet à somno huius seculi surgere. Rursus & dicta D. Ioanna ad efficiendam dictam scripturam non tantum ex causa

dicti matrimonij est mota, sed ut successio 35 ribus dicti praefecti eius mariti prodesset † igitur et si vna ratio cessaret, (at est, altera remanere. ex tex. in d. affinitatis inst. de nupt. cum alijs de quibus Dec. in cap. cum cessante col. vers. quando limita de appell. cum similibus de quibus ai. n. de Andr. Tiraq. de cessante causa limita, 22. num. 1. cum sequentibus. Demum & quando est alteri ius quęsitum 36 factuque est contractus † et si cesset dispositionis causa, non tamen subuertitur dispositio, ex tex. in l. fin. in princip. ff. und. lib. tradit Ba. tol. in l. 2. S. Titio, col. fin. vers. si vero accipis. ff. de donationib. & late Dec. in d. cum cessante de appell. col. 1. vers. secunda limita sunt plures aliae concordantiae de quibus meminit Andr. Tiraquel. in tractat. de cessante causa in 12. limita. num. 1. & sequentibus.

Itaque constat de iure dicti Comitē de Melito, siquidem sit de dicti praefecti successoribus, sui que maioricatus: in quo verba dictae primae scripturae verificantur, quę in hunc sunt modū. *El la persona que huuire y le pertu neciere por linea derecha el meyo raxgo que ansi dexo el dicho señor Adelantado.* Et si non sit dicti praefecti descendens: et si dicta verba. *Por linea derecha.* Sint imposita, ut domini consules satis iure probarunt. Et hoc praeter eos satis manifestum est, quia bona dicti maioricatus, & bona ab ea donata vnica perpetuo tunc esse voluit, ut expresse edixit in dicta scriptura a; & ob id cum dictus Comes de Melito habuerit maioricatum dicti praefecti, tanquam ad illum substitutus, consequens est illum vocatum à dicta D. Ioanna ad eius bona, ex dicti maioricatus identitate

37 † quae dispositiones declarare solet, quim & eas extendere consuecit, ff. de iur. & fact. igno. l. regula. §. si quis & ff. de leg. 2. l. cū mater, §. dulcissimus, & ff. de leg. 3. l. pater filium. §. fundum cum alijs suis notissimis, de quibus meminit Tiraquell. in d. l. act. de cessante cau. 1. parte num. 149. cum sequentibus. Quod & constat, quia & dicta D. Ioanna in dicta scriptura expressim constituit, vinculis & substitutionibus maioricatus dicti praefecti eius in bonis succedendum. Praeterea & in scriptura reuocationis sat ipsa D. Ioanna exposuit, prima scriptura praedicta voluisse, & successores dicti maioricatus etiam à dicto praefecto non descendentes 38 bona habituros † & vna scriptura alia declaratur, *l. qui non militabat. §. Lucio Titio. ff. de hered. inst. & inibi Bald. & text. in l. oheredi, §. qui discretas, & inibi Alex. ff. de vulg. & pupi. subhi. cum alijs de quibus supra*

pra memores fuimus in cons. 2. in causa de qua nunc inter donnam num. 59 et 60. & 39 actus qui sequitur, declaratque fuerit intentio dictae donnae Ioanna in praecedentibus, §. p. unum in fine de rer. diuisi. l. sed Iulianus, §. proinde, ff. ad Macedonia. notant Bart. et alij in l. cate. a. §. sed si parauerit, ff. de leg. 1. et alibi saepe. Praeterea in dictis verbis non quidem dicitur, quod succedat persona a dicto praefecto descendens per lineam recta: sed tantum quod bona sit habiturus persona ad quam linea recta maioritatis dicti praefecti pertinuerit, quod quidem dissimile est, & ex ab similibus argumentum non procedit, l. Papin. exuli, ff. de minorib. l. na: utraliter, §. nihil commune, ff. de acquir. posse cum alijs Verum dicta verba tantum sonant, quod successores dicti praefecti ad quos leg. timet, & secundum dicti maioritatis regulas ipsius maioritatis successio competat, bona dictae D. Ioannae consequatur, quem intellectum substituat, et in l. a. Titio ff. de furt. & in hac verba stipulatione, ff. de verbor. significat. Ceterum & expendere oportet quod verbum *Linea* Efficitur ne quandoque sumitur, & ob id asserimus, lineam paternam id est effectam a patre, & hoc modo intelligendo non sunt de linea nisi a patre descendentes, at vero sumitur, & quandoque cotinetur, & tunc etiam sub verbo *linea* transversalis admittitur, ut Bald. cuius Soccin. et Assensiens meminit in l. Gallus, §. nunc de lego col. 2. ff. de libe. & posthu. & Card. Paul. Parisi in cons. 40. ista & nepos, col. penul. lib. 2.

40 Nec tunc oberit quod dicto verbo *Linea* praedictum verbum. Derecha. adiungitur: quia & haec verba, *Linea recta*. Etiam in transversali verificantur, ut probantur in Iuriconsultus, §. & si ex inferioribus, ff. de

gradib. quod & suadet ex his quae Hostien. tenet in summa de consangu. & affinit. 42 col. 2. vers. quot sunt lineae. Qui firmat quod fratres & si transversales in recta linea sunt, cui ad stipulatur Praepos. lectione arboris consanguinitatis col. 7 Et haec etiam intrinsece, ex his quae habentur in capit. quod dilectio, de consang. & affin. & quae Curia, consuluit in cons. 2. proponitur, col. 1. & 2. censens quod vocatis aliquibus de linea, etiam de transversalibus intelligitur

43 quod simplex enim nominatio lineae uniuersali adaequatur, ff. de leg. 2. l. si pluribus, & quod verbum simplex, *Linea* etiam de transversalibus explicetur probat tex. in l. slegmata, & in d. Iuriconsultus, §. 2. ff. de gradib. notatur in §. 1. & illic Plate. insti. eodem tit. Et si aliqui in hoc contrarium teneant.

Nec dicere aduersario suffragatur quod dicti Comitibus de Melito auus Cardinalis 44 fuit, & quod ob id fuit spurius quod Nam quidem non praesumitur genitus in sacerdotio, sed ante, ut probatur in cap. inser. ceteras, & illic Felin. & Rip. col. 1. de rescrip. et idem Felin. in cap. veniens col. 1. de accusa. post Ioan. And. in Spec. tit. de fil. praesortiter.

45 Denique quod & nepos ex filio spurio substitui potest, ut constat in l. fin. C. de natural. libe. et illic glos. et communiter DD. sunt plures concordant. de quibus moder. memores sunt in d. l. gallus, §. quid si is, ff. de libe. et posthu. & hanc dicit communem opinionem Dec. in cons. 462. visa legitimatione col. 2. num. 17. complura videnda citans, & alibi saepe traditur.

Et haec pro dicto Comite dixisse sufficiat, & ut diximus, ita quidem pronuntiatum denique fuit.

Marcus Salou de Pace Burg. Legum Doctor.

A D D I T I O.

- N. Vm. 1. conferunt notata, per Sessam des. Aragon. 58.
- Num. 2. sequitur Marfilian. in repet. d. l. quoties num. 65 & seq. conferunt collecta per Alban. collect. 189.
- Num. 3. vide Galganetti. de condit. & demum Strag. p. 2. c. 1. q. 71.
- Num. 4. vide Molin. de Hispan. primogen. lib. 4. cap. 2. num. 4. & seq. ubi tractat si maioratus irrevocabilis fiat ex pacto

- de non reuocando.
- Num. 5. de hoc latere, per Molin. de Hispan. primog. lib. 4. cap. 7.
- Num. 7. vide eundem Molin. ubi supra num. 16. & seq. Reg. Valenz. cons. 69. num. 172.
- Num. 8. latius Molin. ubi supra num. 74.
- Num. 11. vide Addisa supra cons. 3. num. 44. & cons. 9. num. 6.
- Num. 14. latere Iul. Clar. in §. donatio q. 1.
- Num. 15. latere Costa in praxi conuenit. par. 1. 2.

1. num. 240, *Id antic. de tac. & Ambig. li. 14. tit. 2. num. 9.*
 Num. 18. stipulari pro altero an, & quando possit, vel nō, *Ant. Gabr. lib. 3. de verbor. oblig. concl. 1.*
 Num. 19. *Alph. collect. 451.*
 Num. 20. *Anton. Gabriel. vbi supra.*
 Num. 21. *Molin. vbi supra num. 44. 52. & 53. faciunt coll. per Alph. collect. 315.*
 Num. 23. *Molin. vbi num. 75. vbi etiam de omnibus agit.*
 Num. 24. *Barbos. in opusc. princip. iur. lit. R. nu. 13. vbi plura adduxit.*
 Num. 26. *Barbos. vbi supra.*
 Num. 28. sicuti acceptans priuilegium, debet contiguum omnibus suis qualitatibus, *Reg. de Pons. in conf. 65. num. 7. vol. 2. ita in scriptura, Borgn. dec. 2. num. 25 par. 1.*
 Num. 29. *Mol. vbi supra nu. 23.*
 Num. 30. *Molina vbi supra num. 75. vers. in secundo casu.*
 Num. 31. *Surdus dec. 199. nu. 6. & 7. vbi per exempla id etiam pluribus modis ostendit, & alia ad ornatum examinat Ioan. Baptista Hodierna eiusdem Additionator.*
 Num. 32. vide *Menoch. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 64.*
 Num. 33. exempla hoc ostendit, *ibidem Molin. num. 76.*
 Num. 34. conditionem semel esse impletam sufficit quamuis non duret illud implementum per multa exempla ostendit, *Peregr. de fideicommiss. art. 28. per totum, & in terminis Thorus in summa priuileg. piarum causarum priuilegio 263.*
 Num. 35. vide *Surd. dec. 38. num. 16. & decis. 62. num. 31. ibiq; Hodierna.*
 Num. 36. sicuti cessante causa non cesset effectus, iam consumatus, & alteri acquisitus, nec in causis locorum piorū, & ecclesiarum, *Borgog. dec. 16. nu. 3. & 7. par. 4.*
 Num. 37. *Euerard. in Topica iuris loco d' ratione legis strict. per totum.*
 Num. 38. dixi *supra conf. 2. num. 19.*
 Num. 39. *Borgn. dec. 11. num. 17. p. 3.*
 Num. 40. *Borgn. dec. 18. num. 99. par. 2. Regens Rouit. conf. 16. num. 14. p. 1.*
 Num. 41. *Molfes. in Consuet. Neap. p. 4. q. 46. num. 23. & 24. & q. 45. num. 9. 35. & 60. & melius Ceuall. pract. quæst. 10. 3. cap. 762. nu. 27.*
 Num. 42. *Borguin. dec. 32. nu. 7. 13. & 14. par. 4.*
 Num. 43. *Borgn. d. dec. 18. num. 99. p. 3.*
 Num. 44. multa de istis posuit *Marquand. in tract. de celibat. Sacerd. p. 3. c. 4.*
 Num. 45. conferunt adducta *per Alph. collect. 893. & pariter si institui possint Marquar. eo. tract. d. p. 3. cap. 6. praestantissimus Reg. Valenz. conf. 7. num. 8. de auctore meminit.*

S V M M A R I V M !

- 1 **V**iuere quis praesumitur usque ad centum annos.
- 2 Error manifeste constat, quando verba praecedentibus non conueniunt.
- 3 Scriptum dici non potest, quod non habet ordinem consequentiam.
- 4 Media ex extremis percipimus: & principia medijs, & media fini correspondere debent.
- 5 Error inditijs & praesumptionibus probatur.
- 6 Error probatur ex verbis, quae testator dixit extra testamentum.
- 7 Voluntas testatoris, quae ex dictis extra testamentum colligitur, duobus testibus probari potest.
- 8 Error sat constat ex protocollo scripturae.
- 9 Error scriptoris nemini nocere debet.
- 10 Error non nocet, quando de corpore constat.
- 11 Verba testamenti sunt ad concordiam reducenda, ut error euitetur.
- 12 Interpretatio illa semper summenda est quae contraria conciliantur.
- 13 Verba inferiora ad proxima praecedentia tantum sunt referenda, & non ad remota: maxime si aliqua correctio, vel contrarietas adsit.
- 14 Clausula sequens non est referenda ad ea, quae habent specialem determinationem.
- 15 Verba apposita in substitutione non debent esse superflua.

- 16 Rationem assignare in testamentum dispositio- nibus, necessarium non est.
- 17 Beneficium eius in terminis praesertur casui in alia specie loquenti.
- 18 Condicio voluntaria in forma specifica est adimplenda.
- 19 Argumentum de similibus ad similia in condi- tionibus voluntariis non procedit.
- 20 Testator ubi contraria disponit in eodem te- stamento, standum est posteriori voluntati testantis. Et maxime favore magis dilecti- um. 30.
- 21 Intellectus, l. quotiens, si de usufructu & nu- 28. & 29. & inibi cum sequentibus, an pri- mo nominatus censetur magis dilectus.
- 22 Ordo nominationis non attenditur, ubi constat de contraria voluntate testantis.
- 23 Dilectio ex dictis extra testamentum perci- pitur.
- 24 Vocatus testatoris testibus singularibus pre- ba ut.
- 25 Vocatus ille censetur, qui magis a testatore diligitur, quando dubitatur, quis sit nomi- nandus.
- 26 Voluntas testatoris non extenditur ad adiosos ipsi testatori.
- 27 Testatoris dispositio non est ita interpretan- da, quod minus dilectus magis dilectio in- successione preponatur: etiam si verba te- statoris impropriantur.
- 31 Iudicandum est in dubio pro reo & possessore, & magis dilecto, & contra producentem instrumentum, & pro dote.
- 32 Declarationi testatoris standum est in dubijs.

ARGUMENTVM.

Substitutio facta in beneficium filiorum alicuius, si fuerit erratum in nomine praesens substituti, an excludatur per descendentes ab eo, qui ex errore fuerit nominatus, exacte percurritur in iure.

CONSILIUM XXVII.

In no post lato auxilio. In lite, quae inter Petrum de Herrera, eiusque uxorem D. Catherinam Zuazo ex vna parte, & ex alia Franciscum de Zuazo controuersa est: ius dictorum Petri, & Catherinae, ex sequentibus patet.

Primo, quia dictus Franciscus se ad bona controuersiae ex hisce verbis Scholastici Ruy Sanz de Zuazo se vocatum praetendit, & que despues de sus dias del dicho lya

de Zuazo maeñre escuela mi sobriño, que los ay su hermano Miguel de Zuazo, y despues de sus dias su hijo mayor vazoni: y si no viere hijos el hijo mayor de mis sobrinas hijas del dicho Martin de Zuazo: y si la mayor no los tuuiere de la segunda. Nam quidem non constat dictum Michaellem mortuum fuisse sed eum viuere vsque ad centum annos praesumitur, vt traditur in l. si C. de sacros. Eccl. gl. f. Bart. & DD. in l. 2. §. si dubitetur. ff. quemad. testam. appe. & passim habetur, cuius mors probanda erat, prout stabilitur in l. 14. tit. 14. p. 3. & tradunt DD. in d. §. si dubitetur. & in l. si quidem, C. solu. ma. rim. & alibi saepe.

Rursus praedictorum ius instruitur, quia & si Michaelis mors constaret, tamen dicto testamento haec adhaerent verba. Y si no viere hijos el hijo mayor de mis sobrinas hijas del dicho Martin de Zuazo, y si la mayor no los tuuiere de la segunda. Et subsequenter haec immiscentur verba, y desta manera por la linea derecha masculina descien dan, e succedan los descendientes del dicho Miguel. & cum haec verba praecedentibus non conueniant, errorum continere comperitur ex l. 4. §. toties, & illuc Bar ff. de damn. infest. optimus text. in l. cum pater. §. cum imperfecta. ff. de leg. 2. ubi Ita demum verbum fideicommissi, aut legati, quod praecedit, vel sequitur, ad communionem assumitur, si dicto scriptum congruat, text. etiam in l. unum ex familia. §. pen. ff. eod. tit. traditur in c. cum venerabilis, & inibi glos. de relig. dotib. ubi DD. Bal. in l. si unus, col. ff. ff. de lib. & postb. Ant. in c. ex literis, de fid. instr. & ob id Bal. in l. si quis ex argentarijs, §. si iuitium, col. 1. ff. de eden. censet scriptum non posse dici, quod non habet ordinatam consequentiam, & ex extremis. n. media percipimus, & principia medijs, & media fini correspondere debent, vt notatur in l. si d. & si, ff. de hered. instit. & media ex sequent. & praecedent. exponuntur, ff. de leg. 1. l. si seruus plurium §. si. & traditur in l. ille, a quo §. si de testam. ff. ad Trebel. & tex in c. inter dilectos, de fid. instr. quem ibid. Abb. col. 3. vers. nota. ibi, non erat spatium ad hoc notat, quod ex qualitate extremorum de medijs praesumitur, & ait ad idem esse optimam gl. in c. accedes de conuer. coniug. tex. in c. per tuas de cond. ap. & sat dicta verba, y desta manera, dictum errorem in sinuat, siquidem ipsa verba, desta manera, declaratiua praecedentium sit, l. qui seruum, §. 1. vers. hoc genere, & inibi glo. ff. de interrog. act. & error. n. etiam inditijs probatur, seu praesumptionibus notatur in l. in tempus, §. fin. de hered. insti. & illic Bal. Ang. Imol. ex l. Imperator, ff. de leg. 1. constatque de ipso errore, ex alijs verbis dicti testamenti, quia

6 † quin & ipse error probatur ex verbis, quæ dictus testator extra testamentum dixit, ut constat in l. quotiens, §. 1. ff. de hered. instit. quem ad hoc Bart. citat l. cum proponebatur, prope fin. ff. de leg. 2. idem Bart. in l. si quis in fundi vocabulo, co. 2. vers. 2. quaro, ff. de leg. 2. DD. in l. si libras in, ff. de reg. iur. & in l. he redes palam, §. si quid post. ff. de testam. & quæ idem Bart. scribit in l. 2. in princ. col. pen. ff. de vulg. & pup. & † hæc voluntas, quæ ex dictis extra testamentum percipitur, duobus testibus probari potest, ex l. vbi numerus, ff. de test. ib. & est ad hoc notabilis gl. in l. heredes palam, §. si quid post in verb. posse, ff. de testam. & Bar. in d. l. 2. col. ante pen. & in d. l. heredes palam, §. sed si nota. ff. de test. am. post Old. in cons. 197. Nomina, col. fin. vers. ad secundam. & tenet Ang. in l. precibus, C. de impub. & al. subsi. & Socin in cons. 37. viso testamento, n. 7. vers. prater ea, lib. 3. & Alex. in cons. 100. visa parte, col. 2. lib. 4. post Bal. in l. errore, C. de test. & latè Capic. in d. c. 182. in causa, n. 14. & 15. & nos in l. 3. Tauri n. 813. & Alu. Vulas. de iu. emph. 1. p. q. 7. n. 38. vers. & exceptione distis insurgit. De quo errore etiam sat constaret † si aduersarius exhibisset prothocollum dicti testamenti. ex traditis in l. si. C. de fid. instru. nam error ex prothocollo probatur, ut in auth. de tabell. §. pe. colla. 4. Bart. in l. Sempronius Proculo, ff. de leg. 2. & in d. l. si quis ex argentarijs, §. prator ait, ff. de eden. & allic latè recentiores, ad quod & videndus est Bal. in cons. 307. proponitur per tot. lib. 5. vbi notabili ter loquitur in proposito. & tradunt DD. per tex. ibi in d. si. Librarius, ff. de reg. iur. & alibi sæpè.

Cum igitur de dicto errore constet, in toto dicto testamento nulla aduersarij adinuenitur substitutio: & substitutio dictæ

9 D. Catherinæ tutissima manet † cui non potest nocere error scriptoris, ex d. l. errore C. de test. l. si fortid. an. m. C. deleg. & in d. l. si librarus, & singulariter Bald. in d. cons. 307. col. 2. in vers. in contrarium. constat enim, quod cum in dicto testamento dicitur, Del dicho Martin. debeat dice e, Del dicho Miguel, & cum † de corpore cõstet. minimè error, dictæ Catherinæ præiudicat, & est ac si in dictis verbis, Del dicho Martin. dictu esset, Del dicho Miguel. d. l. errore, & in l. si in nomine, C. de test. & in §. si quis in nomine, instit. de leg. tex. 6. p. tit. 3. l. 13. ibi, Mager errasse en el nombre, & en el sobrenombre del, valdria lo que ordenasse. y mandasse, ca por tal yerro non este no se tuelle la verdad, idem & sancitur in l. 9. tit. 9. ead. 6. p. ibi. Mager errasse el testador el nombre de aquel, a quien hiziese no emperze el tal yerro, no embargo por onde lo

11 manda. & dicti testamenti verba † sunt ad concordiam reducenda, c. inter dilectos, de fid. instr. l. non ad. ff. de cond. et demonst. cum alijs, de quibus Moder. in l. pacta nouissima, C. de pact. et in l. 1. in princ. ff. ne quis eum, in quo loco DD. in omni dispositione loquuntur, & abundè Dec. in l. si idem cum eod. §. si in si. ff. de iurisd. omn. iud. Alex. in cons. 141. viso testamento, col. 3. vers. aut oportet, lib. 2. Dec. in cons. 95. col. 2. & in dispositione testamentaria, insignè tradit idem Dec. in cons. 337. in casu proposito, col. 1. u. 2. et in cons. 391. in casu proposito, col. 2. post Ias. in cons. 38. tota præsens, col. 1. et 2. lib. 1. et faciunt, quæ supra citauimus in cons. 2. in causa, nu. 60. 61. et 66

12 & semper † illa interpretatio admittenda est, quæ contraria conciliantur, ut traditur in l. si finita, §. illud, et ibi DD. ff. de dam. infe. et in cap. literas, de resi. spol. cum alijs à nobis supra citatis in d. cons. 2. num. 86 quæ concordia sic in dicto testamento pensitata, prorsus aduersarij prætensionem excludit.

Ex quibus, & suboritur, quod hæc verba dicti testamenti, Y sino viere hijos el hijo mayor de mis sobrinos. Non quidem referenda sunt ad ipsum Michaelè: sed tantum ad eius filium masculu, de quo proxime testator fuit loquutus: itaq; substitutio filio masculino primogenito d. Michaelis & nõ d. Michaeli, cui si fieret verbis inferiori

13 bus aduersaretur † verba n. inferiora ad proxima præcedentia tantu sunt referenda, & non ad remota: eo præcipuum casu, si ex ipsa relatione ad remotiora aliqua correctio, seu contradictio ineat. ut in l. si quis à filio, & ibidem gl. in verb. dum taxat. ff. de leg. 1. & in d. l. si idem cum eodem §. si. ff. de iurisd. omn. iud. quo in loco, Dec. ad finem egregiè loquitur, & Ias. in l. 1. col. 2. in 1. & 2. limita. C. de libe. prateri, facit tex. notabilis in l. 2. ff. de sta. homi. cum alijs, de quibus doctores in c. cum dilecti de dona. Nec sequens

14 clausula † ad ea quæ nam specialem habent determinationem est referenda, ut notatur in l. talis scriptura, ff. de leg. 1. doctores in d. l. 1. C. de libe. prater. tex. in d. cap. cum dilecti. de donatio. cum similibus, de quibus terminat Card. Paris. in cons. 36. circa primum num. 20. & sequentibus lib. 2. & Hieronym. Grat. in cons. 16. visis. n. 6. & sequentibus lib. 1. & si in contrarium plura citet idè Grat. in cons. 5. n. 64. & sequentibus lib. 2. & Aym. Graue. in cons. 326. num. 14. lib. 2.

Quid plura si dicta verba, prout non intelligerentur, verba quibus dicta Catherina substituitur † superfluerent, inefficacia quæ essent, contra l. quotiens, ff. de verb. oblig. & in l. quotiens in actionibus, ff. de reb. dub.

dub. diuersoque cēseretur iure idem testamen-
 tum. ff. de usufruct. l. cum qui edes, cum
 similibus quæ Deci. congerit in cons. 504. in
 casu occurrenti. col. 2. num. 6. & facit, tex. in
 l. hac consultiſſima. §. ex imperfecto, in fine. C.
 de testamen.

Et si dicatur, quod nulla discriminis ra-
 tio magis excogitari potest, quando sub-
 stitutio Michaeli fit, quam cām fit eius fi-
 lio masculino; dici potest, satis esse quod sic
 testator voluit, ex l. in conditionibus. ff. de
 nupt. §. d. sponat. colla. 4. cum similibus, nec in
 26 testantium dispositionibus † rationem
 assignare necessum est: sed sufficit pro ra-
 tione voluntas, vt tradit in l. 1. §. prim. o ver-
 bo pueri i m. ff. de postular. & ibid. in gel. &
 DD. & modern. in c. p. si quando. de rescript.
 ipsaq; conditio pro causa habetur l. à Ti-
 tio. §. nulla. & illu. Bartol. ff. de verb. obliga.
 cum similib. de quibus mem. nit Deci. in cons.
 89. viso puncto col. 3. versic. r. id allegata, &
 aibi sepe.

Præterea dicta Catherina præponenda
 est aduersario in successione, siquidem ip-
 sa Catherina substitutionem expressam
 casus contingens edocet: & aduersarius
 non, sed verba tantum pro se fert alio in
 casu contingenti loquentia; nam quidem
 27 casus †, decisioq; in terminis casu alia in
 specie loquenti præferri debet. l. uxorem. §.
 codicillis. ff. de leg. 3. l. legatorū. §. qui plures. ff.
 de leg. 2. & inibi Pau. Cast. reg. gen. de reg. iur.
 l. b. 6. & notabiliter Moder. iur. sed & si quis
 §. quasitum. ff. si quis cautio. cum similibus ci-
 tatis à Ioan. de Neutza. in sua silua nuptiali.
 char. 22. col. 4. in 8 limita. quibus & condu-
 28 cit, † quia conditio voluntaria, specifica
 in forma, est adimplenda. ff. de condit. & de-
 monstra. l. Meuius, cum alijs de quibus Bart.
 & DD. in iur. l. Gallus, §. & quid si tantum
 colum. 3. ff. de liber. & postib. Deci. in d. cons.
 19 89. viso puncto, colum. 2. & ob id † de simi-
 libus ad similia in conditionibus vo-
 luntarijs non proceditur, vt ait Bart. in d. §.
 & quid si tantum, & Dec. in d. cons. 89. col. 3.
 Præter hoc, quod casus ab similes sūt, nōq;
 similes. ex glo. in cap. non potest. de præbend.
 lib. 6. in verb. cura ex iurib. inibi ab ea citatis,
 & tradunt DD. abundè in cap. translato. de
 constitut. Imol. in l. Lutius. col. 7. ff. de hered.
 instituer. & argumentum à simili fallax est,
 vt probatur in authent. de instrum. cau. &
 fid. §. si vero. colla. 6. & Alberti. in eius diction-
 nario. in verb. argumentum col. 2. & moder. in
 d. cap. translato. & alibi sepe traditur.

Sanè, & aduertendum est pro dicta D.
 Catherina, quod illa postremò est substi-
 30 tuta † nam vbi testator contraria in testa-

mento disponit, posteriori testantis vo-
 luntrati, & dispositioni eodem testamento
 confectæ standum est: vt vltima prior cē-
 seatur mutata. l. si mihi & tibi. in legatis. ff.
 de leg. 1. l. tutor datus, §. si. ff. de testam. tutel.
 cum alijs quæ ad hanc rem congerit Deci.
 in cons. 317. visis col. 2. quibus accedat tex.
 in l. sicut. ff. de adimen. leg. & quæ inibi glos.
 citat. & institu. de leg. §. si.

21 Nec huic rei tunc oberit † tex. in l. quotiens
 ff. de usufruct. qua constitutum est, quod si
 Titio, & Meuiò usufructus relinquitur, ita
 quod eo alternis fruatur annis, quod prio-
 ri anno Titius usufructu potietur: at Me-
 uius secundo, quia p. imo nominatus præ-
 dilectus censendus est.

Tum, quia in d. l. quotiens conianctim
 Titio & Meuiò legatur usufructus, ita vt
 alternis vtantur annis, verum in præsentia
 diuersis orationibus dictarum partiū sub-
 stitutio efficitur: & ob id vltimæ disposi-
 tioni standum est. si error prædicto testa-
 mento minimè adsit.

Tum etiam, quia in casu d. l. quotiens. nul-
 la repugnantia (prout in nostro casu) re-
 peritur.

Tum item, quia in casu d. l. quotiens. am-
 bobus legatum testator præstari voluit:
 verum hic vni tantum.

Præterea in casu d. l. quotiens. non qui-
 dem expressum est, quis prius usufructu sit
 fruatur: & ita inibi de testantis volunta-
 te declaranda agitur. at hic tractatu de vo-
 luntate expressa exponenda.

Tum, quia in casu d. l. quotiens. non ita
 secūds legatarius damnificatur, sicut hic
 dicta Catherina: siquidem de ea omnino
 excludēda agatur, & vt traditur in l. si quis
 testamento. §. apud Iulianum. ff. de leg. 1. &
 illic Ias. num. 5. prædicta sanctio. l. quotiens. lo-
 quitur, cum secundo legatario ius non au-
 fertur: siquidem usufructu secundo anno
 vti valebit: at secus si alterius tolleretur
 ius, si primo nominatus admitteretur,
 quod & constat, quia vbi agitur de annul-
 lando, nominationis ordo minimè atten-
 ditur. ff. de pecul. leg. l. quidam.

Tum, & quia d. l. quotiens in dubio ob-
 tinet vt inibi constat, & aduertit Ias. in d.
 §. in legatis, at secus erit si de cōtrario con-
 stiterit: & secundo nominatus in successio-
 ne à testatore prædilectus appareat ex tra-
 ditis ibi à doctor. est textus insignis in l.
 nec enim. ff. de solut. quem ibid. DD. ad hoc

22 expēdunt † quod nominationis ordo ne-
 quaquam attenditur, si de contraria testan-
 tis voluntate constet. ex quo tex. nuncu-
 patum sic Rip. temperat. d. l. quotiens. in l. ex

facto, si quis rogatus, num. 11 ff. ad Trebell. optimus tex. in l. quidam testamento. ff. de pecul. leg. & traditur in l. si is qui duas. ff. de excusat. iuro. & inibi Alberi. & tex. in l. cum pater, §. fidei tua. ff. de leg. 2. ibi: Nam ordo scripturae non impedit causam iuris, ac voluntatem. Et tradit Alex. in cons. 161. visis. col. si. num. 3. lib. 7. quo loco ait, dictam. l. quoties, cum de testantis apparuerit voluntate, seu mente contraria non procedere, nam voluntatis, & intellectus ordo non scriptura curatur. ex notatis in l. 2. §. si prius ff. de vulg. & pup. & abunde Curt. iuni. in consil. 161. praesupponitur. nu. 10. & Card. Paul. Parisi. in cons. 31. ad corroborationem. num. 9. lib. 3. quibus & accedant verba Bald. in l. si quis heredes ita. ff. de verb. oblig. si constat de voluntate non curatur de ordine. Et sic illum summat tex. ordo loquendi non significat ordinem succedendi, & adde quae nos trademus infra in cons. 29. num. 83. Et testibus etiam probatum est, maiori dilectione dictam Catherinam affectam, quam aduersarium ¶ quae dilectio ex dictis extra testamentum percipitur. l. quotiens. §. 1. de heredi. insti. & in d. l. heredes. §. sed si notam ff. de testam. Bart. in 2. in fine principij. ff. de vulg. & popul. Soc. in d. cons. 3. viso testamento domini num. 7. vers. praeterea lib. 3. & Lauron. Calca. in cons. 8. col. 4. & Alexan. in cons. 100. col. 2. post medium lib. 4. Et ¶ testibus etiam singularibus testantis declaratur voluntas ut voluit Old. in cons. 297. omnia. col. fin. & idem consuluit Alexan. in cons. 4. attentatis narratis nu. 1. lib. 7. & Zasi. in cons. 1. pag. 6. & tenet alii quo memini in rep. lib. 3. Tanti nu. 813. in fine, & ibi dictis adde videndum Aym in cons. 7. ascendum. nu. 3. lib. 1. et si contrariam teneat Paul. Castre. in cons. 137. in causa qua vertitur Pergami nu. 2. in fine li. 2.

25 Instructum haec ¶ quia ubi dubitatur, quis vocetur ex testantis dispositione, ille vocatus existimatur, qui magis a testatore diligitur ff. de leg. 1. si seruus plurimum, §. si. & ff. de reb. dub. l. si fuerit; & notat Anchar. in cons. 17. col. 3. notatur in l. si testamento. ff. de vulg. & pup. & ibi Alber. text. in l. Publius §. si. ff. de cond. & demonstr. Nec ¶ testantiū dispositio in fauorem eorum, quos odio habuit interpretanda est. l. Lutatius §. Lutatius Titius damam. ff. de leg. 2. l. 3. §. si. ff. de adim. leg. tñ alijs infra alleg. 4. us. Nec verosimile est, testatorem ad commodum illum nominasse, quem minimè diligeret, l. ex duobus, §. filius. & ibi Paul. Castre. col. 1. ff. de vulg. & pupil.

27 ¶ nec testantis dispositio ita interpretanda est, quod minus dilectus magis dilectus i

successione praeponatur, ut probatur in l. Publius, §. si. tradunt DD. post glos. in l. si mater, ff. de vulg. & pup. Moder. in l. 1. ff. eod. tit. & in l. cum proponas, C. de hered. insti. & in signe Alex. in cons. 93. alias consultus, ol. 3. lib. 3. vers. praeterea copulativa, quò in loco hoc adeo obtinere ait, quod verum esse censeret, & si dispositionis verba improprietur, idè & consuluit idem Alex. in cons. 125. attentis verbis, co. pen. & fin. lib. 5. citans Bart. in d. l. Gallus, §. etiam si a parente. Et ita cum dicta Catherina fuisse magis dilecta constet, in sui fauorem sententia est ferenda, & contra adue sarium ¶ nec d. l. quotiens citari valet, siquidè eius dispositio ex eo obtineat, quia primò nominatus magis dilectus ceteretur.

29 Demum nec ¶ d. l. quotiens, subsistit, cum circumscripto ordine, lex in contrariū aliquid constituit, ut in d. l. cum pater, §. fidei tua, & in d. l. nec enim, & illic Alberi.

30 Quibus omnibus, & alludit ¶ glos. in l. in testamento, ff. de fideicom. liber. & quod per eam Ias tenet in d. l. si mihi, & tibi, §. an legatis, ubi etiam citat Rom. tenentem, quod si posteriori dispositione persona dilectissima testatori nominatur, vim habet clausulae derogatoriae etià in praecedenti dispositione collocatae.

Denique & si iuxta praedicta aliquid esse dubium (ut inficiamur) posset, pro dicta Catherina est iudicandum.

31 Primò, quia possessor est, ¶ & rea, cui ob id iura notissima fauent, maximè l. f. n. C. de rei vend. & l. 26. tit. 2. p. 3. & quia cum aduersarius sit actor, dubia probatio non releuat de probat. c. in pres. n. 13, C. vnd. cog. l. non ho. l. veteribus. ff. de pact. quin & modicus excessus in actore illi victoriam nequaquam praestat, ex iuribus, quae ad hoc Abb. expendit in c. ex literis, de probat. col. 2. Tertiò, quia in dubio dispositio de odiosis non est intelligenda, ut in d. §. Lutatius Titius damam, cuius meminit Ias. in l. si ab hostibus §. si vir uxori, nu. 2. ff. sol. matrim. post Alex. in cons. 213. nu. 4. lib. 6. & 10. Lex. in tract. de primogen. lib. 3. q. 4. nu. 7. & 8. & Greg. Lup. in l. 2. in ver. Seyendo home para ello, col. 1. tit. 15. p. 2. & plenè Deo duce alibi de illo tex. mentionem faciemus. Quarto, quia aduersarius produxit dictam scripturam testamenti, & ob id, etiam in dubio aduersus illū est explicanda, tex. in d. c. inter dilectos, de fi. instr. & inibi Bald. col. pen. Alex. in cons. 126. viso processu. col. fin. lib. 7. & alibi saepe. Quintò, quia dicta bona sunt data in dotem dicto Petro de Herrera, & in dubio dotis fauore pronuncianum est, l. in ambiguus, ff. de iur. dot. d. §. C. de dot. premi. l. 1. ff. sol. matr. c. fin. de

re iud. Et quia fat sic (vt explicuimus) ipse
 32 testator declarauit ꝛ cuius declarationi
 standum necessè est. ff. de leg. 2. l. si quis se-
 ruum. s. si inter duos, & inibi doctores, & pa-
 lam Ba'd. in authent. n. quibus. col. fi. C. de se-
 cund. n. pr. & Ioan. Lup. in l. 45. Taurinarum

sanctionum num. 15. & 17. Et his satius dicte
 Cathedre fulcritum manet, in cuius fauo-
 rem postea pronunciatum fuit.

Marcus Salon de Pace Burg.
 Legum Doctor.

A D D I T I O.

- N**um. 1. Menoch. de presump. lib. 6.
 presump. 49. per. notam, Reg. Valenz.
 conf. 17. num. 52.
- Num. 2. qualiter error probetur ultra, Mar-
 cell. Fortun. de verit. et error. 2. p. 2. mem.
 nu. 1. qui plures allegat Mascard. de pro-
 bat. concl. 636. cum seq. Marcell. Galà de
 modo articul. glos. v. s. 2. nu. 574. et seq.
 & maximè quando aliter fuit dictum,
 & aliter scriptum, idem Mascard. conclus.
 645. num. 22.
- Num. 4. Barbof. in opusc. princip. iur. lit. M.
 num. 19.
- Num. 5. Farinat. de falsis. q. 156. num. 111.
 cura seq.
- Num. 6. late Mascard. eo. traet. concl. 643.
- Num. 7. Mascard. ibidem num. 5.
- Num. 6. similiter ex processu, Cornaz. dec.
 170. num. 13.
- Num. 9. sic error Iudicis non nocet par-
 tibus, Magon. decis. Lucens. 18. sub n. 2. r.
 ita, & error. Notarij nemini nocet, Fa-
 rinat. de falsis. q. 156. nu. 82. Turrett. de
 eod. ill. q. 7. num. 5. & q. 16. nu. 25.
- Num. 10. Cornaz. an. decis. 39. num. 4.
- Num. 11. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib.
 3. tit. 2. per totum, & qualiter facienda
 sit, docet Maresch. var. resol. lib. 1. c. 45.
 num. 15.
- Num. 13. Borgn. decis. 1. num. 29. p. 1. decis.
 27. num. 72. par. 2. decis. 25. num. 15. &
 17. par. 5. Rimin. sen. conf. 259. num. 14.
 vol. 2. conf. 496. num. 28. vol. 3.
- Num. 14. Barz. decis. 121. num. 31.
- Num. 15. regulariter verba non debent
 esse frustra apposita, & sine effectu ope-
 randi, Mascard. de probat. conclus. 1165.
 num. 48.
- Num. 17. decisio in terminis, & sic in spe-
 cie præualet communi opinioni, & re-
 gulæ in genere, & tollit argumenta, &
 coniecturas, Borgn. decis. 28. nu. 49. p. 2.
- decis. 44. nu. 39. & 40. p. 1. decis. 15. nu. 3.
 Num. 18. late Barbof. in eo. opusc. princip.
 iur. lit. C. nu. 33. vbi alios allegat.
- Num. 19. vide Euerard. in topic. loc. à simit.
- Num. 20. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib.
 12. tit. 1. num. 26.
- Num. 21. vide citatos per Alp. collect. 615.
- Num. 22. Mantie. de coniect. ult. volunt.
 lib. 6. tit. 13. nu. 11. & 12.
- Num. 23. ad hoc vide relata per Aluarad.
 de coniect. mente defunct. lib. 4. cap. 3. &
 lib. 3. cap. 1.
- Num. 24. Mascard. de probat. conclus. 486.
- Num. 25. vocatos ex testamento acqui-
 ritur fuisse prædilectos ex præsumpta
 mente testatoris, Iacob. Gallus conf. 95.
 nu. 3. qui in conf. 20. nu. 10. pariter tra-
 dit, quod prius vocatus à testatore ad
 successionem, censetur prædilectus,
 Reg. Valenz. conf. 23. num. 36.
- Num. 26. sic pariter dilectio non præsu-
 mitur in eos, quos futuros nobis affi-
 nes ignoramus, Iacob. Gall. conf. 20. n. 8.
 Ideo dilectus minus à testatore non
 præfertur magis dilecto, idem conf. 45.
 nu. 13. ex quo magis dilectus non de-
 bet esse deterioris conditionis, quam
 minus dilectus, Mantie. de coniect. ult.
 volunt. lib. 7. tit. 5. num. 5.
- Num. 28. conferunt addita supra nu. 25.
- Num. 30. vocatus posteriori dispositione
 in actu variabili est præferendus, Reg.
 Valenz. conf. 63. num. 101.
- Num. 31. Borgogn. decis. 5. num. 64. par. 3. ꝛ
- Num. 32. declaratio vltima, facta per te-
 statorem primo legato, vel testamento
 dubio attendi debet, Borgn. dec. 31. nu.
 27. p. 3. etenim voluntas testatoris red-
 ditur certa per eius declarationem, per
 interpretationem legis, & per disputa-
 tionem, Mantie. de coniect. ult. volunt.
 lib. 3. tit. 2. num. 9.

S V M M A R I V M

- 1 **D**ebitor non liberatur alicui soluendo post prohibitionem ei factam à suo creditore.
- 2 Pactum initum inter creditorem, & debitorem, quod tertio quantitas certa solvatur mandati vim habet mutari qua potest.
- 3 Intellectus. l. i. l. i. ff. de solutionib.
- 4 Solutioni quando quis adiectus dicatur, ut reuocari tale mandatum solutionis non possit. Et fere per totum consilium.
- 5 Intellectus, l. 3. C. de nouatio. & num. 8. & inibi late quado cedens alteri actiones suas possit debitum exigere.
- 6 Dicta l. 3. C. de nouation. an procedat in simplici procuratore.
- 7 Solutio quod non possit fieri uni ex illis, cui altern. tim scriptura exprimitur, an operetur partis debiti perceptio.
- 9 Soluendi alicui facultas concessa, non transit ad eius heredes.
- 10 Minori laeso in contractu competit restitutio in integrum. Et inibi intra quod tempus competat ei talis restitutio.
- 21 Authent. sacramenta puberum, C. si ad ver. vendit. (secundum magis communem) non procedit data enormissima lesione, & plenius num. 16. & 21.
- 12 Iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis.
- 13 Dolus re ipsa adequatur dolo ex proposito.
- 14 Dicta authent. Sacramenta puberum, non procedit extante dolo.
- 15 Iuramentum debet habere tres comites, scilicet, iudicium, veritatem, & iustitiam.
- 17 Absolutionem à iuramento non tenetur petere minor enormissima laesus.
- 18 Enormissima lesioni non potest minor renunciare.
- 19 Clausula apposta in instrumentis de stylo tabellionum non sunt consideranda.
- 20 Reuerentia patris simul cum lesione enormissima sufficit ad rescissionem contractus.
- 22 Geminatio actus non tollit remedium enormissima lesionis.
- 23 Fiuclus percipiens ex aliquibus rebus, ad onera ipsarum rerum tenetur.
- 24 Successorum in maioratu persona non considerantur uiuentibus possessoribus.
- 25 Evnire quod potest considerandum est.
- 26 In. e. lectu l. si pater puella, C. de in offic. testa. & l. de fideicomisso, C. de transf. et.
- 27 Enormissima lesio an excludatur ex perceptione alimentorum, & sequentib.
- 28 Donatio remuneratoria non potest dici, si ex seruitijs necesse debitis fiat.

- 29 Alimenta praestanda sunt secundum patrimonij quantitatem, & personarum dignitatem.
- 30 Contractum quis seruare non tenetur, quando aduersarius qua promissit ex parte sua non adimplet.
- 31 Cedens actiones suas potest eas intentare, quando cessionarius ex parte sua non adimplet contractum cessionis.

ARGVMENTVM.

Creditor si nulla facta cessione iururium nec constitutione procuratorijs in rem propriam pormiserit, ut eius debitor sibi vel Titio soluerit summam per eum debitam an idem debitori prohibere possit ne Titio soluat, iuridice fundatur id fieri posse.

CONSILIVM XXVIII.

DEi Optimi Maximi auxilio postulato, eiusque Genitrici Dominae meae. Dissertatur lis inter Marchionem de Gibrleon ex parte vna, & D. Petrum de Zuniga, eiusque heredes, in qua ius dicti

Marchionis ex sequentibus fulciemus.

Et primo, quia in scripturis quas dictus Marchio confecit dicto D. Petro minimè suas cessit actiones: nec ipsum in suam rem procuratorem constituit: tantum enim in dictis scripturis permittit, quod dicto D. Petro eidemue Marchioni seu duci eius patri quinquaginta aureorum millia persolui possint, & talem solutionem non impugnatum iureiurando promissit, & dictae solutionis apocham de soluendo daturum cauit, quod in hac lite dictus Marchio minime abijcit.

Secundo hoc constat, quia, & si dicto Petro, vel duci ipsi, quae Marchio exoluit, edixerit, eum tamen ipse Marchio vetare potuit, ne dicto Petro dictorum aureorum solutio fiat, adeo quod si post prohibitionem dicto Petro ipsa solutio sit facta & debitor non liberatur, ut in l. 6. tit. 14 p. 5. & in l. cum quis. s. si debitor, ff. de solut. & in l. si quis stipulatus fuerit decem in melle, & in l. aliud. prope finem, ff. eodem tit. quibus accedit text. in l. si

in l. si cum Corn. ff. eodem tit. de solutio. Qua
 2 *in similibus stabilitur pactum initum*
inter creditorem, & debitorem, quod tertio
quantitas debita exoluatur, mandati vim
habet, mutarique potest, ut traditur, in l. ff.
de pactis in ibi Bart. ait, quod si mihi, & Ti-
tio soluturum promiseris perinde est, ac si
Titium ad id meum procuratorem consti-
tuerim; & quod deinde possum vetare, quod
Titio non solvatur nec ipse exigat, citans ad
hoc textum d. l. si cum Corn. bonus text. ad idē
in l. vero procuratori, §. sed & si quis, ff. de so-
lutio.

3 *Nec his obicit text. in d. l. aliud, ff. de so-*
lut. nisi ea cauetur, quod si aliquis contractu
solutioni est adiectus, soluique Titio sit pro-
missum, quod Titio solui etiam me vetante
possit.

Tum, quia loquitur quando debitor plus
 vult Titio, quam mihi solvere, quod in hoc
 negotio minimè contingit.

Tum, & quia, d. l. aliud loquitur, quando
 debitoris favore prouisum est, Titio per solui,
 ut hic nec factum est, ut Bart. Imol. & c.
 considerat in l. hoc iure, §. si quis dederit, ff. de
 donat. qua in lege probatur, palam, Bart. in d.
 l. sicum Corn.

Tum etiam, quia d. l. aliud loquitur; cum
 Titio solui stipulatione soluitur; secus si à
 creditore Titio exolui sit permissum; & tunc
 à creditore vetari solutionem posse sancit.

Tum item, quia d. l. tunc locum habet,
 cum Titio tempore obligationis contractæ
 solui promittitur; ac secus si post, ut constat
 ex Bart. in d. l. aliud, & Doct. in l. si vero pro-
 curatori, §. i. ff. eodem tit.

Tum, quia ante solutionem lis in præsen-
 ti contestata est, in qua ipse Marchio sibi
 exolui petit, quo casu cessat, & d. l. aliud, ve-
 tarique potest, ne adiecto solutio fiat, ex d. l.
 si stipulatus fuere decem in melle, & sic Bart.
 tenet in d. l. aliud, & in d. l. si vero procuratori,

4 *§. i. tex. §. p. tit. 14. l. 5. Denique tunc dicitur quis*
solutioni adiectus, ita quod reuocari non
possit cum quis sibi aut Titio stipulatur: ac
secus si sibi pecuniam Titio reddendam sti-
pulatur, quia in tali casu, non erit adiectus
potestque inhiberi ne Titio solutio fiat, ut
in sig. tenet Angel. in d. l. si cum Corn. ex l.
C. si mancip. ita sue alien. & sic constat ex d.
l. 5. tit. 14. p. 5. Sed in presenti dotis promi-
ssio dicto Marchioni facta est, & debito-
res se dicto Marchioni eiusque patri suo no-
mine dictos aureos soluturos, aut dicto Pe-
tro obligatione dictis scripturis astringun-
tur.

Tertio: & hæc ex alio manifesta sunt,
 quia ut constat ex dictis scripturis, dictas

Marchio in eis non quidem dicto Petro a-
 ctiones cedit, nec illum in rem suam procu-
 ratorem constituit: ex quo confestim subor-
 5 *ritur, tex. in l. 3. C. de nouat. hoc in negotio*
non subsistere: qua lege sancitur, quod cedēs
alteri actiones suas, quod Dominus post
cessionem debitum exigere non potest, nisi
in tribus casibus, quorum inibi sit mentio, &
eorum est unus, quando cessionarius par-
tem debiti exegerit, ut hic dictus D. Petrus
exegerit. Siquidem d. l. 3. obtinet, cum a cti-
onis cessio facta est: ac non habet locum in
simplici procuratore à Domino constituto,
prout fuit dictus D. Petrus in dictis scrip-
turis à dicto Marchione. Quo fit, quod, &
postquam dictus D. Petrus prout simplex
procurator debiti partem exegit, non con-
tradicente prædicto Marchione, residuum
debiti poterit habere l. post litem, & l. ante
litem, ff. de procur. & ita priuatim dictam l.

6 *3. gloss. illic explicat. & quod in simplici &*
procuratore minimè ipsa l. 3. subsistat, a-
ctionis cessione non facta, & illic communi-
ter scribentes maximè Salic 4. oppos. est op-
timus text. in d. l. aliud prope fin. quibus ac-
cedat tex. in l. si cum decem mihi in princ. ff. de
solut. quo sancitur, quod si mihi, aut Titio
decem dari stipulatus sim, quod si debiti par-
tem exegerim, quod reliquum adiecto solui

7 *poterit, & ita inibi constat & parisi debiti*
perceptionem nequaquam operari, quod
solutio fieri non valeat vni ex illis, cui alter-
natim scriptura exprimitur, quod fiat solu-
tio, quem tex. Bart. appendit in d. l. aliud, &
traditur in d. l. cum decem, quibus fauet text.
in l. qui hominem, ff. de solutio. Et quæ notan-
 8 *tur in l. facta §. si hæres. ff. ad Treb. Verum d.*
l. 3. tantum & loquitur, quando actio cessa
est: & non verbis alternatiui, ut ex eodem
text. constat.

Proinde, & ius dicti Marchionis ex alio
 9 *constat & quia facultas adiecto soluendi, non*
transit ad eius hæredes, ff. de solut. l. si stipu-
lat. & ff. de verb. oblig. l. cum quis, & dicti D.
Petri hæredes etiam ex hac causa non po-
terunt prædictum residuum petere.

Præterea, & ex alio iustitia dicti Marchio-
 nis instruitur, siquidem enormissime læsus
 fuisset: præcipuum si ex dictis scripturis di-
 cto D. Petro ius ita quæsitum fuisset, quod
 dictam dotem dicto Marchioni promissam
 exigere valeret, cum iuris notissimi sit, ip-
 sum Marchionem dictæ dotis dominum esse
 l. doce ancillam. C. de re vendic. & ad illum
 tantum eius exactionem pertinere. C. de dor.
 promi. l. si prote. & cum prædictam aureorum
 ita ingentem summa (pro oneribus matri-
 monij institutam, C. de iur. doti. l. pro oneribus

bus

bus l.7. tit. 11. part. 4. ad idem est tex. in l.5. tit. 10 tit. 2. p. 3.) Amiseret, & obid ꝑ dicto Marchioni ꝑtote mñori restitutio in integrũ ab eo ꝑt ta concedenda est, utper totum C. ff. de integ. regl. & in cap. 1. eod. tit. & in l. fin. tit. fin. part. 6. Quæ, & plus sancit, quod intra triginta annos minor aduersus contractum in quo enormiter læsus est, venire potest. Et ibi latè tangit Grego. Lup. & Pinel. in l. 2. C. de rescin. vend. 3. p. cap. 1. num. 19. & 20.

Nec oberit, quod dictæ scripturæ à dicto Marchione iurando sunt munitæ, & ita videtur, quod illis stare sit obnoxius: nequeat quæ restitutionem in integrum petere. C. si aduer. vend. authent. Sacramenta puberum.

Primo, quia quæ hic Marchio petit, non quidem dictis scripturis aduersatur, quando & illis (vt explicauimus) sit stabilitum, quod & Marchioni solutio fieri possit.

Secundo, quia secundum scribentium magis magis communde placitum ꝑ data enormissima læsione d. aurb. minime obtinet, & secundum hanc sententiam quotidie, & Pincia no Regio prætorio iudicatur ꝑ quia non debet iuramentum esse vinculum iniquitatis, de iur. iura. cap. si verb. cap. quanto de eod. tit. facit text. in l. illi vitas in princip. ff. de offic. præsid. cap. debitores, de usur. cum similibus. Et quia ex enormissima læsione dolus re ipso lænascitur ꝑ qui dolo ex proposito adæquatur, C. de dol. l. qui superflite, & ff. qua in fraud. cred. l. omnes, s. Lucius, & ff. de dol. except. l. 2. s. planè, legitur, & notatur in l. si quis eum aliter ff. de verb. oblig. cum alijs ibidem à recentioribus citatis, & à nobis etiam supra in conf. 19. in hac causa Gasparis, num. 2. Quo fit, vt ait, Bald. in cap. 1. s. item Sacramenta co. 3. vers. quarto quæro de pact. iuram. firman. dolum minori factum præsumi ex eius enormissima læsione: siquidem ex facti enormitate animi consilium præsumendum est, ff. de 14 prærog. stipul. l. fin. Sed ꝑ dato dolo dicta authent. sacramenta puberum, minime obtinet, vt eadem authent. insinuat, & in cap. quamuis pact. lib. 6. His, & exp. stat ꝑ quia iuramentum tribus comitibus fulciendum est: nempe iudicio, veritate, & iustitia, cap. & si Christus de iur. iuran. cum similibus, Quæ quidem minime confluunt extante enormissima læsionæ: maxime in minore, cuius fragilis ætas plerisque captiuitibus exposita est. ff. de minorib. l. 1.

16 Et in nostris proprijs terminis ꝑ quod data enormissima læsione d. authent. sacramenta puberum, locum non habeat, tenet, Anton. in cap. cum contingat de iur. iur. n. 13.

4. casu, leui inibi Abb. edl. r. consentit. iur. Anch. ran. in regul. accessorium de reg. 45. lib. 6. col. 6. & in relect. cap. 1. de consuet. col. & sequent. & in cons. 87. v. 11, & diligenter, & ibi cons. 180. v. 11. diligenter, col. 3. & in cons. 39. p. 10. et aliorum, & in cons. 339. p. 10. maior. col. pen. Calder. in cons. 8. d. 2. p. uel. de iur. iura. Cuma. in cons. 180. videtur p. uel. Anton. in cons. 45. domna. Paul. Castrenf. in cons. 174. contra superius. consulta facere. videtur per totum lib. 1. Abb. in cons. 8. Danre. col. 2. l. 2. & in cons. 10. 7. quatuor lib. 2. Barba. in cons. 53. mihi videtur col. 3. lib. 2. (quo in loco, col. 6. & in donatione à minore citrà causam facta loquitur, & licet iudicis inesset decretum) tui & sententiæ, & ad stipulard., Cornel. in cons. 11. in præsentia consulti adores, col. 4. & sequent. lib. 3. & in cons. 124. col. 2. eodem lib. (quo in loco testatur, hoc esse docentium commune placitum) idem Cornel. in cons. 214. viso puncto, col. 2. eodem lib. 3. & in cons. 147. omisso, col. 2. lib. 4. & in cons. 258. quamquam in hac col. 3. eod. li. 4. & in cons. 189. in præsentia, col. 2. lib. 1. & Socin. in cons. 263. cap. 1. col. 7. lib. 2. Alex. in cons. 89. viso puncto, & instrumentis, col. 3. lib. 2. Iason in cons. 160. quidam nobilis, col. fin. lib. 2. & in cons. 133. præsupponitur in facto, col. 3. lib. 4. & inibi col. 5. profitetur, hoc esse Doctorum commune assertum, cui & ad stipulatur esse communem opinionem censens, & Dec. in cap. in præsentia de probation. col. 11. & in cons. 45. quod supra, (quo & in loco ait, hanc esse communem resolutionem) & in cons. 180. visa renunciatione, col. 4. & in cons. 379. requisitus, col. fin. Cur. Iun. in cons. 53. habita diligenti col. 4. dicens ibi, hanc esse communem opinionem idem, & tenet ipse Curt. Iun. in cons. 141. habita col. 2. num. 4. vbi ait hanc esse magis communem opinionem. Chassan. in cons. 69. quo ad primum num. 19. Cavd. Paul. Pari. in cons. 12. viso themate, num. 79. & sequent. Ripa, dicens esse communem sententiam respons. lib. 3. respons. 15. qui loquitur etiam quando fit à minore donatio. Firmans etiam esse Doctorum commune iudicium. Et Roland. à Valle. in cons. 59. reiectis num. 25. lib. 1. Et si alij contrarium teneant, vt supra videre licet. n. cons. 3. in lite. & causa, num. 20. & 29. & supra in cons. 5. n. 3. & sequent.

Et quidem hæc opinio maximam habet equitatem, ne minores sua bona disperdant.

17 Nec in hoc casu ꝑ minorem iuramenti absolutionem exigere necesse est. Vt tenet Anton. in d. cap. cum contingat, & palam illie Abb. Cuman. in d. cons. 180. Dec. in d. cons. 180. col. 5. Cornel. in d. cons. 11. col. 6. & in d. cons.

2. d. col. fin. & in d. conf. 189 col. 4. in princip. Barba. in d. conf. 53. col. 8. idem Barba. in conf. 21. & quidem viso col. 5. lib. 1. & Ias. in d. conf. 133. nu. 3. & tenet Roland. à Valle in d. conf. 59. nu. 26. & 27. lib. 1. & Ias. Ioan. de Ncuiz. in conf. 21. scripsit, num. 5.

18 Proinde & dicta sententia procedit † & si enormissimæ læsionis minor renunciauerit, authore Ant. in d. c. cum contingat nu. 17. in 4. casu, & illic Abb. col. 17. Dec. in d. conf. 180. col. 4. & 5. & in alijs locis, de quibus meminit Carol. Ruin. in conf. 107. viso prius testamento, ib. 1. post Corn. in conf. 214. col. pen. in me. 110. lib. 3. & in fauorem huius opinionis adducit plura fundamenta Aym. Crauet. in conf. 192. casus ita. n. 10. Et probatur, quia eadem facilitate, qua contractum confecit, eadem renunciauit enormissimæ læsioni, ff. de nouat. l. doli, §. idemque est, & quæ Bart. tradit in l. h. §. idem quesit. col. pen. ff. de cond. indeb. cum alijs, quæ congerit Dec. in conf. 475. in casu, quæ Mantua. nu. 29. & in d. conf. 180. col. pen. ve. s. tertio nõ obstat. Præter hoc, quod dicta verba, similesq. clausulæ ex stylo tabellionum apponi cõsuecunt † quare attendendæ non sunt, vt a t. Bart. in l. 1. ff. de iureiur. col. 3. vers. præterea, cum alijs, de quibus meminit Curt. antiq. in conf. 66. sapienter, col. 7. & in conf. 3. & si subtilissime, col. 2. vers. consideraui.

Verum, & DD. in casu fortiori loquuntur, cum aliquid pro renunciatione minori præstatur: at verò in hoc casu nihil datũ fuit.

Ceterum & prædicta præcipuum ex alio locum habent. l. quia in parentum fauore dictus Marchio dictas confecit scripturas, & ita eorum reuerentia id fecit, siquidem aliàs non esset daturus, vt iure præsumitur, ff. de probat. l. cum de inæbito. Quid plura

19 † cum hic concurrat parentum dicta reuerentia, & enormissima læsio sufficit, vt contenta in dictis scripturis rescendantur vt insignè tenet Paul. Castr. in d. conf. 174. contra superius consult. col. 1. num. 2. lib. 2. & Socin. in ca. f. 263. & 10. nu. 3. & 4. col. 2. lib. 2. & Dec. in e. causam matrimonij, col. 3. de offic. deleg. Iacob. in l. interpositas, col. 2. & ibi Curt. iun. num. 13. C. de transact. idem Curt. iun. in conf. 141. diligenti, num. 11. col. 3. in prin. & Rip. lib. 3. respon. in tit. de donat. c. 15. nu. 8. & Capic. in dec. 159 in ca. sa. num. 34. & Carol. Ruin. in conf. 170. de tribus, num. 17. lib. 1. & Aym. Crauet. in conf. 12. tria. nu. 12. lib. 1. & si in contrarium plura citet id Aym. in conf. 14. Ioanna filia per totum consilium.

21 Et licet aliàs consuluerim † aduersus dictam opinionem, est in casu, quo nulla inest

læsio, vt potè quod ante religionis ingressũ mulier dote communi sibi retenta patris legitimam renunciauit, vt constat ex his, quæ consului supra in conf. 5. in hac causa num. 3. & seqq.

Acquabiliter nec prædictis refragatur, quod dictus Marchio complures confecit scripturas: cum & si actus sit geminatus eadem in sit ratio, proinde & quia † actus geminatio non tollit remedium enormissimæ læsionis, vt legitur, & notatur in l. 2. C. de rescind. vendit. & DD. in d. l. si quis cum aliter, ff. de verb. obligat. & Dec. in conf. 60. viso themate, col. fin. Socin. iun. in conf. 50. nu. 20. lib. 2. & Card. Paul. Paris. in conf. 89. rationes num. 66. lib. 1. Et opinio cõtrarium tenentium non est tuta, vt dicit Aym. Craue. in conf. 114. Ioanna. num. 18. vbi refert plures docto. pro vtraque parte. Et ante eos idem tenuit Ancha. in d. conf. 339. col. pen. qui etiã ibi tenet, ex scripturarũ geminatione melius dolum, iniquitatemque constare.

Nec expendendũ aduersus prædicta est; quod dictæ scripturæ factæ fuerunt pro debito dictorum luorum parentũ persoluedo: quod contractum fuit pro redimendo iure, quod dictus Petrus ad aliqua oppida status de Vejar habebat, in quo dictus Marchio est successurus.

Tum quia non constat dictum debitum confectum ad dicta oppida redimenda.

23 Tum etiam † quia eius parentes dictorũ oppidorum fructus percipiunt: & ob id ad eos dicta oppida redimere spectat, ex tex. in l. secundam naturam, ff. de reg. iur. c. qui sentit, eod. tit. lib. 6. cum alijs, & ait text. in l. is, qui in potestate, ff. de leg. præstand. absurdum quippe esse quem hæreditatis commoda exigere, & alium hæreditatis onera sustinere.

24 Tum, quia † non sunt cõsiderandæ personæ successorum in similibus rebus maioratum possessoribus viuenticibus, l. ex contractu, ff. de re iud. & facit l. 3. ff. de interd. & releg. & in l. si arrogator. ff. de adoption. cum alijs, quorum recentiores memores sunt in l. filiusfamil. §. diui, ff. de leg. 1.

Tum etiam, quia & contingere potest, dictum Marchionem in dicto Ducatu, & statu non successurũ, nec eius filios, eiusq. parentes superuiuere † nam quidem quod euenire potest, & considerandum est, §. illud in sit, de rer. diuis. l. si quis domum, §. idem quaritur, ff. loca. cum alijs.

Tum quia & parentes dicti Marchionis quinquaginarij nondum sunt, & centum annos viuitorios lex præsumit, ex notatis in l. fin. C. de sacrosanct. eccles. glos. & DD. in l. 2. §. si dubitetur, ff. quemad. testam. appo.

Neg

26 Nec his oberit *†* *tex. in l. si pater puella, C. de offic. testam. & in l. de fideicommissio, C. de transact.* siquidem non sit par ratio inter partes ex prædictis, & alijs, quæ ex processu suboriuntur. Et quòd quando nõ est par ratio dicta iura, minimè obtineant *Cuma.* singulariter testatur *in consil. 114, Antonius col. 3. & 4. ex notatis in l. si ea pæliene, C. de iuris, & illic optimè glos. quæ & citat *tex. in l. oleo, C. eod. titul, & tradit Dec. in d. l. de fideicommissio. num. 3. vers. & ideq. C. de transact.**

27 Sane, nec ad ipsam *†* enormissimam lésionem excludendam, sat est, quòd parentes dicti Marchionis ipsi Marchioni pro eius alimentis dupondiorum duos computos promiserunt.

Tum, quia dicti computi dupondiorum non ob id sunt promissi, quòd dictus Marchio dicta quinquaginta aureorum milia dicto Petro persolui consentisset.

Tum, etiam quia dicti computi dupondiorum ex causa alimentorù fuerunt promissi: ad quæ alimenta ipsi parentes obnoxij erant, *l. qui liberos ff. de rit. nupt. & in toto tit. C. & ff. de lib. agno. §. hinc licerorum in fi. de iur. na. l. 7. tit. 2. par. 2. & ob id *tex. in l. proximè, ff. de rit. nupt.* hæc subiungit verba. *Magis enim debitum libertatem præstitit, quam ullum beneficium in muliere contulit. Quod etiam habetur in l. si ser. ff. de hered. insti.* nanque donatio tantum dicitur, quæ nullo cogente iure fit, *ff. de donation. l. donari, & ideo communiter concluditur in l. si donatione. & ibidem Bald. col. 1. C. de collat.* quòd *†* non potest dici donatio remuneratoria, si ex seruitijs necesse debitis fiat, *cum alijs citatis à moder. in d. l. si donatione. Quod & tenet Salic. in l. filia cuius, col. 3. C. famil. har. i. un. sunt, alia concordan. de quibus, Curt. antiq. in cons. 66. sapienter, col. 2. & Fra. c. de Rip. in lib. 3. respõ. titul. de dona. & gra. super l. si unquam num. 30. q. 14. & latè Afflic. in dec. 307. regia. nu. 13. & sequen. vbi loquitur in seruitijs vasallorum, & in dec. 308. num. 4. & And. Iraq. in rep. l. si unquam, C. de reuo. dona. in verb. donatione largitus num. 92. Et dicta alimen-**

29 ta secundum patrimonij quantitatem *†* & personarum dignitatem danda sunt, *ff. de libe. agnoscen. l. si quis à liberis. §. idem resp. cit. & in §. de alimentis. Et C. de alimen. pupill. præstian. l. 2. & in l. cum alimenta in princip. ff. de alimen. & ciba. legat. & in l. si cum omnium, ff. de annuis leg. & text. in l. cum plures, §. cum tutor. ff. de administrat. tutor. & in l. lex qua tutores C. eod. tit. notatur in cap. Episcopus, illic glos. 10. quæst. 2. & insigne Ang in cons. 357. Dominus Gregor. col. 2. optimus *tex. in l. 24. vers. E si por auentura. Titul. 9. part. 6. cum alijs de quibus supra memores fuimus in cons. 9. in lite qua vertitur, num. 34. & sequentib. & dicti Marchionis parentes plus quam triginta dupondiorum computos annuos habent, igitur non ingentia alimenta esse prædicta dicendum est. Quibus & fauet *tex. in l. 10. Taurinarum legum.***

Denique, & ius dicti Marchionis competitur, ex eo quòd dictus Petrus (vt prædictis cauetur scripturis) instrumenta, & alia quæ habebat aduersus patentes dicti Marchionis, erat prius traditurus *†* & cù non faceret, aureorum quantitatem etiã ex hoc petere nequit, *C. de pass. l. cum proponas, & illic Paul. Castren. & late inibi Dec. & Alexan. in cons. 49. inspectis et pòderatis lib. 2. Aym. Crauet. in cons. 151. neminem colum. 3. & alibi sæpe reperitur. Quibus et accedat *†* quia quando celsio est facta ex aliqua causa non impleta, instrumenta à cessionario reuocantur: & etiam cedens potest pristinas actiones exercere, *ex l. 1. vbi glos. fin. Cin in 1. notab. C. de cond. ob caus. tenet expresse Bald. in l. passio successorum C. de pass. & illic Dec. colum. 2. Alex. & Ias in l. debitorum C. eodem titul. & Pet. de Raven. in eius alphabeto aureo in verb. cessionarius, & faciunt, quæ late congerit Socc. in consil. 18. prosequendo num. 26. lib. 1.**

Et hætenus de dicti Marchionis iure: pro quo sententijs conformibus sic pronunciatum fuit.

Marcus Salon de Pace Burg.
Legum Doctor.

A D D I T I O.

NUm. 1. Sed quando liberetur debitor soluendo alicui post prohibitionem factam ei a suo creditore, *Galup. in sua praxi Sacr. Consil. part. 2. cap. 3. num. 31.*

Num. 2. Adde mandatum de soluendo creditori meo re integræ reuocari posse, secus si ipsi creditori acceptati de illo facta significatio fuerit, *Hippol. singular. 58. & vide singular. 265. & nota man-*

mandatum factum à creditore debitori, quod creditor mandatis soluat, an videtur adimpleri per promissionem factam à debitore dicto creditori, vt non possit reuocari, *Crescent. decis. 15. alias 283. tit. de procuratorib.*

Num. 3. vide *Tepatum comp. var. sententiarum tit. 91. cap. 10. vers. ius questum.*

Num. 4. in materia adiecti adde, quod adiectus tenetur actione mandati, vel negotiorum gestorum restituere domino exactam pecuniam, *Rosa Auenion. dec. 149. num. 6.* & quòd adiectus, quis videtur ad solutionem, non obligationē, quæ ex solutione resultat, *l. si mulier 60. ff. de iur. dot.*

Num. 5. & circa intellectum, *l. 3. ff. de nouot. Tepat. de nouat. in comp. var. sent. vers. si unum. debeatur.*

Num. 7. & 9. vide, quæ dicit in materia solutionis *Tepat. comp. var. sent. tit. 161* & *Borrell. in nou. decis. 3. part. tit. de solution.*

Num. 10. de restitutione danda minori, &c. & intra quod tempus, &c. abundantissimè *de Angelis in suo prato Codicis tit. de recup. in integrum restit. & de restitut. in integr. & in titul. si maior factus, &c. vbi omnia more suo solito.*

Num. 11. si *tex. in aurb. sacramenta puerum* procedat data enormissima læsione, & num. 14. si procedat stante dolo de intelligentia ipsius *tex. Ricc. collecta. 1723.* & adde in fortiori casu, etiam si fuerit per maiorem renunciatum expressè cum iuramento beneficio, *l. 2. C. de rescind. vend. quod adhuc stante enormissima læsione potest agere, The saur. dec. 165. num. 6. & seq. Capic. decis. 159. num. 24. & Paschal. de patr. potest. fol. 113. num. 47.* vndè lesus enormissimè potest venire contra renunciationem, vel actum iuratum, *Mifinger. obseruat. 59. cens. 5.*

Et in materia doli omnia, per *Tepat. comp. var. iur. sent. tit. 154. per totum,* vbi de eius effectu, & non obligare iuramentum constituto de dolo, dixit *Aff. dec. 220. num. 9.*

Num. 12. Iuramentum nõ debet esse vin-

culum iniquitatis vide seruari iuramentum, habetur si potest absque interitu salutis eternæ, vt omnia, *Borrell. in nou. decis. tit. 6. 1. par. nu. 302. & seq.*

Num. 13. dolum re ipsa æquiparari dolo ex proposito, in terminis, *Capic. decis. 159. num. 21. Rota Genæns. dec. 168. nu. 8. & 10. Crauets. conf. 2. pro genero num. 36. Ludouic. dec. Perus. 18. num. 16.* vbi quando dicatur dolus interuenisse re ipsa *in num. 97.* & dolum ex proposito argui, ex præsumptionibus, & nimia persuasio ad malum, plus est, quàm compulsio, *Crauets. conf. 192. num. 12.*

Num. 15. iuramentum debere habere tres comites, *Borrellus 1. p. decis. tit. 60. num. 300.*

Num. 17. Absolutionem à iuramento nõ teneri petere minorem enormiter læsum, sic addas, secus in maiore, *ex glos. in 5. item sacramenta in consis. Federici de pace tenenda inter subdit. in vsibus feudorum, Tepat. in comp. var. sent. tit. 402. c. 7. vers. minor agit.*

Num. 18. enormissimæ læsioni non posse minorem renunciare, indè minor iurans non contrauenire contractui, & non repetere, etiam quòd esset deceptus vltra dimidiam iusti pretij, non excluditur, adhuc quod iurauerit, &c. *Ozasc. dec. 41. Gomez. Leo dec. 23. in dec. diuersorum.*

Num. 19. Clausulas appositas in instrumentis de stilo tabellionum, non esse in considerationem.

Adde, quod clausulæ generales, quæ apponuntur de stilo notariorum non habent locum, vbi interuenit dolus re ipsa, *Ludouic. dec. Perus. 18. num. 66. & 68.* & læsio enormissima nunquam intelligitur exclusa quacumquæ cautela adhibita in promissione, *Ludouic. idem dec. Perus. 27.*

Num. 20. sufficere reuerentiam paternam simul cum læsione enormissima ad rescissionem contractus, adde in terminis *Gramat. decis. 123. num. 49.* ex nimia enim reuerentia introducitur metus, & ob id contractus rescinditur officio Iudicis in materia *penes Bart. in l. 8. S. quo*

Et ff. quar.

- ff. quar. rer. actio non detur, vide T bodar. ali. g. 36. num. 24.*
- Num. 21. *vide Reg. Valenzuel. conf. 83. num. 85.*
- Num. 22. Geminatorem actuum non tollere remedium lesionis enormissimę, vide de casibus rescissionum contractuum per *Rebuff. cōf. 2. tit. de resciss. fol. 423. & vide si geminatus consensus tollat remedium legis secundę, C. de rescind. vend. per Crauett. conf. 151. num. 31. & conf. 60. & de bina renunciatione facta per filiam, Crauett. conf. 114.*
- Num. 23. fructus percipiens ex aliquibus rebus ad onera ipsarum tenetur, facit regula, qui sentit commodum debet sentire incommodum, *Marc. Antonin. var. lib. 1. resol. 23. num. 4. Excobar. de ratiocin. cap. 42. num. 12. & comp. 20. num. 14. Vaz. verb. comodum fol. 105.*
- Num. 26. de intellectu, *l. si pater puella, C. de inoffi. testam. & l. de fideicommiss. C. de transaction. latissimę de Angelis in suo prato, seu Codice, ubi omnia pro ornatu illorum iurium cumulat.*
- Num. 27. De enormissima lesione, *Gratia. lib. 1. discept. forens. cap. 140. col. fin. & Viscont. in concl. filia, & si lesio enormissima annullat contractum bonę fidei ipso iure affirmat Giurb. dec. 109.*
- Num. 28. latissimę, quod donatio facta à patre filio cū iuramento in remunerationem meritorū, seu beneficiorum à filio receptorum, valida est, *glos. i. in l. si donacione, C. de collationib. ut det. ibi nu. 30. Clar. in §. donatio q. 8. vers. hac conclusio, Viuius opin. 208. num. 5. 1. p. Mascard. de probat. concl. 560. num. 2. vol. 1. qui infert ad donationem factam consanguineo, vel amico si præsumatur facta ratione consanguinitatis, vel amici-*

tię, aut affectionis, Georg. alleg. 31. nu. 6. verum non statur assertioni patris attestantis de meritis erga filium, etiam, si illa exprimeret in specie, sed merita ipsa probari debent per filium, Clar. q. 8. Afflic. dec. 370. nu. 19. & Viu. d. opin. 208. num. 9. & Viscont. conclus. donatio omnium, qui secus dicit in donacione, quę non personę prohibet, quia tunc statur assertioni donantis de meritis, Guid. Pap. q. 95. num. 2. Clar. q. 3. vers. sed hic occurrit, Mascard. conclus. 561. nu. 7. Honded. conf. 47. vol. 1. & ipse Viscont. omnia ponit, & quomodo id procedat.

Num. 29. Alimenta præstanda, secundum patrimonij quantitatem, & personarū dignitatem, *Verall. decif. 21. num. 3. p. 1. Viscont. conclus. Alimenta solui, ubi omnia in materia alimentorum, omnes citando.*

Num. 30. Contractum quis seruare non tenetur, quando Aduersarius, quę promisit ex parte sua non adimplet, idē agens ex contractu tenetur probare implementum ex parte sua, *Ozaf. dec. Pedem. 51. nu. 9. & in hac materia nota ab initio licitum esse contrahere, sed ex post facto non licere resilere, l. sicut, C. de act. & obligat. idē penitentia vnius ex contrahentibus non dissoluit contractum, l. 10. C. si cert. petat. quare neque priuato, neque fisco licitum est recedere à contractu perfecto l. 3. & 7. C. de rescind. vend. tñ si dolus aduersarij dedit causam contractui, potest alter contrahentium penitere, & quod dedit repetere, l. 61. §. mandauit, ff. locat.*

Num. 31. adde videndum *Tbesaur. Iur. lib. 4. q. forens. q. 121*

S V M M A R I V M.

1. **F**emina in maioratu succedit, & habet intentionem suam fundatam de iure communi, & regio.
2. Reges ac Regni successione agunt, trabende sunt ad successorem maioratus.

3. Femina succedit in comitatu.
4. Femina succedit in bonis primogenitis debitis.
5. Femina succedit in bonis à Rege Enrico Secundo donatis.

- 6 *Femina succedit in fideicommissis.*
- 7 *Femina succedit in emphiteusi.*
- 8 *Femina proximior ultimo possessori remotiori masculo prapponitur. & nu. 10. in fin.*
- 9 *Lex cum auus, si de condit. & demonstr. & l. cum acutissimi, C. de fideicom. procedunt in donatione inter vivos.*
- 10 *Succeditur in maioratibus secundum ordinem successionis ab intestato.*
- 11 *Filia primogeniti prafertur secundogenito in successione maioratus.*
- 12 *Consuetudo consideranda est in successione maioratus.*
- 13 *Consuetudo valet, qua femina ad successionem feudi admittitur.*
- 14 *Feudorum materia absimilis est successioni maioratus, & num. 16.*
- 15 *Femina licet regulariter a successione feudi excludatur, casus aliqui sunt, in quibus femina in feudo succedit.*
- 17 *Statutum faminas excludens, qualitar intelligitur.*
- 18 *Mens testatoris sequenda est in successioneibus.*
- 19 *Casus omissus remanet in dispositione iuris communis.*
- 20 *Feminarum exclusio est quadam exheredationis species.*
- 21 *Testator secundum ius commune disponere censendum est.*
- 22 *Expressum, quod est in materia priuatiuæ admisionem admittit.*
- 23 *Neptis dicitur descendere ab auo per lineam masculinam, seu virilem, & nu. 24. & 27.*
- 24 *Distio sexus ita conuenit faminis, sicut, & masculis.*
- 25 *Neptis est filio representat patrem in qualitate sexus.*
- 26 *Linea masculina quis dicatur descendere, & seqq. numer.*
- 27 *Distio linea qualiter summat.*
- 28 *Distio per quid significet.*
- 29 *Linea paterna est, cuius pater est caput.*
- 31 *Declarationi testatoris standum est.*
- 32 *Interpretatio in dubio facienda est, ut eueniat contrarietas.*
- 33 *Masculinum comprehendit feminum, etiã in verbis donationis.*
- 34 *Masculinum quando in contractibus feminum comprehendat.*
- 35 *Filij positi in conditione, censentur positi in dispositione, & sequent. num.*
- 36 *Intellectus glos in l. Lutus in 2. ff. de hæred. instit. & num sequent.*
- 38 *Descendentium appellatione omnes in infinitum comprehenduntur, etiã ultra quartum gradum.*
- 39 *Descendentium verbo femina comprehenditur.*
- 40 *Descendentes cum vocantur, ordine successi-*
- uo censentur substituti.
- 41 *Masculum ad successionem vocantur exclusis feminis, intelligitur cum masculus, & femina in eodem sunt gradu non vero si femina sit filia ultimi possessoris, seu eius proximior, & nu. 44. 56. & 57.*
- 42 *Regulis iuris ad hærendum est, cum de contrario iure non constat.*
- 43 *Dispositio intelligi debet, ut minus ladat ius commune.*
- 45 *Intellectus doctrina Bartol. in l. cum auus, ff. de condit. & demonstrat. & sequentibus.*
- 46 *Substitutio semper dici potest, quod non loquitur in tali casu.*
- 48 *Maioratus si fecit ingressum in una linea, non debet ad aliam transire, quousq; omnes de prima linea sint finiti, & sequentibus.*
- 49 *Tex. in cap. 1. de natu. successio. feudi, & si loquatur in feudo, tamen ex identitate rationis procedit in successione maioratus, & fideicommissi.*
- 50 *Exclusus semel perpetuo debet censerit exclusus.*
- 51 *Masculus sine filiis masculis decedente successio deuenit ad propinquiorem possessoris.*
- 52 *Dilectus magis, & omnes eius descendentes in preferuntur substitutionibus minus dilectis.*
- 53 *Substitutio de uno casu ad alium trahenda non est, quando ex hoc sequeretur, quod minus dilectus preferatur magis dilecto, & num. 51.*
- 54 *Successio non trahitur retro.*
- 55 *Conditio voluntaria adimpleri debet in forma exppecifica.*
- 58 *Simile dici non potest, in quo aliqua dissimilitudo inesse potest.*
- 59 *Argumentum de similibus ad similia non procedit in conditionibus voluntariis.*
- 60 *Argumentum de similibus ad similia non obinet in contractibus.*
- 61 *Dispositio unam personam excludens, non trahitur ad aliam personam, & num. 53.*
- 62 *Argumentum de similibus ad similia fallax est.*
- 63 *Casus præter ordinationem disponentis contingens, sub dispositione non comprehenditur: & si in eo meat maior ratio disponendi.*
- 64 *Substitutio in certis casibus aliquos ad successionem vocans, ad alium casum non est trahenda ad exclusionem aliarum personarum.*
- 65 *Dispositio quando ad certum limitatur gradum, personam qua ad successionem admitti vult illius gradus esse, probari necessum est.*
- 66 *Feminas ut exclusas iudicamus, verba expressissima esse debent.*

- 67 Masculi in vna parte dispositionis substituti, cōsentur in alia parte substitutionis exclusi feminasque admittenda s fore, dummodo ipsa femina sint in gradu proximiori.
- 68 Intellectus doctrina Abb. in cons. 35. & inibi late, quando qualitas masculinitatis non censetur repetita.
- 69 Testes deponentes de consanguinitate anti-qua debent deponere de fama.
- 70 Consanguinitatis probatio minimo fieri potest contra possessorem per testes de auditu: etiam si deponant eum qualitatibus, c. licet ex quadam de testib.
- 71 Verba hæc, Por la linea sunt explicanda de recta linea, non vero de transuersali.
- 72 Dicitio de, causam proximam, & immediatā docet.
- 73 Familia conseruatur per feminas. Et sequentib. plurib.
- 74 Femina descendens à testatore dicitur de eius esse familia, & sequentib.
- 75 Famine secundum consuetudinem Hispania familiam, & arma, genusque tuentur.
- 76 Maioratus verba sunt explicanda secundū consuetudinem Hispania.
- 77 Femina conprehenduntur sub hoc verbo de domotali.
- 78 Conseruando valet, quod femina maritorum nomen, & arma portant.
- 81 Intellectus doctrina Paul. Cast. in l. 1. C. de condi. insert. Et inibi late traditur, an ex quo disponens proprias exclusit filias propter masculos, an etiam ex hoc videtur 20
- 82 Inluisse, per masculos nepotes excludere. intellectus, l. si viua matre, C. de bon. mater.
- 83 Ordo litera non attenditur, cum de ordine intellectus constat.
- 84 Scriptura priuata fidem non facit.
- 85 Mens disponentis constat ex consentis in seri-pta, non vero ex alijs.
- 86 Possessione sua ex quibus quis tuendus sit.
- 87 Filia tuenda est in possessionem bonorum defuncti.
- 88 Intellectus, c. 1. §. in: er filiam, in titul. si feud. suc. contro. int. domi. & agna, & sequentib.
- 89 In possessione tueri debet, qui habet intentionem suam fundatam de iure communi.

ARGUMENTVM.

Fœmina soror vltimi possessoris maioratus, an ad illum admitti debeat mortuo fratre excluso patruo, longè differitur in eius beneficium.

CONSILIVM XXIX.

Et Optimi Maximi auxilio nonis profecto. In præsentia causa Don in: Maria cum eius patruo. Ius dicit D. Maria probauimus: & dicitam D. Mariam prout vltimi possessoris sororem, proximiorēque eius patruo

in suo successione bonorum maioratus (de quo ventilatur hæc lis) esse præferendam, ex sequentibus.

- Et primo illud præfari necessum est quod dicta D. Maria communi iure suam intentionem habet munitam: siquidem fœmina in maioratu succedat, ex text. in l. 2. tit. 15. part. 2. in l. 9. tit. 1. eadem part. 2. & 3. part. tit. 4. l. 4. quibus in Regno tænenam succedere stabilitur, & idem constat in præmio legum Tauri, vbi copiosè plura diximus in hæc mat. 1. in verb. Reyna, num. 37. cum multis sequentibus. Iura equim que de Regni successione agunt: ad maioratus successionem trahenda, notissimum est, ex text. in cap. cum non liceat, de præscript. & in nostris proprijs terminis ita conuuluit, Paul. Castren. in cons. 164. in præsentia causa, qua vocatur maioria Hispanensis, nu. 1. vers. sed hic apparet lib. 2. quod etiam tenent plures alij Scribentes, quos supra citauimus in cons. 9. in lite, qua vertitur, num. 3. vers. & statutum in successione Regni, & nu. 20. Et comitatu etiam: terminia succedit, vt in d. l. 4. tit. 4. part. 3. & in cap. significauit, de rescript. & ibidem Abb. cum alijs, de quibus memores fuimus in d. præmio legum Tauri, in d. verb. Reyna, num. 37. Et etiam: succedit in rebus primogeniis debitis, vt tenet Bald. in l. in multis, ff. de stat. homin. & Abb. in d. cap. significauit, & in cap. dilecti, de arbit. Curt. Iunio. in tract. fauorum, 3. part. quaest. 15. & quaest. 18. diximus etiam in d. verb. Reyna, num. 63. & sequentibus. Et in bonis à Rege Henrico 11. donatis: similiter succedit, vt expressè tenet Roman. in cons. 98. quod ad d. col. 2. & Ioan. Lup. in repet. cap. per vestras de donat. int. vir. & vxor. §. 69. char. 52. col. 1. Et etiam: succedit: in fideicommissis, vt in l. cum accu-ssimi, C. de fideicommiss. & in l. heredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. cum alijs de quibus in d. præmio num. 70. quorum fideicommissorum regulis successiones maioratum sunt iudicandæ, siquidem illis assimilentur. Anchar. authore in cons. 82. d. facti col. 4. Et etiam: succedit: in emphitheosi, vt ait Bar. in l. ius ignendi §. si liberi, col. pe. ff. de oper. libert.

liberto cum similibus, quorum meminit, *Paul. in l. 2. C. de iur. emphiteo. col. 94. vers. secundo quarit.*

Et non tantum femina non excluditur à successione maiorieatus, sed si ultimo possessori proximior est † remotiori masculino præponitur, *ut in d. l. cum acutissimi, & in l. cum anus, ff. de condit. & demonstrat, idem probatur in l. inbemus, §. sin autem, C. ad Trebell. & ita tenent, Bald. Salic. Paul. Castrens. in d. l. cum acutissimi, & Ang. alique in l. ex facto, §. si quis rogatus, ff. ad Trebell. Suma, & Paul. in d. l. cum anus, & est optimus text. in l. 10. tit. 4. part. 6. cum alijs, de quibus memores sumus in d. proæmio legum Tauri, num. 20 cum sequentib.*

Quæ sanctiones † d. l. cum acutissimi, & d. l. cum anus, sibi locum vendicant, etiam in donatione inter vivos, *ut ait, Socin. in d. l. cum anus, char. 16. ex text. in l. si unquam, C. de renoc. donat. inquit etiam, suum præceptorem ita tenuisse. Et hoc instruitur † quia in his maioricibus succeditur secundum ordinem successionis ad intestato, l. cum ita, §. in fideicommissis, ff. de leg. 2. & inibi gloss. receptissima, & constat in cap. 1. de natur. success. feud. & in cap. 1. de gradib. success. in feudis, cum alijs quorum meminit Socin. in l. si cognatis, col. pen. & ff. de reb. ext. etiam in l. fin. C. de verb. signif. & latè Modern. in l. Gallus, §. quidam rectè, ff. de lib. & posthu. & Dec. in cons. 331 in causa, quæ Alexandria, col. 3. post Alexan. in cons. 25. col. 1. lib. 4. confirmatur traditis in l. pen. C. de imp. puber. & al. substit. sublatum enim est discrimen inter masculos, & feminas in his successiouibus, l. maximum vitium, C. de liber. & posthu. & in l. 3. tit. 13. part. 6. & Angel. pulchra verba huic rei subiiciens in cons. 191. super puncto, col. 2.*

Prædicta, & suadentur ex text. in d. l. 2. tit. 15. part. 2. qua constat in Regni successione feminam agnato masculo remotiori præponi, cui, rei, & accedat text. 3. part. tit. 18. l. 2. & expressim Pet. Bell. in l. pater filium, §. quindertim ff. de leg. 3. cuius meminit, Ioann. Lup. in d. char. 52. col. 2. dicens † quod si consuetudine cautum est, feminam in baronia non succedere, & quis filium secundogenitum habeat, & ex primigenio filiam, quod filia primigenij filio secundogenito in successione præferatur, citatque, & Ioan. Lup. Bald. in d. l. in multis, quod etiam palam tenet Ioan. Fab. in authent. cessante, C. de legi. hered. & fat constat ex l. 40. Tauri (quæ habetur lib. 5. noua recop. tit. 7. l. 5) ibi. *Testos à tales descendientes del hijo mayor se preferan al hijo segundo del dicho senedor, & de aqui q*

quien el dicho mayorazgo pertenecia.

Itaque constat dictam D. Mariam aduersario præponendam in dicta successione, ut potè quod proximiorum: & ita hisce in Regnis consuetum est † in his enim successiouibus etiam consuetudo consideranda est, cap. 1. de alien. feud. notat Bald. in cap. 1. de feud. March. qui loquitur in successiouibus primogenitorum, & Socin. in cons. 165. visis inuestituris, col. 7. num. 16. vers. primò quia lib. 1. post Cin & alios in l. 1. col. 8. C. qua sit long. consuet. Ioan. Andr. & Doctor. in cap. Ioannes col. 3. de cleric. coningat. & nos latè, in d. repet. proæmij legum Tauri num. 86. & 13 sequenti, Ex quo † & valet consuetudo, qua femina ad feudi successionem admittitur, ut tenet Ifern. in cap. 1. §. & quia vidimus, qui feud. da. po. & idem tenent alij, quorum me mthit Cur. Iuni. in tract. feud. 3. part. in B. limita, & Val. Zasi in tracta. de feudi succession. 8. part. pag. 79. num. 42. & diximus in proæmio legum Tauri num. 87.

Ex quibus suboritur, ab re feudorum iura contra dictam D. Mariam in hoc negotio negotio perpendi † cum feudorum materia horum maioricatum ab similibus, sic ut nos abundè tradidimus in proæmio legum Taurina, num. 72. & sequentibus. Præter hoc quod ut notissimum est, licet de feudorum natura femina à feudi successione excludatur. complures sunt casus, in quibus in eo femina succedit, quos copiosè recenlet Cur. Iuni. in d. eius tracta. feudo. 3. part. & Val. Zasi. in d. tracta. de feudi successio. 8. part. num. 38. & sequentibus, & alibi 16 sepe traditur, Et præter hoc † quod feudalia iura in alijs negotijs (ut potè quæ à iure communi exorbitet) allegari nequeunt: nisi ubi eadem insit ratio, text. in cap. 1. de feud. cognit. & inibi gloss. Bart. in dicta l. ut ius irrandi, §. si liber. in princip. ff. de oper. liber. Bellou. in cap. 1. Episcopus, vel Abba. Cur. plura congerens in dist. eius tracta. feudo. 3. quæst. 1. part. cum alijs, quæ abundè adduximus in d. proæmio, num. 72. & sequentibus. Quo fit, (ut cenlet Paul. Castrens. in cons. 164 in presenti causa, qua vocatur maiorie Hispanensis, col. penul. vers. nec obstat, lib. 2. post Anchar. in cons. 339. col. 6. & 7.) iura de feudorum successione agentia, ad Regni successionem, siue primogenitorum non trahenda, & plenè scripsimus in d. proæmio legum Tauri, num. 72. & sequentibus.

Verum nec aduersus dictam D. Mariam excogitari valent Doctorum sententiæ † quæ in statutis feminis à successione excludentibus loquuntur: siquidem de dissimili materia agant. Præter hoc, quod Hispanie

mos quidem gentibus (de quibus ipsi Doct. tractant) sic aduersus, *ex d. l. 2. tit. 15. part. 2. & similibus.*

Et non tantum iure communi dicta D. Maria in successione præponitur, sed si dispositionis dicti maioricatus totam seriem **18** expendamus (prout fieri necessum est ꝛ vt disponentis mentem percipiamus, ff. de leg. 1. l. si seruus plurium, §. fin. ff. de legib. ciuile. more optimi venatoris, qui ad leporem capelendam, huc & illuc discurret, quousq; eam apprehendat, in sequens, *ex cons. Bald. in princip. C. de necess. ser. hered. instit. & eum passim Doct. referunt, & faciunt plura, quæ in proposito isto adduximus in dicto proæm. num. 126.*) femina sæp. us ad dictam vocatur successionem: nec in ea casus exprimitur, quo constat, patrum eo, quod masculinum vltimi possessoris sorori in successione præferendum, & cum sit omis. s casus, **19** de quo nunc agitur ꝛ iure communi dirimendus est, ff. de liber. & posthu. l. commodis sine. cum similibus, & in nostris terminis, quod soror vltimi possessoris præferatur patruo tenet *Dec. in cons. 424. proponitur, num. 8. & sequent. ad quod ibi allegat tex in cap. significauit, de rescript. idem tenet Curt. Iun. in cons. 30. circa num. 10. & Socin. Iun. in cons. 30. in sepe. tit. num. 2. & sequent. lib. 1. & plenè Hieronym. Grat. in cons. 10. queritur, num. & sequent. lib. 1. & ita pro dicta D. Maria est præ nunciandum. Et quia ꝛ feminarum exclusio, est quædam exheredationis species, *ex text. in l. maximum vitium, C. de libe. præter. & in l. cum quidem, ff. de libe. & posthu. cum alijs quorum meminit, Socin. Iun. in cons. 1. præsent. num. 45. & sequent. lib. 1. & nos in d. proæmio num. 43. & ob id non est amplianda, sed ad casus expressos tantum restringenda, ff. de libe. & posthu. l. cum quidem notat Bald. in l. illam C. de collat. & in l. sed, & milites, ff. de excusat. tuto.* **21** semper enim ꝛ disponentem secundum ius commune disponere, censendum est, ff. de acquiren. hered. l. si duo, & inibi Bald. in l. præcibus, col. 14. C. de impuber. & al. subdit. cum alijs de quibus maiores sunt Moderni in l. heredes mei, §. cum ita ff. ad Trebellia. Et **22** in materia ꝛ priuatiua id tantum admissionem inducit, quod est expressum est, *vt in authent. de non eligend. secundò nuben. §. 1. collat. 1. cuius ad hoc meminit Bald. in authent. ex testamento. col. 3. C. de secund. nupr. & alibi sæpe.**

Rursus, & perscrutari oportet hæc verba maioricatus. *Y dende adelante que assi vaya por la linea de los hijos varones legitimos herederos de parte del dicho mi padre.* Si quij

dem post nepotem masculum Petri (vt hic sumus stabilitur, maioricatus successionem per masculorum lin. am deambulaturam. Nam quidem dicta D. Maria ex masculo **23** lorù linea est ꝛ quia, & si fœmina ab auro per lineam masculinam descendere minimè est abiguum, vt probat *in l. duodecim tabularum, C. de legi. hered. ibi Id est per virilem sexum descendentes, siue masculini, siue fœminini generis sint.* Idem & constat in *5. nos verò instit. de leg. agnat. succe. & in 5. item vetustas, instit. de hered. qual. & d. est optima glos. expr. sta satis quæ receptissima in d. l. Gall. §. nunc de lege. & inibi hoc Alex. ceterique recentiores post Bart. & Bald. existimauerunt, ex hoc inibi ipsi nouiores censentes, quòd si emphithosis alicui, & eius descendentes virilis sexus, seu per lineam virilem, masculinam uè conceditur, neptis ex masculo adimittitur, tanquam descendentes per lineam virilem, seu masculinum. Et præcipuum hoc inibi insignè *Alexand. scribit, & Iason. col. 6.* saltem cum fœmina non est filia primi instituti, sed vterioris gradus. Cui sententia, & *Clau. d. inibi consentit contra Socin. aduersus p. 2. dicta iura loquentem: nam quidem, & si prædicta iura disponant, filiam per virilem lineam descendere, idem esse per lineam masculinam, am-* **24** bigi non potest ꝛ nam dicta dictio, *Sexus ita fœminis: prout masculis communis est, prout & linea, quæ opinio, & contra Socin. instruitur, quia compertum est, neptem ex ex filio masculo per lineam fœmininam minimè descendere: igitur necesse asserendum est, quòd ab eo per lineam masculinam descendit, argument. text. in l. sed, & si §. penult. ff. de instit. & in l. 1. ff. de his qui sunt sui* **25** *vel alien. iur. & ideo ꝛ neptis ex filio representat partem in eadem qualitate sexus, vt tenet notant Bald. in l. venia. col. fin. in fin. C. de in ius vocand. quem sequitur Curt. antiqu. in cons. 64. col. 130. vers. sexto respondemus, & hanc Bald. doctrinam multum commendat Alexand. in cons. 53. col. 6 post principi. lib. 4. & Socin. in cons. 122 circa primum col. 2. vers. 4. lib. 3. & Bald. multum d. f. ndit, Card. Paul. Paris. in cons. 41. Ioannes, num. 79. lib. 3. & si plures alij contrarium teneant vt refert, *And. Tiraquell. in tract. de primog. quest. 14. num. 4. & 5.* Nec oberit dicere pro Socin. quòd ille dicitur descendere per lineam masculinam ꝛ qui est in linea, in qua (vt ille dijudicat) fœmina non est, sed noua constituit lineam, & sententia *Paul. Castr. in l. si maritus, col. si. C. de procurat.* nam hæc Socin. excogitatio ad contrariam minimè nos subinuit sententiam, eo quòd vt *Iason***

expen,

expedit in d. S. nunc de leg. nullo. n. iureffan-
 citur, illum dici per lineam masculinam de-
 scendere, qui in linea est. Verum, & præter
 27 eum, linea, verbum in hoc casu non in-
 persona efficiente, sed contentiue summi-
 tur, ut ait Bald. in loco à Soccin. citato. Præte-
 rea, & Paul. Castrenf. sententia in d. l. mari-
 tus, (ut dicit Ias. in d. S. nunc de lege col. 15.)
 communi aduersatur voto. Item & secun-
 dum eum Paul. Cast. non in nepte ex fi-
 lio, sed in filia acquiren is emphitheosim
 loquitur discrimen, ergo non modicum
 est, in hac specie agamus de nepte, seu fi-
 lia emphytheosim recipientis, ut neptis
 per lineam masculinam descendere dica-
 tur, at non filia, & ita tenuerunt. Alex. in d.
 & Ias. in d. loco, & secundum prædicta idē
 Alex. consuluit in cons. 43. considerati, colu-
 2. vers. sed præmissis lib. 3. & citat inibi text.
 in cap. quod dilectio de consang. & affinit. &
 tex. cum glos. in cap. fin. eodem tit. eandem
 opinionem tenet etiam ipse Alexan. in cons.
 53. consideratis his lib. 6. & in cons. 125. viso
 processu. col. 1. lib. 7. & Corne. in cons. 26. vi-
 detur dicendum lib. 4. Curt. in tract. feudo. 3. p.
 q. 25. Præposi. palam in arbore consanguinita-
 tis colum. 13. Card. Paul. Paris. in cons. 47. si
 consideremus num. 60. lib. 3. & prius Soccin.
 sibi non constans in cons. 51. visa, lib. 4. & an-
 te idem tenuit Paul. Castren. (dictis in locis
 non citatis) in cons. 91. præsupposito, quod
 dictum statutum, col. fin. lib. 2. quibus & con-
 ducit tex. in l. liberos, ff. de senato, & illic Bar.
 & Alberi, & quæ tradit Gregor. Lup. in l. 2.
 in verb. Linea tit. 6. p. 4.

28 Adiuuantur etiam hæc quia dictio,
 Per, n. ediū inter ascendentem, & descen-
 dentem significat, ff. de serui. rusti. præd.
 l. fin.

29 Proinde, & hæc suadetur quia pater-
 na linea est, cuius pater est caput, & ab ip-
 so tanquam à fonte deriuatur argu. tex. in
 l. pronuntiatio. in fin. ff. de verbor. signif. ita
 tenet Bartol. in consil. 56. in quæstione,
 prædicta, quem refert & sequitur Soccin. in
 cons. 33. ca. præsentem, num. 8. & 11. lib. 3.
 bonus tex. & ibi latè Grego. Lup. in d. l. 2. tit.
 6. p. 4. sic & linea masculina erit, cuius
 caput masculus est, & à masculo manat, &
 faciunt tradita per Alex. in a. cons. 43. col. 2.
 prope finem lib. 3.

Verum & satis ius dictæ donnæ Mariæ
 probatur, ex eo quod in dictis verbis. *T assi-
 v. ya por la linea.* Non enim dicitur, quod
 illa linea masculina sit, sed tantum, quod
 masculorum sit linea, qui quidem masculi
 lineam à se descendantium, tam masculi-
 nam, quam femininam habere, haud du-

30 biè est quod nam ab eis descendentes per ma-
 sculos, erunt de eorum linea masculina
 descendentes; at verò ab eis per feminas
 descendentes, erunt descendentes ab eis
 per lineam femininam, ut constat in *Li-
 uisconsultus, ff. de gradibus, & Hostiens in
 summa de consanguinit. & affinit. colu. 2. ver.
 quot sunt lineæ. Præposi. in arbore consangui.
 col. 18. & DD. in S. nunc de lege. Bald. in con-
 sil. 271. testamento. lib. 3. quod & suadent dis-
 sponentis verba prope finem substitutio-
 num collocata, quibus lucidissime ait li-
 31 neam, prout asserimus summendam quod cu-
 ius expositioni standum est, *l. si quis seruū,
 s. si inter duos, ff. de leg. 2. l. fin. C. de pact. con-
 uen. Bald. in authent. nisi rogati colum. 2. C.
 ad Trebell. cum alijs, de quibus supra me-
 mores fuimus in cons. 2. in causa, de qua nu-
 7. cum sequentibus, & nu. 61. & in proemio di-
 ctarum legum Tauri num. 314. aliàs enim
 contradictio in dicta dispositione iure eui-
 tanda adinueniretur, ff. de condi. & demon-
 stra. C. non ad ea, c. inter dilectos, de fid. instru.
 & abundè Dec. in authent. pacta nouissima. l.
 32 C. de pact. quod & in dubio fieri debet inter-
 pretatio, ut euitetur contrarietas, ex text. in
 d. cap. inter dilectos cum alijs à nobis cita-
 tis in d. cons. 2. nu. 86.**

Fulcitur etiam ius d. donnæ Mariæ,
 quia & si hæc verba adsint dicta scriptura,
*T si el dicho mi hijo finare sin hijo mayor legi-
 timo heredero, lo haya y herede mi hija.* Nam
 dum dicitur, *Finare sin hijo mayor legitimo
 heredero.* Non quidem scriptum est. *Si
 mi hijo mayor legitimo heredero varon.* & ob
 id femina inibi etiam comprehenditur,
 33 siquidem notissimi iuris sit quod masculinum
 femininū apprehendere, ff. de leg. 1. l. si
 quis ita, ff. de verbor. signif. l. 1. & illic Bartol.
 traditur in *l. si quis id quod, ff. de iuris d. omni.
 iud.* quod etiam obtinet in verbis dona-
 tionis, ut tenet Angel. in cons. 24. super pri-
 mo. in fine, Dec. in regul. femina num. 105. ff.
 de regul. iur. complures videndos citans,
 & in cons. 32. & protenni. col. 2. vers. & re-
 tenta, & in cons. 607. viso puncto num. 14. &
 Soccin. Iun. in cons. 76. cum diebus, num. 48.
 libro 1. post Roman. in d. cons. 98. & latè Ioa.
 Lup. in d. cap. per vestras, de donat. inter vir.
 & vxor. §. 69 fol. 52 col. 1. & 2. num. 25. &
 sequentibus & alibi sæpe. Et licet aliqui te-
 34 neant quod in contractibus masculinum fe-
 minum non comprehendere: id quidem
 in fuorabilibus non obtinet, ut *DD. te-
 nent in l. sed si hac, s. liberos, ff. de ius vocan.
 quo in l. co, & Alexan. quoque ait, minime
 & locum habere, cum dispositioni verbū
 Heredes, immiscetur.*

Et licet dicta verba. *Sin hijo legitimo be-*
 37 *redero*, In conditione sunt posita † in di-
 spositione tamen imposita censeri debet,
 quandoquidem præter hoc, quod plerique
 teneant contra *glos. in l. Lutus in 2. ff. de*
hered. insti. quod Soccin. recenset in d. l. cum
anus prope finem. & Corn. in conf. 101. licet
in hac libro quarto, & moder. in l. centur. ff.
de vulg. & pup. substi. & Curt. Iun. in consil.
43. num. 7. & 8. & in conf. 87 num. 1. 5. 6. &
7. & per totum consilium, quibus adde vidē
 dum *Didac. Couarr. in cap. Raynuntius, S. tor-*
 36 *tio num. 2. & sequentib. de testamen. dicta ta-*
 men *glo. cum aliud de testantis mente etiā*
 coniecturis apparet † locum non habet,
 ex *hinc conditionibus, ff. de condi. & demonstr.*
 & nuncupatim ita tenet, *Soccin. in d. l. cum*
anus ad finem, & Dec. in conf. 65. viso elegā
ti, col. fin. vers. nec obstat, num. 35. post Corn.
in dicto conf. 101. col. 2. & notabiliter Curt.
Iun. in conf. 43. habita, num. 7. & tradunt mo-
der. in l. 1. C. de pact. & in l. centuria, ff. de
vulg. & pupil. & plenē dominus Didacus
Couarr. in cap. Raynuntius, S. 3. nu. 3. & 8. de
testam. quæ coniecturæ iudicis arbitrio re-
 linquantur, vt tradit *Soccin. in dicto loco. &*
Curt. Iun. in dicto conf. 43. num. 7. & satis ef-
 fectibus coniecturis hoc constare cen-
 set *Sym. rake in conf. 62. nobilis Urbanus,*
num. 6. citans Corn. in locis, de quibus ibi.
 37 Rursum ad exclusionem † transuersalis
 masculi semper in dispositione esse existi-
 mantur, vt insignē consuluit, *Ruinus in*
conf. 92. casus de quo. col. penult. num. 10. lib.
2. Ceterum & glos. in d. l. Lutus non proce-
 dit, cum tot substitutiones factæ sunt prout
 in dicta scriptura maioricatus reperiuntur,
 vt tenet *Anchar. in conf. 74. contra Philip-*
pum, colum. 2. & tradunt Moder. in d. l. cen-
turio, & in d. l. 1. C. de pact.
 Satis quæ & ius dictæ *D. Mariæ* muniūt
 verba generalia dictæ scripturæ, ibi, *Y si*
no vniere, y ninguno de los que descendieren
de mi. Siquidem appellatione descenden-
 38 *tiū † omnes in infinitum veniunt, etiā*
 ultra quartum gradum, *C. de suis & legit.*
hered. l. fin. Bell. ut. in authentic. de hered. ab
intesta. veni. S. sexus colla. 9. cum alijs de qui-
 bus meminit, *Soccin. in consil. 51. vis. nu. 6.*
 39 *lib. 4. & descendentium verbo † etiam fœ-*
 mina comprehenditur, vt in *d. l. fin. ibi, Cu-*
si unque sexus. Et fusc Alexad. in conf. 160.
viso themate supra scripto, col. 1. lib. 2. & ad
 hoc citat *tex. in d. authen. de hered. ab inte-*
stat. venien. post prin. ip. Barba. quaq. in d. l. cū
acutissimi col. 13. & Dec. in conf. 223. in casu
proposito. colum. 2. & sat constat in d. l. final.
S. de verbor. signific. & in cognoscere, S. fin.

ff. eodem tit. ibi, Ex ve feminino sexu descen-
dentes, traditur etiam in cap. statutum, de
heret. l. 6. & mihi Domi. col. 2. Card. Paul. Pa-
ris. in conf. 51. in huiuscemodi num. 30. lib. 2.
Goza. in conf. 20 prima facie col. 2. ad finem
 & in *conf. 10 in hac causa, num. 48. & ple-*
 nius, idem consuluit prædictus *Cardinal.*
Paul. Paris. in conf. 23. prima in huiuscemodi
num. 62. & sequent. lib. 2. & in conf. 81. in
 40 *presenti num. 21. lib. 3. Et cum descenden-*
 tes † vocantur, ordine successiuo censentur
 substituti, iuxta late tradita in *d. l. Gal-*
lus, S. quidam recte, ff. de libe. & posthu. & in
d. l. Lucius in 2. ff. de here. insti. & in l. cum
ita, S. fideicommissio, ff. de leg. 2. Soccin. in l. si
cognatis, ff. de reb. dub. colum. penult. Ias. in l.
2. colum. 94. Cod. de emphy. Soccin. m.
consil. 295. materia colum. 15. num. 25. vers.
 aliquando, & secundo, cum sequentibus *lib. 2.*
 & in *conf. 51. visa facti num. 11. vers. unde*
lib. 4. optimus tex. in maioricatu loquens
in d. l. 10. Taurinarum legum ibi per su or-
 den. bonus etiam *tex. in l. 2. tit. 15. par. 2. tra-*
 ditur in *l. fin. C. de verbor. signif. cum alijs*
 copiose citatis per *Paris. in d. conf. 23. nu.*
128. & multis sequentibus, libro 2. quibus
 adde. *Anchar. in conf. 82. dicta col. 4.*
 41 Instruuntur, & superiora ex alio † quia
 etiam quando masculi ad successionem
 exclusis fœminis admittuntur, intelligen-
 dum est. cum masculus, & fœmina in eodē
 sunt gradu: non verò si fœmina sit vltimo
 possessori proximior, ita aduertit *Paul. Ca-*
strensi. in conf. 8. treroritur, num. 2. lib. 1. &
Alexand. in l. si dotali colum. pen. ff. solut. ma-
trim. & in conf. 104. consideratis verbis, colu.
2. & 3. lib. 2. Dec. in conf. 315. superioribus co-
lum. pen. & in conf. 4. viso eleganti & ple-
 nē, *Card. Paris. in conf. 81. in presenti causa,*
num. 20. cum multis sequentibus lib. 3. & pro-
 batur in *l. si viua mar. C. de bon. mater. &*
 & in *l. Publius, S. fin. ff. de condi. & demonstr.*
 & quæ habentur in *l. iubemus C. ad Trebel.*
 optimus *tex. in d. l. 2. tit. 15. part. 2. cum*
 alijs à nobis congestis in *d. proemio legum*
Tauri num. 120. & pluribus sequentibus.
 Favent etiam iusticiam dictæ *D. Mariæ*
 non tantum verba dictæ dispositionis sed
 (vt explicuimus) iuris communis regulæ:
 42 *ob id illis regulis adherendum † cum de*
 contrario iure minimè contet, vt tradi-
 tur in *l. omnis diffinitio, ff. de regul. iur. &*
 inibi abundē *Dec. eod. un. 1. cum similibus su-*
 pra citatis in consilio: 8. dicimus quidem
 num. 7. & 8. & prius in *conf. 2. in causa de*
 43 *ant. num. 27. 2. & num. 25. † & disposi-*
 tiō intelligi debet, vt minus ius commune
 ledat, *l. 2. de Noxal. l. maximum vitium, C. de*
 libo.

libe. præteri. vcl. ex hered. notant Bartol. & alij in l. heredes mei, §. cum ita. ff. ad Trebell. moder. in l. quidquid astringenda, ff. de verbo. obligat. & in l. si vero, §. de viro, ff. solut. ma. & alibi sæpe.

Verum, & illi alludit, quod Carol. Ruin. consuluit in cons. 92. casus de quo col. pen. 44 num. 10. lib. 2. nempè ¶ quod & si masculi ex causa conferuandæ agnationis substituantur, numquam masculus remotior, & transuersalis filiam possessoris excludet, ex dicta l. cum auus, & similibus à nobis congestis in dicto præmio legum Tanri. nu. 120. & prius à Tiraquell. in tract. de primog. q. 10. num. 21. char. mibi 287.

45 Nec tunc oberit Bart. sententia ¶ in d. l. cum auus, cum ipsam legem temperat, nisi substitutus sit masculus, cum institutus sine masculis decesserit.

Tum, quia aduersarius substitutus minimè reperitur cum vitimus possessor sine 46 masculis decesserit ¶ & semper dici potest de te non loquitur substitutio, vt ait Socci. in cons. 62. v. cap. num. 4. vers. & in primis lib. 3. quem sequitur Aym. Craue. in cons. 161. verba: num. 16. lib. 1. & l. 16. Ioan. de Nenizan. in cons. 31. anceps, num. 21. & Anton. Rub. consilio 28 num. 1. & Lauren. Silua. in cons. 64. num. 14. & sequentibus. vbi notanter loquitur in nostro proposito.

47 Tum etiam ¶ quia in casu Bart. palam testantis voluntas constat, hoc nolentis, quod in hoc negotio cessat ex prædictis.

Tum, quia sententia prædicta Bartol. subsistere non potest, cum ambiguitate disponens masculos, feminas vè admittere voluit, vt Socci. aduertit in ead. l. cum auus char. 10. colum. 2. vers. expeditis notabilibus

Denique, & vt considerat Carol. Ruin. in d. cons. 92. col. pen. lib. 2. nec Bartol. loquitur quando masculi in conditione sunt positi, & inibi, Carol. Ruin. complura alia ad hoc negotium videnda scribit.

Quæ plura, & eius dictæ D. Mariæ patrocinator, quod dictus maioricatus in linea patris dictæ D. Mariæ fuerit ingressus

48 ¶ cum iuris sit, ad aliam lineam non deueniendam successionis, quousque ipsius patris D. Mariæ tota finiatur, de cendentium

49 linea, vt in cap. 1. §. fin. de natu. succe. feud. ¶ qui text. & si in materia feudali loquatur, tamen ex rationis identitate in maioricatus alijs, quæ fideicommissarijs successioneibus subsistit authore Anchar. in cons. 82. dictæ facti. colum. 4. vers. sed in contrarij, & Paul. Castrens. in d. consil. 164. in præsentibus, quæ vocatur maioricatus Hispanensis

column. 7. vers. applicando; lib. 2. & ad prædicta est etiam bonus ex in l. unita, §. in fideicommissio, ff. de leg. 2. traditur in l. si cognatis, ff. de reb. dub. bonus etiam ex adidem in d. l. 2. titulo 15. par. 2. & in d. l. 40. Turinarum constitutionum, vbi Deo auspice (quando hoc locum habeat) agemus.

Et dicta veritas etiam conualefcit, quia aduersarius semel à patre dictæ D. Mariæ, 50 (eiusq; frater) est exclusus, igitur perpetuo exclusus esse debet à tota eorū linea, cap. 1. §. quim etiam in tit. episc. pal. vrb. Abb. traditur in l. quam d. n. ff. de acquir. hered. Doctoy. in authenti. sed & si quas, C. de secund. nupt. & in d. l. Gallus §. & quid si tantum ff. de libe. & posthu. & in l. qui soluendo, ff. de hered. inst. & tenet Io. Fab. in d. authenti. cessante, C. de legit. hered. & sat egregie Bellaper. in d. l. pater filium, §. quindccim ff. de leg. 3. & loa. Lup. loco proxim. citat. & passim reperitur Et ob id Card. Paul Paris. in consil. 81. in presenti causa verte. te num. 25. lib. 3. consuluit, quod cum a primus de alterius Prælatione faciendæ, quod tempus, quo illud ius queritur est inspiciendum: & ita; quod ille, qui tunc præfertur, perpetuus in illo iure efficitur in illa prælatione, & quod eam ad posteros transmittit, §. proximior. instit. e legi. agna. successio. Quin & Bald. cons. mibi 326. feudum sub ista forma lib. 2.

51 consuluit ¶ quod masculo sine filijs masculis moriente, quod successio ad possessoris propinquorem deueniet, non verò ad remotiorem: quia quod semel subuersum est nunquam reiuigat, ff. de solutio. l. qui res, §. aream.

52 A quibus nec illud dissidet ¶ quia sicut ex maiori dilectione testantis aduersarius à patre dictæ D. Mariæ eiusq; fratre sit exclusus, & ipsa Maria in casu nostro contingenti aduersario in successione præponenda est, ex d. l. Publius §. ff. de cond. & dem. str. at. optimus tex. & ibi Alber. in summario. in lege centurio, ff. de vulg. & pup. subst. Bart. in d. l. Gallus, §. etiam si à parente, ff. de libe. & posthu. traditur in l. 1. ff. de reb. dub. glos. notabil. in l. si mater, §. 1. ff. de vulg. & pupil. cuius meminit, Alex. in d. l. col. 4. vers. 2. p. o.

53 batur lib. 1. ad hoc ¶ quod nunquam substitutio de vno casu ad alium trahenda est, quando ex hoc subsequeretur, quod in casu omisso minus dilectus magis dilectus præferatur, & idem Alexan. in cons. 17. circumspecta col. 3. num. 6. numer. lib. 7. & in consil. 3. alias col. 3. lib. 3. & probatur in l. Luitius, §. pater, ff. ad Trebell. & cum per dictæ D. Mariæ fuerit prædictus, & etiam eadē D. Mariæ prædicta censetur, ex d. l. cum

ff acy;

- acutissimi, ubi Bald. C. de fideicommiss. & in l. maximum vitium, C. de libe. prate. & in l. si servus plurimum, S. fin. ubi charitas, ff. de legat. 1. & Alex. in cons. 139. circa. primū, n. 1. l. 6.
- 54 Suffragatur. & his ¶ quia successio ad gradum, vel lineam retro extantem non est de ventura, nā successiois natura est, quod non retro redeat, sed potius descendat. l. iurisconsultus, §. gradus, ff. de gradib. aff. & quæ traduntur in c. 1. ac fil. nat. ex mari. ad morganti. contract. & ob id Bald. in d. cons. 326. lib. 1. ait, successionem retro respicere non debere, & prius debet vna linea finiri, quæ faciat transitū, aliā vt in c. 1. de nati. succ. seu. cū alijs de quibus meminit, Carol. Mol. in cons. Parisien. tit. 1. de materia feudali. §. 16. nu. 4. & alibi sæpe habetur.
- 55 Prædictorū veritas, etiā constat ¶ quia, cōditio volūtaria in expecifica forma est adimplenda. l. Memini, ff. de cond. & demon. cū alijs quorū Bar. & DD. meminere in d. §. quid si tantū, & Dec. in d. cons. 89. viso pun. fo. col. 2. & aibi sæpe. Et ob id Card. Paul. Paris. in d. cons. 51. num. 29. lib. 2. ait ¶ quod masculi etiā ex testamentis propria familia propinquiorē fēminā non excludunt, nisi tantū in casu quo masculorū substitutio loquitur indiuiduē, quæ adimpleatur.
- 57 His & congruit ¶ quia nō idē casus nec similis est, de masculino primogenito proximiore ad remotiorē, d. l. si vna matre, & in d. cū ita, §. in fideicommissio, & in d. l. 2. titul. 15. p. 2. igitur consequens est, de vno casu ad aliū in hac specie nō trahendā dispositio nē. ff. de stat. homi. l. queritur, cū alijs, de quibus Dec. in c. translato, 2. lectu. col. pe. de constit. n.
- 58 Nec potest ¶ i simile ¶ in quo aliqua ab similitudo inest, vt traditur in c. non potest, de præb. in 6. & DD. in d. c. translato. Quid
- 59 plura ¶ & in istis conditionibus voluntarijs argumentū de similibus ad similia minimē obtinet, vt tenet Bar. in d. §. & quid si
- 60 tantū, & Dec. in d. cōs. 89. col. 2. Quim ¶ nec in contractibus de similibus ad similia arguitur. Bal. in c. 1. qual. vasal. proprie feud. priue. Dec. in d. c. translato, 2. lectu. col. pe. post Alex. in cons. 76. visis col. 2. lib. 7. & dispositio vna excludens personā non trahitur ad aliā Et si casus simili esset, ex traditis in l. si verò, §. de viro, ff. solu. mari. cum alijs, quæ congerit Card. Paul. Paris. in cons. 41. Ioannes, nu. 77. lib. 3. Nec vbi agitur, de extendendo dispositionū de persona ad personā, dispositionis fit ex tētio, constat, in l. si quis ita. §. pen. ff. de testa. tute. Aret. in d. §. & quid si tantū, col. 4. vers. 2. & adde Dec. in cōs. 377. visis, & diligenter, col. 2. & prædicta probatur etiā ex tex. in l. fideiussores magistra
- in, §. pro Avelio, ff. de fideiuss. & vide Pal. in c. 1. qual. domi. proprie. seu. priue. col. 1. Et
- 62 deniq. in hac re considerandū est ¶ argumentū à simili fallax esse: & ob id, omnis probatio fortior est quam ea, quæ de similibus ad similia fit, vt pbatur in auth. fin. l. cau. & fid. §. si vero, colla. 6. & tradit Alberi. in suo dictionario in verb. argumentum qualiter, col. 2. & palam, Anto. in c. si. col. 4. de consue. & moder. in d. c. tran. lato.
- Quid plura, & Cin. in l. quod favore, C. de legib. ait, quod casus præter disponentis ordinationē contingens ¶ sub dispositione non cōprehenditur: & in eo maior disponenti ratio inest, ad quod, & videndus est Dec. in cons. 63. col. 2. & in cons. 291. col. pen.
- 64 Prædicta, & lucentius elucēt ¶ quia substitutio in certis casibus aliquos ad successionē vocās, ad aliū casū minimē trahenda est ad aliarū psonarū exclusionē, vt constat ex Old. in cons. 21. thema precipitur. Et Io. And. in addi. ad Spec. tit. de testa. §. in primis cū alijsq. Dec. cōminiscitur in cons. 68. col. 1. & 2. & in cons. 287. in civitate, col. 4. & in cons. 218. in casu adme, & in l. fin. col. 1. C. de inst. & subst. & in cons. 323. cū sit col. 2. & in d. cons. 291. visis & diligenter, col. 4. & ini. i loquitur, & si plures fiant substitutiones. Et constat etiā ex Alex. in cons. 139. circa primum, col. 2. & sequens lib. 6. & notāter ita tradit Iaso. in d. cons. 142. nu. 3. vers. 5. lib. 2.
- 65 Quæ & suadentur ¶ quia quando dispositio ad certū limitatur gradū, personā quæ ad successionē admitti vult, illius gradus esse probari necessum est, Alex. in cons. 82. in causa ver. ente inter Petrū col. 1. vers. omiffis, & sequens lib. 1. Dec. in cons. 321. col. 4. 7. vers. vltimus Et constat in l. in agris cū materia ff. de acqui. rer. domi. Debēt. n. esse verba expressissima ¶ vt illis fēminas excludi diiudicemus, vt nos abundē diximus in repet. proamy legū Tauri, nu. 127. & sequens. & faciunt, quæ in simili tradit Baptist. de sancto Severi. in repet. l. omnes populi, char. 34. col. 2. & quæ Ias. tradit in l. sea & si quis, §. quasitum, col. 5. ff. si quis cau. ionib. cum similibus a dductis, per Io. Neuiz. in sua silua nuptia. in tit. iudicandū pro communi char. 22. colum. 4. vers. limita 8.
- Exinde, & clarius vrget magis cōe DD;
- 67 assertū, quo definitur ¶ masculos in vna parte dispositionis substitutos in alia exclusos cēseri fēminas, quæ admittendas, & qualitātē masculinitatis ad casū omiffum non trahendam: quia si disponens in illo casu aliud voluisset, expressisset quidē, l. 1. §. fin. autē ad deficientis, C. de cadu. tollen. & ex tex. cum materia in l. cum prator, ff. de iudi.

Judi. & in l. si seruum, s. prator. ve. s. non dixit prator, ff. de acquir. hered. & in c. ad audien- tiam de decim. Et ita in nostris proprijs ter- minis Anchar. consuluit, in cons. 1. o. pro cla- rioris, in fin. & Anan. in cons. 2. 2. ad proba- uis, col. 2. Alexan. in cons. 38. perspectis col. 3. lib. 6. & in cons. 53. col. 3. lib. 4. cui se subscripse- runt Bolog. & alij plerique, & idem tenet Corn. in cons. 230. col. 5. lib. 4. & in cons. 303. licet in hac lib. 4. Curt. antiq. in cons. 63. an- ti- quissima, col. 15. 16. Soccin. in cons. 227. pre- fens col. 32. lib. 2. & in cons. 69. viso testamen- to, col. 7. lib. 3. & in cons. 63. col. 14. num. 27. eod. lib. 3. & Ias. in cons. 142. col. pen. lib. 2. Ca- rol. Ruin. in cons. 140. viso, & b. nec lib. 2. & in cons. 93. viso primo, col. 5. sub num. 15. lib. 2. Io. Anton. Rub. in cons. 31. prassupponitur, col. fi. & in cons. 71. plura, col. penul. Soccin. Iun. in cons. 29. circa primam num. 12. lib. 1. ubi ait, hanc esse magis communem opinio- nem. & idem Soccin. Iun. in cons. 100. prassup- positur in facto num. 20. lib. 1. & in cons. 128. presentis, nu. 233. lib. 1. & illi consilio se sub- scripsit Calca. & hoc esse communem Do- ctorum placitum testatur, cui sententia etiam adstipulatur Hieron. Grat. in respon. 18. col. pen. lib. 2. & palam Oldrad. in d. cons. 20. & sequaces, quibus addendus est, Laur. Silua. in cons. 6. refricatur in dubium nu. 17. & sequentib. lib. 2. & vos abunde in d. pro- mio legum Tauri, nu. 178. & sequentib.

68 † Nec nos contorquet aduersus prædicta † *Abb. consilium in cons. 36. lib. 1. cui pleri- que varijs in locis accedunt.*

Tum quia sententia *Abb. & sequacium*, quia voluerunt, masculorum substitutio- nem ad casum omissum extendendam, nõ esse probabilem, sed iuri obistere, est que crebrior, & communior opinio.

Tum etiam, quis dictum cõsiliũ *Abb.* potius est feminarum fauorem, quã ad earum exclusionem, vt ex eius liquet seriaz.

Tum item, quia *Abb.* loquitur, cum sub- stitutio masculorum est in eadem oratio- ne, in qua omissio inest, at non si in diuer- sa contingat oratione, & iã constat ibi ex eodem *Abb. col. su. vers. nec obstat si dica- tur, & nuncupatim ita tene Curt. antiq. in d. cons. 63. colun. 12. vers. cum igitur, & Ias. in d. cons. 142. col. pen. num. 5. lib. 2. & Soccin. Iun. in d. cons. 128. num. 98. lib. 1. & idẽ prius tenuit Soc. antiq. in d. cons. 63. num. 27. lib. 3.*

Tum, & quia, si verior esset *Abb.* senten- tia, tunc obtineret, cum eadem inesset ra- tio: at aliis secus, & ita etiam expresse ad- uertit Soc. Iun. in d. cons. 128. nu. 98. lib. 1.

Tum quia tunc *Abb.* loquitur, cũ testa- tor agit de eius tantã agnatione in ma-

sculis tuenda: at si eius si femina etiam in testamento substituit, vt in præsentia ta- eleganter tenet *Dec. in d. cons. 416. col. pen. 2. vers. non obstat num. 19. & Ioan. Anto. Rub. in d. cons. 31. col. fin.*

Tum, qui, & *Abb.* tractat, cum in vna parte masculorum fit mētio, & in alia sim- plicite de filijs est dictum: secus verò est, si testator loquatur verbis *Filijs Et Nepoti- bus. Aut Hæredibus.* Vt insigne idem *Dec.* consuluit in cons. 567. in casu occurrenti, nu. 3. & sequentib. vers. in isto conflictu.

Tu etiã, quia & sũ *Dec. in d. cons. 567. in materia fauorabili* (si verũ esset, quod con- suluit) obtinet, secus si in odiosa, vt hic, cũ agitur de extendendo fideicommissum de casu ad casũ onere fideicommissi, ex *tex. in authen. de resti. fideicom. s. nos igitur, colla. 9. & faciunt, que Bar. notat. in l. filius s. s. diuisi ff. de leg. 1. quibus cõducit regul. odia de regul. iur. lib. 6.*

Deniq; *Abb.* & eius effectũ in eo casu lo- quitur, quo de masculis alicuius fit mētio, & postea de eius filijs simpliciter agitur: at verò si de filijs Titij masculi dispositio loquatur: & exinde, de filijs alterius fiat mētio simpliciter, vt in præsentia. Et ita ele- ganter consuluit, *Carol. Ruin. in d. cõs. 140. col. 5. nu. 6. & Io. Anto. Rub. in d. cõs. 31. col. fin.* Et nos alias adduximus responsiones ad *Abb.* doctrinam in d. pro-mio nu. 130. ver- prædictam & sequentibus.

69 Sane, & attentari potest, min me esse p- batũ aduersarium a disponente descende- re siquidẽ 200. annis iam decursus dictus maioricatus sit erectus † tantum. n. aliqui testes super hoc deponũt, & de fama mini- mẽ cõcludũt, & notatis per *Bart. in l. de mi- nore, s. tormenta. ff. de questio, cũ aliis de qui- bus meminit, Dec. in cons. 37. col. 3. & penul. & in cons. 429. col. fi. & faciũt, que habẽtur in c. licet ex quadã de testib. & egregie Alex. in cons. 82. col. 1. lib. 1. Corn. in cons. 78. viso processu, col. 3. lib. 3. & eod. lib. cons. 146. res mihi col. 2. Quin & asserit. Corn. in d. cons. 78. col. 2. quod aduersus possessore † minimẽ potest fieri probatio consanguinitatis per testes de auditu etiã cũ qualitatibus disti- cilitet ex quadã, & prius idẽ voluit *Paul. Ca- str. in cons. 56. super primo quæsito. col. 2. post mediũ lib. 1. que n. refert & sequitur Aym. Crauet. in tract. de antiq. tempo. l. p. r. n. 306.**

Et etiã, est aduertendum, q; verba *Por la linea.* In dicta maioricatus scriptura im- po- sita † de recta linea explicanda sunt, non verò de trãuersali, vt pbatũ in d. l. iuris cõ- sul. s. parẽtes. ff. de gradib. & ita notabiliter cõsuluit, *Bar. in cõs. 271. testamẽto li. 3. & pa-*

iam idem Bald. in cap. cum ordinem, col. 5, de re script. & in cons. 85, col. penult. lib. 1. & Dec. in cons. 379, requisitus pro cons. num. 5. & idē tradit Chassene. in consuet. Burgund. rub. 7. & 10. in verbis de ligne. char. 263, col. 2. in princ. vers. aduerte. Post Soci. in d. cons. 33. circa presentem col. 3. lib. 3. & Soc. iun. in cons. 20. in proposito nu. 14. lib. 1. & ob id inibi ipse Soc. ait, sub his verbis, fratrem minimē comprehendi, ita cōstat ad oculum ex arbore affinitatis, & in l. stemmata, vbi notatur, ff. de gradib. & in cap. 1. in tit. de gradib. successio. & melius probatur in l. 2. tit. 6. partit. 4. & hæc roboratur ex eo, 72 † quod dictio De. causam proximam, & immediatam edocet, ff. de coniung. cum emancip. lib. 1. eu. l. 1. §. nunc videamus, & ita dicta verba. De la linea. Sunt (vt asseruimus) explicanda. Quo fit, vt Paul. Castren. censet in d. cons. 164, col. 1. hæc verba. Omnes filii maiores, quia tibi, & ab illis descenderint, esse exponēda de descendētibz & primogenito immediatē, & non à secundogenito, & sic per posterius, ff. de lib. & posthu. l. qui liberis, §. hæc verba, & notat Anchar. in cons. 95, col. pen.

Nec iam dictis repugnat, quod disponens dixerit, suam familiam voluisse tueri quæ per fœminas non conseruatur, l. pronuntiatio, §. familie, ff. de verb. signif. notant DD. in l. C. de adult.

Primo, vt diximus, & fœminas ad successionem disponēns substituit, & in eis suam familiam adesse etiam voluit.

74 Secundo, quia & præter hoc † quod d. D. Maria sit de agnatione fundatoris, quia de masculo in masculo ab ea descendit, l. 2. §. 1. ff. de suis, & legit. hered. §. 1. instit. de legit. agnat. tut. l. voluntas, & illic DD. C. de fideicommiss. Feli. & moder. copiosius in cap. nouit. de iud. & Soc. in cons. 227, col. 9. lib. 2. Deci. in cons. 563, duo dub. 3, col. fin. more ta-

75 men Hispaniæ circumspectio † fœminæ familiam, & arma genusq. tuentur, & ita complures & præcipuas domus fœminas proximiores tenere videmus (vt latē à nobis fuit dictum in dicto proemio legum,

76 Tauri nu. 45 & seqq. secundum quem † dictæ dispositionis verba exponenda sunt, ff. de leg. 1. l. si seruus plurium, §. fin. & in l. cum aelantonis, §. a sinam, ff. de fund. instruct. cum alijs, quorum Deci. meminit in consil. 397. 710 puncto, col. penult. dicens, disponentem in his mai. ricatibus Hispaniæ morem Hispaniæ perscrutatum fuisse, & secundum eum esse explicanda verba dispositionis cum alijs à nobis citatis in a. proemio legum Taurinum. 88. quibus &

accedat Bart. sententia in d. l. pronuntiatio 77 §. familie. Qua ceniet † hæc verba. De domo de Casata. Etiam fœminas comprehendere, si id consuetudo terre permiserit. Quod etiam tenet idem Bart. in l. tutelae. in fin. ff. de capit. dimi. & DD. in l. fin. C. de verb. signif. & probatur in l. minime, ff. de legib. Et ob id Corne. in cons. 41, col. fin. lib. 4. testatur, multis in locis esse consuetudinem iure obseruandam † quod fœminæ maritorum nomen, & arma portant, & ita aliena, à fortiori ergo, & propria sui generis. Et satis hæc substantat tex. cap. Raynuttus de testa. & ibidem Guiller. Bened. car. 8, c. 2. & Guid. Pap. q. 241. & alibi sapē Quim Solin. iun. cons. 2. nu. 14. lib. 2. ex pluribus ait † fœminam ad successionem bonorum admittendam, quæ testator sēper voluit perpetuò in eius familia esse, & de nique hæc fulcit tex. in l. liberorum, ff. de verb. signif. ibi. Et enim idē. red filios, filiasue conoipimus, acque edimus, vt ex prole eorum, earumue diuturnitatis nobis memoriam in eam relinquamus. Igitur hic tex. docet 80 † fœminas parentum memoriam conseruare.

81 Proinde nec prædictis omnibus † obstitit sententia Paul. Castren. in l. 1. col. 2. post medium, C. de condi. insert. qua censet, (ex tex. in l. si vna matre. C. de bon. matre.) quod ex quo disponens proprias excluderit filias propter masculos, & neptes per eos excludere voluisse.

Tum, quia contra Paul. pleriq. tenuerunt, quos commemorat Curt. antiq. in d. cons. 64, col. 13. & 14. & Corne. in cons. 230. quanquam, col. 6. vers. nec obstat, lib. 3. & latē las. in d. cons. 142, col. 7. nu. 5. vers. 10. m. c. ues lib. 2. Nec inconueniens est, quod melioris cōditionis sit neptes quàm filia, ex tex. in d. l. cum auus, ff. de cond. & demonst. & ita respondet Alex. in cons. 38. perspeltis. nu. 6. col. pen. vers. respondeo, lib. 6. & probatur in d. l. 2. tit. 15. part. 2. & in l. 40. Taurinarum legum, quæ habetur lib. 5. nou. recop. tit. 7. l. 5.

Verum & sententia prædicta Pauli Castren. ad hunc casum nō pertinet, siquidē hic disponens filias suas exclusit propter primogenitos masculos, & vltimorū possessorum filios, de quibus aduerfarius non est, & ideo notabiliter Soc. in cons. 227. præsens consultiatio. nu. 10. versic. secundum, & in vers. sed hoc fundamentum, ibi. ait, quod in casu, quo fuisset vera prædicta sententia Paul. Castren. procederet tantum in substitutione facta primo loco inter filios, in qua est apposta prædicta cōditio, & quod non procederet in substitutionibus factis

nepoti, seu pro nepotibus, ut fuit noster calus.

Tum etiam, quia *Paul. Cast.* loquitur, quando masculi tantum substituuntur: at locus verò etiam foemina substituuntur.

Tum item, quia non quidem ipse *Paul. Cast.* loquitur, cum disponens de familia conseruatione minimè agit, ut insignè tenet *Socin. in d. l. cum auus chart. 1. 3. in fin.*

Tum, & quia ut constat ex eodem *Paul. Cast.* inibi, contra eum plures graues Doctores consulerunt: & quòd idè et si pluries fuerit requisitus, noluit amplius contra neptè consulere, & idè refert *Soc. in d. conf. 227. col. fin. l. 2. et Ias. in d. cõs. 147. n. 5. vers. 10. mouet, lib. 2. & Zasi. in tract. substit. cap. 7. de conditione sine liberis n. 6.* qui reperitur in 7. vol. tract. diuers. Doct. fol. 157. col. 4. Vbi, & n. 5. ipse *Zasi.* respondit † multipliciter ad d. l. si viua matre, & inter alia singulariter ibi dicit, quòd posset esse, quòd filia à patre sit congruenter dotata, & nepti nihil sit relictum, quam considerationem ad d. l. si viua matre, perpendit etiam, *Curt. antiq. in d. conf. 64. in antiquissima col. 1. 3. vers. 3. corroborantur praemissa*, & nouissime idem aduertit *Pincl. in ead. l. si viua matre*, quæ est l. 3. in ordine n. 27. vers. nec tamen fol. 192. col. 4. & ante eos idem aduertit *Socin. in d. conf. 227. col. pen. vers. praeterea dici potest lib. 2. & ad praedictam l. si viua matre*, vide etiam *Alex. in conf. 53. licet ergo, col. 6. vers. 3. non obstat, lib. 4. & quæ tradit Alex. in respon. 528. lectio conf. n. 4. in medio, & n. 7. in fin. & n. 8.*

Profecto, nec dici potest, vltimo loco ad exclusionem extraneorum substitutorum tantum foeminas esse substitutas, & non ad alium effectum siquidem contrarium manifestè apparet ex serie dictæ dispositionis, † nec de ordine literæ curamus, cum de intellectu ordine constat, *l. fin. § fidei. ff. de l. 2. l. nec enim ff. de solut. Ioan. And. & Doct. in cap. dilecta. de rescript. Doct. in l. 2. § prius, ff. de vulg. & pupil. subst. & Bart. in l. qui ita tamen, § si quis suspectam, col. fin. ff. ad Trebe. cum alijs, quorum memini: *Carol. Ruin. in conf. 118. videndum, col. 6. in princip. lib. 3. & Ripa in Lex factio d. si quis rogatus n. 11. ff. ad Trebell. palam Bart. in l. 1. ff. de vulg. & pup. & inibi Rip. n. 17 ex l. preposteris, C. de testat. & qua Bart. insignè ait in d. l. Gallus, § quidam rectè, col. 3. vers. quæro quid si testator, ex text. in l. talem ff. de hered. instit. & *Carol. Ruin. in conf. 186. duobus col. fin. lib. 2. cum alijs à nobis congestis supra in conf. 27. in lite, quæ inter num. 22.***

Nec aduersario fouet quædam charta simplex, quæ reperitur post dictam maio-

84 ricatus scripturam † si quidem utpotè priuata, & à tabellione non subscripta, & signata fidem non facit, ut supra à nobis fundatum fuit, *in conf. 20. in hac controuers. nu.*

85 2. Verum, & disponentis mens † ex contentis in scriptura percipienda est, non verò ex alijs ut constat in *l. quidam cum filiis, ff. de hered. instit. notat Socin. in d. l. heredes mei, § cum ita, ff. ad Treb. & Dec. in conf. 417 visis consil. col. fin.*

Quibus sic probatis constat dictam *D. Mariam* in possessione bonorum dicti maioricatus manutenendam tanquam ad eam substituta, *ex l. 45. Taur. leg. & eius declaratoria.* Et quia † possessoris filia *ex text. in cap. 1. § inter filiam in tit. si de feud. sue. contr. int. dom. & agnat. ibi*, Respondeo apud filiam possessionem interim collocandam. Qui text. loquitur in casu fortiori, nempe in bonis feudalibus, quorum natura est, quòd foemina in eis minimè succedat, ex vulgatis iuribus † & quòd filia sit tuenda in possessione traduat *Doct. in cap. 1. de conten. int. mascul. & femin. & Ioan. And. in Specul. tit. de test. § pen. in fin. & Alex. in l. fin. col. fin. & inibi Iaso. num. 26. C. de ed. di. ad tol. & Dec. in cos. 467. bene, & consultè nu. 10. & seq. & conf. 424. proponitur, num. 11. cum sequent. & in conf. 478. superiori, num. 6. & seq. & conf. 588. viso puncto, col. 2. & in conf. 498. viso casu, col. 1. *Curt. Iun. in tract. feud. 3. par. 9. 21 addens Bald. in d. cap. 1. de conten. int. mascul. femi. idem etiam Curt. Iunio. in conf. 30. habita num. 10. & idem tenet Matth. de Affli. in decis. 119. nam. 4. & Albert. Brun. in conf. 1. col. 2. & 3. vers. hoc sic praemisso, cum sequ. & Socin. Iunio. in conf. 68. iam plura, nu. 24. lib. 1. Et vide latè eundem Socin. Iun. in conf. 30. per totum, lib. 1. post. Iaso. in l. fin. num. 26. C. de ed. di. ad tolle. & Ioan. Bapt. Plot. in tra. de in litem iurando. § 3. nu. 40. & Roland. Valle in conf. 1. nu. 18. & sequentib. & Matth. de Affli. in decis. 119. vtrum disposit. nu. 4.**

88 Et text. in † d. cap. 1. § inter filiam etiam obtinet non tantum in filia possessoris: sed in alia foemina masculis proximiorè, ut notanter consuluit, *Dec. in d. conf. 424. num. 12. & Dec. sequitur Curt. Iunio. in dict. conf. 30. num. 10. & idem tenent alij, quos hic citauimus num. 19. & notanter Ioann. Baptist. Plot. in d. tract. de in litem iuran. § 3. nu. 40. & sequent. & si contrarium teneat Socin. Iun. in d. conf. 68. num. 24. lib. 1.*

Quibus, & conuenit text. in l. 1. tit. 14. ordin. lib. 3. & instruuntur superiora † quia ex quo dicta *D. Maria* iure communi suam intentionem munitam habet, donec de contrariò constet, in possessione esse debet, ex tra-

ex traditis in regul. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. & ibi Dec. col. 1. & abundè diximus in proæmis leg. Taur. n. 37. & sequentib.

Ex quibus hanc iuris absolvimus allegationem.

Doct. Burg. Marcus Salon de Pace.

A D D I T I O.

Num. 1. & seq. Dùm ex maiori parte istius Consilij enunciatur materia successionis feminarum in maioratu, & feudo, adde *Minad. dec. 36. n. 12. Georg. alleg. 26. nu. 6. de Curte in diuers. iur. §. licet autem nu. 6. allegat. Anna 34. nu. & 106. nu. 4. Lanar. conf. 60. num. 40. vol. 1. Anna iun. conf. 8. nu. 6. Borrell. de magistr. edict. lib. 2. c. 2. nu. 63. & Casber. decis. Pedemont. 26. iuncto Ioann. Thom. de Marin. de gener. & qualif. feud. lib. 1. tit. 2. num. 2. & in femina extranea pariter negauit *Milanens. decis. Sicil. p. nu. 36. lib. 1. & etiam feminam a masculo semel à feudo excludam, Gail. obser. 148. lib. 2. attento iure ipso feudorum non communi, ut ipse Borrell. loc. cit. nu. 62. & Georg. alleg. 21. nu. 6. & nisi adesset consuetudo, ut feminæ succederent in feudis, Mainard. decis. Tholoz. 30. nu. 5. lib. 3. & dec. 35. eod. lib. In Gallia Guid. Pap. decis. 9 & 59. & 297. In Delsinatu Boer. in cons. Biturg. tit. de feud. §. 1. apud Biturgens. vñ in hoc Regno Siculo, & Neapol. ultra pharum habemus cons. incip. In aliquibus, aliàs incip. Vñ de successibus, idem Borrell. loc. cit. ubi aliàs declaratur, & in summ. decis. tit. de feud. 1. p. nu. 164 & seq. & quando in inuestitura de feminis fuit facta mentio, & quando non debetur seruitium personale, & in feudo paruo, & modico, & in feudo hereditario, & in feudo franco inter alias declaratur, & vide pulch. à collect. Ric. 550. per totam, & not. Vñ. post. dec. 225. in quodam responso Hieronymi de Rossis, Theodor. alleg. 49. num. 19. & seq.**

Num. 18. (mentem testatoris sequendā) & constare ex contentis in scriptura, ut num. 58. adde voluntatem testatoris obtinere primum locum in conditionibus, & euidens voluntas ipsius dicitur, quæ colligitur ex coniecturis, *Abb. conf. 78. lib. 2. sed quando proben-*

tur coniecturæ vltimarum voluntatū per testes, *Man. de coniect. lib. 12. tit. 16 & quomodo desumantur coniecturæ, idem lib. 6. tit. 6. in d. tract. & ad legem sequi voluntatem testatoris, sicut venatore leporem, Boer. decis. 146. Ludouic. decis. 81. nu. 23. p. 2.*

Num. 19. casum omissum remanere in dispositione iuris communis, &c. Patruus meus latissimè in *conf. 2. supra. nu. 1. idè institutus sub hac conditione, quod durante minori ætate vsque ad 18. annos, ipse institutus debeat remanere apud aliquem cum bonis hereditatis, & in fine dictorum annorum 18. fuerit immorigeratus, quod tunc succederet in ipsius bonis ille, qui habet custodiam instituti, & administrationem bonorum, si ante in ann. 18. institutus fuerit immorigeratus, & in ætate 13. annorum decesserit, tunc non est locus substitutioni, sed bona debet peruenire ad succedentes ab intestato ipsi instituto, *Aff. decis. 141. & nota licet in contractibus ad casum non expressum extensio fieri non possit, & casus omissus pro omissio habeatur, tamen potest fieri extensio de similibus ad similia, idè exceptio, quæ fuit facta de bello, & peste, debet extendi ad casum caritatis, & famis, in quo eadem ratio videtur, Des. conf. 555. & 697.**

Num. 21. (testatorem secundum ius commune disposuisse censendum esse) & num. 43.

Inde in dubio testatorem voluisse dicimus, quod vult statutum suæ patriæ, *Aff. decis. 226.*

Et adde verba testatoris specialiter ruffici debent intelligi secundum communem usum loquendi, *Bart. conf. 52. vol. primo.*

Et nō censei vocasse personas, sibi odio-

[as iq

- las in generali vocatione , l. *Lutius 5. Lutius, Titius daman. ff. de legat. 2. Viscont. conclus. Testator in generali.*
- Num. 25. neprem ex filio rapresentare Patrem in qualitate sexus, tu addas quando appellatione filiorum veniunt nepotes *Pus. decis. 263. lib. 3. & quòd non veniant in donationibus, Magon. dec. 61. Ros. Florent. & in vltima voluntate regulariter appellatione filiorum non veniunt nepotes, Dec. conf. 95. quando tractatur de eius incomodo, & Dec. conf. 218. alijs secus, nisi quando filij vocantur, cum aliqua qualitate, quæ non erat in nepote, Hippolit. sing. 303. & appellatione filiorum veniunt nepotes, & deinceps descendentes quando testator promissit vtitur verbo filiorum, & liberorum, Cabell. conf. 62. num. 12. & conf. 155.*
- Num. 26. & seq. plurea delinea, &c. vt Patruus meus hic, *Adde per Capic. dec. 199. num. 6. quòd linea recta, non autem transuersalis intelligatur, cum facimus mentionem de linea, & appellatione lineæ venit recta, quæ comprehendit ascendentes, & descendentes tantum, Caball. Milleloq. 684.*
- Num. 33. Masculinum non concipit Femininum, quãdo est diuersa ratio, idèd si singuli de aliquo oppido teneantur singulo anno, cum meliori pari bottu facere roidas non tenentur, hi qui solum, habent vacas *Vlat. conf. 291.*
- Num. 35. & seq. Filij positi in conditione censentur positi in dispositione, *Clar. in S. testam. q. 77. Gabriel. de fideicom. cõcl. 4. Rol. a Vall. conf. 51. vol. 3. & 34. num. 55. & conf. 43. num. 38. vol. 4. Anna alleg. 10. num. 18. & allegat. 134. num. 4. vbi addent Tbes. decis. 96. nu. 4. Anna. conf. 10. Lanar. conf. 60. Borrell. conf. 33. num. 33. Surd. decis. 162. num. 1. & 5. & de aliment. tit. 2. q. 14. & Honded. conf. 64. & Viscont. in conclus. Filij positi, vbi quamplures alios citat.*
- Num. 38. descendetium appositione qui veniant cum sequentibus numeris, *Adde Facobin. lib. 1. cap. 19. & descendetium appellatione veniunt masculi, &*
- Feminæ, nisi materia aliud requirat, vt in successione feudi primogenituræ, & dignitatis, Natta conf. 676. num. 9. Magon. decis. Lucens. 7. num. 3. 26. & 32.*
- Hinc descendentes ex femina excluduntur ab illo iure, à quo femina excluditur, *Caball. milleloq. 102.*
- Num. 42. Regulis iuris adherendum, cum de contrario iure non constat, inde regulam habes pro se dicitur habere rem certam, *Bart. in l. 2. col. 1. ff. si quis ius duent. non obtemper. aliàs si quis in ius vocand. Surd. decis. 75. num. 8. & quis ipsam habet dicitur habere intentione fundatam, Surd. dec. 126. num. 8. & de alim. tit. 1. q. 24. num. 5. illaq; inhærendum est, & pro ea pronuntiandum, Cacher. dec. 12. num. 2. Couar. lib. 2. var. resolut. cap. 12. num. 4. Ludouic. dec. Perus. 89. num. 9. Rol. à Vall. conf. 81. num. 4. vol. 1. & conf. 5. vol. 4. num. 6. & Viuius decis. 135. & qui habet regulam pro se transfert onus probandi, adèd quæ probare debet limitationem, Surd. in tract. sit. 9. q. 27. num. 11. & 12. & dec. 3. num. 4. & dec. 255. num. 2. & vide pro principali conclusione, Siluan. nuprial. lib. 6. numer. 21. & Martam Voto 71. n. 20. Ad num. 46. vide Reg. Valenz. conf. 23. num. 5.*
- Num. 50. semel exclusum, indèd priuatus semel ob delictum officio, licet ciuilitèr fuerit causa, ad aliud admitti non potest. *l. si quis C. de susceptoribus lib. 11. Capic. dec. 171. Franc. Marc. dec. 114. Clar. q. 73. & Capiblan. de Baronib. prag. 5. n. 84.*
- E conuerso semel hæredem, semper hæredem, *l. 88. ff. de hered. instituend. & qui semel est hæres per restitutionem, non potest detinere esse hæres directo, sed vtiliter. l. 8. §. sed quod ff. de minor. 25. annis.*
- Num. 51. Ordinem in successione attendi, adde in fideicommissio esse ordinem succedendi respectu fideicommissentis, *Rouit. conf. 51. num. 1. qui in conf. 98. num. 1. notat pro hoc num. successionem ab intestato deficientibus descendentes deferri ad proximiores de*

de linea. *Num. 52. vide Reg. Valenz. conf. 23. num. 36.*

Num. 59. Argum. de similibus ad similia non obtinet in contractibus, & *num. 62.* adde quando non valeat, vt in casu *Annæ conf. 53. num. 113* & *ibi arg. de feudo à maioratu valere, vt D. Rouit. conf. 15. num. 33. qui conf. 21. num. 15. argum.* à simili notat nõ requirere omnimodam similitudinem, sed æqualitatem, *nu. 69. Adas Reg. Valenz. conf. 90. num. 190.*

Num. 70. de probatione consanguinitatis adde, vt consanguinitas proberetur requiritur, quod testes recipiāt à communi parente, vel à fratribus germani, aliàs non dicuntur reddere causam scientiæ, *Natt. conf. 388. & Dec. conf. 524. num. 4.*

Num. 73. & sequent. si femina dicantur de familia, adde. *l. pronuntiatio in fin. ff. de verb. significat. ibi,* licet femina sit agnata, nõ tamen ipsa conseruat agnationem sicut, *decis 9. Thefaur. decis. 37.* quare, Rota sepius resoluit, quod quando testator non solum vocauit agnatos, sed etiã expressit verba, ex quibus constat voluisse bona conseruari in agnatione, tunc femine non censentur vocata, etiam si aliàs verba substitutionum apta essent illas comprehendere, *Rota decis. 203. & decis. 217. p. 2. in recent.* la. è fuit dictum in Romana fideicommissi de condatis 6. Nouembris 617. coram R. P. D. Remboldo, in quibus decisionibus notanda est, quod Rota noluit admittere feminas, etiam si non adesset cõcurtus masculorum ex eo, quia ipsæ non sunt habiles ad conseruandum agnationem, quod autem feminae sint de agnatione, & dicuntur agnatae, plene tradit *Rota decis. 282 p. 2. in recent.* vbi fuit dictum venire sub vocatone de domo, & familia, & sub nomine proximorum, quod pariter approbavit in alia . . . fideicommissi 5. Iunij 1617. coram R. P. D. Coccino Decano, vbi Rota dixit venire sub nomine Cippi, & amplia etiã si feminae sint nuptæ,

Serafin. decis. 1438. Rot. decis. 587. p. 1. in recent quicquid esse contrarium teneant relati per *Serafin. decis. 488. & vide Ricc. coll. 3002. 7. par. per totam.*

Num. 83. Ordo literarum, quando attendatur, adde semper attendi in dispositionibus. *l. generaliter § si quid. ff. de fideicom. libert. l. quoties. ff. de usufruct. cap. pen. de rescript. lib. 6. cap. mandato de preben. eod. lib. Garc. Girond. de priu. seu exemption. explicat. numer. 177. Card. Tusc. tom. 5. lit. O. concl. 196. Pischard. ad 55. ante heredis 33. num. 5. instit. de legat. & vide Amat. conf. 60. num. 1. ordinem scripturæ significare ordinem procedendi, & ordo, seu series scripturæ ordinem voluntatis demonstrat, *Bald. post. tex. in. l. quoties. ff. de usufruct. l. baredes mei §. fin. ff. ad Trebell. l. generaliter §. quod si legatum, vbi glos. ff. de fideicom. libert. cap. mandato de preben. lib. 6. Ant. Monach. Lucens. decis. 13. num. 51. nisi aliter constaret de certâ intentione scribentis, per tex. expressum in cap. auctoritate Martini de concess. preben. in 6. Ordo scripturæ denotat affectionem, & ordinem mentis, *Anton. Monac. lucens. dec. 64. num. 38. vbi nu. 39. dicit,* quod ultimi vocati censentur in subsidium priorum nominati ex ordine scripturæ intentio dignoscitur disponētis. *l. quoties. ff. de usufruct. cap. mandato in fin. de preben. in 6. cap. pen. in princ. de elect. eod. lib. Ant. Monac. Florent. decis. 11. num. 63.***

Num. 84. Scriptura privata fidem nõ facit, *Memorb. conf. 267. lib. 3. & Rebuff. de chirograf. & cedulis, hinc non recognita non probat Cauale. dec. 27. num. 152 de contract. p. 2. declarat quando fuit approbata à parte, Crauort. conj. 158. declara in factis antiquis, vt Borgnia. Cauale. dec. 23. de contract. p. 2. num. 83. & Misng. obseru. 76. cent. 5. & smobse. 89. quanto tempore dicitur antiquitas, sed an scripturam publicam extractam ab archiuio Episcopi fidem facit, *Franc. Marc. dec. 438.* Et nota duplicem esse scripturam publicam. scilicet & priuatam, vt per *Rebuff.**

In cons. Reg. tract. de chirograf. & cedul. tom. 1. & ibi num. 13. in præfat. priuatam scripturam duplicem, .i. chirogratum, seu cedula, Epistolam, & librum rationum,

Nam. 86. & seq. Tuendum possessorem. &c. Adde ab aliquo non posse ingredi possessionem alienam, sine metu pænæ, *Ludovic. dec. Lucens. 20.* Inde possessionis spoliationem adeò iura adhorrent, vt si quis me veller à possessione expellere, possunt amici, & vicini mei inuaforem impunè percutere, ne me expellat, etiam si per Magistratus missus fuerit huiusmodi exequutor, *Hip-*

olis. singul. 456. & fauere iura possessori canemus, ac lite pendente possessor turbari, vel priuari non debeat, etiam si contra ius commune possideat, dummodò cum titulo allegato, siuè producto, Capic. decis. 189. Ludovic. dec. Perus. 59. par. 2. Crauet. pro genero cons. 1. nam possessi, nec prius commodum non tolluntur per Luc. Cassador. dec. 9. titul. de caus. possess. & proprietat. nu. 14.

Nùm. 87. *Addas D. meam Reg. Valenzuel. cons. 35. num. 52.*

Num. 88. *Vide eundem Reg. Valenz. vbi supra.*

S V M M A R I V M.

- 1 **R**etractus vt locum habeat, debet consan-
guineus retrahens rem retrahendam
sibi velle, & non alicui extraneo.
- 2 Retractus non procedit quando emptor cum
pretio non fuerit requisitus.
- 3 Retractus, vt obtineat, res retrahenda debet
esse patris venditoris: nec fat erit, eum il-
lam emisse & num. 5. 9. 10. 14. 15. & nu-
mer 20.
- 4 Patrimonium dictio qualiter sumatur, & n.
6. & 7.
- 5 Retractus qua ratione fuerit introductus. &
num. 10.
- 6 Retractus an sit locus, cum res fuerit auo-
lengi ipsius retrahentis. Et inibi an requi-
ratur, quod simul res retrahenda sit patri-
monij, & auolengi venditoris, & retra-
hentis.
- 7 Intellectus, l. 13. titul. 10. lib. 3. fori legum.
qua loquitur de retractu, & repetitur in
noua recopil. lib. 5. tit. 11. l. 7.
- 8 Retractus est contra ius commune, & ideo
debet strictè intelligi.
- 9 Intellectus, l. 27. tit. 1. lib. 4. ordinam.
- 10 Lex curijs generalibus edita, non est localis,
sed communis, & prius nu. 16.
- 11 Lex generalis dicitur epistola regis, iuris co-
munis corpore immixta.
- 12 Lex localis dicitur, cum in vno oppido tantum
custodiri precipitur.

ARGUMENTVM.

Retractus, vt locum habeat exigitur,
vt retrahens rem sibi applicari, non alicui,
pro vt in iure fundati comperitur.

CONSILIVM XXX.

Ostulato auxilio Dei
optimi maximi. in præ-
senti lite, quæ agitur in-
ter Blasium de Castro,
ex vna parte, & Ioan-
nam Garsia filiam Lupi
Garsia ex alia breui fu-
dauimus, retractui à dicta Ioanna præten-
so non esse locum.

Primo, quia ex processu sat constare vi-
detur, quòd dicta Ioanna domum, super
1 qua contenditur † sibi nolebat, sed alij
generis extraneo: & ob id leges regie no-
tissimæ dictum retractum abijciunt, præse-
tim, *tex. in l. 6. in fin. tit. 7. lib. 5. ordina. & in
l. 13. titul. 10. lib. 3. fori legum, qua leges habē-
tur lib. 5. noua recopil. tit. 11. l. 7.*

2 Secundo † quia emptor cum prætio nõ
fuit requisitus, vt palam exigit, *l. 7. tit. 7. or-
dina. lib. 5. (& habetur in d. tit. 11. l. 8. lib. 5.
noua recopil.) ibi: Y que require co el precio.
Et sat probatur in l. acceptam, C. de usur. &
ita tenent Cinus & alij à Boer. citati in consue-
tud. Bituri verb. De la Rete. des choses. char.
49. col. 3. & faciunt tradita, per Andr. Tiraq.*

in tract. de utroque retractu tit. de retractu lignag. §. 1. glos. 13. nu. 28. & sequent.

Tertio hoc ex alio elucet quia domus prædicta non fuit patrimonij & auolengi, (vt Hispano more dicitur) venditoris, qui fuit dicitur *Lup. Garfia*: quia idem Lupus non quidem eam habuit à suo patre nec auo sed eam emit, & vendit: nam secundum regia iura ¶ vt retractus locum habeat, res patris venditoris esse necessum est: nec sat erit, illam ipsum emisse. *ex tex. in d. l. 13. tit. 10. lib. 3. fori legum ibi. Todo homo que heredad de patrimonio. auolengo quisiere vender.* Expendendum enim est, quod hæc sanctio (vt retractui sit locus) exigit, quod res vendita sit de patrimonio venditoris, id est, quod habuerit à patre ipsam rem & non titulo emptionis ab altero ¶ namque patrimonium pro re à patre proueniente sumitur, vt probatur, *in cap. fin. cum suis similibus, de conuersio. coniuga. & optimè ¶ probatur in l. quantitas patrimonij, ff. ad l. Falcid. & in cap. 1. §. paternum, in tit. de natu. succ. feud. & inibi Bald. optimus tex. in cap. 1. §. his verò de gradib. succ. lib. feudo. ibi Si feudum sit paternum, hoc est, si fuit illius parentis, qui eius fuit agnationis communis. Quod & firadet text. in cap. 1. §. hoc quoq. de succ. feud. quim & Calepinus ait, quod patrimonium dicitur bonum paternum, hoc est, hæreditas à patre relicta, cuius ad hoc meminit, *Bertachin. in verb. patrimonium, & Catholicon optimus vocabulorum Interpres, in verb. patrimonium ait, quod patrimonium patris hæreditas est, quod etiam tenet, Guiller. Bened. in repet. capitul. Raynuntius in verb. mortuo itaque restatore in 2. num. 30. quo censet loco, patrimonium esse rem à patre qua sitam & dicta iura feudalia ad hanc speciem in retractu speciatim loquens Leg. citat in consilio 88. & pro tenui facultate. colum. 2. Ita & denique Cicero accepit verbum patrimonium in oratione, quam pro sua domu edidit Ruffus, & ita ¶ *Montal. hanc rem palam intelligit in d. l. 13. tit. 10. lib. 3. fori legum in verb. de patrimonio dicens, & si episcopum Vicen. Arias dictæ legis & totius fori expositorem tenuisse, & lucidè hi censent, ad retractum esse necessarium, rem vel patris, seu aui venditoris fuisse, & in proprijs terminis nostris sic tenet (& hoc conitare debere) subtilis & ingentis scientiæ vir Doctor Villadiego in sua relectio. capitulo constitutus. de integr. restit. prope finem. vers. vltimus quæro, constanter asserens, quod si quis quouis titulo rem qua fuerit, illamque vendiderit, quod eam illi coniunctus retrahat***

re non potest: sed tantum, cum venditor à patre, auo e habuit; & quod dictum verbum de patrimonio non pro patrimonio bonorum est sumendum: sed pro bonis à patre euenientibus. Quod & præter eum suademus ¶ quia & si aliquibus iuribus patrimonium pro bonorum patrimonio accipiatur, ratione tamen adiuncti aliud esse debet itaque non quidem, *in d. l. fori pro patrimonio bonorum, & sumendum ex quo verba de patrimonio, O auolengo, in eadem lege collocantur, dicitur enim, vt differat à verbo patrimonio: & ita est ac si in d. hac verba conscripta essent. Todo home, que heredad auida de hys adre. o de laque lo quisiere vende. quibus accedant iura notissima, quæ disponunt, sequentia verba præcedentia exponere. Verum si dicta legis dictum verbum patrimonio ¶ de bonorum patrimonio esset intelligendum, non quidem necessum erat, uerbum hæreditatis prius impositum illi legi immiscere: sed tantum hæc uerba. *Tode home que vendiere heredad, Non enim in lege uerbum superuacaneum impositum existimandum est, si quando, ff. de leg. 1. cap. si Papa de priuile. §. 6. & C. de nouo, C. compo. §. quibus spectatiter, & in proæmio decretalium, cum alijs, de quibus Andr. Tiraquell. in tract. de utroque retractu, titulo. de conuen. §. 1. glos. 2. num. 22. & 43. Proinde ratio, qua dicta lex fori similes, quæ edita fuerunt, ea quidem est neipè ¶ affectio, quæ ad maiorum res quis habet, vt constat in l. lex qua iutores, C. de ad. l. iux. ubi Salic. colum. 1. ver. 6, nota ait ibi esse tex. ad hoc, quod est satis lugubre uendere res maiorum, facit tex. in l. si emptionem ff. de minor. cum alijs, de quibus memor est Tiraquell. abundè in d. tract. de utroque retractu. in præfatio. num. 34. cum pluribus sequentibus folio mibi 12. quæ ratio manimè inest in re uendita, quæ a uenditoris patre, auo e non uenit, ut de se constat.**

Sane, & hæc confirmantur quia sic, & in similibus statutis rerum patrimonialium retractum concedentibus uidemus expolitum ¶ & de re à patre uenditoris proueniente intelligi, ut eleganter consuluit *Dei. in d. consilio 88. & in cons. 71. in r. dicam. col. 2. & in co. l. 222. viso puncto diligenter, colum. 4. & eum refert, & sequitur Andr. Tiraquell. in eius tract. retractu. in tit. de retractu lignagie. §. 32. num. 1. cum sequentibus char. 269. & inibi num. 103. probat in hac specie uerbum patrimonium summi pro rebus à maioribus habitis.*

10 Quid multa ¶ & *Masueri. in tract. de retractu.*

tractu. s. i. cenfer, Gallia retractum in rebus a uenditore quæ sitis minime locum habere, cuius meminit, Guiller. Bened. in repetit. d. capituli Raynantius in verb. & uxorem nomine Adelasiam num. 636. char. 116. col. 4. & alij plerique, quos citat Tiraquell. in d. eius tractat. de utroque retractu, titul. de retractu lignagier. §. 32. char. 256. pag. 2. nu. 1. & 2. & inibi rationem lucidius vrgentē affert, quia ea quæ nostrorum accepimus successione, magis sunt familiar, quam ea, quæ nos ipsi comparauimus, l. 3. ff. de inserd. & releg. cum aliis, quæ illic citat vidēdis tamen, quim, & sequenti pagina nu. 3. idem Tiraq. refert Ger. Bago. in sua disputat. retractus, & ff. super termino, tenentem retractum in rebus acquisitis non obtinere. Quod & inibi fulcit, quia iura, quæ pro retractu ratione considerantur, ex maiori parte de rebus, quæ maiorum nostrorū nostrorum fuerunt loquuntur, et si idem Tiraquell. in d. §. 32. char. 266. num. 1. etiam in nouæ quæ sitis retractum admittat: & si Franciæ consuetudini aduersari testetur, & dictam sententiam (quod retractus cesset in rebus a maioribus venditoris non habita) tenet etiā Boer. in di. consuet. Bivuricen. de retract. lignagier. §. 1. char. 51. col. 2. vers. nota, quod in conquestibus quem etiā vide in suis decisionibus in des. 76.

Præterea, & prædicta sat tenet Io. Faber in præmio in. sitatio. ver. Iustinianus cuius verba audi: bi. Sed patrimonialia non qua sibi ex successione obuenerint.

Nec pro prædictis est contēendus text. iterum pensionatis in d. l. feri in di. sitis verbis. Si homo de aquel auolengo la quisere comprar tanto por tanto. Et ita sanctio hæc videtur exigere retractum, quæ concedit, cum res fuerit auolengi (vt ita loquar) ipsius retrahentis, quo fieri videtur, esse ibi sanctionē expressam, qua quidem dispositum est, ad retractū ex venditoris parte esse necessarium, quod res patrimonii, aut auolengi sit ex parte hat entis, quod de auolengo fuerit, Et si vltimum dubitabile videatur, & contrarium probabilius ex l. de Nicua, & quod sat sit, esse de patrimonio vendentis, & retrahentis. Et ita non satis erit, quod eā pater emerit: nisi ex vendentis patre proueriat. Nec dicere obertit: quod illa verba De auolengo in d. l. sūt conscripta: quia de gerere esse sat est, ita quod sufficit patrem emisse; cum hic intellectus prædictæ legi palam aduersetur prædictis quæ iure optimo munitis.

Quæ sententia non modicè coadiuuatur: quia retractus est aduersus iuris regu

las, vt constat in l. dudū. C. de contrahen. emptio. & illic communiter DD. tenuerunt. Et in c. constitutus de relig. domib. cum aliis quorum meminit And. Tiraq. in d. eius tract. de utroque retractu. in præfatione. nu. 60. cū sequentibus. cōplures vidēdos citans, ex hoc deducentes, quod hæc retractus materia, strictissimè explicāda est, ff. de l. l. quod verò & nuncupatim tradit Ias. in cons. 224. videtur col. 2. vers. prædicta lib. 2. Et etiam Ias. in cons. 194. superuacuo col. 1. per totam lib. 2. & esse restringibile materiā inibi testatur, Roland. à Valle cons. 22. quod magnificus, nu. 12. lib. 2. quo fit, dictā fori legum consimiles, quæ prout explicuimus intelligēdas: cum sic ius commune minus lædatur, C. de Noxal. l. 2. & strictior fit interpretatio.

Sane vehementius vrget tex. in d. l. 7. tit. 7. lib. 5. ordina. prope finē. ibi E acasce que vn hombre ha uo vna heredad, que fue de su padre primeramente, y este tiene vn hermano y vende esta heredad a vn extraño: viene agora este hermano y este hijo del vendedor, y pide cada vno esta heredad, y quierela cada vno dellos sacar de poder del cōprador tãto por tãto: porque dize cada vno, que fue de su padre: y el hermano del vendedor dize, que el fue primeramente propinco de su padre, cuya su primeramente la heredad que su hermano el vendedor della, & c. Et ibi. Y mādamos que pidiendo la heredad del auolengo el hermano del vëdedor, & c. Et ibi. Pero si el hijo del vendedor dëtto de los dichos nueue dias no la qui siere, que la pueda sacar dentro de aquel mesmo termino el hermano del vendedor, pues la heredad fue de su padre o madre. Itaque hæc l. speciatim disponit, quod ad hoc vt retractus locum habeat, necesse est quod res patris venditoris fuerit, vt constat in dictis verbis, H uo vna heredad, que fue de su padre. Et ibi Pnes la heredad fue de su padre. Et aliis iā dictis verbis. Quim & dicta lex manifestè probat, quod res de auolengo tunc est, cum fuit aui, retrahere volentis.

Quibus & accedat tex. in l. 75. Taurinarum constitutionum, ibi, El pariente mas propinco quãdo suera de su patrimonio y auolengo. Et ita hæc lex patris quim & aui fuisse rem retrahendam, sancire uideretur. Et hæc lex Tauri reperitur lib. 5. noue recopilat. tit. 11. l. 14.

Superiora etiam suffragantur, ex tex. in l. 27. tit. 1. ordi. lib. 7. cuius verba manu scripta hæc sunt. Otro si a lo que nos embiasies a dexir, que dessa dieha ciudad y en los lugares de sus terminos, que se hã mouido muchos pleytos, pidiendo los hijos de algunos y de los otros sus parientes las heredades, que venden sus pa

pientes; y sus padres, no las aviendo heredado
 los herederos de su linaje; ni de sus parientes :
 mas que las avian comprado, y avido por
 troque, o donado, o por otra razon qual-
 quier que no heran de sus herencias : y que
 estas demandas que las hazian por costum-
 bres: por lo qual dezides, que se hazen mu-
 chos pleytos, no siendo de derecho. E que nos
 pedades por merced, que manaassimos, que
 estas tales demandas y pleytos que no fuesen
 oydos sobre tales dichos e que si algunos era
 comẽçados que no valiesen, etc, salvo los pley-
 tos y demandas que son hechos y hizieron so-
 bre los bienes de algunos que huvieren here-
 dado de su auoengo, y de su patrimonio: y
 los vendiesen los que los ansi huviesen here-
 dado. Y los que por tales razones los quisies-
 sen demandar, que los demandassen del dia que la
 vendida fuesse hecha fasta nueve dias, &c. A
 esto vos respondemos, que nos plaze, y lo tene-
 mos por bien, y mandamos vos que lo guarde-
 des. Hic enim expressissima sanctio est, &
 15 speciatim exigit, vt retractus fieri possit †
 quod res vendita patris venditoris fuerit
 non quæ ab eo empta, & c. ubi sic ex-
 presse casum diriment. in habeamus, iuris
 ambiguitas esse non potest, l. illam, C. de col-
 latio. & illic DD. etiam in l. in civile, C.
 de furt. & alibi saepe.

Nec dicere oberit, quod prædicta ordi-
 16 na. lex localis est † & edita favore Ciuita-
 tis Hilpanensis, si quidem si ipsam anxie
 pensitemus sanctionem, non localis, sed

generalis est. Et ita lucidè comperiunt di-
 cta verba partitioni, præcipuum hæc. No
 siendo de derecho. Quandoquidem hæc ver-
 ba non ad ius particulare sed generale per-
 tineant. Præterea dicta constitutio curiis
 17 generalibus edita fuit † i. iur. & commu-
 ni et it. ff. de legibus, l. iura. cum alijs, quæ-
 cunq. enim princeps constituit, legis vim
 obtinet, ff. de constitu. princ. l. 1. & instituit.
 de in. natu. gen. vel civi. §. sed, & quod prin-
 cipi, quibus, & accedat, quia cum dicta sa-
 18 ctio iuris corpori sit immista, & si non fuit
 nisi epistola † lex generalis esset, vt
 probatur in l. fin. C. de legib. notant Pau. Ca-
 striens. & DD. in d. l. 1. ff. de constitu. princ.
 cum alijs quorum. Deci. meminit in reb. de
 rescript. col. 1. & faciunt an obis adducta
 in repe. proemij legum Tauri. num. 451. Sua-
 19 dentur hæc quia tunc lex localis est † cum
 in vno oppido tantum cu. odi. i. præcipi-
 tur, ex l. iubemus in princ. & ibi glos. in verb.
 vrbe, C. de sac. sanct. Eccl. cum a ijs de qui-
 bus memor est, Dec. in cap. 1. de constitu. 1.
 lectu. col. 3. & hac suaderi possunt ex his que
 adduximus in ref. l. 1. Taur. num. 577.

Iaq. sat contra de iur. di. i. Blasij; pro
 eo que iure confidimus pron. n. iandum
 29 † & hanc nostram partem nouissimè ten-
 net etiam Anton. Gomez. in l. 70. Taurin.
 num. tertio.

Marcus Salon de Pace Burg.
 Legum Doctor.

A D D I T I O.

PRO omnibus notabilibus istius Con-
 filijs practicabilem materiam conti-
 nentis obserua, quæ scripsit. Borghin.
 variar sentent. tit. 399. & Gaill. obseru.
 18. lib. 2. & Gratian. disceptat. forens.
 745. num. 94. & quod competat ratio-
 ne vicinitatis, nec consors, aut vicinus
 potest transferre hanc facultatem re-
 trahendi, nisi cedat rem vicinam, Pari-
 sius conj. 81. num. 16. lib. 3. Tiraquell.
 de retract. lignag. §. 26. glos. 1. num. 39.
 Menoch. conf. 75. num. 14. cum sequent.
 lib. 1. & Gratian. disceptation. forens. cap.
 752. num. 1. & 42. qui in discept. alia
 habentem ius potentius dicit, & ma-
 iorem portionem præferri in retractu,

etiam, quod non adsit præuentio, vt
 in capit. 745, num. 13. & 16. usque ad
 18. & numer. 55. habere locum ius
 retractus in vineis, nisi probetur lo-
 catio, & qualitas locationis debet pro-
 bari de tempore, quo petitur illarum
 retractus, & multa alia in discept. 742.
 num. 10. & 786. num. 22. 23. & 24.
 causam esse exprimentam super ablo-
 lutione retractus, itaut non sufficiat
 generalis citatio, seu interpellatio.

Ad num. 8. vide D. meum Reg. Valenz.
 conf. 18. nu. 115.

Ad num. 10. vide D. Regent. Vale. 7. conf.
 69. num. 234.

S Y M M A R I V M.

- 1 **D**ispositio non debet extendi de persona ad personam, nec de casu ad casum.
- 2 Cum aliquid conscientie alicuius committitur, ad successores non transi.
- 3 Commissio spirat morte commissarii.
- 4 Patronatus ius laycorum, an transiat ad ecclesiam, & quando.
- 5 Patronatus ius, sine licentia Episcopi legari non potest.
- 6 Laicus cui legatur ius patronatus, capellanum presentare non potest, sine Episcopo licentia.
- 7 Licentia, an presumatur intervenisse.
- 8 Presumptio alleganda est.
- 9 Patronatus ius ad ecclesiam cum universitate transit & num. 13.
- 10 Patronatus ius quando sit mixtum laicorum, & clericorum.
- 11 Patronatus ius cum est mixtum clericorum, & laicorum, ut ecclesiasticum est iudicandum.
- 12 Patronatus ius in dubio ecclesiasticum est iudicandum.
- 14 Patronatus ius pacto, & transactione transferri potest.
- 15 Patronatus ius potest cedi in prauiditium heredum, et descendendum, Et inibi num. 16. cum sequen. an in hoc casu sit necessaria licentia Episcopi.
- 17 Licentia Episcopi non est necessaria, cum contractus sit in favorem ecclesie.
- 19 Iuramentum habet vim clausula derogatoria.
- 20 Iuramentum vim obtinet, ut actus valeat omn. meliori modo quo possit.
- 21 Mandatum in re propria renocari non potest, & num. 22. & 23.

ARGUMENTVM.

Ius patronatus, an presumatur Institutus per verba adiecta in testamento, ut aliquis Clericus nominatus expressim adimpleret quae testatur iusserat operando suam conscientiam, itaut non aliter laicorum patronatus dici possit; sed potius mixtum accedente consensu successoris testatoris, qui de hoc transactionem fecerat ex nonnullis rationibus fundatur in beneficium ipsius Capellani.

CONSILIVM XXXI.

Primi maximi Dei postulato favore, eiusque matris Sanctissime. Pendet lis inter Franciscum Arias Rectorem sancti Thomae Civitatis Civitatis, & Didacum.

Arias Capellanum capellaniae perpetuae, eiusdem Ecclesie ex vna parte, & Ioannem Guiral. ex alia breui probauimus, ius dicti Rectoris praedicti quae Didaci: & illis bullas gratiae summi Pontificis reddendas.

Et iud prius praefari necesse est, quod Alfonso Guillem, qui dictam erexit Capellaniam, hisce verbis testamentum suum confecit. *Y mando, que si esto, que yo mando vender, no bastare para cumplir mi testamento, que tomen de las rentas de la encomienda, y las medias fuentes, hasta que se cumpla, e me canten una Missa, y salgan con su responso sobre mi sepultura. Y encargo, que pueda dar esta capellania el Bachillier Bernal Guillen, y dende en adelante le encargo la consciencia, que la dexe siempre a quien el quisiere. E cumplido mi testamento hago mi heredera a la dicha capellania e la yglesia adonde se huuere de cantar.* Ex qua clausula aduersaria, ius patronatus laicorum praetendit, utpote cum adserat a dicto bachalario descendere, & dictus rector, ut dictae capellaniae patronus dictum Didacum ad dictam capellaniam praesentavit, & ex causa huius praesentationis dictae bullae concessae fuerunt, inter quarum conscriptum est, dictam Ioannam assensum praestitisse,

His sic proloquutis de dictorum rectoris, & Didaci iure constat multimodis.

Primo, quia praedicta verba dicti testamenti non quidem constituunt dictum bachalarium, nec suos descendentes patronos dictae capellaniae: namque tantum fundator concedit dicto bachalario, quod dictam capellaniam cui voluerit, relinquat: non tamen ei concedit, quod patronos nominet, nec quod ipse patronus sit, ex diuersis enim illatio deduci non potest. ff. de minorib. l. Papinianus exuli. ff. de acqui. posse. l. naturaliter. s. nihil commune. cum similibus; nec dispositio extendi debet de perso.

per sona ad personam, nec de casu ad casum, ff. de pact. l. si vnus. §. ante omnia. ff. de testa. tute. l. si quis ita. ff. de fideiusor. l. fideiusores magisteratum, cum alijs traditis, supra in consil. 9 nu. 13. Verum nec in dictis verbis aliquid agitur de dictis descendētibus

2 † quim dicti bachalauri conscientia tantum committitur, ob id quæ ad successores non transit, l. nulli. versic. pro sua conscientia, & inibi Baldus column. 2. C. de episcop. & ceteri. cum alijs, de quibus Iaso. in l. à Iudice, col. 4. C. de iudi. & mortuo dicto bachalario † res commissã sperauit, cap. religiosus, de testa lib. 6. & illic glos. in verb. mortuo, quæ ceter, executore mortuo eius officium ad hæredes non transire, ex iuribus, quæ inibi, glos. citat. & tradunt doctores in l. à filio. ff. de alim. & ciba. lega. & Bal. in l. si. §. 1. col. 4. vers. quæro testator. C. com. deleg. cum alijs, de quibus in proposito. Greg. Lup. in l. 25. in verb. Del año en adelante. tit. 9. part. 6. & ita dicta Ioanna post mortem dicti bachalarij patronatus, ius prætere nequit.

Secundo, hæc etiam ex alio constat, quia non est probatum, Petrum Pacheco esse filium, hæredemque dicti bachalarij, nec testes ad hoc producti concludunt, vt ex eis liquet, nec deponunt, iuxta formam cap. licet ex quadam, de testibus. & cum requisitis ibidem, quæ inibi Doctores commemorant, & alibi sæpè traditur.

Tertio, quia, & si dictum patronatum testator dicto bachalario reliquisset, vt illum, cui vellet relinqueret, & nulli illum mandauit, iuris communis in dispositione mansit, ff. de libe. & posthu. l. commodissime, & ita consequens erit † quod ipsum patronatum habebit prædicta ecclesia, tanquam hæres à dicto testatore instituta, cap. ex literis, de iu. patrona. cum suis similibus, & faciunt tradita per dominum Gregor. Lup. in d. l. 25. in verb. Del año col. 2. tit. 9. part. 6.

Quarto, hæc veritas comperitur, quia ex quo ecclesia (vt diximus) hæres est instituta dictaque capellania quare, & si dicto bachalario, suisque descendētibus ius patronatus legatum esset † legatum non valuisset citra Episcopi licentiã, quæ nunquam interuenit, vt probatur, in cap. illud, de iur. patro. traditur in cap. cum seculum, eod. tit. & ibi Doctores præcipuum. Ioann. Aud. & Card. inibi firman hæc esse communem sententiam, & Curtius Iuni. in cons. 87. præsupponitur nu. 6. cum alijs, quorum meminit. Lamberti. de iure patronat. lib. 1. in 2. part. fol. 148. col. 3. et 4. & Roland.

à Valle in consilio 47. visis, num. 46. lib. 1. quod, & obtinet cum capellania nouè erigitur, vt tenet, Card. in dicto cap. cum seculum, cum similibus, de quibus meminit, Card. Paul. Tari. in cons. 48. certum est. num. 6. 12. lib. 4. adeò † quod laicus cui ius patronatus legatur capellanum prætere non potest, si ne Episcopi licentiã, & antiquam ipsi patronatui assererit vt tenent. Abb. Cald. & Doctores in d. cap. cum seculum. Et idem, Calde. in cons. 6. in tit. de iur. patro. & Roch. Curt. in tract. de iu. patro. in verbis, pro eo, quod sine diocæsani consensu, & Moderni idem tradunt, in cap. 1. & in cap. nobis fuit de iur. patro. Nec dictam † licentiã præsumendum est interuenisse, ex tex. in l. quacumq. ff. de publicia. & ita priuatim tenet. Abb. in cons. 106. casus, col. 2. vers. illa tamen, lib. 2. nec talis præsumptio allegata est, † pro vt allegari est necessum, si præsumeretur ff. de adulte. l. si adulterium cum incestu. §. idè Polioni. glos. in clem. appellanti. de appella. itaque aduersaria, vt dicti bachalarij descendens dictum patronatum prætere non valet, sed potius dicta ecclesia, cuius patronatus competit, vt hæredi dicti testantis † quod cum vniuersitate transit, vt in d. cap. cum seculum, & in d. cap. ex literis, de iur. patro. cum alijs, de quibus meminit, Cesar Lamberti. in tract. de iu. patrono. lib. 1. in 2. part. in. 11. artic. 5. quæst. num. 3. & seqq.

Proinde, & quintò dictorum Francisci, & Didaci ius comprobatur, quia ex quo dicta Capellania est in dicta Ecclesia, quæ se testatorem sepeliri mandauit, licet ipse testator dicti patronatus ius dicto bachalario legasset, suisque descendētibus, de iure tamen dictæ ecclesiæ rector cum aduersaria ius Capellanum prætere haderet † essetque mixtum ius patronatus clericorum, & laicorum, vt insignè tenet, Abb. in cap. ad audientiam, in 1. nu. 11. vers. sed dubitatur de eccles. edifi. et in cap. cum ecclesia Vult crana. col. 4. de elect. Feli. in c. cū venerabilis, num. 39. vers. considera. secundò, de exceptio. cui sententiæ consentit etiam, Roch. Curti. in d. eius tracta. in verb. & dotauit. quæst. 15. & Ioan. de Selua in tracta. de beneficio. 2. part. quæst. numer. 42. & plenè, Card. Paulus Parisi. in consil. 25. ad veram, num. 18. & sequent. lib. 4. quod quidem sufficit, vt aduersaria prætere non possit ad se ius dicti patronatus expectare, nec possint in hoc regio Prætorio dictæ bullæ detineri ex pragmaticis regijs, vt potè, quæ de patronatu tantum laicorum loquuntur. Quod, & adiuuatur † quia cum

ius

ius patronatus est mixtum, quo ad hoc, ut derogari ex facili possit, ut dictis regijs legibus non comprehendatur, ut ecclesiasticum est iudicandum *te. optimus in cap. P. de iur. patro. in 6. tradit Abb. in cap. eam te. eodem titulo, & Card. Paul. Paris. in cons. 128. in capella. um. 13. lib. 4. quod ex abundanti quidem tractamus, si quidem nullum patronatus ius superiora edocent.*

12 Et in dubio ꝑ iudicandum est, patronatus ius non esse laicorum, sed ecclesiasticum, ex his, quæ *Feli. congerit in cap. ex literis, de constitu. col. 2. & in proprijs terminis, ita consuluit. Card. Paul. Paris. in d. cons. 128. fol. 1. lib. 4. nu. 3. & 7. & Covarr. in cap. 36. pract. qq. nu. 2. & Roland. à Valle in cons. 47. risis iuribus num. 1. & 2. lib. 1.*

13 Quid plura, & si ad dictum bachalarium coniunctum cum dicto rectore dictus patronatus pertinere ꝑ totum ipsum ius eodem bachalario mortuo dictæ ecclesiæ cõpeteret, eiusquæ rectori, ut notant, *doctores in l. si mihi, & Titio. ff. de verb. oblig. cum alijs, de quibus, Koch. in d. eius tract. in verb. ius, colum. 6. & constat in cap. 1. de iur. patro. lib. 6.*

14 Sexto, & inevitabiliter aduersaria convincitur ex eo, quod ius suum in dictum rectorem dicta Ioanna solemnè scripturæ cessit, illiquæ eius in vita capellanorum præsentationem contulit ꝑ & quidem pacto, & transactione ius patronatus trãserri potest, *tex. cum glos. in verb. liberè, in clem. plures, de iur. patron. aded quod, & plerique tenuerunt ꝑ ius patronatus posse cedi in præiudicium hæredum, & descendentium, (quantò ergò magis in ipsius cedentis dãnum) ut tenet. Archid. in dicto cap. 1. de iur. patrona. in 6. cum alijs, quorum meminit. Alex. in consil. 118. attentis, columna 2. vers. bene facit num. 8. lib. 6.*

16 Nec in hoc casu ꝑ Episcopi fuit necessaria licentia.

Tum, quia dicta cessio fuit facta ex transactionis causa, quæ de iure est permessa, ut per totum extra de transact. & in d. clem. plures.

17 Tum quia in rectoris, & ecclesiæ fauorem facta est ꝑ quo in casu dicta licentia minimè est necessaria, *cap. illud, & illic, & illic, Abb. Cardi. & alijs, de iure patron. tex. in dicto cap. de iur. patro. in 6. doctores in dicto cap. cum seculum, & in cap. ex insinuatione, de iur. patro. & utrobique Abb. & tradunt communiter, doctores in l. non eo minus. C. de procuratoribus, cum alijs, de quibus meminit. Rebus. de al. re. eccle. num. 34.*

18 Tum etiam ꝑ quia in cedentis præiudi-

cium cessio iuris patronatus sine episcopi licentia confecta, firma est, ut tenet *Domini de Rota in antiquis in decis. 873. quidam laicus. columna penultima, ex tex. in si fundum. ff. de serui. rusti. pradiu. faci. bonus text. & si unigatus in l. Staius Florus. S. Corn. lo Felici. ff. de iur. fisci.*

Quam transactionem dicta Ioanna (ex notissimis iuribus) reuocare non poruit. 19 Præter hoc quod iurata fuit ꝑ & ob id clausulam derogatoriam continet, *ex tex. in l. cum pater. S. filius matrem. ff. de leg. 2. et tenet Ioan. And. in regul. quod semel. de reg. iur. lib. 6. & Bart. in l. si quis in principio testam. ff. de leg. 3. cum alijs, de quibus meminit. Ias. in l. pacta nouiss. C. de pact. & alibi sæpe, quod o. tineret, & si primus actus compluribus annis à primo actu distet, authore *Fuigo in consil. 39. ad primum, colum. 1. & Paul. Cass. in cons. 206. lib. 1. Curt. Iuni. in cons. 26. col. 2. et in d. l. pacta nouissima, aduersus Deci. in ibi,**

20 & rectè ꝑ cum iuramētum v m obtineat, ut actus valeat omni meliori modo, quo possit, ut in d. S. filius matrem, tradit *Bart. in l. si quis in princ. testa. in prin. col. fi. v. r. sic. quero utrum ff. de leg. 3. & Bald. in l. si quis maior, colum. fi. C. de transa. cū alijs, quorum meminit, *Claudi. in l. licet inter priuatos, col. 2. C. de pact. igitur habebit robur clausulæ derogatoriæ, futurum tempus respicientis, in quo casu, nempe cū tempus conspicit futurum, etiam ipse, *Deci. in d. l. pacta nouissima fatetur, etiam ex secundo actu ex interuallo facto primum actū minimè mutari, & notabiliter, *Carolus Ruin. in consil. 172. colum. 3. lib. 1.****

Denique cum in dicta transactione mādatum in rem propriam dicti Francisci fauore sit constitutum ꝑ reuocari non potuit à dicta Ioanna, *ex tex. in l. si cum emptore ff. de pact. notat Baldus in l. 1. C. de act. et oblig. colum. 4. vers. 2. quero, et Bart. in l. facta, S. si hæres colum. 1. vers. possess. ff. ad Trebellia. & tradunt doctores in l. per diuersas. C. mand. cum similibus, quorum memor est *Card. Paul. Paris. in cons. 19. consideratis, num. 58. lib. 3. & Carol. Ruin. in cons. 115. consideratis, num. 15. lib. 1. Præterea cum dictum mādatum in contractum trãsiuit ꝑ minimè valuit reuocari, ut probatur in l. aliud. ff. de solutio. & in l. vero procuratori S. sed, & si quis, ff. eodem titulo. & ita tenet *Bald. in rub. de procura. in decretal. colum. fi. ante vers. si procurator, & Carol. Ruyn. in d. cons. 115. num. 15. lib. 1. Et hoc confirmatur, quia procurator in rem propriam dicitur cessionarius, ut est text. notab. in l. si procuratorem, S. si in fine; ff. manda. cuius meminit plura congeret***

Ias. in l. si se non obtulis, num. 8. ff. de re iudic. Verum, & cum ipsum mandatum iure iurando fuit munitum tunc mutari non potuit ex quo absque interitu salutis æternæ potest seruari, cap. cum contingit. in fin. de iure iur. notat Bald. in d. rubr. de procurat. in decretal. nu. 30. col. 5. vers. hac forma, & Ioan. Lup. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 54. col. 2. char. 33. col. 1. num. 6. & sat constat ex

decis. Rotæ 104. cui Felin. consentit in cap. ex parte Decani, de rescript. num. 12. & 13. & Moderni in l. si non sortem, §. si centum, ff. de condi. indeb. & alibi sæpè traditur.

Et his hæc iuris allegatio firmitur, & de iure dictorum Francisci, & Didaci constat.

Doct̃or Burgenfis Marco
Salon de Pace.

A D D I T I O.

NUm. 1. adde dispositionem non extendi de persona in personam, nec de calu ad calum, quia non trahitur nisi ad expressa, secundum *Camill. de Medic. cons. 71. num. 58.* & inde limitata dispositio limitatum producit effectum *Card. Seraphin. Rot. Rom. decis. 911. num. 2.* & non extenditur *Cardin. Tusc. tom. 2. litt. D. concl. 494. & Simon. Vaz. in suis principijs, & locis communibus* verbo dispositio limitata.

Et pater in assensu, qui non extenditur de persona ad personam, nec de calu ad calum, *Gizzarell. decis. 70. vb; omnia addens, & Visconte in conclus. verb. assensus, & in dispensationibus, Gratian. discept. forens. 827. nu. 8. & 12 tom. 5. de quarum dispensationis effectu, & cur non extendatur, Ricc. coll. 704.*

Secundum tamen limites adiectionis extenditur, *l. nomen, §. fin. ff. de leg. 3. l. regula, §. fin. ff. de iur. & fact. ignorant.* & quando dispositio est generalis secundum eundem *Card. Tusc. tom. 2. litt. D. concl. 488.* generaliter intelligit, & comprehendit omnes casus etiam quod in vno sit maior ratio, quam in alio, *Aymon. cons. 92. num. 4.* nisi ex ratione particulari respectu eius restringitur quamuis generalis fuerit dispositio, *Girond. de priuileg. seu exempt. explicat num. 277. Camill. de Medic. cons. 196. num. 21.* pro vt non comprehendit calum specialiter definitum, *Vaz. d. verb. dispositio generalis, Gratian. discept. 322. num. 2. tam. 3. qui in discept. 124. num. 12. & seq. scripsit quando pro-*

priè dispositio restringi ad vnã personã extandatur ad aliam, quando persona inclusa non gauderet ea dispositione, &c. & concludit pariter dispositum in vxore ceteri dispositum in viro secundas nuptias contrahente, *Giurba in Consuet. Messan. cap. 8. glos. 4. p. p. n. 9.*

Numer. 2. commissum conscientie alicuius etiam transire ad successorem, vt affirmat D. Patruus pendet à terminis, *tex. in l. cum apud Sempronium ff. iudic. solut.* pro quibus extat famosa decisio *Gizzarelli decis. 14.* quia videtur facta Constitutio certæ personæ, vt ibi additio omnia portat inde obserua inductam tunc personæ industria, & propterea in quæstione illa si valeret subdelegare causas commissas responderunt DD. quod non vt *Balb. decis. 59. Macer. resol. 112. casu 67. lib. 1. Maranta in aureo speculo p. 4. dist. 5. tit. an sit iudic. ciuil. vel criminal. num. 25. & seq. 63. 68. 69. & 73. Capyc. decis. 151 num. 6. Magon. decis. 9 lucens. eo. Rouis. in rub. de administ. vniuersit. nu. 9. & 26. Caranit. tit. 2. Crescent. decis. 1. sub tit. de offic. & potest. 1. vid. de legati Viscont. concl. delegatus, & de transactione, quando videatur inducta industria personæ, Mascard. de probat. concl. 194. Ricc. dec. 88. par. 1.*

Num. 3. morte committentis expirare commissionem, &c. vide *Bart. in l. more maiorum, ff. de iuris l. omn. iudic. & quod in causa circa finem, Truijs. decis. 66. lib. 1.* addas commissionem factam **Vicario alicuius Episcopi per Papam post**

post mortem ipsius non transire ad successorem eius, sed expirare, per *Cavale. dec. 40. num. 22. p. 1.* & in delegatione facta Vicario alicuius Episcopi mortuo Episcopo expirare, *Seraphin. decis. 816.* etiã capitulo succedente in locũ ipsius Episcopi, *Jacob. Sbrozz. tract. de potest. & officio Vicar. lib. 3. q. 45. & 49. & in q. 49.* quod quando delegatio est facta sub nomine dignitatis mortuo, &c. expiret, & in mandato non est dubium, quia non extinguatur morte principalis, *Gabriel. de procur. concl. 2. & 3. Menoch. presump. 36. num. 28. & seq. lib. 2.* nisi principalis fuerat mortuus post contestatam litem cum procuratore, de *Franch. dec. 245. in princ.* quia tunc proceditur cum ipso procuratore iam effecto litis Dño in damnum hæredis, vt post disertum articulum in *S. C. refert Rouis. de procurat. in rub. num. 56. vsq. ad 60.* sed debet constare in actis de hærede, & ita recipias hanc praxim, & instantia sit in hæredem trãslata, *Minadois in dec. 35.* Et an valeãt acta facta à delegato ignorãte mortem delegantis, *Aym. conf. 274. col. 1.*

Num. 4. Patronatum Laicorũ si transeat ad Ecclesiasticam, vide quæ allegavi in *nu. 9. & seq.* vbi omnia.

Num. 5. & 6. si patronatus ius possit legari sine licentia Episcopi, latè *Rot. in no. uis. dec. 307. incip. permutatio, Dec. cõs. 117. Cass. dec. 2. n. 4. de locato, & cõducto, Frã. Marc. dec. 494. n. 3. in dec. 114. nu. 2. vol. 1. Pacian. conf. 43. vol. 4.* vbi collatio est institutio beneficij patronatus facta cõtẽpto, vel nõ consentiente patrono est nulla, & id ampliatur èt in Papa, vt nõ possit spræto patrono piudicare beneficio, *Bella. dec. 745. n. 1. Cass. dec. 4. de pb. n. 3.* vbi allegat *dec. Rot. in antiq. 71. & idem Cassad. dec. 3. vt lite pendente nu. 1. Guid. Pap. dec. 374. num. 4.*

Nu. 7. licetia q̄ præsumat̄ur interuenisse, Addas in rei minoris alienatione si reperirur facta, q̄ p̄sumatur decretũ, &c. *Ancha. cõs. 136. Alex. cõs. 45. vol. 3. Corn. cõs. 348. vol. 1. Gozad. conf. 9. & Barbat. conf. 26. num. 12. vol. 2. & perbellè Ricc. resol. 319. num. 3. per totum tom. 2. & v.*

Nu. 8. p̄sũptionẽ allegatã esse, &c. latissimè *Menoch. de p̄sump. presump. 64. n. 37. li. 6. ex Al. Bar. & alijs, & facit Rot. Rom. dec. 80. nu. 11. & 12. 2. par. in nouiss. editis, &c.*

Nu. 9. 10. 11. 12. 14. 15. & 16. in scriptis quẽstionib. iurispatro. &c. vide *Ricc. ref. 469. n. 3. 338. n. 4. 491. n. 5. 403. n. 1. 469. nu. 3. 40. n. 5. 160. n. 4.* vbi omnia imò audio ad p̄ns typis extare eiusdẽ *D. Riccõj* particularem praxim de iure patronatus, &c.

Nu. 17. licentiã Ep̄i non esse necessariã cũ contractus fiat in fauorẽ, &c. addas in tãtum id esse verũ, quod alienationis contractus rei Ecclesiasticæ initus in eius utilitatem absq. solemnitatibus, tenet *Dec. in c. 1. in 1. lect. de cons. nu. 71. & in c. qua in Ecclesiarum num. 28. de Reb. Eccles. non alien. Mascard. de prob. concl. 75. Afflic. in cons. diuõ memoria nu. 66.* ex rõe quã p̄ter p̄dictos cumulauit *Boer to. 1. lib. 9. recopil. 9. 27. art. 9.* de iure loquendo cum hodie contrarium prãdicetur teste de *Franch. dec. 35.* & de veritate, *Ricc. reso. 7. per totam sub titul. de rebus Ecclesie non alien. &c. tom. 1.*

Nu. 20. circa iuramentũ, q̄ habeat clausulã derogatoriã addas, & iuramentũ obtinet vim probationis, *Guid. Pap. dec. 614. Bar. & DD. in l. nã, & postea, ff. de iur. iuran. Pa nor. & Dec. in rub. de probat. inde, & operari iuramentũ, vt valeat actus omni modo meliori, &c. Caball. h. i. leloq. 328. nu. 1. Boer. dec. 3. num. 8. Viu. õzi. 434. Surd. conf. 331. nu. 13. vob. 3. Cacher. dec. 75. nu. 3. & Ruin. conf. 172. nu. 21, vol. 1. & Gratus conf. 70.* & vide de priuilegijs iuramenti, per *Corset. in rub. de iureiuran. sub n. 8.* vbi de 43. spccialib. & priuilegij iuramenti

Nu. 21. 22. & 23. p̄ter casus positos à *D. Patruo* in quibus non reuocari potest mã datum, addas post litis contestationem ex ratione *cap. quamuis de procurat. in 6. d. Ricc. coll. 1132.* quod non est in tutore, qui etiam post litem cum eo cõtestatam adhuc poterit cõstituire procuratorem, *Benintend. dec. bonon. 80.* imo ex contrario nec ipse procurator post litis contestationem renunciare poterit mandato, *l. post litem, ff. de procurat. vt de praxi mortuo principali, &c. posui supra in n. 3. abundantissimè.*

Hh SVM.

S V M M A R I V M.

- 1 **M**eliorandi promissio debet scriptura consistare.
- 2 Meliorari non potest filia (maxime ex causa dotis) ultra suam legitimam.
- 3 Contractus si prohibetur, ne alteri sit nocuus, iuramento non firmatur.
- 4 Intellectus l. 22. Tauri. (& fere per totum consilium) qua reperitur lib. 3. nona recopil. tit. 6. l. 6.
- 5 Pactum factum cum certis personis, alijs, nec prodest, nec nocet. & nu. 7.
- 6 Ratio aposita in proæmio scriptura promissionis, declarat mentem promittentis.
- 7 Pactum non meliorandi alios filios factum uni filio, quo ad alios filios non est trahendum, nec alijs prodest, & n. 9. & inibi late quando nõ valeat pactũ de nõ meliorando.
- 8 Solemnitas, seu forma, quando effectũ considerato nihil, aut parum importat, eius omisso actum non subvertit.
- 9 Mens qualis fuerit in actu inter viros declaratur ex his qua idem ipse fecit in eius ultima voluntate.
- 10 Verba sunt interpretanda, prout verosimile est, partes secundum rei naturam voluisse.
- 11 Ordo verborum non attenditur; cum partium mens certa est.
- 12 Ordo scriptura non censetur necessitati, & leuis præiudicij est.
- 13 Solemnitas leuis dicitur, quando aliquid non est ratione probabile.
- 14 Condicio quando possit per equipollens adimpleri.
- 15 Forma an possit per equipollens adimpleri.
- 16 Voluntas quando possit esse in pendentia.

A R G V M E N T V M.

Melioratio prævio prælegato paterno facta à patre filię, an iure subsistet, si fuerint factum pactum cum altero genero de nõ meliorando filios quãquam de hoc scriptura non apparent, neque testibus probari posse, iuxta leges Hispanię, & quid si cum altero genero expressim acutum esset in scriptura de nõ meliorando alios filios in præiudicium istius filię tendere possit, latius examinatur.

C O N S I L I V M XXXII.

DEi optimi maximi suffragio postulato. In causa D. Marianę de Frias, eiusque consortium, cum Lupo Ortiz de Samaniego,

go, eiusque vxore Catherina de Frias, & alijs suis consortibus, breuiter ius dicte D. Marianę, eiusque affectarum probauimus.

Primo, quia prælegatum, seu melioratio dicte D. Marianę facta firma est, & si dictus Lupus, eiusque vxor adferant, quod Gaspar de Frias sui matrimonij tempore se aliquem ex filijs, seu descendentibus nõ meliorare astringerit; siquidem in hoc processu hæc obligatio nõ appareat & debeatque probari scriptura, ex textu notatu digno in l. 22. Taurinarum legum (quæ habetur lib. 3. recopil. titulo 6. l. 6.) quam sanctionem inibi Palat. Rubi. nu. 4. & alij Glosatores ad hoc appendunt, aiuntque, sext. illum esse nouum, in quo ad probationem, scriptura requiritur. Sed in toto hoc processu nulla est producta scriptura, qua dicte obligatio, seu promissio apparere possit.

Quid plura, & dicte Catherina meliorari, etiam non potuit, ex cap. 101. curiam Madrianni. 1534 (quod habetur transcriptum lib. 5. nona recopil. tit. 2. lib. 1.) quo stabilitur & filiam præcipuum causa dotis minimè posse meliorari, nec illi quicquam citra legitimam relinqui. etiã quicquam citra legitimam relinqui. etiã sub iuramento cum sanctio illa (vt ex ea constat) propter publicam vtilitatem, fuit edita, quam obrem, iuramento muniti non poterit, cap. si diligenti, prope finem, de for. compe. traditur in l. quemadmodum, C. de agricol. & cens. lib. 11. & ita Bartol. tenet in l. si quis pro eo, col. 3. ff. de fidei iussio. & facit text. in l. alia, §. eleganter, ff. solu. matri. & text. in l. ius publicum, ff. de pacto. l. noque pignus, §. si. ff. de regul. iur. l. 11. & ibi Lup. tit. 28. par. 2. & eo præcipuum, cum dicte legis præceptum aduersus patrem dirigatur, vt expendit Bartol. in d. l. si quis pro eo, Proinde prædicta sanctio aliorum filiorum fauore edita est, & nõ alijs filijs damnum eueniat & quãdo contractus ne alteri sit nocuius inhietur, iuramento quidem non firmatur, cap. cum contingat, de iur. iuran. ibi. Cum in alterius præiudicium est. Et in cap. quamuis pactum, de pacto. lib. 6. & tenet Baldus in l. pactum, quod dotalis, 17. quest. C. de collat. cum similibus plerisque.

Nec dicere oberit, quòd, & si promissio de non meliorando testibus probari non possit & ex d. l. 22. Tauri. tamèn quòd testibus probari potest, quod dictus Gaspar de Frias, quãdo dictus Lupus de Samaniego cum alia eius filia contraxit, de faciendo scripturam de nõ meliorando alium filium.

Tum

Tū quia nec talis promissio probata est.

Tū etiam, quia sicut *d.l. 22. pro h. b. m. est*, præt. r. script. ram posse probari pactum de nō meliorando, eadē & ratione videtur, quod scriptura sit probandū pactum, quo promittitur confici scripturam de non meliorando alium filiū, siquidem utrunque pactum se. ē idem contineat, & ex hoc pacto perueniatur ad pactum *d.l. 22. sine scriptura fieri prohibitū*, & cum quid est prohibitum, etiam omne id, per quod ad id peruenitur, *ff. de sponsal. l. oratio, ff. de iurisd. omn. iur. cum alijs.*

Præterea nec pactum factum, tempore quo Antonius Velandia cū alia filia contraxit matrimonio. m (quo de non meliorando alios filios cautū est) nocet meliorari d. Marianæ testamēto d. Gasparis cōfectæ, siquidem illa obligatio d. Antonio facta, non quidem commodum dicto Lupo, & eius vxori afferre valet, cum quo facta non est ꝑ nam pactum factū cum certis personis, alijs nec prodest, nec nocet, *ff. de pact. l. si vnus, §. ante omnia, & l. si tibi decem, §. si pactus sim, ff. cod. tit. l. si ita stipulatus, §. Chrisogonus, ff. de verb. obli. qua san. citur, nullam extraneam personam in stipulatione subintelligendam, itaque si pactum fiat, ne à me, neue à Titio quid petatur, Titio nequaquam proderit, & si mihi hæres extiterit, ut in dicto §. si pactus sim, his, & conducit *text. in l. suus, & inibi Bald. C. de repud. hered. quo loco habetur sui iuris renunciationem, nisi quo ad illū, cui sit renunciatio, non trahendam, idem, & constat in l. scilicet, C. eodem titulo & probatur in l. si, ff. de interrog. act. traditur in l. iubemus, C. ad Velleya. hanc sententiam, etiam suadet *text. in l. 1. ff. de pact. ibi. Inter eos seruari.* Instruit & hoc communis iuris regula, quia cauetur, rem inter alios gestam, alijs, nec prodesse, nec nocere. *C. res int. al. act. per totum, & l. sapa, ff. de re iudi. patrocinator, & hanc rem promissionis ratio, scilicet, ut dictus Antonius optime sustineat onera sui matrimonij ꝑ que ratio cum sit collocata in præmio dictæ promissionis, declarat mentem promittentis, ff. de hered. insti. l. si. cū similibus, ipsaque, & ratio dictam promissionem, restringit ad terminos ipsius rationis, l. cum pater, §. dul. i. ff. de leg. 2. & ff. de iur. patro. l. adquire. §. quāuis, his, & fauet, quia etsi dictus Antonius, eiusque vxor vellent dicto Lupo stipulari, nō possent. *ff. de ver. obli. l. stipulatio, §. alteri, et §. par. tit. 1. l. 7. quibus & congruit *text. in l. ago cum Gemyniano, C. de transact.*****

Hæc veritas, & constat, quia nec dicti Antonij eiusque vxoris nō interest, quod aliorum filiorum favore fiat melioratio, necne ꝑ & ita ad alios non est dictū placitum trahendū, *ff. de obseq. patro. à libert. prælan. l. Titius, & ff. de condit. ob cau. l. c. sernus, & inibi, gloss.*

Elucet, & hæc res; ne dicti Gasparis facultas suorum bonorum minuat, quod considerandum est, *ex l. stipulatio hoc modo, ff. de verb. obli. & in l. pactum quod dotali, & inibi latè Decius nu. 1. & sequentibus. C. de pact. l. C. de sacrosanct. eccles. Et in authentica de nupt. §. disponat. colla. 4.*

Denique, quod pactum non meliorandi alios filios factū vni filio ꝑ quo ad alios filios nō sit trahendum, alijsque nō possit in nostris proprijs terminis tenet Ioan. Lup. in *d. l. 22. Taurina. nu. 11. & ob id ait ibi, quod alij filij respectu aliorū filiorū, quā illius cum quo pactum editum est, meliorari poterint, quā sententiā etiam tenet in eadē. l. 12. Castel. in verb. Que no vala. Et prius inibi Calatay. et Ferdinand. Talaber. l. 20. Tauri.*

Cæterum nec dictæ meliorationi in favorem dictæ Marianæ factæ dicere obstitit ꝑ quod dictus Gaspar dicto Antonio se obligauit, nullū meliorare filium, nisi eius vxor Casildam dicti Antonij vxorē meliorauerit.

Primo, quia vt explicuimus illa scriptura inter alios confecta est.

Secundo, quia etsi dicta verba promissionis inierint, non ob id sequitur, nec esse esse, vt dicta Mariana meliorari possit, quod prius vxor dicti Gasparis dicta Casildā melioraret; vt deinde dictus Gaspar prædictam Marianam meliorare possit, quia etsi gerundium conditionē importet, vt tenet Bartolus in *l. si tu ex parte, ff. de acqui. hered. non tamen verbis prædictæ promissionis aliqua est cōditio, nec conditionaliter in eis constitutum est, prius dictam melioriam dictæ Casildæ esse efficiendam. Nec ipsa scriptura extendenda est, ff. de fideiussor. l. fideiussores magistratum cum similibus.*

Cæterū nec aliquid dicti Antonij, eiusque vxoris intererat, prius dictā Casildā meliorari, & ob eā rē, non est existimandū, dictā promissionē, ita factā, vt necessario, dictæ Casildæ melioriam prius fieri, *ex text. in l. omne verbum, C. commun. de leg. & q. iure in scriptura cautū videretur, quod sequatur, siue præcedat a S. cuius effectus in utroque casu idē est, vt in præsentia, & ob id ꝑ quādo solēnitatis, seu forme*

minimè obstat pactum cum dicto Antonio factum.

Tum etiam, quia non procedit, cum dispositio est conditionalis, prout esse conditionalem aduersarius tractat, *tex. est in l. usufructus. ff. de sti pul. seruo. & illic DD. Bars. & Bald. post glos. in d. l. fin. ff. commu. prad.*

Item, & ex defectu precedenti voluntatis eius voluntas in pendentem esse potest ex

l. 1. s. pendens. ff. ad Maeceda. notat Roman. in cons. 134. pro declaratione col. fin. & Carol. Ruin. in repet. centurio. colun. 20. ff. de vulg. & pupil. substit. & alibi plenius tractauimus.

Ex his igitur constat ius dictæ D. Mariæ esse & consortium.

Doctor Burgenfis Marsus
Salon de Pace.

A D D I T I O.

Num. 1. scripturam requiri ad probationem actus nemo est, qui dubitet inde in decreto Iudicis, *Reg. D. Roman. requiri in cons. 10. num. 3. fol. 53. & in contractu emphiteotico Doctiss. Gratia. discep. forens. 447. nu. 5. & 8. som. 3. & in disceptatione agrimensorij, Aut. Fab. dec. 11. de prob. & in steriasu, Theob. dec. 197. quando contractus fuit in scriptis celebratus, & Pus. dec. 474. lib. 7. in probatione melioramentorum requiri scripturam in cas. D. mei patruu hic, & in assensus probatione, Assi. dec. 398. Viu. dec. 240. in tantum, quod hodie non creditur etiam memoriali expedito per verbum fiat, vt *Riss. Coll. 240. in sn. vbi de casibus, in quibus excipitur scriptura, & in Coll. 1147. vt omnes cumulat nouissimus addens, ad dec. Gizearel. 72. & perbellè apparent penes gl. in s. 1. s. postquam de censibus lib. 6. & vi de eundem Viu. dec. 198. alterius scriptura non est de essentia actus, nec regulariter alterius contractus teste Mascardus, in concl. 303. nu. 8. qui in concl. 32. num. 44. in causis breuibus, & exiguis non requiri affirmat, & in concl. 174. nu. 4. non requiri, aliàs probationem collationi beneficij, & vide *Borrell. secunda parte summ. dec. num. 66. Mandata Principum, Pontificum dispensationes, & Principum gratias, absque ordinationes debere probari scriptura, & numer. 43. d. tit. 2. ex scriptura, libroque partis probari natiuitatem, & videns de scripturis ipsis solummodo ad probationem requisitus, per Consil. Theob.***

alleg. 13. num. 14. 15. non omisso illo, quod necessario in hoc num. tangi debet, quod differat ipsa scriptura requisita probatione à requisita pro substantia legis, vt Grat. discep. forens. 188. num. 4. som. 1. & cum sit admittenda ad probationem alicuius actus, an debeat admitti per testes in discep. 168. num. 14. eod. som. vt infra dicemus in nu. 4.

Num. 2. præter Hispaniæ II. allegatas per doctissimum patruum in materia, quando meliorari possit filia ultra suam legitimam, maximè ex causa dotis, videas quod respondit *Dec. cons. 547. circa questionem, cum pater vult disponere plus ad beneficium vnus ex filiis, quàm alteri, & quomodo procedat, & ad illustrationem Doctorum paternum esse officium dotare filiam per Consil. Theob. dor. alleg. 70. nu. 23.*

Num. 3. iuramentum non firmare contractum prohibitum, nè alteri sit nociuus adde in contractu præsumpto doloso, ob prohibitionem per statutum absque solemnitatibus, quod per iuram. non confirmatur, *Grat. discep. forens. 531. nu. 58. & 59. som. 3. & in discep. 451. num. 23. de pacto iuram. vallato, quod non habeat aliquem effectum contra publicam utilitatè, inde in discep. 722. nu. 38. & 39. nil operatur, quando actus est inuoluntarius, hinc *Ror. decis. 4. in antiquis, non firmare iuramentum cessionis bonorum renunciatione decidit, & defectum insinuationis non factæ in contractu prohibito inter patrem, & filium, Visconte in concl. iuramentum supplet defectum**

Sum, &c. & est ratio; quia non debet esse vinculum iniquitatis, *Grat. discipul.* 692. num. 26. tom. 4. & vide *Facin. controuerf. Iuris lib. 3. cap. 11.* si contractus inualidus iuramento firmeretur, & *Guido Papa q. 350.* & *Crauet. conf. 216.* quod contractus iuramento non firmeretur, quando lex prohibet directo p̄cepto contracti. ut in *tit. ne fideius. vel mandat. dotium dentur, & de contractu, quando prohibetur ratione rei, vel formæ, quod iuramento non firmeretur, Ozaf. dec. 132. num. 23.* hinc iuramentum nunquam extenditur ad ea, super quibus non est iuramentum faciendum, cap. 2. ext. de renunc. sed an efficiatur periurus iurans in casibus, in quibus iuramentum non obligat, *Cas. de actionibus, S. item si quis postulante num. 69.* & 70. inde obiter videas qualiter periurus à periurio excusetur, per *Menoch. conf. 84. num. 69. vol. 1.* & aduertas in transactione iuramentum quatuor concurrentibus illud dicere seruari nempe, Primo si poterit seruari sine peccato iurantis, si non sit contra publicam utilitatem principaliter si non sit contra bonos mores, & non tendat in p̄iudicium tertij, *Casam. in consuet. Burgund. tit. de dioret. s. 7. glos. 15. nu. 60. Guido Pap. singul. 491.* & est seruandum iuramentum p̄stitum super actu à l. infirmato principaliter fauore iurantis, & secundo fauore publico, si nō vi, aut dolo fuerit p̄stitum, & in alterius p̄iudicio principaliter non tendat. cum contingat 28. extra de iur. iuram. quē tex. his allegat Dominus meus patruus, & si vis addere plura de effectibus iuram. penes, *Ricc. coll. 205. 2053. & 2170.* & quando propriè iuramentum non sit seruandum, vide *text. in capit. 1.* & quod contra temerarium iuramentum, quis propria autoritate venire possit, *Barto. in §. 1. auth. si enic. non solum si fideius. p̄st. num. 4. & 5.* & quando periculum, est in mora, per *Rowitz. singul. 499.*

Num. 4. inferas si teneat pactum, quod actus non valeat probari nisi per iura-

mentum, & scripturas, & affirmant *Fr. ad Affl. dec. 398. num. 4.* vbi refert per *S. C. Neapol. ita decifum, & sequitur de Francb. dec. 361. num. 4. vbi Viscontē latiffimè addit licet contrarium tenentes aliquos D. alleget, & vide *Marfil. sing. 157. post Cyn. & alios, quos allegat quod si statutum prohibeat probationem fieri in aliquibus casibus, nisi per publicum instrumentum, tamen non obstante tali statuto potest probatio, per testes fieri, & erit plena, & valida, quia loco instrumenti poterit per quinque testes fieri, ut ibi per eum, qui subdit hoc dictum non esse obliuioni tradendum tanquam lucrosum, & habuit in facto, & sequitur *Foller. de censib. fol. 229. numer. 66.* nec p̄termittas *Consiliar. Theodor. allegat. 13. num. 15.***

Num. 5. de conclus. in hoc num. allata, & infra in num. 8. & 9. circa pactum vnus si profit alteri, vel noceat, *Surd. dec. 102. num. 1. & 301. num. 2. & tract. de alimentis tit. 1. q. 38. num. 32. tit. 2. q. 7. nu. 9. & quest. 9. 42. num. 15.* & sic conuentio facta in aliquo contractu inter me, & Titium alijs non prodest, nec p̄iudicat idem *Surd. dec. 256. num. 11. & dec. 291. num. 5.* inde infertur reuinciationem iuris hypothece factam per mulierem in beneficium vnus ad alium non extendi, nec nocere secundum eundem, *Surd. dec. 163. num. 10. de Fr̄chis 477. num. 2. surd. Surd. dec. 10. Vin. dec. 342. nu. 2.*

Num. 6. de ratione apposita in Prohemio scripturæ promissionis, quod declarat mentem promittentis, addas, sicut corpus ab anima, ita dispositio à prohemiali ratione regulatur, ex *Ias. in l. qui quadraginta col. 2. ff. ad trebell. inde inferas prohemium declarare decisionem l. vltima, ff. de hered. instit. l. cum pater, S. dulcissimis, ff. de leg. 2. Anton. resol. 15. nu. 8. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 5. n. 6. Arment. in probem. addit. ad recopilat. legum Nauarra num. 207. & ex prohemiali causa colligi causam, & intentionem disponentis ipse *Anton. lib. 2. resol. 43.**

num. 3. & lib. 3. resol. 1. num. 59. & d. resol. 15. num. 8. Mascard. de probat. concl. 1284. nota Guttier. pract. quæst. lib. 1. q. 69. num. 3. & vide plura per Ros. Roma. apud Farinas. dec. 186. nu. 4. in fi. & 5. & 6. tom. 1. par. 1. & dec. 491. num. 5. tom. 2. par. 1. & per Camill. de Medicis in cons. 160. num. 4. & 158. num. 22. vbi mens, & intentio ex prohemio colligitur, & inde Roust. in prag. fol. 1. num. 5. vbi plura circa prohemium legis.

Num. 8. & 9. diximus in num. 5. supra abundantissime Phebus dec. iust. 102. num. 34 tom. 2.

Num. 10. quod omisso solemnitate parum importantis actum non subvertat pendet ab additis infra in nu. 15. cui caret solemnitas ratione, prout appositio solemnitate super actu non necessario, &c. Camil. de Medic. consil. 85. num. 31. & in cons. 150. num. 34. solemnitas adhibita minus legitime, vbi non est necessaria actum non vitiat, & in hoc aduertendum duco, quia in tali casu, cum non vitiet omisso, neque vitiat erronea expressio, secundum Mascard. concl. 540. num. 6. & ad tractatum non displiceat videre Theo. alleg. 46. n. 20. & in ommissione debite diligentie, quæ & qualis vitiet actum, commissum, &c.

Numero vndecimo, de declaratione mentis testatoris, quæ obseruanda est magis quam verba, Soccin. de appell. q. 4 num. 21. Aruenda. in prohemio Additio. ad legum recopil. Nauarra n. 19. cum sit potentior habeo in fin. ff. suppellectili legata, l. nominis, & rei, §. verbum. ff. de verbor. significat. Adde, vt D. Patruus hic mentem qualis fuerit inter viuos declarari ex his, quæ in vltima voluntate, quis fecit, quia voluntas durare præsumitur, nisi contrarium probetur, Tuscus tom. 8. lit. V. conclus. 286. Grat. decis. de arbit. 43. num. 23. Vaez. in suis locis tom. & princip. verbo voluntas durare, &c. & idem de Medicis cons. 44. num. 2. ex præceden. subsequentibus argumentem, & quod præualeat verbis mens in 138. num. 12. & seruari in omnibus dispositionibus, tam inter viuos,

quàm in vltimis volunt. Ronis. in prag. 1. de Iuris num. 77. inde dixit Mascard. mentis nostræ nullum maius est testimonium, quàm qualitas expressa verborum, secundum Mascard. de probat. conclus. 1046. num. 8. & in conclus. 1047. num. 1. probari ex ipsius verbis, vel antea, vel postea prolatis mentem tacitam, & vide num. 7. vide Mantis. de tacit. & ambig. sonuent. lib. 1. tit. 17. num. 39. & plura per Theod. latissimè alleg. 8. num. 12. & 61. num. 49. de mente legislatoris, alleg. 20 num. 11.

Num. 12. accuratè, de interpretatione verborum, &c. adde secundum D. patrum secundum verisimilitudinem esse intelligenda, quando de mente non constat Tusc. tom. 8. lit. V. conclus. 94. inde verisimile dicimus, quod legibus, & iuri communi conuenire Meno. consil. 1. num. 418. & 380. num. 7. & de arbit. cas. 85. num. 5. aliter secundum mentem essent interpretanda Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 48. num. 55. Francisc. Merlin. de rit. nuptiar. lib. 3. q. 85. num. 10.

Num. 13. & 14. circa ordinem verborum, & scripturæ non prætermittam, & pateat patruus meus non posse inficiari, quin ordo ipse verborum nõ designet ordinem intellectus, Surd. de Aliment. tit. 5. q. 4. num. 17. Melchior. Pheb. decis. iust. 38. num. 10. Ricc. dec. 275. num. 4. part. 2. & ordinem scripturæ semper actendi in dispositionem, Pichar. ad §. ante haredis 33. num. 5. in fin. de legat. Tusc. tom. 5. lit. D. conclus. 196. Garz. Giron. de priuil. seu exempt. explicat. numer. 17. & ordinem voluntatis demonstra- re Anson. Menoch. dec. lucens. 13. num. 51. nisi aliter constare de certa intentione scribentis, per tex. expressum in cap. auctoritate Martini de concess. præbenda in 6. quem addo allegatis, D. mei patruus hic imo ordinem script. denotare affectionem, & ordinem mentis. id. Menoch. dec. lucens. 64. num. 38. vbi nu. 39. dicit vltimorum vocatorum censeri in subsidium priorum nominat. & inde ipsum Monach. deif. Florent. 1. nu. 63. ad h. quoties, ff. de usufruct. C. mandati in

fin

fine de preben. in 6. C. pen. in primo de electio. eodem lib. Nec prætermittas ad allegata per Confihar. Theodor. allegatio. 56. num. 29. quod si scripturæ plures appareant circa eandem rem, quod attendatur posterior, si autem prioritas non appareat attendatur, illa quæ minus tribuit, & de ipsa ordine scripturæ. D. Rouit. de feud. in prag. 11. num. 28.

Num. 15. circa solemnitatem leuem notes secundum D. patrum esse, quod quæ à ratione non dependet, cum ratio est anima legis, l. cum ratio, ff. de bonis damnatorum, Ioan. Franciscus Leo in Thesau. fori Ecclesiastici parte 2. capitul. 9. numer. 136. Bartholomeus Ferre. ad extrauagan. ambrosiosè de rebus Ecclæs. non alien. in initio, text. num. 41. vnde, quod caret ratione in iure dicitur Ludouic. Rodalpin. uariar. questio. lib. 2. questio. 46. numer. 2. & vide quæ dixi supra num. 10. cum solemnitas, seu forma, quando effectu considerato nihil, aut parum importat, eius ommissio actum non subuertit.

Num. 16. de conditione per æquipollens adimplendo, &c. aduertas conditiones deberi impleri in forma specifica conclus. 666. Mascard. num. 7. & conclus. 75. numer. 20. sed verum est æquiparatorum eandem disciplinam esse l. 1. ff. de leg. 1. glos. in l. si quis seruo, Cod. de furtis, & in capitul. si postquam de election. in 6. Menoch. arbitr. cas. 88. numer. 8. Ricc. decis. 223. num. 4. part. 2. Anton. Monac. decis. bonon. 68. num. 19. Tusc. tom. 3. liss. E.

conclus. 308. & Marc. Anton. lib. 3. var. resol. 25. nu. 25.

Numer. 17. de forma adimplenda per æquipollens de ipsa retractare addas ad leg. Iulian. S. si quis, ff. ad exhib. formam dare esse rei, ita, & taliter vt conuentio, vt forma non seruata per expressa, ac exhibitio habeatur nihil operetur, nec valeat actus, secundum Vinium decis. 383. qui in decis. 334. & 336. nam denunciatio infra 30. dies in iure congrui sit de forma, ita vt eam scientibus sit faciendâ, quod nota prohibet, quæ sumunt in praxi.

Numer. 18. quando validas possit esse in pendenti, adde non posse eam pro parte suspendi, Papon. conf. 36. num. 48. Nouar. de priuileg. miserab. person. priuileg. 111. num. 2. & neque principi permitti Soccin. Iun. conf. 69. volum. 2. num. 11. Abbas conf. 143. Mantica. de coniect. lib. 11. tit. 3. num. 9. Monald. conf. 31. num. 24. vol. 2. Raudens. de renalog. cap. 34. num. 117. & 124. Molin. disputa. 249. Marefcott. lib. 2. resol. 88. num. 5. Couar. tertia resol. cap. 6. num. 4. & 7. Spinol. in rub. par. 1. n. 20. de testam. inde voluntatem testatoris seruari debere necesse est, quis dubitat, S. disponat autem. de nuptijs ultima volunt. 13. q. 2. adhuc, quod dura fuerit Crauet. conf. 1. num. 1. Soccin. Iunior. conf. 128. num. 81. num. 1. & ex hoc dixit Mascard. de probat. conclus. 1186. num. 11. voluntas testatoris ita est interpretanda, vt reuocatio euitetur, & in conclusione 532. num. 49. pro lege haberi.

Sed in conclusione 40. num. 30. in mente retentam nihil operari, &c.

S V M M A R I V M.

1. **V**erbis sententia antiqua, ab arbitrio lata standum est. Et quid in sententia lata presentibus partibus. num. 2.
3. Verba enunciativa emissa propter se probant.
4. Presumitur pro sententia arbitri, sicut pro sententia ordinarij.

5. Scriptura priuata non facit fidem: etiam si talis scriptura priuata habeat sigillum.
6. Sigillum non facit scripturam priuatam authenticam, nisi habeat testes, & num. 7.
8. Sigillum vitiosum, & corruptum non probat. Et inibi quid debet continere sigillum ad hoc vt probet.

Sigil-

- 9 Sigillum debet esse consuetum. Et inibi de intellectu, l. 113. tit. 18. part. 3.
- 10 Scriptura privata prescriptionem minime interrumpit.
- 11 Scriptura nunquam observata, nec acceptata non probat. & vide num. 16.
- 12 Donatio ante acceptationem mutari potest, etiam extante, l. 3. tit. 8. lib. 3. ordin. qua habetur lib. 5. noua recopil. tit. 16. l. 2. & inibi an absenti quis possit obligari, & nu. 15 quod idem erit remissione.
- 13 Voluntas potius facta, quam verbis apparet.
- 14 Acceptatio non potest fieri post mortem donantis.
- 16 Vfus contrarius scripturae derogat scripturae, m. & supra num. 11.
- 17 Immemoralis consuetudo non excluditur ex scriptura non observata.
- 18 Immemoralis non cessat: et si in contrarium producat instrumentum, per quod conflet de aliquo initio.
- 19 Prescriptionis interruptio non causatur per hinc contestationem, vel licet motam aduersus obtinentem in illa lite.
- 20 Ratificare quis videtur scripturam, quando secundum eius tenorem soluit.
- 21 Actio oritur ex arbitrarij sententia emologata.
- 22 Emologatio sententiae arbitratorum sufficit, etsi al. qu. m. haberet defectum. Et inibi: quod talis emologatio habet effectum transactionis.
- 23 Sententia nulla dat causam prescribendi.
- 24 Arbitria redacta sunt ad instar iudiciorum.
- 25 Intellectus l. Madriti, qua h. quitur ac prescribendis impositionibus contra vass. illos & sequent.
- 26 Titulus cum quadraginta annis tantum operantur sicut immemoralis.
- 27 Immemoralis si non excluditur, nec etiam reuocatur prescriptio centum annorum, & fortiori prescriptio 200 annorum.
- 28 Verbum Conducho. appositum in privilegio quid significet.

ARGUMENTVM.

Dominus oppidi impediri an possit ab oppidanis, vt ne ab eis ius quodam tritici exigatur, non obstante sententia arbitraris prolata in beneficium Domini, vigore compromissi inter eos habiti, pre-textu cuiusdam scripturae alias factae per uxorem alterius Domini antiqui, qua ipsi liberabantur a solutione iuris praedicti, si

sigillum vitiosum praesupponeretur, ac alios defectus, ita quod ex ea praescriptio impediri non poterat, vti longuea differtur.

CONSILIVM XXXIII.

Ratea quae in fauorem Domini Comitis Venentani aduersus eius oppidum Turris Mormojon conscripta sunt, a nobis supra in 15. consilio incipien. in hac lite Venentani sequentia sunt aduertenda.

- 1 Primum ¶ quod verbis sententiae antiquae ab arbitrio late standum est, vt consuluic, Abb. in cons. 18 in causa, & quast. col. 3. lib. 2. Quin, & est vera conclusio, quod, & si sententia de antiquo non sit, eius enunciatiuis verbis stator, si partibus praesentibus sit lata, translatae sit in r. m. iudicatum, vt est sententia arbitraria hac in lite producta, quae a partibus fuit emologata vt probatur in cap. cum inter. & inibi Doct. de re iud. & in cap. qui contra. de probat. & illic scribent. Imol. in clem. prima ad fin. de probat. Moder. in l. sciendum ff. de verb. obli. cum aliis quae in hac re citat, Card. Paul. Paris. in cons. 88. quod sententia. col. 2. nu. 16. lib. 4. & nuncupatim Carolus Ruyn. in cons. 121. in dub. col. 3. num. 6. vers. Qua verba.
- 2 lib. 5. citans Angel. in cons. 198. Quo loco contuluerunt ¶ verba laudi enunciatiua aduersus emologantem, seu praesentem, probare, & satis constat in l. optimam C. de contra. stipuli Et late Aym. Crauet. in cons. 54. queritur. num. 12. lib. 1. &
- 3 ex maxime haec obtinet ¶ quia, & si dicta verba enunciatiua essent, sunt tamen emissiva propter se, & ob id probant, ff. de donat. lege ex hac scriptura. cum aliis. Item, & quia per modum causae prolata sunt: quo in casu semper probant, l. emptor. s. Ancilla ff. de rei vendic. cum similibus in quibus Iason in l. ex bis verbis in 9. limita. C. de testa. milit.

Et sicut praesumitur de veritate sententiae iudicis ordinarii ¶ ita, & sententiae iudicis arbitri, & contentorum in ea, vt per Abb. & alios in d. cap. quoniam contra. de probat. cum alijs quorum meminit inibi Dec. tol. 22. post Paul. Castr. in cons. 19. col. 1. lib. 1. & Aym. Crauet. in d. cons. 54 queritur d. nu. 12. col. 3. vers. 4. probatur, post Dec. in cons. 375. num. 1.

Nec dicti Comitis iuri nocet scriptura

¶ quae

quæ dicitur facta à D. Elisabeth D. Ioannis Altoni de Alburqueque vxore, quæ oppidanos dicti loci à certis ponderibus tritici annuis liberat.

- 5 Primo, quia hæc scriptura est priuata & nullamquæ ob id fidem facit, *cap. 2. & illic Decret. de fid. instrum. & in l. instrumenta. ff. de probat. cum alijs ad hoc citatis per Socin. in cons. 258. in causa Vicaria, col. 2. lib. 2.* Et facit, *l. scripturas. C. qui pot. in pig. hab. & late Aym. de antiquitate temp. 1. part. num. 104. & 105.* Quod, & obtinet, & si dicta scriptura sigillum habeat.
- 6 Tum, quia & sigillum non facit scripturam priuatam authenticam, vt constat ex traditis in *d. cap. 2. de fid. instrum. & in cap. inter dilectos eodem titulo*, cum similibus, de quibus Socin. meminit in *dict. cons. 258. col. 3.*
- Tum etiam, quia in casibus in quibus
- 7 scriptura habens sigillum probat & est cum testes in ea sunt scripti (vt non sunt scripti in dicta asserta scriptura) vt notat *Anchar. in cap. vt circa de elect. in 6. & tenent Ioann. And. Anton. & alij in cap. post cessionem, de probat.*
- Tum item, quia sigillum in d. scriptura
- 8 in positum vitiosum, corruptumque est & ob id etiam, in casibus, in quibus sigillum fidem præstat scripturæ, non probat, vt fat constat, in *d. cap. post cessionem*, & illic *DD. & in d. cap. inter dilectos*, quo in loco habetur, in sigillo sigillantis nomen expressim imponendum, legibilesque literas habiturum quod, & *Card. tradit, in clem. 2. vt lit. pend. 5. notab. Abb. in cap. cum causam, de probat. & Scribentes in cap. quod super. de fid. instrum. Socin. in d. cons. 258. col. 3. & probatur etiã in l. ad testium, §. signum. ff. de testam. & facit optimus text. in cap. inter dilectos de fid. instrum. vbi sigillum, quo literæ non apparêt, non meretur dici sigillum, quem ad hoc allegat, *Guid. Pap. in quest. 481. num. 3. vbi plura citat videntia.* Quin, & ad probandum necesse est & quod sigillans illo sigillo vti consueuerit, auctore *Ioan. Fab. in §. possunt, instit. ut. de testam.* etiam si à tabellione subscriptum sit, vt tenet, *Imol. in d. cap. post cessionem.* Nec oberit text. in *l. 113. tit. 18. p. 3.* quæ sancit, instrumento sigillato itandum, nam quidem constat loqui, cum sigillum sigillantis erat, & ab eo consuetum.*
- 10 Rursus, & dicta scriptura priuata & præscriptio enim minime interruptit, ex text. in *l. en. C. de stat. defun. & text. cum glos. in authentica offeratur, C. de lit. contesta. text. & illic Bart. in l. accusaturus, ff. de adulc. cū alijs, quorum memores sunt, *Moder. in cap.**

illud de præscript. & alibi sape.

- 11 Prinde, nec contenta in d. scriptura & nonquam obseruata fuerunt: nec à dicti oppidi ciuibus acceptata: & ob id, illis minime prodest, ex text. in *l. absentis ff. de dona. & in cap. si tibi absentis, de præbend. in 6. DD. in l. fin. ff. de constit. princip. & illic Iaso. num. 50. & ante acceptationem donatio mutari potest, vt traditur in dicta leg. absentis, & plerique sic tulerunt, quos refert *Pan. Cast. & alij citati à Dec. in l. contractus col. 4. ff. de regul. iur. & in cons. 432. col. penult. cum alijs*, de quibus supra memores fuimus in *cons. 14. in presenti num. 20. & seq.* Quod non mutat sanctio ordin. (scilicet, *l. 3. tit. 8. lib. 3. ordin. quæ habetur lib. 5. noua recopilat. tit. 16. l. 2.*) quæ disponit, absentis, quem posse obligari, vt in proprijs terminis in simili decreto, seu statuto loquens consuluit *Curt. Iun. in cons. 120.* & prius *Ioan. Miles in eius repertorio, in verb. absentis & faciunt*, quæ diximus, in *dicto cons. 14. num. 20. & sequentib.* tantum enim prædicta *ordin.* corrigit iura antiqua, quibus stabilium erat, stipulationem absentis fieri non posse, nec obligationem obligat, ultra quod ob id non potest fieri extensio, *C. de appellat. l. precipimus. & C. de testam. l. sancimus, cum alijs.* Et fat dicta D. Elisabeth reuocauit contenta in dicta scriptura, cum semper post dictam scripturam omnia pondera panis (quæ antè persolui consueuerunt) exegit ipsa, & alij D. dicti oppidi: & quod hoc reuocationem inducat, hoc quidè percipitur, in *l. rem legatam. ff. de adi. lega. et**
- 13 in *l. legat. §. pater. ff. eodem tit. potius t enim voluntas facta, quam verbis apparet, ff. rem rat. habet. l. Paulus, cum similibus.* Nec dictæ
- 14 scripturæ & acceptatio poterat fieri post mortem dictæ Elisabeth, donantis, auctore *And. de Ifern. in cap. 1. §. donare, col. penult. in fin. in tit. qual. sen. pote. alien. Deci. in consilia 432. cum sit, col. fin. num. 25. & late Alciatus in cap. cum contingat de iure iur. in pag. 365. num. 233. & Gregor. Lup. in l. 4. in verb. Nolo pue de fazer, col. fin. vers. sed quid si donat. tit. 4. part. 5.*
- 15 Et in & remissione etiam prædicta obtinent, ex gloss. in *l. idem in duobus, ff. de pact. Bart. & alij in l. non solum. §. liberat. ff. de libe. leg. Bald. in l. rescriptum, §. fin. ff. ue pact. & in l. tale pactum in princip. ff. eodem tit. & Iason. in l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acqui. poss. col. 12.*
- 16 Quid multa & contrario vsu esset dictæ scripturæ derogatum, (quãdo alia quæ diximus, cessarent) prout in prædicto contingit, *ff. de iud. l. 1. & 3. part. tit. 18. l. 42. quibus*

quibus optimè conducit *text. in cap. contingit de transact.* & alibi sæpe traditur.

- 17 Nec consuetudo immemorialis abijcitur ex scriptura non obseruata, *ex text. in l. euidenter, ff. de except. rei iudi.* & ex alijs que tradit, *Aym. Crauet. in tract. de antiq. tempo. 4. part. num. 167.* & egregiè *Socin. Jun. in cons. 76. cum diebus, nu. 68.* & *sequent. lib. 1.*
 Nec iuri dicti Comitum oblitit compromissum, & sententia arbitraria in hac lite producta, facta anno Hæz. 1374. & etiam
 18 firmamus quod nec illa excludit immemoriam.

Primo, quia ut in alia iuris allegatione definiuimus (scilicet, supra in d. cons. 15. nu. 19. & seqq.) non quidem contenta in dictis scripturis initium sunt percipiendi dicta annua pondera panis.

Secundò, quia ut & ibidem descripsimus ex quo dictæ scripturæ 200. annis antelitem editæ fuerunt, illis ipsa immemorialis minimè diruitur, & præter ea, quæ in alia allegatione (citauimus, in signè docet *Socin. Jun. in d. cons. 76. num. 68.* & *seqq. lib. 1. post glos. & Bald. in c. cum nobis de præscript. & Aym. in d. eius tract. de antiq. tempo. 4. p. num. 125. et palam Lopus in c. 1. de præscript. in 6.*

Cæterum & cum dictæ scripturæ fuerit in fauorem dominorum, & illis sit cautum quod dicta pondera panis persoluantur, ex his nulla immemorialis, nec a terius præscriptionis interruptio potuit suboriri, *ex tex. notab. in d. l. euidenter. Euidenter enim (inquit) iniquissimum est proficere rei iudicata exceptionem ei, contra quem iudicatum est.* Et itædo Doctorem commune assertum

- 19 est quod item præscriptionis interruptionem aduersus obtinentem in lite non causari, ut expresse tenet *Paul. Castr. in cons. 291. viso primo dubio, col. pen. secundum antiquam impressionem, & Felin. in d. c. illud, prope finem, de præscript. & Balb. in tract. præscript. 3. p. 6. partis, col. 20. limit. 5.*

Verum ex quo dictum oppidum secundum contenta in dictis scripturis, dicta panis pondera exoluerit, præter emologationem à principio factam quod ratificare omnia in ipsis scripturis contenta censetur, *ex l. lib. C. de agric. & censit. cum alijs, de quibus meminit Dec. in l. semper, qui non prohibet, col. 2. ff. de reg. iur. & priuatim Abb. in cons. 18. in causa, col. 4. lib. 2. & Aym. Crauet.*

- 21 in cons. 40. r. p. o. iur. col. 2. Ex qua quod arbitrorum sententia, ut potè que emologata, a quo oritur: *c. ab arbitris, de offic. d. leg. in 6. l. cum antea. C. eod. tit. l. fin. C. de iudi. 3. p. tit. 4. l. 24. & in l. fin. in ordine iudiciario Madr. in vol. pragmat. qua habetur lib. 4. noua recop. tit. 21. l. 4.*

- 22 Et dicta quod emologatio sufficiebat, & si aliquem haberet defectum, *ex text. in cap. nisi essent, de præbend. notat Ang. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. cum alijs,* de quibus inibi recentiores memores sunt, *ex glo. notissima in l. 2. C. com. u. utriusque iudi. ipsaque emologatio transactionem inducit, ut inibi, & alibi sæpe traditur.*

- 23 Quin quod & sententia nulla dat causam præscribendi, ut notatur *in cap. si sacerdotes, 10. q. 3.* & ad præscriptionem idem quidem operantur sententia iudicis, arbitrique & ordinarii, ut *in l. cum antea,* & illic notat *Bald. col. fin. & DD. in d. c. illud,* nam arbitria quod ad instar iudiciorum sunt redacta, *l. 1. ff. de arbitr. auth. si verò, C. de iudi. & inibi traditur, & est bonus text. in l. 23. in princip. tit. 4. p. 3. in verbis, Tambien como si fueren Iuezes ordinarios. ad idem est tex. in l. 32. in medio, & ibi Montal. col. 1. in si. eod. tit. & par. cum alijs, de quibus meminit Ias. in l. de quibus, nu. 84. ff. de legib.*

- 24 Nec ad hoc negotium pertinet quod lex edita *Curijs Madri. anno 1528. petit. 20. (quæ habetur lib. 4. nou. recop. tit. 16. l. 8.)* qua sancitur, impositiones tempore immemoriali præscribendas.

Tum quia dicta lex in impositionibus loquitur, at non in dictis ponderibus panis, quæ pro terris, quæ ante erant dominorum, soluuntur, ex traditis *in l. cum de in rem verso, ff. de usur & illic Bart. col. fin. qui loquitur in pensione, quæ soluitur pro laborerio, & in l. si certis annis, C. de pact. cum alijs.*

Tum, quia & dicta lex non habet locum cum præcedit titulus habilis ad præscriptionem, ut in præsentibus quia tantum operatur titulus cum 40. annis, prout immemorialis, *de præscript. in 6. c. 1. & tenet notanter Paul. Castr. in l. seruitutes, ff. de seruit. quo censet loco in his, quæ immemorialem exigunt præscriptionem, titulum cum ordinario tempore sufficere, & etiam idè tenet Capol. in tract. serui. urban. præd. c. 19. & Io. Fab. in §. equè si agat, in §. de act. col. 5. & Balb. iud. suo tract. præscript. 2. p. 4. par. q. 1. col. 2. Et licet prædicta constit. Madri. de immemoriali agat, non tamen ob id negat, titulum cum 40. annis non sufficere, *ex tex. iuncta glos. in l. ob es alienum tantum, C. de præd. min. cum alijs.**

- 27 Tum etiam, quia sicut d. l. immemorialis non excluditur quod ita nec centum annorum præscriptio, & à fortiori 200. annorum, ex his, quæ habentur *in authent. ut de catero colla. & illic glos. & Ang. in l. vniuersas C. de rei domi. vel templo. idem Ang. in l. non solum, in princ. ff. de usucapion.*

Denique

Denique quia in hac causa dubitari con-tingit, quid verba priuilegii in hac lite producti (in quo dicitur *Conducho*) signifi-
 28 cent. Et dicimus ꝑ verbum *Conducho*, de re, quæ ad edendum præstat, intelligendum, vt constat *ex l. 2. tit. 22. p. 1. & ex text. in 6. 7. & 10. & 11. in fin. & 18. & 19. tit. 11. lib. 4. ordinam. qua habentur libr. 6. noua re. opil. tit. 3. l. 6. 7. 10. 11. 16. & 17. & tenet Montal. in suo repertorio legum ordinam. in*

verb. Conducho. Et hoc instruitur, quia dictū verbum Conducho. A condo condis suboritur, ex quo conditus sumitur. pro eo, quod ad eueniendū paratur, vt ait Colum. lib. 1. c. 22.

Et hætenus de dicto Comitibus iure dixisse sufficiat, pro quo, vt alias supra in d. cons. 15. explicuimus, tandem pronunciatū fuit.

Doct. Burgens. Marcus
Salon de Pace.

A D D I T I O.

Nvm. 1. Stari verbis sententiæ anti-
 que ab Arbitro, &c. de effectu sen-
 tentiæ Arbitri infra cum D. Patrio hic
 nu. 4. & adde præsumi semper pro sen-
 tentia antiqua, *Rot. Rom. dec. 1303. lib. 3
 vol. 3. & 1323. eod. lib. 3. & dicitur sen-
 tentia antiqua post biennium, Borrell.
 in sum. dec. tit. 30. nu. 328. p. 2. Menoch.
 de arbit. indic. lib. 1. cas. 4. nu. 3. Apicell.
 alleg. 7. in fin. inde sententia antiqua,
 valida, & vera præsumitur, etiam si ali-
 quo legitimo processu non iustifice-
 tu, Gabriel. com. conclus. lib. 2. tit. de sent.
 concl. 4. nu. 34 Gratian. decis. 197. nu. 1.
 Rot. Rom. dec. 1289. lib. 3. vol. 3.*

Num. 2. & 3. De verbis enunciatiuis, &
 eorum præbatione, *Grat. cons. 143. nu.
 15. vol. 2. Paris cons. 77. nu. 30. Caphul.
 cons. 608. nu. 51. vol. 4. vbi iura deducit
 Decian. cons. 32. num. 75. vol. 2. Cornaz.
 dec. Lucen. 212. nu. 9. Bardellon. cons. 49.
 nu. 10. in 1. vbi concordantes deducit,
 & quod non disponant verba enuncia-
 tiua, *Vasq. lib. 1. suarum contronerf. c. 30.
 nu. 8. Foller. de iur. interpres. lib. 2. c. 11
 nu. 6. & Gallin. de verb. signif. lib. 5. c. 14
 nu. 8. nisi ad pias causas, Mascard. con-
 clus. 388. nu. 3. Raudens. decis. 46. nu. 8.
 p. 1. Fachin. cons. 30. nu. 10. vol. 1. Tren-
 zacinque var. resolut. lib. 1. tit. de verb.
 signif. resol. 2. nu. 91. & Durante in suis
 quæst. c. 24. & Ricc. coll. 189.**

Num. 4. Pro sententia arbitri præsumen-
 dum, sicuti pro sententia Ordinarij ad-
 de, quia eius sententia dicitur tanquā
 sententia Iudicis ordinarij, *Angel. &
 Paul. de Cast. in l. apertissimi, C. de iudic.*

*Steph. Grat. decis. March. 82. num. 3. &
 Borrel. in decis. 2. num. 42.*

Nu. 5. circa fin. scripturæ priuatæ, & nu.
 10. & 11. circa effectum scripturæ pri-
 uatæ, & quæ eam faciant publicā, &c.
 adde etiam si fuerit scripta à Notario
 publico tãquam amico, & vt priuato,
*glos. in l. 1. verb. inferenti, in ꝑ. C. de apos.
 public. lib. 10. c. scripturas, C. qui pos. in
 pign. bab. Capoll. caut. 89. Grat. dec. 104.
 sed au talis scriptura priuata subscrip-
 ta tamen à tribus testibus præteratur
 publico instrum. post eam celebrato,
 de *Franc. dec. 644. qui affirmat, dum
 fuerint ratificatæ qualitatè, & circū-
 stantiæ in d. c. scripturas, Tusc. sing. 13.
 lit. S. Marta voto 53 de *Franc. dec. 95
 nu. 6. Mascard. concl. 1294. vol. 3. verum
 ea non recognita, nec probata nullam
 fidem facit, Affl. acc. 85. ad fin. Marta
 vot. 182. nu. 2. & vot. 45. nu. 6. inde re-
 cognita habet exequutionem paratā,
*Vrsill. d. dec. Affl. Magon dec. Lucen. 15.
 nu. 19. & 31. & vide Viscont. concl. jurispru-
 tura priuata, Cala de modo articuli. glos.
 vn. 2. nu. 645. Maresc. var. resol. 79. in
 1. lib. 1. nu. 2. & 3. & si vis v. dere, quan-
 do in apoca priuata non sunt subscripti
 testes, quomodo fiat recognitio per
 Mari ad Gram. decis. 83. per totam eius
 addis.****

Nu. 6. 7. 8. & 9. De effectu sigilli, & qñ est
 vitiosum, & quæ debeat continere, cū
 omnibus ad materiam sigilli per *Lu-
 dou. Rom. cons. 303. num. 2. & quod plus
 operetur sigillum, quam subscriptio, l.
 distrabente, C. de reb. alien. non affl.
 post*

Cato.

- Catonem Saccum in l. admonendi nu. 54. ff. de iur. iur. Paris cons. 19. nu. 108. vol. 2* & quod debet tamen esse sigillū factū ex auro, argento, ere, ferro, vel calybe, cum armis, & insignis illius, ac cum nomine, & cognomine illius in literis, *Menoch de arbitr. cas. 113. num. 3. Surd. decis. Mant. 137. num. 2. 3. & 7. & vide Borrell. de magistr. edit. lib. 2. cap. 13. per totum, Masuer. in prax. tit. de literis notis, & notatis num. 6.*
- Num. 12.** circa donationem absenti factam, quomodo quærat, & quando ante acceptationem mutetur, latissimè *Giz zarezil. dec. 51. latissimè, & quam ibi copiosissime addidit Baldaxar de Angelis, Cauall. pract. quest. lib. 1. q. 54. nu. 10.*
- Num. 13.** voluntas potius facta, quam verbis apparet, adde de eius materia, & quod seruari debet, per *Novar. de priuileg. miserab. person. priuileg. 71. per plures num. & 111. nu. 2. & nota declarationem voluntatis fieri pariter ex dispositione inuálida, Boer. decis. 172. nu. 22. Mant. de connect. vltim. volunt. lib. 3. c. 20. nu. 3. Mathieus l. 1. tit. 4. lib. 5. recop. glos. 10. n. 9. Marot. resp. 34. n. 18. Menoch. de presum. lib. 4. pr. cf. 167. n. 12.*
- Num. 14.** acceptatio post mortem donatis, an fieri possit, adde proinde necessariam acceptationem in nonnullis casibus, vt in donatione *Mart. voto 167. Ricc. coll. 672. quam materiam posuerunt DD. in l. absenti, ff. de donat. & l. nec ambigi, C. de donat.* Hinc an in præiudiciū hæred. donatoris possit donatarius donationem acceptare, *de Franch. decis. 339. Surd. decis. 101. & 206. & id. Ricc. collect. 43.*
- Num. 16.** vsus contrarius scripturæ an deroget scripturam, vide quid in priuilegio, & in alijs casibus per *Baldaxarem de Angelis in addit. ad G. zarezil. dec. 70. vbi late quid in priuilegio, dum fuerint actus contrarij, ex Anna alleg. 11. Grat. disp. sept. 302. nu. 2. tom. 2. & alij.*
- Num. 19.** De hac materia cum num. seqq. 18. 19. 25. 26. & 27. vide quomodo probetur immemorialis præscriptio, per *Carys. decis. 193. Ricc. collect. 233. &*
- ad id, quod dicit Dom. Patruus, quod immemorialis consuetudo non excluditur ex scriptura nõ obseruata, addas contra immemorabilem non admitti probationem in contrarium per *Mifinger. obseruat. 30. cent. 1. inde, & si per scripturas probari possit, Farinac. decis. 570. idem Ricc. collect. 1266. & plura de interruptione præscriptionis per Pegue. decis. 157. vbi & si per citationem interrumpatur præscriptio, & ex quibus actibus propriè interrumpatur præscriptio, per *Surd. decis. 5. Marc. decis. 326. par. 2.**
- Num. 20.** Adde circa ratificationem, vt D. Patruus meus, quod illa fit facta, vel verbis, & l. paulus, ff. rem ratam haberi, & fit per solutionem debiti contenti in instrumento, *Alex. cons. 127. vol. 5. Tirraquell. tract. de const. par. 3. limit. 30. nu. 12. Cauall. de tutor. & curat. num. 147. Surd. decis. 267. num. 3. & inducitur per obseruantiam subsequutam, Mart. voto 103. num. 7. & Viscont. conclus. Ratificatio.*
- Num. 21.** de actione, quæ oritur ex arbitratorum sententia emologata, & de emologatione sententiæ arbitratorum, adde eam oriri, etiam super fructibus si Arbitris fuerit data potestas laudandi super fundo, *Ias. in l. Aquiliana num. 8. ff. de transaction. Arnon Epithome 35. Anna fugul. 36. vbi addidit abundè de Angelis, vbi refert ita iudicasse Arbitros in causa Marchionis Piscariæ cum Dom. Marchionissa eius matre.*
- Num. 23.** Sententiam nullam tribuere causam præscribendi mihi satis apparet cum verum sit eam esse nullam, *Cauen. in pragm. oia nrm. 49. Viscont. conclus. Arbitrator, & Arbitrator.*
- Num. 24.** Arbitraria esse redacta ad instar iudiciorum, abundè hoc eod. cons. supra in num. 4. diximus, & allegauimus.
- Num. 26.** Adde *D. minum meum Regentem Valenzuel. cons. 18 num. 14.*
- Num. 28.** De priuilegijs quomodo debeant esse, &c. *Rolan. à Valle consil. 45. num. 17. volum. 4. Surd. de alimen. tit. 1. quest. 44. num. 21. cum seqq.*

SUMMARIUM.

- 1 **E**Xecutio fieri potest contra heredem.
- 2 **P**ater non potest venire contra dotem in officios m, per eum filia sua constitutam & ultimis sequentibus.
- 3 **F**raus non presumitur.
- 4 **D**otis titulus est honorosus.
- 6 **I**n intellectus, l. 29. Tauri, quæ habetur lib. 5. nouæ recopil. tit. 8. l. 3. & sequent. Et inibi late, an filij post mortem patris possint reuocare dotem in officiosam.
- 7 **P**ater non potest reuocare alienationem a filio factam contractu honoroso, etiam confectam in ipsius patris fraudem. Et inibi, quid erit e contra.
- 8 **D**icta l. 29. Tauri, est correctoria, & non declaratoria, & num. 9.
- 11 **I**n intellectus, l. 6. Tauri, quæ habetur lib. 5. nouæ recopil. tit. 8. l. 1. Et inibi late: quædo successio parentum equiparetur successioni filiorum.
- 12 **T**estator quod non loquitur, velle non presumitur, & num. 20.
- 13 **S**ubstitutio de vna persona facta ad aliam extendi non debet, etiam ex testantis verisimili mente, & seq. numeris.
- 14 **S**ubstitutio quod de te non loquatur, nec in hoc casu locum habet, semper dici potest, & nu. 21. quod contrarium dicenti incumbit onus probandi.
- 15 **D**ispositionis verba semper solent interpretari ex ratione apposita in dispositione.
- 16 **S**ubstitutus primo onus impositum, non ceditur adiectum alijs post substitutis.
- 17 **S**ubstitutio fideicommissi onus est, & ideo non debet extendi nisi ad personas expressas.
- 18 **S**criptura circa eius limites minime est trahenda.
- 19 **M**ajoritatus scriptura non debet ampliari, sed solerter est restringenda.
- 20 **D**isponens non sufficit, quod aliquid velit, nisi disponat.
- 22 **S**ubstitutio alicui facta si decesserit sine fratre expirat, si obit cum fratre.
- 23 **M**inus dilectus in substitutione, quando sit melioris conditionis quam magis dilectus.
- 25 **V**erbum vos impositum in aliqua dispositione restringit dispositionem.
- 26 **V**erba restrictiua restringunt dispositionem etiam fauorabilem.
- 27 **D**ictio Fero aduersatur in iure, & in facto.
- 28 **S**ubstitutio expirat, vbi fit Titio si sine filijs, vel fratribus decesserit, si Titius cum fr-

- lus aut fratribus obierit: & si filij sine filijs decesserint: & non extenditur ad filios, fratres sive fratrum, & si vocati sint.
- 29 **I**n intellectu, l. tale pactum, s. fin. ff. de pact. Et inibi late, quando non sit considerandum, quod disponens ita voluisset, si interrogatus fuisset, & num. 30.
 - 30 **V**erba dispositionis vbi ad aliquem adaptari non possunt ad illum dispositio non est trahenda.
 - 31 **H**onoratus ex quo quis fuit, non exinde cessatur oneratus.
 - 32 **I**n intellectu iurium quæ disponunt, quod ex eadem ratione dispositio extenditur.
 - 33 **C**asus cum omittitur, de eo non idem quod de expresso est iudicandum: etiam si in casu omisso adsit maior ratio disponendi.
 - 34 **I**n intellectu doctrina Bartol. in l. centuri. col. 12. versic. quæro ulterius: ff. de vulg. & pup.
 - 35 **S**ubstitutus postremo bona alienari prohibita, libere alienare poterit.
 - 36 **H**eres tenetur stare facto defuncti: etiam si sit heres in sola legitima: maxime si nullum fecerit inventarium, & nu. 37.
 - 38 **L**ex cum a matre, C. de rei vendic. procedit in herede successore bonorum maioritatus, & sequentibus.
 - 39 **I**n intellectu doctrina Bartol. in l. filiusfam. s. cū pater ff. de lega. 1. Et inibi etiam de intellectu, l. 1. & 2. C. si quid in fraud. patro.
 - 40 **I**udicandum in dubio est pro dote, & contra producentem instrumentum, & pro reo, & possessore.

ARGUMENTUM.

Mater dotando filiam, atque constituendo pro ea dotem suo genero mediante publico documento, executionem paratam habente, an possit illud impugnare, prætextu inofficiosæ dotis, ex pluribus rationibus comprobatur in beneficium mariti ius fouere.

CONSILIUM XXXIV.

Iuino auxilio postulato. In hac lite qua inter Petrum Fernandez Nieto, & D. Catharinam de Oualle contenditur, supposita facti narratione, iure probauimus sententiam primò latam esse confirmandam.

Et

Et hoc ex eo, quia dictus Petrus ex scriptura producta, (quæ paratam habet executionem) in executionem petit † quæ contra hæredem fieri posse non est dubium, ex *tex. in l. 2. §. ex his, ff. de re. bor. ob. ga. & in l. 1. C. de hære. actio. & in l. unica. C. ut act. ab hæred. & con. hæ. ed. & tenent expresse, Bartolus, & magis communiter. D. in l. postulante, ff. ad Trebel. Alex. ind. in consilio 115. attentis colum. 2. num. 14. lib. 6. & Feli. in cap. quia. V. de iudi. col. 3. num. 4. & ibi Dec. colum. 1. num. 7. & Cassene. in consuet. Burgund. rub. 3. glos. 2. fol. 209. col. 1. num. 6. & sequent. & rub. 11. §. 6. glos. 7. fol. 362. colum. 4. num. 2. & Mattha. de Afflic. in cap. 1. col. 10. num. 225. in titul. ex quib. cau. feud. ami. & Cate. Cota. in memorabilibus in verb. hæres censetur eadem persona ubi bene loquitur, & idem tenet Suarez in repeti. l. post rem iudicatam, ff. de re iudic. in 1. extensio, l. Regia, char. 131. colum. 1. & 2. Ca. ol. Ruin. in cons. 58. super eo num. 6. lib. 3. Calcan. in cons. 18. num. 8. cum sequent. & Bened. de Bartol. de in tracta. de quarenti. 1. par. quæst. 9. Anton. à Canar. in tract. de execut. instru. quæst. 30. & Arias à Talabe. in l. 64. Tauri. num. 60. & inibi melius, Anton. Gomez. num. 9. post Pet. Rebuff. 1. tom. consti. Galli. titul. de lite. obliga. art. 3. glos. 2. num. 3 & sequentibus, & fecit de hoc regulam. Duernas in regul. 277. executio, & hæc sententia suadet ex pluribus quæ congerit Ioan. de Neuz. in consil. 20. per totum consilium, & si circa hoc plura requirantur de quibus meminit. Anton. Massan. in tracta. ad formulam cameralis obligationis 2. p. quæst. 1. per totam.*

Nec dicere oberit, quod dotis assignatio dicto Petro, & Melchiori Rod. riguez confecta inofficiosa fuit † & ob id, quod dicta Catherina tanquam mater dicti Melchioris potest venire contra eam, ex sequentibus s.

Primo, quia prædictus Melchior, qui dictam constituit dotem, complura habuit bona ex quibus præter dictam dotem bona remanent, quibus legitima dictæ Catherinæ integra manet: itaque dicta dos non fuit inofficiosa, l. 2. C. de inoffic. dot. cū alij quæ citat, Ioan. Lup. in repe. cap. per vestras. de donat. int. vir. & ux. 22. in consuetudina tamen cote, Char. 96. ol. 3. num. 14.

Secundo, quia dicta dos non fuit data in fraudem dictæ Catherinæ † nec ipsa fraudis præsumitur ff. de proba. l. uote s. §. qui dolo. cum sui similibus, maximè quod dictus Melchior cum dictam dotem promissit, non erat sciens, quod dicta eius ma-

ter plus quam ipse viuitura erat: quim legis præsumptio erat in contrarium, ff. de inoffic. testa. l. nam est parentibus, & quia ex dotis promissione contranguinea factæ dolo, nec fraudis non præsumuntur, l. 1. §. at qui transegit, ff. si quid in fraud. patro. & alibi sæpe.

Quo fit, dictam dotem à dicta Catherina, & præcipuum durante matrimonio dicti Petri impugnari non potest, ut inofficiosa † quia respectu dicti Petri titulus prædictus dotis est onerosus, C. de iur. dot. l. pro oneribus. & ill. c. bald. l. 1. §. luctari, C. de imponen. lncra. descript. lib. 10. notant Baldus, Alexan. & alij in l. si donaturus, ff. de condi. ob. caus. cum alijs, de quibus Iason. in d. tem si quis in fraudem. colum. 4. vers. an autem dos instituta. de act. bonus etiam tex. in l. 25. tit. 11 par. 4. cum alijs de quibus, Ioan. Lup. in d. capitulo per vestras, d. 22. num. 7. & sequentibus, & cum fuerit onerosus † constante matrimonio pater non potest reuocare, dictam dotem, ex *sex. in l. non vsq. adeo, ff. si quis à paren. sue. man. & optimè constat in l. fin. §. si à socero, ff. de his quæ in fraud. cred. & inibi palam, Bartol. & DD. maximè moder. in d. §. item si quis in fraudem, post Bartol. in l. Meuius, §. duobus, ff. de leg. 2. col. 9. vers. 3. quæro, & idem tenent alij quos refert & sequitur Dida. de Segur. in rep. in l. cohæredi, §. cum filia char. 11 colum. 3. & 4. ff. de vulg. & pup. quo in loco hanc partem pluribus suadet rationibus, & iuribus, est quæ DD. commune votum, quod, & copiose tradit Ioan. Lup. de Pal. Rub. in d. repe. cap. per vestras, d. 22. num. 6. & 10. car. 96. col. 3. dicentis sic in practica obtinuisse, & idem tenet idem Palat. Rub. in l. 17. Taurina. num. 44. & Mattha. de Afflic. in dec. 86. fuit dubitatum per totam, & Bernard. Diaz in suis regul. & fallen. in rig. 143. dos filiarum, & hanc sententiam suadet etiam, *tex. in l. qui autem, §. simili quæ, ff. de his quæ in fraud. cred. & in l. dotis quidem, C. de col. lat. & in l. 7. tit. fin. par. 5. & faciunt tradita per Bart. in dote data filia spuria. in d. l. fin. §. si à socero, ff. quæ in fraud. cred. quem sequitur Bald. in authent. ex complexu. C. de incest. nept. & Angel. Arct. in d. §. item si quis in fraudem instit. de act. & Capic. in dec. 181 num. 2. & Campe. in suo solemn. actat. dotis, 1. par. q. 48. quibus, & accedat, & tenet Io. Andr. in dote constituta ex v. juris in additio ad Specul. titulo de executio. senten. §. sequitur col. versiculo hinc legatus sequitur, Ias. et alij ab eo citati in l. si eum si eum num. 5. ff. si ce. t. pet. Et plerique contrariè teneant ut nos copiose scribemus in re-**

peti.

peti. l. 29. in legibus Taurinis.

Cui rei non obstat † d. l. 29. Taur. (quæ habetur lib. 5. noua recop. tit. 8. l. 3.) qua stabilitur, dotem in officiosam matrimonio constante à filijs mortuo patre posse reuocari, & ita Ioan. Lup. inibi cum alijs sic pronunciasse adserit.

Tum, quia dicta, l. 29. loquitur in filijs volentibus reuocare: at non in parentibus, vt in præsentî casu agitur, quàm solutionem sustentat Bartol. sententia, in d. l. non vsque adeo, & Paul. Castren. in rub. C. si in fraud. patro. & Iaso. in authent. nouissima, C. de inoffic. testam. num. 40. & inibi Fabian. in relect. num. 123. & Pet. Ranc. in eius Alphabeto aureo. in verb. pater. char. 135. colum. 1. & Ioan. Lup. in eadem l. 29. Taurinarum sanctionum, n. 23. & in d. eius relectio. c. per vestras, §. 22. num. 4. & sequentib. char.

96 quibus in locis firmant † patrem alienationem contractu oneroso à filio etiã in ipsius patris fraudem confectam reuocare minime posse ait, quòd filius potest alienationem etiam ex contractu oneroso effectam reuocare, quibus accedat regula tex. l. si post mortem. & ibi DD. ff. de acq. p. & in reg. quod semel. de regul. iur. li.

8 6. Quæ & suadentur † quia prædicta, l. 29. Taur. correctoria est: si quidem ante durante matrimonio reuocatio inhibita erat, & in correctorijs extensio nequaquam locum habet etiam ex rationis maioritate, vt in authentica quas actiones, & inibi DD. C. de sacrosanct. Eccles. & precipuum moder. in l. si constante in princip. ff. solut. metri. & alibi sæpe. Quid plura † & si

9 prædicta, l. Taur. declaratoria foret, nec in parentibus obtineret, ex text. proprio in l. scripto, ff. vnd. libe. ibi. Non sic parentibus liberorum, vt liberis parentum debeat hareditas: cum parentes ad bona liberorum ratio miserationis admittit liberis natura simul, & parentum commune votum. Quod & fulciunt ea, quæ Iaso. congerit in d. authent. nouissima num. 39. & alijs. Denique reperimus legem nec DD. in quibus consistet

10 † parentem cõstante matrimonio inofficiosam dotem etiam extraneæ datam, reuocare posse: igitur nec id est dicendũ. C. de collat. l. illam, & l. si seruum, §. prætor versiculo non dixit prætor, ff. de acquirend. haredi.

11 Nec his † aduersatur, l. 6. in legibus Taurinis (quæ habetur libro. 5. recop. tit. 8. l. 1. quæ parentum successionem filiorum assimilat successioni, ibi Como lo son los descendientes a ellos. Nam dicta verba non sunt inibi expressa, vt anteriora corrigantur

tur iura, saltem in casibus quibus in successione parentum diuersum est constitutum, & sat constat in l. non est nouum. ff. de legibus, quod & suaderet quia & pristinis sanctionibus stabilitum erat, parentes filijs sicut filios parentibus successuros: & dicta verba dictæ legis, quim & ampliora antiquioribus legibus sunt collocata, præsertim in in authent. quibus mod. nam. eff. sui. §. discretis, colla. ibi, In quibus enim casibus naturales filios vocauimus ad successionem: bi quoque, & ipsi decentem naturalibus patribus deuotionem seruent: eadem quæ necessaria, sicut parentes prospiciunt naturalibus filijs, secundum nostram legem, & ipsi parentibus con. p. sent. Quæ verba inibi glos. ad hoc appendit quòd parentes filijs succedunt: sicut & filij ipsis parentibus, & probatur etiam in l. nam & si parentibus, ff. de inoffic. testam. Nihilominus tamen discrimina, quæ iura reperiuntur inter dictas successiones non ob id abrogata sunt, quæ discrimina congerit, Ias. in dicta authentica nouissima, & sat probatur in l. sancimus, C. de testam. & in l. precipimus, C. de appella. cum alijs. Verum, & hæc sunt ob id manifesta, quòd eadem, l. 6. & dicta verba subiiciat filijs omnia paterna bona citra quintam ipsorum bonorum partem filijs pro legitima constituit: at parètib. tantum ex tribus duas partes. Denique dicta, l. 6. dictaque eius verba de bonis quæ a parètib. reuocari possunt, explicanda sunt: non vero in his quæ reuocari non posse alijs cauetur iuribus.

Nec dictæ Catherinæ dicere suffragatur, quòd ex scriptura hac in lite producta constat, bona super quibus controuersia est, ad eam maioritatus iure pertinere, quam scripturam dux Aluensis edidit illa quæ videtur substituta in casu quo dictus Melchior sine liberis decederet, prout decessit.

Nam quidem si totam legamus scripturam, non inest in ea substitutio, qua (quando dictus Melchior sine liberis decederit) dicta Catherina ad successionem 12 sit vocata † & quòd non loquitur disponens, nec velle præsumitur, l. Labeo, ff. de sepell. leg. notat Balus in l. voluntatis, ad finem, C. de ficti. commiss. cum alijs à nobis traditis in relect. l. 3. i. auri n. 231. & sequentibus, & si voluisset faciliter expressisset, l. 1. §. sin autem ad deficientis, C. de cat. uol. ten. c. ad audientiam. de decim. nec aliud quàm scriptum inquirendum est l. 1. C. de fals. can. adiect. l. & illic Balus notat, l. prospexit, ff. qui & à quibus, & omissum pro omissis de-

bet haberi, ff. de liber. & posthu. l. commodis-
sime cum suis similibus.

Præterea substitutio prædicta de Gaspa
13 re facta † ad dictum Melchiorem non
debet extendi, ut probatur in l. si pater fi-
lium, & inibi DD. ff. de vulg. & pup. DD. in l.
Gallus in princip. ff. de libe. & posthu. text.
in l. si vnus, §. ante omnia, ff. de pact. optimus
text. in l. qua conditio, ff. de condit. & demon-
strat. quam inibi Soccin ad hoc appendit,
quod dispositio respiciens vnã personã,
ad aliam extendi non debet. Quim, & for-
tius ait Aretin. in d. l. Gallus, §. & quid si tã-
tũm, ff. de libe. & pos. hu. colum. 3. vers. 3. ad-
de. ex text. in l. si quis ita ff. de test. tutel. quod
substitutio nunquam debet extendi de
persona ad personam, etiam ex testantis
verisimili mente quæ optime probat, nã
inibi sancitur, quod si pater in testamen-
to filiis dederit tutorem, quod ad eos quos
habere ignorauerit, minimè extenditur :
& si fat est verisimile, quod si filios habe-
re sciuisset, quod illis etiam tutores dedis-
set, quod palam & tenet glosin l. Titius in
princip. ff. de libe. & posthu. & qua Curt. &
DD. notant in l. si pater, C. de instit. & subsit.
& Aretin. in d. loco sequitur, Dec. in consil.
218. col. 3. alijs que in locis, & his accedat,
14 quia semper dici potest † de te non loqui-
tur substitutio, nec in hoc casu loquitur
substitutio, ut ait Soccin. in consil. 62. colum.
3. ante mediũ, lib. 3. quod etiam tenet idẽ
Soccin. in alijs consilijs, quorum meminit Ay-
mon Crauet. in consil. 161. verba nu. 16. lib. 1.
& in consil. 147. num. 8. eodem libro, & la e
Ioan. Neuzan. in consil. 31. anceps, num. 21.
& Lauren. Siluan. in consil. 64. diuino, numo-
ro 14. lib. 2.

Tertio illud prædicta plurimum com-
probat, ex ratione dispositionis dicti du-
15 cis† ex qua dispositionis verba ex licari
consueuiscunt, ex l. cum pater, §. nulcissimis,
ff. de leg. 2. cum alijs nocissimis de quibus me-
minit, Andr. Iraquel. in tract. de cessante
causa, 1. par. num. 149. nempe, quia dicta
dispositionis ea est ratio, ut genus, Alfonso
Roderici conseruetur, cuius generis prædi-
cta D. atherina non est.

Quarto idem etiam suadetur † quia
onus primo substitutis appositum, non
est censendum alijs post substitutis adie-
ctum, ex l. ex in l. cum uxori, C. quando dies
lega. ced. & ita Olerad. consuluit in consil. 21
thema. & alij plerique à Decio citati in dicto
consil. 218. num. 7. & sequentib. & consil. 288.
in ciuitate col. 4.

Quinto idem munitur † quia fideicom-
missi substituti onus est, ff. de vulg. & pu-

16 pil. l. cohæred. §. cum filia, ergo non debet
extendi nisi ad personas expressas, ut in
authentica de restitu. fideicommissi §. nos igitur.
Et illic glos. & DD. colla. 9. & in l. si ius
fam. §. diuisi, ff. de leg. 1. cum alijs de quibus
meminit, Ioan. Lup. in repet. d. cap. per ve-
stra, de donat. int. vir. & vxor. §. 26. restat
18 nunc numero 20. char. 101. † scriptura .a-
citra eius limites minimè est trahenda, ff.
de fideiusso. l. fideiussores magistratum, & ff.
de pact. dicta l. si vnus, §. ante omnia, &
19 quod maioricatus scriptura non sit am-
plianda, sed solerter restringenda, constat
in l. inter filios, C. famil. her. & inibi Baldus,
& optime idem Baldus in l. omnes populi. co-
lum 5. ff. de iust. & iur. & in cap. 1. de fil. nat.
ex matris. ad morga. cont. & traditur in l. sti-
pulatio hoc modo concepta ff. de verb. oblig.
& facit bonus text. in authent. de resti. fidei-
commissi. §. nos igitur collat. 9. & alibi saepe
traditur.

His & congruit, quia non quidem sat
20 est † disponentem sic voluisse, nisi dispo-
nat, ff. de hæred. insti. l. quidam .um filium,
& illic Imol. & Bald. & in l. si non repeten-
di, C. de cond. ob caus. cum alijs de quibus
meminit, Aym. Crauet. in d. consil. 191. num.
14. & alibi saepe reperies.

Hæc veritas & conualescit & si primo,
quia asserens se in scriptura substitutum,
probare id astringitur, & qui dixerit, de
hoc non loquitur substitutio, habet suam
intentio em probatam, ex text. in l. ei qui,
ff. de probat. & ita nuncupatim constat ex
Ioan. Andr. in Specul. tit. l. de testam. §. 1. &
tenet expresse Soccin. in d. consil. 62. viso ca-
pitulo num. 7. lib. 3. quem refert & sequitur
Aym. Craue. in consil. 161. num. 15. lib. 1. & in
consil. 147. num. 8. eod. lib. 1. & latè Ioan. de
Neuzan. in consil. 31. num. 21. & Lauren. Sil-
ua. in consil. 64. refricatur num. 14. & sequen-
lib. 2. igitur consequens est, aduersariam
suam intentionem ex dicta scriptura pro-
baturam, & hoc probatione non ambi-
gua. c. in presentia de probat. l. veteribus, ff.
de pact. cum similibus.

Rursus, & eadem sententia instruitur,
quia cum dicta substitutio facta fuerit, si
dictus Gaspar sine fratre decesserit, expi-
22 ruit † ex quo cum fratre obit, l. si quis hæ-
redem, C. de instit. & substitut. l. ex facto, §.
penul. ff. ad Trebel. l. cum uxori, C. quando. di.
leg. ced. etiam si ipse frater postea sine filiis
decesserit, ut per Olerad. in consil. 21. & Dec.
in consilijs supra citatis, & alijs plerisque, &
Iason. in d. l. si quis heredem, num. 5. Rip. in
d. l. ex facto, §. pen. col. 1. & Chassan. in consue-
tud. Burgund. rub. 6. §. 5. in verb. & separe;

KK

char,

219. col. 2. num. 2. post Iasb. qui notabiliter loquitur in cons. 228. in isto. col. 1. vers. sed premissis, & sequen. lib. 2. & opinio Old. communiter est approbata teste Aym. Craue.
 23 cons. 98. num. 4. † quod & obtinet. etiam si ex eo quod substitutio expiret, suboritur quod minus dilectus melioris efficiatur conditionis, & sat constat ex dictorum iurium generalitate & sic consuluit, Alex. in cons. 139. circa primum col. 2. lib. 6. Carol. Ruin. in cons. 153. viso. num. 5. & 6. lib. 2. & late Soccin. Iun. in cons. 4. in occurrentis per totum, ib. 3. & faciunt tradita per Paul. Ca. Strenf. in cons. 164. in presenti causa num. 4. lib. 2.

Sane ex quo disponens dixit. Si vos el dicho Gaspar. Sat videtur denegare voluisse † quod idem l. t. in Melchiore, ff. de iud. l. cum prior, & in l. marinus, C. de p. o. ur. & limitata causa limitatum debet producere effectum, l. in agris, ff. de acquir. rer. domi. cum similibus. Et dictum verbum vos ipsa † restringit dispositionem ad solum dictum Gaspar ut notatur in l. qui liberis, §. hac verba, ff. de vulg. & pup. & traditur in l. fin. C. de hered. insti. notat Bartol. in d. l. Galus. §. instituens, & Dec. in cons. 291. visis, & diligenter co. antepen. vers. his premissis n. 6. & traditur in l. fin. C. de ed. d. Ad. s. tol.
 26 & vbi sunt verba restrictiua † etiam fauorabilis dispositio restringitur. C. de leg. l. pen. cui rei accedat rex. in l. 1. §. hoc edito. ff. de postul. cum aliis de quibus meminit Aym. Crauet. in cons. 98. nobilis num. 14. lib. 1. Item cum loquitur in dicto Gaspare cum dictione aduersatiua Pero quæ aduersatur in iure, & in facto, ut traditur in l. nam cum vterq. ff. nequis eum, & inibi Bartol. & in l. patris, & filij, ff. de vulg. & pup. & Iasb. post glos. in l. 1. ff. eod. tit. & sic sat constat, ad dictum Melchiorem voluisse eius dispositionem trahi.

Verum in expcificis terminis notamus Card. Paul. Paris. in cons. 31. considerato num. 27. & seq. l. b. 2. nempè, quia inibi † concludit † quod vbi Titio fit substitutio si sine liberis, vel fratribus decesserit, si Titius cum filiis obierit, seu cum fratribus, & si illi fratres liberi quæ sint alias honorati, & in dispositione vocati (quando substitutio fit cum prædicto verbo si dictus Gaspar) quod ex hoc substitutio expirat, & ad fratres filiosve fratrum non extenditur: nisi tantum ad Titii personam, & maximè si Titius speciatim nominetur (ut in præsentia) citat quæ Soccin. Iun. in cons. 104. num. 9. lib. 3. Et illic ipse Card. ait, quod per vocationem adiuam non

quippe passiuè quis oneratus videtur: & quod licet frater actiuè ad successionem vocetur, non ob id grauatus censendum est, quod etiã in signè coniuluit, Aym. Crauet. in cons. 98. nobilis, num. 5. & seq. lib. 1. & inibi priuatim sequitur Guid. Pap. & Dec. & lequacium sententiam qua voluerunt, quod licet substitutio facta si Titius sine filiis decesserit, mortuo Titio cum liberis e. p. ierit, & si ipsi filii sine filiis moriantur, quod hoc locum non habeat, si ipsi filii sunt honorati & dispositiuè substituti temperant nisi his verbis *Dictus Titius* seu aliis restrictiuis substitutio sit cõfecta, & ait dictus Doctor, quod hoc palè Dec. tenet in cons. 63. colum. 2. & in cons. 89. col. 2. & in cons. 287. colum. 4. & in cons. 291. col. ante pen. & in cons. 384. ol. fin.

29 Ex quibus satisfit † iuribus (scilicet, l. tale pactum, §. fin. ff. de pact. & similibus) volentibus, considerandum id quod verisimiliter: di. ponens dixisse, si interrogatus fuisset, haberi pro disposito.

Tum quia hæc iura potius dictæ D. Catherinæ refragantur, ex quo sat existimandum est, dictum eucem illi dicta bona iure maioricatus, utpotè non generis dicti Roderici non daturum.

Tum etiam, quia in dispositione nulla adsunt verba, quibus verisimiliter in fauorem dictæ Catherinæ dictus dux disposuerit: & ita de dicta uerisimilitudine aduersaria agere nequit, ex d. l. quidã cõsiliũ & ob id Paul. Castren. in l. in a. b. guo, ff. de reb. dub. notabiliter censet † quod vbi dispositionis verba ad aliquem adaptari non valent, quod ad illum dispositio non est trahenda; & si apud nos verisimile sit, aliud testamentum voluisse, ut probatur in l. non aliter, ff. de leg. 3. & in l. si cui, ff. de usufruct. leg. quæ recentiores tradunt; in l. 3. C. de libe. prate. & prius Bald. in l. i. multis, ff. de sta. homi. & DD. in Cleme. 1. ff. de hered. instituen.

Præterea ex supradictis etiam conluit, 31 quod nec dici potest † quod ex quo dictus Melchior honoratus fuit, igitur & honoratus censendus est.

Primo, quia nulla lex est, quæ hoc probet.

Secundo, quia non sequitur, quis est honoratus, gitor & grauatus, imò r. otius cõtrarium, ut vltra iam dicta probatur in l. vnum ex familia. §. si rem, ff. de leg. 2. in l. ab eo. C. de fideicommi. ff. & in d. auth. de restit. fideicommi. §. nos igitur, colla. 9. quod & sua detur, quia contrarium eadem est discipli

na, ff. de acq. posse. l. quemadmodum cum

simb. d.

similibus, sed non ob id, quòd quis sit oneratus, censetur honoratus, ff. de leg. 3. l. sed & si sic. & ff. de fideicommiss. liber. l. cum quasi. s. si plaris, ergo nec ex eo quòd quis honoretur, grauatus debet censeri.

Denique & tertio, quia Card. Paris. & Aym. Cr. aut. in d. is consilijs expresse, contrarium optimis rationibus consuluerunt.

Nec subinuitant nos in contrarium.

32 † iura quæ disponunt, quòd ex eadem ratione dispositio ampliatur, & quod in dicto Melchior eadem videtur inesse ratio, quæ in Gaspare. Si quidem vt dictum est, eadem non fit ratio. Item, quia dictus dux limitatiuè (vt explicuimus) est loquutus, & ita expresse Dec. respondet in d. consilio 291. col. pen. Denique, & quia cū

33 casus omittitur † de eo non idem quòd de expresso est iudicandum etiam si in casu omisso maior sit disponendi ratio, vt egregie, Cin. palam tenet, in l. quod fauore, C. de legibus cuius. Deci. consilijs supra citatis meminit, & præcipuum in d. consilio 218 num. 11.

34 Verum & facile, Bartol. sententiam † in l. cetero, col. 12. vers. q̄ro ulterius, ff. de vulg. & pup. euademus. Siquidè loquatur cū dictum fuerit, si Titius sine filijs obierit, vel eorum filij sine filijs, quòd hic dictum non reperitur. Denique & quia, commune placitum est contra Bartol. in d. l. centurio, vt moder. docet inibi, & plenius Dec. in consil. 422. & pro tenui num. 2. vers. his tamen, vbi etiam loquitur, & si alienat omnis prohibitio in scriptura inhibita. Et ait inibi Dec. quòd contra Bart. est commune opinio.

Ex quibus deducimus prædicta bona apud dictum Melchiorẽ libera mansisse. & ita de eis libere disponere potuisse, l. in rem mandata, C. manda. aut ben. de nupt. s. disponat testator collat. 4. cum similibus, nã

35 † qui postremò substitutus est etiam bonorum alienatione prohibita. bona alienare, prout libuerit poterit, ff. de leg. 2. l. qui solidum, s. pen. l. cum pater, s. libertis, ff. eod. tit. bonus tex. in l. agrum. & ibi Corn. C. quand. di. leg. ced. cum alijs de quibus, Gregorius Lup. in l. 2. tit. 15. par. 2. in verb. Al mas propinco. col. 2. vnde si aliquis, & Roland. à Valle in consil. 25. num. 18. & 19. lib. 1.

Quid multa, & si quæ diffiniuimus, iure non subsisterent (vt inciamur) ex quo dicta D. Catherina est hæres dicti Melchioris

36 ris † eius factum, dictumquæ dotis con-

tractum seruare est obnoxia (saltem dicto matrimonio dotante) C. de rei vend. l. cum à matre. ff. de reg. iur. l. ex qua persona, optimus tex. in l. 2. tit. 13. part. 5. cum similibus

37 † quæ iura subsistunt etiam contra filiũ hæredem in sola legitima, vt est commune Doctorem resolutio in d. l. cū à matre, & inibi glos. & hanc dicit commune Iason. in l. fin. s. in computatione, C. de iur. deliber. & optimus tex. in d. l. 2. tit. 13. part. 5. & eo præcipuum cum hic nullum inventarium reperitur, nisi tantum de bonis mobilibus, quòd iure diruitur, vt in l. fin. in princip. & ibi Iason. copiose, C. de iur. deliber. & addendus est text. 6. parti. tit. 6. leg. 5.

38 Nec dici potest † in rebus maioricatus non obtinere, d. l. cum à matre, & similes, sed hæredem de iuncti factum posse impugnare, siquid in iure contraria opinio crebrior, receptiorque sit, vt est text. expressus in d. l. filiusfam. s. cum pater, ff. de leg. 1. & in l. vnum ex familia, s. sed si vno, ff. de leg. 2. & illic Paul. Cast. & in proprijs terminis, ita tenet Andr. de Isern. in cap. 1. s. si vasallus in tit. si de feud. sue. controuer. int. domi. & agna. & Bald. in cap. 1. s. hoc quoque col. 5. de success. feu. & Paul. Cast. in consil. 247. in causa quæ vertitur, Saona col. 2. num. 1. col. 2. lib. 1. & in cons. 351. pro fundamentis, col. 3. num. 4. vers. pro istius eod. lib. 1. Fulgos. in cons. 67. pater famil. & in l. quotiens, C. de fideicom. Roman. in cons. 18. v. sa facti, col. fin. (& inibi loquitur etiam factio inuẽtario) Alexand. in cons. 32. viso processu, col. fin. lib. 3. & in cons. 3. col. 2. eod. lib. Dec. in cons. 38. circa primum col. 4. & palam idem Dec. in cons. 184. ad finem, & lucidè hoc tenuit Oldrad. in cons. 94. col. 5. & optimè hæc instruitur sententia in l. 4. tit. 15. par. 2. qua disponitur, successorem regni prædecessoris debita soluturum, & si regnum sit restitutioni subiectum, l. 2. & l. 3. eod. tit. & par. & hæc veritas constat in l. 1. C. de bon. mater. iuncta d. l. cum à matre, & in l. siue possessio, ff. de euetio. nanque in d. l. a bona aduentitia filij à patre alienari prohibentur, nihilo secus tamen dicta l. siue possessio, & in d. l. cum à matre disponunt filium patris hæredem eius factum, contractumque super filiorum bonis gestum obseruaturum.

39 † licet Bar. in d. l. filiusfam. s. cum pater teneat l. 1. & 2. C. si quod in fraud. patro. minimè obtinere, cū filius in legitima hæres fuerit aduersus eum, est DD. commune resolutio in d. l. cum à matre, & in

d. §. in computatione, ut iam diximus, quibus in locis scribentes post *glos. in d. l. 1. & 2. C. si quid in fraud. patro. respondent* præterea *Bart. in d. §. cum pater*. nec aduersam tenet sententiam, quandoquidem non ideo dicat hæredem non teneri stare contractui defuncti in casu *tex. ibi*, quia in restitutioni subiecta loquitur, sed ob id quidem, quia ut ille censet, paterno contractu filius non obligatur. *Rursus, Bartol.* loquitur in filio succedente in sola legitima: non autem in patre, in quo minor (ut adseruimus) inest ratio.

Denique cum iuxta prædicta aliquod adesset dubium † pro dicto Petro iudicandum est.

Tum, quia pro dote, *ex l. 1. ff. solu. matrim. & similibus.*

Tum etiam, quia pars aduersa dictam produxit scripturam *ex tex. in c. inter dilectos de fid. instrum. & illic Bald. & consta. in l. veteribus, ff. de pacti cum aliis supra à nobis citatis in consil. 2. in causa de qua nu. 85.*

Tum & denique, quia dictus Petrus est reus & possessor *ex l. fin. C. de rei vend. & l. 28. titul. 2. par. 3* cum suis notissimis. Et hæc in dicti Petri fauorem di. esse lat. sit.

Doctor Burgen. Marcus
Salon de Pace.

A D D I T I O.

N Vm. 1. Quod executio parata competens scripturæ, contra defunctum habeat locum contra hæredem concordat, & latè alios allegans testatur, ita esse de iure communi, *Carauisa super ritu 178. num. 4. 5. Boer. dec. 10. num. 2. multos allegat Bernardin. Pandus in tract. de executione instrumenti p. 2. 3. declar. num. 5. & nouissime Galder. in eius praxi criminali instrumentaria in a. p. 2. partis principalis in verbo aduertat in super ad debitorem num. 38. ubi post Foller. & alios refert id seruari in pacto executiuo in instrumento apposito, quod etiam contra hæredes executioni mandatur, & idem seruari etiam in obligationibus penes acta stipulatis, præuia tamen citatione testatur *Berard. Pannus ubi supra num. 8. & Galder. in loc. supra allegato numer. 3233.* quamuis iustrumentum via ritus contra hæredem liquidari non possit ex expressa dispositione prædicti *Ritus 178. ubi Carauisa rationem in eod. Rit. assignatam declarat, quamuis etiam respectu liquidationis prædictæ contrarium in via disputatiua defendere conetur, Frecc. in tract. de instrumentorum executione parte 11. q. 1. licet opinionem negatiuam iuxta ritum prædictum seruari testatur.**

Ad nu. 4. 5. 6. Quod dos inofficiosa non

possit constare matrimonio reuocari, adde quod hæc quæstio est latè controuersa, nam contrariam opinionem probat, & secundum eam per S. C. decisum fuisse testatur, *Præs. de Francb. dec. 104.* per totam, eandem opinionem plenè comprobat, & sequitur *Barbof. in l. 2. part. 1. in fin. numer. 178. ff. solut. matrim.* super qua quæstione post *Annam singul. 223. Consiliarius Anna eius filius* ibi in aditione refert quamplures DD. pro, & contra, verum est aduertendum, quod in vita patris, vel matris inofficiosè dotantis actio de inofficiosa dote absque dubio non daretur, prout plenè declarat, & per S. C. decisum refert idem *Præs. de Fræsb. in dec. 170.*

Ad num. 12. quod substitutio non extendatur de casu ad casum adde *Tiraq. latè in repet. l. si unquam in verbo libertis num. 28. cum seq. Ioan. Vincent. de Anna alleg. 134. nu. 3. 7. 8. & alleg. 137. num. 1. cum seq. ubi etiam in pia causa, Fab. de Anna conf. 57. num. 71. Surd. decis. 202. per totam, Caball. Milleloqui 497. Reg. Lanar. conf. 60. num. 74. cum seq. Mantie. de conietc. ult. vol. lib. 3. tit. 19. ubi etiam, quod in pia causa substituta, prout etiam in pia causa loquitur, *Vrsil. dec. 141. num. 3. & quod non extendatur, nec de casu ad casum, nec**

de

de persona ad personam plures ad hoc allegat *Thej. dec. 248. num. 8.* & quod si adsit identitas rationis, vide *Consiliarium Rouss. conf. 40. num. 8. & 8. vol. 1.* & quod ad casum similem extendatur ex identitate rationis, vide latè per *Facchin. controuers. iur. lib. 4. cap. 46.* licet contradictores plures ad ducat verum contrarium post alios tenet *Anna in dicta alleg. 137. nu. 18.*

Ad num. 14. Vide Reg. Valenz. *conf. 23. num. 5.*

Ad nu. 13. & 14. Quod substitutio non extendatur de persona ad personam, vide *Annam in d. alleg. 134. num. 6. & alleg. 137. num. 24. cum seq.* ultra DD. supra allegatos, nec non conclusio limitatur, quando sequeretur absurdum, ut probat *Surd. in dec. 319. nu. 11.*

Ad am. 15. Quod in his, quæ relicta sūt ratione, ut in genere siue familia conferuentur foeminae excludantur, vide *Sfortiam Odd. in tract. de fideicommiss. per alienationis prohibitionem inducendis q. 9. num. 30. vers. 2. & num. 31. & num. 38. & num. 50. cum seq.* & *Regen. Roussum conf. 30. num. 6. vol. 1.* licet appellatione familiae, etiam foeminae veniant, ut probatur in *l. voluntas, C. de fideicommiss. & latè Consiliar. Anna conf. 106. num. 16. cum seq. vol. 2.* & *Sforzia Oddo in d. q. 9. pertotm, Reg. Rouss. in d. conf. 30. num. 4. cum sequen.* prout etiam generis vocatio denotat omnes descendentes masculos, et foeminas uti latè probat *Pereg. in tract. de fideicommiss. art. 22. num. 28.*

Et in maioratu ob conseruationem familiae expresse constituto, siue ob fauorem Domus, atque casatae feminas saltem deficientibus masculis esse admittendas latè probat *Molina de primogen. Hispan. lib. 3. cap. 4. num. 5. cum seq. nent.*

Ad n. 16. Quod onus primo substitutis appositum non sit censendum alij post substitutis adiectum est aduertendum, quod ista conclusio intelligitur de onere siue fideicommissio conditionaliter facta in casu forte, quod contingerit in persona primi substituti

idque in illius persona postea secundum non fuerit tunc fideicommissum non erit extendendum de persona in personam, ut supra, cum tunc conditio dicatur defecisse iuxta *Conf. Oltradi 21. hic*, per authorem allegatum ubi conditio fideicommissi apposita in casu quando grauatus sine liberis decesserit defecisse censetur si ille cum liberis decesserit quicquid postea de illis contigerit, prout est contra postquam conditio legati, vel fideicommissi extitit statim ius inreuocabiliter quaeritur, quicquid postea aliter contigerit iuxta *sex. in l. cum uxori, C. quando dies legati cedit*, per hunc autorem allegatum, si verò onus pure, & simpliciter ab haerede in fideicommissario relinquatur, tunc grauamen impositum primo fideicommissario, vel legatario etiam ab eorum substitutis, vel coniunctis, ad quos hereditas peruenit erit praestandum, iuxta *reg. text. in l. unica, §. pro secundo, C. de caducis toll.*

Ad num. 17. 18. 19. Quod fideicommissum, cum sit onus non extendatur de persona ad personam, sed ad eius limites sit restringendum, & maioratus scriptura ultra expresse non extendatur adde ultra supra adductos in num. 12. 13. 14, *Molin. in d. tract. de Hispan. primogen. lib. 1. cap. 4.* per totum, ubi latissime de hoc agit, & fundat conclusionem praedictam non extendatur, tamen de casu ad casum, quam de persona ad personam.

Ad num. 20. Quod non sufficiat testatorem aliquid voluisse nisi id disponat adde latiss. de hoc per *Tiraquell. in repetitio. l. si unquam in verbo libertis nu. 20. 21. cum seq.*

Ad num. 22. Quod substitutio facta alicui si sine fratre decesserit extinguatur si cum fratre decedat, etiam si postea ille sine liberis moriatur, adde in simili DD. tenentes fideicommissum constitutum in casu, quando grauatus sine liberis decesserit extingui si cum liberis moriatur, licet illi postea sine filiis

filij decesserint, prout post *Oldrad. in d. conf. 21.* hic per authorem allegatū tenent omnes DD. quos refert, & sequitur *Reg. Rouit. in conf. 34. n. 1.* & per totum consilium, vbi per S. C. iudicatum refert, & ante eum idem firmauerat *Pres. de Franch. in dec. 92. in prin.* cuius conclusionis ampliaciones, & limitationes, vide late per *Anto. Gabriel com. concl. lib. tit. de fideicom. conclu. 7. Pereg. de fideicom. artic. 29. num. 22. cum seq.*

Ad numer. 24. 25. 26. Quod nominatio nominis proprii eius cui testatur substituit inducat limitationem, & restrictionem substitutionis ad illius personam, & in specie in substitutione prædicta si sine liberis, vide *Pereg. in dicto art. 29. num. 36. & vide eundem nu. 28.* vbi de alijs verbis restrictivis.

Ad eundem nu. 26. in fine, quod dictio vulgatis, però sit restrictiva, & excludat alias personas, probat post alios, *Reg. Rouit. conf. 94. num. 23.*

Ad num. 28. quod substitutio prædicta si sine liberis decesserit extinguatur, per super existentiam liberorum, quamuis ipsi postea sine filijs decesserint, etiā si iidem liberi fuerint honorati, siue dispositiue vocati, vide eundem, *Pereg. in eod. art. 29. nu. 26.*

Ad eundem num. in fine quōs dicit, quod verba dictus Titius, siue alia restrictiva operentur, quod substitutio non extendatur ad aliam personam, vide latissime per *Sur. dec. 85.* & in specie in substitutione prædicta si sine liberis, per *Pereg. vbi supra num. 36.*

Ad num. 29. 30. quod regula legis tale pactum, §. *fin. ff. de pactis* nō habet locum omnino deficientibus verbis respectu alterius personæ, itaut nō ope-

retur extentionem de vna persona ad aliam, vide *Tiraq. in l. si unquam io verbo libertis nu. 28. cum seq.*

Ad num. 33. quod dispositio testatoris nō extendatur ad alium casum omisum, quamuis in eo maioratu sit ratio disponendi, adde *Molinam de Hispan. primogen. lib. 1. cap. 4. num. 3. vbi num. 4.* id multo magis procedere probat, quando tractaretur de extentione fideicommissi de persona ad personā, verū in contrariū, quod ex identitate rationis fiat, extensio de persona ad personā, plures adducit *Peregrin. in d. art. 29. num. 32.* licet in casu prædictæ substitutionis si sine liberis teneat non extendi ad nepotes *num. 32.* vbi declarat quomodo dictum prædictorum DD. intelligi debeat.

Ad num. 35. quod vltimus substitutus possit bona alienari prohibita libere alienari, adde *Pereg. in d. tract. de fideicommissis art. 14. num. 49. & artic. 52. num. 2.*

Ad num. 36. Quod hæres non possit impugnare alienationem factam per defunctum, vide late per *Pereg. in d. tract. de fideicommissis ar. 33. per totum, & Consil. Pascalem in tract. de Vir. pat. potest. par. 1. cap. 2. num. 43. cum seq.*

Ad num. 37. Quod sius etiam in legitima hæres teneatur habere ratum factum defuncti, aduerte, quod iste articulus est satis in iure controuersus, de quo late tractant DD. hinc inde adducens prædictus *Consil. Pascalis vbi supra n. 53. verum iuxta opin. auct. Molin. de Hispan. primogen. lib. 4. cap. 1. nu. 26.*

Ad num. 38. quod etiam in maioratus hæres non possit reuocare alienationem factam per defunctum, vide *Molin. vbi supra latissime num. 20. cum seq.*

S V M M A R I V M.

- 1 **L**itigiosa res non efficitur, & si actio hypothecaria sit intentata.
- 2 Actio litigiosa efficitur taliter quod bona super quibus est lis, vendi non possint durante lite.
- 3 Actio hypothecaria, & si litigiosa fiat, illud

operatur, quod ipsa actio durante lite cedit non possit, & au vendi possit.

- 4 Litigiosa vitium non consideratur, cum bona venduntur ad solutionem dotis.
- 5 Titulus, C. de lice. poten. qualiter procedat.

- 6 *Bona fidei ad probationem coniectum sufficit.*
- 7 *Titulus, C. de aliena. iudi. mutā. caus. hāc. qualiter procedat.*

ARGUMENTVM.

Res litigiosa, an iure legitimo efficiatur per propositionem actionis hypothecarię in iudicio dilucidē examinatur.

CONSILIVM XXXV.

N hac l te donni Michaelis Chacon (diuino implorato auxilio) punctus nunc se offerens tantum est, & si actio hypothecaria sit intentata, non ex hoc

res litigiosa efficiatur. † vt probatur in *auth. litigio. s. 1. & inibi, Ang. & DD. & scribentes in auth. litigiosa. C. eod. tit. Bald. & ceteri DD. in l. lite pendente. co. fin. eod. Abt. & alij in cap. Ecclesia sanctę Marię col. 3. de cōstit. Neapol. lib. 2. rub. 41. num. 8. & 13. quo in loco abundē litigiosi materiam dissertat, & hoc latius fundauimus supra in fauorem dicti D. Michaelis in cons. 4. in causa quę ventilatur, num. 25. & 26. tamen † quod actio litigiosa efficitur, ita quod bona super quibus est lis vendi nequeāt lite durante: quia imō optimo æstimans iure † quod & si actio hypothecaria litigiosa fiat, illud quidem operatur, quod ipsa actio durante lite cedi nō possit *ex tex. in l. lite pendente, & prædictis in locis DD. & Abb. in dicto capitulo Ecclesia sanctę Marię de constit. at non tamen operatur, quod res principalis vendi non possit citra litigiosi vitium, & ita constat ex dicta auth. de litigio. s. 1. & ad hoc, & ita etiam intelligit Abb. in dicto cap. Ecclesia sanctę Marię columna tertia post Specul. in titul. de appell. s. nouissimē col. penul. ve. s. item, quia vitium, Pet. de Bellaper. in authentica nūc si hæres ad finem, C. de litigio. Baldus in l. 2. C. eodem tit. super glos. in verb. deducto. Fab. de Monte, de empt. & vendi. num. 33. qui inuenitur in 5. volum. tract. diuerso. DD. itaque iura quę agat de vitio litigiosi ad nostrum negotium non pertinent, & faciunt quę citauimus in d. 4. consil. num. 25 & 26.**

Præterea & dictum vitium litigiosi in hoc casu expendi non potest † quia dicta

bona ad dotis solutionem vendita fuerūt *ex te. in l. fin. C. de litigio. quam & Angel. ad hoc appendit in d. authentic. de litigio. colum. 4. etiam pro dote restituenda illam intelligens.*

5 Nec obstat dicto Michaeli † titulus, *C. ne lice. potentio.*

Tum, quia & plerique tenuerunt, dictū titulum in reo non obtinere, vt per glos. in l. 1. ff. de alie. iud. mutan. cau. fact. cum suis concordantiis. Et si alii contrarię sententię adstipulentur.

Tum etiam, quia ille titulus tantum tractat de potentiori ratione officii, vt ex eodem titulo constat, & traditur in l. 1. C. eodem titul. de alie. iud. mu. cau. fa.

Tum & den que, quia ille titulus non habet locum, cum alienatio sit bona fide *ex l. extipendia, C. de procu. & tenes Specul. in tit. de cessio. act. s. 1. & DD. in l. 1. C. ne lice.*

6 *poten. & inibi Iacobi. num. 14. † ad probationem bonę fidei in hoc casu coniecturam sufficere, & probatur in l. pe. C. de eui. Etio. & alibi sæpe traditur,*

Proindē nec in contrarium vrget † titulus, *C. de alie. iudi. mutan. cau. fact.*

Tum, quia non obtinet, cum dolus cessat, *l. 1. s. item ff. eodem tit. Cin. & DD. in d. l. s. pendia, & ibidem Cin. ait, in hac specie bonam fidem præsumendam, & constat in d. l. pe. C. de eui. Et optime probatur in l. quotiens, s. qui dolo. ff. de probatio. cum alijs.*

Tum etiam, quia ille titulus tunc quidem procedit, quando alienatio sit causa mutandi iudiciū, vt in *d. s. item, & illis Bartol. & alij, & Angel. in d. l. 1. C. de aliud. mutan. cau. fact. col. fin. quod hic cessat.*

Tum, quia ille titulus etiam non militat aduersus alienantem, cum iuxta causam *l. non solum, s. si quis autem, ff. de alie. iud. mu. cau. fact.*

Tum & denique, quia exigitur, quod in duriores aduersarium fiat alienatio, vt sat patet in *rub. & nigro. C. & ff. de alie. iud. mu. cau. fact. & expendit Angel. in l. 1. C. eodem titulo. Quibus hoc finitur consilium, & pro dicto Michaeli demum est pronunciatum.*

Doctor Burgen. Marcus Salon de Pace.

ADDI

A D D I T I O.

NVm. i. quod actione hypothecaria intentata res non efficiatur litigiosa, & proinde vendi possit adde, *Pereg. in tract. de iure fisci lib. 4. tit. 6. de litigiosis num. 4.* vbi post alios assignat rationem, quia de dominio non agitur in huiusmodi iudicio, sed tantum de aduocanda possessione.

Verum prædicta conclusio limitatur in Regno Neapolitano, per Capitulum Regni conuentus, vbi statuitur, quod etiam si de possessione agatur, & lite pendente alienatio sequatur, iudicium potest continuari cum alienante, & sententia postea lata exequi contra emptorã, & ideo cū in hypothecaria agatur de possessione aduocanda habebit locum dispositio huius capituli, ita declarat *Præf. de Franch. dec. 464. 2.* & fortius præcedit hæc limitatio

quando non agitur sola hypothecaria, sed fuit etiam petita assistentia, quia tunc cum tractetur etiam de aduocando dominio, absq; dubio iudicium ceptum, cum alienante, poterit cum eo continuari, & postea sententia exequi cum emptore.

Ad num. 4. Quod alienatio facta ex causa dotis rei litigiosæ valida sit, adde *Capic. dec. 128. nu. 7. sed Regens de Ponte in cons. 101. vol. 2.* tenet adhuc habere locum in huiusmodi alienatione dispositionem capituli prædicti.

Ad num. 5. 6. Quando intelligatur titulus nē liceat potentioribus, & quis dicatur potētor in hac materia, & quod debeat esse persona, quod habeat Iurisdictionem, & an Ecclesia, vel Clericus censeatur potentior, vide *Crauet. cons. 205. nu. 43. 44. & c.*

S V M M A R I V M:

- R**emedium, quod durante lite datur, ad tuendum possessorem in sua possessione (quod interim nuncupatur) tantum illi competit, qui tempore initij litis possidebat.
2. Præsumitur pro rectitudine sententia.
 3. Remedium possessorium non competit contra habentem pro se iuris præsumptionem.
 4. Remedium possessorium non datur, quando difficilime postea executio fieri valeret contra missum in possessionem.
 5. Possessio generalis non extenditur contra tertium in particulari possidentem.
 6. Testes in specie deponentes præferuntur testibus in genere deponentibus.
 7. Intentionem suam in genere probans, non debet obtinere in remedio possessorio.

I A R G V M E N T V M:

Remedium possessorium, quod durante lite conceditur possessori lite pendente in sua possessione, (quod interim nuncupatur) quibus possessoribus legitimo iure permittitur enucleatur.

C O N S I L I V M XXXVI.

Diuino postulato suffragio. In hac causa Comitum D. Petri ad nos transmissa. Breui dicimus remedium, quod durante lite datur ad tuendum possessorem in sua possessione (quod *Interim* vulgo nuncupamus) tantum illi qui tempore initij litis possidebat competit, ex text. in cap. cum venissent de instit. & illic Innocen. Abb. & DD. & habetur in l. 1. §. 1. ff. de iti. act. qua priua. & docentes in cap. consultationibus de offic. deleg. & constat in S. retinenda instit. de interd. & ibidem DD. & in cap. cum Ecclesia Vultarana de elect. & insignē, Paul. Castren. in cons. 3. in causa quæ vertitur coram domino col. 2. nu. 2. per totum, lib. 2. & plenè dominus, Couar. quæ alios citat in cap. 17. prat. qq. num. 1. colum. 3. & Thom. Gram. in dec. 67. exort. num. 7. & sequentibus. Quod remedium etiam cessat, quia si aduerferio concederetur, esset auferre contra ius comiti nostro possessorem

nem, quàm semper habuit, C. si per vim, vel al. mod. & in d. c. cum venissent, & in d. c. 1. ut lit. penden. & in cap. cum pe. sone, S. quòd si tales de prinileg. lib. 6. cu n. similibus.

Proinde & dictum remedium non habet ex eorum, quòd dictus comes habet pro se duas sententias regio consilio 2 latas. Pro quarum restitutiò: præsumentum est (& si ab eis secundo sit supplicatum.) ff. de inoffic. testam. l. si instituta, S. de inoffic. so testamento, & illic Paul. Castren. probatur in cap. in praesentia, de renunc. & illic Arto. & plenius Felin. in cap. quoniam contra colum. 10. de proba. & alibi saepe, sed dictum remedium non quidem concedendum est † aduersus habentem pro se iuris 3 præsumptionem, ex notatis in cap. ad decim. s. de rest. spol. lib. 6. & in cap. cum dilectus de caus. poss. & proprie. & nota illic Ioan. Fab. in d. S. retinenda col. 10. v. r. item nota, quòd agens, & faciunt, quæ tradit Co. nar. in d. c. 17. prat. q. 9. n. 6.

Sanè, & dictum remedium locum non habet, quia si dictum concederetur interim, & aduersarijs efficiendi oppida daretur locus, difficilimè postea executio fieri va 4 leret contra partes aduersas † quare dictum remedium non est concedendum, ex tex. in cap. significasti de diuort. & optimè Paul. Cast. en. n. 1. si de vi. col. pen. ff. de iudi. & ibi Jacobi. de Sancto Georg. & in l. 2. C. de odist. di. Ad. 1011. quem sequitur Alex. in l. naturaliter, S. nib. l. commune. col. 16. ff. de acquir. poss. & Anton. n. c. ex parte, de rest. spol.

Et licet aduersarii dicant, quòd habeant possessionem efficiendi populos, non est in locis, quibus nunc eos facere præten-

dunt. Nec in dicti comitis terminis ab eo 5 possessis † & ob id eorum possessio extendi non valet, ad ea quæ petierunt cap. auditis de pres. ript. & ibi Imo. col. 4. tex. in l. si ac eo, S. fin. ff. de acquir. poss. Innoc. in cap. dilectus, de capel. monacho. & DD. in d. cap. cum accessissent, et illic Enric. de constit. et latè Soccin. in conf. 74. col. 3. lib. 1. optimus tex. in cap. cum contingat de decim. & in c. cum in tua eod. tit. notatur in l. 1. S. si quis hoc interdicto, ff. de iti. act. qua priua & faciunt notata per Bald. in rub. ff. de contrab. empt. q. 22.

Quid plura, & dicti comitis testes super dicta possessione in specie deponunt: 6 at aduersariorum in genere † & ob id testes comitis sunt præferendi ex tex. in cap. generi per speciem, de regu. iur. lib. 6. & expresse optimèq; Ioan. 1. mol. in d. c. auditis, col. fin. & Aret. in c. licet caus. m. col. 5. de probat. & illic Barba. col. 16. Aret. etiam in cap. ex tenore de testib. & Dec. in conf. 448. vis tota num. 37. & idem Dec. in conf. 302. & pro tenui, num. 18 & ob id Paul. Cast. in conf. 113. in causa quæ vertitur inter cõmunitatem Brazani. nume. & sequent. lib. 2. ait † quòd in dicto remedio dicti interim (cui assimilatur remedium vti possidetis, obtinere non potest, qui suam intentionem in genere probauerit, cui rei 7 conducit tex. in l. ob carnem, S. fin. ff. de testibus, & in cap. non est veri, mile de præsumptio cum similibus

Ex hisigitur constat, dictum remedium locum non habere.

Doctor Burgen. Marcus
Salon de Pace.

A D D I T I O.

NVm. 1. Quòd remedium possessorium ad finem manutenendi possessorem in possessione pendente licet competat, tantum illi, qui tempore litis motæ possidebat, adde Reg. de Ponte dec. 40. num. 37. vbi latissimè post alios DD. per eum allegatos tractat materiam huius possessorii summarissimè.

Ad num. 2. Quòd præsumat pro sententia addo Craues. conf. 202. num. 8. vbi plura iura, & DD. ad hoc adducit amplians procedere etiam in laudo, Reg.

Valenzuel. conf. 68. num. 16.

Ad num. 3. quòd remedium prædictum possessorium non concedatur ei, qui contra se habet iuris præsumptionem adde Menoch. de possess. resim. remed. ultimo num. 21. 24. vbi post alios distinguit an præsumptio sit leuis, vel vehemens; Et q̄ prohibitio generalis in remedio possessorio interim non sufficiat, addo idem esse in remedio recuperandæ, prout probat Menoch. de recuper. remedio 1. num. 358.

Ad num. 4. Quòd non conceditur possessio

forium, quando tractatur de oppido, vel alia re cuius esset difficilis restitutio, adde hoc procedere, etiam quando tractaretur de spolio, nam aduersus spoliatum posset, tunc etiam opponi exceptio domini, vti post alios declarat *Anton. Gabr. com. concl. lib. 5. tit. de restitut. spoliat. conclus. 1. nu. 134. cum seq.*

Ad num. 5. quod possessio generalis nō

extendatur contra tertium particulatiter possidentem, alias verò sufficeret in vna re, vel actu capere possess. adde *Iacobum Antonium de Mauro, late hoc declarantem in alleg. 27. num. 5. & seq. & alleg. 55. num. 4.* etiam ratione loci, vide eundem *alleg. 36. num. 3. Ad num. 6. videas Reg. Valenzuel. cons. 8. num. 17.*

S V M M A R I V M.

- 1 **R**etractus, quando locum habeat.
- 2 **D**olus, & fraus coniecturis probari potest.
- 3 **F**raus, & dolus probantur, cum contractus clam fit.
- 4 **C**autela nimia dolum, fraudemque probat.
- 5 **P**erisimilitudo consideranda est.
- 6 **D**olus & fraus constant, quando contractus fit loco non consuetio.
- 7 **C**ontractus venditionis fraudulentus presumitur ex loci qualitate, & quia fit coram personis certis, & suspectis.
- 8 **I**gnoranti non currit tempus ad retrahendum, & sequentibus maxime numer. 11. & 14.
- 9 **F**raus, & dolus adhibitus, in contractu probatur solo dicto, & depositione venditoris, deponentis de ipsa fraude, & dolo.
- 10 **I**mpedito agere non currit tempus.
- 12 **T**empus decursum propter factum aduersarij non nocet, & plenius nu. 15.
- 13 **A**d retrahendum non sufficit habere notitiam venditionis, sed requiritur habere scientiam pretij, & clausularum scripturę venditionis.
- 15 **I**n intellectus, l. 7. tit. 7. lib. 5. ordi. quę habeatur lib. 5. nouę recopil. tit. 1. l. 8. Et inibi late quando tempus nouem dierum ad retrahendum assignatum non currat. absenti, seu ignorantis.
- 16 **F**raus, & dolus constat, quando quis non vult parere iudicis præcepto.
- 17 **I**udex propter dolum, & factum aduersarij iubere potest, quod terminus legalis non currat.
- 18 **V**endens aliquam rem si eam non possidet, eius possessionem tradere non potest.
- 19 **T**empus ad retrahendum assignatum, currit a tempore traditionis, non verò a tempore venditionis.

20 **I**n intellectus, cap. 13. titul. 10 lib. 3. fori legum.

ARGUMENTVM.

Retractus, an competat consanguineo pro re uendita, quę fuerat suorum antecessorum, & quid si pretium non fuerit solutum infra nouem dies, iuxta edictum forte ad clandestinitatem actus celebrati differitur copiosè.

CONSILIVM XXXVII.

Diuini nominis auxilio postulato. In præsentis causa, quę versatur inter Andr. Calderon, & D. Philippam de Morales eius uxorem aduersus Ioannam de Morales. Breui

iure fulciemus, retractum bonorum à dictis Andrea, & Philippa petitem locum habere.

Nam quidem dicto Ioanni Morales, Franciscus Morales dictę Philippę frater prædicta vendidit bona, quę vt constat ex serie processus ꝑ fuerunt Antonij de Morales patris dictę D. Philippę, sui que, qui, pretiumque venditionis fuit consignatum, ex pluribus à nobis traditis supra in *cons. 30. per totum.*

Nec dicere oberit, dictum pretium infra nouem dies, prout legibus regijs exigitur, non fuit consignatum. Siquidem dicta venditio clam & fraude, doloque cõfesa est, ut dicta Philippa dicta bona non extraheret ꝑ de quo dolo, & fraudeque etiã coniecturis probati potest, *C. de dol. l. do-*

Item cap. 2. de renuncia. lib. 6. cum similib.
3 Quin ex quo clā f & ea est ꝑ ipsa fraus, dolusque comperiuntur, l. si qui, C. de adulte. l. cum ipse de contr. empt. glos. & inibi Bart. in l. forma, C. de interd. matri. & probatur in l. ab Anastasio verb. non occulte, C. mand. cum aliis quorum meminit Andr. Tiraq. in tract. de utroq. retractu in prefatio. nu. 3.
4 Equaliter, & nimia cautela ꝑ dolum, fraudemque probat, vt traditur l. si quis sub conditione ff. de condi. insti. Bald. in l. etiam col. 2. C. de execu. rei iudi. & alibi sepe. Ad quid enim uenditor, emptorq; ad aliud oppidum se transtulerunt. ut inibi uenditio conficeretur, & in loco occultissimo, nisi ut dictam uenditionem occultarent; & ita uerisimile est ꝑ quā uerisimilitudo, & hisce in rebus consideranda est. c. quia re. simile de presump. Quin ex quo in loco inueto cōfecta fuit ueditio, & in agro, nonquē in oppido, vt magis ipsa ueditio testa esset ꝑ ipsa constat fraus, dolusque elucet, C. de cursu publi. l. si quis, & ibidem Bartol. & in l. 2. C. eodem titul. cum alijs quorum, Rip. meminit in tract. pestis, parua imp. esione. cha. 94. q. 7. nu. 311. & sequentib. quibus & alludit ꝑ quia ex loci qualitate contractus fraudulentus patescit, cap. quia propter, d. ff. de elect. & qua Bartol. notat in l. non intel. igitur, s. ta. ita ff. de iur. fisci, & etiam ex eo, quod coram certis personis ipsa uenditio iacta est, ff. de rit. nupt. l. ff. Bar. in l. 2. C. de his qua ex publi. ratioci. lib. 10. cum alijs adductis, per Io. Lup. in suo cons. in materia haresis in s. 10. per totū, Hippol. in rub. ff. ad l. Cor. de s. ca. nu. 4. cum plurib. seq. & late Tiraq. in materia nostra retractus, in tract. de utroq. retractu tit. de retract. conuentio. in prefatione nu. 12. cum seq.
 Cum igitur uendentis dolus constet. Item & emptoris qui vt est probatum, in dicto dolo, fraudeque etiā particeps fuit, eorumque fraude, & praua solertia tempus nouem dierum à uenditionis die fuerit elapsum dictis Andrea Calderon, eiusq. uxore in scijs, eis dictorū tēpus decurrere nequiuit ꝑ siquidem ignoranti non currat tempus, l. cum sex menses, ff. edil. edict. & illic, glo. & in l. sci. enaum, d. tempus, ff. eod. tit. & tex. in l. 1. s. fin. C. de annal. except. cū similib. à Tiraq. abundē citatis in d. eius tract. de utroq. retract. tit. de retract. lignag. s. 35. nu. 1. & 2. & plerisq; seq. ꝑ quem dolum fraudemque uenditoris solo dicto probari iuris est: & ita prædicti uenditoris assertioni dicentis in agro propter ipsam fraudem, & dolum uenditionem factam, standum uideatur, vt expresse tenet Alex. in cons. 197

col. 2. ver. ne obstat, lib. 7. & Matth. de Affl. in tract. de iure protomi. in verb. nisi quis ver sic. sed quid & probatur in l. quarto, s. ff. de edil. edi. cum alijs.
10 Proinde; & his accedat ꝑ quia impedito agere minime currit tempus, d. l. 1. in fi. C. de annal. excep. & in l. 1. C. de bon. mater. & illu. DD. l. in rebus, C. de iur. dot. erant enim dicti Andreas, & Philippa impediti agere, nec poterant pretium certum consignare ex uenditoris, emptorisque dolo, nec sciebant prætij quantitatem.
 Caterum, & in nostris proprijs terminis ꝑ quod tempus retractus impedito minime currat, tenet Matth. de Afflict. in d. tract. prothomi. in verb. vt intra 30. dies, & uide qua infra dicemus in hoc consilio nu. 14
 Quæ omnia maxime ex eo obtinent, quod ipsi tempus ob aduersarij factum est transcursum impedimentum, quæ ex ipsius aduersarij facto prouenerit: & quia ipse à proprio oppido subterfugit cū uenditore ꝑ cū in hoc casu tempus ipsum non posse currere, iuris esse existimandū est ex tex. in l. intra uile, & ibi Ba d. ff. de mino. & in l. petenda, C. de tempo. n. int. rest. cum alijs citatis à Tiraq. in d. tract. de utroq. retractu tit. de retract. lign. s. 12. gl. 2. n. 1.
 Nec sufficeret, dictum Andream eiusq. uxorem, & si dictam scirent uenditionem ꝑ nisi eius clausulas, pretiumque nota sibi essent ex tex. in l. in totum, ff. de reg. iur. & ita tenet Andr. Tiraq. in d. tract. de utroq. retract. tit. de retract. lignag. s. 36. nu. 31. 32. & sequentib. nam ut quisalicuius rei sciētiam habere constet nō tantū illius rei, sed eius qualitates, & circūstātijs nosse oportet, l. in c. conuenientib. de appel. lib. 6.
 Verum, quod ignorantia uenditionem
14 ꝑ dictum tempus non currat tenet Montalu. in l. 13. tit. 10. li. 3. for. legū. in verb. Nue ne dias, & Dec. in cons. 88. co. 1. & probatur in cap. Titius, in tit. si de feud. sue. contr. int. domi. & agna. & inibi Alber. & DD. & etiam constat in c. venerabilis, de iudic. & Chassan. in consue. Burg. rub. 10. s. 5, in prin. fol. 338. col. 4. nu. 4. & sequen. et si Montalu. reprehendat Pal. Rub. in l. 70. Taur. nu. 34.
15 Cui rei non refragantur regie leges ꝑ & præcipuum, l. 7. tit. 7. ordina. lib. 5. (quæ habetur lib. 5. recop. tit. 11. l. 8.) quæ sancit, quod tempus dictorum nouem dierum, ad rem à coniuncto retrahendam abenti currat. Quandoquidē hic à iudice hoc tempus ex causa suspensum est, quod fieri potuit, vt statim dicemus. Rursus, & si dicta lex, seu alia regni disponeret, dictū tempus aduersus ignorantem decurrere,

(ut inficiamur) in hoc tamen casu nō procederet, in quo ignorantia, & uenditoris, emptorisque tacto dolo, & fraude suboritur, ex iuribus supra citatis, & ex *tex. in l. cum proponas, C. de nauti. fenol. cum tutoribus. s. cum per fallatiam, ff. de transact. cū alijs de quibus Tiraq. in d. tract. de utroq. retract. tit. de retract. lignag. s. 35. glos. 4. num. 29. 30. & 31. quo in loco priuatim hanc dirimit rem, & in *signe, Arna. Ferr. in consuetudi. Burdiga. tit. de retractu, s. 5. ubi tenet, quod consanguinei ignorantia emptoris, uenditorisue fraude, aut dolo proueniens, facit quod tempus retractus ipsi consanguineo minimè pertranseat, & Tiraq. hoc etiam tenet, & si consuetudine cautum sit, tempus retractus abienti seu ignorant currere, ut palam ex eius uerbis apparet in *eod. tract. tit. de retractu lignag. s. 35. glos. 3. & 4. in princip. in quo loco num. 1. fateatur consuetudine (ibidem ab eo explicata) decretum esse, ignorantibus, & absentibus tempus retractus currere, & inibi prædictam temperat consuetudinem, nisi ex facto aduersarij ipsa enascatur ignorantia, quod etiā tenet, *Car. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. s. 5. glos. 12. num. 6. quo in loco consuetudinem (de qua inibi agit, sancientem tempus retractus ignorant percurre) locum non habere dicit si opera, seu uenditoris solertia ad consanguinei notitiam uenditio peruenire non ualuit: quia tunc tempus ipsum illi currere (firmat) non asserendum.****

Cæterum ex alio dicti nouem dies minimè decursi fuerunt, cum infra eisdem nouem dies dictus Andreas, eiusque uxor Philippa coram fori dictorum uenditoris & emptoris iudice maiori comparuerūt, ab eoque petierunt, quod uenditori præciperet, quod illius uenditionem ostenderet ut secundum in ea contenta bona uēdita retrahere possent, ut uolebant, quod

sic factum est à iudice, eiusque præcepto parere ipse uenditor noluit, ex quo & dolo ipse, fraudisq. constat, ut probatur in *l. si procurator, d. d. lo. ff. mand. & ex gl. & DD. in d. l. dolum, C. de dolo, & ob id, dictæ regis leges nullo modo ad hoc pertinent negotium, ut iā dicta manifestè insinuāt, quod & constat, quia iudex ex causa dictæ fraudis, & doli pronunciare iure ualuit ne dicti nouē dies current ex *tex. in c. pastoralis, & except. & in l. insinuari, C. de inge. & man. Bar. in l. 2. ff. de rei iud. & inibi Alex. post glos. in l. s. in insinuari in auth. de exhbend. reis coila. 5. & Arzo. in c. praterea de dilatio cum alijs, & eo præcipuum propter aduersarij dolum, ex *tex. in d. l. petentia, C. de tempo. in integ. rest. & in d. l. intra uile, cum gl. ff. de mino. ib. ne aduersarius ex suo dolo comodū consequatur aduersus, l. in fundo, ff. de rei uen. cum suis similib.***

Itaque sat constat dictum tempus dictis Andree, & Philippæ usq. ad eorum scientiam minimè decurisse:

Sane, & animaduertendū, est, quod dictus uenditor cū dictā fecit uenditionē, non possidebat dicta bona: nec ob id eorū possessionē tradere potuit, ff. de acq. rer. dom. l. traditio, & similib. Vnde sic dictū tempus, etiā non fuisse translātū: cū id non quidē à uenditionis tēpore, sed traditionis possessionis rei uenditæ currat, ut sat constat re uidetur, ex *l. 1. 3. tit. 3. fori legum* quæ debet intelligi de uenditione cū effectu confecta, ex *u. x. in l. gl. enatū, ff. de uerb. sign. & faciunt, quæ Collecta tradit in c. constitutas de integ. rest. & Dec. in cons. 647. ita expresse tenet Vinc. Arias (qui regium exposuit forum) in eadem l. 1. 3. tit. 3. fori legum.*

Ex his igitur constat de dictorū Andree, & Philippæ iure, & hætenus dixisse sufficiat.

Doctor Burgen. Marcus
Salon de Pace.

A D D I T I O.

Num. 2. quod dolo, & fraus cōiecturis probetur, adde *Boe. dec. 101. n. 4. et n. 6. ubi quod omnia alia, quæ directo probari non possunt per coniecturas probantur, & in quibus casibus fraus præsumatur, uide Cara. u. ritu M. C. 228. n. 22. ubi enumerat 34. casus, & quod ad præbandū dolo, siue fraudē sufficiant due cōiecturæ, uide Craue. cons. 143. n. 12. & cōs. 156. n. 7. & cōs. 158. n. 18. Dec. cons. 659. nu. 3. in fin.*

Nu. 3. quod cōtractus, qui sit clā præsumi

tur in fraudē factus, ubi hic author allegat *Tiraq. de utroq. retract. in præfatio. n. 3. aduerte, quod est in titulo de retractu cōuentionali in præfatione n. 13. Nu. 4. quod abundās, & nimia cautela similiter arguat fraudē adde, quod hoc latè probat idem Tiraq. in eadem præfatione num. 17. cum seq.*

Nu. 16. Reg. V. alru. cons. 19. nu. 46.

Nu. 18. 19. 20. quod tēpus concessū ad retrahendū non incipiat currere nisi à die traditionis aduerte, quod hoc fundat

dat author, præcipuè vigore *tex. l. 13. tit. 10. lib. 3. fori legu*, nã alias de iure regulariter intelligeretur currere à die venditionis, prout post alios latè probat in specie huius retractus *Tiraq. in tract. de viroq. retract. p. 1. §. 1. glo. 10. nu. 112. cum pluribus sequentibus.*

S V M M A R I V M.

- 1 **P** Rincipis assertioni standum est.
- 2 **E** xemplu priuilegij quando faciat fidem.
- 3 **P** rothocollum tabellionis nõ exigit signum, nec subscriptionem.
- 4 **I** n breuiatura signum non habens, efficax est, vt ex ea instrumentum sumi possit.
- 5 **F** ilio si aliquid conceditur per priuilegium Regis, eius patri non acquiritur, & num. 6. quod idem erit, etiam si contemplatione patris filio fiat regia donatio.
- 6 **P** rodigus testari non potest: et si ei non sit interdicta administratio suorum bonorum.
- 7 **V** susufructuarius non potest legare rem, in qua habet vsusufructum.
- 8 **I** udici asserenti, aliquem fuisse citatum, credendum est.
- 9 **A** dministratio bonorum si alicui sit interdicta tanquam vero prodigo, valet, & tenet: & si vere prodigus non sit.
- 10 **V** susufructus reseruatio trãfersi possessionem in aduersarium.
- 11 **P** ater potest filijs suis legitimam in certis bonis assignare.
- 12 **F** ilius presumitur bona patris possidere, titulo vtiliori.
- 13 **H** eres filius quando possit factio patris aduersari.
- 14 **H** eres filius potest agere de inofficiosa donatione alteri filio facta.
- 15 **I** nfanti quæritur plenum ius ex priuilegio Principis.
- 16 **I** nfans consentire videtur in his, qua in eius fauorem geruntur.
- 17 **F** ilius semper censetur esse presens, ubi pater est presens.
- 18 **P** rinceps infanti concedendo priuilegium, defectum sui consensus supplere videtur.
- 19 **M** inoribus plenius subuenitur, quàm alijs.
- 20 **A** ctus qui non valeret respectu aliorum, firmus est fauore minoris.
- 21 **P** ater donans filio nascituro ex tali matrimonio, licet nullus stipulatus sit pro filio nondum nato, valet, & tenet talis donatio & num. 33.
- 22 **I** nfantis ratificatio sufficit, vt actus valeat, ex ipsius consensus defectu non firmus.
- 23 **I** nfantis ratificatio tacita sufficit.
- 24 **A** pprobare quis videtur instrumentum, petenda eius executione.

ARGUMENTVM.

Redditus annui empti per filios cum reseruatione vsusufructus patri eorum debito, an si fuerint relictii vni eorum sã patre vti prodigo possit præiudicari iuribus alterius, ex multis probatur, in eius fauorem esse pronuntiandum.

CONSILIVM XXXVIII.

Ei Optimi Maximi fauore postulato, eiusque Gloriosissimæ Matris, Fauore domini Didaci de Fonseca, aduersus eius fratrem **D.** Antonium, fulciemus in his quæ prætendit minimè læsum esse.

Si quidem dupondiorum redditus de quibus in hac lite agitur à dicto Didaco, & D. Ludouico eius fratre empti fuerunt, & si eorum vsusufructus D. Francisco eorum patri, vtpotè rerum aduentitiorum fuit reseruatus, ex toto tit. C. de bon. qua libe. & cum Reges eorum priuilegio asseruerint, dictos redditus amborum esse, ab eisque emptos † eius assertioni standum est, clement. 1. de probat. cap. cum nobis de testibus. & utrobique Doctores, & in cap. fin. de success. ab intesta. & in cap. post. cessionem de probat. Bald. & alij in lex his verbis, C. de testam. milit. text. in cap. 1. de scismat. lib. 6. & in cap. ad Apostolica de re iud. eodem lib. & in clement. Pastoralis eo iem titul. & in l. 32. tit. 16. part. 3.

Nec dici potest, dictum priuilegium esse exemplum, & ob id fidem non facere, † cum ex libris Regijs citata parte fuerit traductum, & ita fidem facit, ex traditis in authentica si quis in aliquo, C. de eden. et inibi latè recentiores, & in authent. de tabellio. §. pen. collat. 5. Doct. in l. contractus, C. de fid. instrument. & 3. part. tit. 18. l. 55. & alibi sepe.

Nec prædicti libri regales subscriptionem, nec aliam solemnitatem quàm apparentem consuecunt habere: nec tẽpore quo ip'a prothocolla edita fuerunt signum, nec aliam habebant subscriptionem † nec tunc signum, nec subscriptionem exigebantur, vt tenet Ioan. Andr. in tit. de instrum. edit. §. breuiter prope finem, & Card. in cap. cum P. tabellio. de fid. instrum. & ibi dem

dem Felin. num. 5. Doct. in l. fideicommissa, §. 1. ff. de leg. 3. cum alijs quorū meminit Deci. in cons. 447. in donatione, num. 8. & Card. Paul. Paris. in cons. 28. col. fin. lib. 2. & abunde Roland. à Valle in cons. 44. presens num. 40. & sequentibus lib. 1. & si plures alij contrarium teneant, vt supra diximus in cons. 14. in presenti causa, num. 6. Et ꝑ quan-
 4 do in breuiatura signum non habet, effi-
 cax quidem est, vt ex ea instrumentum
 sumi possit à tabellione, cui rogationes
 sunt commissæ, vt constat, ex Cino in d. l.
 contractus, cum alijs quorum meminit Ale-
 xand. in consil. 14. colum. 2. lib. 6. & nos
 supra in dict. cons. 14. numer. 7. Et ex quo
 dicti annui redditus dicto priuilegio præ-
 dictis Didaco, & Ludouico conceduntur
 5 ꝑ dicto eius patri denegati censentur, vt
 in l. maritus, C. de procurat. l. si vero, §. de vi-
 ro ff. solut. mar. est optimus text. in l. fin. §.
 si ita stipulatus fuero ff. de iud. & inibi Paul.
 Castren. & text. in l. si vnus, §. ante omnia, ff.
 de pact. l. si quis ita, ff. de testam. tute. & Are-
 tin. in l. Gallus. §. & quid si tantum col. 4. ff.
 de libe. & posthu. Imo etiam si prædictis
 filijs dicti sui patris contemplatione à re-
 6 gibus nostris dictum priuilegium fuisset
 concessum, adhuc dicendum est ꝑ quòd
 patri bona illa non acquiruntur nec in-
 proprietate, nec etiã in usufructu: sed ple-
 no iure fiunt dictorum filiorum, quibus
 priuilegiū concessum fuit, ex tex. in l. cum
 multa. C. de bon. mater. & in l. 6. tit. 17. p. 4.
 ita in nostris proprijs terminis tenet sin-
 gulariter Aretin. in l. sed si plures, §. in ar-
 rogato. col. 2. ff. de vulg. & pupil. substi. cuius
 doctrina celebris, atque valde singularis
 est, & eam per plura fundamenta refert,
 & sequitur Anton. Gomez. in l. 48. Taur. nu-
 4. et si in effectu in hoc contrarium vi-
 deatur tenerè Pala. Rub. in repetitione rub.
 de donat. int. vir. & vxor. §. 45. num. 19. &
 pluries cõsului secundum prædictã aureã
 doctrinam Aret. in d. §. in arrogato col. 2.

Verum cum prædictorum pater prodig-
 7 us fuit, & notissimus ꝑ et si illi interdicta
 administratio minimè fuisset, testari ne-
 quiuit (et si dictorum reddituum dominus
 esset, vt non fuit) vt probatur in §. furiosi
 institut. de curatoribus. & ita inibi tenet Io.
 Fab. & est ad idem optimus, text. in l. 13.
 vers. Otrouel que fuisse. Et ibi Gregor. Lup.
 zit. 1. part. 6. & est glos. in l. is cui, ff. de testa.
 & hæc sententia probabilior est, ac cre-
 brior, vt testantur, Alexand. & Moder. com-
 plura citantes in d. l. is cui bonis, & tradit
 Anton. Gomez. in l. 3. Tauri, num. 14. Præ-
 ter hoc, quòd vt prodigo dicto eorum

patri curator fuit constitutus. Verum, &
 cum tantum dictorum reddituum prædi-
 8 ctus Franciscus fuerit usufructuarius ꝑ
 compertissimum est eos minimè dicto
 Ludouico potuisse integrè legare, cum
 eius morte fuerit finitus prædictus vfu-
 fructus dictorum bonorum, §. item finitur,
 instit. de vusu, uel. ff. de iu. doti. l. si usufructus
 authent. ingressi, C. de Sacrosanct. Eccles. in
 verbis sex. ibi, Vt pote nec domini rerum. Et
 ibidem abunde Dec. col. 3.

Nec dicere oberit, dictum curatorem
 illi decretum absque citatione dicti Fran-
 9 cisci prædictorum patri ꝑ si quidem in
 actis dicta citatio enarretur, quibus actis
 etiam minorum iudicium in his est qui-
 dem credendum, vt traditur, in cap. Aber.
 de testibus, & in cap. quoniam contra de
 probat. glos. in l. 1. C. de fide. instrum. & iu-
 hast. fisco. lib. 10. & in §. sed quia. institut. de
 fideicom. hered. text. in l. optimam, C. de
 contra. & comm. istipu. cum alijs quorum
 memores sunt Moder. in l. sciendum, ff. de
 verb. oblig. & Aym. Crauet. de antiqu. temp.
 2. p. nu. 8. & 16.

Verum nec istis obstitit, quod dictus
 Franciscus sapiens erat, & non prodigus:
 si quidem, & si ita esset, cdm sibi fuerit ad
 minio ratio interdicta, talis interdictio va-
 10 let ꝑ & si ipse prodigus verè non esset,
 glos. in l. si ab eo, §. fin. ff. de vusu Bart. in d. l. is
 cui bonis, cum alijs quorum recentiores inibi
 memores sunt nouiores etiam in l. si probauer-
 ris, C. de fideicommiss.

Sane, & si dicti Francisci dicti redditus
 fuerant (vt incipiamur) cum tamen ipse
 consensit, quòd dictis Didaco, & Ludoui-
 co emerentur, & priuilegium eorum ca-
 pitibus fieret, satis existimandum videtur
 quòd ipse Franciscus ipsam meliorem
 mutare non poterat, & dicto Ludouico
 11 tantum ipsos redditus assignaret nam ex
 usufructus reservatione prædicta, eos in-
 ipsorum reddituum possessione posuisse
 constat, C. de donat. l. quisquis, & 3. part. tit.
 9. l. 30. & ob id abrogari ab eo non potuit
 l. 17. Taur. (qua habetur lib. 5. recop. l. tit. 6.
 12 l. 1.) ꝑ potuit enim ipse Franciscus eius
 in vita dictos redditus prædictis suis filijs
 pro legitima consignare, l. si non motis in
 principio, ff. de inoffic. testam. & illic
 Ang. & Bald. in l. cum oportet, C. de bon. que
 libe. cum alijs de quibus recentiores in auth.
 nouissima, C. de inoffic. testam. & in l. frater à
 fratre, ff. de condit. indebit. & alibi sæpe tra-
 ditur.

Quibus nec refragatur asserere, quod
 dictus Didac. dicti eius patris heres fuit:
 & quòd

& quod ob id minimè potuit paterno te-
stamento (quo dicti redditus prædicto
Ludouico condonantur) non stare.

13 Tum, quia eius adisse hæreditatem nõ
constat, etsi aliqua patris bona recepit þ
id ex tit. vtiliori gestum est, ex text. in l. 1.
& 2. ff. de solut. & in l. 10. tit. 14. part. 5. no-
tat, Burt. in l. gerit. col. 6. ff. de acquir. hered.
& Alex. in l. 2. col. C. quod mat. cau. & est
communis opinio teste Socin. in l. 3. §. ex
pluribus, in l. lectura, num. 9. ff. de acquiren.
possessio.

Tum etiam, quia, etsi eius fuisset hæres
14 þ poterat gestis paternis aduersari, si qui-
dem eius bona dicto Ludouico dederit,
ex l. quoniam in prioribus, C. de inoffic. test.
cum alijs quæ ibidem Suarez congerit in 6.
ampliat. Verum, & si hæres filius patris sit
15 þ de inofficiosa donatione alteri fratri
confecta agere valet, l. 1. §. pen. ff. si quid in
fraud. patron. l. 29. Tau. i. (quæ habetur lib. 3
recopil. tit. 8. l. 3.) gloss. in l. si patronus, §. pa-
tronum, ff. si quid in fraud. patron. Suar. in
d. loco. 7. extensione col. 17. post Iaso, in cons.
168. in causa, & lite, col. fin. num. 18. vers. 1.
respondetur lib. 4. & Dec. in cons. 185. col. 4.
& late Didac. de Segur. in repet. l. cohæredi.
§. cum filia, ff. de vulg. & pupill. substi. char.
11. col. 3. & 4. & Pau. Rub. in repet. cap. per
vestras, §. 2. num. 6. & sequentibus de dona.
inter. vir. & vxor. & in l. 17. Tauri. nu. 44.

Cæterum, nec superioribus repugnat,
quod cum dicti redditus empti fuerunt,
prædicti Ludouicus, & Didacus infantes
erant, & ita non potuerunt dictam confi-
cere emptionem, nec eorum quærere
16 possessionem þ quia cum dictum princi-
pis fuerint priuilegium, ex eo ipsis dicto-
rum reddituum ius fuit ipso iure transla-
tum, cap. ad aduentionem, & illic Bald. de
prescript. idem Bald. in prelud. feudorum,
col. 9. & in cap. 1. quid sit inuest. Ang. in l.
officium, ff. de rei vendi. cum alijs de quibus
Modern. in l. quotiens, C. de rei vendicat. &
Deci. in cons. 689. v. sa puncto, num. 19. cum
sequentibus, & ob id, & infantibus prædi-
ctis ius esse translatum existimandum
videtur, cum nullo existente actu, sed ipso
iure iuris contingat translatio. Verum
cum dictorum Ludouici, & Didaci fau-
re dictum priuilegium sit concessum,
consentientes sunt reputandij; & si tunc
infantes fuissent ex text. commodo in l. iube-
mus, C. de emancip. lib. 10. & inibi Bart. &
17 Bald. & docentes tenent þ infantem in
his quæ eius ad commodum spectant;
consensum præstari videri, quod, & tradi-
tur, in l. infanti, C. de in. delibe. & in cap.

paruuli de consecrat. distin. 4. & Doct. ma-
xime Bart. in final. verbis in l. fin. de his quæ
sunt sui, vel alien. iu. & traditur in l. qui in
vtero, ff. de stat. hom. & cum dicta l. iubemus
concordat tex. in l. 16. tit. 18. part. 4. & prædi-
ctis adde quæ Bald. consuluit in cons. 146.
tit. Principis num. 8. lib. 1. vbi hoc maximè
procedere dicit, cum agitur de fauore in-
fantis, & ad eius vtilitatem, quia tunc ait
quod intelligitur consentire, idem, & te-
net ipsemet Baldus in cons. 204. super primo,
num. 1. lib. 2. ad quod ibi citat, d. l. si in-
fanti, C. de in. delibe. & quod i infantis non
requiratur consensus per d. l. iubemus te-
net etiam Barbat. in cons. 34. præclare, col.
16. vers. nec obstat cum opponitur, & col. 12
vers. modo si ponderetur, & col. 13. vers. &
si dicatur, in medio, & ante vers. item Baldus
lib. 2. & ante eum idem tenuit, Paul. Cas-
trensis. in cons. 41. viso testamento, num. 1. post
principium, lib. 2. & idem consuluit Deci. in
cons. 316. in casu proposito, num. 6. & late
prædicta prosequitur Laurent. Siluan. in
cons. 4. filius enim semper intelligitur ra-
tum habere factum sui patris, cum de eius
fauore tractatur, ex l. 2. §. fin. ff. solut. matri.
& in l. si cum dotem, §. eo autem ff. eodem
tit. traditur in l. Titia, ff. eodem, & ita dicit
Baldus in cons. 131. lib. 3. & hinc dicit, Cur.
antiq. in cons. 50. memoria recolenda, col. 41.
18 ante vers. 4. respondemus. vbi ait þ quod fi-
lius semper censetur esse præsens, vbi pa-
ter est præsens, & hoc iuris interpreta-
tione, cum vox patris sit vox filij, ex tex.
in §. ei qui insti. de inutil. stipul. & similibus.
Et hinc notanter dixit Bald. in l. impetra-
ta, C. sen. res. in. non posse. col. 2. quod Prin-
19 ceptis infanti beneficium conferens þ eius
consensus defectum supplere videtur, ita
quod ipsum beneficium nequaquam di-
ruatur, & idem tenet ipse Bald. in l. si quis
seruo, C. commun. de manu. idem, & traditur
per Doct. in cap. 1. per quos fiat inuestit. &
Barbat. in d. cons. 34. col. 2. lib. 2. & Dec. in
dicto cons. 316. nu. 6. & probatur in l. 2. &
in similibus, ff. de iurist. omni. iud. & Bald. in
d. l. si quis seruo, refert. & sequitur And. Ti-
20 raquel. in tract. de nobilit. cap. 6. num. 27. in
fin. vbi plura refert in hoc proposito vi-
denda þ plenius enim subuenitur infan-
tibus minoribusquæ, quàm alijs, vt con-
stat n. rub. & nigro C. quando impe. int. pup.
& vidu. & in toto tit. ff. rem pup. saluam fore
cum similibus, de quibus meminit And.
Tiraquel. in tract. de iure constituti 3. part.
21 limitat. 130. num. 30. & facit þ quia actus
qui non valet respectu aliorum, & est inu-
tilis de iure, si tamen sit factus in fauorem
pupil.

pupilli, seu minoris valet, & tenet, vt in l. non ideo minus, cum sua materi, C. de procu rat. & in l. 11. in fine, tit. 2. part. 3. & ideo eleganter (& infortiori casu) consuluit, Guid. Pap. in conf. 12. ex facti narratione, nu. 5. lib. 1. quòd si pater donat filio nascituro
 22 f ex tali matrimonio, quòd licet nullus stipulatus sit pro filio nò dū nascituro, valet, & tenet talis donatio, ad quòd dicit esse text. in l. quotiens. C. de dona. quæ sub mod. & vltra eum ad idem est bonus, text. in l. diu. Constantini, S. pactis, C. de natura libe. ibi, Vna cum fratribus suis postea ex eisdem parentibus progenitis. Et in l. si inter virum ff. de pact. dot. cum similibus de quib. meminit idē Guid. Pap. in dec. 267. per totā, vbi per
 23 plura decidit † quòd parentes possunt facere donationem filio suo nascituro: & quòd ei acquiritur plenum ius, maximè intercedente scriptura publica, ex text. in dicio S. pactis, & i. em tenet ipse Guid. Pap. in dec. 505. vbi, & ait, statim acquiri ius ipsi filio primogenito, & facit doctrina Bald. in dist. l. si quis seruo, C. commun. de manum.

Quid plura, & si ex prædictorum consensu deficient, dictum priuilegium subuerteretur, sat est post eorum ætatem integram eosdem redditus eos percepisse: vt contenta in dicto priuilegio acceptata ab eis sint, l. indebitum, C. de condit. indebit. cum alijs quorum meminit Deci. in re-
 24 gul. sēper qui non prohibet, ff. de regu. iur. †

& infantis ratificatio sufficit, vt actus valeat, ex ipsius consensu defectu non firmus, vt constat in authentica quib. mod. nat. effi sui, S. gener. liter, colla. 7. & expressè ita tenet Kom. in conf. 194. in prop. sita consultatione, co. 3. ex text. in l. 1. C. si maior fact. rat. hab. & Dec. in d. conf. 316. col. 3. & Tiraquel. in d. tract. de nob. lita. cap. 6. num. 27. & sequen. quibus accedat text. in l. illicitè, ff. de reb. eor. & Tiraquel. in d. cap. 6. num. 30. citat, gloss. in l. in adoptionibus, in gloss. fin. ff. de adop. ad hoc † q̄ in casu quo requiratur ratificatio infantis, quòd non tamen requiritur expressa: sed satis est, cum rem sciuerit, illum non dissentire, ad quòd, & facit, ex in l. 2. S. voluntate ff. solut. matr.

Quin ex quo dictus Antonius expositu lauit transactionis priorem scripturam
 26 executioni mandari † ex hoc quidem sat constat, eam approbasse: & si alia approbatio minimè inesset, C. de condit. indebit. l. indebitum, & in l. cām fidem, C. de non num. pecun. & in l. ad solutionem, C. de re iudi & in l. Paulus, ff. rem rat. habe. cum alijs, de quibus meminit Deci. in regul. semper qui non prob. bet. ff. de regul. iur. col. 3. Et ex his constat dictum D. Antonium ius non habere aduersus dictum D. Didacum: & ob id non condemna- dum.

Doct. Burgens. Marcus
 Salon de Pace.

A D D I T T I O.

N Vm. 1. Principis assertioni standum, quod quomodo procedat ex Modernis præter alios adde Camillum de Medicis conf. 10. num. 41. vbi non credi in præiudicium tertij Principis Assertioni dicit quando per indirectum is lederetur, cui directè præiudicari non potest; Et num. 40. neque credi Principis assertioni, quem esse rebellem, ex Dec. conf. 544. num. 11. 14. & 24. Alexand. conf. 124. conf. 124. post num. 3. Sed de veritate idem Medicis d. conf. num. 15. 16. & quando credatur Principi asserenti alienasse pro bono pacis in conf. 118. num. 25.

Num. 2. quando exemplo credatur vide de Angelis in suo prato ad autb. si quis in aliquo C. de edendo, vbi omnes alle-

gauit, & omnia cumulauit ex text. in cap. 1. de fide instrum. ibi de exemplo, seu copia si fidem faciat, vide Ricc. col. dec. 516. & de copia reperta in actis, quæ fidem facit, omisso originali dixit Mober. dec. 1. de fid. instrum. & secundum Ros. dec. 49. part. 1. & 160. part. 3. quando originale est pænes tertium, seu partem restituere recusantem, &c. tunc pariter fidem facit prout in alijs dignis casibus idem Ricc. coll. dec. 185.

Mum. 3. circa prothocollum, vt dicit D. Patruus aduerte, quod requirit testiu, & Iudicis ad contractum descriptionem pro sui validitate, vt Gaius de credito cap. 3. tit. 1. num. 393. & num. 725. latissime, qualiter describatur, & de

de sollempnitatibus, quas requirit protochollum *num. 796.*
Num. 4. de imbreuiatura, quam fidem faciat, &c. *Mascard. conclus. 4. num. 1. de probat. & ibi quam fidem faciat, & conclus. 288. num. 5.*
Num. 5. circa articulum, quem spuit *D. Patruus*, quando filio, aliquid conceditur per Regem, si eius Patri acquiratur, & quid si contemplatione patris fuerit donatum, latissimè, *D. de Ponte tract. de potestate Proregis tit. 10. §. 1. n. 10. & seq. & quod in dubio non præsumatur donatum filio contemplatione patris, A. ponte conf. 148. num. 66. vol. 2. & videas propriè, quando eius, vel patris contemplatione censeatur facta donatio, per Iudicem Camillum della Raçcha conf. 9. num. 15.*
Num. 7. circa Prodigum, si testari possit, &c. adde priùs definitionem prodigi per *D. de Ponte in tract. tit. 10. §. 1. num. 16.* qui dat danda, & non danda, & subsequitur postea definire avarum ibi in *vers. de limitatione expensarum, & latissimè Tuscus singul. 106. lit. A. in fine*, vbi pariter esse contrariam prodigalitati dicit avaritiam, & successiuè eidem curator dandus, prout prodigo licet in praxi hoc non seruetur, & vide *Marcell. Cancer. tract. de tutelis tit. de curatore*, est verum tamen ad restringendam ipsam avaritiam certa remedia dari solere, ut per *Aff. in constit. quæ plurimum num. 17.* vbi exempl. ponit de hoc, & ad *quæst. D. Patruj*, si testari valeat, vel nè prodigus, vide *Clar. de testam. q. 33. Ferdin. Vasq. controuers. Illustr. lib. 1. c. 12. & Michael. Cras. de success. §. testamentum q. 22.* & nequè ad pias causas testari valere *Alexan. conf. 18. num. 6. vol. 5. Emauel Suarez in Tresaur. receptarum senientiarum §. testamentum num. 18* & declar. quod testamentum illius, cui in iudicio datus sit, nullum erit, *Rota in antiquis decis. 866. & Borrell. in sua summa de testam. tit. 20. 3. part. num. 55. & seq.*
Num. 8. ad *quæst. D. Patruj*, si usufructu-

ariarius possit legare rem, in qua habet usufructum, adde à fortiori, an possit alienare, vel cedere, *Cauat. de usufructu num. 66. & seq. Pinell. in l. 1. part. 2. num. 37. & seq. Surd. de Alim. tit. 8. priuileg. 43. num. 6. & seq. num. 6. & tit. 9. quæst. 22. num. 2. & 9.* quid in commoditate, quam habet, *Trentacinq. conf. 61. vol. 1. Ricc. decis. 118. 1. parte.*
Num. 9. Iudici asserenti aliquem fuisse citatum ad credendum, induc. ad quod quando Iudex possit esse testis in causa in qua iudicat, per *Viscontem in conclus. Iudex non potest*, & ad propositum credi Iudici de gestis in suo officio *Anna singulari 522.* si tempus officij finitum non fuit, & ita intellige *concl. D. Auctoritatis patruj mei, ut Anna singul. 522. & Carraba singul. 184.*
 Et si Principi asserenti aliquid credatur præter quæ posuimus in *num. 1.* ac eodem loco adde *D. Ponte conf. . . . 2. vol.*
Num. 10. de administratione bonorum, quæ prodigis interdicitur, diximus in *num. 7.* & adde Prodigijs vti minoribus succurri, *de Franc. decis. 598.* & quod si interdictio Prodigo facta statim eum reddat ad sanos mores, vt definit esse Prodigus, pariter, & curator ipso iure abique Iudicis decreto recedatur *decis. 62. Ricc. collect. 179. vers. 2. notandum*, vbi latè de interdictione, quæ prodigis fit.
Num. 11. de usufructus reservatione, & quando transferat possessionem latissimè *Bochi. de usufruct. fol. 527. nu. 67.*
Num. 12. quod pater potest Filijs in certis bonis legitimam assignare, quæras quid si legitima filijs relinquatur in pecunia, an possint filij petere eam in singulis corporibus hæreditarijs contra positam quæstionem, & vide, *Afflic. decis. 162. nu. 3. Bursat. conf. 84. num. 22. & 92. num. 11. & sequen. lib. 1. Magon. decis. Floren. 35. num. 5. & conf. Paschal. de pat. potest. part. 2. fol. 182. num. 14.*

M m Num,

- Num. 13. *Filium præsumi bona patris titulo utiliori possidere*, indè filius personam patris repræsentat, & in eius locum subingreditur cum declarat, per *Pasca. de patria potestat. fol. 43. 1. num. 1. cum sequentibus*, & adde filium possidentè bona hæreditaria, & facientem aliquã quod citra ius, & nomen hæredis facere non potest, nihilominus condemnari non potest, tanquam hæres nisi specificè allegata sit per actorem, hæreditatis aditio, *Alexan. conf. 94. sub n. 8. vers. plus dico vol. 2. id. Pascal. fol. 370. num. 23.*
- Num. 14. de Filio hærede quando possit factio patris aduersari, vide de *Angelis in Prato ad l. cum à matre C. de rei ven. tit. vbi omnia*, & quando successor debeat habere ratum factum defuncti, & non modernissimè tamen ad rem hæc vide *D. Præs. Reg. Cam. Fabium Capitulum Galeotam, controu. 5. lib. 2.*
- Num. 15. Quando filius possit aggere de inofficiola donatione alteri filio facta, latissimè tetigit, de *Angelis in suo prato ad l. primum C. de inofficiosis donationibus. vbi omnia.*
- Num. 16. Quod infanti quaratur Ius plenum ex priuilegio Principis, non difficultari potest.
- Num. 17. *minorem videri consentire in his, quæ eius fauorem tendunt*, adde de ratione in allegatis per addentes. ad *decis. Gizzarelli 12.* vbi sententiam proinde pro minoribus in defensis teneri.
- Num. 18. filius semper censeri præsentè, pendet à regula, quia vna, & eadem persona censetur filius.
- Num. 19. quod Princeps non concedat defectum minoribus, dum tribuit priuilegium, legas *Pascal. de parr. potestate p. 4. ult. cap. num. 12.*
- Num. 20. & 21. *minoribus subueniri*, & licet actus nõ valeat respectu aliorum, quod valeat tamen respectu ipsorum, vide quæ dixit in *prato ad l. non eo minus C. de procuratoribus de Angelis*, vbi valere sententiam latam cum procuratore non legitimo in fauorem pupilli ex *Vcrall. decis. 147. verbo sententia*, & subueniri in moribus in damnis non in rebus prosperè gestis, videatur etiam *D. Reg. Valenz. conf. 60. num. 60.*
- Num. 22. & 23. de donationibus quas faciunt patres liberis nascituris, quod teneant, & acquirat eis ius, addas, *Bolognet. conf. 6. num. 14. & seq. vbi an sit statim valida donatio filijs nascituris, Pascal. de parr. potestat. fol. 48. num. 40. in medio*, vbi ea an huiusmodi donatio acquiratur filijs, vti filijs, vel vti patris hæredibus ex *Surd. decis. 322. Molfes. conf. 2. & Tbesaur. in decis. 70. num. 15.* & de ista donatione facta filijs nascituris *Theodor. allegatione 28. num. 26. Reg. Valenz. conf. 7. num. 33. vol. 1. latius tamen alius Castillus Masferillus, & alij de quibus D. Io: Iac. Anichinus apud D. Riccium part. 9. collect.*
- Num. 24. & 25. de infantis ratificatione, adde prius infantem dici vsque ad annos septem, l. si infanti C. de iure deliber. n. vbi latissimè de *Angelis in suo prato, Sfor. Odd. de restit. in integrum q. secunda num. 14. Montan. de tutel. cap. 5. num. 23. Tuscus lit. E. conclus. 335. num. 7. & Giurba in consuet. m. Sar. cap. 7. part. 1. num. 4.* & de ipsa ratihabitione quomodo inducatur, cum tota materia *idem de Angelis eodem prato ad l. 1. & 7. C. si maior factus ratum habuerit in tit. 46. secundum ordinem.*
- Num. 26. approbationem instrumenti induci per petentem eius executionem inferas in praxi, producentem scripturam venditionem rei eiusdem producentis nullitèr venditæ per eum, vel eius procuratorem, aut alijs, ex defectu mandati, videri ratificare, *Bart. in l. post legatum, sub num. 2. ff. de his, quibus, vt indignis, Mandel. albens. conf. 17. num. 3. Gastus de credito, cap. 2. tit. 8. num. 2705.* & de ratificatione præter allegata in precedentibus numeris *Ricc. plura ponentem videas collect. decis. 344. per*

per totam, ad tex. l. licet ff. de iudicijs, & quomodo fiat actus, vel contractus ratificatio per D. Lanar. cons. 25. num. 15. decis. Genua 101. Intrigliol. singul. 155. num. 12. & induci per obseruan-

tiam subsequutam d. Marta voto 103. num. 6. qui deseruit propriæ nostræ conclusioni, & non omittas Viscont. conclus. ratificans fol. 244. in medio. &c.

S V M M A R I V M.

- 1 **M**issio in possessionem ex remedio legis Sorie (quæ habetur lib. 4. recop. tit. 13 l. 3.) in quibus bonis, & quando locum hab. at, & num. 11. & seq.
- 2 Missio in possessionem virtute dict. l. Sorie locum non habet quando constat de iure possessoris. Et nu. 15. quod idem est quando possessor eandem missionem posset petere.
- 3 Possessor ius suum nam d. cor. volens au-diendus est ad impediendam missionem in possessionem.
- 4 Exceptio hæc dolo facis, quia petis quod statim restitutura es, seu per opponi potest.
- 5 Instrumenta faciunt rem notoriam.
- 6 Instrumenti, ubi est casus, non videtur dubitandum, sicut fit de casu legis.
- 7 Via ordinaria intentata, actor non potest redire ad viam executiuam.
- 8 Possessio transferitur ex clausula constitui.
- 9 Possessio transferitur ex reservatione usufructus.
- 10 Missio in possessionem ex d. l. Sorie non habet locum contra voluntatem testatoris, & c. num. 12.
- 11 Missio in possessionem impeditur, cum adest legitimus contraditor.
- 12 Contraditor legitimus quis dicatur.
- 13 Bona a patre assignata alicui filio pro melioratione tertij & quinti, præsumitur esse valoris illius tertij, & quinti, & non ultra, ad impediendam missionem in possessionem, & sequentibus numeris.
- 14 Actus validitatis præsumptio alijs præsumptionibus præfertur.
- 15 Intellectus, gloss. in l. cum de lege. si de probatio. Et in. bi plene an hæreditas præsumatur esse solvendo.
- 16 Paupertate se fundans, debet eam probare.
- 17 Fraus, qua legi potest fieri, præcipue euitanda est.

ARGUMENTVM.

Missio in possessionem ex remedio legis Sorie, in quibus bonis locum habeat, & cesset, diffusè examinatur.

CONSILIVM XXXIX.

In iuno auxilio petito. In causa quæ mota est inter Antoninum Beltran eiusque primogenitum filium, ex vna parte; & ex alia eius filiam Carherinam. dicimus missionem in possessionem ex Sorie lege ab ad-

uersaria petitam in bonis vxoris dicti Antonij Beltran minimè locum habere in bonis, in quibus se mitti postulauit.

Primò enim prædicta cessat missio in bonis proprijs, & capitalibus dicti Antonij, cum dictæ suæ vxoris iam mortuæ non fuerunt, de cuius bonorum possessione nunc agitur, ex prædicta, l. Sorie, quæ est tit. 14. l. 1. lib. 3. ordi. (quæ habetur lib. 4. noua recop. tit. 13. l. 3.) hæc eius verbis, Los bienes que el tal defunto dexa, & ita in bonis & alienis ipsam missionem fieri inhihet, idem, & constat in l. final. C. de eden. di. Ad tollen. ibi, Mit at quæ dem in possessionem earum, quæ mortis tempore fuerunt. Et ibi, Non autem legitimo modo ab alio detinentur, idem, & constat in l. 2. titul. 14. part. 6. ibi, Deue ser metido en la possession de los bienes que el defunto tenia al tiem po que fizo. Et notat Paul. Castrens. in d. l. final. dicens, possessionis missionem tantum faciendam in bonis testantis, & ideo consequens & dictam missionem in dictis bonis proprijs dicti Antonij fieri non posse. Quod & ex alio elucet, quia cum prædicta bona dicti Antonij capitalia esse constent, eiu quæ propria, constat non esse dictæ suæ vxoris. Et statim

M m 2 de

- 2 de possessoris iure constat † & ob id dicta omiffio in d. fin impeditur, & optime in l. 3. tit. 4. part. 6. ibi, *E el que mostrasse que a mi or derecho en la heredad, a quel d. ue ser entregado en ella.* Adeò quod si possessor † ius suum statim docere voluerit, audiendus sit, & eius iure probato, ipsa missio fieri non debet, C. de dicto D. ADR. tollent. l. 2. post gloss. & in d. l. fin. C. eod. tit. Innoc. in cap. 2. de caus. poss. & proprie. Bart. & in l. si de vi. ff. de iud. Deci. in d. l. fin. C. de ed. di. Ad. oll. num. 2. & facit text. singularis in Lille à quò, s. si de testamento, ff. ad Trebell. & in l. 3. s. ibidem, ff. ad exhiben. & in l. si is à quo in princip. ff. ut in p. si leg. optimus u. x. ad prædicta in l. 2. tit. 14. part. 6. ibi, *Fueres ende si luego quisieren probar lo que disen, sin alongamiento ninguno, ca entuonces deue se deuenir la mregua, he oyrle, e recebir los a pruenir esta razon.* Habet enim in hoc iudicio locum iuris regula, qua dicitur † do lo facis, quia petis quod statim restitutus est, vt tenent DD. in d. l. fin. & in l. si idem. ff. de iur. Alb. & alij in cap. ex literis de restit. spol. & in regul. aolo facit, ff. de reg. iur. & alibi saepe traditur.

- Et dicta bona esse capitalia dicti Antonij euidenter constat, ex instrumentis publicis hac in lite productis † quæ rem notoriam constituunt. C. de probat. l. cum præcibus optimus text. ad idem in cap. licet causam de probat. vbi illum text. ad hoc valde commendat Deci. col. 8. vers. 13. nota. vbi & refert plures concordant & vbi est casus instrumenti † non videtur dubitandum, sicut dicitur de casu legis, vt ait Bald. quò sequitur Aym. Crau. in cons. 31. proponitur, num. 7. & ibi etiam referendo eundem Bald. ait, quòd iam dici potest de instrumento publico, noli me tangere.

- 7 Verùm, & cum pars aduersa priùs † via ordinaria bona petierit, ad hanc viam summariam, & executiuam missionis in possessionem redire minime potuit, ex text. in l. de pupillo s. meminisse, de no. op. nuncia. & in l. inor. 25. annis cui fideicommissum ff. de minorib. & est gloss. in l. proinde, s. notandum. in gloss. ultim. ff. ad l. Aquil. & in proprijs terminis ita tenet Bald. in l. 2. col. 5. quæst. 10. C. de seruit. & aqu. idem Bald. in l. 2. col. 1. num. 2. vers. item nota quod a' executione. C. de except. rei iud. & idem Bald. in l. difamar. colum. 2. num. 13. C. de in gen. post S. ecu. tit. de execut. senten. s. fin. col. 2. num. 2. vers. 3. & Bart. in l. creditores, col. 8. num. 26. vers. mihi autem, C. de pignor. Paul. Castri. in cons. 78. super eo. col. 1. num. 3. lib. 1. Deci. in cons. 146. col. 3. & in

cons. 400. viso, num. 9. col. pen. vers. 4. respondetur, Roder. Suar. in rep. l. post rem iudicatur quæst. fin. ff. de rei iud. Pet. Rebuff. in 1. tomo constit. Gallia. tit. de lite. obliga. art. 6. gloss. 3. num. 7. Andr. Tiraquill. in tract. de iure constitu. 1. part. num. 39. Capic. in decis. 119. col. 5. num. 19. Cattel. Cota. in suis memorabilibus, in verb. statutor. seu decreto Mediolani. col. 3. & Greg. Lup. in l. 7. in verb. possession. col. 2. in princ. tit. 4. part. 5. & idem Lup. in l. 19. gloss. fin. tit. 22. part. 3. quibus adde Roma. in cons. 134. col. 2. & Thom. Gramat. in cons. 91. in causa, num. 19. & Maran. in suo speculo aduocatorum, in 6. part. tit. de instrument. product. num. 14. fol. mihi 209. col. 4. & plenius inibi in disputat. 6. num. 24. & Ant. Massa in suo tractat. ad formul. camera. obliga. 3. part. quæst. 2. num. 4. & sequent. & Arias Pinel. in repet. l. 2. C. de rescin. vend. 3. part. cap. 3. num. 24. post Matt. de Affl. de i. 60. & videre etiam ad idem licet Loffor. Auilem in cap. correctorum, cap. 10. in verb. executio, num. 2. Et hæc opinio videri meo iuridica est, & sequenda, & si contrarium teneat idem Bald. (sibi non constans) in l. si miles, col. 1. vers. in text. ibi renunciauit, ff. de testam. m. l. ad quod ibi ponderat illum text. & in contrarium videas etiam, Iason in l. 1. num. 114. C. de iu. emph. & Felin. in cap. cum ordinem, num. 3. post princ. p. de rescripti. & Ioann. de Neuriza. in cons. 4. me. ito, col. fin. ad finem, & Roland. à Valle. in cons. 79. lib. 1. num. 29. & 39. & quæ adducit Pet. Rebuff. in d. 6. art. gloss. 3. num. 7.

- Proindè nec ipsa missio fieri potest in bonis in quibus ab vxore dicti A. eius dictus filius primogenitus est melioratus, & ipse filius, ossidebat tempore mortis dictæ eius matris ex constituto in scriptura dictæ meliorationis expressio † ex ipso enim constituto possessio in dictum primogenitum translata fuit, ff. de acqui. poss. l. quod meo cum similibus traditis à Tiraqu. in d. tract. de iu. consti. 1. part. num. 2. & etiã ei fuit quæ sita dicta possessio † ex reservatione usufructus confecta in scriptura dictæ meliorationis, l. quisquis, C. de donat. tit. general. & in l. si quis argentum, s. sed si quidem, C. eod. tit. & text. in l. 9. tit. 30. part. 3. cum similibus. Quo fit † quòd dicta possessionis missio ex dictis iuribus in dictis bonis melioris fieri non potest, vt potest non repertis in bonis dictæ vxoris, iure enim optimo potuit fieri assignatio bonorum dictæ melioris in fauorem dicti primogeniti, ex l. 19. Taurin. vbi plenius Deo ducc deducemus, quæ lex Taurin. habetur

betur lib. 5. noua recopil. tit. 6. l. 3.

Rursus si bonorum dicta melioris fieret missio, esset aduersus voluntatem dictae matris & ob id non erit locus dictae missioni in possessionem, ex d. l. fin. C. de ed. di. Adria. col. & illic Doct. testatoris enim voluntas sequenda est, ff. de cond. & d. m. l. in conditionibus, C. de fideicommiss. l. cum suis sim. libus vulgatis.

Quibus, & conducit, text. in l. 1. §. si quis ex mortis, ff. quor. leg. vbi disponitur, quod si aliquis ex causa mortis donationis a defuncto confecta aliqua possidet bona, quod & in hoc casu contra possessorem interdictum quorum legatorum, seu aliud adipiscendae non competit: quia ex quo defunctus rem tradidit, haeres Falcidia partem percipere non potest: sed ipsam donationem custodire obnoxius est: cum eius haeres defuncti partem refellere non potest. C. de rei vendi. l. cum a matre, C. de hered. act. l. pro hereditarijs, cum sua materia, optimus text. ad idem in l. 2. 4. tit. 1. 3. p. 5.

Hec, & suadentur, quia iure optimo receptissimum est, possessionis missionem impediri, cum legitimus & contradictor comparuerit, ex d. l. fin. C. de ed. di. Adria. col. & in d. l. 2. tit. 1. 4. part. 6. notant, Barr. & in d. l. fin. & in l. 2. C. eod. tit. Et in dictis locis & ille legitimus reputatur contradictor, qui ex titulo a defuncto habito possidet (prout dictus filius primogenitus) quod & abunde tradit, Deci. in d. l. fin. num. 41. & Gozad. in cons. 6. prima facie, num. 89.

Ceterum si praedictus primogenitus posset, ex dicta, l. Soria, & dicta, l. fin. praetendere possessionem bonorum dictae melioris & a forciori igitur a sua possessione, non est amouendus, ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. l. patre furioso, & in authent. multo magis, C. de Sacr. Sanct. Eccles. & in in authent. multo magis, C. de Epis. & cle. & text. in l. 1. tit. 8. part. 2.

Nec dicere oberit, quod non constat, quod omnia bona expressa in scriptura dictae melioris, & dicto primogenito tradita & illi tradi, assignar que potuerint, & tertij, & quinti bona non excedant.

Tum, quia ex inuentario confecto constat, complura alia bona in dicto tertio, & quinto posse tradi: & donata ipsum non superare tertium, nec etiam quintum.

Tum etiam, quia hereditas dictae matris tempore dictae melioris soluendo esse praesumitur: eiusque obitus tempore, & meliorationis actum fuisse firmum, ex text. in l. quotiens, ff. de reb. dub. & in l. quotiens,

ff. de verb. obliga. & validitatis actus praesumptio & omnibus alijs praesumptionibus praepositur, vt ait, Deci. in cap. quonia Abb. de offic. delegat. & in l. post quam liti, C. de pact. & quod bona dictae matris ad dictam melioriam sufficientia fuerint, notat Bald. in l. filium quem habentem, col. 12. num. 3. & vers. si vero non apparet, C. famil. harsifun. et si contrarium iu terminis nostris, tenuerit, Suar. l. quoniam in prioribus, quaest. 7. col. 8. vers. praedictam, C. de inoffic. testam.

18 Nec his aduersatur & gloss. in l. cum de lege, ff. de probat. quae palam vult, quod hereditatem non esse soluendo ex sola allegatione haeredis, constat, siquidem contrarium verius, probabiliusque sit; & quod haeredi hereditatem non fuisse locupletem, probandi onus incumbat, authoribus, Imol. Paul. Castr. Roman. Alex. & recentioribus in l. si constante, in princip. ff. solu. matrim. DD. in cap. fin. de praesumpt. quo in text. probatur, hereditatem esse idoneam praesumendum traditur in l. 2. ff. de leg. 2. Verum & si glo. iam citata sententia probabilior sit, cui, & plerique ad stipulantur (praesertim Doctor. antiqui, & Iaso. in l. fin. §. licentiam C. de iur. deliber. & latissime Aym. Crauet. in tract. de antiqui. tempor. 2. part. num. 31. vbi ait dictam gloss. esse communiter approbatam. Et cum dicta gloss. est communis opinio, vt refert idem Aym. Craue. cons. 225. num. 12.) id ideo esset, quia dicta glo. loquitur (vt illi assentientes explicauerunt) cum iuris praesumptio ex inuentarij confectioe haeredi fauet, vt abunde docet, Iaso. in d. l. si constante, num. 130. & Rip. num. 18. & idem Iaso. in l. fin. §. licentia. C. de iur. delibe. quod nostro negotio dissimile quidem est, siquidem aduersaria inuentarium minime fecerit.

Tum item, quia aduersaria actrix est: & fundatur in bonorum paupertate & ob id, eam probare astringitur l. ei qui, ff. de procat. l. actor. C. eod. tit. cum similibus, & in proprijs terminis, ita tenet, gloss. in l. si vero §. qui pro rei qualitate, ff. qui sat. da. cog. & ibidem Doct. & in d. cap. fin. de praesumpt. est optimus, text. in authent. de equali, do. §. autem colla. ex quo Paul. Castr. eleganter in l. menia, §. fin. col. pen. ff. solut. matrim. dicit gloss. in d. l. cum de lege. tum obtinere quando haeres dixerit, hereditatem non esse locupletem: at secus esse dicit, si actor id affirmet, quia tunc haeres tenetur id probare.

Tum, quia si ea quae explicuimus, iure non

non obtinerent, & aduerfariæ dictis locus
 effet. confestim suboriretur *dilect. l. 19. tau-*
ri assignationem bonorum me ioriq̄ per-
 mitterentis faciliè fraudem fieri poffe: &
 ipsius assignationis effectus paffim abij-
 ceretur; & alij filijs non melioratis tot
 bona assignari non potuiffe dicentis ad-
 uerfus *d. l. 19. Taurin.* optimum efferet re-
 20 medium † quæ legis fraus diligenter est

euitanda, *ff. de legibus l. fraus, satis enim*
 filijs non melioratis efferet, quod in of-
 ficio donationis remedium habeant ex
l. 29. Taurinarum legum. & in l. 1. & per
totum C. de inofficio. dona. & his huic allega-
 tionis fit finis.

Doctor Burgen. Marcus
 Salon de Pace.

A D D I T T I O.

NVm. 1. 2. 3. 11. 13. 15. & 16. circa
 difcurfum practicabilis mate-
 riæ miffionis bonorum, vide *Oterum*
in miscellanea difput. Iuris difputa. 34.
num. 1. 2. 9. & 11. vbi quando miffus
 in poffeffionem efficiatur poffef-
 for, & quando uerè poffideat, & *Mu-*
fcat. in prax. S. C. p. 3. glos. adiudicantur
num. 91. Si miffus in poffeffionem
 ex fecundo decreto efficiatur Do-
 minus, & præfcribere incipiat, &
 quod iure communi introducta fit
 miffio bonorum contumacis, *Reg.*
Rouis in pragmat. 3. de ordine iudiciorū,
num. 8. & quod miffio in poffeffio-
 nem, & reuocatio ipsius à pari pro-
 cedant, per de *Franch. dec. 136. nu. 4*
 & vide fi miffus in poffeffionem tã-
 quam veniens ab intestato, cum
 adelfet testamētum dicitur poffef-
 for, per *Gratian. difcept. forenf. 558. nu.*
15. tom. 3. quidem tractatur in difcept.
481. num. 28. eod. tom.

Nu. 4. de exceptione, dolo facis, quia
 petis quod statim reftitutus es, vi
 de præter omnes alios olim *Præfiden-*
tem R. C. S. Anellum de Amato conf. 1. n.
 2. vbi abundè de ea tractat, plures
 cumulando.

Num. 5. (*Ex instrumenti fieri rem noto-*
riam) addas quemadmodum sentē-
 tia facit rem notoriam, *Franch. dec.*
279. uum. 1. Marc. dec. 51. num. 2. volu.
1. & 551. num. 2. vol. 2. Bellon. dec. Gen.
209. num. 1. cum Bartol. in l. 1. q. 1. ff.
noui operis nunciat. inde per instru-
 mentum fit realis probatio, & cer-
 ta, & manifestiffima liquida proba-

tio, itaut vbi fit instrumentum, non
 fit dubitādum. Hinc vulgo dici so-
 let, vbi est instrumentum noli me
 tangere, vt promiscue, *Bald. in l. quo-*
ties in fine, C. de iudic. in l. 2. col. 1. vers.
sed iuxta hoc quero, C. quando fise. vel
priuatus, Rol. a Valle conf. 63. num. 4. vo-
lum. 4. Craueft. conf. 31. in fine, Tiraq.
de retract. confanguin. 9. 2. glos. 1. nu. 22.
 & seq. & *Paul. de Castro conf. 157. vol.*
 2. Habet enim habens instrumen-
 tum intentionem fundatam, *Alexā.*
conf. 37. num. 16. vol. 2. Milanenf. decif.
Sicil. 8. num. 22. lib. 2. Bellon. dec. Genuē.
122. num. 1. & dicunt esse miraculo-
 fam probationem, quod credatur
 pelli mortuæ, *Craueft. conf. 56. in fine,*
 de quo dicto ego subrideo, cum fit
 dictum rifu dignum, non enim da-
 tur pelli mortuæ testimonij fides,
 sed fcripturæ in illa contentæ, &
 actui in ea fcripto, quia vt inquit
 Poeta, fcripta ferunt annos, & post
 omnes latius quàm alius *Doct. Ioan.*
Iacobus Anichinus in suo utili, & nouo
tract. de prauent. instr. tit. de effectibus
prauent. q. 3. post princ.

Num. 6. facit dictum in numero præ-
 cedenti, quod vbi est instrumentū
 non videtur dubitādum, &c. & om-
 nia, per *Borrell. in nou. dec. 2. part. tit. 18*
 per tot.

Num. 7. via ordinaria intentata acto-
 rem non poffe redire ad viam exe-
 quituam, omnia videas *in additio-*
nem ad Gizzarelli decifionem 69. vbi
 declarat, fed latius, *idem d. Anichin.*
loc. cit. q. 7. nu. 16.

Nu. 8.

Num. 8. Possessionē transferri ex clau-
sula constituti, latissimè scripsit, *An-
na in alleg. 1. 147.*

Num. 9. Possessionem transferri ex re-
seruatione vñ usufructus, & inde vñ
fructuarium dici Dom. *Suarez lit. V.
num 92. Visconte conclus. usufructua-
rius in fine.*

Num. 14. Circa cognitionem contra-
dictoris legitimi, &c. vide *Anellum
de Armato citat. consil. 1.* & inferas ad
terminos tertij venientis ad cau-
sam, vel vocati, &c. de quibus latif-
simè *Giurba in decis. Sicilia prima, Reg.
Valenz. conf. 35. num. 53. Reg. Rouit. dec.
1. D. Conf. Merlin. contr. 30.*

Num. 15. circa vnam præsumptionē,
quando alijs præferatur iuxta casū,
d. patruī, adde pro regula præsumi
semper pro validitate actuum, vt
acta potius valeant, quam pereant,
Bellam. decis. 135. Ricc. collect. 1789.
vbi multa alia, &c. Et nota actum
in dubio præsumi validum, *Caball.
conf. 141. num. 4. Rimin. iun. conf. 620.
& 831. num. 46. & 275. num. 15. &
Giurba dec. Sicil. 36 nu. 18.*

Num. 18. Hæreditas, an præsumatur
non soluendo, & nō idonea, est ma-
xima iuris contraria, quia cū absq.
beneficio legis, quis adierit hæredi-
tatem aliquam tenetur vltra vires
eius, vt *Theaur. q. forens. 10. lib. 1. Gra-
ti in discept. forens. cap. 34. lib. 1. Natta
conf. 574. Gizzarel. in dec. & ibi
addens*, vbi quomodo debeat fieri
inuentarium nē insolidum teneat-
ur heres, *Crass. lib. 2. de success. §. inue-
ntarium, & Honded. conf. 53. vol. 1.*

Num. 19. Qui se fundat in paupertate,
debet eam probare, *Afflic. dccif.
377. & ibi Vrsill. & eruditè dicitur Io.
Iacobus Anthonis in suis nouissimis ad-
not. et. ad Aff. decisionem illam, Couar. uar.
riar. resol. lib. 2. c. 6. Mascard. conclus.
526. vol. 1. de prob. it. de Franch. dec. 565
Rond. conf. 92. nu. 23. vol. 2. tu addas
probari eam multis modis, secun-
dum *Cauens. lit. 290. num. 27.**

Sed quando propriè, quis dici-

tur pauper *Cauens. rit. 10. num. 3. Me-
noch. de arbitr. cas. 65. de Franch. decisio.
410. num. 2. Farinac. dec. 409.* & de vti-
litatibus paupertatis cum aliquan-
do ea proficit in multis, vt est videre
à quo prodesse liberet nos Deus, vt
exclamabat *Cyn. in l. si quis §. 1. C. de
Episcopal. audient. Apicell. alleg. 6. nu. 17.*
vbi quasi omnia curiosa ad hanc
materiam, & idem *Cauens. rit. 290. n.
4.* vbi pauperi danda est copia pro-
cessus absq. salario mitius quam di-
uites puniuntur, *Carauit. rit. 272. nu.
16. & rit. 103. num. 2. & Cauens. rit.
290. num. 27.* Quinquaginta septem
priuilegia ponit, & in *num. 24.* & plu-
ra incommoda, & vide omnino ip-
sum *Apicel. loc. cit.* præter omnes hos,
vbi *nu. 16.* pauperem debitorem pe-
tere alimenta à creditore, & an de-
beant prodesse priuilegia pauperi,
ex sua culpa cōstituta, & nouissime
vide *partic. tract. de priuileg. pauperi.
Aluarez nostri hispani.*

Num. 26. Quod fraus legi faciendæ,
euitanda sit, adde regulam, Quod
fraudibus via non fit aperiendæ,
*l. in fundo, ff. de rei vindic. clem. 1. ubi Car-
din. de usuris clem. 1. §. fin.* vbi etiam
*Cardin. de concess. præbend. c. porro de
diuortijs, Tusc. tom. 4. litt. F. concl. 475.
Mar. Anton. uar. lib. 1. resol. 50. nu. 51.
& resol. 62. num. 5.* inde fraudem, &
& dolum nemini debere patrocini-
nari, dicunt *Menoch. de arbitr. lib. 2.
cas. 182. num. 60. & conf. 121. num. 5. &
136. num. 8. & conf. 198. num. 13. Couar-
ruu. uar. lib. 1. cap. 18. num. 5. Tiraquel.
de retract. lignag. §. 1. glos. 9. num. 67.
Cardos. in praxi Iudic. & Aduocat. uer-
bo dulus 3. Capiblan. in pragm. 11. de Ba-
ronibus num. 78. & Garauss. rit. 67. nu.
20. qui in rit. 228. num. 24.* triginta-
quatuor casus enumerat, in quibus
fraus præsumatur, & vide de abun-
danti materia, per *Tepar. uar. resolut.
tit. 154. per totum*, ibi de dolo, &
fraude.

SVM-

S V M M A R I V M:

- 1 **L**ibellus alias non mutabilis ex causa superuenienti mutari potest.
- 2 Remedium possessorium adipiscenda intentari potest post petitorium intentatum praesertim, si diuersis agatur respectibus.
- 3 Inducendum est hodie, apud supremos iudices veritate inspecta; & iuris ordine, & libellorum praetermissio.
- 4 Sequestratio fructuum facienda est, quando aduersarius possidens illegitimus pronunciat est.
- 5 Appellari, quando possit ab executore.
- 6 Presumptio maxima inest contra condemnatum sententia transacta in rem iudicatam. Et in ibi late de ratione, tex. in l. ab executore, C. quor. appe. non recip.
- 7 Ex sequestratione nemini tollitur ius, nec possessio.
- 8 Rota cognoscere potest, tam de iure canonico, quam regio super illegitimitate, qua suboritur, ex matrimonio mala fide contracto.
- 9 Iudex laicus, quando cognoscere possit de causa illegitimitatis, & sequentibus.
- 11 Sententia praesumitur rite, recte, lata.
- 12 Iudex laicus non potest cognoscere de causa illegitimitatis, postquam Ecclesiasticus iudex pronunciauit super illegitimitate.
- 13 Iudex laicus non debet examinare processum, & remissam ad exequendum a iudice ecclesiastico, & sequentibus.
- 14 Intellectus authen. de sanctiffi. Episcop. s. si vero, colla. 9.
- 15 Iudex ecclesiasticus si praenit in cognitione causae (& si causa sit mixti fori) sententia iudicis ecclesiastici debet exequi citra processum examen.
- 16 Mala fides parentum coniecturis, & sola fama, & etiam unico teste probari potest.
- 17 Sententia, etsi in causa matrimonij, nunquam transeat in rem iudicatam, tamen sententia quae fertur super illegitimitate filiorum bene transit. Et quando sententia lata super matrimonio transeat rem iudicatam.
- 18 Sententia effectus debet cessare cessante causa sententiae, & sequentibus.
- 19 Clausula rebus, sic stantibus subintelligitur in omni dispositione, sententia, & actis.
- 29 Satisfactio si alicui sit remissa, ex noua causa cogitur eam prestare.
- 21 Exceptio rei iudicatae non abest ex causa

noua superuenienti, & sequentibus.

- 22 Exceptio rei iudicatae ut obstat, quae requirantur.
- 23 Exceptio rei iudicatae sublata videtur, quando princeps iubet, condemnato fieri iustitiam.

ARGUMENTVM.

Remedium possessorium adipiscenda intentari posse affirmatur, post petitorium intentatum, eo maxime si diuersis respectibus intentaretur, apud supremos Iudices, coram quibus sola facti veritate inspecta proceditur iuris ordine praetermissio, pariterque eius causa fieri posse sequestrum fructuum eo magis, quoties aduersarius illegitimus declaratus esset.

CONSILIVM XXXX.

N hac lite Comitris. A. Gonzali. & D. Ioannis Puerto Carrero (diuino auxilio petito) duo sunt videnda,

Primum, quod potuit dictus Comes in hoc Pinciano regio praetorio causam

possessionis tractare, proprietatis causa, praetermissa.

Secundum, quod comitatus fructus iure optimo sequestrandi sunt.

Primum quidem iure probamus, cum possessionis causa ad dictum Pincianum praetorium fuit remissa, ut constat ex actis processus, & ob id, ab re dictae possessionis prosecutio uetari non potest: nec libellus antiquus a dicto comite ante iudices remittentes, productus quidem fuit ante obitum praedecessoris comitis, quo in casu dicto nouissimo comiti possessoria remedia nequaquam competeant, ex l. 45 Taurin. quae habetur lib. 5. noue reco. il. titu. 7. l. 8. Verum, & quia ex causa superuenientis libellus alias non mutabilis mutari potest, non potest, & illic D. D. ff. de iudi. Bal. in l. edita, col. 8. in 7. opposi. C. de edend. cum alijs de quibus in ibi recentiores.

Proinde, & haec constant quia post petitorium intentatum, adipiscenda possessio

señorium intentari potest: & præcipuum si diuersis agatur respectibus (vt hic) e x text. in l. naturaliter, §. nihil commune, & illic Docto. ff. de acquir. posse. text. etiam in cap. pastoralis de caus. posse. & propriet.

Et maximè hoc regio prætorio id permittendum est † in quo veritate inspecta, & iuris ordine, & libellorum prætermissio procedi potest, vt in l. 1. tit. 1. ordina. lib. 3. (qua habetur lib. 4. recopil. tit. 17. l. 10.) & in in l. 25. tit. 3. ordi. lib. 2. qua habetur lib. 2. recopil. tit. 4. l. 22.) ad idem text. l. 2. tit. 4. lib. 2. ord. (qua habetur lib. 2. recopil. tit. 5. l. 6.) & tenet in signe Guid. Pap. quest. 29. in superiore, & Thom. Gram. in decis. 19. lata sententia, quo in loco penul. & fin. col. ait, regium prætorium (Pinciano similem) necesse non habere secundum libellorum ordinem à iure datum causas definire, nec libellis petitisquè tantum stare, & idem tradit Franc. Marc. in suis decisionib. in decis. 13. num. 8. 1. part. post eundem Tho. Gram. in cons. 91. in causa, num. 23.

Quo ad secundum dicimus † dictam sequestrationem faciendam, cum sit cõstat ex hoc processu, aduersarium illegitimum tribus sententijs concordibus esse pronunciatum; quam ob rem aduersario nou est concedendum, tot fructus percipere, quos postea restituere non possit. Ad quod est considerandus text. in l. ab executione. C. quorum. appe. non recip. ex quo in eo stabilitur † quod & si ab executore modum excedente appellari possit: & tamen appellatio nõ est admittenda, ni si fructus sequestro recondantur: quia de re agitur iam iudicata: & si modum excessisse executorem allegetur, quod est fortius idem & constat in l. imperatores. §. si ff. de appella. & in cap. i. ff. de sequestra. posse. & fruct. quæ & vnica tantum sententia sequestru fieri constituunt.

Quæ & suadentur ex Bald. in l. 1. C. de probui sequestra. colu. 2. quo in loco assignat rationem dicta. l. ab executore. & nempe eam eue ait, quia maxima inest præsumptio † contra cõdem natum sententia trãfacta in rem iudicatam: & quia sententia ipsa cõdem natum suspectum insinuat. cui legi & Abb. in c. dilectus, o. 1. de sequestra. posse. & fructus. & rationem illam esse censet. quia quando ab executore appellatur, vtilitatis sententia impediendi causa fieri est existimandum. quæ rationes sat dicti comitis assertum iustificanc.

7. Quod etiam roboratur † quia ex seque

stratione nulli tollitur ius, nec possessio. l. interesse puto. ff. de acquir. posse. c. examinata. & illic. glos. de iudi. & in l. 3. §. si. ff. cod. tit. dd. in l. 1. C. de sequestra. posse. & fruct. Aret. in l. imperatores. §. si. ff. de appel. & docto. in c. post electionem. de conce. preben. Ang. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudi. eum alijs de quibus Pet. Rebus. in suo tracta. de pacificis possessoribus. num. 26. & hæc communis opinio secundum Gomet. in regul. cancellaria, tit. de annal. posse. q. 46 col. 2. & 3.

Nec aduersus hæc dici potest, Romæ de aduersi illigitimitate cognosci nõ potuisse, nec Rotam dictas proferre sententias.

Primò hoc in processu non est allegatum.

8. Secundò, quia haud dubiè est † Rota de dicta illigitimitate cognoscere potuisse: quæ suboritur ex matrimonio suorum parentum mala fide contracto, vt contat, in cap. referente, qui fil. sine legit. & inibi Abb. & DD. & in c. ex tenore eod. tit. & in c. 1. & in c. lator, & in cap. causam eod. tit. & in cap. tuam de ordi. cogni. & horum regnorum legibus, ita est etiam definitum, vt in l. 56. tit. 6. parti. 1. ibi, O sobre nascencia de hombre o de muger si es legitima o no. Et in eadem lege ad finem, ibi. Todas estas cosas sobredichas y las otras semejantes uella pertenescen a iuzizio de santa Yglesia. Quibus accedat tex. in l. 1. tit. 22. parti. 3. ibi, O si el iuzgador diese iuzizio sobre cosa spiritual, que deuiese ser iuzgada por santa Yglesia. Idem & constat in l. 1. tit. 13. par. 4. ibi Si fueren acusados algunos dellos ante juezes dela santa Yglesia.

9. Quinimò & iure est constitutum † quod & si ante laicum coram quo successione causa tractatur, quæstio illegitimitatis incidat, quod ad iudicem Ecclesiasticum ipsa illegitimitatis causa est remittenda: & quod laicus causam suspendere interim est obnoxius, ex d. c. tuam, & in d. cap. lator, & in d. cap. causa, & alijs similibus quorum recentiores memores sunt in l. Tertia ff. si lut. mar. in quo loco et si scribentes quidam dicant, iudicem secularem de illegitimitatis incidentis causa cognoscere posse: id tantum concedunt; cum de facto non de iure agitur: at non verò cū agitur de declarando ex probationibus facti, an de iure illegitimitas ipsa constet.

10. Quæ & præcipuum ex eo obtinent † quia ante successione causam ante laicum in hoc negocio ceptam, dicta causa

Nu illegi

cimitatis Rotæ erat præuenta, ex text. in l. ubi cę p. um, ff. de iudi. & in l. si quis postea, ff. eod. iii. authen. de testibus, & quoniam colla. 7. text. in l. 17. tit. 4. lib. 2. ord. & l. 7. tit. 31. p. 11. 2. cum alijs de quibus meminit, Fel. in cap. ex tenore, num. 19. & sequent. de rescript.

Ex prædictis patet, ridiculum esse assump- tum, quo dicitur, post dictam causam Rotæ decisam à laicis iterum decidendam, si id esset verum, dicta iura canonica, septipartitarumque superuacanea essent.

Cæterum, & ipsum sequestrum rectè
11 petitur si quidem existimandum sit † dictas sententias Rotæ ritè & rectè latas esse, l. 1. ff. de re iudic. c. in presentia de renunc. l. 2. C. de offic. c. iudi. l. 1. §. his cunabulis, ff. de offi. præf. præto. cap. sicut. & illic Abb. in fine, de re iud. D. D. in cap. cum in iure de offi. deleg. & in cap. bona de elect. Bai. in l. re non nota, ubi probatur. C. de iudi. cum alijs de quibus recentio, memores sunt in cap. quoniam contra se probat & Aym. in l. 1. de an. 19. temp. 2. par. num. 27. & seq. & præceden. & eo maxime, cum in executorialibus Rotæ hoc ita enunciatur, ex l. opinia & illic, glos. C. de contra & commi. stipul. & iur. bast. fisco. lib. 10. traditur in cap. Albericus de testib. & alibi sæpe. Et ob id An-
12 ton. in d. c. l. tor col. 2. inquit † quòd postquam ecclesiasticus iudex super illegitimitate pronunciauit, secularis iudex ab eo inhiberi valet: vt in causa successione nisi secundum ecclesiasticorum iudicum sententiam non pronunciet.

Quid plura, si ad iudicem laicum causa à iudice ecclesiastico exequenda re-
13 mittatur † iudicis ecclesiastici processum laicus non est examinaturus, ritè an rectè processerit; sed executio c. tra aliud examen facienda est, vt in cap. fin. l. de except. in 6. & in cap. vt inquisitionis de heretic. lib. 6. notat Angel. in l. diuus, col. 1. ff. de custo. reo. post Bald. in authent. clericus quoque, C. de Episcop. & cleri. cum alijs de quibus Iaso. & Dec. col. fin. in l. magistratus, ff. de iurisdi. omni. iudi. & Anan. in cap. ad abolendam, co. fin. de heret.

14 Nec his oberit † tex. in authen. de sancti. episcop. §. si verò colla. 9 quia loquitur, cum reus ab ecclesiastico mittitur iudicem, vt condemnetur: at secus si vt condemnatus, & ita Doctores. in distis locis explicauere, & in leg. ea quidem, ff. de accusat. & recentio. in dist. leg. magistratus cum enim rei iudicæ exceptio apud ecclesiasticum obest, æquabiliter,

& apud iudicem laicum, vt ait tex. in c. §. de excep. lib. 6.

15 Verum & Dec. in d. l. magistratus col. fin. † quòd etsi causa mixti sit fori. si ecclesiasticus præuenit citra processum examinis, definitum iudicis ecclesiastici exequendum est, ex d. l. si quis postea, & in l. 1. ff. de offi. consul.

Quin, & si illegitimitatis probationes in hac causa apud secularem factæ videantur manifestè tamen dictam comperiunt illegitimitatem, & malam fidem parentum
16 † quæ mala fides, etiam coniecturis & sola fama & vnicò teste potest probari, ex tex. in l. pe. C. de emptionibus, & tenet Anchar. & Præpo. in cap. veniens de eo qui dux. in mat. & Ale. an. in cons. 54. pen. num. 5. lib. 6. & in cons. 46. colum. fin. lib. 3. & Curt. Iun. in cons. 64. præsupponitur num. 8. vbi ait, quòd hæc est communis opinio, & prius tenuit Abb. in cons. 19. col. 2. in fine ub. 2. & latè Soccin. Iun. in cons. 69. pro dilucidatione, num. 49. lib. 1.

17 Nec prædictis dicere refragatur, quòd nunc illegitimitatis causa iterum tractatur Rotæ.

Tum quia in hoc processu minimè constat, nec post tres sententias hoc fieri existimandum est, ex tex. in cap. sua nobis de appell. & in clem. 1. de re iud. & in l. 1. C. ne lice. ut. prouoca. & in l. 25. tit. 23. p. 3.

Tum etiam quia etsi sententia in causa matrimonij lata nunquam transeat in rem iudicatam, tamen quæ super illegitimitate filiorum fertur, sic tex. & ibidem Præposi. in d. cap. lator col. 1. Verum & sententia super matrimonio lata in rem iudicatam transfertur, saltem ad hoc, vt quousque de errore constiterit, illi stet; incumbatque aduersario probandi onus esse, etiam t. x. ad hoc & in l. Abb. in d. cap. lator, & in cap. ex tenore eodem tit. & vtrobi. que D. D.

Cæterum, nec quis ad prædictorum contrariam sententiam subinuitandus ex eo est, quòd dicatur, regio supremo consilio duabus sententijs bonorum & status renutam aduersario concessam quousque causa in proprietate possessioneque hoc Pinciano pratorio dirimitur, & quòd si dictum fieret sequestrum dictæ abrogatur sententia.

Tum quia dictarum sententiarum causa fuit: quia tunc rotæ non erat illegitimus aduersarius pronunciat, prout nunc tribus sententijs est, iraque nunc
18 ipsa causa cessat † debet, & dictarum sententiarum effectus cessare, de appellatio.

cap. cum

cap. cum reslante in situ. de nupt. s. affinit. & expressi hoc probat, *tex. in l. si fullo, ff. de condi. sine cau. quæ inibi Bald. ad hoc expedit, quod si post sententiam aliquod nouum enascatur, ex quo ipsa sententia, ex causa cessante impeditur, quod illa sententia illi cuius fauore lata est, nihil proderit: etiam si executioni fuerit mandata, quæ de nouo enim emergunt, nouo indigent auxilio, ff. de interrog. act. l. de state, s. ex causa, & veritas quæ ex tribus sententiis postea lata constat, præponenda est dicti duabus sententijs ante prolatis, vt docet *tex. in l. 16. tit. 11 p. 3. & in l. si for. ff. de c. stren. pecol. Nec dictis duabus primis sententijs exceptio defectus proprietatis postea euenientis sublata ceteri debet, vt in l. naturaliter, s. nih. l. commune, ff. de acqui. poss. cum alijs quorum, Fel. meminit in c. cum non ab homine, de iudi. col. 2. & constat 3. parit. 2. h. 27.**

Quæ & suadentur, quia dictæ duæ sententiæ priores rebus sic stantibus sunt intelligendæ, non verò alijs superuenientibus. quib. de aduersarii iure nõ constat ¶ quia in omni dispositione sententia, actiue sè per subintelligitur clausula rebus sic stantibus apposita, ex nouaq; mutantur causa ff. de verb. oblig. l. continuus, s. cum quis, ff. de cond. cau. da. l. quod seruus, de decim. c. suggestum de iureiu. c. quemadmodum, & illic gl. de renunc. c. cum inter, & ad omnem actum hoc Anch. extendit in cons. 84. col. 2. & Dec. cons. 335. co. 2. & Car. Paris. in cons. 88. n. 30 lib. 1. & Io. Ant. Rub. in cons. 147. col. 1. cum seq. & facit *tex. in l. quer. s. inter locatorè, ff. loca. l. si connenerit, ff. pro soc. & l. cum quis in princ. ff. de solu. quibus & alludit *tex. in l.**

si ab arbitro, in si. ff. qui satisf. cog. & *tex. not. in l. plane, ff. vt in poss. leg. vbi constat, quod etsi ex aliqua causa alicui latissimatio sit remissa ¶ quod tñ ex superuenienti causa cautione ante remissam præstare cogitur, *tex. in c. insinuante, de offi. deleg. quib. & accedat ¶ quia rei iudicatæ exceptio ex dictis duabus suboriens sententijs, minimè obstitit ex causa nouæ superuenientis, ff. de except. rei iud. l. si à te. in princ. & in l. si quis heres in princ. & in l. si mater, s. eandem, ff. eod. tit. ibi Mos alia & nona. Et in s. si egero, eiusdè l. iuncta glos. in verb. erit: & abundè, Socci. in cons. 18. col. si. lib. 1. quod, & sul-**

20
21
22

citur ¶ quia ad hoc vt rei iudicatæ exceptio obstitat, triplex exigitur identitas: nempe rei, & iuris, & eiusdè causæ petendi, ff. de rei iud. l. cum queritur cū similibus, sed hic aliud ius iã est: aliaq; causa petendi ex nouis sententijs, his & conducit *tex. in l. si cum vno, ff. de excep. rei iud. in uo *tex. ex noua defensionis causa eueniente minime obstat rei iudicatæ exceptio.**

Deniq; & consideranda est regia scheda ad dominos auditores dicti Pinciani prætorij missa, qua super dicto sequestro ius fieri potest dictas duas primas sententias præcipitur ¶ cum ex hoc rei iudicatæ exceptio fat subacta videtur ex Bald. in cap. studuisti, colum. 2. de offic. deleg. & illic Barba. & DD. in l. iustitia, ff. de iusti. in Ang. in authen. de hered. & Fal. s. ex hereditatis colla. 1. & Alex. in cõs. 136. col. 2. lib. 2. cum alijs de quibus, Aym. Crau. de antiqui. temp. 1. p. n. 18. & seq. & alibi sæpe traditur. Et his hactenus.

Doctor Burgenfis Marcus
Salon de Pace.

A D D I T I O.

NV. 1. quòd libellus immutabilis ex causa superuenienti possit mutari. Adde quia noua actio opus habet noua interpellatione, *Corfes. sing. 158. verbo iudex Mät, cons. 179. n. 50. Boe. dec. 41. n. 17 & Muscat. in prax. S. C. p. 1. gl. petitur nu. 50. & seq. vbi quãdo licet libellũ corrigi, & in formè actionem emẽdare, &c. & in melius accomodare, imò & mutare pot pariter, Borrell. in decis. tit. 49. p. 1. n. 93. & seq. & de libelli cõclusionẽ attendẽda, D. Roui. cõs. 90. n. 4. & D. Theod. alleg. 61. n. 3.*

Nu. 2. de remedio possessorio inuẽtado post petitoriũ intentatũ præsertim si diuersis agatur respectibus, &c. vide omnia per Theod. allegat. 63. num. 9. & sequent.

Et pro tyronibus non displiceat distia;

guere aliud esse remediũ adipiscendæ, vt hic per D. Patruũ, aliud retinẽdæ, aliud recuperandæ, *inst. de interd. cõs. per tot. Morant. tract. iudiciorum p. 4. dist. 7. & Viscõ. te conclus. possessorium, vbi omnia.*

Nu. 3. Apud supremos Iudices iudicari in spectã veritate iuris ordĩne, & libellorũ prætermisso, fitma exẽplo S. C. nostri, vt de Frãcbis dec. 220. n. 5. & aduerte in causis, in quibus proceditur sola facti veritate posse ferri sententiã super causa non deducta in libello, sed in processu probatã *Magon. dec. Lucen. 54. nu. 7. Anna alleg. 48. num. 14 & sing. 312. & est decisum in S. C. teste Afflic. dec. 23. & 89. & 322.*

Nu. 4. ponit quando sequestratio fructũ sit faciendã, *Ricc. coll. 328. & 1827. & pra.*

ter eum præf. Papiens. in forma sequestri gl. sapiens vir col. 1. Maranta in sing. verb. sequestratio f. 100. Viu. opin. 722. nu. 3. p. 2. & Viscont. concl. sequestrum, & Alex. Raudens. de analog. n. 127. & seq. c. 39. vbi in quibus casibus possit, & non possit fieri.

Num. 5. appellari ab exequutore, quod non possit, arg. l. ab exequutore, C. quor. appellat. non recip. Ricc. collect. 982.

Nu. 6. effectus sententiæ transactæ in re iudicatam enunciat, tamen addas, sñ Mastril. operare illam, quod appellans dicitur acquisiuisse sententiæ, Mastr. dec. 166. vbi omnia, & decem alios casus penès Ricc. coll. dec. 166. in dubio tamen non dici sententiam transactam in rem iudicatam, nec desertam eius appellationem, Ricc. collect. dec. 1273. & 1620.

Nu. 7. sequestrum nemini tollit ius, hinc cum subest timor, aut suspitio dilapidationis, & baracteriæ, tunc lite pendente fit sequestratio rei, Cappell. Tbolos. decis. 477. Nat. conf. 584. Anna sing. 417. Caud. decis. 23. in add. p. 1. Muscatell. de fideiuss. mod. 17 Grat. dec. 63. n. 2. & quando aliquis est suspectus de fuga, & advena tunc sequestratur bona, Milan. dec. Sic. 11. p. 1. & ex hoc dicunt practici non dari sequestrum, vbi datur fideiussio, cum illud fiat pro ponendis bonis in tuto, Ludou. dec. Luc. 51. col. 1. Mascard. conclus. 1298.

Num. 8. aede ad corroborationem de causis matrimonialibus cognoscere iudicem Ecclesiasticum, Ant. Scapp. in traet. de iure non scripto lib. 1. s. 35. in 1. Viu. com. opi. ver. Iudex laicus, Gaill. in lib. 1. præf. obser. 38. nu. 1. Farin. q. 8. nu. 18. de Curt. in diuer. iur. feud. p. 2. c. 2. n. 65. vide c. tuam, ubi Abb. de ord. cogn. c. cum laicus de reb. Eccles. non alien. c. auditis de præscrip. c. excedentibus de excess. prælat. c. decernimus, & c. quanto de iudic. c. lator qui fil. sint legitimi cum aliis per Grass. de effect. cleric. effect. 1. nu. 398.

Nu. 9. & 10. qñ iudex laicus possit cognoscere de causa illegitimitatis, & postquam ipse Ecclesiasticus pronunciauit, vt in n. 12. D. Patruus, vide Grass. loc. præalleg.

N. 11. quod sententiæ præsumatur ritè, & rectè lata, Alciat. in traet. præsum. reg. 3. præsumpt. 9. n. 2. Gabr. com. opin. lib. 7. tit. de sent. sens. 6. n. 1. Menoc. præsumpt. 67. lib. 2. n. 22.

Gram. dec. 24. nu. 7. & 8. Barz. dec. 12. n. 52 Trisui dec. 15. nu. 9. lib. 1. Cornaz. dec. Luc. 1. n. 47. & 19. n. 10. & Capp. dec. 19. nu. 1. præsertim si sit sententiæ antiqua, Ant. August. decis. Rom. 1303. lib. 3. vol. 3. & 1323. lib. 3. Lancell. dec. 636. nu. 1. vol. 1. & vt per eos dicitur antiqua ex lapsu 50. ann. sed de veritate Borrell. 2. p. dec. tit. 30. nu. 322. vbi de casibus, in quib. sententiæ nō præsumitur validè lata, & nu. 107. qui quando præcipitanter absque causæ cognitio, ne fuit lata, Reg. Valenz. conf. 68. nu. 17.

Num. 12. adde ad corroborationem, quod iudex Ecclesiasticus potest mādare iudici laico, & inhibere, vt non se intromittat in causā spirituali, c. tua de ord. cogn. et c. quanto de iud. Bero. conf. 117. n. 9. lib. 3. Mandos. traet. præd. q. 11. 12. 13. & 14. Grass. de eff. cleric. eff. 1. nu. 657. & seq. & 654. vbi inhibetur, nē procedat cōtra Clericos laicus, & num. 398. 400. & 401. non posse Iudicem laicum pariter cognoscere de causis spiritualibus.

Nu. 13. pulchrum est circa illud, qñ laicus, vel è contra teneatur stare processui alterius, & quando, & quibus casibus possit recognoscere implorationem brachij, vel eius, quod erit exequutum, prout addas tu omnia per Grass. de eff. cleric. eff. 1. nu. 1031. et per anteced. et seq. & n. 603. et 231.

Nu. 14. tetigi in præced. nu. qñ mittitur per Iudicem Ecclesiasticum aliquid exequendum iudici laico, quod ipse laicus nil valeat examinare, vt omnia per ipsum Grass. de effect. cleric. eff. 1. nu. 1030.

Nu. 15. facit, quod dicit D. Patruus nu. 12. & 14. & quando denuò examinari debeat processus, per Grass. d. loc. nu. 603. & per tot. & nu. 240. & ad illationem, quæ potest afferri, & quod in delictis mixti fori detur præuentio, idem nu. 597. & seqq.

Nu. 16. de probatione malæ fidei parètum, Mascard. de prob. concl. 1003. nu. 65. vbi coniecturis, & inditijs probari, Menoc. cas. 225. Pinell. in autb. nisi tricennale, C. de bon. mater. nu. 14. Tusc. sing. 4. litera M eundem Menoc. de præsumpt. lib. 3. c. 130. Viu. opin. 472. p. 2. & decis. 195.

Nu. 17. de sententijs, quæ transeunt in re iudicatam, vt hic, vide Affl. dec. 152. num. 5. quod sententiæ in causā matrimoniali non

transeat in rem iudicatam, *Gail. lib. 1. obser. 112. n. 1.* ubi de ratione, prout sententia in causa beneficiali respectu Superioris, quo minus possit de iuribus partium inquirere, maximè quando fuit lata contra absentem, licet contumaciter, & indefensum, *c. cum olim 7. ext. de dolo, & contum. & de sententia expertorum in arte, quod pariter non transeat, Affl. decis. 33. nu. 6.*

Nu. 18. quod effectus sententiæ cesset cessante causa, vide de omnibus ad ipsam regulam cessante causa, *per Vaz de principis, & locis com. utriusque iur. verb. causa cessante nu. 11. fol. 99.*

Nu. 19. de effectu clausulæ enunciatæ rebus sic stantibus, *Mart. de claus. p. 1. claus. 27. & p. 2. claus. 64. c. 3. claus. 73. Cels. Hugo tract. clausul. pag. 510. col. 1. & quod intelligatur ipsa clausula in quacunque dispositione, obligatione, promissione, vel pacto etiam iuramento firmatis, Mascart. concl. 1131 num. 27. & concl. 1157. num. 7. Gustier. pract. qq. lib. 3. q. 42. n. 37. & 38. in tract. de tutel. p. 1. c. 1. nu. 23. Grat. c. 96. discept. forens. nu. 23. & quando non subsistat *Surd. conf. 445. num. 16.**

Nu. 20. cautio remissa, quod ex superuenienti causa præstari debeat, firma tu in casu pratico, ut debitor in diem valeat conueniri à creditore, ut caueat adueniente tempore soluere, *Affl. dec. 279. nu. 4. Carrau. rit. 167. nu. 8. ad fin. & ita iudicauit S. C. teste de Franck. decis. 218. dū est suspectus de fuga, ut practicam ipsam portat Tartagl. in praxi rer. ciuil. c. 1. nu. 33. fol. 25. inde solent dicti debitores carcerari ad finem assecurandi iudicium, de Franck. dec. 143. nu. 6. & 7. Viscont. concl. debitor suspectus de fuga, led quando fideiussor est non soluendo effectus non potest creditor petere, ut alium præstet, *Alex. conf. 60. vol. 5. Gomez var. resol. de contract. c. 13. n. 13. uers. si verò, quod in quibus casibus limitetur, id. Viscont. concl. fideiuss. r. si est effectus.**

Nu. 21. exceptionem rei iudicatæ non obesse ex causa superuenienti noua pendet à scriptis in seq. nu. ex alia. n. causa, & actione non dicitur ob stare exceptionem ipsam, *l. Aurelius 29. §. quidam, & ibid. gl. ff. liberat. legat. Dec. conf. 464. Guid. Pap. singul. 740. quia commutatione litis alia res esse*

incipit, ut ipse *Guid. & vide in non prosequitis non ob stare exceptionem rei iudicatæ, Bar. sing. 24. Petr. de Rauem. sing. 7. cū non prosequutus fuit malitiosè, & nisi nõ prosequuta sint de appendicijs prosequutorum, idem Rauem. sing. 385. l. 4. C. de iudic. sed quid quando petitio est generalis, & sententia etiam generalis, *Bar. sing. 146. & 147. & prosequutio fuit specialis, id. Bart. in l. 26. ff. de admin. tut. l. 2. C. de iud.**

Nu. 22. exceptio rei iudicatæ, ut ob stet plura requiruntur ad corroborationem à legatæ conclusionis *per D. Patruum secundum Dec. conf. 96. col. 1. uers. sed postea, l. o. de Amic. conf. 121. in fin. Vrsi. dec. Affl. 53. nu. 2. in fin. & dec. 326. in fin. Calà de modo articul. nu. 632. Honded. conf. 39. nu. 50. vol. 1. Anna conf. 17. 19. & 99. nu. 1. Magon. decis. Flor. 3. nu. 18. & 27. & dec. 47. num. 9. Lan. conf. 34. nu. 15. & seq. & conf. 65. nu. 5. Muscatel. in prax. S. C. glos. iudicata, nēpē quod idem petatur. Secundò, quod sit idem modus agendi. Tertio, quod sit eadem personarum indēnitas, *Ann. alleg. 8. & sing. 167.**

Nu. 23. dum Princeps iussit fieri iustitiam, quod exceptionem rei iudicatæ subulisse videtur, Adde *secundum Menoch. de arbit. iud. q. 52. lib. 2. & Gallupp. in prax. S. C. p. 1. c. 13. nu. 31. cū fuerit Princeps superiorem non recognoscens, ubi à num. 26. & seq. de alijs casibus, in quibus non procedit exceptio rei iudicatæ, & non omittas *conf. Crau. 182. cū Princeps rescripserit, quem audiendum post rem iudicatam, quid iuris, & quod pariter ipsa potestas appareat communicata S. C. Neap. representanti personam Principis, dū solet mandare M. C. quod reassumptis actis iustitiam faciat aliquādo in causis, in quibus non potest procedi per viam appellationis, & similiter in appellationibus defertis, *Tboro addit. ad de Ponte rit. 10. nu. 23 uers. de donis, & expens. Vniuersitat. quæ exceptio solet sæpissimè ad merita reservari, Anna alleg. 48. nu. 25. de qua non potest cognosci, nisi vsque ad conclusionē in causa, ut num. 23. & Anna eius Fil. dist. conf. 18. & 99. vel vsque ad expeditionem causæ principalis, idem Anna pater singul. 446. & Alex. Raudens. de analog. in append. par. 2.***

S V M M A R I V M.

- 1 **M**aioricatur res vendi potest regia facultate: e. e. iam si eius venditio prohibita: e. pr. ssm fuerit etiam in: erueniente reg. a facultate & nu. 18.
- 2 Maior cuius successor hares venditoris, tenetur stare venditionis facta a suo predecessore, cuius hares est.
- 3 Maiorica us possessori, & eius uxori si concessa si facultas regia ad vendendum aliqua bona maioricatus; quilibet eorum potest talem rem vendere, etiam mortuo alio.
- 4 Præscriptione longissima omnis tollitur alio.
- 5 Maioricatus in bonis, procedit præscriptio longissima cum titulo, & sequentibus pluribus.
- 6 Præscribi possunt bona ecclesie cum titulo, etiam si prohibita sint alienari.
- 7 Maioricatus bona alienari possunt de consensu illorum de familia, qui ad illa bona vocati sunt.
- 10 Præscriptio quadragenalis cum titulo tantum potest quantum immemorialis.
- 11 Præscriptio immemorialis nunquam censetur sublata. Et ibi quid erit in præscriptione triginta annorum.
- 12 Præscriptionis effectus sunt adeo necessarii, quod etiam si expressim agatur, non possunt a partibus tolli.
- 13 Bona fides ex quibus consistere dicatur in præscriptione.
- 14 Præscriptio 40. annorum iuris errore non impeditur.
- 15 Bona fides ex quibus causetur.
- 16 Præscriptio ceptra in vita successoris, si eo vivente finitur, nocet substitutis.
- 17 Restitutio ex capite ignorantie non competit contra præscriptionem.
- 19 Rex non potest sibi imponere legem, qua eius abrogetur potentia.
- 20 Iuramentum operatur clausulam derogatoriam.
- 21 Hypothecaria agens, non videtur ius suum remittere.

A R G V M E N T V M.

Allenatio maioratus acta per unum, ex nominatis in facultate regia concessa alienandi, an valeat, si alij nominati non interuenerint, & quid data præscriptione causata ex titulo d. venditionis, ac bona fide, ita ut restitutio nequaquam

aduersus eam possit obtineri, etiam ex causa ignorantie, eo magis existente iuramento, quæ siquidem omnia tutissime exarantur.

C O N S I L I V M XXXI.

In hac causa Comitis Cifontani, & ex alia D. Antonium Fadilla (diuino postulato auxilio) videtur, dictum D. Antonium non habere, nec eius filium primogenitum.

Primo, quia oppidum super quo discretio est, regia facultate tuit venditum: quare ab ipsa venditione recedere aduersarij non possunt, C. de act. & oblig. l. sicut, & tenet expresse *Matthæ. de Afflic. in cons. t. Neap. lib. 3. ub. 5. in princip. num. 23. & sequentibus, & decisione 398. per totam, Roder. Suarez in l. quoniam in prioribus in 2. limita, col. 16. vers. utrum autem, C. de inoff. fici. t. si. m. & in alleg. 3. num. 4. & Gregor. Lup. in l. 3. tit. 9. par. 6. in verb. No valdia. column. 11. vers. sed quæro, & nos plura ad diximus in repetit. proæm. legum Taurin. num. 225. & sequentib. Quin et si regia non inesset facultas, cum dictus Antonius sui patris venditis hares fuerit, illi aduersari non poterat, cum à matre, C. de rei vend. l. 24. tit. 13. par. 5. tex. etiam in l. unum ex famili. d. sed si vnus, ff. de leg. 2. & illic Paul. Castr. qui etiam loquitur in bonis maioricatus, & ad idem est optimus text. in l. filius fam. d. cum pater, ff. de legat. 1. D. D. in cap. 1. §. si vassallus in tit. si de feud. sue. con. int. domi. & agna. & in cap. 1. d. 1. col. 3. de alie. feud. pater & Bald. in l. qui se patris. col. 7. ve. sitem queritur, C. unde libe. & D. D. in cap. 1. d. hoc quoque de successio. feu. Fulgo. in cons. 67. pater. col. 2. & Alex. in cons. 32. viso. col. fin. lib. 3. Dec. in cons. 38. circa primum, col. 4. probatur in l. 1. C. de bon. mater. iuncta. l. siue possessio, C. de euect. & in l. cum vir. ff. de vsucap. cum alijs de quibus supra memores fuimus in cons. 34 in hac lite num. 38. & sequentib. Quæ, & obtinere videntur, & si contractus sit nullus, ex tex. in l. si ab eo, C. de libe. cau. cuius ad hoc meminit, Ioan. Fab. n. d. l. cum à matre, sicut nec venitor ipse ipsam alienationem diruere valeret, ut in l. quotiens in 1. C. de fide. com. & in l. codicillis, §. in sulam, ff. de leg. 2. & in l. nihil, §. omnibus, ff. de leg. 1. glos. in d. l. cum vir. ff. de vsucap. & fac probatur in l. vendicante, ff. de euect. cum alijs.*

Nec

3 Nee oberit dicere, quod dicta regia facultas fuit lata, vt dicta venditio à patre & matre dicti Antonij, & ab ipso D. Antonio fieret, nam præter hoc, quod & ab vtriusque edita venditio fuit † contentum in d. facultate in singularitatibus resoluitur: ita quod facta sit, à dicto patre dicti D. Antonij cum dicto Antonio siue dicta eiusdem patris vxore facta, ex *tex. in l. falsa, §. fin. ff. de condi. & demonstrat. & in l. 3. ff. si quis cau. & in l. 3. ff. de nego. gest.* & si princeps interrogaretur, an ita velit, verosimile est, quod hoc idem concederet; & ob id pro concessio habendum est, l. *Tirius §. Lucius, ff. de libe. & posthu. traditur in l. tale pactum, §. fin. & ibidem glos. & Doctores, ff. de pact. & alibi sæpe.*

4 Verum, & præscriptio causata cum dicto titulo venditionis, facta est ad exclusionem aduersarij † quia longissima præscriptio omnis aufertur actio, C. *de præscriptio. 30. vel 40. anno. l. sicut, & l. omnes capitulo ad aures de præscrip. & in cap. nolimus 16. quest. 4. & 3. parti. titul. 29. l. 21.* enim longissima præscriptio non potentis odio constituta: & ob id mala fide ciuile ius posse currere sancit, *in d. l. sicut, & in d. l. 21. titu. 29. par. 3.* Et quod † præscriptio illa longissima in maioratu etiam locū habeat (& si complura sint in contrarium) vrgere tamen videtur, quia secundum commune docentium votum, res alienari vetita, 10. vel 20. præscribitur annis, vt tenent *Bartol. & DD. in l. filiusfamil. §. diui, ff. de leg. 1. & præcipue inibi, Alexand. colum. 8. ex text. in l. quotiens ab omnibus, C. de fideicommiss. & probatur in l. qui heredi, §. si pars, ff. de condit. & demonstrat. & est magis communis opinio, prout testatur *Balb. in tract. præscript. 5. par. 5. partis 4. quest. colu. 3. & tenet DD. in cap. cum non liceat de præscrip. quin & res restitutioni subiecta longissima præscriptio, præscribitur, vt tenent *Paul. Cast. & alij in l. fin. §. fin. autem, C. commun. deleg. & fideicom. & probatur in cap. 1. §. si quis per. 30. si de feud. sue. cont. int. do. & agna. & tenet *Ias. in relect. dicto §. diui col. fin. & Alexand. in cons. 59. attentis verbis, colu. 4. lib. 2. & in cons. 2. quoniam colu. penul. vers. ad sextum li. 5. & Corn. in cons. 304. rem arduam col. 1. 2. lib. 3. & in cons. 38. placet col. 3. lib. 1. & inibi dicit hoc probari in l. in rebus, omnis C. de iur. dot. idem & consuluit, *Iaso. in cons. 57. in causa mota num. 5. lib. 1. Balb. in deius tract. 5. par. partis 9. 5. & speciatim, quod in rebus maioratus præscriptio locum habeat, consuluit *Soccin. in******

5 *cons. 47. facti li. 3. & Card. Paul. Paris. in consil. 23. prima num. 197. & sequentibus, & n. 204. lib. 1. & latissimè Andr. Tiraquell. in tract. de primogenitura, quest. 30. per totam, vbi ex pluribus defendit *Soccin. qui idem tenet in cons. 47. in 4. quest. lib. 3. P. nel. in anthen. nisi triennale num. 23. & sequentibus. C. de bon. mater. prout & in Ecclesie rebus etsi alienari prohibitis præscriptio quidem procedit cap. de quarta de præscrip. authent. quos actiones. C. de sacrosanct. Eccles. & minorum res, quæ alienari prohibentur, (l. magis puto, §. 1. cum suis similibus, ff. de r. b. eor.) præscribi tamen possunt, ff. de usucap. pro empto. l. 2. §. si à pupilla cum alijs**

6 & hæc confirmantur † quia fideicommissi, & maioratus res & domus extra familiam alienari prohibita, illorum de familia communi assensu alienari quærit, ff. *de leg. 2. l. cum pater, §. libertis, & in d. l. quotiens in 1. C. de fideicommi. & ideo præscribi poterunt, nam cum illi de familia rem tanto tempore non petierint, tacite videntur alienationi consentire, vt tenet *Bartol. & DD. in d. §. aiui, et alibi sæpe traditur.**

7 Quin cum non datur agendi impedimentum † decennium sufficere seu 20. annos (etiam in fideicommissi rebus) tenet *Cin. in d. l. fin. §. fin. autem, C. commun. deleg. et fid. commi. et ibidem idem firmant, *Bellapert. et Baldus.**

8 Quæ omnia ob id maxime obtinent, quia præscribens à prohibito titulum non habet, sed ab alio † in quo casu indiscriminatim rem alienari inhihitam, & fideicommissio subiectam præscribi posse existimauerunt, *Cin. colum. penult. et antiqui in l. si. C. in quib. cau. in integ. resti. non est nece. & Bald. in l. 2. C. de usucap. pro empto. & in d. l. fin. §. sed quia, colum. 3. C. commun. de leg. & illuc *Iason. colum. 3. Albero. in cap. 1. in princip. colu. penul. in tit. per quos si. inuesti. & in cap. 1. §. hoc quoque col. 6. de suce. feud. & est DD. commune placitum, vt ait *Loaz in repet. d. §. diui num. 101. & illuc *Crot. num. 144. conclusio. 5. & Ias. in authent. tit. res qua. colum. 2. C. commun. de leg. Corn. in d. consil. 304. lib. 3. & habetur in l. pater & filium, §. quindecim liberis, ff. de leg. 3. & tradit latè *Card. Paul. Paris. in d. consil. 23. num. 204. & sequent. lib. 1.*****

9 Præterea & præscriptio 40 annorum cum titulo † tantum operatur sicut immemorialis cap. 1. de præscript. lib. 6. cap. super quibusdam, §. præterea de verbor. signif. tenet *Abb. in cap. dudum col. 2. de decim. & in cap. si diligenti col. 8. de præscript. & Cur. Iun.*

In in *conf. 20. præsупponitur. Et est bonus*
tex. in l. fin. in finalibus verb. C. de præsript.
long. i. mp. & in l. si ego, §. 1. ff. de publica. &
tenet Paul. Castri. in l. seruitutes ea magna,
ff. de serutu. tit. generali. Quare, etsi in ma-
ioricatu non haeat locum præsriptio
40. annorum immemorialis verò videtur
quòd sic, seu 40. annorum cum titulo
 11 *quæ idem est † præsriptio enim imme-*
morialis nunquam sublata videtur, ut in
authen. ut de cetero commuta. eccles. & ibi-
dem Ang. colla. 5. & Doctores in l. 1. C. de
præsript. 30. 40. anno. cum alij de quibus
moder. in rub. de præsript. & Ba. b. in d. eius
tract. præsript. 3. part. 5. part. 5. quast. 8. Boer.
in dec. 39. præsriptio. num. 12. & latè Card.
Paris. in consil. 101. bona num. 48. lib. 1. &
in consil. 25. vidi. num. 17. lib. 4. quibus, & fa-
uet optimus text. in l. finali, C. de fund. patri.
lib. 11. cuius text. meminit Baib. in d. eius
tract. 2. part. 5. part. 5. questione 1. colum. 2. in
fin. post Bald. in l. comperit, C. de præsript. 30
vel 40. anno. quæ & suadentur, quia & si
statuto al auè constitutione sanciat,ur,
nullam obstatè præsriptionem, qb id præs-
riptio tantum longi temporis sublata
cen setur, non verò longissima 30. anno-
rum, ut tenet, glos. in cap. 1. §. praterca, in
verb. præsriptionis de capi. corra. & illic
Yelloui. Nico. Neap. Laudem. Bald. Alberic.
Præpos. & illic Barba. in additionibus, &
Abb. in cap. fin. col. 8. de præsript. Aretin.
in l. quandiu, col. 2. ff. de acqui. hered. l. aso. in
l. 1. col. ante pen. C. de seru. fugi. & est similis
glos. in cap. 1. de probi. feud. al. per Federic.
 12 *Uterius his & conducit † quia præsri-*
ptionis effectus sunt adeo necessarii, quod
etiam si expressim agatur, non possunt à
partibus auferri, auctore, Bartol. Cuma. A-
lexand. & recentio. in l. nemo potest, ff. de leg.
1. Bald. post alios in l. centurio, col. fin. ff. de
vulg. & pup. substi. & in authent. quas actio-
nes, col. 3. C. de sac. sanct. eccles. & in l. pasci-
sci, 2. le. §. in fine, ff. de pact. & in l. si quis
postquam, ff. de fideiussor. & in l. fin. §. fin. in
print. C. de tempo. appell. & est communis
opinio teste Felin. in rub. de præsript. tract.
3. par. 5. part. 5. principalis. 6. quast.

13 *Et bona fides † ad præsribendum quòd*
hic adfuit constat.

Tum iuris præsriptione, C. de encl. l.
pen. & ff. pro soc. l. merito, tenet Bartol. in l.
Celsus, col. 3. ff. de usucap. cum alij supra à
nobis citatis in cons. 3. num. 101.

Tum ex fama & auditu bona fides ori-
tur, ex d. l. pen. notat Abb. in cap. cura. col.
fin. de iure patron. cum similibus citatis per
Barba. in cons. 51. col. 2. libro 4. & ex cursu

longissimi temporis, l. fin. C. unde vt. & in
d. l. Celsus. Et inibi moder. in cap. si diligenti
 14 *de præsript. quin & † quadragenaria præs-*
riptio. iuris errore non impeditur, l. §. u-
tul. 14. part. 1. text. in cap. peruenit, de empt.
& venui. & illic Anton. col. 1. & Imol. &
idem tenet Anton. in d. cap. cura. de iur. patr.
col. 3. idem Imol. in cap. fin. colum. 4. de præs-
ript. & Paul. Castrensis in d. l. Celsus Rom.
in cons. 123. circa primum col. 3. cum verò ca-
lus ambiguus est, tunc nec errore iuris lō-
ga diruitur præsriptio capitulo cum de cō-
uetud. traditur in cap. 1. de postul. pralat.
libro 6. DD. in d. cap. de quarta de præsript.
& alibi saepe.

15 *Tum & denique † quia bona fides cau-*
satur non tantum ex iustis causis, sed etiā
ex iniustis, & temerarijs rationi, ut ait
glos. notabilis in l. 1. in verb. recessit, & ibi
aldus. C. ubi caus. sta. cuius glos. memini-
mus supra in consil. 4. in causa. nu. 17.

Denique. Et cum præsriptio caput in
 16 *vita successoris † & præsriptio finitur,*
nocet substitutis, ut per Corn. in dicto con-
silio 304. col. 12. lib. 3. & tenet Card. Paul.
Paris in cons. 1. num. 125. lib. 1. Et tradunt
alij DD. quos iam citauimus in præsenti
num. 5.

Nec ex capite ignorantie restitutio cō-
 17 *petit † nam & plerique tenent ex capite*
ignorantie testamenti, seu iuris aduersus
præsriptionem, restitutionem minimè
concedi, ex l. fin. C. de long. tempo. præsript.
& tenet Baldus in l. r. in 2. oppo. C. qui ad-
mi. & Cuma. in l. cum filius, §. in hac, ff. de
verbor. obligatio. Ancha. in cons. 170. princi-
pialiter.

Tum, quia legibus regijs non cauetur,
ex capite ignorantie siue iuris aduersus
præsriptionem restitutionem dari: sed in
alijs causis dissimilibus: ut constat 3. par.
t. tit. 29. l. 28. & 6. parti. tit. fin. l. si.

Tum etiam, quia contra longissimam
præsriptionem (de qua hic agimus) quod
nulla concedatur restitutio probatur in
d. l. fin. C. de fund. patrimo. lib. 11. & in l. fin.
C. de long. temp. præsript. & in d. l. sicut. &
in d. l. omnes, in fine, tex. commodus in cap. 2.
de præsript. lib. 6. Ancharan. in cons. 170. &
Aretin. in d. consil. 103. breuitas, col. 2. & in
l. qui vniuersas, §. si. col. 2. ff. de acqu. poss. Soc
in l. cum filius, §. in hac colu. pen. l. ff. de ver-
bor. obligat. Alexand. in cons. 163. viso pro-
cessu causa lib. 2. (& ibidem citat Angel. in
d. l. sicut) idem Alexan. in cons. 155. viso the-
mate, col. fin. lib. 2. Cur. antiq. in consil. penul.
col. 3. Dec. in consil. 29. colum. 2. & 3. Card.
Paul. Paris in d. cons. 1. num. 124. lib. 1. Soc.

In d. conf. 22. pulchra, col. fi. lib. 1. & prius Spec. in. in conf. 164. v. i. a. bulla col. fin. lib. 2. & oprime in conf. 194. subtiliter col. 3. tradunt moder. in authen. quas actiones, C. de sacrosanct. eceles.

Tum & denique, quia & illi qui tenent, ex capite ignorantie ad eorum prescriptionem quem posse restitui non quidem loquuntur, nisi cum ignorantia probabilis datur, vt tenet *Imol. in d. cap. fin. de Præscript. col. 32. & probatur in d. l. sicut prope finem, C. de præscript. 30. vel 40. anno, & in l. nec supin. ff. de iur. & f. ff. ignor. & Anchar. in d. conf. 170.*

Rursus, & dictæ venditioni minime obstat, quod in scriptura dicti maioratus (facultate regia concessa) sit constitutum quod ipse maioratus bona vendi etiã cum regia facultate non possint abroganturque inibi futura venditiones.

Quia in dicto maioratu nulla clausula derogatoria futuræ facultatis regi imponi valuit, ex *tex. in d. vis autem ciuile instit. de in. natu. tenet Bald. in prolud. feudorū, cbar. 3. & Ioan. Monach. in cap. 1. de constit. in 6. & Ias. in conf. 227. pro en. cleanda, col. fin. v. s. primò quòd lib. 2. Quin nec ipse rex: † sibi poterat legem imponere, quæ eius abroge ur pot. tia ex l. si quis in principio testamenti ff. de leg. 3. & l. Seyus, & Augerius, ff. ad l. Falcid. notat Paul. Castren. in l. humanum, C. de legib. & insignè Iason.*

in d. conf. 227. col. 14. cum alijs de quibus memores fuimus in repet. proæmij legum Tauri, num. 462.

Tum quia dicta venditio iuramento 20 fuit munita † quod iuramentum operatur clausulam derogatoriam clausularum ex *glos. in cap. cum non deceat, de el. ff. lib. 6. notat Bal. in l. sancimus, C. de test. cui inibi recentiores assentiunt, & sat instruitur ex sententia (Ioan. Andr. in regul. quod semel de regul. iur. in 6. Bartol. in d. l. si quis in principio testamenti cum alijs quorum meminit, Iason. in l. pacta nouissima, C. de pact. colum. 1.*

Nec etiam asseri potest, dictum comitem iuri quod habebat, quod sibi bona 21 venderentur ex eo remittere censendum est, quod hypothecæ ius petierit, ex *text. in l. cum de indebito, ff. de proba. cum alijs q. Dec. ad hoc tradit in conf. 468. puncto num. 6. & agere quis potest hypothecaria ad rem, super cuius dominio controuertitur, vt in l. reus, & illic. Bald. C. de iud. dori. Dec. in l. nec pignus, ff. de reg. iur. & ex iure ex causa de præterito superueniente potuit comes tractare de iure primo, & de venditione facta, & facienda, l. si rem alienam, s. fin. ff. de pigno. act. & in l. si mandauero tibi, vt à Titio, ff. mand. & utrobique scriben. & in l. non potest, ff. de iudi.*

Marcus Salon de Pace Legum Doctor Burgensis nuncupatus.

A D D I T I O.

AD Conf. 41. Circa prohibitionem alienationis bonorum maioratus, Aduerte, quod prohibetur alienatio huiusmodi bonorum, etiam si per contractum maioratus constitutus fuerit quamuis alias per contractum alienatio prohiberi non possit ad finem, vt alienatio impediatur, prout latè probat *Molina de Hispan. primogen. lib. 1. cap. 12. num. 32.*

Num. 1. Quod maioratus, res vendi possit cum Regia facultate, Aduerte, quod hæc opinio non est ita simpliciter vera, nam *Gomes. super l. 40. Taurin. num. 89.* latè disputando tenet Principem, etiam de plenitudine potestatis id concedere non posse, & *Molin. in tract. de Hispan. primogen. lib. 4. cap. 3.* firmat Principem non posse absque iusta, & legitima causa id concedere, & signa-

ter ex causa publica, & si eiusdem maioratus euidens utilitas interueniat, & postea tractat de prædictis causis, & tandem *num. 28.* probat existente iusta, & legitima causa ad concedendam alienationem, ipsam præuia Regia facultate factam esse seruandam, non obstante expressa prohibitione facta per primum maioratus institutorem, nec alienatio fiat, etiam cum Regia licentia obtinenda, Imò eandem limitationem factam sub conditione si Princeps consenserit non posse, etiam ante optemptum Regium Assensum reuocari, firmat *idem Molin. ibidem num. 48.* Verumtamen huiusmodi Regia facultas non confirmabit alienationem antea factam, nisi Princeps sciens alienationem factam id concesserit, ita post alios declarat,

¶ *idem*

idem Molina in eod. lib. 4. cap. 5. nu. 33. 34. Et an quando Princeps possit maioratui derogare, tã de potestate aboluta, quã etiam de iustitia ordinaria, ex iusta, siuè publica causa, vide latè, per *Regentem de Ponte conf. 152. per totum vol. 2. vbi omnes adducit, & declarat.*

Ad nu. 2. quod successor in maioratu heredes venditoris non possit alienationi contrauenire multos ad hoc addidi in *conf. 34. num. . . & de hoc latè agit, idem Moli. in d. tract. lib. 1. c. 1. nu. 17. cum seq. vbi limitat, & declarat, re-repeto tamen omninò videndum ibi citatum D. Præs. Capyc. Galeot. virum Doctiss. & Senatorem Integerrimum in controuers. 5. lib. 2.*

Ad nu. 4. Quod successor in maioratu volens reuocare alienationem factã per prædecessorem excludatur præscriptione longi, vel longissimi temporis, vide late de hoc per *Molin. in d. tract. lib. 4. c. 10. per tot. concludentem, non habere locum præscriptionem longi temporis, sed tm̄ longissimi 30. vel 40. annorũ, eundem articulũ tractat Gomez. in d. l. 40. saur. nn. 90. & distinguit eodem modo verum latè declarat, quãdo procedat, & quod titulus requiratur, & an sufficiat, si fuerit habitus à prohibito alienare.*

Ad nu. 6. Quod bona Ecclesiastica alienari prohibita præscribi possint, an, & quando hoc procedat, vide latissimè, per *Rodoan. in tract. de reb. Eccl. non alienã.*

Ad nu. 7. Quando dicta bona maioratui subiecta alienari posse de cõsensu eorum de familia, qui ad illum vocati sunt, aduertẽdum est, quod hoc benè procedit ad finem, vt is, qui alienationi consensit non possit contrauenire, prout tradit *Molin. in d. tract. lib. 4. c. 1. nu. 16. non tamen poterit alijs præiudicare, vt declarat idem Molina ibidẽ nu. 2. prout etiã dicitur de eo, qui consensit alterationi, & mutationi conditionum maioratus, nam talis consensus eidem consentienti tm̄ præiudicabit, non autem alijs, qui non consen-*

serunt, nec nati sunt, prout post alios probat *idem Molin. in d. tract. lib. 1. c. 8 nu. 26. cum seq. & de agnatis consentiẽtibus legitimationi naturalis, quod aljs sequentibus in feudo præiudicet, latè, modernè, & optimè, D. Petr. Iordanus Vrsinus dignissimus Præs. S. C. Neapol. noster Hispanus, vir natalibus, morum integritate, & doctrina insignis, in vtilissimo eius tract. de success. feud. p. 1. q. 3. ar. 2. sub nu. 27.*

Nu. 8. Quod rebus subiectis fideicommissio non dato impedimẽto sufficiat præscriptio 10, vel 20. annorum, liũ opinionẽ *Cyn. Aduerte, quod communis opinio est contra Cyn. quod non sufficiat præscriptio longi temporis, sed requiratur præscriptio longissimi 30. vel 40. annorum, ita testatur Peregr. in tract. de fideicom. art. 41. nu. 14. nondũ autem factõ casu substitutionis præscriptio non procederet, prout declarat idem in eodem art. num. 16. & propterea in feudalibus descensibus, vel agnatijs, prout sunt huiusmodi maioratus non natis, vel agere non valentibus nullam currere præscriptionem, latè probat, & declarat idem Peregrin. ibidem num. 17.*

Nu. 9. Aduerte, quod autem sumus in tertio possessore habente titulum à prohibito alienari, & tunc secundum communem opinionem requireretur huiusmodi præscriptio longissimi temporis 30. vel 40. annorum, prout declarat post alios *Peregr. in d. art. 41. nu. 14. aut habet causam legitimam ab alio non prohibito, & tunc sufficeret præscriptio longi temporis, prout per eundem Peregr. ibid. nu. 15.*

Nu. 10. vide *D. Reg. Valenz. conf. 18. n. 14.*
Num. 11. quatenus dicitur, quod præscriptio immemorabilis numquam sublata videtur, Adde, quod in hoc adest maxima controuersia inter DD. de qua latissimè tractat *Anto. Gabr. cõm. somcl. lib. 5. tit. de prescrip. concl. 1. n. 27. cum seq. vbi opiniones DD. contrarias distinctionis fãdere concordat, & quod præscriptio centenaria nunquã cen-*

cenfeatur sublata, post alios tenet *Gasp. Tbesaur. lib. 2. quæst. forens. q. 27. num. 14.* & ante eos *Tiraquell. de retr. conuentional. §. 1. glos. 2. num. 25. cum sequent.* & quod non cenfeatur sublata, nec etiam præscriptio 30. vel 40. annorum, prout etiam dicit hic *Author* firmat post alios *idem Tiraquellus in eadem glos. num. 12. & in titul. preced. de retractu lignagier. §. 1. glos. 10. num. 15.*

Num. 12. *Quod effectus præscriptionis non possint à partibus tolli, Aduertendum est, quod licet non valeat pactum omnem præscriptionem tollens, prout quamplures Doctores cumulans firmat *idem Tiraquell. in d. tract. de retr. conuent. §. 1. glos. 13.* tamen secundum magis communem DD. opinionem potest renunciari præscriptioni, 30. vel 40. annorum, prout testatur *idem Tiraq. ibid. num. 14.**

Num. 13. *Quod bona fides præsumitur. Adde, quod latisimè de hoc agit *Anton. Gabr. comm. conclus. lib. 7. tit. de criminalibus conclus. 2. num. 27. cum seq. vbi eandem conclusionem limitat, & declarat.**

Num. 14. *quatenus tenet Iuris errorem nõ impedire præscriptionem quadragenariã, adde, quod super hoc est maxima inter DD. controuersia, nam regula est iuris errorem præscriptionem impedire, de qua per *Gabr. in d. tit. de præscriptioibus conclus. 14. num. 1. 2.* quam licet secundum nonnullos Doctores limitet non procedere in præscriptione 30. vel 40. annorum *num. 3.* tamen *num. 4.* allegat quamplures alios Doctores contrarium tenentes, itaut hanc vltimam opinionem, quod impediatur præscriptio, etiam 30. vel 40. annorum testatur etiam magis communem, verum causam ampliat, & limitat multis modis, vt tibi videri potest, Et inter alias limitationes *num. 7.**

tradit limitationem de errore iuris dubij, vt tunc non impediatur præscriptionem, prout hic *Author* fundauit.

Ad num. 15. *Quod bona fides causetur, nõ tantum ex iustis causis, verum ex iniustis, & temerarijs causis, adde eundem Gabriel, qui latè hoc comprobatur in dicto tractat. commun. conclus. lib. 7. tit. de criminalibus conclus. 8. numer. 33. 34. & 35.*

Num. 16. *Quod præscriptio, quæ capit in vita successoris, & eo viuente finitur nocet substitutis, aduerte, quod in contrarium non esse com. opin. quod non natis, siuè successoribus substitutis agere, tunc non valentibus non obstat præscriptio, prout notauimus supra in hoc consil. num. 8. vbi etiam adduxi DD. in specie de maioratu sequentes.*

Num. 17. *Quod nec ex capite ignorantia restitutio competat substitutis aduersus huiusmodi præscriptionem, aduerte quod contrarium tenet *Peregrin. in d. tract. de fideicom. articul. 41. num. 12.* vbi plures ad hoc allegat, & loquitur etiam de præscriptione 30. vel 40. annorum, & vide eundem num. precedent. vbi etiam loquitur de scientia, vel ignorantia testamenti, an quando attenditur, & vide nouissimè, per *Sfort. Odd. in tract. de restitut. in integr. questio. 90. art. 4. & 5.* vbi etiam de præscriptione 30. vel 40. annorum.*

Num. 20. *quatenus dicitur, quod iuramentum operatur clausulam derogatoriam clausularum, aduerte, quod hæc est opinio valdè controuersa inter Doctores, adeò vt contraria opinio videatur magis communis, vt per *Antonium Gabriel.* qui etiam opiniones contrarias distinctionis *Leotore* concordare conatur in dicto tractatu commun. conclusionum, lib. 2. tit. de iur. iurand. conclus. 4. numer. 2. cum sequent.*

S V M M A R I V M.

- 1 **T**ERRAE culta de nouo reducenda sũt ad pasturam.
- 2 Possidentis conditio melior est in re communi.
- 3 Testes cuius ætatis, & qualitatis esse dabent ad probandam immemoriam.
- 4 Præscriptio non potest causari circa inculta ad hoc, vt non reducantur ad culturam, & sequentibus.
- 5 Præscriptionis extensio non fit de re ad rem, nec de persona ad personam.
- 6 Iudicandũ est in dubio cõtra præscriptionẽ.
- 7 Gabella non sunt diuidenda, nec distribuenda inter oppidanos alicuius villa, & locorum tali villa subiectorum, & sequentib.
- 8 Diuisio inter homines vniuersitatis faciẽda est pro ea parte, pro qua fuit in onere portio & contributione pro modoq. contribucionis.
- 9 Opinio vltima alicuius glosæ videtur à glosa approbata.
- 11 Lucrum qua liter diuidatur inter socios.
- 13 Distribucio non semper aqualiter debet distribuere.
- 14 Pascuis publicis aqualiter debent vti habitates in ruri, sicut & habitantes in oppido.
- 15 Præscriptio minor quadraginta annorum non currit contra vniuersitatem.
- 16 Priuilegium qualiter contrario vsu perdat vniuersitas.

A R G V M E N T V M.

Terræ incultæ communes inter duo oppida, si ad culturam ab vno ipsorũ fuerint redacta, an debeant ad pristinum reduci, non obstante immemorabili consuetudine in contrarium proposita, & pariter respectu gabellarum intra oppida percepturum, si pro æquali portione exigere debeant, vel iuxta ciuium numerum breuiter reloluuntur.

C O N S I L I V M XXXII

Inuino auxilio inuocato. In causa oppidi de Vergara, & eius districtum, & Vniuersitatẽ de Anzola dicti oppidi de Vergara ius breui probabitur.

- 1 Primo, quod aduersarij ¶ tenentur reducere terras cultas ad pascua (ex quo communia sunt) super quibus hæc lis tractatur vt constat in l. 2. C. ad l. Aquil. in l. præses, &

in l. si manifesta. C. de serui. & aq. & in l. sed si quis. §. sed nec seruitus, cum l. sequentibus. ff. de vsufruct. & in signè. Capol. in tracta. seruitut. cul. de serui. in pascen. col. 14. Ex quibus suboritur praxis huius regie cancellariz, qua iudicari consuevit, à quadraginta annis in pascuis communibus culta ad pastum commune redenda, & prædictis addenda est regia schedula, & lista in hoc Pinciano oppido. 20. die Marci anni 1551. Quæ visa est feruari in pragmaticis anni. 1552. quæ fuerunt confectæ circa modum locationum defenfarum cap. 2. Et habetur lib. 7. noua recopil. tit. 7. l. 22.

- 3 Quæ & suadentur ¶ quia in re communi melior est conditio possidentis. l. Sabinus. ff. commu. diuidun. §. religiosum instit. de rer. diui. & maximè cum prohibens tractat. ad pristinum statum rem euoluendã, vt aduertit glo. in d. l. Sabinus. cum alijs quorum Iaso. meminit. in l. serui electione. §. 1. co. 4. ff. deleg. 1.

Nec immemorialis consuetudo (quam aduersus prædicta aduersarij allegant) prædictis refragatur.

- 3 Tum, quia consuetudo immemorialis non est probata, nec probari potuit ¶ siquidem testes non sunt 54. annorum, & i: a illis immemorialis consuetudo siue præscriptio probari non potest authoribus Lap. & Gemi. in cap. 1. de præscript. lib. 6. traditur in l. si arbiter. & ibi glo. ff. de probat. optimus tex. in l. 41. in legibus Taurinis, qua habetur lib. 5. noua recopil. tit. 7. l. 1. Nec ipsi testes loquuntur cum qualitatibus ad immemoriam requisitis, quæ traduntur in d. cap. 1. & in cap. ad decimas de restit. Spol. lib. 6. & DD. in cap. præterea. §. super quibusdam de verb. signi. & in l. si arbiter. & ibi est glo. ff. de probat. & in l. si certis annis. C. de pact. & probatur in d. l. 41. in legibus Tauri.

- 4 Proinde nec respectu eorum ¶ quæ inculta sunt potest dici aliquã præscriptionem causatam.

Tũ, quia tantũ dicitur præscriptũ quãtũ possessum. de præscript. cap. auditis, & in l. 1. §. si quis hoc interdicto ff. de iti. actuq. priua. Innocen. & DD. in capitulo dilectus. de capel. monacho. Nec ¶ præscriptionis fit extensio de re ad rem, nec de persona ap personam. cap. cum contingat, & in cap. cum in tua. de decim. l. deniq. cum seq. ff. ex quib. cau. maio. & vtrobiq. DD. cum alijs de quibus recentio. in d. cap. auditis, & sat etiam probatur. in l. 1. §. Iulianus. ff. de iti. actuq. priua. cuius ad hoc meminit Bartolus in authentica, qui rem col. fin. & illic Iaso. n. 21. C. de sagrosanc. eccles. & Bartolus in l. post dotem. col. 1. o. ff. solut.

solut. matrim. & in l. iusturandi. §. si liberi. ff. de ope. liber. quæ & sua. et text. in capitulo quod translatione de offic. leg. & ob id Bald. in l. fin. col. 4. vers. unum aliud. C. comu. vtr. ind. cenfer, consuetudinem tantum habere de potentia, quantum de vsu, & suos nõ posse excedere fines cui adstipulatur. l. aso. in l. de quibus. nu. 24. ff. de legib.

Tum etiam, quia cõstat de initio, & ob id præscriptio, seu consuetudo immemorialis esse non potest, *x traditis in d. cap. 1. de præscript. lib. 6. & illic Ioan. Andr. & alij.*

6 Tum, quia ¶ in duõio contra præscriptionem iudicandum est, vt consuluuit Bald. *in cons. 450. lib. 4. cum alijs traditis per Aym. C. auct. n. cons. 29. pro clariori. nu. 9. lib. 1. in cons. 201. præsupponitur nu. 37. lib. 2.*

7 Verum quoad punctum quod gabellarum quæ intra dictum oppidum de Vergara percipiuntur ¶ partem aduersarij nõ sint habituri, ex eo constat. *ex tex. in l. 1. §. sed manifestè. C. de cadu. to. ibi, Tunc enim, quemadmodum solus, vel soli præstabunt, ita & lucrum sentiant. Et idem probatur in l. si heres. ff. de leg. 1. & ob id, El encabezamiento. Sic vulgo dictum ad aduersarios trahendum non est: distributiuum enim non æquilibrio distribuit, cum onus emolumentumue inæqualia sunt. §. & si ex disparibus. insti. de vulg. substi. & in l. 1. C. de impub. & al. traditur in l. hoc articulo. ff. de hered. insti. & fusè Homod. in d. cons. 288. col. penult.*

8 Quæ & suadentur ¶ quia diuisio facienda est pro ea parte, pro qua fuit in onere portio, & contributio, pro modoq. contributionis. *l. sodales, & illic notatur. de colleg. ill. ci. & ibidem Bartolus col. fin. quo cenfer loco, diuisionem inter homines vniuersitatis pro oneris modo faciendam, & per æs, & libram, quod etiam tenet Bald. in l. omnium, C. de re. & communi, & Ioan. de Plat. & Iacob. Rebus. in l. 1. C. de apoch. publi. lib. 1. 1. & in l. fin. C. de immun. nemini. conced. Pet. de Vbal. in tracta. de col. ecclis. nu. 41. & sat probatur in l. quotiès. ff. ad Trebel. & in l. fin. naturã ff. de regul. iur. & optime in l. planè in 1. §. inde dicitur ff. de leg. 1. vbi dicit Bald. quòd si oppidum emat locum distribuendum inter rusticos pro domibus faciendis quod qui magis in pretio exoluerit, maiorem habebit in commodo portionem. Et ita cùm dictum oppidum de Vergara ante dictam conductionem regi factam seu Encabezamiento ex l. 77. p. soluerat, & dictum oppidum gabellæ forane regi soluebat ad se totum commodum percipere potest. Quæ & suadentur ex glo.*

in cap. cum nullo i 8. quæst. 2. quæ ait, quòd si duo segregantur monasteria, & ob id eorum diuidunt bona, quòd diuisio efficienda est pro modo portionis non verò æqualiter citat. 12. quæst. 2. cap. 1. & hæc fuit illius glos. vltima iententia ¶ quæ ob id ab ea videtur comprobata, vt ait glos. in l. qui filiam. §. Sabinus. ff. ad Trebel. pro qua est tex. in l. si idem cum eodem §. fin. & illic Bald. ff. de iuris. omni. iud. & ita tenendum est, etli contra iam dicta applicari possent quæ nos adduximus in diuisione faciendi pascuorum inter ciues alicuius oppidi. in l. 3. Tauri nu. 498. & sequentib.

9 Superiora & cõstant, quia in dicto oppido de Vergara sunt complures ciues in oppidis de Ançola & Oxirondo ¶ ob id nequaquam dicta distributio gabellarum (prout aduersarij petunt) facienda est, ex sententia Bald. in authentic. defuncto. C. ad Tertull. vbi tenet, diuisionem inter ciues efficiendam pro portione, quam iuris ratio vniciq. distribui præcipit.

10 Cæterum & prædicta fulciuntur, quia si Cæsar noster tam incolas dicti oppidi, quàm aduersarios eius priuilegio in lucris gabellarum socios efficeret, illisq. gratiam facere non æquabilibus portionibus est in elligendum ¶ sed tantum quòd eam habeant partem quam ad societatem adduxerunt. ff. pro socio. l. si societatem, cum similibus.

11 His & congruit tex. in l. Imperatores. ff. de serui. rusti. prad. Quæ commodum vni cuique tribuit ¶ pro modo possessionum, non quæ in æquilibrio. & satis constat ex Alberic. in eadem l. Imperatores, & tex. in l. testatrix. §. plures. ff. si serui. vendi. & DD. in l. 1. C. de apoch. publi. lib. 1. 1. Cornel. in cons. 48. qui in presenti col. 3. lib. 3. vbi tractat de diuisione inter duas ciuitates efficienda: & eam ait esse faciendam, secundum quod ipsas tangit vniuersitates, & per æs, & libram, quod etiã traditur in l. in fraudem. C. de annonis. & tribu. lib. 1. 1. & singulariter idem tenet Specul. in tit. de rapto. & incendio nu. 2. col. 2. quem omninò videas.

Quihus etiam congruit, quod habetur. *En el encabezamiento general condicione 31. & conditio. 11. quibus disponitur. Que la contribucion del encabezamiento se haga entre la ville, y tierra teniendo consideracion a la vezidad de cada lugar, y a lo que se acostumbre vender por ellos.*

Proindè si fieri contingeret, quòd aduersarij, plus comitatenses quàm ciues perciperent, aduersus ea quæ traduntur in cap. Rodolphus, & illic Hostien. & Fulgos. in l. f.

l. fi. C. de sacrosanct. eccles. & Bald. in singula.
 13 *in verb. ciuitas, nec æquabiliter* † distributum in hoc casu debet distribuere. *l. plenium. s. æquiff. de vsu, & habi. & in S. Iuuentius. ibi. Aliquādo enim cum vsuario largius agendum est, pro dignitate eius, cui relictus est vsus. Quod & Iacob. Rebus. tractat in l. 1. C. de apou. publi. lib. 10. Collecta. in cap. ad questionis de r. permuta. ex hoc censens*
 14 † ruri habitantes, nemoribus vniuersitatis minus frui posse, quā in oppido habitantes, & fat constat in *d. l. 1. C. ne rusti. ad vltim. obseq.*

Nec dicere obstitit, quod post dictum priuilegium aduersarij perceperint partes quas dictarum gabellarum prætendūt, siquidem non dum à dicto priuilegio 40. anni decursi sunt. imò nec 20. & ita aduersus dictum oppidum de Vergara nulla
 15 præscriptio fuit caulsata; † nam contra vniuersitatem septipartitarum iure, nisi 40

annorum præscriptio non currit *ex l. 7. ti. 19. part. 3. traditur in authent. Quas actiones. C. de sacrosanct. ec. lesi, nec priuilegium*
 16 vniuersitas perdit ex contrario vsu nisi 40. annorum contrarius sit. siquidem cum iure regio (adinstar rerum ecclesie) præscriptio nisi 40. annis in bonis vniuersitatis non currat *ex d. l. 7. sic & vniuersitatis priuilegium nisi lapsis 40. annis contrario non abrogatur vsu, vt in ecclesie priuilegio DD. aduertunt in capitulo, cum accessissent. de constitu. Et inibi Felin. col. 10. & Balb. in tract. 1. præscript. 4. part. 5. partis principalis. quest 4 alia citans videnda, et si in eodem tractat. ipse Francisc. Balbus aliud velit in nundinarum priuilegijs. Et his hæc iuris allegatio absoluitur, & de dicti oppidi de Vergara iure satis constat.*

Marcus Salon de Pace Legum Doctor.
 Burgenfis nuncupatus.

A D D I T I O.

AD nu. 2. vbi legitur, quod in re communi melior est conditio possidentis, Aduerte, quod est error impressionis, & ideò est legendum prohibētis, prout summatur *text. in hoc nu. allegatus in l. Salinus ff. com. diuid.* quod in re communi melior est conditio prohibētis, & generaliter an, & quando in re communi alter ex socijs iuuito locio possit aliquid facere, vide latissimè per *Thefsaur. decis. 41. per totum.*

NU. 3. quod testes deponentes super immemorabili debent esse ad minus 54. annorum, adde *Præs. de Francb. decis. 56. num. 2. 2.* vbi alios allegat, & insuper dicit, quod tam testes deponētes de auditu, quàm de visu debent deponere saltem de annis 40. & *nu. seq.* tractat quando debeant deponere prædicti testes de immemorabili deponentes, & *præced. nu. 5.* super quo vltimo vide *Anton. Gabriel. com. concl. lib. 5. de præscript. conclus. 1. nu. 74.*

NUM. 4. quod tantū censeatur præscriptum, quantum possessum, adde, quod, hæc regula non procedit in iuribus vniuersalibus, in quibus alio non possidente, præscriptio extenditur etiam ad alias personas, ac ad alios actus, vt post 2.

lios declarat *Præs. de Francb. in decis. 397. nu. 8.* quod explicatur postea per eandem nu. 13.

NUM. 8. in materia diuisionis faciendæ inter vniuersales communitatem pastuorum inter se habentes, vide *Thefs. decis. 71. 72.* & quod si adsit inæqualitas communitas dissoluatur, vide *Præs. de Francb. decis. 301.* & circa huiusmodi communitatem in hoc Regno Neapolitano extat *Cap. Regni Incipiens Pondus æquum*, quod debeat cōstare, quod fuerit legitimè, & sollempniter constituta, & quod non adsit inæqualitas, nec ab ea fuerit recessum, Et adde, quod in materia huiusmodi communionis constituendæ requiratur Regius Assensus, nec attendatur præscriptio etiam longissimi temporis, nisi fuerit præscriptio immemorabilis, quæ vix tituli de iure habet, vide *Afflic. decis. 254. & ibi add.* & vide in hac materia *Reg. Rouitum in prag. in tit. de pascuis. & Loffred. cons. 25. & Capic. decis. 189.* vbi etiam quis lite pendente in hac communionem manutendus sit.

NUM. 9. quod opinio vltima per glos. relata videatur pro causa approbata, vide *Præs. de Francb. decis. 221. nu. 2.* nisi
 dixit.

dixerit, quod alij dicunt, vt declarat
ibid. nu. 10.
 Num. 15. 16. quod contra vniuersitates
 non currat præscriptio minor 40. an-

norum, prout dicitur in Ecclesia, vide
Sfort. Oddo alios adducentem in tract.
de restit. in integrum q. 90. art. 7. nu. 32.
 33.

S V M M A R I V M:

- 2 **V**idua tutrix filiorum si aliquid emit, videtur emere ex proprijs bonis mariti, nec suorum pupillorum, & multis num. sequentibus.
- 3 Emisse quis videtur in dubio ex suis pecunijs.
- 4 Vxor constante matrimonio præsumitur effecta diues ex proprijs bonis, non verò sui mariti, & plurib. sequent.
- 6 Maritus soluto matrimonio, dum viduus est, præsumitur bona quæsiuisse, non verò durante primo eius matrimonio.
- 9 Intellectus l. Quintus, ff. de donat. int. vir. & vxor.
- 11 Mulier dicenti, de bonis proprijs soluto matrimonio aliqua bona emisse, & non de bonis filiorum, credendum est, nisi contrarium plenè confiterit.
- 12 Societas morte finitur.
- 13 Societas tacita non videtur contracta inter matrem viduam, & eius filios: & si simul habitent, & bona in communi habeant.
- 15 Inuentarium facere non tenetur mater vidua relicta curatrix in testamento.
- 16 Inuentarium præsumitur non dolosè confectum à tutore, vel curatore, nec præsumuntur alia bona defunctorum reliquisse, quam in eo contenta, & num. 18.
- 17 Protestatio acta à tutore in inuentario, quod si alia bona ultra contenta in inuentario inuenerit, quod ipse ea manifestabit, eum immunem reddit.
- 19 Testis inimicus non potest esse testis.
- 20 Testis depositio alterius litis non facit plenam fidem in alia causa.
- 21 Testis deponens per verbum videtur non probat.
- 22 Testis dictum non concludit, cuius ratio nõ est sufficiens.
- 23 Confessio extraiudicialis facta absente parte non est potens ad obligandum.
- 23 Confessio extraiudicialis duobus testibus debet probari.
- 25 Pater & si filios habeat, potest sua vxori legare quintam partem suorum bonorum.
- 26 Legitima filiorum de bonis residuis debet deduci quando pater fecit maioricatum de alijs bonis virtute regie facultatis, & sequentibus.

- 27 Facultas regia parenti concessa ad faciendū maioricatum, non extenditur ad vinculan- dam quintam partem bonorum ipsius patris, cum de ea liberè (secundum leges regias) disponere poterat, & multis num. sequent.
- 28 Facultas regia non est explicanda contra eā impetrantem, & num. sequent.
- 29 Testatorem intestabilem voluisse decedere, non est præsumendum.
- 30 Actus gestus ita videtur, vt minus ius gentis ladat.
- 31 Quinta pars bonorum defuncti magis priuilegiata est, quam cætera bona.
- 32 Argui licet ab ordine litera.
- 33 Pater an prius videantur disponere voluisse de tertia parte suorum bonorum, quam de quinta parte cum quid donationis, seu maioricatus titulo si iio donauerit, & num. 34.
- 35 Legitima prius deducenda est.
- 36 Feudalia bona esse, probatur regia assertio- ne.
- 37 Feudalia esse bona, probatur per publicam vocem, & famam.
- 38 Feudum testibus probari potest.
- 39 Fæmina in feudis non potest succedere.
- 40 Fæmina & si pro se habeat verba generalia sententiæ (transactæ in rem iudicatæ) quod habeat legitimam in omnibus bonis defun- cti, eam habere non debet in bonis feudali- bus.
- 41 Sententiæ verba semper ad ius commune sunt reducenda.
- 42 Exceptionem rei iudicatæ non ob stare, in dubio iudicandum est.
- 43 Error confessionis constat, quando aliter cõ- stat ex instrumento, ad quod quis se refert.
- 44 Confessio interpretanda est, vt minus confi- tentem obliget.
- 45 Estimatio rerum fieri debet visis rebus ex- timatis ab estimatoribus.
- 46 Estimatoribus optimè res estimaturos, iura- re constringuntur.
- 47 Iudex an sit estimaturus secundum eius ar- bitrium, quando non constat de rei valore.
- 48 Tutor in exigendis debitoribus pupillari- bus, tantum tenetur de dolo, & lata culpa.
- 49 Minoribus asserentibus culpa lata, sed dolo

tutores eorum non exegisse debita, incumbit onus probandi.

- 30 Positiones ponens non potest se eis iuare, quando pars aduersa eas negauit. Et inibi an stetur confessioni vxoris, quod arra excedebant decimam partem bonorum mariti tempore promissionis.

ARGUMENTVM.

Mater curatrix filiorum emens bona stabilia, præsumitur de sua pecunia non pupillorū emere, eo amplius, dū inuentarium bonorum confecerat, nil refragante dicto vnus testis asserentis post inuentarium multa bona reperta fuisse; item respectu quinti legati eidem à viro iure legitimo illum potuisse legari fundatur, ac èt respectu aliorum bonorum feudaliū emptorum extra Regnum, in quibus nec foemina poterit succedere eorum controuersia in eodem Senatu agitari non poterat, & demum quantum pertinet ad estimationem rerum in absentia factam, nullo iure subsistere concluditur.

CONSILIUM XXXXIII.

D EI optimi maximi, & eius sanctissimæ Matris auxilio petito. In hac causa Comitissæ de Melico cum eius filia D. Maria.

Asserimus iuris esse, quod oppida de Pastrana, & Galue, & alia, quæ dicta Comitissa post mortem sui mariti emit, de bonorū dicti Comititis corpore non sunt censenda: siquidem ea compluribus annis post dicti Comititis mortem emerit, & si filiorum communium curatrix fuerit, † & quod ea ex bonis propriis quæsitæ videtur, non autem ex bonis mariti, nec suorum pupillorum, *tex. optimus in l. si defunctus, C. arbi. tut. Bart. Bald. & DD. in l. cum oportet in princ. C. de bon. quæ libe. Bal. in l. si patruus, col. 2. C. com. vtri, ind. quod & secudum eum subtilit, quod in hoc casu ad coniecturas minime recurrendum est: nec expendendum, cuius conditionis fuerit tutor, vel curator emens, & an diues sit, nec ne, seu artifex, quod etiam tenent in d. l. cum oportet, in princip. quibus accedat, quæ in fauorem dictæ Comitissæ supra consulimus in *conf. 3. in lite, & causa num. 73. cum seqq.**

- 2 Quæ & ex eo suadentur † quia semper in dubio quis ex propriis emisse pecunijs, est censendum, *ex tex. in l. cum proponas, &*

*illic Bald. & alij, C. pro soc. Bald. in l. pen. C. si quis alte. vel sib. & Bart. & DD. in l. Titium, & Meuium, s. altero, col. 2. ff. de admin. tutor. idem Bar. in d. l. si patruus, & probatur in d. l. pe. C. si quis alte. vel sib. cum auis, de quibus meminit Dec. in *conf. 343. num. 4. & in conf. 628. num. 2. & etiam nos supra meminimus in d. conf. 3. num. 77. cum seqq.**

- 3 Caterum ex quo est probatum † quod dicta Comitissa post dicti Comititis mortem habuit complura bona propria, redditusque suos, nempe quia bonorum sui mariti ex speciali legato quantum habebat, & suæ dotis, & arrarum, luctorumque constante matrimonio quæsitorum, moderatasque expensas fecerit, dictorumque oppidorum emptio post longa tempora à morte dicti Comititis decursa, constat, à iure est alienum asseritum contrarium, & quod ex mariti bonis, seu filiorum dictæ oppida fuissent emptæ ut constat *ex tex. in auth. licentiam, C. de epif. & cler. & ex dictis iuribus.* Et quidem potior est præsumptio, quæ pro dicta Comitissa ex prædictis enascitur; quam a iurissæ par. is assertio: & ob id, quæ dictæ Comitissæ fauorem respicit expendenda potior est, *tex. in c. asserit, de præsumpt. & in l. diuus, ff. de integ. rehit. & dictæ præsumptioni pro dicta Comitissa fauet *tex. l. merito, ff. pro soc. & ex his in nostro proposito Bar. in c. 1. in princ. de pecul. cleri. abundè fundat † nunquam præsumendum vxorem ex bonis mariti esse ditatam, nec bona ex illis (etiam matrimonio constante) quæsitæ, si in contrarium violentior crebrior quæ præsumptio ineat. cui accedit Montan. in l. 1. in gl. in verb. De Rey. colum. 2. tit. 4. lib. 3. for. leg. & Ioan. Lup. in rub. de dona. int. vir. & vxo. §. 60. num. 19. char. 86. col. 1. quod palam prius tenuit Bald. in d. l. cum oportet. in princ. col. 4. & inibi Sali. quo loco tenent, in hac speciei vxoris diuitias similes quæ coniecturas attendendas, quibus diximus, vxorem ex bonis mariti rem non enisse. Quod etiam admittunt doctores in d. l. si patruus. & Bald. in l. pe. C. si quis alte. vel sib. & illic Sali. & latè Alaxand. in consilio, 40. prospectis. columna penultima versicul. & dato. cum sequent. lib. 3.**

- Congruit & prædictis. Quod insigt. è Bald. conluluit in consilio 53. quodam vigna. columna. 2. lib. 2. censens † quod si vxor fuerit indutrisiosa, diuesvè, & quidquid soluto matrimonio emerit, ex proprijs bonis emisse sit existimandum, non verò ex mariti nec filiorum bonis; quo & loco idem Bald. etiam dicit, quod si nullæ ad sint coniecturæ, quibus conitet, an ex bonis proprijs vel

vel mariti mulier emerit, quod sat tunc erit, quod mariti heredes minime probauerint, emptionem à vidua factam ex eorum pecunia siue patris. Et inquit etiam ibi quod si tunc pro vidua non præsumatur, quod satis est, aduersus eam non præsumi, quia cessantibus præsumptionibus ad alterum extremorum sufficit re ipsa incertitudo, cuius sententiam corruptè refert & sequitur, Ioan. Lup. in d. rub. de dona. int. vir. & uxo. §. 60. col. 3. num. 15. versic. intellige tamen. Quo fit, ut eidem Ioan. Lup. inibi videtur ¶ si maritus vxore defuncta cum aliam duxerit vxorem, bonorum quæ tunc habebat fecerit inuentarium, in quo omnia aurei scripti sunt, quos an durante primo matrimonio, vel eo soluto quæsitis, ambigitur, quod viduitatis tempus, personeque qualitas & rei, diuitiarumque eius consideranda sunt, & quod id quod viduitatis tempore ex suis bonis quærere valuerit, alio non habuisse dijudicandum sit, cuius opinio suadetur ex adductis, Chaffene. in consuetudo. Burg. rub. 6. §. 6. in verb. Par. inuentaire. num. 12.

Quæ & suadentur ex tex. in l. si ventri. §. eorum ratio. ff. de privileg. credi. & ex Alberic. sententia in l. etiam. C. de donat. int. vir. & uxo. quo loco tenet ¶ vxorem post mariti obitum non confestim, sed post aliquod tempus decursum, bona ementem, ex proprijs emisse bonis esse credendum, non verò ex mariti pecuniis, & ait ita tenuisse Vber. de Rob. quibus & consentit Cremen. in singul. 6. tu scis. & Ioan. Monferrat. in repeti. l. frater à fratre. ff. de condi. indebi. colum. 34. & Curti antiq. in cons. 23. col. 2. & Berthachi. in tract. de Episcopo. lib. 4. parti. 4. quest. 3. char. 35. col. 1. & Ioan. Lup. in d. rub. de dona. int. vir. & uxo. in d. §. 60. colum. 3. post Ange. inibi ab eo citatum, & Alex. cui se subscripsit, Cremen. in consi. 62. serenissimus. columna penultima libr. 4. quo loco expræsse (imò & in fortioribus terminis) tenet ¶ quod si tempore receptionis tutelæ mater inops erat, at deinde est richissima, & durante tutela complura bona ipsa quæserit, quod ex bonis proprijs non filiorum emisse afferendum est ex d. l. si defunctus, quam Alexand. & Cremen. in d. consilio etiã in matre tutrice explicat. aiunt quæ dictam legem in extraneo tutore loquente a fortiori in matre tutrice locum habere. ex l. Procula ff. de proba. inibi quæ ipsi docto. dicunt ¶ suæ sententiæ non refragari tex. in l. Quintus ff. de dona. int. vir. & uxo. si quidem sanctio illa agat de quæsitis constante matrimonio: at eo non soluto.

Quam sententiam Alexand. & Cremen. sequitur Didac. de Segn. in relect. l. si ex legati causa. ff. de verb. obliga. col. 16. versic. pro expeditione. & hominum opinio de fortiori casu agit, si quidem in discriminati ipsi dicunt, nulla vi facta quæstus constante, solutove matrimonio sit: & quia cū mater pauper fuerit, loquuntur, non verò diues, ut est dicta comitissa.

Quibus accedat glo. in d. l. quintus. Quæ rō palam tenet ¶ mulierem ementem soluto matrimonio ex proprijs bonis emisse esse existimandum, cui illic Fulgos. & Salic. consentiunt.

Superiora etiam vtrā iam dicta suadentur, ex tex. notabili. in d. l. etiam. C. de dona. int. vir. & uxo. ibi, Matrimonij tempore. Qui tex. (prout, illic Salic. aduertit) notabilis ad hoc est ¶ quod mulieri neganti bona constante matrimonio, & de bonis mariti quæsisse, credendum est, nisi contrarium plenè constiterit. Quod etiam tenet Vidal. de Camb. in tracta. clausularum. in rub. de simulatione. colum. penul. si igitur sola mulieris negatio recipienda est, à fortiori, concurrentibus omnibus prædictis.

Proindè & prædicta etiam constat, quia & si constante matrimonio inter dictam comitissam, & dictum comitem quò ad lucra communicanda regijs legibus societas contracta est ¶ ipsa tamen societas morte fuit dissoluta. S. soluitur. instit. de socie. l. actione. S. morte. ff. eodem titulo, quibus consonat, tex. in l. 10. in princip. titulo. 10. parti. 5. Itaque post dicti comitis obitum quæsitæ ad hæredes dicti comitis minime pertinent ¶ nec tacitè inter dictam comitissam, & hæredes dicti sui mariti contracta iterum censetur: & si mariti bona, suaque conuictim possederit. ex l. plane. ff. pro soc. cum alijs de quibus meminit Cur. antiq. in consi. 52. super articulo, & Deci. in consi. 21. viso purto. col. 2. & in consilio. 548. colum. 3. & in consilio 651. primò queritur. col. 1.

Prædicta lucidius probantur, quia ut emptionis verba concinunt, dicta emit comitissa sibi, hæredibusque suis dicta emit opida: & ita non est dubitandum ¶ ex proprijs pecuniis, maritive, seu aliorum emente. ex traditis in l. si mater. C. de contrahem. empt. & illic Sali. & idem Sali. in l. si non verum. C. de dona. int. vir. & uxo. & in l. cum propria in fine. C. si quis alte. vel sib. cum alijs à nobis supra citatis in d. consi. 3. n. 75. & seq.

Conualefcit & hæc veritas: quia dicta comitissa fecit integrum inuentarium bonorum mariti: & si ad id iure non astringebatur ¶ ex quo curatrix testamento data.

Pp fuctie.

fuerit, ex traditis in l. de ueritationibus. C. de episco. aud. & in §. i. insitru. de satisfda. tuto. & expressè ita tenet Signo. de Homod. in consil. 66. factum tale. & tradunt moder. in repet. l. nemo. potest. ff. de lega. 1. namque tale inuentarium non dolose ab ipsa comitissa factum existimandum est. ex d. l. merito. ff. pro sol. & in l. quotiens. S. qui dolo. ff. de proba. & ob id, si tutor bona aliqua inuentario non descripserit, non quidem dolo factum censendum est: sed aliter ipse dolo probandus est. l. 1. §. item solens. & illic Barto. ff. de offic. pref. urb. in dubio enim non presumitur in tutore animus fraudandi, ut traditur in l. actione. & inibi Barto. ff. de tute. & ratio. dista. & in l. tres tutores. & præcipuum in hoc casu æstimandum est: cum dicta comitissa mater fuerit ex l. isti quidem. ff. quod met. cau. cum suis similibus.

Et licet post confectum dictum inuentarium complures pecuniæ sunt adinuenta, quæ non continentur in d. inuentario, prædicta comitissa ea reteggit, eius protestationem in inuentario confectam obseruans, quod
17 ¶ tutorem (& sic dictam comitissam) immunem reddit. ut tenet singulariter Barto. in l. tutor. qui reparatorium. colum. pe. ff. de admi. tuto. idem tenet Bald. in aush. sed cum testator. col. pe. C. ad l. Falcid. & notantem Greg. Lup. in l. 5. in verb. Todos los bienes. in medio. tit. 6. part. 6.

Et cum aduersaria complura alia bona, quam scripta in inuentario dictum comitissæ
18 eius patrem reliquisse firmet ¶ illi aduersatur iuris præsumptio. ex notabili, & si uulgata. glos. in l. cum de lege. ff. de prob. & illic Bald. & Sali. & fat probatur in l. scimus §. licentia. C. de iud. delibe. & illic notat Barto. cui Bald. & Sal. & pleriq; alij assentiunt, quos & Iaso. inibi eo. 1. recenset. & recentiores in l. si constante. ff. solu. mari. cum alijs, de quibus supra memores fuimus in consilio 39. in causa. num. 18.

Ex quibus & sequitur, parui referre, dictum testis singularis & alterius litis ab aduersaria producti, qui testatur complures pecunias adinventas post inuentarij confessionem.

Tum, quia est singularis: & ob id non probat. C. de testibus l. iusurandi. c. tam literis extra eod. titul. de testibus. cum alijs à Decio citatis in consilio. 310. num. 6. & 7.

Tum etiam, quia dictus testis dictæ comitissæ inimicus est: ut ex probationibus
19 nostræ partis constat ¶ & ideo eius dispositio est suspecta. ff. de testib. l. 3. cum alijs de quibus Ale x. in cons. 99. lib. 2.

Tum, item, quia hæc depositio est alterius
20 causæ ¶ unde ad hoc negotium integrum. (& si plures testes essent) non facit fidem. ut constat. C. res. ins. al. aff. & in l. duobus. §. colonus. ff. de iur. iuran. Bald. Alex. & Iaso. in l. is. apud quem. C. de. eden. cum alijs.

Tum, & quia, hic testis deponit per verbum videtur ¶ & ita non probat. ut in cap. licet ex quadam de proba. & in l. testimonia. C. de testib. & in l. 24. & 29. tit. 16. parti. 3. Barto. in l. 1. ff. de auct. tuto. & in l. qui tamen. ff. de arbi. Iaso. in rnh. ff. de iur. iuran. cum alijs adductis à Hipol. de Marsil. in cons. 126. n. 3. & seq. & alibi late traditur.

22 Tum & denique ¶ quia huius testis ræta non concludit, igitur nec eius dictum. C. de testib. l. solam, Bald. in l. conuenientiam. collym. 3. C. de episcop. & cle. & etiam supra diximus in consilio. 7. in causa qua, numero secundo.

Verum nec alius testis qui dicit, quod dicta comitissa ei dixit, eduxisse ex quadam archa aureorum ducentorum milia: siquidem alterius sit litis: sitque singularis.

Item, & quia de confessione extraiudiciali testatur, & absente parte facta ¶ & ita ad obligandum non sufficit. ff. de confes. certum §. si quis absenti. gl. in l. si. ff. de inter. rog. aff. cum alijs, de quibus meminit Iaso. & tale pactum. §. 1. ff. de pact. & Soci. in l. 1. C. de confes. questio. 6. & hæc est communis opinio secundum Iaso. in l. error. num. 3. & seq. 24 C. de iur. & fact. igno. de qua ¶ confessione, (& quando in aliquo casu probasse) duobus testes deponere necessum erat. ut per glo. in l. §. C. famil. hærif. Anto. in capit. licet ex quadam. de testib. Mattha. de Afflic. in decisio. 364. num. 4. & Hipol. in sua præti. crimina. §. diligenter. num. 10. probatur in l. ubi numerus testium. ff. de testib. & in cap. pluralis. de regu. iur. libro. 6.

Quo ad alium punctum, & in hac lite controuersum dicimus, dicti quinti legatum à dicto comite dictæ comitissæ factum
25 firmum esse ¶ cum de illo, & si filios reliquerit, etiam in extraneorum favore disponere poterat. ex l. 9. titu. 5. lib. 3. for. legum. & in l. 9. in legibus Tauri; versiculo. Pero bien permitos, qua habetur libro 5. noua recopil. tit. 8. l. 7.

Nec dicere oberit, quod dictus comes ante fecerit maioritarum complurium bonorum, & ita quod non potuit, dictum quinti legatum relinquere. ex sequentibus.

Primo, quia dictus comes habuit plenissimam facultatem faciendi dictum maioritarum;

25. *patrem: & ad præiudicandum filijs in sua legitima, & ob id, dici non potest, bonorum legitimorum dictæ domus Mariæ, de tertioque suorum bonorum noluisse maioritatem, sed: & quod prius noluit de dicto quinto ipsam efficere maioritatem, de eoque disponere: nec enim ad colligandum quintam partem bonorum suo maioritati necessaria erat regia facultas, sed ad alia bona præter quintum ꝛ si quidem alia bona legitima filiorum erant: cum sibi ex legibus regis necessario erat relinquenda Authentici nouissima. C. de inoff. testi. & frustra ꝛ ad quintam ipsa facultas concedi erat necessum, cum iure comuni id permitteretur. C. de thesau. l. 1. libro. 10. Barto. in l. nulla. ff. de leg. 1. & Anno. in capitulo. 1. de rescript. & sic inueniuntur verba ipsius maioritatus, & quod tantum prædictus comes maioritatus vinculo alia bona præter quintam bonorum partem ligare voluit.*

28. *Rursus ipsa facultas ꝛ non est aduersus dictum comitem explicanda. C. de testa. mil. l. si. Rufinus, & inibi Bald. & moder. in l. quod favore C. de legib. ubi text. & ob id, non est censendum, dicta regia facultate dicto comiti potestatem suorum bonorum quintam partem relinquendi extraneo ablatam. Quibus, & accedat dicta sententia Cini. Alexan. Iaso. in l. 1. num. 6. C. de test. 1. mil. assignantes rationem ad text. l. 61. & quæ ait text. in l. C. eodem tit. Quæ & suadentur, quia si in dicta scriptura maioritatus prædictum quintum comprehendere, comes ipse intestabilis remaneret. contra text. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. obliga. cum similibus. Nec existimandum est ꝛ intestabilem voluisse dictum comitem remanere. C. de pact. l. pactum quod datali. traditur in l. licet inter priuatos. C. eodem titu. Quibus;*

30. *& conducit ꝛ quia actus gestus ita videtur, ut minus ius gerentis lædat. ex l. cum de indebito. ff. de probat. Barto. in l. gerit. columna 4. ff. de acqui. hered. Alexand. in l. 2. col. 2. C. quod met. cau. Alcia. in tracta. presump. 10. regul. 3. presump. 36. num. 5. & probatur in l. 3. ff. de test. mil.*

31. *His & accedat ꝛ quia quinta pars bonorum magis quam cætera bona priuilegiata est. l. 214. styli. & infra latius fundatur. Id etiam, & constat ex l. 26. Tauri. (quæ habetur lib. 5. recop. tit. 6. lib. 10.) quæ expressè sancitur, quod & si pater aliquid filio dederit, illum meliorare non exprimes, quod hæc donatio in melioria tertii, & quinti computabitur ꝛ ita quod ab ordine licet arguendo (ut iure permissum est l. quousiens. ff. de usufruct. l. si quis seruum si quis.*

ff. de leg. 2. traditur in l. 2. §. prius. ff. de vulg. & pup. substi. & alibi sepe.) Dicta Taurina

33. *sancitur lege ꝛ patrem prius de tertia parte bonorum, quam de quinta disponere cõsuisse; cum quid donationis, seu maioritatus titulo filio donauerit.*

34. *Demum & in proprijs terminis ꝛ quod prius pater de ipsa tertia parte bonorum, quam quinta eius donatio filio facta sit explicanda, tenet Ioan. Lup. in repeti. capit. per vestras de dona. inter vir. & vxor. §. 22. num. 23. vers. in dubio autem; & seqq. Quod & inibi ex eo suadet, quia tertia bonorum pars respectu extraneorum est legitima cõsili filijs necessario sit relinquenda. Authentici nouissima. C. de inoff. testa. l. quoniam in prioribus cum sua materia. C. eodem titulo, & cum*

35. *sit legitima ꝛ prius deducenda est, ex text. & illic Baldo. in l. si verò. §. quid ergo. ff. de testa. mil. cui sententiæ, Ioan. Lup. adheret, Didac. Castel. in d. l. 26. Tauri. in glos. 1. column. 1. & 2. citans ad idem, Didac. de Segn. in rep. §. sed si fundum, idem nouissimè per d. l. 26. Tauri. & alia iura tenet, Petal. in l. Menius. in princip. num. 9. & sequent. ff. de leg. 2.*

Quantum ad ciuitatem Repela & oppida alia, quæ extra hæc regna sunt regio præcepto decretum est, quod in hoc regio prætorio de his non cognoscatur. Præter hoc quod feudalia ea esse constat.

36. *Tum regia assertione cui standum est. ut in clem. 1. de probat. & habetur in l. 1. in fine. titu. 7. parti. 3. & in l. 32. titulo. 16. ead. 3. parti. & in proprijs terminis, quod regi allerenti bona esse feudalia standum sit. conluluit Alexand. in consilio. 14. visis narratis. col. 2. versic. sufficeret etiam. lib. 5. cui consencit Met. de Afflict. in c. 1. in titu. ex quib. cau. feu. ami. num. 190.*

Tum etiam, quia probata est publica

37. *vox & fama, quod feudalia sint ꝛ quæ probatio ad hoc sufficiens est, ut tenet Alexan. in d. consilio. 15. column. 1. versic. unde licet, & tenet Afflict. in d. cap. 1. ex quib. cau. feu. am. nu. 291.*

Tum & denique, quia testibus est probatum

38. *tum feudalia esse ꝛ quibus bona esse feudalia probari potest, ut in c. 1. in tit. qui testes necessarij sint. & tenet Matth. de Afflict. in d. titulo. ex quib. cau. feu. ami. num. 339. optimus text. in l. 41. in legib. Taur. ubi copiose Deo duce agemus, quæ habetur lib. 5. titulo. 7. l. 1.*

39. *Quæ cum sint feudalia in eis dicta donata Maria (quia fœmina) succedere ꝛ non potest. cap. 1. §. hoc autem. de his feud. da. pa. & 4. parti. tit. 26. l. 6. & in l. 7. eodem tit. &*

pari. & est bonus tex. in cap. 1. §. filia vero. in
ii. de suce. feu. & ibi. Iser. in principio tex. col.
1. & late idem Iser. in c. 1. §. famina in tit. per
quos fiat inuestit.

40 Sane nec refert, quod sententijs iam la-
tis in rem iudicatum transactis sit caurum
dictam dannam Mariam in omnibus bonis
dicti comitis suam legitimam fore habitu-
ram & siquidem in verbis generalibus di-
ctarum sententiarum dicta bona feudalia
(à quorum successione iure excluditur) nō
comprehenduntur. ex tex. in cap. 1. de capi.
qui cur. vendi. & inibi Iser. Et idem con-
stat in cap. generali. si de feu. sue. contro. int.
domi. & agna. & illic Matth. de Afflic. num.
36. Bald. in l. si filius. C. de. bon. damnā. & in
litem videndum. §. nunc videndum col. 1. ff.
de peti. hered. Alexand. in cons. 16. lib. 2. & in
consilio. 2. col. 1. lib. 4. quod & confirmatur
41 quia sententiæ verba semper ad ius com-
mune reducenda sunt. l. miles §. decem. ff. de
re iud. & Alexan. in consilio. 46. col. pen. lib. 5.
& alibi sepe traditur. Etiam si verba sen-
tentiæ improprietur, ut ait glo. in l. & pu-
ro. ff. famil. b. arcis. Et in dubio existimandum
42. est & exceptionem rei iudicatæ non obsta-
re. ex his quæ habentur in l. 1. ff. si quis cau.
& in capi. ut debitus. de appel. cum alijs de
quibus Deci in consil. 445. in casu ad me. ny.
44. & doctores in l. cum queritur, & in l. &
an eadem. ff. de except. rei iud. & notat Abb.
in capi. cum contingat. column. penul. de of-
fic. deleg.

Verum in puncto confessionis dictæ co-
mitissæ super contētis in memorialibus ad
quos se refert, quia ei illa cōfessio nō nocet
siquidem erronea sit, ex tex. in c. fin. de confes.
cum alijs. de cuius confessionis errore con-
43 stat & cum dicta in dictis memorialibus
minimè reperiantur expressa in dicta eius
confessione, ut tenet Bald. in d. l. 2. colum. 1.
C. de. error. advocat. modern. in authent. si
quis in aliquo documento, C. de eden. cum
alijs de quibus supra memores fuimus, in
consilio. 25. in punctis ad me. numer. 63. &
64. quibus conducit text. in l. in testamen-
to. ff. de condi. & demonstra. & his accedat
Barth. sententiæ in l. 2. columna. 4. ff. si
cert. peta.

44 Verum ipsa confessio ita interpretanda
est & ut minus confidentem obliget, ut pro-
batur in l. semper in stipulationibus. ff. de reg.
in. Antoni. in cap. ex literis in 1. in fine de
spōsa. Deci. in cons. 493. viso tenore col. 2. &
in cons. 278. col. 4. in medio. & in cons. 118.
columna. fin.

Rursus & quo ad rerum extimationem
in absentia rerum factam, firmam iure non

esse censetur, & præuè confirmatam. Si
45 quidem bonorum extimatio & visis ab æ-
stimatoribus bonis confici debet, ut pro-
batur in l. si disruptione. §. fin. ff. fini. regun-
ibi, Oculisque suis subiectis locis. Et sat
probatum etiam in l. 12. tit. 14. parti. 3. & in
l. 8. eod. tituli. Et in propriis terminis ita te-
net Bald. in l. 2. C. rescin. vendi. columna pen.
quia quæ oculus non videt, rectificari min-
imè potest: & quia veritas quæ effugit ab o-
culis hominis, præsentis aspectu approbati
non potest C. de alluio. et pallud. l. 3. et ff. de
pign. lib. l. intra utile. quod & in specie tra-
dit Pet. Rebus. in repet. l. unica, C. de senten-
quæ pro eo, quod inter. prof. char. 106. num.
14. et sequentibus. Quo loco num. 14. in glo.
in verb. subtilitatem. dissertat extimationis
46 præxim. quæ & suadentur & quia æstima-
tores optimè res æstimaturos iurare cōstrin-
guntur. ut in authen. de non alie. aut permu-
tan. §. quod autem coll. 2. et inibi Ang. & idē
ait tex. in l. hoc edictali. §. his illud. vers. mobi-
lium C. de secūd. nupt. cum alijs de quibus Re-
bus. in d. glo. in verb. subtilitatem. num. 19. ad
quod & est bonus tex. in l. 4. tit. 25. parti. 2.
sed hoc iusiurandum præstari quidem non
potest, ab eis qui rebus non visis eas exti-
mare voluit.

47 Nec his refragatur dicere & quod quando
non constat de rei valore, iudex est extima-
turus secundum eius arbitrium ex doctrina
Bart. in l. si quid. ex Pamphila ff. de leg. 2. et in
alijs locis de quibus meminit Pet. Rebus. in d.
l. unica in glo. in alijs num. 41. char. 104. ubi
refert alios idem tenentes. et in ead. l. unica.
in d. glo. in verb. subtilitatem. num. 15. et 16. si
quidem hoc tunc obtinet, cum prius iudice
veritatem alias indagante, extimatores
eligente, qui rem circumspecta, visaque eam
rectè æstimant, in l. si fundus. §. pen. et ibidē
Bartol. ff. de pigno. & insigne Pet. Rebus. in d.
l. unica in d. glo. in verb. subtilitatem. nu. 15.
et plerisque sequentibus et præcedentibus. ex
quibus iudex ipse suum animū rectè infor-
mare possit, ut tenent doctores in d. l. prae-
ter rerum. ff. ad l. Falci. et Pet. Rebus. in d. l.
unica in glosa. in verbo. subtilitatem nu-
mero. 15.

Quo ad alium punctum dicimus etiam
dictam comitissam ad solvendum vndecim
aureorum milia, quæ à debitoribus pupil-
lorum exigenda et tunc compellendam non
48 esse. Si quidem & tutor in exigendis debi-
toribus puoillaribus de dolo, lataque cul-
pa tã um obnoxius est l. cirographis. in prin-
cip. ff. de admitt. tut. l. si tutor. et inibi. glo. ff. eod.
tit. optimus tex. in l. 2. C. arbitrate. quibus &
accedat tex. in l. iustores. ff. de admitt. tuto. et in
l. si

l. si res. cod. tit. et in l. 2. C. de pericu. tuto. quā culpam & dolū aduersarius probare astringitur, ff. de probat. l. quotiens. §. qui dolo. tenet Fulg. in cons. 25. spectabilis. columna fin. quōd
 49 *consuet loco † minoribus culpa lata seu dolo asserentibus, tutores eorum non exigisse debita, incumbere onus probationis. ad quōd et est optimus tex. in l. periculum ff. de reb. credi. ibi; Periculum nominum ad eum cuius culpa daterius factum probari potest, pertinet: Quibus addendus est Isaac. Iure. in rep. l. contractus num. 46. ff. de reg. iur. & quid tunc minores debeant probari, ut curatorum negligentia probetur, vide Barto. in cons. 102. col. 2. post. princ. quem sequitur Soci. in cons. 2. nu. 4. lib. 1.*

Professio nec ex eo, quod in positionibus dictarum comitissarum edixerit, quod auctororum quatuor milia, quae pro arris dictus comes eidem constituit, decimam partem bonorum dictarum comitis tempore constitutionis ipsarum

arrarum capiebant, ut ex ipsa positione percipi possit, tunc ipsum comitem bona complura propria habuisse. Si quidem dicta donna Maria ipsas impugnavit positiones † quam ob rem, ex ipsis positionibus negatis ipsa donna Maria se iuvare nequit, de regu. iur. c. ex eo lib. 6. expressim ita tenet Bart. in l. post legatum. col. fin. ff. de his quis ut indig. et Spec. in tit. de deposi. §. 8. idem Bart. in l. naturaliter. §. nibi commune ff. de acqui. posse. col. 3. Iaso. in l. admonendi in relect. col. 44. & ob id, si reus inficietur contenta in libello, ex illis ius suum munire non potest Bald. et Sali. in l. cum praecum. C. de libe. cau. doctores in l. 1. C. de conse. et alibi sepe traditur.

Quibus dictarum comitissarum ius satis munitum est.

Doctor Burgenſis Marcus
Salon de Pace.

A D D I T I O.

Num. 1. cum seq. vsq; ad num. 11. inclusivè *noſter auctor* tractat de duobus iuris articulis, quorum alter consistit, an mulier soluto matrimonio censeatur dives effecta ex bonis quondam eius viri, alter verò est, an tutor, vel tutrix censeatur bona quae suisse ex bonis pupillorum, vel alias ex bonis, siue ex pecunia sua. Circa Primum videntur di DD. allegati per Gabriel. comm. conclus. lib. 1. tit. de praesumpt. conclus. 15. num. 3. tenentes praesumi quae suisse ex bonis viri, dummodò sitis infra annum, prout declarat *ibid. nu. 4. ubi per totam illam conclusionem tractat de sex. in l. Quintus Mutius ff. de donat. inter vir. & vxor. an & quando mulier censeatur quae suisse ex bonis viri bona per eam constante matrimonio quae sita, super quo vide etiam Menoch. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 51. Imol. com. opin. lib. 1. conclus. 14. Crauet. cons. 61. vol. 1. Silu. nups. lib. 4. nu. 20. & seq. Cott. in memor. Verb. concubina, Rimin. iur. in §. 1. nu. 29. & seq. in fin. per quas personas nobis acquiratur in antiquis.*

Circa verò secundum articulum, quod

tutor, siue tutrix non censeatur ditatus, vel ditata de bonis pupillorum, siue defuncti, sed de bonis proprijs, vide latè per Menoch. in d. tract. de praesumpt. lib. 6. n. 28. & vide latissimè per Guiver. de tutel. par. 3. q. 46. & quid in vidua, quae administravit bona pupilli, Mascard. de probat. concl. 212.

Num. 15. quatenus *Auctor* tenet, matrem in testamento curatricem relictam non teneri ad conficiendum inventarium, Aduertendum est, quod haec opinio videtur dubitabilis, nam mater, & in testamento relictæ tutrix, tenetur inventarium conficere, prout ita communiter teneri per DD. testatur Montan. in tract. de tutel. cap. 32. nu. 24. 26. 27. 28. & Monticul. in tract. de invent. cap. 232. nu. 250.

Num. 16. quatenus probat tutorem, qui inventarium confecit non praesumi fuisse in dolo, etiam si omiserit aliqua bona ponere, adde Bella. cons. 30. num. 6. quem refert, & sequitur Borgn. de tutore num. 60. in fin. dicens dolum esse alias per minorem probandum, cum in dubio non praesumatur, & *ibi nu. 58.*

- cum seq.* latè tractat quando sit confi-
ciendum inuentarium per tutorem,
vel curatorem.
- Num. 20. quod testis depositio facta in
vna causa non facit fidem in alia, adde
Pras. de Franch. decis. 245. num. 8. & 9.
vbi tractat, an faciat fidem quando tes-
tes in alia causa recepti sunt mortui.
- Num. 23. quod confessio extrajudicialis
facta absente parte ad obligandum nõ
sufficiat, adde latissimè *Anton. Gabriel.
com. conclus. lib. 1. tit. de confess. concl. 1.
per totam*, vbi eadem regulam ampliat,
& limitat pluribus modis.
- Num. 36. quod assertioni Principis sit
standum, an & quando hoc procedat
vide latissimè per *Ant. Gabriel. com. cõ-
cl. lib. 1. tit. de probationib. conclus. 2.* & in
specie de assertionibus factis in con-
cessionibus feudorum, vide *Reg. Roui-
tum super prag. 1. nu. 81. sum seq. de
titul. ab usu in scribendo sublato.*
- Ad eundem nu. 36. & nostros sequentes,
quatenus tractat, quando probetur bo-
na esse feudalia, vide latissimè eundem
*Regentem Rouitum super pragmaticis in
nuh. de feudis nu. 1. cum seq.*
- Num. 41. quod sententiæ verba genera-
lia ad ius commune referenda sunt, ad-
de quod Iudex in dubio censetur iu-
dicasse secundum quod ius disponit,
prout probat *Crauet. cons. 188. num. 8.
Conf. de Anna cons. 19. num. 15. & eius
pater allegat. 48. nu. 18. & nu. 49.*
- Num. 42. quod in dubio iudicandum sit
exceptionem rei iudicatæ non obsta-
re, adde *Consiliar. de Anna*, alios ad hoc
adducentem in *cons. 17. nu. 37. post eius
patrem in allegat. 48. nu. 24. vol. 1.*
- Num. 43. videnda sunt addita supra *cons.
25. nu. 63. & 64 & vtra ea Reg. Valenz.
cons. 27. nu. 16.*
- Num. 44. videas *Mancin. in tractat. de
confession. cap. 1. n. 13.* vbi plures allegat.
- Num. 45. vide *Hieron. de Monte in tract.
de fin. regand. cap. 30. nu. 2. & seq.*
- Num. 48. *Mascard. de probat. conclus. 654.
num. 1.*
- Num. 47. *Idem Hieron. de Mõte eod. tract.
cap. 102.*
- Num. 48. *Vide Montan. de intel. cap. 32.
nn. 23.*
- Num. 49. vide *Bergn. in tract. de tut. nu.
119. 120.* vbi ad hoc allegat *Mench.
de recuper. posse. remed. 795. nu. 18.*
- Num. 50. positione negata, non potest ne-
gans super ea se fundare, *Surd. decis.
196. nu. 3.*

S V M M A R I V M.

- 1 **C**OMMISSI pena quis agere possit, cum
dubium est inter duos dominos.
- 2 Licentia domini presumitur interuenisse ad
alienandum emphyteusim, decursis decem
annis, ad hoc vt pena commissi cesset.
- 3 Alienatio est nulla, cum quis alienat rē con-
tra expressam prohibitionem.
- 4 Commissi pena non habet locum, quando
alienatio est nulla.
- 5 L. 2. tit. 15. parti. 2. locum habet in maiori-
catu particulari.
- 6 Alienationis prohibitionis verba indiffinita
equipollent vniuersali, & extenduntur ad
omnes successores.
- 7 Alienationem cum testator impersonaliter,
& indiffinitè prohibet, prohibitio iudica-
tur perpetua.
- 8 Maioricatus perpetuus inducitur ex causa
in eo expressa.
- 9 Verba per modum causa prolata, dispositio-
nem inducunt.
- 10 Fideicommissum quibuscunque verbis, ne-
dum dispositionis, sed enunciatiuis, indu-
citur.
- 11 Maioricatus dictio perpetuitatis denotat.
- 12 Clausula vna declaratur ex alijs clausulis
eiusdem scripturae.
- 13 Clausula in fine apposita, ad omnia praece-
dentia referri debet.
- 14 Dictioni prout si aliquid prateritum adijci-
tur, intelligitur limitatiue, vt temperatur
secundum naturam eius, ad quod fit relati-
o.
- 15 Commissi pena cessat ex pensionis receptio-
ne, & sequentibus numer.
- 16 Commissi pena locum non habet, etiam si do-
minus ignoranter pensionem recipiat,
ignorando rem in commissum incidisse.
- 17 Instrumentum habens penes se, presumitur
cum legisse.
- 18 Ignorantia non presumitur, cum aliquid in
ciuitate est compertissimum.
- 19 Restitutio non competit ecclesiae post qua-
drien-

dicendum, aduersus omiffam petitionem commissi, vel lucri.

- 20 Restitutio non competit ex capite ignorantia, cum presumptio scientie resultat.
- 22 Causa qualibet colorata excusat a pœna commissi.
- 23 Ecclesia iustitia cultrix esse debet, & non locupletari cum iactura aliena.

ARGUMENTVM.

Pœna commissi an locum sibi vendicat in alienatione rei nulliter facta ex multis causis dilucidè exaratur.

CONSILIVM XXXIV.

N hac causa Alphonsi de Valdiuieso iunioris cum Rectore, & Clericis ecclesie sancti Laurètij ciuitatis Burgen. breui probabimus, quod ipse Alphonsus a commissi

pœna (in qua condemnatus est) debet absolui: & si antea domus sine assensu dictorum rectoris, & clericorum ab Alphonso de Valdiuieso eius patre alienata fuerit.

Primo, quia dicta domus ante emphyteusim perpetuam fauore dictorum clericorum n emphyteusis perpetua, & antiquior, & dicta ciuitatis fauore fuit confecta † & ob id, dicta ciuitas non verò dicti clerici (quia posteriores domini) agere poterunt. ex traditis in l. 2. C. de iur. emphit. cum alijs.

Secundo hæc veritas constat, quia alienationes a dicto Alphonso de Valdiuieso seniori factæ (quibus dictum commissum prætenditur) confectæ fuerunt plusquam decem annis iam decursis † ex quibus ipsorum consensus præsumitur. ex l. si filius C. de peti. hered. & ita in proprijs terminis tenet Alexand. in cons. 113. viso. & diligenter col. 3. & fin. lib. 4. Soccin. iun. in cons. 22. pulchra num. 15. lib. 1. idem & constat ex copiose traditis a Felin. in cap. sicut de re iud. nu. 33. vers. 7. & ultimo, & in cap. Alber. de testib. Modern. in l. sciendum. ff. de verb. obligat. & abundè Deci. in cons. 409. col. 1. & Aym. Crauet. in tract. de antiquitat. tempor. 3. par. nu. 33. in cons. 204. vniuersitas nu. 9.

Tertiò hæc res suadet, quia prædictus Alphonsus senior alienans expressim ex testamento Elisabeth de Santofiss dictam domum alienare fuit vetitus † & sic cum fuerit expressè alienare prohibitus, dicta domus alienare fuit nulla. s. libertis l. com

pater. ff. de leg. 2. & in l. peto. §. fratre. food. tit. cum alijs de quibus moder. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. 1. & alibi sapè. Si ergo nulla fuit ipsa alienatio (& si signè dictorum clericorum licentia fuerit facta) dictum commissum † locum habere non potest: ex tex. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. & priuatim ita Bald. tenet in l. 2. colum. 1. C. de episc. audi. & abundè Iason. complura citas in l. §. C. de iur. emphit. nu. 139. & sequen. Curt. Sen. in cons. 8. viso instrumento. col. 2. & plenè And. Tiraquell. in tract. de utroque retractu. tit. de retract. lignog. §. 1. glos. 2. nu. 6. & 7.

Rursus & constat dictam alienationem nullam fuisse quia dicta Elisabeth eius testamento disposuit dictam domum maioricatus vinculo ligari: quam obrem dictus Alphonsus iunior ad eam post patris obitum vocatus est. ex tex. in l. 2. tit. 15. parti. 2. quæ et si in regno loquatur † ad hos tamè maioratus trahenda est. ex sententia Pauli Castren. in cons. 164. in presenti causa quæ vocatur. col. 1. lib. 2. & Bologni. in cons. 62. col. 2. & idem tenent alij quorum supra meminimus in cons. 9. n. 3. ad fin. Ex qua maioricatus constitutione ipsa bona sui natura sunt malienabilia. C. commun. de leg. authent. res qua & similibus Præter hoc, quòd (vt explicuimus) sit dicta domus expressim alienatio prohibita etiam dicto Alphonso Seniori: quia in discriminatim ipsa Elisabeth dictæ domus alienationem omnibus in ea succedentibus & quocunque tempore, & verba indefinita prohibitionis alienationis † vniuersali æquipollent. ff. de leg. 1. l. si pluribus ff. de leg. 3. si plures, & utrobique Doctores, & insignè Bart. in l. Luti. §. Sempronia. ff. de leg. 3. quo ceter loco; quòd si testator indefinitè alienationem vetat, asserens, quod, qui hæredem prohibet, ne alienet, quòd ad omnes hæredes porrigitur illa prohibitio, & etià successores vltra quartum gradum, cuius sententia Alex. consentit in cons. 23. lib. 2. cum enim † testator impersonaliter, & indefinitè ne res alienetur onerat, perpetuè alienationem inhibuisse existimandum est. ex l. vnum ex familia. §. sed si fundum. Ex illic Cuman. ff. de leg. 2. & in l. peto. §. fratre. ff. eodem tit. cum alijs de quibus moder. memores sunt in l. filiusfam. §. Diui. ff. de leg. 1. & in l. pater filium. §. qui decem libertis. ff. de leg. 3.

Verùm & fat expendenda est, & dicta prohibitionis causa, a prædicta Elisabeth de eius testamento assignata, quæ est, quia eius intentio est, quòd dicta domus maioricatus

- 8 iorificatus sic et ex qua causa ipse maioricatus constat, & dicta prohibitionis alienationis perpetuitas. *ex tex. in d. l. pater filium §. fundum. ff. de leg. 3. & illic Bartolus, & textus in l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de leg. 2. notat Deci. in cons. 218. col. pen. & in cons. 23. col. 3. cum alijs de quibus And. Tiraque. in tract. de cessan. cau. limitatio. 1. nu. &*
- 9 *seq. constat enim et verba per modum cause prolata dispositionem indicere. l. seruo legato §. si testator. ff. de legat. 1. Bartol. in l. si fater. §. Lutus. col. 1. vers. sed contra hoc. ff. solut. matrim. cum alijs quae in proposito adducit Author glos. Paris. damnata memoria in cons. 5. quantum num. 4. & sequentibus post Socin. in cons. 227. praesens. nu. 2. lib. 2.*
- 10 *Quae & suadentur et quia fideicommissum quibuscunque verbis nequam dispositivis, sed enunciativis inducitur, saltem ex his quae testantis voluntas probari potest. l. cum proponebatur, & in l. unum ex familia. §. si omissa, & in l. mihi Bar. ff. de leg. 2. l. eo modo. ff. leg. 1. Quo fit, ex dictis verbis Paraque sea mayoraz. 20. Absolutum, & perpetuum fideicommissum esse inductum inter omnes descendentes, & vnus alteri restituere rogatus censendus est. ff. de leg. 2. l. cum ita. §. in fideicommissio. Bartolus in l. qui Roma. §. coharedes. ff. de verb. oblig. & abunde Sos. in l. si cognatis. col. 6. ff. de reb. dub. & in d. cons. 227. praesens. nu. 3. lib. 2. & est communis opinio secundum Curt. Iun. in cons. 145. facti colum. 2. 3. & 4. quibus addendus est. Curt. seni. in cons. 52. col. 1. ad finem, & quae moder. notant in l. qui Roma. §. coharedes. ff. de verb. obligat.*
- 11 *Quibus & accedat et quia hoc verbum. Maioricatus. Perpetuitatem denotat atque inducit in omnibus descentibus prohibitionem, & censetur quid indiuiduum, & inseparabile in se: vt tenet Praposi. in capitulo ius naturale prima distinct. Soc. in cons. 47. facti narratione num. 6. lib. 3. post Abb. in consil. 85. lib. 1. & Arei. in dicto §. coharedes col. 1. & 2. & Ioan. Lup. in rep. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 69. num. 2. vers. sed meo iudicio, & late dominus Couarr. lib. 3. varia resolut. cap. 3. & probatur in l. 40. & 45. in legum Taurana, & in l. 2. in tit. 15. parti. 2.*
- Quibus nec dicere refragatur, quod dicta Elisabeth noluit maioricatum constituere nisi in Donna Beatrice, & suis descentibus, quia post alienationis dictorum bonorum prohibitionem haec subiecit verba, Porque mi voluntad es que sea mayoraz go; y lo herede sucesivamente el b. jo, o hija mayor legitimos de la dicha Doña Beatriz mi hija. Siquidem alijs verbis dicti te-*

stamenti patrum constat, & in fauorem dicti Alphonsi eius filij dictum maioricatum constituisse, & descendendum dicti Alphonsi, et ex vnis clausulis aliae exponuntur. *l. qui filiabus. ff. teleg. l. 1. ff. de reb. dub. & alibi saepe habetur. Et clausula dicti testamenti et in fine apposita ad omnia praecedentia referri debet. l. 1. C. de liber. prater. l. 3. fin. ff. de libe. & posthum. & dictio, 14 Prout. dicto testamento apposita et si ea aliquod praeteritum adiicitur limitatiue intelligitur, vt temperetur secundum naturam eius ad quod fit relatio. l. edita. C. de edend. & illic Baldus, & Bartolus in extrauagan. ad reprimendum. in verb. prout. Et moder. in l. 1. C. de instip. & sublit. sub condit. fact.*

Quarto etiam dictum commissum cessat, quia vt probatum est, post dictam alienationem aduersarij pensionem receperunt ex qua receptione et dictum commissum videtur locum non habere: siquidem commissum non habet locum, nisi domino volente, & petente, vt in l. 2. C. de iur. emphyth. tenet glos. in l. 2. C. ubi ager vestigia. & alibi saepe. Et recipiente domino pensionem sat declarare censetur, commissum non petiturum, cessatque ipsius commissi petitio, vt tenent Salic. & alij Doctores a Iason. citati in d. l. si. C. de iur. emphyt. nu. 9. & Sig. de Homod. in d. cons. 152. Petrus col. 2. probatur in l. post diem ff. de lege comi. & in ecclesia pensionem recipiente, quod ex hoc commissum remittere censetur: & ob id, quod illud deinde petere non possit. Quin & glos. in capitulo potuit de locat. plus tenet, nempe quod & si solus Prelatus ecclesiae rector pensionem recipiat, quod ex hoc ecclesia commissum petere non possit, si ecclesia collegiata non est (vt praedicta sancti Laurentij non est) quam glo. recipiunt I mol. & Doctores. in l. i. & haec est communis resolutio vt testatur Iaso. in d. l. 2. C. de iur. emphyt. num. 130. & Alexan. abunde in cons. 16. viso, & considerato. col. pen. lib. 6. quem sequitur idem Iaso. in l. seruus. C. de pact. col. 1. & in l. si quis iniquum. §. si fili. col. 2. quod ff. quisq. iur. Felin. in cap. super his. col. 2. de accusa. post Corn. in cons. 187. Trita. col. penul. lib. 1. Dec. in cons. 138. & Thom. Gram. in cons. 28. col. 4. & alibi saepe traditur.

Quibus nec dicere nocet, quod cum dictam pensionem aduersarij receperunt 16 et ignorabant dictum commissum.

Tum, quia in facto proprio ignorantia extare non potest, vt in l. si. ff. pro sol. nam cum ipsi census, seu emphyteus scripturam

17 tam tenebant † illam legisse præsumendū est, *auth. qui semel, & inibi Bald. C. de prob. l. non est ferendus, ff. de transact. DD. in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. oblig. & ibid. Ripa nu. 50. Dec. in cons. 607. nu. 4. et in cons. 267. col. 2. & plenè Aym. Crau. in cons. 193. nu. 7. Affl. det. 13. nu. 11.* Et cum legerint necesse est, quod sibi fuit compertum, † Io: Ares in quem facta est dicta domus alienatio, non erat de contentis in scriptura census, seu emphiteosis.

Proinde cum dictam pensionem à dicto Io. Ares aduersarii recipiebant, eius conditionem scire obnoxij erant (& an de comprehensio in dicta scriptura esset, ff. de reg. iur. l. qui cum alio contrahit, cum suis similib.)

Verum & fat esse debet, † hæc res Burgens. in ciuitate compertissima erat † & ob id, ignorantia apud aduersarios inesse nõ est censendum, c. 1. & in c. quosdam, de presum. l. si vicinus, C. de nupt. l. fin. ff. de decr. ab ord. fac. cum alijs, Aym. cons. 168. num. 5. & 6.

Proinde & si illis ignorantia prodesset 19 † restitutionem in integrum aduersarii infra quadrienniū petere necessum erat, & nõ post quindecim annos (vt petunt) cap. 1. de rest. in integ. cum alijs, & quanto magis cum in presentia aduersarii de iure querendo agant, & non querito, vt n̄cupatim in hoc negotio Imol. & Card. in d. c. potuit, col. 22. maximum. n. discrimen est, agatur de iure querendo, vel querito, l. si §. si. C. de acq. poss. cū alijs, Ias. in l. si quis iniquus, §. si filius, ff. q. quisque iur. col. 2. & licet detur Ecclesie restitutio aduersus lucrū omissum, infra qua-

driennium restitutio petenda erat, ex d. c. 1. de rest. in integ. in 6. & DD. in c. 1. & in c. auditis, eod. tit. & Ias. in cons. 54. col. pen. lib. 1.

Verum & nunquam ex capite ignorantiz restitutio conceditur † cū præsumptio scientiz resultat (vt in presentia) vt traditur in c. vigilanti, vbi DD. de prescript. & Alex. in cons. 103. col. si. vers. & plurib. lib. 2. & Gozad. in cons. 8. nu. 55. & in cons. 67. n. 14. cum alijs, de quibus Moder. in l. 2. C. de resc. vend.

Deinde & cū aduersarii (cessantibus prædictis) poterant d. comissum petere, seu non petere, vel dictam alienationem approbare 21 seu eā improbare † cū ipsa alienatione recipiēdo pensionē cōprobauerint, nõ possunt postea eā coarguere, restitutionē petēdo, vt in l. Iulian. §. si quis, & Bar. & DD. ff. de act.

Et quælibet causa † et colorata à pœna d. comissi immunē redere debet, ff. de plag. l. 1 §. 1. & in l. 2. C. eo. tit. quin & emphyteotiz ignorantia illū à comissi pœna excusat, c. 1. de nou. inuest. cum alijs, de quibus Ias. in d. l. fin. C. de iu. emphyt. nu. 84. & sequent.

Et si prædicta in alijs Dominis directis 23 obtinent, à fortiori in Ecclesia † quæ iustitiz cultrix esse debet, & non locupletari cū iactura aliena, c. 1. de alie. feud. in §. sed diuersum, notat Ias. in l. quoties col. 3. C. de rei ued. cū alijs, de quibus Neuiz. in cons. 11. n. 11. & Moder. in l. 2. C. de resc. vend. & alibi saepe.

Ex quibus iustè confidimus, sententiā esse ferendam in fauorē d. Alphonsi iunioris, Et postmodū in d. Alphonsi fauorē definitum est. Marcus Salon de Pace Legum Doctor.

A D D I T I O.

- Nu. 1. vide in simili Valas. de iure emphit. q. 14. nu. 3.
- Nu. 2. Ans. Gabr. lib. 1. tit. de præsup. concl. 1. nu. 2. Addis. ad Clar. in §. emphiteosis q. 13. col. 5. vers. emphiteosis, vbi alienatur.
- Nu. 3. vide Barz. decis. Bonon. 64. num. 47. Reg. Valenz. cons. 19. num. 44.
- Nu. 4. vide surd. deo. Mantua 289. nu. 6. 7. & 8. Bonacos. inter comm. opin. lib. 4. tit. de iure emphyt. n. 242. Valenz. cons. 32. n. 45.
- Nu. 6. Peregr. de fideic. art. 12. n. 16. & 49.
- Nu. 7. Quando prohibitio perpetua iudicari debeat, videatur Romul. in tract. de test. prohib. bona extra fam. alien. n. 173.
- Nu. 8. vide Cabed. decis. Lusit. 96. p. 1.
- Nu. 10. Mascar. de prob. conclu. 775. nu. 13. Florez Diez var. resol. lib. 1. q. 17. nu. 19.
- Nu. 11. latè Alpb. collect. 166.
- Nu. 13. surd. decis. 329. num. 59.

- Nu. 14. abundanter Gratus in tract. de dition. in dictione 192.
- Nu. 15. Iul. Clar. in §. emphiteosis num. 10. Bonacos. inter commun. opin. dicit. lib. 4. tit. de iure emphyt. num. 250.
- Nu. 16. Bonacos. vbi supra sub num. 251. vers. aut recepit solutionem.
- Nu. 17. vide supra cons. 14. num. 38.
- Nu. 18. Gramat. decis. 36. num. 16.
- Nu. 19. nam talis restitutio Ecclesie cōpetit intra biennium, contra quam fuit declarata caducitas, Borgn. decis. 30. num. 120. par. 2.
- Nu. 20. Villal. & Kircou. inter comm. opin. lib. 7. tit. de quadrienn. prescript.
- Nu. 21. Macerat. var. resol. lib. 1. resol. 61. nu. 2. & quæ sunt causæ, quibus euicitur caducitas ob solutionem Canonis non factam, Borgn. dec. 30. nu. 128. p. 2.

Qq

SVM

- 1 **M**iles armatus debet esse immunis à monetis foreris, & per totum consilium.
- 2 Intellectus pragmaticæ regis Ioannis Toleti edita anno 1422. qua loquitur de militibus armatis, & num. 3. qua lex regia reperitur, lib. 6. nouæ recopil. tit. 1. l. 1.
- 4 Intellectus pragmaticæ regis Ioannis edita ciuitate Palentina anno 1431. & pragmatica regum Catholicorum confecta Hispani anno 1478. qua loquuntur de militibus armatis. Et inibi ponitur discrimen inter milites armatos, & exemptos, seu excusatos.
- 6 Intellectus, l. 10. tit. 18. part. 3. & inibi quod priuilegium quo quis immunis sit à tributis, non expiret morte regis concedentis.
- 7 Intellectus, l. 6. tit. 1. ordina. lib. 4. (qua habetur lib. 6. nouæ recopil. tit. 1. l. 2.) & per totum consilium. Et inibi laudat & sequentibus num. quod valet priuilegium, quo miles armatus excusatur a monetis.
- 8 Clausula non obstante tali lege, quando requiratur in priuilegio seu actu sequenti.
- 12 Clausula non obstante tali lege, non oportet quod in priuilegio apponatur (etiam si necessaria fuerit) quando constat de principis voluntate, quod voluit eius priuilegium in omni casu valiturum.
- 14 Clausula non obstante tali lege, & si requirantur in rescripto principis, non tamen requiritur in regali priuilegio.
- 15 Princeps cum priuilegium contra ius concedit, plenitudine potestatis uti videtur.
- 17 Clausula non obstante tali lege, non requiritur, quando in principis priuilegio apponitur secunda iussio.
- 19 Donatio remuneratoria à rege alicui facta non debet restringi: sed in ea iuris regula deficere consuecunt.
- 20 Donatio remuneratoria cum à rege alicui fit, proprio motu facta videtur.
- 21 Clausula non obstante tali lege non est necessaria, cum rescriptum conceditur proprio motu.
- 22 Clausula non obstante tali lege, non requiritur, cum princeps ponit clausulam ex certa scientia.
- 23 Clausula non obstante tali lege, non requiritur, quando lex à regis prædecessore edita fuit.
- 25 Priuilegium militia natura est, quod tale priuilegium non extendatur ad nepotes, & pro nepotes.
- 26 Priuilegium si habet aliquem defectum, solitudo talis defectus per obseruationem talis priuilegium munitam longo temporis cursu.

Miles effectus vigore regalis priuilegij, atque Immunis ab omni cōtributione, an etiam à solutione monetæ foreris censerit debeat Immunis nō obtinentibus aliquibus legibus Regni aliter decernentibus.

CONSILIVM XXXV.

Nlite & causa quæ vertitur inter Ioannem oppidum, B. & filci procuratorem, Diuino auxilio postulato breui probabimus, sententiam aduersus eum latam, (quod in moneta, Forera, vulgo nominata contribuat) reuocandam esse.

Et prius illud præfati est necessum, quod dominus Rex Catholicus Alfonso eius patris anno 1476 priuilegium concessit, quod illum militem fecit: & illum, & suos descendentes ab omni contributione immunes fecit etiam monetæ foreræ. Quod priuilegium hucusque obseruatum est.

- Nec dictam sustentare sententiam, possunt regis leges, seu pragmaticæ. Siquidem nullæ adiuuentur, quæ disponant militem armatum à monetæ forera non esse immunem. Et regis Ioannis pragmatica Toleti anno 1422. edita (qua habetur libro 6. nouæ recopil. tit. 1. l. 1.) tantummodò sancit, quod illi, quos ipse rex Ioannes milites fecit usque ad illud tempus à dicta contributione non liberentur, & dicta pragmatica non quidem loquitur de militibus à Rege Catholico armatis. Et constat ex toto titulo, l. ordina. libro 4. quod confirmatur, ex tex. iuncta gloss. in vers. sua in capitulo si gratiosa, de rescript. lib. 6. iuncto capitulo literis eod. tit. in decretalibus, vbi si Papa facit mentionem gratiæ, dicendo, per nos concessit, non intelligitur loqui de gratia concessa per prædecessorem, sed per ipsum summet concedentem, & ita utrobique DD. notant.

- 3 Verum nec hæc pragmatica agit de militibus factis propter seruitia regibus impensa ex tex. in l. Aquilius regulus, ff. de donati. o. & in l. sed si lege, s. consuluit, ff. de pot. hered. & in capitulo officij de testa. cum similibus, de quibus moderni in l. ex hoc iure ff. de iust. & iur. & alibi sepe traditur.

Præterea, nec ad hanc rem pertinet alia

pragmatica regis Ioannis, Ciuitate Palenti na confecta, Februar. anno 1431. nec illa quam reges Catholici ediderunt *Hispani* anno 1478 (quas leges non potui reperire in *recopi.* Nam hæc leges regis ꝛ de excusatis tractantur: at non de militibus armatis, vt ex eis constat, quod quidem abfimum est, & ob id, *ordina. lib. 4.* diuersi tituli constituuntur, & primo titulo, tantum de militibus agit, & titulo 4. de predictis excusatis, *l. si idem cum suis similibus, C. de codicil.* Præter hoc, quod & iste pragmaticæ loquuntur de excusatis non propter seruitia.

Proinde, & predictæ pragmaticæ disponunt excusatos à monetis esse immunes, & non de pechos.

Verum in *d. toto titulo. 1. ordina lib. 4.* sanctorum, milites à tributis liberari. & ob id cessat dissimile esse negotium militis aut exemptorum, seu excusatorum.

Subinde nec septipartitarum sanctionibus constitutum est ꝛ militem dictam monetam foreram soluturum, Quin palam contrarium disponit; *l. 10. tit. 18. par. 3.* si quidem dicat, quod à tributis nullus liberatus videatur: nisi expressim in priuilegio sit cautum, vt speciatim dicto priuilegio explicatum est, & quod à dictis Alfonso, & sui descendentes monetam foreram minime soluant.

Nec dicere oberit, quod *d. l. 10.* ait priuilegium, quod quis à tributis sit immunus, regis obitu illud concedentis diruitur. siquidem in excusatis tantum loquitur: non verò in militibus armatis.

Præterea, & dicta *l. 10.* vult priuilegium esse perpetuum, si in priuilegio hoc sit expressum, vt in prædicto sit, & filios, & omnes descendentes à tributis eximit, ita dicit, *d. l. 10.* & ibi vide latè *Gregori. Lup. & facunt supra à nobis citata in consilio 23. in causa Francisci nu. 14. & sequentibus.*

Cæterum nec prædictis refragatur, *l. 6. titulo. 1. ordina. lib. 4.* qua à rege Ioanne edita est anno 1447: (quæ habetur *lib. 6. recopit. tit. 1. l. 2.*) quæ sancitur ꝛ quod vt milites, is fruantur priuilegijs ea, quæ Zamorensi constitutione stabiliuntur, obseruare tenentur, quibuscunque obitus, etiam dicta legis mentionem facientibus minime obstantibus, & c. ostentim hæc subiiciuntur verba. *En ta caso no ue moñdas; mus ue todas quales qñes por hoc.* Ex qua lege aduersarij dicunt, quod cum in dicto priuilegio prædicti Alfonso clausula dicta *leg. 6. non obstante* imponitur, quod ob id, dictus Ioannes, nec alij descendentes dicti Alfonso à monetarum

contributione sūt immunes, vt est pro nūciatum. Nam uidem prædicta *l. 6.* ad hoc negotium parui momenti est, facile quæ, & plerisque modis refertur, vt constat ex sequentibus.

Primo, quia prædicta *l.* non prohibet, quod priuilegia militibus concessa, quibus expressim cautum est eos monetam foreram non soluturos, non sint seruanda: tantum enim prædicta sancitur lege, quod si militi expressim non conceditur, quod à monetis sit immunis, ab eorum contributione minime liberetur. Itaque in *d. l.* non apponitur aliqua clausula de ogatoria ad priuilegia expressa à monetis libertate, nec verat talia priuilegia concedi. & ita non fuit necessum, in dicto priuilegio clausulam non obstante dicta lege collocari ꝛ quæ tu c necessaria est, cum in lege præcedenti clausula derogatoria describitur actus è prohibetur vt constat, ex traditis in *cap. 1. de const. lib. 6.* & ex his qua *Doctores tradunt in cap. no nulli de rescript. & in l. fin. C. si cont. ius vel v. i. publi.* Et si dicta *l. 6.* charitas in contrarium latas abroget, id est cum chartæ fuerint aduersus contenta in dicta Zamorensi ordinatione, sed non in eo quod in *d. l.* dicitur, quod milites à monetis non sint immunes, itaque constitutio illa contrarijs dictæ ordinationi Zamorensi resistit, at non priuilegio, quo speciatim milites à monetis eximuntur, & cum in *d. l. 6.* tantum agit de aduersis dictæ ordinationi Zamoren. palam ipsa sanctione non alijs id disponere non videtur, *l. si verò, d. de viro, ff. suu. matrim. cap. ad audientiam de decim.* Et quia si legislator idem de alijs nolisset, vtique expressisset, *C. de caducit. tollen. l. 1. § fin. autem ad deficientis, & illic Ba. d.*

Secundo dicta *l. 6.* argumentum contrarium cessat ꝛ quandoquidem in ea de militibus à rege Ioanne armatis agit non verò decretis à dictis regibus Catholicis & ita ad Regem Catholicorum concessio non est trahenda, *C. de testa. l. sancimus, C. de appell. l. precipimus. cum alijs à nobis traditis in hoc met consilio nu. 2.*

Tertio *d. l. 6.* aduersarijs non suffragatur siquidem expressim iura est concessum, regem expressis verbis immunitatē à monetis concedere posse, vt in *d. l. 10. titul. 18 par. 3.* disponitur, qua lege *10.* explicanda est *d. l. 6. ff. ac legibus. l. non est nouum, & similibus.*

Sane, & quarto *d. l. 6.* abicitur, quia vt constat ex dicto priuilegio, sat patet de voluntate dicti regis Catholici, dictam

Qq 2 16.

1.6. abrogare volentis, si ipsi legi de rogare necesse fuisset, ex quo dicto privilegio rex vult, dicto Alfonso dari privilegium, cum, omni legum derogatione, & clausularum ampliatione † & clausula non obstante non est necessaria, cum de principis voluntate constiterit; disponentis eius literas prorsus valituras, ut tenent scribentes in d. l. capitulo primo de constit. lib. 6. & in d. cap. nonnulli, & alibi saepe traditur.

Diruitur, & quinto dicta l. 6. fundamentum † quia si aparet ex dicto privilegio, non est privilegium. Ut constat ex notariis, per Fel. in rub. de rescrip. Et quando non rescriptum, sed privilegium est † clausula non obstante non est necessaria: quia eo ipso quod princeps privilegium concedit, constat ius commune aduersum infringere uoluisse, ex l. quidam consuebat, ff. de re iudic. & in terminis ita tenet Bald. in l. item lapili. col. 3. ff. de re diuisio. & Dominic. in c. 1. de excessib. prala. in 6. & Dec. in cap. ex parte in 2. col. 3. de offic. deleg. & in cons. 169. column 2. quod & instruitur † quia cum princeps privilegium contra ius concedit, potestatis plenitudine utitur de conce. probat. cap. proposuit, & ob id uti censetur plenitudine potestatis, ex traditis in cap. cum inter. de excep. & inibi fuisse Felin. & alibi saepe traditur.

Verum, & dicta l. 6. alia solutio est patentissima nempe, quod dictum privilegium fuit geminatum: & in eo secunda inest iussio quo in casu clausula non obstante tali lege non exigitur, ut notat Imola in cap. porrecta de constit. util. vel inutil. Anton. in cap. 1. col. 4. de rescript. cum aliis quorum meminit Felin. in d. cap. nonnulli num. 14.

Septimo, dicta l. 6. minimè huic negotio difficultatem affert, quia dictum privilegium ex ingentibus seruitiis a dicto Alfonso prestitis fuit concessum: itaque non poterat a dicto rege Catholico reuocari, cap. 1. cum alijs inibi a recentioribus congestis, de probat. Bal. in l. qui se patris colum. 7. C. unde libe. & alibi saepe traditur. Et ita nec quodam monetam foreram mutari poterat, siquidem fuerit quidam contractus, l. sed, & si lege, §. consuluit, ff. de peti. hered. l. Aquilius regulus ff. de donat. cum similibus. Et d. l. 6. quae de merò loquitur privilegio, non quidem est trahenda ad contractum, nec ad donationem remuneratorem, in qua iuris regulæ deficere consueverunt, ut constat in l. si pater, §. fin. ff. de donatio. cum alijs quorum Ias. meminit in l. ex hoc iure, ff. de iust. & iur. cogl. 6. & Andr. Tiraquell. in

repet. l. si unquam, C. de reuocan. dona. id. ver. donatione largitus, num. 11. & sequentibus plerisque, & supra memores fuimus in consil. 25 in punctis ad me num. 48. & seq. Quod & munitur, quia cum donatio remuneratoria fit, motu proprio collecta uidetur auctore Guille. Cug. in l. 3. §. si procurator, ff. quod quisque iur. & ibi Alexan. quod obtinet, etsi in privilegio dicatur, quod fuit ad partis petitionem obrentum, ut pulchre Bald. tenet in cap. nisi de offic. deleg. & Decis. in cons. 51. col. 3. & Thon. Gram. in cons. 8. col. penult. hisce in terminis loquens. Sed quando rescriptum motu proprio emanat, clausula non obstante talis lege necessaria minimè est, ut inquit, Ioan. And. ea. in cap. 1. de excessib. Prala. lib. 6. & Bal. in l. omnes, C. de quadrienn. prescrip. Quod etiam subsistit quando princeps ex certa scientia scribit, ut tunc clausula predicta non obstante non exigitur, ut tenet, glos. in d. c. 1. de constitu. in 6. & D. D. in d. c. 2. c. nonnulli, & sat hic dicta clausula ex certa scientia inscripta est in dicto privilegio perpetuo contentis in dicto privilegio. Quid multa, & plerique censent dictam clausulam non obstante minimè exigi, quando lex a rege predecessore edita fuit, (ut fuit predicta, lex. 6.) & ita tenet Ioan. Monachan d. c. 1. de constit. in 6. & Bald. in l. 2. col. 2. C. de senten. ex peri. recitau. & alibi saepe habetur.

Quaerendum, & in promptu est alia solutio, quia non tantum dictum privilegium militiæ est, sed & complura alia continet, nempe, quia non tantum dictus Alfonso eiusque filii a tributis, & omnibus contributionibus in eo liberi efficiuntur (iuxta l. 5. auctoritate 1. ord. l. 4.) Sed nepotes & pronepotes contra militiæ naturam, ut constat ex d. l. 5.

Subindè, & dicti Ioannis ius manifestum ex eo est, quod post dictum privilegium concessum 80. annis, etiam quantum ad monetam foreram observatum est quod mob em. etsi dictum privilegium aliquid iuxta dictam monetam difficultatis haberet, tanti temporis transcurso cessaret, ex l. fin. cum glos. C. de fund. patrimo. lib. 11. cum alijs quorum meminit, Bald. in tract. prescriptio. 2. par. 5. partis quest. 7. column. 1. & 2. & Aret. in cons. 11. procedendum col. fin. & nos supra in cons. 15. in hac lite na. 22.

Et de dicti Ioannis iustitia haec tenent, & eius fauore esse pronuntiandum censuimus. Quod quidem denique ita definitum est.

Marcus Salon de Pace Doctor Burgenfis.
AD-

A D D I T I O.

NVm. 1. An milites ad collectas te-
neantur, pro eorum rebus, vide
Ferret. de gabell. numer. 188. & 521.
& quid in militibus Sancti Iacobi Al-
cantarae, & Calatrauz, an sint Immu-
nes à gabellis *Mastrill. dec. 290. num.*
28. & 62. & quod miles à gabellis non
excusatur de iure communi, *Mierex*
in consl. Catal. tom. 2. coll. 6. ca. 28. num.
27. an priuilegium concessum milli-
tibus ad Doctores extendatur, *Ceuall.*
pract. quest. cap. 329. & an ad milites
celestes, *idem quest. 328.*

Num. 2. Alia est militia armata, alia iner-
mis, *Mierex in consl. Catal. tom. 2. coll. 6.*
c. 32. num. 17.

Num. 3. Hic notandum adde, quod mi-
lites parantur, vt inimicos occidant, &
Patriam tueantur, etsi se occidant,
vel vulnerant, Rēpublicam produunt,
& si militiam deserunt, ac pēna capi-
tali puniri debent, *Castill. dec. Sicil. 169*
num. 13. tom. 2.

Nu. 4. Pro confirmatione horum conse-
runt recollecta, *per. Alph. collect. 854.*

Nu. 5. Tributum per quos, & quibus
debetur, *Ferrer. d. tract. nu. 474.*

Nu. 6. an gratia facta à Rege extingua-
tur eo mortuo, *Anna alleg. 45. nu. 18.*
Cabed. dec. 117. nu. 9. par. 2.

Nu. 7. De ista clausula non obstantibus la-
tè *Marta de claus. p. 1. claus. 76. Barbos.*
de claus. in claus. 43.

Nu. 8. Regularitè ista clausula non obsta-
te non est necessaria, & quare, *Celsus*
Hugo de clausul. rub. de clausul. rescr.
vers. clausula non obstante Reg. Tapia
l. fin. de consl. princ. cap. 9. part. 2. num.
104.

Nu. 12. *Celsus Hugo in tract. de claus. tit.*
de claus. rescrip. vers. clausula non ob-
stante.

Nu. 14. *Cels. Hugo in tract. de claus. rub.*
de claus. rescrip. vers. clausula non ob-
stante debet poni Manent. dec. 63. num.
40. & 41. & tollit ius commune, *idē*
dec. 64. m. 16. dec. 65. nu. 38.

Nu. 15. Ratio est, quia omne priuilegiū

est contra ius, *Bart. dec. 118. num. 5.*
vide latè *Reg. Tap. de consl. Princip. in*
rub. c. 2. num. 2.

Nu. 16. geminatio literarum Principis
seu secunda iussio tantum operatur
Quantum motus proprius, *Euerar. in*
topica loco à consunt. nu. 4.

Nu. 17. geminatio rescripti habet vim
clausulæ non obstante, & clausula ex
certa scientia, *Euerard. d. topica loco à*
vi geminat. nu. 7. Reg. Tapia ubi supra
num. 14. & quando Interuenit, secun-
da iussio videtur vt plenitudine po-
restatis, *Rodulf. de absol. potest. Princ. c.*
3. num. 11.

Nu. 18. *Anna allegat. 119. nu. 11.*

Nu. 19. donatio quælibet, concessa à
Principe dicitur priuilegium, & pari-
tèr gratia, *Gram. dec. 9. num. 29.* Ideo
donatio Regia erit amplianda, *Fab.*
Anna consl. 62. num. 56. nec capit dimi-
nutionem, Affl. dec. 392. nu. 6.

Nu. 21. *Celsus Vgo eod. tract. & rub. ver-*
bo clausula non obstante tali. in rescri-
pro fol. 657. Marta de clausul. p. 1. clau-
sul. 76. nu. 3.

Nu. 22. *Celsus Hugo in tract. cis. de claus.*
rub. de claus. rescript. verbo clausula non
obstante tali lege non requiritur in re-
scripto.

Num. 23. ad hoc videantur cumulata,
per *Reg. Tapiam in d. l. fin. cap. 9. p. 2.*
per tot.

Nu. 24. an, & quando priuilegium per-
sonale transeat de vna persona ad al-
liam, latè *Reg. Tapia in d. l. fin. de consl.*
Princ. 2. p. c. 3. num. 70. & seq. & an ad
filios *Idem p. 1. c. 3. num. 1. cum seq.*

Num. 25. an priuilegium ad tridepotes
extendatur, *Reg. Tapia d. l. fin. c. 3. p. 2.*
num. 63. cum seq.

Nu. 26. Priuilegium declaratur ex subse-
quenti possessione, *Anna alleg. 53. n.*
19. quod cum possessione sufficit
ad manutenendum, *idem allegat. 120.*
num. 7. & fortius ob temporis diurni-
tatem.

S Y M M A R I V M.

- 1 **I**ntellektus. l. 3. & 4. tit. 18. parti. 3. & inibi, et sequentibus late quando requiratur sigillum plumbeum, vel cereum in privilegio regio.
- 2 Solemnitas legis, substantialis non est, quando in lege non est apposta clausula substantialis.
- 3 Verbum debet in lege impositum, non importat necessitatem, sed decentiam.
- 4 Sigillum plumbeum non requiritur in privilegio, quando tale privilegium habet regiam subscriptionem.
- 5 Privilegium nobilitatis non perditur ex eo, quod quis ad bella non fuerit et inibi, et sequentibus de intellectu. l. 9. tit. 1. ordina. lib. 4. quæ habetur lib. 6. nonæ recopilat. tit. 1. l. 3.
- 7 Qualibet causa etiam bestialis excusat a pena.
- 8 Iudicari in dubio debet, quod quis in penam non incidit.
- 9 Discrimen inter militem armata militia, et militem de Alarde, et sequentibus multis. Et in b. late ad miles armatus debeat contribuere vel non.
- 10 Miles de Alarde quis proprie dicatur.
- 11 Milites armati non debent facere Alarde.
- 12 Communis usus loquendi attendi debet.
- 14 Intellectus pragmaticæ regis Ioannis Toleleti editæ, quæ loquitur de militibus armatis, & numeris præcedentibus.
- 16 Lex. 6. tit. 1. ordin. lib. 4. est Medosa: & inibi ponitur eius vera litera. Et sequentibus quæ habetur in noua recopil. lib. 6. tit. 1. l. 2.
- 17 Intellectus. d. l. 6. tit. 1. ordin. lib. 4. in verbis Y no de monedas.
- 19 Error non presumitur in privilegio Principis, & sequentibus.
- 21 Privilegij verba relative posita, debent intelligi causæ, & non conditionaliter.
- 22 Rex, quod consideravit, attendi debet: etsi in veritate contra iurum esset.
- 23 Donatio regia non diruitur prætextu erroris.
- 24 Donationem remuneratorem rex non potest mutare.
- 25 Privilegij fides augetur ex eius longa observatione.

A R G V M E N T V M.

Privilegium immunitatis à Rege Miliri concessum, & si sigillo munitum non fuerit, sed sola Regis subscriptione, & in possessionem immunitatis per plu-

res annos ipse persisterit, an ei obesse præsupposito quoque, quod dum fuerat concessum ratione militiæ, in qua non aliter interuenerat, sed benè ad illam submoueri debuerat, per multas rationes fundatur militis intentio.

C O N S I L I V M XXXVI.

VIA iuxta prædictam causam dicti Ioannis fisci procurator contra ipsum Ioannem multa obicit alia quidem in eius fauorem conscripsimus.

Et primo (vt fertur) aduersarius etiam opponit quod dictum regium privilegium sigillum plumbeum non habet, prout si partiarum iure exigi ait & nempe ex l. 3. & 4. tit. 18. parti. 3. Quod quidem nec nos contorquet, siquidem prædictæ regis leges loquuntur in casu ab simili: nam derogatis privilegijs agunt, quod um prædictum non est.

Proinde & l. 10. tit. 18. parti. 3. expressim sancit, dicto nostro privilegio dictum sigillum non requiri, sed cereum sufficere. Hæc verbis inquit, *Y porque esto sea firme y no venga en unoda que la mande dar a quella carta sellada con su sello de cera.*

Burlus etsi dicta l. 3. & 4. itabilirent, simile privilegium sigillum plumbeum habeturum non quidem si illud non haberet ipsum dirueret privilegium: cum dictæ leges clausulam derogatoriam minimè habeant: quo fit & earum solemnitatem substantialem non esse. ex tex. in l. non dubium. Cude legibus, & similibus. & est Doctorum commune placitum in l. 1. ff. de libe. & posthum. cum alijs quorum illic recentiores memores sunt. Et verbum, *Debet* dictis legibus scriptum, decentiam, non tamen necessitatem conspicit (vt plerumq; fieri consuevit) vt constat in l. non solum. s. 1. ff. de no. ope. nun. & in l. n. libas quorum meminuit Alberi. in eius doctrina. in verbo *debet* & hæc interpretatio expressè constat. in l. 10. disto. tit. 18. par. 3.

Verùm ex alio dictum plumbeum sigillum necessarium non est & quia dictum privilegium regis habet subscriptionem, vt ait tex. in l. 4. eodem tit. 18. parti. 3.

Nec dictum & privilegium (vt aduersarius ait) deperditum ex eo est, quod dictus Ioannes ad regiam bellam non fuerit, minimè refragante texti. in l. 9. tit. 1. ordina. lib.

4. *qua habetur lib. 6. recopil. tit. 1. l. 3.* Nam aduersarius non probat, ad dicta bella dictum Ioannem fuisse vocatum: & hoc dicta l. 9. requirit, vt miles ad regia bella non vadens vti non possit priuilegio militiz. Quod exigunt hæc verba dicta l. 9. ibi. *Ca da que nos embiaremos a liamar.* Et prædicta conuocatio nunquam facta præsumitur, vt in l. 1. C. de manda. princ. & nuncupatit ita tenet Bal. in l. 2. C. si ex ful. instra. & alibi sæpè traditur.

6. Nec dicere oberit ꝑ generalem conuocationem ad dicta bella notissimam esse, & ob id, quod probari necesse non erat. ex compertissimis iuribus. Siquidem non constat, oppido B. cuius incolæ dictus Ioannes est, dictas uocationes fuisse notas; nec de hoc aliquis articulus in toto processu est productus aduersarius per qui id probare erat obnoxius. C. de probat. lactor. cum similibus. Quin & necessaria erat, dictarum uocationum allegatio, earumque notitia communis ex text. in l. si adulterium cum incestu. §. idem Pollioni. ff. de adulte & gl. notissima in clem. appellanti. de appell. cum alijs quo: um meminit Felin. in capitulo cum ordinem. nu. de rescrip. l. 1. fo. in l. si vnus. §. pact. ne peteret. ff. de pact. nu. 42. optimus tex. in l. si quis ex aliena. in fi. e. ff. de iudi. iuncto tex. in l. 2. §. omnes. ff. eodem titulo text. etiam in l. 2. C. qua sit long. consue. Præter hæc nec aduersarij testes concludunt. nec illis aduersarius suum probat assertum, ꝑ & quolibet causa etiam bestialis. à dicta pœna dictum Ioannem immunem efficeret. ff. de plagia l. 1. legitur, & notatur in l. 2. & 3. C. eod. tit. & alibi sæpè. Et in dubio ꝑ in pœnâ incidisse dictum Ioannem non est censendum. ff. de panis. l. si de interpretatione, cum suis vulgatis.

Verùm & non rectè in priori sententia miles de Alarde dictus Ioannes nominatur: siquidem non fit nisi miles armatæ militiz. Inter quos non modicum discrimen est, ꝑ quia miles armatus non debet in tributis, & seruitijs contribuere: at miles de Alarde sic, vt constat ex regis Ioannis pragmatica Sarranica edita, & Palenzina ciuitate, quæ reperitur in volum. prag. char. 341. Proindè quòd dictus Ioannes nõ fit miles de Alarde probatur ꝑ quia ille propriè est miles de Alarde qui nõ est miles armatus, sed equum habet more illorum qui sunt in Andaluçia, quos vulgus quantiosos appellat, seu terræ miles, qui salariũ à rege recipit, vt constat ex l. 10. & 11. & sequentibus tit. 3. ordina. lib. 4. iuncta l. 21. eodem tit. C. d. l. 10. habetur lib. 6. recopil. tit. 4.

l. 23. qua in l. 21. speciatim de militibus de Alarde fit mentio: & ait ipsa lex, quod in legibus præcedentibus de illis actum est. quibus in legibus præcedentibus tantum agitur de militibus à rege salarium habentibus: qui milites terra vocantur, & faciunt Alarde, vt probatur in d. l. 10. 11. & 12. & sequentibus, & l. 19. eodem tit. 3. & idè constat ex l. 13. tit. 1. ordina. lib. 4. (qua habetur lib. 6. recopil. tit. 4. l. 24.) quæ milites de Alarde nominat milites de premia, & de Alarde y de guerra. Qui absimiles militibus armatis sunt, vt idem titulus docet. Quæ & suadentur ex quadam supplicatione, quæ reperitur in quadam pragmatica manu conscripta, à rege Ioanne edita. ex qua dicta l. 13. originem ducit, cuius verba. *Otro si muy poderoso señor, porque la caualleria fuesse acrecentada en vuestros reynos, nuestros antecessores cuya anima Dios aya, y ansi mesmo vuestra Alteza hizieron y ordenaron que huiesse caualleros de premia y de Alarde y de guerra en cierta forma: y que aquellos que tuuiesen y mantuuesen caualllos, huuesen y gozassen de ciertos officios, assi como alcaldas y mayordomias y fialdades e otros semejantes officios, y echassen suertes poruende en cada año: lo qual han tenido, e tienen por priuilegios e vsos e costumbres; e por esta causa la dicha caualleria es acrecentada e mantenida en muchas ciudades, villas, e lugares de vuestros reynos; specialmente en el Andaluçia y fronteras. Y muy poderoso señor, de algunos tiempos a ca por importunidad vuestra Alteza ha hecho merced de algunos de los officios sobre dichos, &c.* Ex qua supplicatione manifestè constat, quòd milites de Alarde non sunt milites armati: sed illi qui equos armaq; habent: qui etsi milites armati nõ sint, certis fruuntur honoribus, non tamen immunes sunt à tributis, & seruitijs. & hi; debent facere Alarde prout disponitur in d. l. 10. 11. & seq. d. tit. 3. ordina. lib. 4. Quo fit, dictum Ioannem non militem de Alarde, sed armatæ militiz esse.

Nec dicere oberit, quòd vt sancitur in d. l. 6. tit. 1. ordina. lib. 4. (qua habetur lib. 6. recopil. tit. 1. l. 2.) miles armatus debeat facere Alarde, illud tamen non est, vt alij milites de Alarde, sed eo modo qui in monetarum codice exprimitur, vt eadem lex expressim inquit, & de Alarde dictorum militum de Alarde agunt d. l. 10. 11. & 21. d. tit. 3. ordina. lib. 4. Nec Hispaniz consuetum est, ꝑ quòd milites armati Alarde, faciant: nec hucusque contrarium factum est.

Quid plura, & dicta pragmatica regis Ioannis

nis Toleti edita (que Salmantica pragmatica immixta est & habetur, lib. 6. recopil. tit. 1. l. 1.) expressim discrimen constituit inter militem armatæ militiæ, & militem de Alarde: & armatum militem monetis, nec seruitijs, aut tributis contribuere sancit, at secus militem de Alarde, vt hæc eius verba insinuant. *Qua los que no fueren caualleros o hijos dalgo o dueñas o donzellas que pechen y pagen, &c. Et ibi En todos los pechos, y pechidos, y seruiçios. Iunctis hisce inferioribus verbis. Y que todos pagen sin ninguna condicion, assi tales priuilegiados, como excusados, y como Caualleros de Alarde.* Itaque sanctio hæc palàm disponit, militem in nullis contributionibus, nec in monetis soluturum, idemque & in nobili constituit: at secus esse dicit, si miles de Alarde fuerit. Et licet communibus pragmaticis dicta verba, *Caualleros, y hijos dalgo.* Sint inscripta, verum codicibus verioribus manu conscriptis hæc insunt verba, *Caualleros o hijo dalgo.* Alternatimque dicta loquitur sanctio, & non coniunctim, & ita vidisse admoneo: & quòd hæc verior sit litera: quia si coniunctiua verba essent, subsequeretur quidem, non satis esse, quem nobilem esse, nisi & ipse miles fuisset, vt à dictis liberaretur oneribus contributionibusque. Quod omnia aduersatur iuri, & mori. Quin dicta pragmatica communi litera hæc habet verba. *Dueñas y donzellas.* Et ob id necesse est, ea verba alternatim sumere: quia si *Dueñas* non sunt virgines, si virgines non *Dueñas* † & hoc communi loquendi vsu perpenso, vt iure fieri debet. ff. de supel. lega. l. Labeo. & ff. de leg. 3. l. librorum. §. quod tamen Cassus, & similibus. Et cum dicta pragmatica de militibus loquitur, compertissimum est † intelligendum de militibus armatis, nõ verò de his quos populus milites vocat, etsi nobiles non fuerint: siquidem à dictis contributionibus dicti populares milites non sunt iure exempti.

Rursus & iuxta prædicta considerandum est quòd leges regiæ cum de armatis loquuntur militibus (his verbis, *Caualleros*) simpliciter sine adiuncto loquuntur, vt in tot. tit. 1. lib. 4. oruin. & ita in rubr. tantum dicitur, *Titulo de los Caualleros.* Verùm cum leges de militibus *De Alarde* loquuntur, vt tex. in l. fin. tit. 1. ordin. lib. 4. (que habetur lib. 6. recopil. tit. 1. l. 10.) & in d. l. 2. tit. 3. eodem lib. explicant. quo fit, quòd cum in dicto priuilegio prædicti Ioannis catholici rex dictum Alphonsum militem faciat, non dicens, quòd sit miles de Alarde,

manifestum est, illum militem armatæ militiæ fecisse: præter hoc quòd dicti priuilegij verba satis hoc edocent, & ob id illum, & suos descendentes ab omni contributione seruitiorum, monetarum, ac tributorum rex ipse *ibidem* immunes reddit.

Quin & præter alia que præcedenti allegatione & consilio ad d. l. 6. tit. 1. ordin. lib. 4. diximus (que habetur lib. 6. recopil. tit. 1. l. 2.) & ad hoc negotium illud nosse est necessum † quòd d. l. 6. communibus *Mon. salui.* codicibus est Mendosa, & cum in ea dicto communi codice hæc subiiciuntur verba, *En tal caso no e monedas mas de todos y qual sequier pechos.* Errore conscripta sunt: & vera litera dictæ legis hæc est. *Y en tal caso no solo de monedas, mas de todos y qualesquier pechos.* Et ita codicibus manu scriptis reperitur: & quòd miles nullas monetas est exoluturus. Et ideò non ab re rex catholicus ait in dicto priuilegio, dictum Alphonsum eiusque filios monetas nõ soluturos, prout alij horum regnorum milites minimè soluunt. Et quòd prædicta litera fuerit verior, probabiliorque sat ex ea constat, quia difficilior quidè quis immunis à tributis (*Pechos* vulgo dictis) sit quàm à monetis; & ob id milites de Alarde excusati, qui ex dictis pragmaticis, & si à monetis excusentur, non tamen à tributis, & seruitijs, & ita cum d. l. 6. milites immunes, & à tributis (*Pechos* dictis) fecerit à fortiori, & à monetis.

Præterea & iam dicta si adentur † quia dictæ legis prædicta verba; *Y no de monedas.* Etsi ea que explicuimus minimè probarēt dictum intellectum quidem patiuntur, nēpe vt ea intelligamus, vt non tantum de monetis, sed etiam de omnibus & quibuscunque contributionibus; & ita quòd verbum, *Non pro, non tantum* sumatur, pro vt quandoque accidere videmus, & *Cicero* plerunq; sic suis oneribus edocet, & istum intellectum satis quidè verba dictæ legis comperiunt.

Sanè nec vnquam regio nostro Pinciano prætorio sententia in rem iudicatam, translata definitum est armatum militem monetas exoluturum; sed potius quòd illas non persoluat.

Denique, & proprijs oculis ipse vidi † dictam ordin. sanctionem hisce verbis conscriptam. *En tal caso no solo de monedas, mas de todos y qualesquier pechos.* Et typographus sic eam scripsisse.

Ex his & confluit † dictum Alphonsi priuilegium nullum continere errorem; etsi in eo expressim Rex à monetis immunem

esse

esse dixerit prout & alij horum regnorum milites sunt. Quando quidem vt. superio-
 ra manifestant, milites armatae militiae,
 verum est, à praedictis liberos esse. Verum
 cum rex ipsa in dicto privilegio speciatim
 constituerit, illum à dictis contributioni-
 bus & monetis immunem, nihil aliu i ne-
 cessarium est; nec error ipse est ad contra-
 riam allegandus *l. ille. ut ille. §. cum in ver-
 bis. ff. de leg. 3.* Nec dicti privilegij verba
 ibi, *Ni en otras qualesquier cosas, en que ca-
 uallero por mi armado desjos mis reynos no
 peben.* Derogatiua sunt his quae specia-
 tim in dicto adiunt privilegio. *ff. de verb.
 obliga. l. doti clausula. & ff. de vin. trit. ol.
 que leg. l. si. Scm dulcia.* Quin ex quib præ-
 dicta verba dicti privilegij ad dicti Alfon-
 si augmentum fuerint imposita, eiusque
 favore, non licet, ea in eius damnum re-
 torquere, nec debet ceteri apponita in di-
 minutionem suae immunitatis *ff. de leg. 1. l.
 legata inutiliter. C. de legib. l. quod fauor.*
 Quid plura, & si in d. l. 6. à monetis milites
 20 non excusarentur, non ob id de dicti re-
 gis errore constaret, siquidem censendum
 ut, dictam catholicum regem dictam l. 6.
 non ignorasse ex *tex. in c. 1. de constitu. in
 6. & in l. omnium C. de testam.* sed quod vo-
 luit dicta lege sexta non refragante dicto Al-
 fonso praedictam concedere immunitatem
 & eum non tantum militem, sed à dicti
 moneta forera immunem facere vt palà
 dicti privilegij verba sapius insinuant que
 non tantum illum militem, sed à tribucis,
 & monetis immunem efficiunt. Nec cre-
 dibile est, in dicto privilegio errorem ines-
 se, regemque catholicum in eo errasse,
 cum eiusdem regis curia complures tunc
 aderant iurisperiti, quorum manibus ipsū
 privilegium fuerit perscrutatum, ex his
 quae videntur in *cap. ad audientiam. in 1. de
 res. rip. & aduertit Pau. Castren. in consilio 164;
 in causa praefecti quae vocatur. columna an-
 tepenitum. lib. 2.* Ceterum nec dicta ver-
 ba dicti privilegij ad id sunt scripta, vt
 dictum privilegium ad ea quae iura militi-
 bus armatae militiae conceduntur, restin-
 gantur: sed illis rex ipse prorsus dictum
 Alfonso ab omni moneta, & seruitio, &
 contributione liberum esse explicuit. Ve-
 rum & dicta verba relativa iure causariue
 21 non verò conditionaliter sunt explican-
 da ex *tex. in cap. abba e. de verb. signifi. & il-
 lic Abb. & doctores & in cap. examinata
 de confirm. util. vel inutil. cum aliis quorum
 Iaso. meminit in l. si testamentum. C. de insti.
 & subst. post Pau. Castren. in l. admonendi col.
 3. ff. de iur. iuran. & ibidem Iaso. numero 33.*

*Areti. in consil. 76. diligenter visis. column.
 3. & probatur in l. refert. C. de fal. cau. adie-
 ta lega. & ibidem Salic. & quidem quod
 22 dictus rex putasset, & expendendum est: &
 si in veritate contrarium esset. vt in l. quo
 loco. Iam mortuo. & inibi Pau. Castren. ff. de
 heredib. insti. Nec dictus rex in dictis ver-
 bis ad dictum l. 6. se refert, sed tantum ad ea
 quibus milite fruuntur, vt haec verba di-
 cti privilegij manifestant. *Las otras cosas
 que a caualleros por mi armados y a sus de-
 scendientes deuen ser guadadas.* Et esse po-
 terat, quod ipse rex cum milites faciebat,
 eos semper immunes à monetis fecit. Pro-
 23 inde & dicendum est, quod ex causa er-
 roris dicta regia donatio iure non dirua-
 tur, nec simplex donatio vt tenent *Cin. &
 Ang. in l. nec apud finem C. de hered. insti. &
 in l. eam quam. C. de si leicommi.* Præter hoc,
 quia dictum privilegium concessum fuit
 ex causa remunerationis: & ideo subuerti
 24 non debet, nec praedictus Rex catholicus
 illud potest mutare quo ad praedictam mo-
 netam foreram, sicut nec ad alia: & si id
 dispositum esset in d. l. 6. (quod aduersarius
 inquit) eiusque inscitia ipse Rex habuisset
 ex *l. si pater. ff. de donat. & in l. sed si lege,
 §. consuluit, ff. de petit. hered. cum alijs, de
 quibus Recentiores meminere in cap. 1. de
 probat. & in l. si unquam, C. de reuoc. donat.
 & Bald. in l. qui se partis, C. unde lib. & nos
 supra memores sumus in cons. 25. in pun-
 ctis ad me nu. 4. & seqq. & sat his conducit
tex. in l. metū aut, §. sed licet, ff. quod met. cau.
 25 Nec de dicti privilegij fide, & ambigi (ex
 his, quae alijs congregimus) potest, & quia
 80. annorum vsu est comprobatum, & hoc
 etiam tempore est custoditum, quod sat est,
 vt ipsius privilegij fides minimè euerta-
 tur, omnisq; falsitas diruatur. ex *tex. in l. scri-
 pturas, §. qui potio. in pign. hab. notat Cinus
 inter cons. Bal. in cons. 306. col. pe. lib. 4. cuius
 meminit Aym. Crauet. plura alia citans in
 cons. 158. nu. 1. & seq. col. 1. & id. Aym. Crau.
 in tract. de antiq. temp. p. 1. nu. 199. & 284.*
 Et haec dixisse pro d. Ioanne sat sit, cuius
 in fauorem ultimam sententiam latam fuisse
 scimus.**

Marcus Salon de Pace Doct. Burgen.

A D D I T I O.

NVn. 1. notandum erit, qualiter sigil-
 lum Regis esse debeat in *cap. Regni
 incip. in forma, vbi Campag. plura cum
 lauit, & ultra ea abundanter Borrell. de
 magis. edict. lib. 2. c. 13. per tot.*

Rr Nu. 2

- Nu. 2. faciunt cumulata per *Alph. colle. 27.*
 Nu. 3. *Anna in rubr. de vassall. decrep. etas. num. 304.*
 Nu. 4. subscriptio vim habet appositio sigilli, *Borrell. ubi supra nu. 9. & sigillum æquipollet subscriptioni, Sard dec. 137 nu. 2. Mascard. conclus. 285. nu. 7.*
 Nu. 5. confert *Const. Reg. Hostici*, ad hoc, ut obstat exigi ut submonitio, ut *ibi Affl. & Gram. testantur*, & quid circa hoc nouissimè decilum fuit, refert *Io. Bapt. Thor. in compend. decis. Regn. 2. par. verb. Hostici. & ver. Exceptio.*
 Num. 6. vide *Mascard. de probat. concl. 78. num. 50.*
 Nu. 7. late *Bastand. in pract. crim. Reg. 80. & 81.*
 Nu. 8. vide consimilem differētiā apud *Affl. in const. prosequentes, num. 28.*
 Nu. 9. vide *Affl. in const. mor. dissoluta n. 16* ubi loquitur de istis militibus equestribus, ultra tradita per eum in d. *constitut. prosequentes.*
 Nu. 13. vide *Alph. colle. 1651.*
 Nu. 19. errorem non præsumi, probat la-

tius *Menoch. de præsumpt. lib. 1. q. 61. num. 13.*

- Nu. 20. hic notandum erit, quod Rex, quæ sunt in iure non præsumitur ignorare, sed tantum ea, quæ in facto consistunt, quod per multa probat *Anna alleg. 69. num. 39. & 40.*
 Nu. 21. & ratio est, quia verba condicionalia non inducunt dispositionem, late *Euerar. in Topic. iur. loco à contrario sensu num. 26.*
 Nu. 22. ita & privilegium vsu declaratur, etiam si verba contradicant, *Anna alleg. 53. num. 30.*
 Nu. 24. neque poterit talis donatio ab eo reuocari, ita probat *D. Reg. Tapia in l. fin. de const. Princ. 2. p. legis c. 9. num. 6. & seq. ubi posuit limitationes*, sic nec privilegium concessum ob seruitia, *Anna in c. 1. num. 198. de vassall. decrep. etas. & allegat. 119. num. 11.*
 Nu. 25. eo quod privilegium Regis est perpetuum, *Anna in d. cap. 1. num. 271. & declaratur ex sequenti possessione, idem allegat. 53. num. 19.*

S V M M A R I V M .

- 1 Collegium, seu Confraternitas, quando à laico erigitur, Confratres nihil agere, aut stabilire possunt super alijs Confratribus recipiendis, sine ipsius laici assensu, nec minus contra eius voluntatem.
- 2 Collegium, seu Confraternitas non possunt statuere, quod quisam ad Collegium, siue Confraternitatem admittantur, & alij excludantur, & num. 4. & 5. Quod ibi limitatur, num. 3.
- 4 Monopolia, alijs ligæ fieri non debent, & contrarium facientes graui pœna puniuntur.
- 5 Confratres non possunt facere iniquum statutum super receptione Confratrum.
- 6 Vniuersitas non potest facere statutum, quo aliqui de Ciuitate, aut Vniuersitate ad eius commoda, & officia, seu ad alios honores admittantur, alij verò excludantur.
- 7 Confratres, seu Collegiati nihil statuere possunt in tertij præiudicium.
- 8 Vniuersitas, seu Collegium nihil iniuste possunt facere, seu in odium certæ personæ, & si maior pars illud velit, & à tali statuto appellari potest, & sequent.
- 9 Nominandus ad dignitatem si non nominetur appellare potest.
- 10 Confraternitates dissolui debent propter iniq̃ta statuta.
- 11 Ad Confraternitates faciliter homines debent recipi.
- 12 Confratrum statutum quo constituerunt, ut nullum ad Confraternitatem recipiant, nisi cito pretio soluto, non est licitum.
- 13 Examen scholarium, & si ad D.D. pertineat, cum ad licentiam, doctoratum uè ascendere appetunt, si Cancellarius videat, quod aliquorum Doctorum dolo, fraude uè non admittantur, iubere poterit, ut eos recipiant.
- 14 Confraternitas facilius cogitur, recipere in Confratres filios Confratrum, quam alios extraneos quibus præponuntur, & nu. 15.

A R G V M E N T V M .

Collegia, siue Confraternitas à laico erecta, an per eorum Confratres possit aliquid stabilire super alijs Confratribus recipiendis sine ipsius laici assensu, ita ut aliqui ad ipsam admitti debeant, aut excludi, diffusè prosequitur.

CON-

CONSILIVM XXXXVII.

In uno postulato auxilio: quia favore Alphonsi, & lo: de S. Stephano contra confratres Hospitalis Nobilium huius Oppidi Pinciani cōplura alia copiosè cōscripta sunt, ob id breui dicimus

aduersarios minimè posse dictos Alphonsum & Ioannem à dicta fraternitate excludere: cum se nobiles ex utroque latere probauerint, ea forma qua alij in dicta cōfraternitate recepti consueuerunt.

Et primò hæc instruuntur, quia ipsi cōfratres aduersu. prætendentes comiti dono Pet. o Ansures ipsius hospitalis & cōfraternitatis erectori voluntati obfistunt; qui, vt scripturæ productæ insinuant, omnes nobiles ad dictam confraternitatem recipiendos stabiliuit: quare consequens est, dictos confratres nequaquam posse, à dicti comitis voluntate resilire, vt notissima iura passim disponunt, & expræsse Innoc. in c. um accessissent. col. 1. de constitu. ait, † quòd quando collegium, fraternitas uè à laico erigitur, confratres nihil stabilire aut agere possunt super alijs confratribus recipiendis, siue ipsius laici erigentis assensu (quanto ergo minus, aduersus laici voluntatem) & Innoc. alij docto. illic ad stipulatur ex text. in c. monasterium. 16 q. 1. & ita non est in prædictorum confratrum voluntate aliquos recipere nobiles, aliosquè excludere: cum pro omnibus nobilibus dictum hospitale constructum sit.

Proinde quod prædicta vera sūt, sat constat ex text. in l. 1. C. de monop. ubi (& fortiss) sancitur. † collegia, fraternitates uè constituere non posse, quod quidam ad collegium siue confraternitatem admittantur, & alij escludantur. Et ita tenet Bart. in l. si. col. 4. ff. de colleg. illic. hoc temperans, cum causa adesset legitima † nèpè quod ingredi volens perniciosus, rixosusquè sit, siue turbulentus, vt dictus Alfonso, Ioannesquè, non sunt: sed bonis moribus virtutequè adornati, etsi hoc statuti vigore, facere non possunt, quantò ergo minus sine statuto.

Suadentur & prædicta ex text. notabili. 5. partit. tit. 7. l. 2. q. a habuit orum à a. l. 1. C. de monop. cuius hæc sunt verba: *Otrofi hazen posturas qua otro ninguno no labre de sus m. ne heres, sino aquellos que ellos referiuen en sus compañías.* Et ibi. *T porque se si guen muchos males, dende defendemos que tales cofradias y posturas y cotos como estos so-*

bredichos, ni otros semejantes dellos no sean puestos. Et inibi contrariū facientes graui pœna plectuntur Itaq; dicta sep. partit. ar. lege expressim dispositum est † confraternitates, quibus quidam eiusdem officij, seu generis admittuntur, alijque expelluntur, esse abigendas. Et considerandum est, quòd prædicta lex partit. non tantū monopolia illic expressa dimouet, sed similia. Quorum esse quæ aduersarij prætendunt inficiari non possumus; & sat constat, esse ligam, monopolium, & coniurationem factam aduersus dictum Alfonso, Ioannemquè sancti Stephani; cum ipsi sue nobilitatis superiores quam alij habeant probationes. Quæ ligæ & coniurationes iure non substinentur. S. conuentiones, de pac. iur. fin. an. & illic Bald. & docto. & in c. conspirationum. 1. q. 1. cum alijs de quibus meminit. Feli. in c. exhibita. n. 4. vers. nota limitationem de iudi. & plenè Hieron. Gigā. in tracta. de crimi. lesa Maiesta. in tit. quando & per quos q. 22. per totam.

Quibus & accedat sententia Innoc. in c. cum accessissent. col. 1. de constitu. ubi tenet † super confratrum receptione, collegiatorumue statutum iniquum confici non posse ex d. l. 1. C. de monop. & notabiliter Sali. in l. receptura. in fine. C. de cōstit. pecu. qua in lege tenet, non posse ab alijs confratribus constitui, quam certi admittantur, alij verò non. Et palam idem ibidem tenet, Bald. col. 3. ex quo Ioan. And. in præmio Grego. in verb. doct. ribus. (ex d. l. 1. C. de monop.) tenet, vniuersitatem minimè posse sancire, doctores alterius scholares non recepturos. Quod etiam tenet Lau. ren. Silua. in cons. 1. quon. a. n. col. 25. num. 75. lib. 1. ubi etiam consuluit † vniuersitatem statutum minimè edere posse, quo aliqui de vniuersitate, vel ciuitate ad eius comoda & honores admittantur, at alij, nō siquidem monopolium sapiat, sitque in aliorum præiudicium, contineatque iniustitiam: & quando quidem prauò zelo id factam cenleatur, ex plerisq; inibi congestis quæ videre licet, & faciunt à nobis supra citata in cons. 10. in hac lite. n. 11. & seq. & num. 25. & seq.

Præterea aduersarij alterius ius auferre non possunt, vt notissima concinunt iura. & habetur in fortioribus terminis in l. si priuaus ff. qui & à quib. & in l. venditor s. sico. ff. commu. prad. Sed dictus Alfonso & Ioannes cum nobiles sint (itaque probauerint) ius habent, vt ad dictā confraternitatem recipiatur. Tum ex dicti comitis fundatoris institutis: tum ex dictis

- confraternitatis statutis. Igitur aduersarij eos ab hoc iure excludere nō possunt. Quibus & conueit quod tenet *Bar. in l. fin. col. 4. ff. de colleg. libi.* vbi tenet ꝑ quod collegiati, nec confratres non possunt aliquid facere in tertij ꝑ iudicium. Et *Ant. in c. cum oēs. col. 6. de consti. inquit ꝑ vniuersitatem collegiatiuē nihil iniuste posse stabilire, seu statuere in odium certæ personæ et si maior pars velit; & quod ab eorum iniusto actu appellari licet, l. 1. §. solent ff. quod appell. sit, & in l. qui se grauatos. C. de censib. & in l. ambigua ff. de decret. ab ordi. f. & illic. dd. & ob id ꝑ si quis ad dignitatē nominandus, non nominetur, appellare poterit l. 1. C. de po. admi. lib. 11. non enim dictæ vniuersitates, confraternitatesque ad pios vsus confectæ, iniqua, & contra rationem conficere possunt, vt in dictis iuris. bus constat, & notat *B. id. in d. l. receptitia column. pen.**
- 10 Quid uita ꝑ & propter iniqua statuta, confraternitates dissolui debent, *l. sub pretestu. ff. de extr. ordi. crimi. & illic Bald. l. 1. & ibidem Bart. ff. de colleg. illi.* Sed iniquam est, quod aduersarij alios recipiant qui non ita eorum probentur nobilitatē, & prædictos explicant: & hoc quorundā confratrum odio, quo ipsos prauē insequuntur.
- Nec prædictis Alfonso, & Ioannes cū nobiles sint, alijs nobilibus dissimiles esse diuersoque iure sunt cōsenti, *ff. de usur. ap. l. cū qui edes, & in collegiis, & vniuersitate ita Bald. expendit in l. omnes pepuli, ff. de usu. & in. col. 5. vers. & in contrarium.*
- Suadetur nostra sententia, quia ad has dissimiles confraternitates facillimē homines sunt admittendi, eorumque receptio difficilis esse non debet, vt *Pre. post. aduers. in cap. si quis 42. distin. quo fit (vt illic Pre. opinat) non esse confratrum licitum statutum ꝑ quo constituerunt, vt nullum ad confraternitatem nisi certo precio soluto*

recipiant, quod etiam tenent *Ioan. Andr. & alij in c. d. l. Et. in 2. de simoni.* Idem asserunt etiam confirmatur, quia sat dominos iudices mouere ad prædictam debet aduersariorum dolus, & malitia quibus nostras partes à dicta confraternitate excludere, student, ex traditis per *Io. de 1. la. in l. magistris C. de profes. & med. lib. 10. quod tenet lo. 13 co. cit. ꝑ & si ad DD. scholatum examē pertinea, cum ad licentiam doctorum uē a scendere petunt, quod si cancellarius videat. quod aliquorum DD. dolo fraude uē non admittantur, quod ipsos DD. vt eos recipiant, iubere poterit ad quod ibi citat *Salu. in l. nemini, C. de aduoc. diuer. iudi.**

Nec minū dictam sustentat partem, quod dictus Alfonso, Ioannesque filij confratris sunt: qui in dicta confraternitate, vt nobilis, fuit receptus ꝑ quod eos facilius recipi astringit, & *tex. in d. l. n. mini C. de aduoc. diuer. iudi. & illic Bal. & tex. in l. 1. C. de fil. offi. lib. 12.* Vnde eleganter consuluit nō nostro proposito *Corn. in cons. 126. in presenti consul. ut ne tel. 3. l. b. 3.* quod & si collegij statuto cōstitueretur ꝑ quod ad collegium recipiendi certas habeant qualitates, quod in filiis DD. qui diū in ipso collegio recepti fuerunt, non est tale statutu intelligendum; sed quod inuitabiliter admittendi sunt, aliisque præponendi, & faciūt quæ in alia materia tradit *Bart. in l. si mihi, & Tit. 0. al. fin. ff. de ver. ver. ob. 1. & inibi Alex. in s. 15 ad actionibus, & Roman. in cons. 22. col. 3.* qui loquuntur in concessione emphiteosis.

Et denique ad dominos iudicantes expectat, dictarum confraternitatum prauos mores iniustaque statuta tollere. Et his de prædictorum Alfonso, & Ioannis Sancti Stefani iure constat, & *p. sic ita definitum est.*

Marcus Salon de Pace,
Burgensis Doctor.

A D D I T I O

- Num. 1. nam coram laicis conueniuntur, *Ann. sing. 90. latè Muta dec. Sicil. 58. a nu. 19 cum seq. sed ad materiam Authoris vide Franc. Marc. dec. 801. nu. 2. tom. 1. vide de Grassis de effect. cler. effectu 1. num. 666.*
- Num. 2. videas *Loiseum in tract. de iure vniuers. p. 3. c. 15. num. 7.*
- Num. 3. imò expellendus erit rixosus,

vide *Consist. Regni, Quisquis*, vbi *Affl.* ac alia adducta per *Io. Bapt. Thoro in compen. decis. p. 1. ver. rixosus*, vbi decisionem posuit, & vbi causa subest ꝑ test fieri statutum in odium perionarum, *Loesus vbi supra num. 13.*

Num. 4. vide *Boss. in tit. de colleg. illic n. 8. Iodoc. in prax. crim. c. 133. melius Frac. Marc. dec. 126. num. 2. tom. 2. Decian. in tract.*

- tract. crim. tom. 2. cap. 21. de monopolij.*
 Num. 5. *Franc. Marc. d. decif. 801. num. 2. tom. 1.*
 Num. 6. sicuti statutum factum à Collegio Doctorum de non admittendo, nisi ex familia nobili sit ortus, *Decian. d. c. 21. n. 25.* & quid ad beneficia, & dignitates Ecclesiasticas, *Cened. collect. ad decretal. 143. nu. 1.*
 Num. 7. *Montanar. in pragmat. 2. num. 79. de admin. Vniuers.*
 Num. 8. *idem Lofeus ubi supra num. 11. & 12.*
 Num. 10. ad ipsa Collegia pertinet facere statuta licita, & honesta pro ipsorum bono regimine, ex multis probat *Reg. Valenz. conf. 87. nu. 55. ubi num. 78.* probat, quod statuta ambitiosa, & præiudicialia non valent.
 Num. 11. nō omnes ad officia, & administrationes Reipublicæ admittuntur, nisi illi, qui non sunt de iure ex-

- pulsi, *Lofeus d. tract. p. 1. c. 3. per tot. Reg. Valenz. conf. 18.*
 Num. 12. *Abb. in cap. cum M. num. 25. de constit. Marc. Antonin. lib. 1. var. resol. resolut. 1.* & ad rem nostram *Rebuff. in constit. Gallia tom. 2. tit. in tract. de confrater. sub num. 4.*
 Num. 13. vide *Frecc. de subfeud. lib. 1. tit. de offic. Magni Cancell. num. 7.* & alia similia exempla tradit *Boss. ibi nu. 5. & 7.*
 Num. 14. sic filij in militiam patribus succedunt iure honestatis, & decetia, *Reg. Constant. in l. 1. C. de fil. offic. lib. 11. ubi alia conferentia deduxit.*
 Num. 15. hic nota, quod filius collegiati Doctorum non soluit, nisi munuscula, & admittuntur ad Collegium absque alia captura informationum, *Anna sing. 216. ubi addit. eius filij, Reg. Constant. in l. 1. nu. 27. & 28. C. de filijs offic. lib. 12.*

S V M M A R I V M.

- 1 **S**alarium assessori ab eo est præstandum, qui illud soluere consuevit, & per totum consilium.
- 2 Assessoribus salaria debent præstari à partibus litigantibus, *l. us. & num. 4. & seq.*
- 3 Consuetudo generalis non debet probari.
- 5 Proæmium legum explicat mentem legislatorum.
- 6 Intellectus. l. 3. t. vul. 21. part. 3.
- 7 Iudices ordinarij oppidorum qui periti sunt seu salariati nihil à partibus percipere debent pro sententijs ab ipsis iudicibus latis.
- 9 Iudices ordinarij assessorem ad iudicandum expostulantes eorum iudicium sumptu salarium suis assessoribus præstandum est. & num. 10. quod contrarijs erit, si tales iudices ordinarij sunt imperiti.
- 11 Domini temporales si confirmant iudices à suis populis electis, ab eis non dicuntur creati.
- 12 Dominus temporalis non tenetur soluere salarium assessorum, qui electi fuerunt propter imperitiam iudicium ordinariorum ab vniuersitate, & per totum consilium.
- 13 Culpa imputatur eligenti officialem imperitiam.
- 14 Domini temporales non est iurisdictio, quam exercent officiales à suo populo creati.

ARGUMENTVM.

Salaria assessorum an præstari debeant à Domino oppidi, vel à partibus litigantibus, seriose discipetur.

CONSILIVM XXXXVIII.

In uino nomine inuocato. In hac causa Comitum de Monte Rey, cum eius oppido de M. breui dicimus, dictum Comitē non esse obnoxium ad soluenda salaria assessorum prætorum ordinarij dicti oppidi, ut est prior sententia pronunciata: sed eam esse reuocandam iure optimo censemus.

Primo, quia ut dictus Comes probauit, nos in dicto oppido, 70. annorum viget (ex notissimis iuribus obseruandus) quod dicta salaria ipse Comes, nec sui antecessores soluerunt. Quæ iura in hac specie subsistent: siquidem iure stabilitum sit salarium assessori ab eo esse præstandum, qui illud soluere consueverit. Et ita tenet gloss. in authent. offeratur, in verb. præbitis, C. de lit.

lit. contesta. Ange. in l. si non sortem, s. libertus ff. de condi. indebit. vers. si autem quis. tenet etiam Corneus in consilio, 201. r. i. so tenor, col. 2. lib. 4. & Purpura. in rub. ff. de offic. assessor. n. 165. & num. 171.

3 Quid plura, & hæc est totius Regni generalis consuetudo † & quod partes dicta
3 præstant salaria † quam ut pote generalem probari, non est necessum, ex traditis in l. rem non nouam, C. de iud. Bald. in l. si fugitiui C. de ser. fug. col. 2. & copiose Dec. in cons. 402 num. 10. & in cons. 655. num. 26. & alibi sæpe traditur.

4 Verum, & citrà consuetudinem septipar
4-titarum iure compertū est † salarium assessoribus à partibus colligantibus persoluedum, ut clarè docet text. in l. 3. tit. 21. part. 3. qui text. loquitur in assessoribus iudicum.

Tum ex dictis legis verbis, Y si por aventura algunos de los consejeros consejaren falsamente al juzgador.

Tum ex præcedentibus verbis ibi, Y pue
dos los consejeros auer de las partes à quien aconsijaren por razon de su trabajo tanto quanto los juzgadores ante quien es el pleyto tuuieren por bien.

5 Tum ex præmio dicti tituli, 21. quod † legum explicat mente, ut in l. fin. cum similibus, ff. de hered. instit. quia in dicto præmio hæc subiiciuntur verba, Y porède pues en los titulos antes deste hablamos de las pruenas que los homes traben en iuzio para prouar sus intenciones, queremos en este dezir, del consejo, que han de tomar los juzgadores sobre ellos: y mostrar primero, que cosa es consejo, y quales deuen ser los consejeros. Et ibi. E que galardon deuen haue quando bien actonsejaren al juzgador. Quæ verba sat insinuant † prædictam l. 3. de iudicum assessoribus loquam: qui consiliarii nuncuari consueverunt, ut in l. consiliarius, iuncta gloss. ff. de offic. assessor.

6 Quibus, & sat consonat, l. 16 tit. 15. ord.
lib. 2. (quæ habetur, lib. 3. recop. tit. 5. l. 9.) qua
7 disponitur † quod oppidorum prætores, qui iurium periti sunt, seu salariati, nihil à partibus percipiant pro sententiis ab ipsis iudicibus latis. Igitur à contrario sensu, si iuris sunt ignari, nec salarium ordinarium habuerint, rectè salarium à partibus habere possunt. Quibus, & conducit text. in l. 13 tit. 16. lib. 2. ordin. quæ habetur etiam in d. l. 9 tit. 5. lib. 3. nouæ recop. quæ, & disponit † in prædictis consuetudinem seruandam. Quod argumentum à contrario sensu (ut notissima concinunt iura) locum habet.

8 Proindè, & dicti Comitatus ius ex alio sua-

9 detur † quia communi iure iudices ordinariū assessorem ad iudicandum expostulantes, eorūdem iudicum sumptum salarium illis præstandum est, ut tenet Ioannes de Montemur, cum quo est commune Doctorum uotum, ut Abb. illi consentiens testatur in cap. ab omni de vit. & honestat. clericor. col. fin. & tenet idem Bonifac. in sua peregrina legum partitarum, in verb. index fol. 264. col. 4. in verb. eligat, verb. si ordinarius, & ita prædicta salaria etiam iure communi considerata à dicto Comite peti non possunt. Quinimodò, & si lectetur sententiam, Bald. in l. sed, & loci. s. sed & si ff. fin. regum. ex tex. ibini dictus Comes à dictis salariis immunis est,
10 si quidem inibi teneat † iudicem legum imperatum partes litigantes ad assessoris salarium cogere possit: & ita generali consuetudine esse constitutum censet, quod etiam admitit, idem Bald. in l. 2. col. fin. C. de adult. post Bart. in l. si postulauerit, in fine principij, ff. eod. tit. & Curt. Iun. in rub. ff. de offic. assessor. col. 2.

Denique, & complura subsequerentur inconuenientia, si dictus Comes dicta salaria exoluere teneretur: quia iugiter passimquæ dicti oppidi incolæ cum dicto Comite inimicitiam haberent si dicta salaria peterent.

Nec prædictis dicere aduersatur, quod ex quo dicti prætores ordinarij à dicto Comite confirmantur † quod à dicto Comite creati censentur. Nam quod dem ut constat ex processu serie (& ita sententiis in re iudicatam transactis est constitutum) quod, dictum oppidum nominet prætores: eosquæ dictus Comes confirmet: & ita ipsa confirmatio non voluntaria, sed necessaria est: in quo casu confirmans dare non est existimandus. Quo fit, dictum oppidum potius dictos creare prætores, quam dictus Comes ex l. unum ex familia, s. si de Falcidijs, ff. de lega. 2. quem ad hoc Bart. expendit in l. more, ff. de iurisdic. omn. iud. col. 2. in princip. cui & omnes scribentes illic consentiunt.

Verum cum culpa dicti Comitatus non sit, prætores iurium imperitos in dicto oppido creati, nõ ipse † sed dictum oppidum eos creans soluere attingitur. Quibus conducit text. in l. 2. ff. si men. fal. mod. dixit. quo sancitur, culpam nõ leuem esse, imperitum
12 eligere officiale. † & illum eligenti impunitam esse, & ubi est culpa, inibi debet esse
13 pena. l. sancimus, C. de pan. & alibi sæpe traditur.

Ex prædictis, & sequitur, aduersariis dicere non suffragari, quod iurisdic. quam dicti prætores exercent, dicti Comitatus est, quia

14 † quia eas confirmat, ex text. in authent. de defenso. ciui. §. iusiurandum colla. 3. cum alijs de quibus recentiores in l. i. ff. de iurisd. omni. iud. & tradit, Soc. in cons. 15. in causa, & quaestione num. 1. vers. infero etiam, lib. 3. & ali. sepe inuenies, & ob id, quod dicta salaria prestare est obnoxius. Tum, quia & si eius sit iurisdicatio, eo enim pacto est, quod dictum oppidum praetores nominet, & dictus Comes necesse confirmet, & ita quod culpa in dictos praetores creare non quidem (vt explicuimus) dicti Comitibus est, sed praedicti oppidi. Tum etiam, quia praedicta lex partita generalis est, & hunc casum

comprehendit, scilicet, cum iudices sunt dominorum.

Tum, & quia dicta consuetudo iure obseruanda est, & in dicto oppido inest.

Tum item, quia sat esse debet, quod dictus Comes praetorem maiorem eligat cui salarium persoluit, vt de dicto oppidi causis cognoscat. Tum & denique quia nulla iuris esse censemus, & postea à dominis iudicibus sic pronuuciatum est, priori mutata sententia.

Marcus Salon de Pace, Legum Doctor Burgenfis nominatus.

A D D I T I O.

N Vm. 1. ad istam materiam salarij assessorum conferunt congesta per Mierez in const. Cata coll. 6. cap. 39. tom. 2. & optime Flores de Mena, lib. 1. var. resol. quaest. 6. §. 4.

Nu. 3. Mascari. de probat. concl. 428. num. 1.

Nu. 4. assessores salarium habere, probat Camill. Borrell. de Magistr. adiect. lib. 1. cap. 13. num. 46. & illud consequuntur, à Praeside, vel Rectore suo, Par. de Synd. ver. potestas num. 5. §. assessor debet habere, in Regno assessores consequuntur salaria ab vniuersitatibus.

In Terris Baronalibus à dominis ipsarum Capibl. in pragm. 19. num. 27. de Baron. & propterea assessores debet esse contenti suis salarijs, & à partibus nil recipere debent, subdit ibi Mierez nu. 66. nam ipsi aliquando à Iudice, aliquando à partibus, aliquando à superioribus ellguntur, idem tom. 1. collat. 4. cap. 29. num. 11.

Nu. 5. Boccat. in const. Egid. gloss. 6. num. 130.

Nu. 7. Mierez d. const. num. 66.

Nu. 8. latè Euerard. in Topica loco, à contr. sensu.

Nu. 9. Par. de syndic. verb. an potestas n. 23.

Nu. 10. Idem Paris vbi supra.

Num. 11. Sed benè tenentur confirmati, non eligenti renuntiare, Par. d. tract. verb. in officijs num. 4. vbi alia.

Num. 12. similiter assessor à Praeside assumptus si repertus fuerit imperitus,

nil consequetur pro suo salario ab illo Par. d. ver. potestas cum esset S. assessor, sub num. 7. ver. an si Praeses est.

Num. 13. Mierez d. const. tom. 2. coll. 10. cap. 22. num. 27.

S V M M A R I V M.

- 1 **M**ercator vtroque iure optime potest recipere interesse ratione lucri cessantis.
- 2 Prohibitum non videtur in pactum deduci, quod iure communi debetur.
- 3 Soluere qui promittit in certo loco, & in non soluit aduersario tenetur ad interesse eius quod sua interest, inibi solutione non factam, & num. 4. & sequentib.
- 5 Mutuus alicui pecuniam vsque ad certum tempus, et cum elapso illo tempore mutuas indigeret sua pecunia, qui eam in mutuum accepit, non potest restituere, & mutuus eam accipiat sub vsuris, quod mutuus potest exigere non tantum ipsam pecuniam, sed vsuras praestitas interesse nomine.
- 6 Interesse refundi debet ex qualitate personae creditoris, eiusque lucri soluti.
- 7 Pacto deduci potest, quod mercator mutuus expensis eius cui pecuniam mutuaui, possit pecuniam debitam in cambium ab alijs recipere, si debitor termino expresso non soluerit.
- 8 Cambia quando sint licita.
- 9 Negotium alterius si quis gerat tam eius mandato quam sine eo, non tantum ab eo potest petere nummos, quos pro eo expendit, sed etiam vsuras, quas pro illis pecunijs soluit.
- 10 Creditor quando possit aliquid recipere vltra sortem principalem.

- 11 Interesse ex pacto taxari potest, ex seq.
 12 Interesse quando à principio taxari possit, & num. 13.
 14 Usurarius contractus in dubio non presumitur.
 15 Lucrum cessans non tantum testibus probari potest, sed etiam usu communi.
 16 Interesse cum est probatum, non debet à iudice taxari.
 17 Mutuans ob obsequia qua debitori circummutuum facit salarium exigere potest: cum tamen illud non deferat in iniuriam rationis.

ARGUMENTVM.

Mercator an iure licito recipere poterit interesse lucri cessantis, illudque in pactum deducere prolixius agitur.

CONSILIVM XXXIX.

DEI Maximi Optimi auxilio postolato. In hac causa Inicci del Ospital Barg. Ciuitatis Opidani cum fisci Procuratore, & Conite de Monte Agudo, breui probabitur, quod dictus Iniccus del Ospital ratione interesse lucri cessantis potuit percipere dupondiorum numerum ab eo prætersum: si quidem ipse Iniccus mercator sit & quare utroque ea potuit ex ratione dicti lucri cessantis, ff. de eo quod cert. loc. l. 3. §. fin. & ff. de tritic. l. in hac, in fine, cum alijs de quibus utrobique scribentes memores sunt, & in l. 1. C. de sentent. qua pro eo quod inte. prof. & inibi late Pet. Rebuff. glos. vltima. num. 3 & sequent. & hæc est communis sententia, ut refert, Rolan. à Valle. in cons. 35. in presenti. nu. 11. & seq. & præced. lib. 1. vbi refert plura singularia pro vtraque parte, & plenè etiam videas Dominic. Soto de iust. & iur. lib. 6. quæst. 1. artic. 6. col. 3. & 4. Et non videtur prohibitum in pactu deduci & quod iure communi debetur, de elect. cap. significasti, cum alijs de quibus meminit Aym. Crau. cons. 89. nobilis, num. 2. Verùm ad hanc rem est text. optimus in cap. dilecti filii de for. con. p. ibi, Mandamus quatenus eisdem de pecunia ipsa cum iuxta & moderatis expensis & congrua satisfactio ne damnorum (vsuris omnino cessantibus) satisfacias, vs teneris. Per quem text. inibi glos. ait quod qui in certo loco soluere promittit & non soluit, aduersario tenetur ad interesse eius,

- teresse lucri cessantis potuit percipere dupondiorum numerum ab eo prætersum: si quidem ipse Iniccus mercator sit & quare utroque ea potuit ex ratione dicti lucri cessantis, ff. de eo quod cert. loc. l. 3. §. fin. & ff. de tritic. l. in hac, in fine, cum alijs de quibus utrobique scribentes memores sunt, & in l. 1. C. de sentent. qua pro eo quod inte. prof. & inibi late Pet. Rebuff. glos. vltima. num. 3 & sequent. & hæc est communis sententia, ut refert, Rolan. à Valle. in cons. 35. in presenti. nu. 11. & seq. & præced. lib. 1. vbi refert plura singularia pro vtraque parte, & plenè etiam videas Dominic. Soto de iust. & iur. lib. 6. quæst. 1. artic. 6. col. 3. & 4. Et non videtur prohibitum in pactu deduci & quod iure communi debetur, de elect. cap. significasti, cum alijs de quibus meminit Aym. Crau. cons. 89. nobilis, num. 2. Verùm ad hanc rem est text. optimus in cap. dilecti filii de for. con. p. ibi, Mandamus quatenus eisdem de pecunia ipsa cum iuxta & moderatis expensis & congrua satisfactio ne damnorum (vsuris omnino cessantibus) satisfacias, vs teneris. Per quem text. inibi glos. ait quod qui in certo loco soluere promittit & non soluit, aduersario tenetur ad interesse eius,

quod sua interest inibi solutionem non factam allegat text. in d. l. 3. idem, & probatur in cap. 2. de fideiuss. ibi, Ne igitur dispendium patitur, videtur premium meruisse. Et ibi, Et damna etiam, qua propter hoc pertulit, resciri. Quod, & tuadetur ex text. in cap. per tuas de donat. int. vir. & vxor.

- 4 quem ad hoc Abb. & DD. perpendunt & quod si mercator tua pecunia mercari solutus (vt fuit prædictus Iniccus de Ospital) illum ad certum tempus mutuet, quod si debitor illo non soluit tempore, mercator aduersus debitorem agere poterit, vt interesse loci sibi exoluat, quod verisimiliter locratoris fuit, si illam in termino promissa persoluit. Quod etiam alij tenent, quos refert, & si quitur. Ioann. Lup. de Pal. Rub. in 6. notabil. chart. 108. col. 4. in illatione, Quæ, & cor firmantur, quia si mutuatur ibi centum vique ad certum tempus & cum elapso iplo tempore hac indigerem pecunia, tu eam restituere non vales, ipsam pecuniam, sub vsuris acceperim (vt fecit dictus Iniccus) quod possum à te non tantum ipsam pecuniam exigere, sed vsuram præteritam, interesse nomine, vt probat text. in d. cap. dilecti de for. compe. & illic hoc tenet glos. & DD. & in cap. peruenit, de fideiuss. & in l. p. C. de erogam. lib. 12. tenet, Innoc. in cap. 2. de vsur. Abb. in cap. si eod. titul. & in lignè Sanctus Bernard. in suo sermone 402 cuius meminit Ambro. in tractat. de vsuris num. 264. qui sanctus tenet, quod quando creditor mutuans, damnum incurrit, ex eo, quod debitor in termino non soluit, quod præteritorem, damnum recipere potest, ex d. cap. peruenit, & quod si debitore non solvente in termino, ob id creditor sub vsuris pecunias querit, debitor eas illi exoluere obnoxius est. Et Doctorum commune votum, vt testatur Silues. in sua summa in verb. vsura in l. num. 19. & num. 26.

Quæ præcipuum in presentia obtinent ex quo iure iurando debitor obligatus est, vt aduertit glos. in d. cap. peruenit.

- 6 Quod inter. sit & ex qualitate personæ creditoris cuiusque lucri soliti refundi debet, vt tenet Bart. in d. l. 1. C. de sent. qua pro eo quod inte. prof. Anchar. in clem. 1. §. sane de vsur. quibus addendus ex text. in l. quemadmodum, §. item Labeo. ff. ad l. Aquil. & Paul. Castr. in l. 3. §. fin. ff. de eo quod cert. loc. cum alijs, de quibus Iason. in l. 1. num. 50 C. de Summ. Trinit.
- 7 Ex quibus, & constat & iuste à principio potuisse pacto deduci, quod dictus Iniccus del Ospital expensis dicti sui debitoris possit pecuniam debitam in cambium ab alijs reci-

recipere, si dictus debitor termino contēto non soluerit, & ipse Inicus à dicto debitorē totum id, quod cambio persoluerit, exigere possit. Et ita tenet *Hosien. in cap. salubriter, de usur. & illic Abb. & Anan. Raymun. in summa de usur. beatus Thom. 2. 2. q. 78. col. 5. Scot. in 4. sententia. distin. 15. q. 2. art. 2. & etiam Grabi. in 4. distin. 15. Ange. Clava. in summa. verb. usura. §. 16. post diuū Anton. 2. part. sua summa tit. 1. cap. 7. §. 15. cum seq. & in proposito videas etiam Arc. in c. usura 149. 3. & constat etiam, ex Cal. in cap. nauiganti de usur. Sali. in auth. ad hęc C. eod. tit. Conrad. de contractib. q. 41. concl.*

8 1. Cambiā † enim si consuetum morem non excedat, illicitumque non contineat, licita sunt, *glos. Bal. Sali. in l. 3. C. de exercito Bald. in rub. de const. pec. & in l. 2. C. de usur. rei iudi. & in c. 1. col. 5. de. plus peti. & in q. incipien. Statuto cauetur post Archid. 13. q. 3. cap. 1. Anan. in d. cap. nauiganti. & hanc dicit esse communem resolutionem Iaso. in d. l. 1. C. de sum. Trini. 2. lect. num. 39. & alibi.*

9 Quæ & coadiuuantur, ex his quæ traduntur in *lat. qui natura. §. non tantum ff. de nego. gest. qua in lege sãcitur † quod si quis alterius gerat negotium, dominiuē negotia, citra eius mandatum, quod non tantū à domino potest petere nūmos, quos pro eo expendit, sed etiā vsuras, quas pro illis exoluit pecuniis, idem & constat in l. ob negotiū. C. eod. tit. & idem tenent Doct. in l. 1. C. manda. ubi tenent, etiā hoc procedere de iure canonico, ex text. in c. peruenit de usur.*

10 Hęc etiam ex alio confirmantur, quia quando tertio † non mutuanti interesse, est aplicandum, vt hic cōtingit, siquidem cambiis persoluitur, tunc creditor vltra fortem recipere potest, vt tenet *Scrib. in d. c. 1. de usur. & S. Ant. in tract. de usur. qui reperitur in 6. p. §. 19. & Bal. in l. vsuras C. de usur.*

11 Verūm & dicimus † quod prædictum interesse ex pacto taxari potuit.

Tum, quia hęc taxatio nō à principio, sed ex post facto fuit facta, vt tenent doctō. in locis superius citatis.

Tum, etiam quia (vt est probatum) dictus Inicus suis pecuniis illud interesse & plus iustē fuerat suis negotijs lucraturus, & quod plus dictis cambijs soluit.

12 Tum item † quia & si verum sit, quod pleriq; teneant, quod à principio non possit interesse taxari, si solutio tempore constituto non fiat, temperandum est, nisi appareat id quod estimatum est interesse lucri cessantis verum sit interesse, & quod promissa quantitas est lucrum cessans, seu damnum emergens, vt hic fuisse probatū

est, ita constat ex *Ioan. And. in d. c. salubriter. & inibi Hosien. & Abb. & infigne in nostro proposito Deci. hoc tenent in c. cū venerabilis col. 6. de excep. & in consi. 13. col. si. versi. secundo non obstat post Bal. in l. rogasti. §. si tibi col. 2. ff. si cert. peta. vbi inquit, quod si tibi decem mutuum quæ nummis soluere promiseris, & quod si tunc non reddideris, quindecim mihi interesse ratione tradere obligaris, quod verum esse interesse profiteris. quod hæc promissio iure firma est, si esse verum interesse etiam cōiecturis constet. ff. de actio. & obliga. l. Traiectitia. Quid plura, & glos. in d. c. dilectij.*

13 de for. compe. ait † vtile esse à principio certam pro interesse taxare summam, ex eo quod talis interesse probatio difficilis est, & iudex illud subtiliter perscrutari debeat. C. de senten. quæ pro eo quod inte. pfe. l. 1. Proinde. & Abb. in d. c. salubriter. & Iaso. in d. l. 1. C. de sum. trin. post Anch. in c. peccati venia. 7. q. ad fin. de reg. iur. lib. 6. dicunt, quod quā lucrum verisimile est, ab initio pacto extimari pōt, nēpē vt pro dote nō soluta.

14 Caterum contractus † in dubio licitus, non verò vsurarius præsumitur. l. si ea patione. C. de usur. cum alijs, quorum meminit *Aym. Cra. in cons. 145. viso processu. num. 2. & seq. & facit tex. in l. merito cum sua materia. ff. pro sotio.*

15 Et lucrum † prædictum cessans non tantū testibus probatum est, sed vsus communis ipsum probat. ex l. quod si nolit. §. asidua ff. de edil. edict. l. librorum §. quod tamen *Casius ff. de leg. 3. c. illo. vos. de pignorb. dista l. 3. §. fin. ff. de eo quod cert. loc. & ibidem Iaso cum alijs de quibus meminit Raland. à Valle in cons. 75. primò quidem num. 43.*

16 Et cum de interesse constat † non debet à iudice taxari vt traditur in d. l. 3. §. fin. ff. de eo quod cert. lo. & illic *Iaso. col. pen. & Schabebetur, in l. 1. C. de colleg. illi. lib. 1. 1. & sunt alia concordant. de quibus meminit Petr. Rebuf. in d. l. vnica C. de sen. quæ pro eo quod inte. pfe. in glos. subtilitatem nu. 15. & seqq.*

Denique & constat, prædictum Inicum ratione sui laboris 57. nūmorum milia percipere potuisse, ratione exactionis debitorū ex *notissimus iuribus*, quæ disponūt, laborē esse remunerandū, & in proprijs terminis ita constat ex *Silu. in sua sum. verb. 17 usura. 1. §. 33. quo ait loco † mutantem ob obsequia, quæ debitori citra mutuum facit, salarium habere posse dum tamen mutui ratione non deferat.*

Quibus liquet de d. Inici iure meliori iudicio saluo, cui prædicta subiicimus.

Marcus Salon de Pace Legum Doct.

SI AD-

A D D I T I O

Num. 1. quod mercator possit recipere interesse ratione lucri cessantis, & num. 3. 4. 5. 6. adde quod etiam in mutuo id, quod interest non haberetur pro usura, ut post *glos. & DD. l. 1. C. de sum. Trim.* infinitos Doctores cumulans, declarat *Tiraq. de retract. lign. §. 1. glos. 18. nu. 71.* ubi in specie probat, interesse etiam lucri cessantis deberi saltè in ijs, qui negotiari solent, eandem regulam, quod interesse etiam omni iure sit permissum, & peti possit, latè post alios declarat nouissimè *Reg. de Ponte de potest. Proreg. sis. de regal. impo. §. 4. num. 21. 22. 23. cum seq.* & latius in *§. seq. nu. 66. vers. nec pariter cum plur. seqq. usque ad fin.* ubi loquitur tam in mutuo, quàm in alijs casibus, quam plures Doctores, tam Legistas, & Canonistas, quàm etiam Theologos allegans.

Nu. 2. 11. 12. 13. quod cum huiusmodi interesse licitum sit possit in pactum deduci, vide eundem *Reg. de Ponte d. §. 5. n. 68.* ubi benè declarat quamplures allegans, & an creditor possit ab initio pacisci cum debitore pro certo interesse ratione retardatæ solutionis in tempore non faciendæ, vide *Reg. Rouit. in prag. 1. nu. 44. de usur. & num. seq. 45. post alios,* tenet, quod etiam in mutuo non solum possit aliquid recipi pro interesse post retardatam solutionem, verùm etiam pendente dilatione data ad soluendum possit pacisci de interesse, & ita per *S. Conf. ipso referente* iudicatum fuisse testatur, ubi quàmplures *DD.* ita tenentes adducit, & *nu. 61. post Bim. conf. 127. vol. 2.* iterum dicit posse interesse lucri cessantis ab initio inter contrahentes taxari absque labe usuraria super prædictis tantùm, vide *Gasp. Roder. latisimè de hac quæstione, & materia agentem in tract. de ann. reddit. lib. 3. q. 5. num. 36. cum seq.*

Nu. 8. de materia cambiorum, quæ cambia dicantur sicca, & quæ realia, & quæ

sint licita, quæ verò illicita, vide latisimè per eundem *Gasp. Roder. d. lib. 3. q. 5. nu. 17. vers. ex quo infertur,* & vide *Bullam Pij V. positam per Quaranta in eius summa Bullarj in verb. usura,* & quod cambia sint illicita, vide *Reg. Rouit. in d. prag. 1. de usurar. nu. 42.* & in materia horum cambiorum, quot eius genera sint, & quæ licita, quæque illicita dicantur, latè declarat *Aloys. de Leo in l. 3. nu. 4. C. de insit. actione.*

Num. 9. adde, quod solvens pro alio non solum potest repetere usuras pro illo solutas, verùm etiam interesse alterius interesse per eum soluti, declarat *Pres. de Franck. dec. 254. in fin. num. 15.*

Num. 10. adde, quod quando creditor ob restitutionem pecuniæ sibi in termino non factam tantundem sub usuris ab alijs accepit, possit hoc damnum recuperare à debitore, vide *Gasp. Roder. ubi supra num. 21.*

Num. 15. quod lucrum cessans non tantùm testibus probetur, sed etiam usu communi, concordat *Reg. Lamar. conf. 79. num. 8. & 9.* verùm contrarium videtur probari, ex traditis per *Roder. ubi supra num. 23.* ubi post alios asserit non sufficere aliquem consuetum negotiari, & lucrari, ut ex mora præstetur ei interesse lucri cessantis, nisi lucrum illud sit certum sit, quod illo tempore lucra tus fuisset ex re debita, si illam recepisset tamen postea *num. 24. cum seq.* declarat, & limitat prædicta non procedere, stantibus probabilibus coniecturis, secundum subiectam materiam, & alia, ut ibi latè per eum, imò in *d. nu. 24. vers. uerum,* allegat alios *DD.* quos dicit esse grauisimos, & num. plures tenere, penitentem huiusmodi interesse non teneri probat prædictum lucrum fuisse in potentia certa, & propinqua, & satis esse si probet se fuisse, & esse negotiatorem eiusmodi qualitatis, & conditionis, quod verisimiliter tantùm lucraretur.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

C. O. N. S. I. L. I. V. M. L.

1. **E**cclēsia ut fundet intentionem suam de iure communi in decimis alitur fundi, debet probare, fundum illum esse intra fines talis ecclesie.
2. Episcopus in decimis percipiendis quò ad quid fundet intentionem suam.
3. Laicus etsi sit incapax decimarum, tueri tamen potest prescriptione immemoriali in exigendis, & percipiendis decimis, & multis sequentibus.
4. Immemorialis habet vim tituli, etiam si titulus non allegetur.
6. Sententia transacta in rem iudicatam, pro veritate habentur.
7. Sententia inter alios lata, quando in alia causa plene probent.
8. Decimas percipiendi, qui habet possessionem de omni armēto seu grege in aliquibus defensis de pascentibus, tuendus etiam est in in-quasi possessione percipiendi decimas de omni frumento, seu fructu in eiusdem d. f. s. collecto, postquam ad culturam redacta fuerint, & sequent. plerisque.
9. Fundus & si qualitatem mutet (ut quia de vinario frumentarius fiat) nihilominus decima soluenda est, & precedenti.
10. Privilegium semel in aliqua re acquisitum, non mutatur, etsi qualitas rei fructusue varietur.
11. Privilegium ex cultura ad non soluendum decimas retinetur, etsi rei mutatur qualitas.
12. Decima prescriptio in aliqua terra ad aliam fructus speciem extenditur.
14. Noualia qua dicantur, ut decima non debeantur prescribenti decimas.
16. Subrogatum sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur.
17. Prescriptio non ita extenditur, sicut consuetudo.
18. Titulus non requiritur quod allegetur in consuetudine: etsi in prescriptione requiratur eius allegatio.

ARGUMENTVM.

Decimarum exactio longissimo tempore peracta à laico, an impediri debeat ab Episcopo prætedente eas sibi deberi, si non constet territoria, ex quibus debeat non esse intra fines suæ Diocesis, amplissime omnia discutiuntur.

Ei optimi maximi petito, eiusque genitricis Beatissimæ Mariæ. In lite quam Comes de Monte ey cōtrouertit cum Episcopo Pacensi, dicendum est, quò dictus Comes absolui debeat à petitione, dicti episcopi, & decani, & capituli suæ ecclesie: si quidem non constet defensas super quibus agitur sub prædicti episcopi, & capituli parrochia esse: ut dictarum defensarum decimas, prætere tendere possint, prout iure necesse est, ut ipsi suam intentionem quò ad dictas decimas iure communi fundent, ut in capitulo fin. de parroch. & in capitulo ad decimas de restit. spoliat. lib. 6. cum alijs suis notissimis. Quin & dicti episcopus, & decanus, & si intra diocesim dictæ defensæ extarent, non tamen quoad præiales decimas, suam intentionem iure communi munirent, sed tantum ecclesia parochialis seu baptismalis, nisi in quarta parte decimarum in qua episcopus suam fundet intentionem, capitulo conque rente de offic. ordin. & in cap. quoniam, & illis DD. de decim.

Quin, & si quæ diximus cessarent, consuetudine immemoriali (qua dictus comes sui que antecessores dictas perciperet decimas) tueri potest: etsi laici fuerint: cum ante Concilium Lateranense sibi concessisset allegauerint, quia, etsi laicus iure communi sit dictarum decimarum incapax capit. causamque de prescript. cap. quamuis de decim. cum alijs extante tamen concessione ante dictum concilium laicus decimas percipere (seu prescriptione immemoriali allegata) potest, cum ipsum tempus immemoriale vim tituli habeat. de prescriptio. cap. 1. in 6. hoc iure s. dicitur aqua. ff. de aq. quod. & offi. cap. super quibusdam s. præterea de verbor. signific. quod etiam obtinet (& quòd tituli vim habeat) & si ipse titulus non allegetur, Cym. authore, & Ang. & Paul. Castren. in l. si certis annis C. de part. Soucin. in cons. 127. lib. 1. quia iustalem. præsumit ritulum, Innoc. & Abb. in cap. si diligenti de prescript. est que præsumptio iuris & de iure secundum Felin. in cap. cum nobis de prescript. & inducit præsumptionem consensu Summi Pontificis Anton. in cap. continebatur de bis que fin. d. Præf. si consens. cap. Soccin. in cons. 15. lib. 1. Dec. in consil. 36. & in consil. 135. post Ioan. Andr. Abb. Imola. & DD. in cap. cum apostolica, de bis que fin. d. Præf. & faciunt quæ supra citauimus

Sf 2 in

in conf. 15. in hac lre num. 12. cum multis sequentibus.

Vnde in nostris terminis, Ioan. Andr. Anton. Abb. & Imol. in d. cap. cum Apostolica, dicunt ꝑ laicis decimas tempore immemoriali percipientes, posse eas deinde exigere, non ex vi pꝑsumptionis, sed quia ex tanto tempore pꝑsumitur, quod fuerit pꝑdictas decimas adeptus tempore licito scilicet, ante dictum cōcilium Lateranense, siquidem non sit censendum, ecclesiam ipsas decimas tanto tempore percipere assensisse si laicorum tituli illegitimi essent. ex l. cum de indebito ff. de probat. & ex tex. in capitulo si quis de reb. eccle. non alie. & confirmatur ex doctrina Anton. in capitulo literat. de resti. spol. quam sententiam tenent doctores in dicto capitulo cum apostolica, & Alberti. in suo dictionario. in verb. decima. vers. 6. & Cumanus in consil. 83. quia causa decimalis. column. si. Alex. in consilio. 6. volum. penultima lib. 1. Barba. in consilio. 35. lib. 2. Feli. in d. cap. causam qua de pꝑscrip. Inob. de sancto Georg. in trinita. feudor. in verb. cum mero & mixto imperio in fin. & est Doctorum communis opinio secundum Francisc. Bald. in tracta. pꝑscript. 7. questione 5. partis principalis, quo in loco abunde hanc fulgiam sententiam, eandem sententiam prius tenuit Bald. in consil. 422. pꝑscriptis lib. 1. & Nicol. Milis. in suo indice in. verb. decima. & Soci. Iuni. in consil. 115. num. 37. cum seq. lib. 2. & Pet. Reb. in suo tract. decimarum questione 13. num. 76. post Ias. plenē in consil. 56. num. 1. & sequen. lib. 2. & Soci. Iuni. in consil. 115. lib. 2. & Grego. Lup. in l. 23. in verb. Tomen. diezmo. col. fin. tit. 20. part. 1. vbi ait, quod hæc opinio videtur magis communis. cum igitur dictus Comes pꝑdictam consuetudinem immemoriam probauerit, in dictis decimis percipiendis obtinere debet.

Pꝑdicto Comiti profunt exbeutoriales producti (a Rotæ euentes) quibus pronuntiatum est, dictum Comitem dictas decimas iuste percipere, in quibus adsunt Rotæ sententię, in rem iudicatam translata ꝑ quæ ob id pꝑ veritate habende sũt, ff. de rei d. l. 1. & titulum pꝑstāt ad dictas decimas exigendas, iuste possidet. ff. de acquir. poss. Bar. in l. ex hoc iure, ff. de iusi. & 4n. & l. cet. dictæ sententię inter alios late fuerint ꝑ tamen cum agant de declaranda capacitate dicti Comitum, dictas decimas percipiendi, cum late fuerint cum legitimo contradictore, & in iudicio plenario, quoad omnes ius facere videntur, ex Lingenum, ff. de stat. homi. et illic Alberi. et Bald.

Anto. et Scribentes in cap. quamuis, de re iud. Alex. in l. sape num. 56 cum sequen. ff. eod. tit. vel saltem faciunt quale-quale pꝑiudicium, & pꝑd. runt ad muniendas pꝑbationes dicti Comitum, glos. in l. si duo patroni, in princ. ff. de iur. iur. et illic Doctores, Angel. Aret. in l. a sententia, ff. de appell. cum alijs, de quibus meminit Alex. in l. sape, ff. de re iud. num. 70.

Et cum dictus Comes in possessione fuerit ꝑ percipiendi dictas decimas de omni armento, seu grege dictis defensis depascentibus, consequens erit, esse tuendum etiam in quasi possessione percipiendi decimas de omni frumento, seu fructu dictis defensis collecto, postquam ad culturam redactę fuerunt, ex tex. expresso in cap. commissum de decim. ibi, Et sic: etiã de pascuis olim decima persoluebantur, ita et de eisdem ad frugum fertilitatem translatis decimas volumus, sine diminutione, persolui, & ita inibi tenent Hostien. Card. Anton. et idem Hostien. in rub. de decim. in summa, vers. decimo quæro; quo in loco firmat ꝑ quod si terra qualitatem mutet, nempē si de vinaria, frumentaria fiat, decima nihil secius exoluenda est, prout ante solui consueverat; & his accedat tex. in cap. fin. ac prius. vbi ꝑ priuilegiũ semel aliqua in re quitum, non mutatur; & si qualitas rei, fructusue varientur, & ob id, ibidem sancitur ꝑ quod priuilegium ex cultura ad nõ soluendum decimas retinetur, & si rei mutetur qualitas. His & additur sententia Ioan. Andr. in addit. ad Specul. tit. de loca. d. 1. vers. quid si colonus cui ad stipulatur Ias. in l. stipulatio ista, d. in stipulationibus ff. de ver. obligat.

Pꝑdicta & suadentur ex tex. expresso in l. cum in tua, de decim. vbi habetur ꝑ quod pꝑscriptio decimæ in aliqua terra ad aliã fructus spetiem extenditur, & inibi notat Anchar. Abb. col. 1. et ceteri DD. quod Alber. tradit in l. certo generis, ff. de form. rust. pꝑd. quam sententiam firmat etiam Nicol. Milis. in suo Indice, in verb. decima, vers. a tepe. Card. Paris. in consil. 73. licet ius commune, col. 2. num. 12. & seq. lib. 4. abunde ibidem probans ꝑ quod si ex pꝑdio aliquid cum esset incultum, percipiebatur (vt quia erat pascuum vassallis, sed simile) & exinde ad culturã reducitur, quod ex dicta cultura, decimæ debentur, sicut & de antiquis pꝑscriptis, quibus etiam cōsentit Pet. Rebuff. in d. eius tract. decimarum q. 14. num. 22. & probatur in cap. statuto de decim. lib. 6. & in cap. cum contingat, in fin. eod. tit. et inibi Ant. num. 4. & in d. cap. commissum, cum alijs, de quibus

quibus meminit *Ann. Crav. conf. 75. renovatur, nu. 1. vers. sed respondeo, & seqq.*

Nec dicere oberit, noualia fructus frumenti nouè redacti ex cultura, non idè sub dicta quasi possessione comprehendi. Nam eum compertum sit, ante culturam ex dictis defensis herbarum fructus percipi, & eis decimas † non quidem noualia dici possunt, quæ ex agricultura proueniunt, ut constat in *d. cap. commissum, & similibus, & ex Ioan. And. & Anhar. in rod. c. commissum: † noualia enim illa tantum sunt, ex quibus nulli fructus ante culturam percipiebantur, de verb. signif. cap. quid per noua: e, & illic Innoc. & Doct. Rursus cum eam herbarum fructus, quam frumenti sit eiusdem agri, & terræ diuerso iure censi non debent, ff. de usucap. l. eum qui ades. c. 15 & si ex cultura † mutetur qualitas (non verò substantia) eademque res iudicatur, l. pacta conuenta, ff. de contrab. empt. l. quasitū, §. illud, ff. de leg. 3. & constat ex traditis à Paulo de Laz. in clem. 1. de decim. & inibi Card. q. 23. quos refert Socin. in conf. 297. lib. 2. quo in loco optimè ad prædicta loquitur. Prædicta & fouet regula generalis*

16 † qua habetur, subrogatum naturam subrogati sapere, l. certi conditio, cum glos. ff. si cert. pet. l. parabolani, C. de episcop. & cler. & text. in l. si cum §. iniuriarum, ff. si quis cautio.

Et si dicta iura in præscriptione obtinent, à fortiori in consuetudine procedet, quæ ex sui natura ius in vniuerso querit (hoc est in omni fructo) secundum *Abb. in c. cum dilectus, col. fin. et in c. fin. col. antep. de consuet. Hostien. & Abb. in c. cum Ecclesia Suring, de cau. possess. Et propriè Dominic. in conf. 123. Alex. in d. conf. 6. col. fin.* Namque 17 præscriptio † non ita extenditur, sicut consuetudo, secundum *Innoc. in cap. fin. de 18 off. archi. in qua † non requiritur titulum allegari, & si in præscriptione necessaria fuisset allegatio, secundum Archid. in d. c. 1. de præscript. in 6. et in c. seruitium 18. q. 2. et in cap. quia cognominus 10. quest. 3. tradit Florian. in l. seruitutes in magna, ff. de seruitutibus.*

Ex quibus dicti Comitatus iustitia patentissima est, et ita postea pronunciatum fuit.

Marcus Salon de Pace, Legum Doctor Burgenfis nominatus.

A D D I T I O.

NVm. 1. Quod Ecclesia Parochialis habeat intentionem fundatā pro decimis de fructibus, qui colliguntur intra fines eius Parochiæ, latè alios allegans, declarat nouissimè *D. Præsul Ricc. in eius praxi Archiepisc. in verb. praxi Parrochorum decis. 231. Reg. Valenz. conf. 8. num. 2. vol. 2.*

Num. 3. 3. & 5. quod etiam laicus, qui per tempus immemorabile possedit decimas, tuendus sit nō tantum vigore præscriptionis, sed præsumptæ concessionis, cum ex tanto temporis cursu præsumitur concessio sibi per Summum Pontificem facta, adde *Reg. de Ponte conf. 8. nu. 3. vers. 2. præsupposita, & num. seqq. uol. 2.* vbi latè post alios probat sufficere allegationem tituli stante cursu temporis immemorabilis absque alia probatione famæ priuilegij, de eodem articulo latè etiam disserit *Peregr. in tract. de iure fisci lib. 6. tit. 8. de præscrip-*

tionibus fiscalibus nu. 18. vers. & in terminis cum num. seqq. vbi licet prius adducat plures DD. quod laici possidentes per se, & suos authores decimas prædiales, quamuis per tempus immemorabile non sint tuti, nisi doceant de priuilegio Papæ, aut de concessione facta ante Concilium Lateranense, tamen postea *num. 22.* adducit plures alios tenentes, laicos decimas possidentes probato vsu temporis immemorabilis, ac probata fama de cōcessione priuilegij à Summo Pontifice, seu de concessione facta eorum auctoribus ante prædictum Concilium Lateranense obtinere debere, vbi tandem alios allegat tenentes, stante probatione possessionis immemorabilis sufficere allegationem priuilegij, cum per talem cursum tempus præsumatur, in qua opinione residere videtur, de his tamen vide *Rebuff. in tract. de decim. q. 13. num. 64*

cum seq. vbi latissimè tractat de prædicta quæstione, & *Ans. Gab. commun. conclus. lib. 5. tit. de præscript. concl. 1. nu. 22. 23. Ro. a decis. 215. p. 2. in nauiss.*

Posset etiam moueri, & disputari quæstio, an Prælati decimas ante prædictum Concilium concedi solitas, & ad Ecclesiam reuersas, possit iterum laicis in feudum concedere, in quo articulo licet multi DD. teneant opin. affirmatiuam, contrariam tamen opin. negatiuam communem, & veriozem esse, probat *Fachin. controuers. iur. lib. 7. cap. 72.*

Num. 4. *Reg. Valenz. conf. 79. nu. 93.*

Num. 6. vbi Author dicit sententiam latam pro possessore decimarum, præstatione titulum ad eas percipiendas, adde in simili *Rebuff. in tract. de pacifico possessore num. 193.* vbi tractat, an sententia præstet titulū possidenti beneficium, & allegat malos tenere, quod in petitorio non sufficiat, secus tamen in possessorio, licet ipse dicat non videre rationem diuersitatis, nisi diceret se perdidisse titulum, & probaret, quia tunc sufficeret ostendere sententiam de titulo mentionem facientem, *Reg. Valenz. conf. 68. num. 16.*

Num. 7. adde, quod sententia lata etiã in causa status non præiudicat alijs eque principalia iura habentibus, *Præs. de Franch. in decis. 523. nu. 18. 19.* & ibi addentes, *Regens Valenz. conf. 92. num. 61.*

Quatenus verò fundat se in sententia lata per Rot. Rom. pro possessore decimarum, adde, quod quando nõ ageret de articulo Iuris decimarum, qui dicitur spiritualis, sed tantum de facto, scilicet an quis plus, vel minus solito exegerit, vel quod ad aliū spectet per priuilegium, tunc posset super his iudicare etiam Iudex laicus, prout post alios declarat *Reg. de Ponte in d. conf. 8. nu. 32. 33. uol. 2.*

Num. 8. & 9. quod decima debita ex pascuis territorij nemorosi debeat ex fructibus eiusdem territorij postea ad culturam redacti, concordat *Io. Vinc. de Anna alleg. 94. nu. 1. 2. 3.* & ibi *Fabius eius filius* allegat hunc Authorem his, & alios *Reg. Valenz. conf. 33. num. 51.*

Num. 10. An mutatione rei, vel personæ priuilegium, siuè iuris dispositio mutetur, vide *Pereg. in tract. de iure fisci lib. 6. tit. 4. num. 46.* *Reg. Valenz. ubi supra num. 60.*

Num. 12. quod etiã si mutetur species fructuum adhuc debeat decima de noua specie fructuum, adde *D. Episcopum Ricc in praxi Archiepiscopalis in verb. praxi Parochorum decis. 731.*

Num. 17. & 18. An in præscriptione immemorabili, vel in consuetudine tanti temporis requiritur saltim allegatio tit. vide *Anson. Gabr. in d. tit. de præscriptionibus conclus. 1. num. 45. cum sequens.*

Laus Deo, Beatæq; semper Virgini Mariæ,
ac Diuo Ioseph.

I N D E X R E R U M, E T V E R B O R U M

Quæ in hoc Volumine continentur.

A

- A**bsens condemnari potest, conf. 12. n. 10.
Absenti quis potest obligari, conf. 33. nu. 12. & ibi quid erit in remissione.
Absens, vide verb. approbatio.
Absolutionem à iuramento non tenetur petere minor enormissimè læsus, conf. 28. num. 17.
Absoluendus vide verb. æquabilia sunt.
Aceptans scripturam, eam censetur acceptare cum omnibus suis qualitatibus, clausulis, & conditionibus, conf. 14. num. 33. & conf. 16. num. 28.
Aceptatio donationis requiritur, etiam si donatio fuerit iurata, conf. 14. num. 21. & sequen.
Aceptare quis videtur scripturam, cum aliquid ex contentis in ea adimplet, conf. 26. nu. 31.
Aceptatio scriptura inducitur ex receptione ipsius scriptura, ibid. num. 32.
Aceptatio tacita sufficit, ut non habeat locum doct. in Bart. in l. qui Romæ. §. Flavius Hermes, de verb. oblig. ibidem num. 33.
Aceptatio non potest firri post mortem donantis, conf. 33. num. 14.
Aceptatio, vide verb. approbatio, verb. donans, verb. donatio, verb. electio, verb. hæres, verb. instrumentum, verb. legatum, verb. maioricatus, verb. pater donans, & in verb. scriptura priuata.
Acta processus constat non interuenisse, ex quo in processu non reperiuntur, conf. 14. num. 65.
Acta, vide verb. sententia.
Actio oritur ex arbitrorum sententia emologata, conf. 33. num. 21.
Actio, vide verb. prescriptio.
Actor, vide verb. ordinaria via, & ver. probatio.
Actus, qui sequitur, declarat intentionem in præcedentibus, conf. 26. num. 39.
Actus, qui non valet respectu aliorum, valet respectu minoris, conf. 38. num. 21.
Actus validitatis prescriptio alijs presumptionibus præfertur, conf. 39. num. 17.
Actus gestus ita videtur, ut minus ledat ius gentis, conf. 43. num. 30.
Actus, vide verb. clandestinus, verb. clausula sic extantibus, verb. errans, & ver. iuramentum.
Aditio, seu emptio non probatur ex verbis, volo adire hæreditatem, vel emere, conf. 3. num. 87.
Aditio hæreditatis probatur verbis enunciatiuis ob aliud emisit, conf. 24. num. 29.
Aditio hæreditatis, ex quo capite censetur facta, ibid. num. 48.
Aditio hæreditatis probatur per testes singulares, ibid. num. 53.
Administratio bonorum si alicui sit interdicta, tanquam vero prodigo, valet, & tenet, & si verè prodigus non sit, conf. 38. num. 10.
Administratio, & administrator, vide verb. curator, & verb. prodigus.
Aduocatus non potest esse testis in causa, in qua fuit aduocatus, conf. 11. num. 14.
Agnatio, vide verb. consuetudo.
Alarde, vide verb. miles.
Alegari, vide verb. prescriptio, ver. presumptio, & verb. tertij ius.
Alienatio est nulla, cum quis alienat rem contra expressam prohibitionem, conf. 44. nu. 3.
Alienationis prohibitioni verba indefinita equipollent vniuersali, & extenduntur ad omnes successores, ibid. num. 6.
Alienationem cum testator indefinitè, & impersonaliter prohibet, prohibitio indicatur perpetua, ibid. num. 7.
Alienari si res sit prohibita, donari tamen potest ex causa remunerationis, conf. 3. num. 32.
Alienatio, vide verb. commissi pena, verb. licentia, verb. maioricatus, verb. prescriptio, verb. princeps, verb. substitutus postremò, & verb. usufructuarius.
Alienationem reuocare, vide verb. pater.
Alienatio rei dotalis, vide verb. uxor, & si sit hæres.
Alienatio rei minoris, vide verb. minor.
Alienatio rerum Ecclesia, vide verb. iudicis decretum, & verb. licentia Episcopi.
Alimenta ex quibus congrua dicantur, ut regia facultati satisfactum esse dicatur, conf. 1. nu. 10. & ibi quid erit in dote, stante dicta regia facultate, seu renunciatione.
Alimenta sunt præstanda de fructibus bonorum, non verò pro illis præstandis debet vendi proprietas bonorum, conf. 9. num. 17.
Alimenta sunt præstanda iuxta personam dignitatem, & quantitatem patrimonij, ibid. num. 34. & conf. 28. num. 29.

Ali.

I N D E X.

- Alimenta præstanda sunt augenda ratione maiorum sumptuum, & expensarum, d. conf. 9. n. 35.*
Alendi prior est causa patris. ibid. num. 37.
Alimenta, vide ver. habitatio, verb. læsio enormissima, & ver. pater.
Alternatiua pars explicat aliam partem eiusdem alternatiua, & quando, conf. 3. num. 81.
Alternatiua quando resoluat in coniunctam, ibid. num. 82.
Animus, vide in ver. mutatio.
Antidoralis obligatio etiam inter patrem, & filium consideratur. ibid. num. 29.
Antiquitas, vide ver. contractus, ver. dominium, & ver. solemnitas.
Appellari debet à sententia contra aliquem lata intra tempus à lege statutum ad appellandum à tempore scientia, conf. 12. nu. 13.
Appellatio producenda est coram iudice, à quo appellatur, ibid. num. 14.
Appellari quando possit ab executore, conf. 40. num. 5.
Appellatio, vide ver. contumax, ver. nominadus, ver. sententia, ver. successor, & ver. vniuersitas.
Approbare quis videtur alterius testamentum, faciendo diuisionem bonorum secundum contenta in ipso testamento, conf. 14. num. 30. & vide ver. hæres.
Approbatio probatur per declarationem extraiudicalem, ibid. num. 47.
Approbatio, quod per aliquem fuerit facta probatur testibus singularibus, ibid. num. 52.
Approbatio fieri potest per approbantem, etiam in absentia eius, in cuius fauorem fit approbatio, in eod. conf. 14. nu. 58.
Approbatio, vide ver. acceptatio, & ver. hæres, et ver. producens, & ver. testamentum.
Arbitri pro sententiâ ordinarij, conf. 33. nu. 4.
Arbitria redacta sunt ad instar iudiciorum, ibid. num. 24.
Arbitrè, & arbitrium, vide in ver. actio oritur, et ver. emolugatio, & ver. sententia antiqua. & ver. consueta fieri.
Arbitrium licet quis in re liberum habeat, eo vti non potest, si actus ab eo gestus æquitati aduersetur, conf. 20. num. 9.
Argui licet de maioratu ad feudum, conf. 9. num. 20.
Argumentum à contrario sensu non habet locum contra legem, conf. 19. num. 14.
Argumentum validum est de officiali perpetuo ad officialem ad beneplacitum creatum, conf. 21. num. 4.
Argumentum de similibus ad similia in conditionibus voluntarijs non procedit, conf. 27. nu. 19. & conf. 29. num. 59.
Argumentum de similibus ad similia non procedit in contractibus, ibid. num. 60.
- Argumentum de similibus ad similia fallax est, ibid. num. 62.*
Argui licet ab ordine litera, conf. 43. num. 32.
Argumentum, vide in ver. leges. quæ agunt.
Arma, vide in ver. conditio, & ver. consuetudo.
Arra, vide ver. donatio propter nuptias, & ver. uxor per totum.
Assertio, vide ver. contractus, & ver. feudalia, & ver. iudici, & ver. Princeps, per totum, & ver. tabellionis assertio.
Assessoribus salaria sunt præstanda à partibus litigantibus, conf. 48. num. 2. & seqq.
Assessor, vide ver. dominus temporalis, & ver. iudices ordinarij, & ver. salarium.
Auditus, vide in verb. testes,

B

- B**ellum, vide ver. nobilitatis privilegium.
Blanditia, vide ver. me:us.
Bona fides, ex quibus constare dicatur in præscriptione, conf. 41. num. 13.
Bona fides, ex quibus causetur, ibid. num. 15.
Bona fides, vide ver. coniectura, & ver. immemorialis.
Bona futura, vide ver. donatio.
Bona fidei contractus, vide ver. contractus.

C

- C**aducitas, vide ver. substitutus.
Cambia quando sint licita, conf. 49. nu. 8.
Cambia, vide ver. interesse, & ver. pacto.
Cancellatio, vide in ver. prothocollum, & ver. testamentum.
Cappellanus, vide ver. laicus.
Capituli consensu si aliquid sit statutum, nihil graue sine eius assensu expediri potest, conf. 17. num. 15.
Capitulum generale, vide ver. statuta.
Carceratus quis dicitur in illo loco, in quo stare tenetur, conf. 12. num. 7.
Casus omnibus remanet in dispositione iuris communis, conf. 2. num. 1. & conf. 29. nu. 19.
Casus similis, qui dicitur, & qui dissimilis, ad hoc, ut dicatur comprehendi sub dispositione testatoris, vel non: & quando extensio permittatur de vno casu ad alium, conf. 9. num. 14.
Casus præter ordinationem disponentis contingens, sub dispositione non comprehenditur, & si in eo non ineat maior ratio disponendi, ibid. nu. 63.
Casus cum omittitur de eo non idem, quod de expresse est iudicandum, etiam si in casu omisso adsit maior ratio disponendi, conf. 34. n. 33.
Casus, vide ver. decisio, & ver. dispositio, & ver. Verba vniuersalia.
Causa qualibet etiam iniusta excusat à dolo, conf. 7. num. 22.

Causa

I N D E X.

- Causa non præsimitur in Principe veniente contra eius contractum, conf. 15. num. 52.*
- Causa qualibet etiam bestialis excusat à pœna conf. 46. num. 7.*
- Causa vide verb. dispositio, & verb. maioricatus, & verb. verba.*
- Causa superueniens, vide verb. exceptio rei iudicata, & verb. libellus, & ver. satisfactio.*
- Causa cognitio necessaria est in contractu, civitatis, conf. 10. num. 14.*
- Cautela nimia dolum fraudemque probat, in conf. 37. num. 4.*
- Cadens alteri actiones suas, an possit debitum exigere, conf. 18. num. 5. & per totum consiliū*
- Cadens actiones suas, potest eas intentare, quando cesionario ex parte sua non adimplet contractum cesionis, ibid. num. 31.*
- Cessio, & cedere, vide verb. hypothecaria, & verb. patronatus.*
- Cessante causa, vide verb. sententia.*
- Cancellarius, vide verb. examen.*
- Citatio non requiritur, quando proceditur contra officialem fugientem sine iudicatu, conf. 12. num. 4.*
- Citatio non est necessaria in extractione instrumentum de protocollo, conf. 14. num. 8. Et ibi quomodo hoc intelligatur.*
- Citatio non præsimitur, quod fuerit facta, ibid. num. 67.*
- Citatus ad aliquam litem quis non dicitur, & si citatus sit ad audiendam sententiam, ibid. num. 68.*
- Citatio est de iure diuino, conf. 25. num. 40.*
- Citatio, vide verb. iudex potest, & verb. Iudici afferenti, & verb. Princeps per totum, & verb. s.chedula regia, & verb. sententia.*
- Civis unus quando possit contradicere contractui facto per maiorem partem populi, conf. 10. num. 20.*
- Civis, vide verb. gabella, & verb. diuisio.*
- Civitatis regimen apud nobiles tantum esse debet, conf. 10. num. 5.*
- Civitatis in contractu debent interuenire omnes ciues, tam nobiles, quam plebei, aut saltem due partes ex tribus, aliis contractus est ipso iure nullus, ibid. conf. 10. num. 9. & 10.*
- Civitatis contractus sicut non valet in præiudicium eorum, qui non consenserunt: ita nec valere debet in præiudicium suorum successorum, ibid. conf. 10. num. 13. & 19.*
- Civitas, vide ver. causa cognitio, & ver. locus, & ver. Vniuersitas per totum.*
- Clandestinus actus semper interpretatur in peiorem partem, in conf. 20. num. 29.*
- Clam, vide verb. dolus.*
- Clausula sequens non est referenda ad ea, que habent specialem determinatiem, conf. 27. num. 14.*
- Clausula appositæ in instrumentis de filo rebellionum, non sunt considerandæ, conf. 28. num. 19.*
- Clausula una declaratur ex clausulis alijs ipsius scripturæ, in conf. 44. num. 12.*
- Clausula in fine appositæ ad omnia præcedentia referri debet, ibid. conf. 44. num. 13.*
- Clausula, vide verb. acceptatio.*
- Clausula de plenitudine potestatis, & ex certa scientia non operantur in tertij præiudicium, conf. 25. num. 45.*
- Clausula ex certa scientia, vide ver. clausula non obstante tali lege.*
- Clausula de plenitudine potestatis, vide verb. Princeps.*
- Clausula sic extantibus subintelligitur in omni dispositione sententia, & actis, conf. 40. num. 19.*
- Clausula non obstante tali lege, quando requiratur in privilegio, seu actu sequenti, conf. 45. num. 8.*
- Clausula non obstante tali lege, non requiritur in privilegio, quod apponatur, etiam si necessaria fuerit, quando constat de Principis voluntate, quod voluerit eius privilegium in omni casu valiturum, ibid. num. 12.*
- Clausula, nõ obstante tali lege & si requiratur in rescripto Principis nõ tamen requiritur in regali privilegio, ibid. num. 14.*
- Clausula, non obstante tali lege, non requiritur, quando in principis privilegio apponitur secunda iussio, ibid. num. 17.*
- Clausula, non obstante tali lege, non est necessaria cum rescriptum conceditur proprio motu, ibid. num. 21.*
- Clausula, non obstante tali lege, non requiritur, cum princeps ponit clausulam, ex certa scientia, ibid. num. 22.*
- Clausula non obstante tali lege, nõ requiritur, quando lex à Rege prædecessore edita est, ibid. num. 23.*
- Clausula, proprio motu, vide ver. non obstante tali lege, & ver. donatio remuneratoria.*
- Clausula executiva, vide verb. donatio regia.*
- Clausula derogatoria, in cuius favorem, censetur appositæ, conf. 2. num. 82.*
- Clausula derogatoria, vide ver. iuramentum.*
- Clausula omni meliori modo, vide verb. iuramentum.*
- Clausula, constituti, vide ver. possessio.*
- Clericatus, & tonsuræ cognitio spectat ad iudicium ecclesiasticum, non verd ad iudicem laicum, conf. 22. num. 2. & 3. per tot. consilium.*
- Clericus primæ tonsuræ vnicæ uirginis matrimonio copulatus, gaudet privilegio fori, conf. 22. num. 1.*
- Clericorum coniugatorum habitus decens, an sit determinatus, & qualis dicatur habitus*

I N D E X

- clerici coniugatis conueniens, *ibid.* n. 5. & per totum consilium.
- Clericus non perdit priuilegium clericale, etsi quibuscunque enormitatibus se immiscuerit, *ibid.* n. 20.
- Clericus, *vide verb.* consuetudine, & *verb.* status Sacerdotis, & *verb.* patronatus.
- Collegium, *vide verb.* fraternitas.
- Colonus *vide verb.* dominium.
- Commendatores, *vide, verb.* magister, & *verb.* milites.
- Commisarius pena utens non potest petere pensiones preteritas, *conf.* 24. n. 1. & per totum consilium.
- Commisarius pena quis agere possit, cum dubium est inter duos dominos, *conf.* 44. n. 1.
- Commisarius pena non habet locum, quando alienatio est nulla, *ibid.* n. 4.
- Commisarius pena cessat ex pensionis receptione, *ibid.* n. 15. & *seq.*
- Commisarius pena locum non habet, etiam si dominus ignoranter pensionem recipiat, ignorando rem in commissum incidisse, *ibid.* n. 6.
- Commisarius a pena excusat qualibet causa colorata, *ibid.* num. 22.
- Commissum *vide verb.* licentia, & *verb.* restitutio.
- Commissio expirat morte commissarii, *conf.* 31. n. 3.
- Comitatus, *vide verb.* scæmina.
- Commune, *vide verb.* meum.
- Compensandi animus ex quibus coligatur, *conf.* 3 num. 4. & *seq.*
- Compensandi animus, *vide verb.* curator.
- Compromissum tantum nocet compromittentibus, *conf.* 10. num. 26.
- Compromissum, *vide verb.* locus subiectus.
- Concordia, *vide verb.* interpretatio, & *verb.* scriptura, & *verb.* verba.
- Condemnatus, *vide verb.* assens, *verb.* æquabilia, *verb.* exceptio rei indicatæ, *verb.* iuramentum, & *verb.* præsumptio maxima.
- Condemnatio contra plures hæredes fieri debet pro portionibus hæreditariis, *conf.* 4. n. 1.
- Condemnatio fieri non potest super non petitis *ibid.* num. 5.
- Conditio apposita in prima scriptura censetur repetita in posteriori scriptura. *conf.* 2. num. 77. & *si q.*
- Conditio sumendi nomen, & arma testatoris, adimplenda est, & non dicitur grauamen, nec onus *conf.* 3. n. 47. & *seq.*
- Conditio in forma specifica adimplenda est, in *conf.* 9. num. 11.
- Conditionem semel fuisse adimpletam sufficit, ut euentus eius purificet actum, ac si à principio fuisset purus, *ibid.* num. 12. & *vide infra verb.* substitutio.
- Conditio non dicitur impeditiua matrimonij, si ad matrimonium contrahendum alicuius licentia requiratur *conf.* 20. n. 6.
- Conditio de matrimonio contrahendo, intelligitur de vero matrimonio, non de nullo *ibidem* numer. 12.
- Conditio seu modus non potest apponi donationi perfecta *conf.* 26. num. 3. & *vide infra verb.* intellectus l. perfecta donatio.
- Conditio vel modus an possit apponi in tertij praiudicium, cur antea erat ins in spe quasitum *ibid.* num. 8.
- Conditio voluntaria in forma specifica est adimplenda, *conf.* 27. num. 18. & *conf.* 29. num. 55.
- Conditio quando possit per equipollens adimpleri *conf.* 32. n. 16.
- Conditio, *vide verb.* argumentum, *verb.* possidentis, *verb.* Principes, *verb.* priuilegij verba *verb.* substituto, per totum.
- Conductor, *vide verb.* dominium.
- Confessio non nocet quando confitens se refert ad aliquod instrumentum, in quo contrarium constat, *conf.* 25. n. 63.
- Confessio extraiudicialis facta, absente parte, non est potens ad obligandum, *conf.* 43. num. 23.
- Confessio extraiudicialis duobus testibus debet probari *ibid.* num. 24.
- Confessio interpretanda est, ut minus confitentem obliget, *ibid.* num. 44.
- Confessio, *vide verb.* error *verb.* fugiens *verb.* maioricatus *verb.* minor.
- Confirmatio generalis non porrigitur ad id, quod est specialiter classatum, *conf.* 2. num. 54. & *seq.*
- Confirmanti ius ante reseruatum, non tollitur per eius ultimum, & generalem confirmationem, *ibid.* num. 57.
- Confirmatum in confirmante inesse videtur, *ibid.* num. 69.
- Confirmatio non extendit confirmatum, nec eius naturam mutat, *ibid.* num. 93.
- Confirmatio, *vide verb.* domini temporales.
- Confraternitas, seu collegium quando à laico erigitur, confratres nihil agere, aut statuere possunt super confratribus recipiendis, sine ipsius laici consensu, nec minus contra eius voluntatem, *conf.* 47. n. 1. & per totum consilium.
- Confraternitates, seu collegium non possunt statuere, quod quidam ad collegium, sine confraternitatem, admittantur, & alij excludantur, *ibid.* n. 2. & *seq.*
- Confratres non possunt facere iniquum statutum super receptione confratrum, *ibid.* n. 5.
- Confratres, seu collegiati nihil statuere possunt in tertij praiudicium *ibid.* n. 7.
- Confraternitates dissolui debent propter iniqua statuta, *ibid.* n. 10.
- Ad confraternitates homines faciliter recipi debent, *ibid.* n. 11.

Confra

I N D E X.

- Confratrum statutum quod constituerunt, ut nullos ad confraternitatem recipiant, nisi certo pretio soluto, non est licitum, ibid. n. 12.*
- Confraternitas facilius cogitur recipere in confratres filios confratrum quam alios extraneos, quibus proponuntur, ibidem num. 14. & sequent.*
- Coniectura sufficit ad probationem bona fidei, conf. 35. n. 6.*
- Coniectura, vide verb. dolus, & verb. mala fides.*
- Conscientia alicuius cum aliquid committitur, ad heredem non transit, conf. 31. n. 2.*
- Consanguinitatis probatio minimè fieri potest contra possessorem per testes de auditu, etiam si deponant cum qualitatibus cap. licet ex quadam de testib. conf. 29. nu. 70.*
- Consanguinitas, vide verb. testes deponentes.*
- Consanguineus, vide verb. metus, & verb. retractus.*
- Consensui nihil ita contrarium est, quam error, conf. 25. num. 66.*
- Consensus, vide verb. capitulum, verb. diuisio, verb. filius, verb. spoliatus, verb. tacens, verb. infans, verb. maior pars, & verb. Princeps.*
- Conseruatio familiae, & agnationis inducitur ex diuitis, & successione, conf. 3. n. 44. conf. 9. n. 6 & conf. 26. num. 11.*
- Conseruatio, vide verb. familia.*
- Considerandum, vide verb. euenire.*
- Consuetudo plebeyorum, seu eorum pactum non nocet nobilibus eiusdem populi, conf. 10. num. 25.*
- Consuetudo non requirens subscriptionem in prothocollo tabellionis, valida est. conf. 14. num. 4.*
- Consueti fieri non cadunt sub arbitrio, conf. 21. num. 7.*
- Consuetudo valet, qua famina ad successionem feudi admittitur, conf. 29. n. 13.*
- Consuetudo valet, quod femina maritorum nomen, & arma portent, ibid. n. 78.*
- Consuetudine an induci possit, quod clericus coniugatus non portet habitum clericalem, nec tonsuram apertam, conf. 22. n. 6.*
- Consuetudo consideranda est in successione maioricatus, conf. 29. n. 12.*
- Consuetudo generalis non debet probari, conf. 48. num. 3.*
- Consuetudo, vide ver. domini temporales, ver. legatus, verb. officiales, verb. priuilegium, verb. iudex potest, verb. prescriptio, & ver. titulus.*
- Contestatio litis, vide verb. prescriptio.*
- Contractus secundus censetur factus forma prioris contractus, conf. 2. n. 79.*
- Contractus quando dicatur perfectus, et consummatus, conf. 3. n. 92.*
- Contractus non debet extendi de re ad rem conf. 14. num. 60.*
- Contractus presumitur praecessisse ex antiquissima praestatione, conf. 15. num. 4.*
- Contractus in utilitatem vniuersitatis probatur gestus ex assertione facta per ipsam vniuersitatem in ipso contractu de tali utilitate ibid. num. 25.*
- Contractus presumitur factus in fauorem Ecclesiae, & in eius utilitatem praeuium fuisse conuersum propter antiquitatem temporis, ibid. num. 28.*
- Contractus, & si aliquo modo nominetur, non attenditur hac nominatio, sed contractus effectus consideratur, conf. 19. n. 6.*
- Contractus cum Principe factus est bona fidei, ibid. num. 9.*
- Contractus si est ipso iure nullus, ipsum faciens aduersus eum venire potest. conf. 10. n. 18.*
- Contractus principalis ab vniuersitate factus, sicut non valet, ita nec poena in eo apposta, ibid. num. 22.*
- Contractus innominatus stipulatione munitus, non potest reuocari, conf. 26. num. 16.*
- Contractum quis seruare non tenetur, quando aduersarius, qui promissit ex parte non adimplet conf. 28. num. 30.*
- Contractus si prohibetur, ne alteri sit nociuus, iuramento non firmatur conf. 32. n. 3.*
- Contractus venditionis fraudulentus presumitur, ex loci qualitate, & quia fit coram personis certis, & suspectis, conf. 37. n. 7.*
- Contractus, vide verb. argumentum, verb. dolus, verb. ciuitas, verb. locus subiectus, verb. causae cognitio, verb. metus, verb. pater, verb. aequalitas, verb. Princeps, verb. masculinum, verb. solemnitas, verb. variatio, ver. uasal, verb. testes, verb. immemorialis, & verb. delictum.*
- Contrahens, vide verb. interpretatio*
- Contradictor legitimus quis dicatur conf. 39. num. 14.*
- Contradictor, vide verb. missio in possessionem & verb. possessor.*
- Contradictio, v. de verd. scripturae verba, verb. tacem, verb. testator, & verb. testamentum.*
- Contrarietas, scripturarum euitanda est conf. 2. num. 60.*
- Contrafaciens, vide verb. contractus ipso iure.*
- Contributio, vide verb. diuisio, & verb. miles.*
- Contumax, si compareat, non potest allegare contra processum factum contra eum in eius absentia: sed debet sumere litem in eo statu, quo eam inuenerit, conf. 12. num. 11.*
- Contumax non debet audiri, nisi prius soluerit expensas, ibid. nu. 12. Et ibi an teneatur satisfacere, antequam audiatur.*
- Contumax uerus in criminalibus non auditur*

I N D E X.

appellans; ibid. num. 16.
Contumax, vide verb. absens, verb. officialis.
Corrigere, vide verb. declarare, verb. Princeps.
verb. tabellio, & verb. verba.
Credendum est nuncio, conf. 22. n. 19.
Creditor succedens suo debitori, visus est ei re-
mittere suas actiones, pro ea parte pro qua est
heres: etiam si talis creditor velit postea age-
re actione hypothecaria, conf. 4. n. 4.
Creditor quando possit aliquid recipere ultra sor-
tem principalem, conf. 49. n. 10.
Creditor, vide, verb. debitor, verb. interesse, &
verb. pactum.
Crimen, vide verb. probationes.
Crimen laesa Maiestatis, vide verb. officialis.
Culpa lata, vide, verb. minoribus, verb. officia-
lis, & verb. tutor.
Culta, & cultura, vide verb. possessionem ha-
bere, verb. praescriptio, verb. privilegium, et
verb. terrae cultae.
Curator, vel administrator quidquid dederit suo
minori, animo compensandi id dedisse videtur,
conf. 3. n. 1.
Curator negotium faciens, suo pupillo tangens,
dicitur illud fecisse nomine sui pupilli, ibid.
num. 2.
Curatoris licentia non requiritur, quando minor
iurat contractum, ibid. n. 17.
Curator aliquid emens, vel possidens, praesumi-
tur nomine proprio id fecisse, & non curatorio
nomine, & de bonis proprijs, non vero de pec-
unia minoris, & contrarium dicenti, incum-
bitonus probandi, ibid. n. 73. & multis sequen.
Et ibi. n. 75. & 82. & 84. tractatur, quid erit,
si curatorem de pecunia minoris.
Curator, quando contrahere possit cum suo mino-
re, ibid. n. 50. & seq.
Curator, vide verb. inventarium, verb. minor, &
verb. protestatio.

D

Debet, vide verb. dictio debet.
Debitor non liberatur, alicui soluendo post
prohibitionem ei factam a suo creditore, conf.
28. num. 1.
Debitor, vide verb. pactum.
Debitum, vide, verb. cedens, verb. minoribus,
& verb. tutor.
Decima praescriptio in aliqua terra, ad aliam
fructuum speciem extenditur, conf. 50. n. 12.
Decima, vide verb. Ecclesia, verb. Episcopus,
verb. fundus, verb. laicus, verb. non alia, ver:
possessionem habens, & verb. privilegium.
Decisio casus in terminis praefertur casui in
alia specie loquenti conf. 27. n. 17.
Declaratio, seu expositio testatoris praefertur om-
nibus alijs interpretationibus, conf. 2. n. 7. & seq.

Declarandi potestatem habens, potest variare,
conf. 20. num. 19.
Declaratio, ut dicatur, requiritur, quod res sit du-
bia conf. 25. num. 60.
Declarare qui potest, non potest corrigere ibi. n. 61.
Declarationi testatoris standum est indubijs cof.
27. num. 32. & conf. 29. n. 31.
Declaratio, vide verb. actus qui sequitur, verb.
approbatio, ver. dispositio, verb. Princeps,
verb. scriptura, ver. tabellionis assertio, &
verb. testator.
Decretum Iudicis non facit cessare lesionem
enormissimam conf. 19. n. 23.
Decretum, vide ver. Iudex, & ver. minor.
Defectus, vide ver. Princeps.
Decurio, vide ver. officium.
Delictum esse commissum, ante omnia probari de-
bet, ut inquisitio aduersus aliquem formari
possit. conf. 13. n. 2.
Delictum non dicitur committere, qui facit illud
quod consuetum est fieri ibid. n. 8.
Delicti praesumptio, vide ver. fraus.
Delictum, vide ver. falsitas, ver. fama, verb. fu-
giens, ver. iuramentum, verb. praesumptio
& verb. probationes.
Demens, seu mente captus, ex quibus praesuma-
tur, seu probetur, conf. 11. num. 6. & multis
sequent.
Demens, seu mente captus quis probatur, ex quo
talis reputatur a consanguineis eius, seu ex
quo aliquis communiter demens reputatur,
ibid. num. 9.
Dementia, vide verb. furiosus, ver. testator, &
ver. testes.
Demonstratiua verba, vide verb. dispositionis
verba.
Descendentium appellatione, omnes in infinitum
comprehenduntur, etiam ultra quartum gra-
dum conf. 29. num. 38.
Descendentium verbo, femina comprehenditur
ibid. n. 39.
Descendentes cum vocantur, ordine successivo
consentur substituti, ibid. n. 40.
Descendentes, vide verb. dictio, ver. femine, &
verb. nobilitate.
Dest. natio, vide verb. mercator.
Dictio, dellos, ad omnes praecedentes refertur
conf. 23 n. 2.
Dictio Descendentes, etiam feminas compre-
hendit, ibid. n. 4.
Dictio Descendentes, omnes in infinitum com-
prehendit ibid. n. 15.
Dictio usque, non est restrictiua, sed ampliatiua:
& non ponitur inclusiue, sed exclusiue, conf. 25.
num. 25.
Dictio Quodcumque apposita in regia donatio-
ne, quid significet ibi. n. 30.
Dictio Segun. apposita in regia donatione, quid
significet

I N D E X.

- significet, ibidem numero 36.*
Dictio Linea qualiter sumatur *conf. 26. num. 40 & conf. 29. num. 27.*
Dictio de domo tali, *vide verb. scemina.*
Dictio sexus ita conuenit femina, *sicut masculis, ibid. oum. 24.*
Dictio per quid significet, *ibid. n. 28.*
Distiones hæc per la linea sunt explicanda de *recta linea, non uero de transfuersali, ibid. n. 71.*
Dictio de causam proximam, *& immediatam ꝑ edocet, ibid. n. 72.*
Dictio patrimonium, *vide ver. patrimonium.*
Dictio conducho, *appositum in priuilegio, quid significet, conf. 33. n. 28.*
Dictio vos impositum in aliqua dispositione, *restringit dispositionem conf. 34. n. 25.*
Dictio però aduersatur in iure, *& in facto. ibid. num. 27.*
Dictio maioricatus, *vide verb. maioricatus.*
Dictio, *prout si aliquid præteritum adijcitur, intelligitur limitatiue, ut temperetur secundum naturam eius, ad quod sit relatio, conf. 44. num. 14.*
Dictio, *debet, in lege impositum non importat necessitatem, sed decentiam conf. 46. n. 3.*
Dictio, *licentia vide verb. licentia.*
Dies, *vide verb. instrumentum.*
Dignitas, *vide verb. nominandus, & verb. uniuersitas.*
Dilectio ex dictis extra testamentum percipitur, *conf. 27. n. 23.*
Dilectus magis potius censetur uocatus à testatore, *quando dubitatur, quis sit nominandus, ibid. nu. 25.*
Dilectus magis, *& omnes eius descendentes præferuntur in substitutionibus minus dilectis, conf. 29. n. 52.*
Dilectus minus in substitutione, *quando sit melioris conditionis, quam magis dilectus, consil. 34. num. 23.*
Dilectus magis, *vide ver. iudicandum, ver. nominatus primò, ver. substitutio, & ver. testator.*
Dispositio generalis non trahitur ad id, *quod in specie prohibetur, conf. 2. num. 55.*
Dispositionis declaratio ad disponentem spectat, *conf. 2. num. 61.*
Dispositionis uerba potius in dubio sunt iudicanda demonstratiua, *quam restrictiua, conf. 25. num. 24.*
Dispositio non subuertitur, *quando alteri est ius quesitum, & si cesset causa dispositionis, conf. 26. num. 36.*
Dispositio intelligi debet, *ut minus ladat ius commune, conf. 29. num. 43.*
Dispositio unam personam excludens, *non trahitur ad aliam personam, ibid. num. 61.*
Dispositio quando ad certum limitatur gradum, *personam, quæ ad successionem admitti uult,*
illius gradus esse probari, necessum est, ibid. num. 65.
Dispositio non debet extendi de persona ad personam, *nec de casu ad casum, conf. 31. nu. 1. & prius conf. 9. nu. 13. & vide verb. substitutio.*
Dispositionis uerba semper solent interpretari ex ratione in dispositione apposita, *conf. 34. num. 15.*
Dispositionis uerba, *ubi ad aliquem adaptari non possunt, ad illum dispositio est trahenda, ibid. num. 30.*
Dispositio, an extendatur ex eadem ratione, *ibid. num. 32.*
Dispositio, *vide verb. casus, verb. interpretatio, ver. ratio, ver. restrictiua uerba, & ver. uerba.*
Disponens non sufficit, *quod aliquid uelit, nisi disponat, conf. 34. num. 20. & uide uer. testator quod non loquitur.*
Distributum non semper æqualiter debet distribuere, *conf. 42. num. 13.*
Diuisio inter homines uniuersitatis facienda est pro ea parte, *pro qua fuit in onere portio, pro modo quæ contributionis, ibid. num. 8.*
Diuisio actus ex consensu probatur, *conf. 14. num. 31.*
Diuisio, *uide uer. approbare, uer. gabella, & uer. lucrum.*
Dives, *uide uer. uxor.*
Dinitia, *uide uer. conseruatio.*
Doctor, *uide uer. examen, & uer. opinio.*
Dolus re ipsa adequatur dolo ex proposito, *consil. 19. num. 2. & consil. 28. num. 13.*
Dolus non infertur scienti, *consil. 2. num. 41.*
Dolus abijcitur etiam ex probatione inualida, *& ex coniecturis, conf. 4. num. 18.*
Dolus, *& fraus, coniecturis probari potest, consil. 37. num. 2.*
Dolus, *uide uer. causa qualibet, uer. cautela, uer. fraus, uer. iudex, uer. mulier, & uer. tutor.*
Dominiis temporalibus probatur dominium pertinere ex solutione eis facta per suos uasallos, *conf. 15. num. 37.*
Domini temporales uidentur probare dominium terminorum ad eos pertinere, *ex licentijs ab eis concessis suis uasallis fruendi talibus terminis, conf. 16. num. 4. & sequent.*
Domini temporales ex consuetudine possunt suis uasallis piscationem prohibere, *ibidem num. 20. & melius, num. 21.*
Domini temporales fundant intentionem suam in eis, *quæ ad Regem concedentem pertinebant, conf. 15. num. 23.*
Domini temporales ex consuetudine habent ius creandi tabelliones, *ibid. num. 36.*
Domini temporales si confirmant Iudices à suis populis electos, *ab eis non disuntur creati, conf. 48. num. 11.*
Dominus temporalis non tenetur soluere salarium

I N D E X

- rium assessorum, qui electi fuerunt propter imperitiam, iudicum ordinariorum ab uniuersitate. ibid. num. 12.*
- Domini temporalis non est iurisdictio, quam exercent officiales à suo populo creati, ibid. num. 14.*
- Domini temporales, vide verb. immemorialis, verb. populus, verb. vasalli per totum, verb. solutio, verb. uniuersitas, & verb. tabellio.*
- Dominium qualiter, & quomodo probetur ex locatione, conf. 16. num. 8.*
- Dominium, aut possessio non transeunt in colonos, sed remanent penes conductores, ibid. num. 10.*
- Dominium in antiquis solis indicijs probatur, ibid. num. 12.*
- Dominium in antiquis probatur per famam publicam, ibid. num. 17.*
- Dominus, vide verb. commissi pœna, & verb. licentia.*
- Donans antè acceptationem donatarij remanet dominus rei donata, conf. 14. num. 23.*
- Donans, vide verb. acceptatio, & ver. pater donans.*
- Donatarius secundus, cui res tradita est, praefertur primo donatario, cui res non fuit tradita, conf. 14. num. 24.*
- Donatarius potest tertio stipulari, ut bona donata post eum tertius habeat, conf. 26. n. 19.*
- Donatarius, vide verb. maioricatus.*
- Donatio non praesumitur; & qualibet occasio (etsi leuis) sufficit ad excludendam praesumptionem donationis, conf. 2. n. 5. & 65. & cõf. 3. n. 6. 9. & 10.*
- Donatio omnium bonorum iure reprobatur conf. 2. n. 44.*
- Donatio si non valet, ut donatio inter vivos, debet fieri interpretatio, quod valeat, ut donatio causa mortis, & è contra, ibid. n. 48.*
- Donationis praesumptionem inducit antidotalis obligatio praecedens, conf. 3. n. 40.*
- Donatio non comprehendit ea bona, quae donans in futurum habuit, conf. 14. num. 61. & seq. & vide verb. melioratio.*
- Donare non potest, qui habet generale mandatum, conf. 17. n. 25.*
- Donatio non erit, etsi in contractu nominetur donatio, si consideratis verbis non est donatio, sed contractus alterius naturae conf. 19. num. 7.*
- Donatio proprie non dicitur in qua pretium, vel modus interuenit, ibid. n. 18.*
- Donatio est contractus nominatus, conf. 26. num. 14.*
- Donatio antè acceptationem reuocari potest, etiam extante, l. 3. tit. 8. lib. 3. ordin. quae habetur in noua recop. lib. 5. tit. 16. l. 1. conf. 33. num. 12.*
- Donatio, vide verb. acceptatio, verb. conditio, verb. masculinum, verb. mulieres, & verb. renunciatio.*
- Donatio propter nuptias in Hispania dicitur Arra, quae sponsa constituitur, conf. 14. n. 11.*
- Donatio inter virum, & uxorem, patrem, & filium, si non valet ut donatio inter vivos, valet tamen, ut donatio causa mortis conf. 2. num. 49.*
- Donatio facta filio, nisi traditio rerum donatarum interueniat, non confirmatur emancipatione superueniente, conf. 14. n. 14.*
- Donatio facta filio in potestate etiam iurata nõ valet, ibid. n. 15. & seq.*
- Donatio, seu melioratio facta filio, si non fuerit acceptata, ante acceptationem reuocabilis iudicatur (etiam extante, l. 3. tit. 8. lib. 3. ordin. quae habetur lib. 5. nouae recop. tit. 16. l. 2. ibid. n. 20. & seq.*
- Donatio inter virum, & uxorem, vide verb. melioratio & verb. pater.*
- Donatio inofficiosa, vide verb. haeres filius, ver. filij, & verb. pater non potest venire.*
- Donatio regia amplianda est, non verò restringenda, conf. 25. nu. 7. & multis sequentibus.*
- Donatio regia qualiter facta intelligatur; & quid comprehendat, ibid. num. 15. & per totum.*
- Donatio regia regulatur ex ratione in eius prohemio expressa, ibid. n. 19.*
- Donationis regia verba non debent esse superflua, ibid. n. 21.*
- Donationem regium non extendunt, nec restringunt verba apposita in clausulis executiuis regia donationis, ibid. n. 35.*
- Donatio regia remuneratoria (etiam ex causa ingratitudinis) non potest reuocari, ibidem num. 49.*
- Donatio regia non diruitur praetextu erroris, conf. 46. n. 23.*
- Donatio regia, vide ver. dictio, ver. donatio remuneratoria, ver. filio, ver. ius, verb. merita, verb. Princeps, & ver. reservatio.*
- Donatio remuneratoria non est proprie donatio, sed quidam contractus, conf. 3. nu. 30. & conf. 25. num. 50.*
- Donatio remuneratoria sui natura fauorabilis est, conf. 25. n. 10.*
- Donatio remuneratoria non potest dici, si ex seruitijs necesse debitis fiat, conf. 28. n. 28.*
- Donatio remuneratoria à Rege alicui facta nõ debet restringi, sed in ea iuris regula desicere consuescunt, conf. 45. n. 19.*
- Donatio remuneratoria cum à Rege alicui fit, proprio motu facta videtur ibid. n. 20.*
- Donatio remuneratoria, vide verb. antidotalis, verb. alienari, verb. insinuatio, verb. legitima, verb. merita, & ver. Princeps.*

Desis

I N D E X.

Dotis causa non semper est pia, conf. 9. n. 9.
Dos constituta de bonis subiectis restitutioni, vel maioricatus, transmittitur etiam in proprietate ad haeredes feminae dotata ad exclusionem perpetuam successorum, ibid. n. 15.
Dos non praesumitur inofficiosa: & an durante matrimonio possit reuocari, conf. 34. nu. 2. & sequentibus.
Dotis titulus est onerosus, ibid. n. 4.
Dos, vide verb. emptio, verb. feminae, ver. litigiosi vitium, ver. maioricatus, verb. meliorandi, ver. pater ex magis communis, ver. vxor, & ver. iudicandum.
Dos congrua, vide verb. alimenta, & verb. filia.

E

Ecclesia succedit clerico in acquisitis intuitu Ecclesiae; & in eis non potest succedere Pralatus, conf. 17. n. 8. & sequent. & praecedentibus.
 Ecclesia punit, matrimonium clandestinum, contrahentes, conf. 20. n. 11.
 Ecclesia iustitia cultrix esse debet: & non debet occupari cum iactura aliena, conf. 44. num. 23.
 Ecclesia, ut fundet intentionem suam de iure communi in decimis alicuius fundi debet probare fundum illum esse intra fines talis Ecclesiae, conf. 50. n. 1.
 Ecclesia, vide verb. iudicis decretum, verb. licentia Episcopi, verb. patronatus, verb. praescribi possunt, & verb. solemnitas.
 Edificia utilia, & necessaria sunt habenda in considerat one ad eorum solutionem, conf. 3. n. 94. & vide verb. expensa.
 Edificans in solo alieno, vide verb. expensa.
 Editio librorum, vide, verb. mercatores.
 Electio datur testatori, & post eius mortem datur eius haeredi, conf. 2. n. 4.
 Eligendi ius habens, aliquem de certis ad successionem maioricatus, potest variare, & mutare talem electionem, seu nominationem conf. 20. n. 13. & fere per totum consilium.
 Electus ad officium non habet ius considerabile durante tempore sui praedecessoris, ibid. n. 20.
 Electio, seu nominatio facta in fauorem alicuius reuocari potest, maxime de eius consensu ibid. n. 22.
 Electio, verb. domini temporales, verb. officialem, & praescriptio, verb. restitutio bonorum, & verb. variatio.
 Emancipatio, vide verb. donatio facta filio.
 Emologatio sententiae arbitratorum sufficit, etsi aliquem haberet defectum, conf. 33. n. 22.
 Emologatio sententiae arbitri habet vim transactionis, ibid. n. 22. in fine.

Emologatio, vide verb. actio oritur, & verb. laudi.
Emphytheosis, vide verb. commissi pena, ver. femina, & verb. licentia.
Emptio cuius nomine dicatur facta, conf. 3. nu. 77. & ibi quid si emptio procedat ex pecunia aliena, & multis num. seq. & ibi etiam tractatur, quid si constante matrimonio emptio, & numeratio fiat per uxorem.
Emisse quis videtur de proprijs pecunijs, ibid. nu. 73. & pluribus sequen. & conf. 43. nu. 2. cum sequent.
Emptio, vide verb. aditio, ver. curator, verba hypothecariam, verb. maritus ver. mulieri & ver. vidua.
Enriqueña bona, vide, ver. femina.
Episcopus in decimis percipiendis quo ad quid fundet intentionem suam, conf. 50. n. 2.
Episcopus, vide verb. laicus, verb. licentia, & ver. patronatus.
Epistola regis, vide ver. lex.
Equabilia sunt, quod quis sit condemnatus, vel absolutus, vel quod ex processu appareat, an sit condemnandus, vel absolvendus conf. 19. num. 35.
Equalitas omnis debet esse in contractibus, nec contractus debet claudicare, conf. 25. nu. 56.
Equalitas, vide verb. distributiuum, verb. diuisio, ver. opinio, & verb. pascuis.
Equitas, vide verb. iudex.
Error constare dicitur in consciente duo instrumenta, quorum vnum se refert ad aliud, in quominus continetur, conf. 25. n. 62.
Error constat, si rem aliter se haberi appareat, ibid. n. 64.
Error in facto proprio quando toleretur, ibid. num. 65.
Errans non videtur ratificare actum, ibidem num. 67.
Errans consensisse non videtur, conf. 19. nu. 16.
Error manifeste constat, quando verba, praecedentibus non conueniunt, conf. 27. n. 2.
Error inditijs, & praesumptionibus probatur, ibid. num. 5.
Error probatur ex verbis quae testator dixit extra testamentum, ibid. n. 6.
Error sat constat ex prothocollo scripturae, ibid. num. 8.
Error scriptoris nemini nocere debet. ibid. nu. 9.
Error non nocet, quando de corpore constat, ibid. n. 10.
Error confessionis constat, quando aliter constat ex instrumento, ad quod quis se refert, conf. 43. n. 43.
Error non praesumitur in privilegio Principis, conf. 46. num. 19. & seq.
Error, vide verb. consensui, verb. donationis regia, verb. minor, verb. sententia, verb. testatoris

I N D E X

toris, & ver. verba.
Euenire, quod potest, considerandum est, conf. 28. num. 25.
Examen scholarium, & si ad Doctores pertineat, cum ad licentiam doctoratum uè ascendere appetunt, si Chancellarius videat, quod aliquorum Doctorum dolo fraude uè non admittantur, iubate poterit, ut eos recipiant, conf. 47. n. 13.
Exceptio hæc dolo facis, quia petis quod statim resiturus est, semper opponi potest, conf. 39. num. 4.
Exceptio rei iudicata non obest ex causa noua superuenienti, conf. 40. n. 21.
Exceptio rei iudicata, ut obstat, quæ requirantur, ibid. num. 22.
Exceptio rei iudicata sublata videtur, quando Princeps iubet, condemnato iustitiam fieri. ibid. num. 23.
Exceptio rei iudicata, quod non obstat, in dubio est iudicandum, conf. 19. n. 25.
Exceptio rei iudicata, vide ver. iudicandum.
Exceptio per emptoria, vide ver. tertius.
Exclusus semel perpetuò durat exclusus, conf. 29. num. 50.
Exclusio, vide ver. dispositio.
Excusio, vide verb. maioricatus, & verb. prætium.
Executio fieri potest contra heredem, conf. 34. num. 1.
Executio, vide ver. iudex laicus, ver. iudex ecclesiasticus, verb. ordinaria via, & ver. sententia.
Executori testamentario impedito, tempus ad exequendum non currit, conf. 17. num. 27. & sequent.
Executori testamentario non currit annus, ei datus à iure ad exequendum, nisi à die monitionis ibid. num. 29.
Executor, vide verb. appellari.
Exemplum regulam non arctat, conf. 19. n. 19.
Exemplum priuilegij, quando faciat fidem, conf. 38. n. 2.
Exempti, vide ver. intellectus, & ver. priuilegium.
Exhereditatio, vide verb. femina.
Expensa voluntaria sunt, quæ rem minimè augment. Et quæ dicantur expensæ ad perpetuam rei utilitatem facta, conf. 3. num. 96. & sequ. & vide verb. edificia.
Expensæ necessariae ante omnia sunt soluenda eas facienti etiam in solo alieno, & etiam malefidei possessori, ibid. num. 98. & 100. & 103.
Expensas in re aliena faciens, non videtur qui eas facere animo donandi, ibidem num. 102.
Expensæ, quæ sunt in rebus maioricatus an effi-

ciantur maioricatus, ibid. num. 104. & seq.
Expensæ vtiliter ex re, & fructibus debucenda sunt, conf. 4. n. 16.
Expensæ vide ver. contumax, & ver. pacto.
Expendere nemo plus debet, quam eius facultates sufficiant, conf. 9. n. 26.
Explicatio, vide, ver. testatoris.
Expressum censetur, quod verisimilitèr quis respondisset, conf. 2. n. 70.
Expressum dicitur, cum quid ad aliud refertur conf. 26. n. 25.
Expressum, quod est in materia primitiua, admissionem admittit, conf. 29. n. 22.
Expressum, vide verb. iuramentum.
Extensio n. pænalis locum habere non debet, conf. 24. n. 12.
Extensio, vide verb. casus similis, verb. dispositio, verb. lex, & verb. rationis.
Extimatio rerum fieri debet visis rebus extimatis ab extimatoribus, conf. 43. n. 45.
Extimatio, vide ver. iudex.
Extimatores optimè res extimatos iurare constringuntur, ibid. n. 46.
Extrema, vide ver. media.

F

Facultates Regia ad vendendum bona maioricatus, per Regem non sunt da facili cõcedenda, conf. 9. n. 7. & 28.
Facultas regia si duobus sit concessa ad vendendum bona maioricatus, quilibet eorum potest ea vti etiam mortuo alio, conf. 41. n. 3.
Facultas regia parenti concessa ad faciendum maiori arum, non extenditur ad vinculan- dum quintam partem bonorum ipsius patris cum de ea liberè secundum leges regias dis- ponere poterat. conf. 43. num. 27. seq.
Facultas regia non est interpretanda contra eam impetrantem, ibid. nu. 28. & sequ.
Facultas regia, vide ver. alimentaria, verb. legitima, & verb. maioricatus, per totum.
Falsitas libri, delictum non arguitur ex diuersitate papiri, nec ex mutatione chartarum, conf. 13. n. 3. 11. & 12.
Falsitatis suspitio, habetur pro falsitate conf. 20 num. 24.
Falctas, vide verb. mercatores, & verb. tabellio.
Fama bona alicuius semper consideratur in delictis, conf. 13. n. 15.
Fama vide verb. dominium, ver. feudalia, ver. mala fides, & verb. deponentes.
Familia conseruatio non potest ia primis dari, conf. 2. n. 76. & conf. 14. n. 2.
Familia genusque conseruantur per constitutionem maioricatus, conf. 3. n. 43.
Familia conseruatur per feminas consilio 29.

I N D E X.

- numero 73. & sequent.
- Familia, vide verb. conseruatio, & ver. femina per totum.*
- Fatus perumque non fatua loquitur conf. 11. num. 19. & 21.*
- Feudorum materia abfimilis est successioni maioricatus, conf. 29. num. 14.*
- Fendalia bona, seu maioricatus, probantur regia assertione, conf. 43. n. 36.*
- Fendalia bona esse probantur per publicam vocem, & famam, ibid. n. 37.*
- Feudum testibus probari potest, ibid. n. 38.*
- Fendum, vide verb. argui licet; verb. consuetudo. verb. femina, & verb. maioricatus.*
- Fideicommissum quibuscunque verbis nedum dispositis, sed enunciatiuis inducitur, conf. 44. n. 10.*
- Fideicommissum, vide, verb. femina, verb. substitutio, & verb. testator.*
- Fideiussores prestare, vide, verb. satisfactio.*
- Fides bona presumitur de iure, etiam in habente tantum titulum putatiuum; & etiam ex iniusti, & iniustis causis, & rationibus, conf. 3. n. 101. & conf. 4. n. 17. & seq.*
- Fides bona etiam requiritur, in fructibus prescribendis: etsi titulus non requiratur ad eos prescribendum, ibid. nu. 13.*
- Fides bona vide, ver. bona fides, ver. coniectura & verb. venditio.*
- Fidem frangenti, non tenetur quis seruare fidem, conf. 10. n. 21.*
- Fides mala, vide verb. mala fides.*
- Filia dicitur congruentèr dotata, cum à patre dotatur, conf. 1. nu. 11. & 12. & ibi quando dos congrua dicatur.*
- Filia aduersus renunciationem iuratam venire non potest, conf. 5. n. 1.*
- Filia ingressa Monasterium post renunciationem, non potest dici laica, nec allegare lesionem enormissimam contra talem renunciationem, ibid. n. 3.*
- Filia monialis si renunciat hereditati paterna vel materna, aliquid sibi pro dote retinendo, perinde est, ac si in totum successisset suis parentibus, ibid. n. 5.*
- Filia renunciatio ante ingressum Monasterij facta, omnino seruanda est; & habetur pro eius ultima voluntate, ibid. n. 6.*
- Filia primogeniti presertur secundogenito in successione maioricatus, conf. 29. n. 11.*
- Filia, etsi femina, tuenda est in possessione omnium bonorum defuncti, ibid. n. 87.*
- Filia, vide verb. meliorari non potest, & verb. pater per totum.*
- Filius non efficitur legitimus per subsequens matrimonium, quando non est habitus ex concubina in domo retenta, conf. 6. n. 10.*
- Filius non legitimatur per subsequens matrimonium contractum in ultimo vite exitu, ad exclusionem substitutorum, ibid. n. 11.*
- Filius non legitimatur per subsequens matrimonium, quando unus ex parentibus natus erat ex prosapia nobili, alter verò erat ignobilis, ibid. n. 12.*
- Filius non legitimatur per subsequens matrimonium, in prauidicium alterius filij legitimi primogeniti, cui pertinent bona maioricatus, ibid. n. 12. & 13.*
- Filius etiam patre viuente dicitur habere ius ad bona maioricatus, satis considerabile, conf. 9. n. 30. & conf. 18. n. 5.*
- Filius consentire potest grauamini maioricatus appposito sua legitima, conf. 14. n. 55.*
- Filius non est legitimus ex mala fide parentum qui suam consanguinitatem non ignorarunt, conf. 20. n. 27.*
- Filius natus ex matrimonio putatiuo, non succedit in maioricatu, cum non sit natus de legitimo matrimonio, ibid. n. 32.*
- Filius Sacerdotis non presumitur genitus in Sacerdotio, conf. 26. n. 44.*
- Filii positi in conditione, censentur positi in dispositione, conf. 29. n. 35. & seq.*
- Filii post mortem patris, an possint reuocare dotem inofficiosam, conf. 34. n. 6.*
- Filio si aliquid conceditur per priuilegium Regis, eius patri non acquiritur, etiam si contemplatione patris filio fiat regia donatio, conf. 38. n. 5. & 6.*
- Filius presumitur bona patris titulo utiliori possidere, ibid. n. 13.*
- Filius semper presumitur esse presens, ubi pater est presens, ibid. n. 18.*
- Filius, vide, verb. antidotalis, ver. confraternitas, ver. haeres, verb. legitima, verb. melioratio, ver. metus, ver. mulier, ver. opinio, ver. societates, ver. sententia, verb. substitutio, verb. successio, ver. vidua, & ver. uxor.*
- Finis, vide, verb. medina.*
- Femina dotem constituere non tenentur, conf. 9. n. 27.*
- Femina maritata gaudent priuilegio immunitatis, eorum patri concessio, conf. 23. nu. 8.*
- Femina conditrix maioricatus, non censetur feminas excludere ab eius successione, ibid. num. 10.*
- Feminis cum aliquid conceditur, etiam masculus ex femina comprehenditur, ibid. n. 11.*
- Femina, etsi expressè sint exclusae à successione maioricatus, Princeps potest eas, & suos descendentes habilitare ad successionem talis maioricatus, ibid. n. 13.*
- Femina in maioricatu succedit, & habet intentionem suam fundatam de iure communi, & regio, & conf. 29. num. 1. & per totum consilium.*

I N D E X

- Famina succedit in comitatu, ibid. n. 3.*
Famina succedit in bonis primogenitis debitis, ibid. n. 4.
Famina succedit in bonis à Rege Enrico donatis, ibid. n. 5.
Famina succedit in fideicommissis, ibidem num. 6.
Famina succedit in emphyteosi, ibid. n. 7.
Famina proximior ultimo possessori, proponitur masculo remotiori, ibid. num. 8. & sequentibus.
Famina, licet regulariter à successione feudi excludatur, casus aliqui sunt, in quibus femina in feudo succedit, ibid. nu. 15. & conf. 43. num. 39.
Faminarum exclusio est quadam exhereditationis species, ibid. conf. 29. n. 20.
Faminas ut exclusas iudicemus, verba expressissima esse debent, ibid. n. 66.
Famina descendens à testatore, dicitur esse de eius familia, ibid. n. 74. & seq.
Famina secundum consuetudinem Hispania, familiam, & arma, genusque tuentur, ibid. num. 75.
Famina comprehenduntur, sub hoc verbo de domo tali, ibid. n. 77.
Faminas filias si disponens exclusit propter masculos, an ex hoc videatur voluisse, per masculos, neptes excludere, ibid. n. 81.
Femina, etsi pro se habeat verba generalia sententia (transacta in rem iudicatam) quod habeat legitimam in bonis omnibus defuncti, eam habere non debet in bonis feudali- bus, conf. 43. n. 40.
Famina, vide ver. consuetudo, ver. descendenti- um verbo, ver. familia, ver. filia, ver. dictio, ver. masculi, ver. masculinum, ver. notabili- tate, & ver. statutum.
Forma an possit per equipollens adimpleri, conf. 32. n. 17.
Forma, vide ver. solemnitas.
Fori privilegium, vide ver. clericus.
Fortalitiu eum auget, eamque meliorem red- dit, conf. 3. n. 95. & 98.
Fratres etsi transversales, in recta linea disun- tur esse, conf. 26. n. 42.
Frater, vide ver. substitutio.
Fraus excluditur, ut cesset presumptio delicti, conf. 8. n. 8.
Fraudem allegans, debet eam concludenter probare, conf. 13. n. 14.
Fraus non presumitur, conf. 34. n. 3.
Fraus, & dolus probantur, cum contractus clàm fit, conf. 37. n. 3.
Fraus, & dolus constat, cum contractus fit in loco non consueto, ibid. n. 6.
Fraus, & dolus adhibitus in contractu, proba- tur solo dicto, & depositione venditoris, de- ponentis de ipsa fraude, & dolo, ibidem num. 9.
Fraus, & dolus constat, quando quis non vult parere iudicis precepto, ibid. n. 16.
Fraus, qua legi potest fieri, precipue evitanda est, conf. 39. n. 20.
Fraus, vide ver. cautela, ver. contractus ven- ditionis, ver. dolus, ver. iudicis presentia, & ver. mutatio.
Fructus percipiens ex aliquibus rebus, ad one- ra ipsarum rerum tenetur, consil. 28. nu- mero 23.
Fructus, vide ver. bona fides, ver. decima, ver. expensa, ver. maioricatus, ver. possessio, ver. pretium, ver. privilegium, ver. reservatio, ver. sequastratio, & ver. uxori vidua.
Fruentum, vide ver. fundus, & ver. posse- sion. m. habens.
Fugiens à carcere censetur confiteri delictum, conf. 12. n. 8.
Fuga, vide ver. officialis.
Fundus etsi qualitatem mutet, (ut quia de vi- nario, frumentarius fiat) nihilominus deci- ma solvenda est, consilio 50. num. 9. & se- quentibus.
Furiosus quis debet probari tempore contra- ctus, alias non sufficit, conf. 7. n. 6.
Furiosus, vel demens quod quis sit, probari po- test testibus singularibus, conf. 11. n. 10.
Furiosus, sed demens non potest facere testa- mentum, etiam ad pias causas, ibid. n. 12.
Furiosus habens dilucida intervalla semper presumitur furiosus, & fecisse testamen- tum furoris, seu dementia tempore, ibidem num. 13.
Furiosus, vide ver. demens, verb. fatuus, ver. matrimonium, & ver. tabellio.
Furor, vide ver. mandatum, ver. matrimonium & ver. testes.

G

- G**Abelle non sunt diuidenda nec distribuē- da inter oppidanos alicuius villa, & lo- corum tali villa subiectorum, conf. 42. nu. 7. & vide ver. pascuis publicis.
- Geminatio actus non tollit remedium enormis- sima lesionis, conf. 28. n. 22.
- Genus ab specie abrogatur, conf. 2. n. 56.
- Genus, vide ver. interpretatio.
- Glose autoritas, seu opinio alijs excedit, conf. 24. nu. 7.
- Glosa, vide ver. opinio, & ver. testatoris.
- Grauamen, vide verb. conditio, verb. filius, & verb. onus.

Habi-

I N D E X.

H

Habitare, vide ver. famina, & verb. infans.

Habitatio domus concedenda est alimentando, conf. 9. n. 34.

Habitus, vide ver. clericus, & ver. consuetudo.

Hæreditas, an præsumatur esse soluendo, conf. 39. n. 18. & vide ver. inventarium.

Hæreditas dicitur, deducto ere alieno, conf. 4. num. 7.

Hæreditas, vide ver. aditio, ver. filia, ver. renuntiatio, & ver. uxor.

Hæres, quando non teneatur adimplere factum defuncti, co. f. 2. n. 36.

Hæres, si uendo legata, seu recipiendo bona contenta in testamento, vel legatum in eo ei relictum, censetur approbare testamentum defuncti, conf. 14. nu. 34. & pluribus sequentibus.

Hæres scientiam testamenti ex quibus præsumatur habuisse, ibid. n. 37.

Hæres tenetur stare factis defuncti, etiam si sit hæres in sola legitima, maxime si nullum fecerit inventarium, conf. 34. n. 36 & sequentibus, & prius conf. 14. n. 25.

Hæres successor maioratus antereitur stare factis defuncti, & an tunc procedat, l. cum a matre, C. de r. i. vend. conf. 34. n. 38. & sequ. & plene conf. 40. nu. 2. & prius conf. 14. nu. 71. & vide ver. melioratio.

Hæres filius quando possit facto patris aduersari, conf. 38. n. 14.

Hæres filius potest agere de inofficiosa donatione alteri filio facta, ibid. n. 15.

Hæres, vide ver. cõdemnatio, ver. creditor ver. co. sci. n. tia, ver. electio ver. executio, ver. instantia, ver. melioratio, ver. patronatus, ver. promittens, ver. sol. endi, verb. testamentum, ver. testator, & ver. uxor.

Honor, vide ver. nominandus, ver. onus, & ver. uniuersitas.

Honoratus, vide verb. oneratus.

Hortus, vide, ver. melioratio.

Hospites recipere, vide verb. uassalli non tenentur.

Hypothecariam rem emens, prius conueniendus, & condemnandus est, quàm venditor, et quomodo procedat, conf. 4. n. 10.

Hypothecaria non competit, contra bona fide desinentem possidere, ibid. n. 22.

Hypothecaria actio est realis, ibid. n. 23.

Hypothecaria actio, etsi fiat litigiosa, illud operatur, quod ipsa actio durans lite cedi non possit, ibid. n. 25. conf. 35. n. 33.

Hypothecaria agens, non uidetur ius suum remittere, conf. 41. n. 21.

Hypothecaria actio, vide ver. litigiosa, per totum

I

Ignoranti non currit tempus ad retrahendum, conf. 37. n. 8.

Ignorantia non præsumitur, cum aliquid in Ciuitate est compertissimum, conf. 44. 18.

Ignorantia, vide verb. restitutio.

Illatio bona non fit ex diuersis, conf. 8. nu. 1.

Illigittimas, vide verb. iudex laicus verb. i. Roite ver. sententia, & ver. sequestratio.

Immemorialis præscriptio non tantum testibus sed etiam scripturis (maxime antiquis) probari potest, conf. 15. n. 10.

Immemorialis tantum potest, quantum Princeps cum causa, ibidem num. 13. & conf. 16. num. 14.

Immemorialis habet vim legis, consilio 15. num. 14.

Immemorialis præscriptione extante, nulla causa præscriptionis alleganda, probandaque est, ibid. n. 17.

Immemorialis præscriptio inducit præsumptionem iuris, & de iure, ibid. n. 18.

Immemorialis præscriptio non diruitur, etsi constet de initio, ibid. n. 19.

Immemorialis præscriptio nõ requiritur, quod dominus eam probeat, quando ei uassalli aliquid soluunt ex aliqua causa, nempe pro laboreris, ibid. n. 20. & sequ.

Immemoriali præscriptione probata, præsumitur titulus, & bona fides: et purgatur qualibet præsumptio, quæ fuerit in contrarium, ibid. num. 33.

Immemorialis præscriptio non excluditur ex scriptura non obseruata, conf. 33. n. 17.

Immemorialis præscriptio non cessat, & si in contrarium producat instrumentum, per quod constet de aliquo initio, ibid. n. 18.

Immemoriali si non excluditur, nec etiam rejicitur præscriptio centum annorum, ibidem num. 27.

Immemorialis præscriptio nunquam censetur sublata, conf. 40. nu. 11. & ibi, quid erit in præscriptione triginta annorum.

Immemorialis habet vim tituli: etiam si titulus non allegetur, conf. 50. num. 4. & prius dicto conf. 15. n. 12. & conf. 16. n. 14.

Immemorialis, vide ver. laicus, ver. præscriptio ver. testes, ver. titulus, & ver. uassalli.

Immunitas, & immunitis, vide verb. femina, verb. miles armatus, & verb. priuilegium.

Impedito agere, non currit tempus, conf. 37. num. 10.

Imperius, vide verb. officialis.

Impositiones uassallorum, vide verb. intellectus legis madri.

Imbreuiatura signum non habens, efficax est, ut ex ea instrumentum sumatur, consilio V n. 2 38. nu.

I N D E X

38. numero quarto.
Inclusio unius est exclusio alterius, consilio 2. num. 64.
Indicium, vide verb. dominium, & verb. scientia.
Indefinita, vide verb. alienationis.
Infanti quaritur plenum ius ex privilegio Principis, cons. 38. n. 16.
Infans consentire videtur in his, qua in eius favorem geruntur, ibid. n. 17.
Infantis ratificatio sufficit, ut actus valeat ex ipsius consensu non firmus, ibid. n. 24.
Infantis ratificatio tacita sufficit, ibidem numero 25.
Infans, vide ver. Princeps.
Ingratitudo, vide, verb. donatio regia, & ver. Princeps.
Inimicitia capitalis suboritur ex iniurijs atrocissimis, cons. 22. n. 10.
Inimicitia capitalis ex quibus probetur, ibid. n. 11. & sequentib.
Inimicitia, vide ver. proditio.
Inimicus, vide verb. testis.
Initium, vide, verb. immemorialis.
Inquisitio, vide verb. delictum.
Insinuatio non requiritur in donatione remuneratoria, cons. 3. n. 66.
Insinuatio non est necessaria, quando iuramentum interuenit, ibid. n. 67. & 71.
Insinuatio non requiritur in renunciatione ibid. num. 68.
Insinuatio non requiritur, cum donatio fit apud astra iudicis, ibid. n. 69.
Insinuatio est actus iurisdictionis voluntariae & non requirit causa cognitionem, & ubicunque fieri potest, etiam iudice non sedente pro Tribunali, ibid. num. 70. Et inibi dicitur, quod fieri potest in domo particularis personae.
Insinuationis remedio dicitur renunciatum, quando apponitur in instrumentum generalis renunciatio legum, ibid. n. 71.
Instantia capta cum defuncto, transit ad omnes haeredes; & etiam in haeredem universalem, quatenus sunt haeredes, cons. 4. nu. 2. & sequentibus.
Institutio haereditatis, de institutione haereditatis facta per testatorem implicite dicendo, instituo illum haeredem, quem scripsero in schedula per me deposita apud guardianum, vide late, cons. 1. n. 6.
Institutio in testamento facta, quod igne fuit peremptum, duobus testibus probari potest, cons. 11. n. 3.
Institutio, vide ver. promittens.
Instrumentum non extenditur ultra in eo contenta, cons. 3. n. 76. & 86.
Instrumentum est veritas apparens, & probatio probata, ibidem num. 86.
Instrumentum in parte acceptas, in totum esse tenetur, etiam contra se, ibid. nu. 93. & cons. 14. n. 41.
Instrumentum pones se habens, praesumitur habere scientiam omnium contentorum in eo, ibid. n. 38.
Instrumentum verissimum praesumitur; & ubi est casus instrumenti, non videtur dubitandum sicut fit de casu legis, cons. 20. nu. 1. & cons. 39. n. 6.
Instrumentum carens signo tabellionis, non probat, ibid. n. 2.
Instrumentum non habens diem, nec mensem, non valet, ibid. n. 25.
Instrumenta faciunt rem notoriam, cons. 39. num. 5.
Instrumentum habens pones se, praesumitur illud legisse, cons. 44. n. 17.
Instrumentum, vide verb. citatio, & verb. clausula, & in verb. confessio, & verb. error, & verb. immemorialis, & verb. in breuiatura, & verb. intellectus pragmatica Compluti edita, verb. producent, verb. prothocollum, verb. scriptura, & verb. tabellio.
Intellectus legis, 3. Tauri. (qua habetur lib. 5. nova recopil. tit. 4. l. 2.) cons. 1. nu. 2.
Intellectus opinionis Bal. in authen. quod sine C. de testa. & Ioan. Lup. in d. l. 3. Taur. ibid. nu. 5.
Intellectus l. iubemus, C. de testam. & l. 6. tit. 3. parti. 6. ibid. nu. 7.
Intellectus l. si. C. de dot. promi. ibid. nu. 14. & seqq.
Intellectus l. 17. Tauri. (qua habetur lib. 5. nova recopil. tit. 6. l. 1. cons. 2. nu. 15. cons. 14. nu. 22. & cons. 20. nu. 10.)
Intellectus l. 44. Taur. qua habetur lib. 5. recopil. legum regni. tit. 7. l. 4.) ibid. num. 15. & 20.
Intellectus doctrina Bal. in l. pro haereditarijs. col. fin. C. de haeredit. aff. ibid. nu. 47.
Intellectus l. de hijs. ff. de transact. ibid. nu. 63. & cons. 14. nu. 40.
Intellectus l. pacta nouissima, C. de pact. ibidem nu. 67. & 81.
Intellectus l. veteribus. ff. de pact. ibid. nu. 92.
Intellectus l. 55. Taur. qua habetur lib. 5. nova recopil. tit. 3. l. 3. ibid. nu. 96. & seqq.
Intellectus autb. sacramenta puber. m. C. si aduers. venditio. cons. 3. nu. 15. cum plurib. seqq. cons. 5. nu. 7. cons. 28. nu. 11. & 14.
Intellectus, & materia l. 2. C. de rescin. vendit. d. cons. 3. nu. 26. & plenius. cons. 19. num. 3. & per totum consilium.
Intellectus l. 2. C. si aduers. dona. cons. 3. nu. 38.
Intellectus l. si ad resoluendum. C. de praed. m. no. ibid. nu. 39.

• Intel-

I N D E X.

- Intellectus. l. si unquam. C. de reuoc. dona. ibid. nu. 61. & multis seqq.*
- Intellectus. l. si ut proponis. C. de rei vendi. ibi. nu. 79. & 83.*
- Intellectus. l. 49. tit. 5. ibid. nu. 80.*
- Intellectus doctrinae Bal. in l. multum interest. C. si quis alterius sibi. ibid. nu. 91.*
- Intellectus. l. 46. Tauri. (qua habetur lib. 5. noua recopil. tit. 7. l. 6. ibid. num. 99. & 104. seqq.)*
- Intellectus. l. si possessor. S. quod si post petitam & in S. in bonafidei. ff. de peti. hered. conf. 4. nu. 26.*
- Intellectus cap. si. de procura. lib. 6. confil. 6. nu. 8.*
- Intellectus cap. tanta est vis matrimonij, qui fil. sint legi. ibid. nu. 11. & seqq.*
- Intellectus tituli. C. de his qui sibi ascrib. in testam. conf. 7. nu. 16.*
- Intellectus legum regiarum loquentium. De carga y descarga conf. 8. nu. 4.*
- Intellectus. l. cum proponas. C. de nauti. fano. ibid. nu. 8.*
- Intellectus plures, & limitationes authen. res qua. C. de commu. de leg. & fideicom. conf. 9. nu. 10. cum pluribus seqq.*
- Intellectus. l. 4. tit. 15. parti. 2. ibid. nu. 21.*
- Intellectus ad leges regias prohibentes extra regnum pecunias non portari. remissiuè. conf. 13. nu. 17.*
- Intellectus pragmatice Compluti editæ circa solemnitatem instrumentorum (qua habetur in noua recopil. tit. 25. l. 13. l. 4. conf. 14. nu. 4.)*
- Intellectus. l. Pomponius Philadelphus. ff. de famil. herc. ibid. nu. 13.*
- Intellectus. l. 3. tit. 8. lib. 3. ordina. qua habetur lib. 5. recopil. tit. 16. l. 2. ibid. nu. 20. & seqq.*
- Intellectus l. quotiens, & similitum. C. de rei vendi. ibi. nu. 24. & conf. 26. nu. 2.*
- Intellectus doctrinae Alexand. conf. 20. ponderatis. lib. 3. ibid. nu. 44.*
- Intellectus doctrinae Bart. & aliorum in l. gerit. col. 6. vers. si verò non poterat facere. ff. de acqui. hered. ibid. nu. 54.*
- Intellectus. l. si quando. S. & generaliter. C. de inoff. testam. ibid. conf. 14. nu. 56.*
- Intellectus. l. 23. Tauri. (qua reperitur lib. 5. noua recopil. tit. 6. l. 7. ibid. nu. 62.)*
- Intellectus doctrinae Innoc. & aliorum in cap. quod latenter. de verb. signi. conf. 15. nu. 29. & seqq.*
- Intellectus. l. si. tit. 13. Ordin. (qua habetur lib. 4. recopil. tit. 15. l. 1) & l. 41. Tau. qua habetur lib. 5. eiusdem recopil. tit. 7. l. 1. conf. 16. nu. 16.*
- Intellectus decimæ diffinitionis statutorum ordinis de Calatran. conf. 17. nu. 13. & pluribus seqq.*
- Intellectus doctrinae Innoc. in c. eum super. de re iudi. conf. 18. nu. 14.*
- Intellectus. l. Luti. S. fin. ff. ad Trebel. conf. 19. nu. 13.*
- Intellectus. l. 34. tit. 14. parti. 5. ibid. nu. 18.*
- Intellectus, & ratio text. in l. cum pater. S. de filia ff. de leg. 2. conf. 20. nu. 14.*
- Intellectus. l. unum ex familia. in princ. ff. de leg. 2. ibid. nu. 15.*
- Intellectus. l. 11. tit. 13. lib. 8. Ord. & l. 4. tit. 7. eod. lib. 8. Ord. & l. 4. tit. 7. eod. lib. 8. Ordin. (qua habentur lib. 8. recopil. tit. 26. l. 10.) conf. 22. nu. 17.*
- Intellectus. l. 1. ff. de iu. immu. conf. 23. nu. 6. & seqq.*
- Intellectus regiarum pragmaticarum disponentium, quod exempti à muneribus de monetis tantum intelligantur. ibid. nu. 17.*
- Intellectus. glos. in cap. potuit. in verb. item. quid si dicat. loca. conf. 24. nu. 6.*
- Intellectus authent. de alien. emphi. S. si verò. coll. 9. & authen. qui rem. C. de sac. sanct. eccl. ibid. nu. 10. & multis seqq.*
- Intellectus. l. colonus ff. loca. ibid. nu. 14.*
- Intellectus. l. perfecta donatio. C. de donation. qua sub mod. conf. 25. num. 58. & conf. 26. nu. 3.*
- Intellectus. l. qui fundos. C. de omni agro deser. lib. 11. d. conf. 25. nu. 59.*
- Intellectus plures doctrinae Bart. in l. qui Romæ. S. Flauius Hermes ff. de verb. obligat. d. conf. 26. nu. 8.*
- Intellectus. l. quotiens. ff. de usufruct. conf. 27. nu. 21.*
- Intellectus. l. aliud. ff. de solutio. conf. 28. nu. 3.*
- Intellectus. l. 3. C. de nouatio. ibid. nu. 5. per totum consilium.*
- Intellectus. l. si pater puellæ. C. de inoffic. testam. & l. de fideicommissio. C. de transact. ibid. nu. 26.*
- Intellectus. l. cum auus. ff. de cond. & demonstra. & l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. conf. 29. nu. 9.*
- Intellectus glos. in l. Luti. in 2. ff. de her. ibi. nu. 36. & seqq.*
- Intellectus doctrinae Bartol. in l. cum auus ff. de cond. & dem. ibid. nu. 45.*
- Intellectus. c. 1. de natu. succe. feud. ibid. nu. 49.*
- Intellectus doctrinae Abb. in conf. 35. ibidem nu. 68.*
- Intellectus doctrinae Paul. Castr. in l. 1. C. de cond. in ser. ibid. nu. 81.*
- Intellectus. l. si viua matre. C. de bon. mat. ibid. nu. 82.*
- Intellectus. ca. 1. S. inter filiam. in tit. si de feu. sue. contro. int. domi. & agna. ibid. nu. 88.*
- Intellectus. l. 13. tit. 10. lib. 3. fori legum. (qua habetur lib. 5. noua recopil. tit. 11. l. 7.) conf. 30.*

I N D E X.

30. nu. 12. & conf. 37. nu. 20.
- Intellectus*. l. 27. tit. 1. lib. 7. *Ordin.* ibid. nu. 16.
- Intellectus*. l. 22. *Taur.* (qua habetur lib. 5. recopii. tit. 6. conf. 32. nu. 4. per totum consilium.
- Intellectus*. l. 113. tit. 18. part. 3. conf. 33. nu. 9.
- Intellectus*. l. *Madricij*, qua loquitur de praescribendis impositionibus contra vasallos (qua reperitur lib. 4. recopila. tit. 16. l. 8. ibidem nu. 25.
- Intellectus*. l. 29. *Taur.* (qua habetur in noua recopila. lib. 5. tit. 8. l. 3. consil. 34. num. 6. & sequentibus.
- Intellectus*. l. 6. (qua transumptiuè habetur lib. 5. noua recopila. tit. 8. l. 1. ibid. nu. 11.
- Intellectus*. l. *ale pactum*. s. fin. ff. de pact. ibid. nu. 29. & 30.
- Intellectus* iurium disponentium, quod ex eadem ratione dispositio extendatur, ibidem nu. 32.
- Intellectus* doctrinae *Bart.* in l. *centurio*. col. 12. vers. *quero ulterius*. ff. de vulg. & pup. ibid. nu. 34.
- Intellectus*. l. *cum à matre*. C. de rei vend. ibid. nu. 38. & seqq. & prius con. 14. nu. 25.
- Intellectus* doctrinae *Barto.* in l. *filii* fam. l. 5. cum pater. ff. de leg. 1. ibid. nu. 39.
- Intellectus*. l. 1. & 2. C. si quid in fraud. patro. ibid. nu. 39.
- Intellectus* tituli. C. ne lic. poten. conf. 35. nu. 5.
- Intellectus* tit. C. de alie. iud. mut. can. fact. ibid. nu. 7.
- Intellectus*. l. 7. tit. 7. li. 5. *Ordin.* (qua habetur lib. 5. noua recopila. tit. 11. l. 8.) conf. 37. nu. 15.
- Intellectus* glo. in l. *cum de leg.* ff. de probat. cōf. 39. nu. 18.
- Intellectus*, & ratio. l. ab execute. C. quor. app. l. non recip. conf. 40. nu. 6.
- Intellectus* *authen.* de sanctiss. episcop. s. si vero colla. 9. ibid. nu. 14.
- Intellectus*. l. *Quintus*. ff. de dona. inter virum & vxor. conf. 43. nu. 9.
- Intellectus*. l. 2. tit. 15. parti. 2. conf. 44. nu. 5.
- Intellectus* *pragmatica* regis *Ioannis Toleti* edita anno 1422 qua loquitur de militibus armatis (& habetur lib. 6. noua recopila. tit. 1. l. 1.) conf. 45. nu. 2. & seqq.
- Intellectus* *pragmatica* regis *Ioannis* edita in in ciuitate *Palentina* annor. 1431. & *pragmatica* regum catholicorum *Hispani* confecta annorum 1478. qua loquitur de militibus armatis. ibid. nu. 4.
- Intellectus*. l. 10. tit. 18. parti. 3. ibid. nu. 6.
- Intellectus*. l. 6. tit. 1. lib. 4. *Ordin.* (qua habetur lib. 6. recopila. tit. 1. l. 2. ibid. nu. 6. per totum consilium.
- Intellectus*. l. 3. & 4. tit. 18. parti. 3. consil. 46. num. 1.
- Intellectus*. l. 9. tit. 1. lib. 4. *Ordin.* (qua habetur lib. 6. noua recopila. tit. 1. l. 3.) ibid. nu. 5.
- Intellectus* *pragmatica* regis *Ioannis Toleti* edita, qua loquitur de militibus armatis (& habetur lib. 6. recopila. tit. 1. l. 1.) ibid. nu. 14.
- Intellectus*, & vera *litera*. l. 6. tit. 1. lib. 4. *Ordin.* (qua habetur lib. 6. recopila. tit. 1. l. 2.) ibid. nu. 16. & seqq.
- Intellectus*. l. 3. tit. 21. part. 3. conf. 48. nu. 6.
- Intentionem* suam in genere probans, non debet continere in remedio possessorio. conf. 36. num. 7.
- Intentio* de iure commun. vide verb. *domini temporales*. verb. *ecclesia*. verb. *episcopus*. verb. *populus*. verb. *possessio*. verb. *possessorium remedium*. verb. *praescriptio*. & verb. *regulam*.
- Interdictio* bonorum. vide verb. *administratio*, & verb. *prodigus*.
- Interesse* refundi debet ex qualitate persona creditoris, eiusq; *lucris*. sol. tit. conf. 49. nu. 6.
- Interesse* ex pacto taxari potest. ibid. nu. 11.
- Interesse* quando à principio taxari possit. ibid. nu. 12. & seqq.
- Interesse* cum est probatum, non debet à iudice taxari. ibid. nu. 16.
- Interesse*. vide in ver. *creditor*. verb. *mercator*. mutans. ver. *negotium alterius*. ver. *pacti*. & ver. *soluere*.
- Interesse* *lucris* cessantis. vide verb. *mercator*. & ver. *uxor*.
- Interim* remedium quod durante lite datur ad tuendum possessorem in sua possessione, tantum illi competit, qui tempore initij litis possidebat. conf. 36. nu. 1.
- Interpretatio* facienda est in dubio contra producentem. conf. 2. nu. 85.
- Interpretatio* facienda est in dubio, ut scripturae concilientur. ibid. nu. 86.
- Interpretatio* in dubio facienda est, ut reuocatio precedentis scripturae, vel legis non censetur facta, ibid. nu. 87.
- Interpretatio* facienda est, ut potius reseruatio valeat, quam pereat, ibid. nu. 88.
- Interpretatio* facienda est, qua inest de necessitate, vel de verisimilitudine. ibid. nu. 89.
- Interpretatio* facienda est, qua disponens minus obligatus maneat, ibid. nu. 90.
- Interpretatio* fieri debet, ut species sub genere comprehendatur, & ei non deroget, ibid. nu. 91.
- Interpretatio* in dubio facienda est contra contrahentem, ibid. nu. 92.
- Interpretatio* in dubio faciende est contra iurantem, conf. 3. nu. 14.
- Interpretatio* in dubio facienda est contra allegantem praescriptionem, & in dubio iudicandum est, praescriptionem non obstaré, conf. 4. nu. 12. & vide infra ver. *iudicandum*.

Inier-

I N D E X.

- Interpretatio illa semper summenda est, qua contraria conciliantur, conf. 27. nu. 12. conf. 29. nu. 32.*
- Interpretatio, vide verb. donatio si non valet ver. facultas regia, & in ver. testator.*
- Interruptio, vide ver. prescriptio, & ver. scriptura priuata.*
- Inuentarium facere non tenetur mater vidua relicta curatrix in testamento, conf. 43. num. 15.*
- Inuentarium presumitur non dolose confectum à tutore, vel curatore, nec presumuntur alia bona defunctum relinquisse, quam in eo contenta, ibid. num. 16. & sequentibus, & vide ver. hereditas.*
- Inuentarium, vide ver. haeres.*
- Iudicis praesentia dolum, & fraudem excludit, conf. 3. nu. 25.*
- Iudicis decretum excludit beneficium, l. 2. C. de rescin. vend. ibid. nu. 26.*
- Iudicis decretum facit presumi contractum minoris, vel ecclesiae in eorum utilitatem esse celebratum, ibid. nu. 27.*
- Iudex potest consuetudinem inuestigare, etiam absque citatione partis, conf. 14. nu. 5.*
- Iudices supremi hodie debent iudicare sola facti veritate inspecta, conf. 19. nu. 36.*
- Iudex praes oculis aequitatem habere debet, ibid. nu. 37. & conf. 24. nu. 2.*
- Iudex propter dolum, & factum aduersarij iubere potest, quod terminus legalis non errat, conf. 37. nu. 17.*
- Iudici asserenti aliquem fuisse citatum, credendum est, conf. 38. n. 9.*
- Iudex an sit extimaturus secundum eius arbitrium, quando non constat de rei valore conf. 43. n. 47.*
- Iudices ordinarij oppidorum assessorem ad iudicandum exposcunt, eorumdem iudicum sumptu salarium suis assessoribus praestandum est, conf. 48. num. 9. & seqq. Vbi, & dicitur, quod contrarium erit verum, quando tales iudices ordinarij sunt imperiti.*
- Iudices ordinarij oppidorum, qui periti sunt, seu salariati, nihil à partibus percipere debent pro sententijs ab ipsis iudicibus latis, ibid. n. 7.*
- Iudex, vide verb. decretum, verb. domini temporales, verb. interesse, ver. metus, ver. praentioni, & ver. spoliatas.*
- Iudices supremi, vide verb. iudicando.*
- Iudex laicus, quando cognoscere possit de causa illegitimitatis, conf. 40. num. 9. & sequentibus.*
- Iudex laicus non potest cognoscere de causa illegitimitatis, quando iudex Ecclesiasticus pronunciauit super illegitimitate, n. ibid. 12.*
- Iudex laicus non debet examinare processum ei remissum, ad exequendum à iudice Ecclesiastico, ibid. n. 13. & seqq.*
- Iudex laicus, vide ver. clericus.*
- Iudex Ecclesiasticus si praenit in cognitione cause (& si causa sit mixti fori) sententia iudicis Ecclesiastici debet exequi citra processus examen, ibid. n. 15.*
- Iudex ecclesiasticus, vide verb. clericatus, & ver. iudex laicus.*
- Iudicandum in dubio est, exceptionem rei iudicatae non obstare, conf. 19. nu. 25. & conf. 43 nu. 42.*
- Iudicandum est in dubio pro reo, & possessore, & pro magis dilecto, & contra prudentem instrumentum, & pro dote, conf. 27. nu. 31. & conf. 34. nu. 40.*
- Iudicandum est hodie apud supremos iudices veritate inspecta, & iuris ordine, & libellorum praetermissio, conf. 40. nu. 3.*
- Iudicandum est in dubio contra praescriptionem, conf. 42. nu. 6. & vide ver. interpretatio, & ver. praescriptio.*
- Iudicari in dubio debet, quod quis non incidit in poenam, conf. 46. nu. 8.*
- Iudicandum est in dubio, testamentum firmum, validumque esse, conf. 7. nu. 17.*
- Iuramentum habet vim clausula derogatoria, conf. 2. nu. 80. conf. 31. num. 19. & conf. 41. nu. 20.*
- Iuramentum est accessorium contractus principalis, d. conf. 2. nu. 28.*
- Iuramentum, nota quod praesumitur pro iuramento, praesertim contra iuramentum, ut veritatem dixisse praesumatur conf. 3. nu. 13.*
- Iuramentum habet vim renunciationis specialis legum, ibid. nu. 62.*
- Iuramentum excludit laesionem etiam enormissimam, ibid. nu. 20. & 29. & conf. 5. num. 7. conf. 28. nu. 16.*
- Iuramentum partis sufficit ad condemnandum officialem recedentem ante sindicatum, conf. 12. nu. 9.*
- Iuramentum rei in criminalibus, quando sufficiat, ut quis non puniatur, conf. 13. nu. 16.*
- Iuramentum super actu libero praestitum ipsum actum necessarium non facit, conf. 14. n. 18.*
- Iuramentum non debet operari in tertij prauidium, ibid. nu. 19.*
- Iuramentum habet vim expressum, ibid. nu. 57.*
- Iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis, conf. 28. nu. 12.*
- Iuramentum debet habere tres comites, scilicet iudicium, veritatem, & iustitiam, ibidem nu. 15.*
- Iuramentum vim obtinet, ut actus valeat, omni meliori modo quo possit, conf. 31. nu. 20.*
- Iuramentum, vide ver. absolutionem, ver. acceptatio, ver. contractus, ver. curator, ver. donatio*

I N D E X.

natio facta filio. ver. extimatores. verb. filia.
 ver. insinuatio. ver. metus. ver. minor. verb.
 opinio. ver. testamentum; & ver. valor rei.
 Iurans, vide ver. interpretatio.
 Iurisdiclio, vide verb. domini temporales, &
 ver. insinuatio.
 Iuris orci, vide ver. iudicandum.
 Ius transfertur ex regia donatione, seu privile-
 gio, conf. 25. nu. 2.
 Ius, vide ver. dispositio. ver. patronatus. verb.
 princeps, ver. regulis, & ver. testator.
 Ius auferre, vide ver. conditio, verb. dispositio.
 ver. maioricatus, & in ver. sequestratio.
 Ius commune, vide ver. legatus. ver. princeps.
 ver. prohibitum, & ver. sententia. verba.
 Iustitia, vide ver. exceptio rei iudicata.

L

Laicus cui legatur patronatus, capellanū
 presentare non potest sine episcopali li-
 centia, conf. 31. nu. 6.
 Laicus, & si sit incapax decimarum, tueri ta-
 men potest prescriptione immemoriali in
 exigendis, & percipiendis decimis, conf. 50.
 nu. 3. & per totum consilium.
 Laicus, vide ver. patronatus.
 Laudi emologatio, quando non noceat, conf. 25.
 nu. 70.
 Laudum, vide ver. actio, ver. arbitri, ver. emo-
 logatio, ver. sententia, & ver. verba senten-
 tia.
 Legatum agnoscens, videtur acceptare onus
 legato iniunctum, conf. 2. nu. 34.
 Legatum, vide ver. haeres, ver. laicus, ver. pater
 ver. patronatus, & ver. testator.
 Legatus de late e nihil potest statuere contra
 ius, nec contra laudabilem consuetudinem,
 conf. 17. nu. 14.
 Legitima tolli potest ex donatione remunera-
 toria, conf. 3. nu. 31.
 Legitima filiorum de bonis residuis debet de-
 duci, quando pater facit maioricatum de
 alijs bonis virtute regia facultatis, conf. 43.
 nu. 26. & seqq.
 Legitima prius deducenda est, ibid. nu. 35.
 Legitima, vide ver. filius consuetudine potest, ver.
 meliorandi, & ver. pater potest.
 Legitimitas quando retrahatur, consil. 6.
 nu. 13.
 Legitimitas per subsequens matrimonium, vi-
 de ver. filius.
 Legitimus, vide ver. filius, & ver. mala fides.
 Legi, vide ver. testamentum.
 Lessio in contractu minoris non consideratur,
 quando in fauorem minoris merita praeser-
 uerunt, conf. 3. nu. 35.
 Lessio probanda est, ab eam allegante, ibid. nu.

41. conf. 5. nu. 2. & conf. 15. num. 24. & 39.
 Lessio debet probari habita consideratione ad
 tempus contractus, d. conf. 15. nu. 26.
 Lessio quare in sententia non consideretur, conf.
 16. nu. 17.
 Lessio enormis quare in transactione non consi-
 deretur, ibid. nu. 15.
 Lessio in transactione an consideretur, habito
 respectu ad dubium litis eventum, ibidem,
 nu. 26.
 Lessio enormissima an probetur in transactione
 ex serie processus antiqui, ibid. num. 27. &
 sequentibus, & ibi nu. 32. 34. & 38. an su-
 per dicta lessione, testes de nouo sint recipien-
 di.
 Lessioni enormissima non potest minor renun-
 ciare, conf. 28. nu. 18. et si contrarium funde-
 tur, conf. 3. nu. 28.
 Lessio enormissima an excludatur ex perceptio-
 ne alimencorum, ibid. nu. 27.
 Lessio enormissima, vide ver. absolutio, ver. de-
 cretum, ver. filia, ver. geminatio actus, verb.
 iuramentum, ver. intellectus authen. sacra-
 menta puberum, ver. metus, ver. minor. ver.
 monasterium, ver. reuerentia patris, & ver.
 transactio.
 Lex penalis extendi non debet, conf. 7. nu. 24.
 & conf. 8. nu. 2.
 Legum publicatio exigitur, ut dicantur rece-
 pta, conf. 22. nu. 8.
 Leges debent intelligi secundum titulum, sub
 quo sunt sitae, conf. 24. nu. 11.
 Leges, quae agunt de regni successione, trahen-
 de sunt ad successionem maioricatus, & ar-
 gui licet de vno, ad aliud, conf. 29. num. 2. &
 conf. 44. nu. 5. & prius in conf. 9. nu. 3. ad fi.
 Lex curis generalibus adita, non est localis, sed
 communis, conf. 32. nu. 16. & sequentibus.
 Lex generalis dicitur epistola principis immi-
 xta corpore iuris, ibid. nu. 18.
 Lex localis dicitur, cum in vno oppido tantum
 custodiri praecipitur, ibid. nu. 19.
 Lex Soria, vide ver. missio in possessionem.
 Lex, vide ver. clausula non obstante, verb. im-
 memorialis, ver. intellectus, per totum, ver.
 interpretatio, ver. iuramentum, ver. fraus,
 & ver. proœmium.
 Libellus alijs non mutabilis, ex causa super-
 uenienti, mutari potest, conf. 40. nu. 1.
 Libellus, vide verb. sententia, & verb. iudican-
 dum.
 Liberatio, vide ver. minor.
 Liber, vide ver. falsitas, & ver. mercatores.
 Licentia mariti qualiter dicatur, in contractu
 uxoris, interue. esse, conf. 2. nu. 96. & seqq.
 Licentia mariti in contractu uxoris nõ requi-
 ritur, quando uuluer iurat contractum, quere-
 facti, ibid. nu. 97.

I N D E X.

Licentia verbum, unde deriuetur, & quid importet, conf. 16. nu. 6.
Licentia praesumitur interuenisse, consl. 31. nu. 7.
Licentia episcopi non est necessaria, cum contructus sit in fauorem ecclesiae, ibid. nu. 17.
Licentia domini praesumitur interuenisse ad alienandum emphyteusim, decursis decem annis, ad hoc ut pœna commissi cesset, cons. 44. nu. 2.
Licentia, vide ver. conditio. verb. contractus, & ver. uxor.
Liga, vide ver. monopolia.
Limitatio facta in vna scriptura, semper censetur repetita, cons. 2. nu. 53. 72. & seqq.
Linea recta an verificetur in transversalibus, cons. 26. nu. 41.
Linea, simplex nominatio, in vniuersalibus adequatur, ibid. nu. 45.
Linea paterna est, cuius pater est caput, cons. 29. nu. 29.
Linea à masculina quis dicatur descendere, ibid. nu. 26. & sequentibus.
Linea, vide ver. dictio. ver. fratres, ver. maioricatus, & ver. neptis.
Litigiosam rem vendens, seu hypothecatam ex iusta causa, tantum tenetur ad pretium quod recepit: nec ex hoc causatur vitium litigiosi, cons. 4. nu. 26.
Litigiosa res non efficitur, & si actio hypothecaria sit intentata, in cons. 35. nu. 1.
Litigiosa actio efficitur, taliter, quod bona, super quibus est lis, vendi non possint durante lite, ibid. nu. 2.
Litigiosi vitium non consideratur, cum bona venduntur pro solutione dotis, ibid. nu. 4.
Litigiosa res, vide ver. hypothecaria.
Litis contestatio, vide ver. praescriptio.
Lis, vide ver. contumax, ver. maioricatus, ver. minor, & ver. tertius.
Locupletari quis non debet cum aliena iactura, cons. 19. nu. 20.
Locatio, vide ver. dominium, verb. possessio, & ver. testes.
Locus subiectus alicui civitati non potest compromittere, nec contractum facere, sine licentia civitatis, cui subest, cons. 10. nu. 15.
Locus subiectus, vide ver. gabelle.
Locus, vide ver. populus, & ver. soluere.
Lucrum qualiter diuidatur inter socios, cons. 42. nu. 11.
Lucrum cessans non tantum testibus probari potest, sed etiam usu communi, cons. 49. n. 15.
Lucra, vide ver. maritus, ver. restitutio, ver. udua, & ver. uxor.

M

Magister ordinum, non est dominus bonorum, nec rerum ordinis, sed procurator, cons. 17. nu. 5. & per totum consilium.
 Magister, vide verb. milites.
 Maior pars, consensus omnium requiritur, quando negotium plures tangit, ut singulos, cons. 10. nu. 28.
 Maior pars, vide ver. ciuis, ver. ciuitas, & ver. vniuersitas.
 Maioricatus simul confectus à marito, & uxore, potest à superueniente pro eius parte reuocari, etiam si superuenienti aliquid sit datum pro maioricatu non reuocando, cons. 2. nu. 14. & seq. & nu. 32. & seq.
 Maioricatus titulo bona vinculare, non dicitur onus, cons. 3. nu. 42. & sequentibus.
 Maioricatus in republica sunt permisi, & quia causa, & de quorum utilitate in eorum constitutione agatur, ibid. nu. 45.
 Maioricatus bona esse probantur per confessionem possessoris talium bonorum, cons. 9. n. 1.
 Maioricatus titulo possidentur bona Ducatus, Comitatus, & Marchionatus, & tanquam indivisibilia dicuntur possideri, ibid. nu. 3.
 Maioricatus bona alienari non possunt, etiam ex causa dotis, ibid. nu. 4.
 Maioricatus condentis voluntas seruanda est, ibid. nu. 8.
 Maioricatus possessor in casu quo aliquid dare seu soluere teneatur, ex dispositione maioricatus, intelligitur tantum, ex fructibus bonorum maioricatus, ibid. nu. 16.
 Maioricatus bona si ex permissione, & facultate regia alienari possunt, intelligitur non exiatis bonis liberis. Et an tunc sit necessaria excussio bonorum alienantis, ibid. nu. 25. & seqq.
 Maioricatum quis facere potest de re aliena, de voluntate domini, cons. 14. nu. 42.
 Maioricatus successor potest assistere liti capta cum possessore maioricatus eius predecessore, cons. 18. nu. 1.
 Maioricatus successor, seu legatarius potest appellare à sententia lata cum eius predecessore, ibid. nu. 3. & seqq.
 Maioricatus ad successionem, quis vocari potest sub conditione, ut matrimonium non contrahat sine alicuius licentia, cons. 20. nu. 1. & per totum consilium.
 Maioricatus non potest reuocari, cuius possessio est tradita, cons. 26. nu. 5. & seqq.
 Maioricatus successoribus non potest ius auferri (etiam in spe quaesitum) etià per Principem, ibid. n. 7.
 Maioricatus scripturam sat est, quod primus donatarius acceptet, taliter quod non est

I N D E X

- necessaria acceptatio successorum, ut maioricatus irrevocabilis efficiatur. ibid. nu. 29. & sequentibus.*
- Maioricatus successorum persona non considerantur viventibus possessoribus. conf. 28. num. 24.*
- Maioricatus successio regulatur secundum successionem ab intestato. conf. 29. nu. 10.*
- Maioricatus si fecit ingressum in una linea, non debet ad aliam transire, quousq; omnes de prima linea sint finiti. ibidem num. 48. & sequentibus.*
- Maioricatus verba sunt explicanda secundum consuetudinem Hispania. ibid. nu. 76.*
- Maioricatus scriptura non debet ampliari, sed solester est restringenda. conf. 34. nu. 19.*
- Maioricatus res, regia facultate vendi possunt etiam si eius venditio sit prohibita expressim, etiam interveniente regia facultate. cōf. 41. nu. 1.*
- Maioricatus possessori, & eius uxori, si concessa sit facultas regia, ad vendendum aliqua bona maioricatus, quilibet eorum potest rem vendere mortuo alio. ibid. nu. 3.*
- Maioricatus bona alienari possunt de consensu illorum de familia, qui ad illa bona vocati sunt. ibid. nu. 7.*
- Maioricatus inducitur perpetuus ex causa in eo expressa. conf. 44. nu. 8.*
- Maioricatus verbum perpetuitatem denotat. ibid. num. 11. & prius. conf. 2. num. 75. & 76.*
- Maioricatus. vide ver. argui licet. verb. consuetudo. dos. ver. electio. ver. expensa ver. familia. ver. feudum. per totum. ver. filias. verb. filius. ver. femina per totum. ver. haeres successor. ver. legitima. ver. leges, quae agunt, verb. pater. verb. praescriptio. verb. princeps ver. sententia, & ver. successor.*
- Mala fides parentum circa legitimitatem filiorum, ex quibus probetur. conf. 20. nu. 27. & sequen.*
- Mala fides parentum circa legitimitatem filiorum unico teste probatur. ibid. nu. 31.*
- Mala fides parentum, coniecturis, & sola fama & etiam unico teste probari potest. conf. 40. nu. 16.*
- Mala fides. vide ver. filius, & ver. scientia.*
- Mala fidei possessor. vide ver. expensa.*
- Mandatum primum non renocatur per secundum mandatum alteri datum; & quomodo procedat. conf. 4. nu. 9.*
- Mandatum sicut morte mandantis, renocatur, ita & renocatur superveniente furore mandantis. conf. 6. num. 5. & ibi late, quando reuolideretur tale mandatum.*
- Mandatum in re propria renocari non potest. conf. 31. nu. 21. cum sequentibus.*
- Mandatum. vide ver. donare non potest. verb. matrimonium. ver. pactum. ver. procurator, ver. solutioni.*
- Mare. vide ver. naues, & verb. portus.*
- Maritus soluto matrimonio, dum viduus est, praesumitur bona quasiuisse, non vero durante eius primo matrimonio. conf. 43. nu. 6.*
- Maritus. vide ver. consuetudo. verb. maioricatus. ver. testamentum, & ver. vxor.*
- Masculinum comprahendit femininum, etiam in verbis donationis. conf. 29. nu. 33.*
- Masculinū, quando in contractibus femininum comprahendat. ibid. nu. 34.*
- Masculi cum ad successionem vocantur exclusis feminis, intelligitur, cum masculus, & femina: non vero si femina sit filia ultimi possessoris, seu eius proximior. conf. 29. num. 41. & multis sequentib.*
- Masculus sine filiis masculis decedente, successio devenit ad propinquiorem possessoris, ibid. nu. 51.*
- Masculi in una parte dispositionis substituti, censentur in alia parte dispositionis exclusi feminasq; admittendas fore: dummodo ipsa femina sint in gradu proximiori. ibid. num. 67.*
- Masculus. vide ver. dictio sexus. verb. femina. per totum. ver. linea.*
- Masculorum qualitas. vide ver. qualitas.*
- Mater. vide ver. inuentarium. verb. matrimonium. verb. metus. & ver. nobilitas. & verb. societas.*
- Matrimonium non probatur per depositiones matris, & sororis praetendentis matrimonium conf. 6. nu. 1.*
- Matrimonium probari debet per testes omni exceptione maiores. ibid. nu. 2.*
- Matrimonium, sicut non potest contrahere constitutus in extremis, cum est furiosus, ita & eodem modo habens eius mandatum ad id speciale, non potest contrahere tempore, quo mandans est furiosus. ibid. nu. 4. & multis sequentibus.*
- Matrimonium praesumitur contractum tempore furoris, & contrarium dicenti incumbit onus probandi. ibid. nu. 7.*
- Matrimonium contrahi prohibetur, cum muliere, cum qua alter frater, prius copulam habuit, taliter, quod dicitur exinde ortum fuisse impedimentum dirimens matrimonium contrahendum. ibid. nu. 9.*
- Matrimonium contrahere sine consensu patris est contra bonos mores, & inducit odium capitale. conf. 20. nu. 7.*
- Matrimonium ex quibus probetur, clandestinum esse. ibid. nu. 26.*
- Matrimonium sufficit, quod paruo duret tempore: etsi confestim dissoluatur. cōf. 26. nu. 34.*

I N D E X.

- M**atrimonium. vide ver. clericus. ver. conditio. ver. ecclesia. ver. filius. ver. iudex laicus. ver. maioricatus. ver. mala fides. ver. mandatum. ver. pater. ver. procurator. verb. Rota. verb. senectutis, & ver. statutum.
- Media** ex extremis percipimus, & principia medijs, & media fini cori respondere debent. conf. 27. nu. 4.
- Melioratio filio facta**, sui natura ante leges Tauri, & secundum eas est renocabilis. cōf. 14. nu. 17. & multis sequentibus.
- Melioratio**, cum tertio facta ex causa matrimonij, etsi non valeat ex dispositione legis. 17. Tauri, tamen si filius fuerit hares sui patris meliorantis, tenetur stare tali meliorationi. ibid. nu. 26.
- Melioratio filio facta**, intelligitur de bonis presentibus, non verò de futuris. ibid. nu. 62. & vide ver. donatio.
- Melioratio** si fiat alicui filio de aliqua domo, an censetur melioratio illa facta, de area, vel horto, vel de alijs rebus immobilibus existentibus propè talem domum. ibidem nu. 63.
- Meliorandi ius habens** ex testamento alicuius potest renocare meliorationem per eum factam in favorem alterius. conf. 20. nu. 16.
- Meliorandi promissio** debet scriptura constare. conf. 32. nu. 1.
- Meliorari non potest filia** (maximè ex causa dotis) ultra suam legitimam. ibid. nu. 2.
- Meliora**, nota quòd bona à patre alicui filio assignata pro melioratione tertij, & quinti, presumuntur esse valoris illius tertij, & quinti, & non ultra, ad impediendum missionem in possessionem. conf. 39. num. 16. & sequentibus.
- Melioratio**. vide ver. donatio, seu melioratio, & ver. pactum. per totum.
- Mens**, seu voluntas disponentis constat, ex contentis in scriptura, non verò ex alijs. conf. 29. nu. 85.
- Mens qualis fuerit in actu** inter vivos, declaratur ex his, quae idem ipse fecit in eius ultima voluntate. conf. 32. nu. 11.
- Mens**. vide ver. ordo. ver. testatoris, & ver. voluntas.
- Mensi**. vide ver. instrumentum.
- Mente captus**. vide ver. demens, & ver. furiosus.
- Mercatorum destinatio** semper attendenda est. conf. 8. nu. 7.
- Mercatores** in suis manualibus, seu in suis libris privatis scribere possunt, quod voluerunt. conf. 13. nu. 4.
- Mercatores non tenentur adere** suos libros privatos, sed tantum libros, quos habent in publico, adere sunt obnoxij. ibid. nu. 5.
- Mercatores non puniuntur** ex falsitate suorum librorum privatorum. ibid. nu. 6.
- Mercator utroque iure bene potest recipere** interesse, ratione lucri cessantis. conf. 49. nu. 1. & vide ver. solitus generari.
- Mercator**. vide ver. mutuans. ver. pacto, & ver. solvere.
- Merita praecessisse**, per instrumentum probatur. conf. 3. nu. 12.
- Merita praecedentia donationem efficiunt** presumi. conf. 25. nu. 12.
- Merita debent esse aequivalentia** donationi remuneratoria. ibid. nu. 16.
- Merita**. vide ver. donatio remuneratoria. ver. lesio. ver. princeps. ver. antidotalis, & ver. donationis praesumptionem.
- Metus non praesumitur**, & contrarium dicenti incumbit onus probandi. conf. 3. num. 51. & conf. 5. nu. 8. & conf. 15. nu. 30.
- Metus quilibet non sufficit ad rescissionem** contractus, & qualis debet esse. d. conf. 3. nu. 52.
- Metus reverentialis** non sufficit ad rescissionem contractus, etiam data enormissima lesione, quando iuramentum interuenit. ibid. nu. 53. & 60. & conf. 5. nu. 11.
- Metus an dicatur à femina inferri**, praesertim à matre erga filios. d. conf. 3. nu. 54. & seq.
- Metus non consideratur in renunciatione** iurata. ibid. nu. 56.
- Metus probatio maior**, & clarior, requiritur, stante iuramento, quàm si non intervenisset iuramentum. ibidem. nu. 57. & in d. conf. 5. nu. 10.
- Metus excluditur**, & non consideratur, quando iudex praesens fuit, vel si consanguinei praesentes fuerunt. ibid. nu. 58.
- Metus clariores probationes requiruntur**, quando iudex, vel consanguinei interfuerunt, quàm si non fuissent praesentes. ibid. nu. 59.
- Metus in specie probari debet**, taliter, quod non sufficit ob aliam causam probari. conf. 5. nu. 9.
- Metus testatoris excluditur**, per eius spontaneam subscriptionem. conf. 7. nu. 8.
- Metus testatoris cessat** ex praesentia iudicis, seu ex praesentia consanguineorum testatoris. ibid. nu. 9.
- Metus clavis probationibus debet probari**. ibid. nu. 10.
- Metus iudicis ex quibus praesumatur**. conf. 25. nu. 71.
- Metum iustum operantur blanditia potentum**. ibid. nu. 72.
- Metus iusta suspitio habetur pro iusto metu**. ibid. nu. 73.
- Metus**. vide ver. minor. ver. testamentum, & ver. vasalli.
- Meum est**, quod commune est. conf. 3. nu. 9.
- Milites ordinis de Calatrava** sunt religiosi. cōf.

I N D E X.

- Milites ordinis sancti Iacobi, non sunt religiosi & ob id non sunt exempti à seculari iurisdictione. ibid. nu. 2.*
- Militis ordinis de Calatraua bona, quae supersunt post impletam dispositionem; sunt praeciptoria, & non magistris. ibid. nu. 4. & per totum consilium.*
- Milites religiosi. vide ver. magister.*
- Miles armatus debet esse immunis à monetis forensis. conf. 45. nu. 1. & per totum consilium.*
- Miles armatus, discrimen inter milites armatos, & exemptos, seu excusatos. ibid. nu. 4.*
- Miles, discrimen inter militem armata militia, & militem de Alarde. confil. 46 num. 9. & seq.*
- Miles armatus an debeat contribuere, vel non ibid. nu. 9. & seq.*
- Miles de Alarde, quis proprie dicatur. ibidem nu. 10.*
- Milites armati non tenentur facere Alarde. ibid. nu. 11.*
- Milites armatus. vide ver. intellectus pragmatica. verb. nobilitatis priuilegium, & verb. priuilegium.*
- Minor tenetur stare sua confessioni, nisi constet de errore. conf. 3. nu. 11.*
- Minor iurans renunciationem, seu donationem, eam tenetur adimplere. ibid. num. 15. cum pluribus sequentibus.*
- Minor liberare potest suum debitorem, instrumentum adhibito. ibid. num. 18. ubi num. 19. dicitur idem esse, fauore tutoris, vel curatoris.*
- Minoris res alienata potest ex causa remunerationis. ibid. nu. 33.*
- Minor ex causa remunerationis donare potest maxime iudicis decreto interueniente. ibid. nu. 34. & seq.*
- Minor ex causa remunerationis donare potest suo curatori. ibid. nu. 50.*
- Minor potest petere restitutionem aduersus probationem omissam. conf. 18. nu. 6.*
- Minor se liti opponens, potest petere restitutionem, comparens post conclusionem in causa ad producendum testes super eisdem articulis. ibid. nu. 13. & per totum consilium.*
- Minori laeso in contractu, competi restitutio in integrum. conf. 28. nu. 10.*
- Minoribus plenius subuenitur quam alijs. conf. 38. nu. 20.*
- Minoribus asserentibus culpa lata, seu dolo, tutores eorum non exigisse debita, incumbit onus probandi. conf. 43. nu. 49.*
- Minor. vide ver. absolutionem. verb. actus qui non ualet. ver. curator. ver. iudex, & verb. laeso.*
- Missio in possessionem ex remedio legis Soriae, (qua habetur li. 4. recopil. tit. 13. l. 3. in qui-*
- bus bonis locis locum habeat, & quando. conf. 39. nu. 1. & per totum consilium.*
- Missio in possessionem virtute dictae l. Soriae locum non habet, quando constat de iure possessoris. ibid. nu. 2. & ibi n. 15. dicitur quod idem est, quando possessor eandem missionem posset petere.*
- Missio in possessionem ex d. l. Soria non habet locum contra voluntatem testatoris. ibidem nu. 11. & sequentibus.*
- Missio in possessionem impeditur, cum adest legitimus contraditor. ibid. nu. 13.*
- Missio in possessionem. vide verb. possessor. & ver. possessorium remedium.*
- Modificatio. vide ver. donatio. ver. primogenitus, & ver. princeps.*
- Modus. vide ver. conditio. per totum.*
- Monasterium non potest allegare etiam lesionem enormissimam, contra renunciationem per monialem factam ante suum ingressum monasterij. conf. 5. nu. 4.*
- Monasterium. vide ver. filia.*
- Moneta. vide verb. intellectus. verb. miles, & ver. priuilegium.*
- Monialis. vide ver. filia, & ver. monasterium.*
- Monopolia (alias liga) fieri non debent, & contrarium facientes graui pena puniuntur. conf. 47. nu. 4.*
- Mors secura quando dicatur. conf. 22. nu. 17.*
- Mors. vide ver. acceptatio, & ver. societas.*
- Mulieres sunt auarissimae, & idem non presumuntur donare. conf. 3. nu. 7. & 102.*
- Mulier à dolo praesumpto excusatur. confil. 4. nu. 27.*
- Mulier dicenti de bonis proprijs soluto matrimonio aliqua bona emisse (& non de bonis filiorum) credendum est, nisi contrarium plene constet. conf. 43. nu. 11.*
- Mutatio chartarum, seu alterius rei, ut alicui noceat, debet esse facta animo fraudandi. conf. 13. nu. 13.*
- Mutatio. vide ver. falsitas.*
- Mutatio qualitatis. vide ver. fundus, & ver. priuilegium.*
- Mutuans alicui pecuniam usque ad certum tempus, & cum elapso illo tempore mutuans indigeret sua pecunia, & qui eam in mutuum accepit, non potest restituere, & mutuans eam accepit sub vsuris, quod mutuans potest exigere, non tantum ipsam pecuniam, sed vsuras praestitas, interesse nomine. conf. 49. nu. 5.*
- Mutuans ob obsequia, qua debitori, citra mutuum facit, salarium exigere potest: dum tamen illud non deserat, mutui ratione. ibid. nu. 17.*

I N D E X.

N

Naves onerare, aut exonerare, licitum est in quolibet portu maris. *conf. 8. n. 4.*
Necessitas. vide ver. dictio debet.

Negotium alterius. si quis gerat, tam eius mandato, quàm sine eo, non tantum ab eo potest exigere nummos, quos pro eo expendit, sed etiam usuras, quas pro illis pecunijs soluit. conf. 49. nu. 9.

Nepos ex filio spurio substitui potest. conf. 26. nu. 45.

Neptis dicitur descendere ab avo per lineam masculinam, seu virilem. conf. 29. nu. 23.

Neptis ex filio representat patrem in qualitate sexus. i. id. nu. 25.

Nepos, & neptis. vide ver. privilegium, & ver. faminas filias.

Novalia qua dicantur, ut decima non debeantur praescribenti eas. conf. 50. nu. 14.

Nobiles plebes, praeseruntur in honoribus, & magistratibus. conf. 10. nu. 6.

Pro nobilibus est magis praesumendum, & quòd utilius civitatis regimen exerceant. ibid. nu. 7.

Nobiles, & plebei populum constituunt. ibid. nu. 7. & 12.

Nobilitium in praesidium plebei nihil facere possunt. ibid. nu. 11. 12. & 25.

Nobilis non potest renunciare privilegio sibi competenti ratione suae nobilitatis. ibidem nu. 17.

Nobilitas sanguinis materna non gaudet descendentes ex femina. conf. 23. n. m. 12. & inibi, quid est in nobilitate ex privilegio.

Nobilitatis privilegium non perditur ex eo, quod quis ad bella non fuerit. conf. 46. nu. 5.

Nobilis, & nobilitas. vide ver. civitatis. verb. consuetudo. ver. femina. ver. miles armatus. ver. officium, & ver. privilegium.

Nomen bonum habere, utile est, etsi sit maternum. conf. 3. nu. 46. & 48.

Nomen, vide ver. conditio, & ver. consuetudo.

Nominatio an fieri possit in vita concedentis alicuius nominandi. conf. 2. nu. 95.

Nominatus primò censetur magis dilectus. conf. 27. nu. 21. & inibi hoc temperatur.

Nominandus ad dignitatem, seu honorem, vel officium, si non nominetur, appellare potest. conf. 47. nu. 9.

Nominatio, & nominatus. vide ver. contractus. ver. dilectus. ver. donatio, & ver. ordo nominationis.

Notarius. vide ver. domini temporales, & ver. filius.

Numero vasallorum si expressus sit in regia donatione, quos ipse Rex donat, talem do-

nationem non videtur restringere ad merita, nec ad numerum vasallorum in ea expressum. conf. 25. nu. 17. & multis seqq.
Numerus. vide ver. princeps.

O

Obligatus minus. vide ver. interpretatio.
Obligari. vide ver. absenti.

Observantia privilegij, seu scriptura, tollit omnem defectum solemnitatis. conf. 15. nu. 3. & 7. & seq. conf. 46. nu. 25.

Observatio. vide ver. immemorialis. ver. privilegij fides, & ver. scriptura priuata.

Occisus. vide ver. provocatus.

Odius. vide ver. voluntas testatoris.

Officialis recedere non potest sine indicatu à loco, in quo officium tenet. conf. 12. nu. 1.

Officialis si recedat à loco sui officij ante quam indicetur, potest ab omnibus tanquam fugitivus capi. ibid. nu. 2. & ibi, qualiter puniatur propter eius fugam.

Officialis fugiens à loco, in quo officium exercet, ante indicatum, committit crimen laesae maiestatis. ibid. nu. 3.

Officialis fugiens ante indicatum, condemnari potest tanquam contumax. ibid. nu. 6.

Officialis fugiens sine indicatu, habetur pro vero contumace. ibid. nu. 15.

Officialis creati, in dubio intelliguntur perpetui. conf. 21. nu. 6.

Officiales ubique creantur, semper debent mos antiquus servari, & quod aliis creatio esset nulla. ibid. nu. 8.

Officiale imperitum eligenti culpam imputatur. conf. 48. nu. 13.

Officialis. vide ver. citatio, verb. domini temporales. ver. iuramentum, & ver. sententia.

Officiorum dimidia pars ad nobiles populi spectat, & altera dimidia ad plebeios. conf. 10. nu. 1. per totum consilium.

Officium rectorum loco decurionum succedit. nu. 3.

Officium rectorum, seu decurionum plebeis non est concedendum, sed nobilibus tantum. ibid. nu. 4.

Officia ante obitum officialium non sunt eis auferenda; nec ad talia officia debent dari litera expectativa. conf. 21. nu. 1.

Officia concessa tolli non possunt sine causa, etiam si ad libitum sint creati. ibid. num. 3. & 5.

Officium, vide ver. civitas, verb. electus, verb. nobiles, ver. nominandus, ver. officialis, ver. praescriptio, & ver. universitas.

Omissum pro omisso habetur. conf. 17. nu. 21.
Omissio, & amissus, vide ver. casus, & ver. solemnitas.

Onus

I N D E X.

Onus non remocandi testamentum, an verè onus dici possit, etiam si sit reciprocum. conf. 2. nu. 40.

Onus, vel gravamen non consideratur, si bonor considerari potest. conf. 3. nu. 49.

Oneratus quis exinde nò censetur, ex quo quis fuit oneratus. conf. 34. nu. 31.

Onus, vide ver. conditio. ver. divisio. verb. filius consentire potest. verb. fructus percipiens. verb. legatum. verb. maioricatus, & verb. substitutis.

Onus probandi. vide ver. curator. ver. dispositio ver. fraudem allegans. verb. matrimonium. ver. metus. ver. minoribus. ver. paupertate. ver. prescriptio. & ver. substitutio.

Oppidum, vide ver. princeps.

Opinio qua fauet observantia iuramenti, sequentia est inter dubias opiniones. conf. 3. nu. 21.

Opiniones Doctorum faciunt rem dubiam. ibi. nu. 22.

Opinio qua reis fauet, tenenda est. ibi. nu. 23.

Opinio qua inter filios equalitatem desiderat, observanda est. ibi. nu. 24.

Opinioni mitiori in dubijs adhaerendū est. conf. 24. nu. 9.

Opinio ultima alicuius glos. videtur à glos. approbata. conf. 42. nu. 9.

Ordinaria via si sit intentata, actor non potest redire ad viam executivam. conf. 39. nu. 7.

Ordo de Calatrava, & sancti Iacobi, vide ver. magister, & ver. milites.

Ordo nominationis non attenditur, vbi constat de contraria voluntate testatoris. conf. 27. nu. 22.

Ordo litera non attenditur, cum de ordine intellectus constat. conf. 29. nu. 83.

Ordo verborum non attenditur, cum partium mens certa est. conf. 32. nu. 13.

Ordo scripturae non censetur necessitatis, cum lenis prauidity est. ibi. nu. 14.

Ordo litera, vide verb. argui licet.

Ordo iudiciarius, vide ver. possessio.

P

P*actum de futura successione non tenet, etiā iuratum, & si consuetudine permittatur. conf. 2. nu. 43.*

Actum initium inter creditore, & debitorem, quòd tertio certa quantitas solvatur, habet vim mandati, reuocarique potest. conf. 28. num. 2.

Actum factum cum certis personis, alijs non prodest, nec nocet. conf. 32. nu. 5.

Actum non meliorandi alios filios, factum uni filio, quo ad alios filios non est trahendum, nec alijs prodest. ibi. nu. 8. & seqq.

Actum de non meliorando, quando non valet. ibi. nu. 8. & 9.

Acto deduci potest, quòd mercator mutuans, expensis eius, cui pecunias mutauit, possit pecuniam debitam in cambium ab alijs recipere, si debitor termino expresso non soluerit. conf. 49. nu. 7.

Actum, vide verb. consuetudo. verb. interesse. ver. limitatio facta. ver. prohibitum, & ver. utilitas.

Actus publicis aequaliter debent vti habitantes in oppido. conf. 42. num. 14. vide verb. gabella.

Actus, vide ver. prescriptio. ver. terra culta, & ver. vniuersitas.

Pater (ex magis communi, & veriori sententia) dotando filiam, & declarando, quam quantitatem vult, quòd imputet in bonis matris praemortuae, non dicitur eam dotasse tantum de bonis suis proprijs, sed etiam de bonis filiae usque ad quantitatem expressam. conf. 1. nu. 13. & seqq.

Pater non potest filijs suis adimere testamenti factionem, etiam si ob id, eis aliquid relinquat. conf. 2. nu. 39.

Pater tenetur alere filium, etiā si filius habeat aliud alimentum. conf. 9. nu. 33. 36. & seq.

Pater non habet usumfructum còmoda, sed praeceptoria filia. ibi. nu. 38.

Pater potest venire aduersus contractum factum cum eius filio ex causa matrimonij. conf. 14. nu. 10.

Pater non potest facere donationem ob causam matrimonij filio, quem habet in potestate. ibi. nu. 12.

Pater non potest venire contra dotem inofficiosam, per eum filia sua constitutam. conf. 34. nu. 2.

Pater non potest renocare alienationem à filio factam contractu oneroso, etiam confectam in ipsius patris fraudem. ibi. nu. 7.

Pater potest filijs suis legitimam in certis bonis assignare. conf. 38. nu. 12.

Pater donans filio suo nascituro ex tali matrimonio, licet nullus stipulatus sit pro filio nondum nato, valet, & tenet talis donatio. nu. 22. & seqq.

Pater & si filios habeat, potest suae uxori legare quintam partem suorum bonorum. conf. 43. nu. 25.

Pater an prius videatur voluisse disponere de tertia parte suorum bonorum, quam de quinta parte, cum quid donationis, sed maioricatus titulo filio donauerit. ibidem num. 33. & seq.

Pater, vide ver. antidotalis. ver. alimenta. ver. filia. ver. filius. ver. haeres. ver. linea paterna. ver. matrimonij. ver. meliora. ver. princeps. verb.

I N D E X.

- verb. reuerentia, ver. statutum, & in verb. successio.*
Patrimonium dictio qualiter sumatur. conf. 30 nu. 4. & seq.
Patronatus ius laicorum, an transeat ad ecclesiam, & quando. conf. 31. nu. 4.
Patronatus ius sine licentia Episcopi legari non potest. ibid. nu. 5.
Patronatus ius ad Ecclesiam transit cum uniuersitate. ibid. num. 9. & 13.
Patronatus ius quando sit mixtum laicorum, & clericorum. ibid. num. 10.
Patronatus ius quando est mixtum, clericorum & laicorum, ut Ecclesiasticum est censendū, ibid. num. 11.
Patronatus ius ut Ecclesiasticum est censendū in dubio. ibid. num. 12.
Patronatus ius pacto, & transactione transferri potest. ibid. num. 14.
Patronatus ius potest cedi in praiudicium heredum, & descendendum, & an in hoc casu sit necessaria licentia Episcopi. ibid. num. 15. & sequentibus.
Patronatus, uide uerb. laicus.
Paupertate se fundans, debet eam probare, conf. 39. num. 19.
Pauperes, uide uerb. restitutio bonorum.
Pecunia propria, uide uerb. curator, uerb. emisse, & uerb. intellectus ad leges regias.
Pena, uide uerb. causa qualibet, uer. commissi, uer. contractus, uer. extensio, uer. iudicari, uer. iuramentum, uer. licentia, & uer. mercatores.
Pensio, uide uer. commissi.
Periurij pena non habet locum, nisi extante dolo. conf. 7. num. 19.
Periurij pena cessat ex iusta causa, ibidem num. 20.
Periurium non presumitur. ibid. num. 21.
Periurium, uide uer. positiones.
Permissum ad tempus post tempus uidetur prohibitum. conf. 2. num. 2.
Permissum, uide uer. prohibitum.
Perpetuitas, uide uer. alienatio, & uer. maioritatus dictio.
Persuasio, uide uerb. testamentum.
Petitorium, uide uerb. possessorium.
Plebei, uide uerb. consuetudo uer. nobiles, & uer. officiorum.
Pia causa, uide uer. dotis causa.
Piscatio, uide uer. domini temporales.
Populus ut suam fundent intentionem in his quasunt intra suos terminos, debent esse ad usum commune destinata, consil. 16. numero 1.
Populi praesumptio diruitur ex possessione, quā habent demini temporales, ibidem num. 2. & 3.
Populus, uide uerb. locus, uer. nobiles, & uer. restitutio.
Portus maris sunt publici omnibus de Regno, conf. 8. num. 5.
Portus, uide uerb. naues.
Possessio probatur ex locatione rei, & ex perceptione fructuum, conf. 16. num. 11.
Possessio non est auferenda etiam pradoni citra causę cognitionem: alijs ei competit remedium recuperanda, conf. 25. num. 4.
Possessio alicui ablata per Principem, sine ordine iudiciario Principi non acquiritur, ibid. num. 6.
Possessione sua ex quibus quis tuendus sit, conf. 29. num. 86.
Possessione sua tueri debet, qui habet intentionem suam fundatam de iure communi, ibidem num. 89.
Possessio transfertur ex clausula consiguti, conf. 39. num. 8.
Possessio generalis non extenditur contra tertium in particulari possidente, conf. 36. nu. 5.
Possessionem habens percipiendi decimas de omni armento, seu grege in aliquibus debetis depascantibus, tuendus, etiam est in quasi possessione percipiendi decimas de omni frumento, seu fructu in eisdem debetis collecto, post quam ad culturam redactę fuerint. conf. 50. num. 8.
Possessio, uide uerb. dominium, uerb. filia, uerb. femina, uerb. interim, uerb. maioritatus, uer. missio, uerb. reseruatio, uerb. sequastratio, & uerb. uendens.
Possidere, uide uerb. filius praesumitur.
Possessor bonę fidei rem uendens tantum tenetur, quatenus est factus locupletior, conf. 4. num. 21.
Possidens quo titulo praesumatur possidere, conf. 14. num. 49. & 54.
Possessor contradictor ius suum statim docere uolens, audiendus est ad impediendum missionem, conf. 39. num. 3.
Possidentis conditio melior est in re communi, conf. 42. num. 2.
Possessor, uide uerb. consanguinitatis probatio uerb. interim remedium, uerb. iudicandum, uerb. missio in possessionem, uerb. uendens, & uer. uxor.
Possessorium remedium non competit, contra habentem pro se praesumptionem iuris, conf. 36. num. 3.
Possessorium remedium non datur quando difficilimē post ea executio fieri ualeret contra missum in possessionem, ibid. num. 4.
Possessorium remedium a dipiscenda intentari potest post petitorium intentatum, praesertim si diuersis agatur respectibus, consilio 40. num. 2.

Pos-

I N D E X

- Possessorium remedium**, vide *verb. intentionem*.
- Positionibus respondens**, quando sit per iurus, *conf. 7. num. 18. & multis sequentibus.*
- Positionem ponens videtur eam fateri**, *conf. 9. num. 2.*
- Positiones ponens non potest se eis iuuare**, quando pars aduersa eas negauit, *conf. 43. nu. 50.*
- Positio**, vide *verb. periurij.*
- Præcedentia**, vide *verb. actus.*
- Prælati**, vide *verb. Ecclesia*, & in *verb. Episcopus.*
- Præscriptionem allegans tenetur eam probare**, *conf. 4. num. 11.*
- Præscriptio non habet locum**, quando agitur de præscribendis officijs *conf. 10. num. 29.*
- Præscriptio iniqua**, seu rei publicæ nociua non consideratur, *ibid. num. 30.*
- Præscriptio in electionibus officiorum non currit**, nisi à tempore prohibitionis, *ibid. nu. 32.*
- Præscriptio non procedit in his**, quæ sunt mera facultatis, *ibid. num. 33.*
- Præscriptio in dubio indicandum est**, quod non obstat, *ibid. num. 34. & vide verb. iudicanã.*
- Præscriptio immemorialis requiritur**, seu titulus, & quadraginta anni, quando agitur de præscribendo contra habentem intentionem suam fundatam de iure communi, *ibidem num. 35.*
- Præscriptione longissima omnis tollitur actio**, *conf. 41. num. 4.*
- Præscriptio longissima cum titulo procedit in bonis maioricatus**, *ibid. num. 5. cum pluribus sequentibus.*
- Præscribi possunt bona Ecclesie cū titulo**, etiam si prohibita sint alienari, *ibid. num. 6.*
- Præscriptio quadragenalis cum titulo tantum potest**, quantum immemorialis, *ibid. num. 10. & prius conf. 33. num. 26.*
- Præscriptionis effectus sunt adeo necessarij**, quod etiam si expressim agatur, non possunt à partibus tolli, *ibid. num. 12.*
- Præscriptio quadraginta annorum iuris errore non impeditur**, *ibid. num. 14.*
- Præscriptio cepta in vita successoris**, si eo uiuente finitur, nocet substitutis, *ibid. num. 16.*
- Præscriptio non potest causari circa inculta**, ad hoc ut non reducantur ad culturam, *conf. 42. num. 4.*
- Præscriptionis extensio non sit de re ad rem**, nec de persona ad personam, *ibid. num. 5.*
- Præscriptio minor quadraginta annorum non currit contra vniuersitatem**, *ibid. num. 15.*
- Præscriptio non ita extenditur sicut consuetudo**, *conf. 50. num. 17.*
- Præscriptio**, vide *verb. bona fides, verb. decima, verb. immemorialis, verb. interpretatio, verb. iudicandum, verb. restitutio, verb. sententia,*
- nulla, verb. termini, & verb. titulus.*
- Præscriptionis interruptio non causatur per litis contestationem**, vel litem motam aduersus obtinentem in illa lite, *conf. 33. num. 19.*
- Præscriptionis interruptio**, vide *verb. scriptura priuata.*
- Præsentare**, vide *verb. laicus, & verb. patronus.*
- Præsentia alicuius probatur ex verbis scripturæ**, *conf. 2. num. 12.*
- Præsens**, vide *verb. filius.*
- Præsumptio illa semper sumenda est**, per quam delictum excluditur, *conf. 13. num. 9 & sequentibus.*
- Præsumptio una tollit aliã**, præsertim, quod generalis tollitur per specialem, *conf. 16. nu. 3.*
- Præsumptio allegari debet**, *conf. 31. num. 8.*
- Præsumptio maxima inest contra cõdemnatam sententia transacta in rem iudicatam**, *conf. 40. num. 6.*
- Præsumptio iuris, & de iure**, vide *verb. immemorialis.*
- Præsumptio**, vide *verb. actus, & ver. donatio, verb. iuramentum, verb. possessorium, & verb. testator.*
- Præsumptio non succedit loco rei in singularibus**, *conf. 4. num. 6.*
- Præsumptio in hypothecaria non succedit loco rei**, & idem dic in fructibus rei hypothecate, *ibid. num. 14. Et ibi, & nu. 15. tractatur, quod excussio tunc requiritur in bonis principalis.*
- Præsumptio**, vide *verb. contractus, verb. melioria, verb. retractus, & verb. vendita.*
- Præuentioni locus est inter iudices**, cum causa ad duos Iudices spectet, *conf. 22. num. 4.*
- Primogenitus si actum sit in contractu matrimonij**, quod succedat, licet ipsi primogenito non sit datus substitutus, nihilominus pater ex post facto potest adijcere primogenito substitutos, *conf. 14. num. 28.*
- Primogenitus**, vide *verb. filia, ver. filius, verb. famina, & verb. matrimonium.*
- Princeps non censetur iuri derogare**, *conf. 9. num. 28.*
- Princeps non potest tollere dispositiones maioricatum in præiudicium successorum**, *ibidem num. 29.*
- Princeps non debet concedere rescripta**, seu priuilegia contra ius, *ibid. num. 31.*
- Princeps, seu pater vltimus possessor bonorum maioricatus**, non possunt filijs, seu successoribus in bonis primogenituræ præiudicare, *ibid. num. 32.*
- Princeps quando aliquid facit, ut priuatus**, non consideratur eius dignitas, *conf. 17. nu. 25.*
- Principis liberalitas non debet freno subiacere**, *conf. 25. num. 8.*
- Principem liberalem esse decet**, *ibidem, numero 9.*

I N D E X

- Princeps recenter quæsitæ facilius alienare potest. ibid. nu. 14.*
- Principi assertenti merita in specie præcessisse plenè credendum est, & quid in assertione vniuersitatis, ibid. nu. 18.*
- Princeps si in sua regia donatione non exordiat a numero, sed a corpore, videtur concedere omnia comprabensa in corpore. ibidem num. 22.*
- Princeps per quæ verba videatur omnia oppida cum suis vasallis, & terminis concedere. ibi. num. 26. & seqq.*
- Princeps non censetur se velle corrigere incontinenti per aliqua verba apposita in regia donatione. ibid. nu. 33.*
- Principe procedente sine citatione non presumitur pro eo, ibid. nu. 41.*
- Principis declaratio facta sine citatione non valet, nec per eam alicui ius tollitur, ibidem num. 42.*
- Principis assertione factæ in suis schedulis non est standum, cum de eius commodo agitur, ibid. num. 44.*
- Princeps non potest ex interuallo suam regiam donationem perfectam modificare. ibidem num. 46.*
- Princeps tenetur dare bonum cambium, quando alicui tollit ius suum, ibid. nu. 47.*
- Princeps non potest reuocare suam donationem remuneratoriam. ibid. nu. 48. Et inibi nu. 49 quod etiam ex causa ingratitudinis non potest Rex suam donationem remuneratoriam reuocare, & idem ponitur. conf. 46. nu. 24.*
- Principem contractus ligant. ibid. nu. 51.*
- Princeps ex quibus rationibus obligatur suis contractibus, & pactionibus. ibid. num. 53. & sequentibus.*
- Princeps in contractibus priuatus reputatur. ibid. nu. 55.*
- Princeps constans esse tenetur. ibid. nu. 57. ubi plura dicuntur de principe.*
- Princeps non potest apponere conditionem sua regia donationi, ibid. nu. 59.*
- Princeps non potest auferre successoribus in maioratu ius quæsitum, etiam in spe. conf. 26. num. 7.*
- Principis assertioni standum est. conf. 38. nu. 1.*
- Princeps concedendo infanti priuilegium defectum sui consensus suppleere videtur, ibidem num. 19.*
- Princeps non potest sibi imponere legem, qua eius abrogetur potentia. conf. 41. nu. 19.*
- Princeps cum priuilegium concedit, contra ius plenitudine potestatis uti videtur. conf. 45. num. 15.*
- Princeps quod considerauit attendi debet, etsi veritate contrarium esset. conf. 46. nu. 22.*
- Princeps, vide ver. causa. ver. contractus, ver. clausula non obstante. & ver. donatio regia. ver. error. ver. exceptio rei iudicata. ver. domini temporales. ver. feudalia. ver. femina. ver. infans. ver. maioratus. ver. numerus. ver. possessio. ver. rationes. ver. schedula regia. ver. testamentum.*
- Principium, vide ver. media.*
- Priuatio præsupponit habitum. conf. 11. nu. 5.*
- Priuilegiij verba interpretatur consuetudo, seu usus, etiam si verba priuilegiij aduersentur, conf. 15. nu. 22. & conf. 23. nu. 5.*
- Priuilegium nobilitatis, seu immunitatis alicui concessum, & suis filijs, & filiabus, qualiter intelligatur, & extendatur. ibid. nu. 1.*
- Priuilegium immutatis an sit perpetuum. ibid. num. 14.*
- Priuilegium quo quis immunis sit a tributis, non expirat morte Regis concedentis. conf. 45. num. 6.*
- Priuilegium valet, quo miles armatus excusatur a monetis. ibid. nu. 7. & sequentibus.*
- Priuilegiij militiæ natura est, quod tale priuilegium non extendatur ad nepotes, & pronepotes, ibid. nu. 25.*
- Priuilegium si habet aliquem defectum, tollitur talis defectus per observationem talis priuilegiij unita longo temporis cursu. ibid. n. 26.*
- Priuilegium qualiter contrario usu perdat vniuersitas, conf. 42. nu. 16.*
- Priuilegiij verba relative posita, debent intelligi causatiue, non conditionaliter, conf. 46. n. 21.*
- Priuilegiij fides augetur ex eius longa obseruatione, ibid. nu. 25.*
- Priuilegium semel in aliqua requisitum, non mutatur, & si qualitas rei, fructusue mutetur. conf. 50. nu. 10.*
- Priuilegium ex cultura ad non soluendum decimas, retinetur, & si rei qualitas mutetur. ibid. num. 11.*
- Priuilegium, vide ver. clausula non obstante, ver. error. ver. exemplum, ver. filius, ver. infanti. ver. ius, ver. nobilitatis. & ver. sigillum.*
- Priuilegiati casus, vide ver. verba vniuersalia.*
- Probatio rei in pari causa præfertur probatiioni actori. conf. 7. nu. 5.*
- Probatio es luca meridiana clariores requiruntur in criminalibus, conf. 13. nu. 1.*
- Probatiorum genus non est restringendū, conf. 19. nu. 28.*
- Probatiorum omnes sunt arbitraria. ibid. n. 31.*
- Probatio, vide ver. consanguinitatis, ver. dispositio, ver. metus. & ver. minor.*
- Processus, vide ver. acta. ver. contumax. ver. iudex laicus, & ver. iudex ecclesiasticus.*
- Procurator constitutus ad contrahendū matrimonium, non potest illud contrahere post reuocationem talis mandati, etsi ad eius notitiam reuocatio talis perueniat. conf. 6. nu. 8.*
- Prodigus testari non potest, etsi ei non sit interdicta administratio suorum bonorum. cōf. 38. nu. 7.*

I N D E X

Prodigus, vide *ver. administratio*.
Proditio cessat data inimicitia capitali, etiam si facie ad faciem quis nō sit occisus. *conf. 22. nu. 15.*
Proditio, vide *ver. mors securo*.
Proditor quis dicatur, *conf. 22. nu. 16.*
Producens instrumentum testamenti in iudicio, censetur tacite approbare. *conf. 14. nu. 43.*
Producens scripturam, vide *ver. interpretatio*, *ver. iudicandum*, & *ver. scriptura priuata*.
Prohibitum quod expresse non reperitur, censetur permissum, & tempore permissio factum, *conf. 8. nu. 3.*
Prohibitum non videtur in pactum deduci, quod iure communi debetur. *conf. 49. nu. 2.*
Prohibitum, vide *ver. permissum*, & *ver. testari*.
Prohibitio, vide *ver. alienatio est nulla*, *ver. contractus*, & *ver. prescriptio*.
Promittens aliquem heredem institvere, an ad id teneatur, *conf. 2. nu. 37.* & *sequentib.*
Promittens actum nō reuocare, nō potest illum reuocare, etiam si sui naturā sit reuocabilis. *conf. 26. nu. 4.*
Promissio, vide *ver. meliorari*, *ver. ratio*, & *ver. soluere*.
Proœmium legum explicat mentem legislatoris, *conf. 48. nu. 5.*
Proœmium, vide *ver. donatio regia*.
Proprietas, vide *ver. maioricatus*, *ver. possessorium*, & *ver. usufructuarius*.
Protestatio, seu referuatio protestantis ius conferat. *conf. 25. nu. 68.*
Protestatio facta à tutore inuentario, quod si alia bona ultra contenta in inuentario inueniunt, quod ea ipse manifestabit, eum immunem reddit. *conf. 43. nu. 7.*
Prothocollum de perse adinuentum non probat, *conf. 20. nu. 3.*
Prothocollum tabellionis carens signo, & subscriptione, efficax est, ut ex eo iudicis mandato instrumentum publicum educi possit, *conf. 14. nu. 7.*
Prothocollum si sit cancelatum in parte non substantiali, non nocet. *ibid. nu. 9.*
Prothocollum non habens subscriptionem Notarii, iure subuertitur. *ibid. nu. 4.* & *circa hoc vide etiam conf. 38. nu. 3.*
Prothocollum, vide *ver. citatio*, *ver. consuetudo*, *ver. error*, *ver. inbreuiatura*, *ver. instrumentum*, *ver. signum*, & *ver. subscriptio*.
Prouocatus ad rixam, si aliquem occidat non punitur pena ordinaria, *conf. 22. nu. 9.*
Prout, vide *ver. dictio*.
Proximitas attenditur respectu ultimi possessoris, *conf. 29. nu. 51.*
Publicatio, vide *ver. legum*.

Qualitas masculinitatis non censetur repetita, *conf. 29. nu. 68.*

Qualitas, vide *ver. acceptans*, *ver. relatio*, & *ver. statutum*.

Quinta pars bonorum defuncti magis priuilegiata est, quam cetera bona, *conf. 43. nu. 31.*

Quintum, vide *ver. facultas regia*, & *ver. pater*.

R

Ratificatio ut noccat ratificanti, debet ratificans legere scripturam, quam ratificat. *conf. 2. nu. 62.*

Ratificare quis videtur scripturam, quando secundum eius tenorem soluit, *conf. 33. nu. 20.*

Ratificatio, vide *ver. errans*, & *ver. infans*.

Ratio ubi est amplior dictio, trahitur ad rationis limites. *conf. 25. nu. 20.*

Rationes naturales principem astringunt, *ibid. num. 54.*

Ratio una etsi cesset, sat est aliam locum habere. *conf. 26. num. 35.*

Rationis identitas solet dispositiones declarare, & etiam eas extendere. *ibid. nu. 37.*

Rationem assignare in testantium dispositionibus, necessarium non est. *conf. 27. nu. 16.*

Ratio apposita in proœmio scripturę promissionis, declarat m. nē promittentis, *conf. 32. n. 6.*

Ratio, vide *ver. casus*, *ver. dispositio*, *ver. donatio regia*, & *ver. testis*.

Rectores, vide *ver. officium*.

Recusatio, vide *ver. tertius*.

Regulis iuris tenaciter adhaerendum est, cum de contrario iure non constat, *conf. 2. nu. 23.* & *25.* & *conf. 18. nu. 7.* & *conf. 19. nu. 42.*

Regulam pro se habens, dicitur ius certum habere, & suam intentionem fundare, & in d. *conf. 2. nu. 24.* & *in eod. conf. 18. nu. 8.*

Regula, vide *ver. exemplum*.

Relatum in referente inesse existimandum est, *conf. 26. nu. 24.*

Relatio intelligitur cum omnibus qualitatibus suis, contentis in scriptura, ad quam fit relatio, *ibid. nu. 26.* & *seqq.*

Relatio, vide *ver. dictio prout*, *ver. expressum*, & *ver. privilegij verba*.

Religiosi, vide *ver. magister*, & *ver. milites*.

Remedium interim, vide *ver. interim*.

Remedium recuperanda, vide *ver. possessio*.

Remedium adipiscenda, vide *ver. possessorium*.

Remedium possessorium, vide *ver. possessorium*.

Remissio, vide *ver. absenti*, & *ver. iudex laicus*.

Remunratio semper habetur in consideratione, *conf. 14. nu. 46.*

Remuneratio, vide *ver. alimenta*, *ver. donatio remuneratoria*, *ver. minoris res*, & *ver. princeps*.

Renunciatio hereditatis non dicitur donatio, sed repudiatio. *conf. 3. nu. 63.*

Renunciatio, vide *ver. filia*, *ver. insinuatio*, *ver. lesioni*, *ver. maior*, & *ver. minor*.

Repetitio, vide *ver. conditio*, *ver. limitatio facta*, & *ver. reseruatia*.

Rē-

I N D E X.

Re presentatio, vide ver. neptis.
Re pudatio, vide ver. renunciatio.
Re scissio contractus, vide ver. metus.
Rescriptum, vide ver. clausula non obstante.
Reservatio ususfructus non facit, quod quis habeat facultatem testandi. conf. 1. nu. 45.
Reservata semel perpetuo durat reservata. ibid. num. 51.
Reservatio conservat ius reservanti. ibi. nu. 52.
Reservatio semper censetur repetita in posteriori scriptura contractus. ibid. nu. 74. & 88.
Reservatio certarum rerum apposita in regia donatione, quid operetur. conf. 25. nu. 31.
Reservatio ususfructus transfert possessionem in adversarium. conf. 38. nu. 11. & conf. 39. n. 9.
Reservatio, vide ver. confirmanti. ver. interpretatio, & ver. protestatio.
Restitutio bonorum si ex voluntate defuncti facienda sit pauperibus, si aliqui pauperes in vita sint electi, ipsa electio potest postea revocari, & alios pauperes admittere. conf. 20. num. 17.
Restitutio non competit populo, contra contractum decursis triginta annis. conf. 15. n. 27.
Restitutio intra quod tempus competat minori laici. conf. 28. num. 10.
Restitutio ex capite ignorantia non competit contra prescriptionem. conf. 41. num. 17.
Restitutio non competit Ecclesie post quadriennium, adversus omissam petitionem commissam, vel lucri. conf. 44. num. 19.
Restitutio non competit ex capite ignorantia, cum presumptio scientia resultat. ibid. nu. 20.
Restitutio, vide verb. minor, & verb. spoliatus.
Restituere rogatus, vide verb. rogatus.
Restriictiva verba restringunt dispositionem, etiam favorabilem. conf. 34. num. 26.
Restriictiva verba, vide ver. dispositionis verba.
Res de facili revertitur ad naturam suam. conf. 17. num. 18.
Retentio, vide verb. vxor.
Retrahitus, ut locum habeat, debet consanguineus retrahens, rem retrahendam sibi velle, & non alteri extraneo. conf. 30. num. 1.
Retrahitus non procedit, quando emptor, cum pretio non fuerit requisitus. ibid. num. 2.
Retrahitus ut obtineat, res retrahenda debet esse patris veditoris, nec sat erit, cum illam emisisset. ibid. num. 3. & multis sequentibus.
Retrahitus qua ratione fuerit introductus, ibid. num. 8. & sequentibus.
Retrahitui an sit locus, cum res fuerit auolengi ipsius retrahentis, & an requiratur, quod simul res retrahenda sit patrimonij, & auolengi venditoris, & retrahentis. ibid. num. 11.
Retrahitus est contra ius commune, & ideo debet strictè intelligi. ibid. conf. 30. num. 13.
Retrahitus quando locum habeat. conf. 37. n. 1.
Retrahitus ad retrahendum non sufficit habere

notitiam venditionis, sed requiritur habere notitiam pretij, & clausularum scriptura venditionis. ibid. num. 13.
Retrahitus tempus novem dierum, quando incipiat currere absenti, vel ignoranti, ibidem num. 15.
Retrahitus tempus currit à tempore traditionis, non verò à tempore venditionis. ibid. n. 19.
Retrahitus, vide verb. ignoranti.
Reverentia patris simul cum lesione enormissima, sufficit ad rescissionem contractus. conf. 28. num. 20.
Revocare, vide ver. contractus ver. donatio, ver. electio, verb. eligendi ius. verb. filij, verb. interpretatio. verb. maioratus, verb. mandatum in re propria, & per totum, verb. meliorandi, ver. onus, ver. pacti, ver. pater, verb. Princeps, ver. procurator, ver. promittens, & ver. restitutio, ver. solutio, & ver. testamentum.
Reus, vide ver. iudicandum, ver. iuramentum, ver. opinio, & ver. probatio.
Rixæ, vide ver. provocatus.
Rogatus rem restituere post mortem suam uni ex certis, non potest in vita irrevocabiliter concedere. conf. 20. num. 14.
Rotæ cognosci potest tam de iure regio, quam Canonico de illegitimitate, qua suboritur ex matrimonio mala fide contracto. conf. 40. n. 8.

S

Salarium Assessori ab eo est præstandum, qui illud solvere consueverit. conf. 48. num. 1. & per totum consilium.
Salarium, vide ver. dominus temporalis, ver. iudices ordinarij, & ver. mutans.
Satisfactio si alicui sit remissa ex nova causa cogitur eam præstare. conf. 40. num. 20.
Satisfactio, vide verb. contumax.
Schedula regia concessa in præiudicium alicuius non tenet, si citatio non præcedat. conf. 25. n. 39
Schedula regia, vide verb. princeps.
Schedula, vide ver. institutio hæredis.
Scholaris, vide verb. examen.
Scientia, & mala fides ex coniecturis probatur, conf. 20. num. 30. & conf. 22. num. 14.
Scientia, vide verb. dolus, ver. hæres, ver. ignorantia, ver. instrumentum, & ver. restitutio.
Scriptura, nota, quod à scriptura priori quis recedere non videtur per secundam scripturam per eum confirmatam. conf. 2. num. 58.
Scriptura concilianda sunt, num. 65. & seq. & vide ver. interpretatio.
Scriptura privata verisimile continenti stādum est. ibid. num. 84.
Scriptura privata probat contra producentem, conf. 3. num. 74.
Scriptura una per aliam declaratur. conf. 2. num. 59. & conf. 26. num. 38.

I N D E X.

- Scriptura verba ita explicanda sunt, ne sibi contradicant, conf. 25. num. 34.*
- Scriptura priuata fidem non facit, conf. 29. nu. 84. Etiam si habeat sigillum, conf. 33. n. 5.*
- Scriptura priuata prescriptionem minimè interruptumpit, ibid. num. 10.*
- Scriptura nunquam obseruata, nec acceptata, non probat, ibid. num. 11. & vide ver. immemorialis, ver. obseruantia, & ver. vsus.*
- Script. ira citra eius limites minimè est trahenda, conf. 34. num. 18.*
- Scriptum dici non potest, quod non habet ordinatam consequentiam, conf. 27. num. 3.*
- Scriptura priuata, vide ver. sigillum.*
- Scriptura, vide ver. acceptatio, ver. clausula una, ver. contrarietas, ver. error. ver. instrumentum, ver. limitatio ver. maioricatus, ver. interpretatio, ver. immemorialis, ver. meliorari, ver. ordo, ver. ratificare, ver. relatio, ver. presentia, ver. tabellionis assertio, & ver. vsus.*
- Secundogenitus, vide ver. filia, & ver. primogenitus.*
- Securus quis dicatur, conf. 22. num. 18.*
- Sententia ferri potest, sine aliquo libello contra officialem fugientem ante sindicatum, consil. 12. num. 5.*
- Sententia lata contra officialem recedentem sine sindicatu, si sit debet executioni demandari ibid. num. 17.*
- Sententia sine actis non praeiudicat, conf. 14. num. 64.*
- Sententia non nocet non citatis, ibid. num. 66.*
- Sententia lata super rebus maioricatus, non nocet successoribus in tali maioricatu, praesertim si possessor non appellauerit, ibid. num. 69. & plenius, conf. 18. num. 9.*
- Sententia lata de consensu partium, impugnari potest, quancumque preterit erroris, conf. 19. num. 24.*
- Sententia antiqua verbis ab arbitro lata standum est, conf. 33. num. 1. & seq. & ibi quid erit in sententia lata presentibus partibus.*
- Sententia nulla dat causam praescribendi, ibid. num. 23.*
- Sententia pro rectitudine praesumitur, conf. 36. num. 2.*
- Sententia praesumitur rite, recteque lata, consil. 40. num. 11.*
- Sententia etsi in causa matrimonij nunquam transeat in rem iudicatam, tamen sententia qua fertur super illegitimitate filiorum bene transit in rem iudicatam, ibid. num. 17.*
- Sententia effectus debet cessare, cessante causa sententiae, ibid. num. 18.*
- Sententiae verba semper ad ius commune sunt reducenda, conf. 43. num. 41.*
- Sententia translata in rem iudicatam, pro veritate habetur, conf. 50. num. 6.*
- Sententia inter alios lata, quando plene in alia causa probet, ibid. num. 7.*
- Sententia, vide ver. actio oritur. ver. arbitrum, ver. appellatio, ver. citatus. ver. clausula rebus sit stantibus. ver. emologatio. ver. testis. ver. index ecclesiasticus. ver. iudices ordinarij, ver. praesumptio, & ver. successor, & ver. transactio.*
- Sequestratio fructuum facienda est quando aduersarius possidens illegitimus pronuntatus est, conf. 40. nu. 4.*
- Ex sequestratione nomini tollitur ius, nec possessio. ibid. nu. 7.*
- Sexus, vide in ver. dictio sexus.*
- Sigillum non facit scripturam priuatam authenticam, nisi habeat testes, conf. 33. nu. 6.*
- Sigillum vitiosum, & corruptum non probat, ibid. nu. 8.*
- Sigillum quid debeat continere, ad hoc ut probet. ibid. nu. 8.*
- Sigillum debet esse consuetum. ibid. nu. 9.*
- Sigillum plübeum, vel cereum, quando requiratur in priuilegio regio, conf. 64. nu. 1.*
- Sigillum plumbeum non requiritur in priuilegio, quando tale priuilegium habet regiam subscriptionem. ib. d. nu. 4.*
- Sigillum, vide ver. scriptura priuata.*
- Signum tabellionis non requiritur in prothocollo, nec est de eius substantia, conf. 14. n. 6.*
- Signum, vide ver. imbreuiatura. ver. instrumentum, & ver. prothocollo.*
- Simile dici non potest, in quo aliqua dissimilitudo inesse potest, conf. 29. nu. 58.*
- Sindicatus, vide ver. citatio. ver. iuramentum, ver. officialis, & ver. sententia.*
- Societas morte finitur, conf. 43. nu. 12.*
- Societas tacita non videtur contractu inter matrem viduam, & eius filios, & simul habitent, & bonae in communi habeant. ibid. num. 13.*
- Socius, vide ver. lucrum.*
- Solemnitas praesumitur interuenisse in contractu vniuersitatis ex temporis antiquitate, conf. 15. nu. 7. & ibi nu. 8. dicitur idem esse in contractu facto cum Ecclesia.*
- Solemnitas, seu forma, quando effectum considerato nihil aut parum importat, eius ommissio actum non subuertit, conf. 32. nu. 10.*
- Solemnitas leuis dicitur, quando aliquid non est ratione probabile. ibid. nu. 15.*
- Solemnitas legis substantialis non est, quando in lege non est appositae clausula substantialis. conf. 46. nu. 2.*
- Solicitor non potest esse testis in eadem causa in qua fuit solicator, siue ei sit assignatum salarium, vel non, conf. 11. nu. 15.*
- Solitus fenerari agere potest ad interesse lucri cessantis, conf. 12. nu. 10. & vide ver. mercator.*

I N D E X.

Solutio per uasallōs facta suo domino temporalis, præsūmatur facta ex titulis præcedentibus, etiam nullis, conf. 15. nu. 31.

Solutioni quando quis adiectus dicatur, ut non possit reuocari tale mandatum solutionis, conf. 28. nu. 4. & per totum consilium.

Solutio quod non possit fieri vni ex illis, cui alternatim scriptura exprimitur, an operetur partis debiti perceptio. ibid. nu. 7.

Soluendi alicui facultas concessa non transit ad eius hæredes. ibid. nu. 9.

Solvere qui promittit in certo loco, & non soluit, aduersario tenetur ad interesse eius, quod sua interest inibi solutionem non factam. conf. 49. nu. 3.

Solutio, vide verb. commissi pena, verb. debitor. ver. domini temporalis. ver. hereditas. verb. hæres. ver. immemorialis. ver. mercator. ver. mutans. ver. pactum. verb. ratificatio. verb. uasalli, & ver. uxor.

Sovor, vide ver. matrimonium.

Species, vide ver. genus, & ver. interpretatio.

Spoliatus à iudice sine causa cognitione, seu iuris ordine misso, debet ante omnia restitui, conf. 12. nu. 18. & conf. 25. nu. 3.

Spoliatus ante omnia est restituendus. ibidem num. 1.

Spoliatio quando non sit faciendā virtute regie facultatis. ibid. nu. 5. & sequentibus.

Spoliatus consentire non videtur. ibid. nu. 69.

Spoliatus, vide ver. valor rei.

Spurius, vide verb. nepos.

Statuta in generali capitulo sunt præponenda statutis in particulari capitulo. conf. 17. n. 19.

Statutum cum loquitur cum aliqua qualitate, nisi illa adsit qualitas, locum non habet. n. 22.

Statutum laico. cum prohibens filium sine licentia patris contrahere matrimonium, valet, & tenet, & habet in se summam iustitiam, conf. 20. nu. 8.

Statutum feminas excludens, qualiter intelligatur, consil. 29. numero 17.

Statutum, vide verb. capituli consensu. verb. confraternitas. verb. legatus, & verb. universitas.

Stilus notariorum non consideratur. consil. 2. nu. 71.

Stipulatio est contractus nominatus. consil. 26. nu. 15.

Stipulationis ad essentiam, an verba requirantur de iure regio. ibid. nu. 17.

Stipulari alteri, an quis possit de iure regio. ibid. nu. 18.

Stipulatio. vide ver. donatarius.

Substitutio, semper dici potest, quod non loquitur in hoc casu. conf. 29. n. 46. & contrarium dicenti incumbit onus probandi. consil. 34. nu. 14. & 21.

Substitutio de vno casu ad alium trahenda non

est, quando ex hoc sequeretur, quod minus dilectus preferatur magis dilecto. ibid. n. 53.

Substitutio in certis casibus aliquos ad successionem vocans, ad alium casum non est trahenda ad exclusionem aliarum personarum. ibid. num. 64.

Substitutio de vna persona facta ad aliam extendi non debet, etiam ex testantis verisimilitate, conf. 34. nu. 13. & vide ver. dispositio.

Substitutis primò onus impositum, non censetur adiectum alijs post substitutis. ibid. n. 16.

Substitutio est onus fideicommissi, & ideo non debet extendi, nisi ad personas expressas. ibid. num. 17.

Substitutio alicui facta si decesserit sine fratre expirat, si obijt cum fratre. ibid. nu. 22.

Substitutio expirat ubi fit Titio si sine filijs, vel fratribus decesserit, si Titius cum filijs, aut fratribus obierit, & si filij sine filijs decesserint, & non extenditur ad filios, fratresue fratrum, & si vocati sunt, ibid. nu. 28.

Substitutus postremò bona alienari prohibita, alienare poterit. ibid. nu. 35.

Substitutio perpetua censetur, & non sufficit semel verificari. conf. 14. num. 1. vide verb. conditio.

Substitutus admittitur etiam data caducitate. ibid. nu. 3.

Substitutio, & substitutus, vide ver. descendentes. verb. dilectus. verb. filius. verb. familiae conseruatio. ver. prescriptio. ver. primogenitus. ver. substitutus, & ver. verba.

Subscriptio, vide verb. consuetudo. uerb. metus. uerb. prothocollum, & uerb. sigillum.

Successio non trahitur retro, conf. 29. nu. 54.

Successio parentum, quando equiparetur successioni filiorum. conf. 34. nu. 11.

Successio, vide uerb. conseruatio. uer. filia. uerb. maioricatus, & uer. testator.

Successor in maioricatu potest appellare à sententia lata contra suum prædecessorem. conf. 14. num. 70.

Successores, vide uer. alienatio. uer. maioricatus. uer. prescriptio. & uer. sententia.

Superflua, vide uer. uerba.

Subrogatum sapit naturā eius, in cuius locum subrogatur. conf. 50. nu. 16.

Suspicio, vide uerb. metus.

T

Taxatio, vide verb. interesse.

Tabellionis assertio multum consideratur in explicanda, seu declaranda scriptura, coram eo confecta, conf. 2. num. 83.

Tabellioni asserenti in instrumento, aliquem esse sanę mentis, non creditur, conf. 11. num. 17.

Tabellio potest ante traditas scripturas partibus, eas corrigere signe falsitatis pena, conf. 23. num. 1.

Tabelliones numerarij cęsentur à dominis temporalibus.

I N D E X.

- peralibus nominati ad totam vitam, consil. 21. num. 2.*
- Tabellio, vide uerb. clausula. uerb. consuetudo. uerb. domini temporales. uerb. notarius. uerb. prothocollum, & uer. testamentum.*
- Tacens, & non contradicens consentire uidetur cons. 2. num. 13.*
- Taciturnitas alicuius an sufficiat, quando agitur de eius praiudicio. cons. 14. num. 45.*
- Tempus decursum propter fraudem aduersarij, non nocet. cons. 37. num. 12.*
- Tempus, vide uer. impedito. uer. prohibitum, & uer. retractus.*
- Terminus legalis, vide uerb. iudex, & uerb. retractus.*
- Termini uniuersitatis qui nõ sunt ad usũ publicum destinati possunt prescribi, cons. 16. num. 19.*
- Termini uniuersitatis. vide uerb. dñi temporales. uer. populus, uer. princeps, & uer. uniuersitas*
- Terra culta de nouo reducenda sunt ad pascua, cons. 42. num. 1.*
- Tertia pars, vide uer. pater.*
- Tertij ius allegari potest, cons. 17. num. 26.*
- Tertius se liti opponens, iudicem ex sua persona recusare potest, cons. 18. num. 10.*
- Tertius se liti opponens potest opponere exceptionem peremptoriam competentem. ex sua persona, & si principali nõ cõpetat. ibid. n. 11.*
- Tertius se liti opponens etiam testibus publicatis, potest testes producere super eisdem articulis. ibid. num. 12.*
- Tertius, vide uer. conditio. uerb. confraternitas. uer. donatiuus. uer. melioratio. uer. iuramentum. uer. possessio, & uer. uniuersitas.*
- Testamentum à patre inter filios confectum nõ est necessum quòd ad sui validitatem, & solemnitatem (etiam quantum ad institutionem, & legata) coram testibus legatur (ex communi DD. sententia) & si extraneorum, testamenta sint de necessitate legenda. consil. 1. num. 8.*
- Testamentum paternũ sat dicitur coram testibus lectum fuisse, cum ipse pater coram ipsis testibus suam explicuit voluntatem, ibid. num. 3.*
- Testamentum inter extraneos confectum, quando non requiratur, quòd legatur, ibid. num. 14.*
- Testamentum à marito, & uxore simul confectum potest à su peruiuenti pro eius patre reuocari. cons. 2. num. 14. & 16. ibi num. 21. 32. & 33. ponitur, quid erit, si superuivens aliquid sit consequutus pro non reuocando testamento.*
- Testamentum Principis consensu confectum ad libitum põt reuocari sine eius consensu. n. 19*
- Testamentum quancumq; reuocari pös; etiam si ab heredibus sit approbatum, ibid. n. 22. & 25. Vbi ponitur, idem esse etiam si patrum, uel iuramentum sit incontrarium appositum.*
- Testamentum non censetur contractus, cum reuocari possit. ibid. num. 42, & 46.*
- Testamentum habet tacitam conditionem, nisi à testatore reuocetur. ibid. num. 50.*
- Testamentum liberè existimandum est fuisse confectum, non uerò metu, nec illicitis persuasionibus. cons. 7. num. 7.*
- Testamentum potest fieri ad interrogationem tabellionis. ibid. num. 15. & sequentibus.*
- Testamentum, nota quòd titulus, C. de his qui sibi adscrib. in testam. non procedit in testamento nuncupatio coram testibus confecto. ibid. num. 16.*
- Testamentum à quo presumatur esse scisum, seu cancellatum, cons. 11. num. 1.*
- Testamentum quando ualeat etiam si sit scisum, uel cancellatum. ibid. num. 2.*
- Testamentum confectum per testatorem vi, uel suggestionem alicuius non ualeat, nec tenet in praiudicium alterius heredis instituti in alio priori testamento. ibid. num. 22.*
- Testamentum, vide uer. appbare. uerb. dilectio. uerb. error. uerb. executor. uerb. heres. uer. institutio. uerb. iudicandum. uerb. mens. uer. onus. uer. pater. uer. produccens, uer. testator, & uerb. uerba.*
- Testandi facultas, vide uer. pater, uer. reservatio.*
- Testari quam prohibitum quomodo probetur, & qua requirantur, cons. 7. num. 11.*
- Testari, vide uerb. prodigus.*
- Testati causa facit cessare causam intestati. cons. 7. num. 1.*
- Testatoris in uoluntate presumenda subaudiui nihil debet. cons. 2. num. 6.*
- Testator sapissimè potest eius uoluntatem declarare. ibid. num. 8.*
- Testatoris declarationi standum est, & si sit erronea. ibid. num. 11.*
- Testatorem an liceat suadere persuasionibus leuibus blanditijs, qua uerbis ad testandum, cons. 7. num. 14.*
- Testator presumitur sana mentis, cum testamentum facit, nisi contrariũ probetur, cons. 11. num. 4.*
- Testator bona fideicommissi ante heredi suo donata, legare potest, cons. 14. num. 27.*
- Testatoris, seu disponentis glosa cum reperitur, nulla alia admittitur explicatio, cõs. 25. n. 38.*
- Testator ubi contraria disponit in eodem testamento, standum est posteriori uoluntati testatoris, maxime fauore magis dilecti, cons. 27. num. 20 & 30.*
- Testatoris dispositio non est ita interpretanda, quòd minus dilectus magis dilectio in successione preferatur, etiam si uerba testatoris improprietur, ibid. num. 27.*
- Testatoris mens sequenda est in successione, cons. 29. num. 18.*
- Testator secundum ius commune disponere censendum est, ibid. num. 21.*
- Testator, quod non loquitur, uelle non presumitur, cons. 34. num. 12. Et uide uerb. disponentis.*

I N D E X

- Testator, seu disponens, quando non consideretur quod ita disposuisset, si interrogatus fuisset, ibid. num. 29. & seq.*
- Testatorem intestabilem voluisse decedere non est presumendum, conf. 43. num. 29.*
- Testator, vide ver. declaratio, ver. dilectus, ver. electio, ver. error, ver. furiosus, ver. institutio, ver. mens, ver. metus, ver. missio, ver. ordo, ver. ratio, & ver. voluntas.*
- Testes sufficit implicite testantis scire voluntatem, conf. 1. num. 6. & 9.*
- Testes concordantes cum instrumento preferuntur testibus contrarium deponentibus, conf. 3. n. 88.*
- Testes de tractatu contractus deponentes non probant contractum, ibid. num. 91. & sequentibus.*
- Testium rationes consideranda sunt, conf. 7. n. 2.*
- Testes de dementia seu furore deponentes debent reddere rationem sui dicti, aliis non probant, ibid. nu. 3. & idem dic in testibus deponentibus de sana mente, ut conf. 11. num. 26.*
- Testes de sana mente deponentes preferuntur testibus de furore deponentibus, ibid. num. 4. & in contrarium videas, conf. 11. num. 8.*
- Testes de metu deponentes qualiter, & quando preferantur, ibid. num. 12.*
- Testis esse non potest, quando ei scqueretur ex eius dicto opprobrium, vel laus conf. 11. n. 16.*
- Testes contestes censeri debent, & non singulares, & si unus deponat de loco, & tempore, & alius sine tempore, & loco, conf. 14. nu. 51.*
- Testes non requiruntur, quod deponant de auditu ad probandam prescriptionem immemorabilem, conf. 16. num. 15.*
- Testes deponentes de locatione preferuntur testibus in contrarium deponentibus, ibid. n. 18.*
- Testes quando recipi possint publicatis attestacionibus, & super eisdem articulis, vide ver. tertius.*
- Testes deponentes de consanguinitate antiqua, debent deponere de fama, conf. 29. num. 69.*
- Testes in specie deponentes preferuntur testibus in genere deponentibus, conf. 36. num. 6.*
- Testes, cuius aetatis, & qualitates esse debent ad probandam immemorabilem, conf. 42. num. 3.*
- Testis inimicus non potest esse testis, in conf. 43. num. 19.*
- Testis depositio alterius litis non facit plenam fidem in alia lite, eodem conf. 43. num. 20.*
- Testes deponentes per verbum videtur, non probant, ibid. num. 21.*
- Testis dictum non concludit cuius ratio non est sufficiens, ibid. num. 22.*
- Testes, vide ver. advocatus, ver. feudum, ver. immemorialis, ver. instrumentum, ver. lesio, ver. lucrum, ver. matrimonium, ver. minor, ver. sollicitator.*
- Testes omni exceptione maiores, vide ver. matrimonium.*
- Testes duo, vide ver. confessio extrajudicialis, ver. institutio, & ver. voluntas.*
- Testes singulares non probant, conf. 3. num. 89.*
- Testes singulares, vide ver. aditio, ver. approbatio, ver. furiosus, ver. mala fides, & ver. voluntas.*
- Testes de auditu, vide ver. consanguinitatis probatio.*
- Titulus cum quadraginta annis tantum operatur sicut immemorialis, conf. 40. num. 10.*
- Titulus non requiritur, quod allegetur in consuetudine, & si in prescriptione requiratur eius allegatio, conf. 50. num. 18.*
- Titulus, vide ver. dotis, ver. fides bona, ver. filius, ver. immemorialis, ver. possidens, & ver. prescriptio.*
- Tosura, vide ver. clericatus, & ver. consuetudine.*
- Tractantur multa, quae non perficiuntur, conf. 3. num. 90.*
- Transactio, & sententia sunt stricti iuris, & non extenduntur ad personas, nec ad res in eis non expressas, conf. 10. n. 23. & sequentibus.*
- Transactio iure diruitur, cum lesus quis fuerit enormissime non tantum ultra dimidiam, sed in toto; & in his super quibus contentio non erat, conf. 19. num. 1.*
- Transactio non est, ex quo nihil in ea datur, aut retinetur, ibid. num. 4.*
- Transactio non dicitur, & si in scriptura fiat mentio transactionis, ibid. num. 5.*
- Transactio, vide ver. emologatio, ver. intellectus, l. 2. C. de rescind. vendi. & ver. lesio.*
- Transuersalis, vide ver. fratres, & ver. linea.*
- Tributa, vide ver. intellectus, ver. miles, et ver. privilegium.*
- Tutor in exigendis debitoribus pupillaribus tantum tenetur de dolo, & lata culpa, conf. 43. num. 48.*
- Tutor, vide ver. inventarium, ver. minor, ver. protestatio, & ver. vidua.*

V

- V** Alor rei per aliquem sublata probatur iuramento spoliati, conf. 12. nu. 20.
- Valor, vide ver. extimatores, ver. iudex, & ver. melioria.*
- Variatio locum habet data electione ex contractu conf. 20. num. 21.*
- Vasalli non sunt obnoxij recipere dominum suum in hospitem in suis domibus, nec eis hospitium dare, conf. 2. num. 97.*
- Vasalli constringuntur observare conventionem cum suo domino factam, conf. 15. num. 6.*
- Vasalli tenentur suis dominis temporalibus solvere, quae a tempore immemoriali eis praestiterunt, ibid. num. 15. & seq.*
- Vasalli non presumuntur contractum metu fecisse, cum suo domino temporali, ibid. nu. 29. & seq.*
- Vasalli, vide ver. domini temporales, ver. immemorialis, ver. intellectus, l. Madri. ver. princeps, & ver. solutio.*

I N D E X.

- Vestigal prescribi potest, cons. 15. num. 16.*
Veditio presumitur bona fide facta, cons. 4. n. 20.
Vendita res presumitur pro sequivalenti, pretio, ibid. num. 24.
Vendens aliquam rem si eam non possidet, eius possessionē tradere non potest, cons. 37. nu. 18.
Venditio, vide verb. hypothecaria, ver. litigiosa, verb. maioricatus, ver. possessor, ver. retractus, ver. restrictiva, ver. sententia, & ver. testator.
Verba uniuersalia generaliter intelligēda sunt, & comprehendunt casus etiam priuilegiatos, cons. 9. num. 5.
Verba cui non conueniunt, non conuenit dispositio, cons. 25. num. 27.
Verba testamenti sunt ad concordiam reducenda, ut error exiteretur, cons. 27. num. 11.
Verba inferiora ad proxima precedentia tantum sunt referenda, & non ad remota, maxime si aliqua correctio, vel contrarietas adsit, ibid. num. 13.
Verba apposita in substitutione non debent esse superflua, ibid. num. 15.
Verba sunt interpretanda, prout verisimile est, partes secundum rei naturam voluisse, cons. 32. num. 12.
Verba enūciatiua emissa propter se probāt inter easdē personas, cons. 33. num. 3. & prius in cons. 15. num. 1.
Verba per modum causę prolata, dispositionem inducunt, cons. 44. num. 9.
Verba laudi, & sententia arbitrōrū praiudicāt non contradicentibus laudo, cons. 15. num. 2.
Verba, vide verb. dictio, verb. dispositionis, verb. donatio regia, ver. erro, ver. priuilegiū, verb. scriptura, ver. stipulationis, ver. sententię, ver. Veritas, vide ver. iudicandum.
Verisimilitudo in omnibus attendi, debet, consil. 3. num. 3. & cons. 37. num. 5.
Verisimilitudo, vide ver. interpretatio.
Via ordinaria, seu executiua, vide ver. maioricatus, & verb. ordinaria.
Via publica cui liberet irrelitet, cons. 8. num. 6.
Vniuersitas obligatur ex proprio cōtractu, cons. 15. num. 5. & 38.
Vniuersitas non potest facere statutū, quo aliqui de ciuitate, aut vniuersitate ad eius pascua, seu commoda, & officia, seu ad alios honores admittantur, excludantur, cons. 47. nu. 6.
Vniuersitas, seu collegium nihil iniuste facere possunt seu in odiū certa persona, & si maior pars illud velit, & à tali statuto appellari potest, ibid. num. 8. & seq.
Vniuersitas, vide ver. cōtractus, ver. dictio, ver. domini temporales, ver. gabella, ver. prescriptio, verb. princeps, ver. priuilegium, verb. restitutio, ver. solemnitas, & verb. termini.
Vidua tutrix filiorum si aliquid emit, videtur emere ex proprijs bonis, nõ verò ex bonis mariti, nec suorū pupillorū, cons. 43. n. 1. & seq.
- Viuere quis presumitur vsque ad centum annos cons. 27. num. 1.*
Vocatus, vide ver. ciuitas, & ver. dilectus.
Voluntas non sufficit, quòd de ea cōstet, nisi ad sit tempore quo actus fit, cons. 6. num. 6.
Voluntas testatoris probatur, ex his, quę testator dixit extra testamentum, cons. 7. num. 13. & in cons. 14. num. 50.
Voluntas testatoris, quę ex dictis extra testamentum coligitur, duobus testibus probari potest, cons. 27. num. 7.
Voluntas testatoris testibus singularibus probatur, ibid. num. 24.
Voluntas testatoris non extenditur ad odiosos ipsi testatori, ibid. num. 26.
Voluntas testatoris quando possit esse in pendenti cons. 32. num. 18.
Voluntas potius factio quàm verbis apparet, cons. 33. num. 13.
Voluntas, vide ver. mēs, ver. ordo, & ver. testator.
Vsurarius contractus in dubio non presumitur, con. 49. num. 14.
Vsura, vide ver. interesse, ver. mercator, verb. negotium alterius, ver. soluere, ver. vxori.
Vsus contrarius scripturę derogat scripturam, cons. 33. num. 16.
Vsus communis loquendi attendi debet, cons. 46. num. 13.
Vsus, vide verb. obseruantia, ver. priuilegium.
Vsusfructuarius proprietatem alienare minimè potest, cons. 26. num. 1.
Vsusfructuarius non potest legare rem, in qua habet vsufructum, cons. 38. num. 8.
Vsufuctus, vide verb. reseruatio.
Vtilitas publica priuatorum pactis tolli non potest, cons. 10. num. 16.
Vxor etiam si sit hæres mariti defuncti, potest vdicare fundum dotalem à suo marito alienatum, cons. 2. num. 35.
Vxor soluto matrimonio per mortem mariti, potest sibi ipsi dotem soluere, & idem dicitur in quolibet possessore rei hereditaria, consil. 4. num. 8.
Vxor per mortem viri, potest vti retentione bonorum mariti pro dote sua, & arrijs, ibidem num. 19.
Vxori viduo restitui debent dos, & arrę cum vsuris, ibid. num. 28.
Vxor constante matrimonio presumitur effecta diues ex proprijs bonis, non verò ex bonis sui mariti, cons. 43. num. 4. cum multis seq.
Vxoris confessioni an stetur, quod arre excedebant decimam partem bonorum mariti tempore promissionis, ibid. num. 50.
Vxor, vide in ver. emptio, ver. maioricatus, & verb. maritus, verb. pater, ver. testamentum.

F I N I S.

